

شرح فصوص الحكم لفتح زاده

الحكم لفتح زاده

MILLET GENEL KÜTÜPHANESİ

KİŞİ: H. Ali paşa

ESKİ NO: 468

YENİ KAYIT NO.

TASNİF No.

فهرست فصوص الحکم باب یکم

فص حکم الکرمیه فی کلمه آدمیه
فص حکم سبوحیه فی کلمه نوحیه
فص حکم مہربانیه فی کلمه ابرہیمیه
فص حکم عالیہ فی کلمه اسماعیلیہ
فص حکم روحیہ فی کلمه یعقوبیہ
فص حکم احدیہ فی کلمه ہودیہ
فص حکم قلبیہ فی کلمه شعیبیه
فص حکم قدریہ فی کلمه عزیزیه
فص حکم رحمانیہ فی کلمه سلیمانیه
فص حکم وجودیہ فی کلمه داودیہ
فص حکم غفیبیہ فی کلمه یونسیہ
فص حکم جلالیہ فی کلمه یحیویہ
فص حکم مالکیہ فی کلمه زکریاویہ
فص حکم انبائیہ فی کلمه الیاسیہ
فص حکم احسانیہ فی کلمه لقمانیہ
فص حکم امامیہ فی کلمه ہارونیہ
فص حکم علویہ فی کلمه موسویہ
فص حکم صمدیہ فی کلمه خالیدیہ

فص حکم فردیہ فی کلمه محمدیہ

کتاب الفصوص الحکم
باب اول
فصوص الحکم

بار صبرم عز تو که راه باغشله. یا صد قل به آه سحرگاه باغشله. درک دلهره ای
 قودک بنی دیکل باوی برینه بر دل آگاه باغشله. **دیکر** تن عقدده سنک حتی قریب
 اولدی الهی. وصلت قیوسی یوقداخی باز اولغه چاره. خالی قودی دل خانه سینی
 اغیاردن انا بولماهی هنوز محرم راز اولغه چاره. **نیش** الکی اول بی نشانلور حقیقتنه
 که سر پرده. وحدت که قدم بصدر. اما هرگز نه پای پیدانه کام. و نه بی هویدانه پیغام
 و اول بی سر و سامانلور که متنه که بزم عشق و محبتو کون مست و سرگردان اولوب
 خمخانه. کونه بوکونه شیشه. سر نگوین اصدلر. لیکن نه می ظاهر نه جام و نه دهن
 اشکار و نه کام **بعد** روی نیاز خاکسار غمز و اغواز قلند قد. یوز حمد و ثنا
 اول صبحیچون چای که اولامظاهر اشیانه ده که ماهیات ثابته در فیض قدس ایلله
 ظاهر و هویدا اولوب حضرت ظلت عین دن ذاتی ایلله ذاتنه تجلی قیادیک
 بعده فیض مقدس ایلله اظها صفات و اسماء قیوس. بالجملة جمال جلایه منصفه
 استجلاده سبب هب ریا حیا ایلله حقیقه جامعده در کشف قناع عدم
 ایدوب چهره غنا اولدی **ریای منشیه** **الفقر** یارب بنی عاشق دلفکار اندک
 قلم غم عشق یار ایلله یار اندک. عشق کله یوغ ایلله جمله هب و ارم. یوقدن بنی
 عشق کله چون و اراتدک **وله ایضا** هب حاصلی کار عشقش هب سرمایه
 روز کار عشقش هب. بن بلزیدک عشق نرا عشق اول. هم آخر جمله کار عشق
 ایش هب **وله ایضا** مقصود ندر بونا له و اهدن. آه شکر یه سحرگاه همدن
 یاقن بی نار اشتیا قکدر هب. صور خالی باری قلب آگاه **وله ایضا** هب
 باشت اشک خوفشانه سن سن. قائمه روان تنمده جانم سن سن. هب راعی
 درو و محنت اندو هم. هم موجب راحت و آلم من سن **وله شعر** الهی وجود من
 یوقدر. یوزدن خط و سودن یوقدر. قلم کونه وجود کدر. سمست غمر

مکرم

وجود من یوقدر. دود من هر شهر بر شهر سه نوله. سدرت رتبه دود من یوقدر
 بخار بیری تار و بود امید. مطلق یوقدر بن قیود من یوقدر. فیض من چشمه سار
 حقد ندر. اوز که بر دن و بر د من یوقدر **نیش** محصل قاعده ایجاد که
 تجلیک اجمال ذن تفصیل انقالی. و بطور بن ظهوره. و غیب دن شهادته
 و فی الحقیقه حضرت حق تعین اولدن تعین ثانی یه. و تجلی اذن تجلی اسمائی
 به نزول و ارتخالی در. بر موجب قول اهل معقولی نتیجه عنک تحصیلند مقدمین
 حصول کدر. اول ارادت بحسب العلم بعده قول کن صدور ایدوب ثالث اثر
 کون و نتیجه وجود پیدا اولدی **منشیه** **الحقیر** تا ایلدی فیض نور مطلق
 موهوم مظاهر محقق هم بر تعینات امکان ولدی سبب وجود اکوان
 کوسری ظواهر مظاهر ذاتی فی صفات اولدی ظاهر. عین ایلدی ستر
 عین اظهار غیر ایدی صنوب ایدر لایکار. اسباب عین لکن ایدر سیر
 پنجوت دیر. وجوب بالغیر. که ضندن عین ایدی علمت که عینیه عینیه
 دی غیرت. هر مرتبه ده ایدوب تجلی بر ذات و نیجه صفات پید که ممکنه
 واجب اولدی. که سرور و کاه حاجب اولدی. خلق ایدی عجب دکلمی بوسر
 جوهر عرض و عرض جواهر. جوهر و در اوله قایم الذات. جوهری اولور حیل
 هیات. جوق سوله نوعیا سزوک کس. انکار مرتب عدد بس. واحد عدد
 مفایریدر. ساری عدد ایچر ساری در. حق دیدی وجود عامه عامی
 یوزلری. مرتبک نظامی تنزیه وجود حق تعالی تشبیهدن اولما نیجه اولدی
 اولمایه عطای حق اعیان. هب بر کورنه وجود امکان. حق بوند لسان قاله
 لکن حالیه اولان مقاله کل هیات لسان زوق اصحاب. هیات عباد رب
 و ارباب عارف کوزی کویه عید ایدر سیر. بر نقطه یه شک ایلله اولور غیر **نیش**
 بیک صلوة و سلام هدایای ارواح انبیا خصوصاروح پرفقوح مصطفی که هر ی
 صفات خداوند صفت مظهریت ایلله آحاد ناسدن مجتبی اولوب قلوب ظاهر لری
 اسماء صفات برنک نوری ایلله مستنیر و نفوس طیبه لری اسماء افعال دن
 برنک اضافیه تلقی پذیر. اولمش و رخصه صایغیر موز صلوات الله تعالی
 علیه و سلامه هوایه قوت اثار و ما غله اکثر اسماء افعال انوارنه مظهر
 و قوته مصدر در بر ترتیب انبیا صلوات الله تعالی علیهم ترتیب اسماء حشوی
 اوزرنده اولماغین بو کتاب مستطابده دخی اول ترتیب وضو مطبوعه موافقتی
 انساب اولدی و غیچون رعایت اولوب اولاد کرامت علیه السلام مقدم قلند
 که روحی نور اسم ذات دن و قلبی نوری صفة رحمن و رحیم دن و نفسی نوری
 اسم برین دن ظهور ایشور که بر و ایدر ان الله خلق آدم علی صورته و رواه

سائر
سان

نقل سان قاله کندن بدو
 بین التثنیه و التثبید و اتفاقا
 اما همین الادر کدر بر یافت
 و اذ من الشعر
 سرخاق وسطه اندر
 که
 سائر
سان

حسن رفائی و مولانا غلام غفران
ایستاد گلشن عارفان

مرتبہ عا بر مرتبہ دریک اند
وصفہ و قد رانفہ و ما تحتہ
اکا اشارت الی مرتبہ لایغیر الی
ولفت عنہ الی اصاب و الفوی
القصص

القصص
 ريتاسه حسى وصوت بشيرى
 واقع اولشد رفايى و حال بونو ال اوزى
 نيك خضر ادم خضر وار اولشد نازا اسف
 وقتت فيه من روى محض صور
 روح خضر متعلق الماده در
 جسم وار و خضر خضر
 ضاف در اقايعر بصورت
 و امة مضاف در تفصيل وقت
 عيسى بدن مذکور در
 مثل

الحق في الدنيا والآخرة

منقول مطلق وقيل انهم
منقول مطلق وقيل انهم

[illegible][illegible]

اولاد غن کلله **قوله** وار جوان يكون الحق تعالى لما سمع دعائهم قد اجاب ندائهم
 فما القى الا ما يلقي ولا انزل في هذا المسطور الا ما ينزل به علي وليست بهي
 ولا رسول ولا نبي وارث ولا حجة جارت **قوله** ودعي بيورر كه رجايده ركه
 دعائي استماع اتدو كجين ده نداده مجيب اوله كه لسان استعداد له اولان
 تير حاجت منزلته مصيب اولور پس بنسبه القا ايتدم الالبكا حضرت محمد تير
 ملق اولاني وبوسطون ده باكه منزل ومنتهى اولاني انزال والقا ايتدم
 ودايه علمكوزه مشمول اولسونكه بنبي ورسول دكولم بلکه وارث علم نبوت ودار
 امر اخر تم اخر من اوله اهل الله باننده فنا في الحق وبقا بالمقيد **قوله**
 فمن الله فاسمعوا والى الله فارجعوا واذا ما سمعتم ما اتيت به فتوأم في الغم
 فصلوا بحال القول فاجمعوا ثم متوا به على طائبيه لا تمنعوا هذه الرحمة التي
 وسقاكم فوسعوا **قوله** يعني بيورر كه پس بتم سره بيان اتدو كم انوار وكشف
 اتدو كم اسرار من عند الله اولوب بتم دايه تصرف من خارج ايسه بوسوز
 الله دني استماع ايدوك وعند الشماخ خارج طاقت فهم اولندقد نفسكوزي
 حقيقت حقه ارجاع ايدوك بالذات حقدن قللم ايدوك كه بوخصوص ده
 مجر سفير ومقبر تعبير مر ومسموعات معلومكوزي حفظا ايدوب خزينه
 حافظه ده تكر نظري ايله بمجلا تني تفصيل وكتياتني جزئيات تطبيق
 ايدوب فروغني اصولند استخراج ايله تكييل وبين المراتب اولان شب جامعه
 تحصيل ايدوب بعد طالبني بو عطية وعلية ورحمة واسعه نك مني و
 توسيع ايله مشرف قلوب منع ايله مكلف اوليه سركه بونفحة جليله ونا اهل
 منت اهلند منع ومنت ايله قسيح سيرتدني في الحقيقة على السوية در
قوله ومن الله رجوان اكون من ايد وقتا ندوقيد بالشدع المطهرى
 المحمدى فتقيد وقيد وحشنة ناني زمرة كما جعلنا من امته **قوله** حضرت
 لسان ادب ايله بيورر كه بو حضرت جامعه دن رجايده دنكه بوا من خيره ده
 قبول ثابدي ايله ثابته و تقيد شرعي ايله متقيد ومقيد اولنلردن
 ايتمش اولو وبزي امتندن ايتدوكي كيندي به مخصوص اولان زمردن
 يعني اهل اللهدن قلنس **قوله** فاؤل ما القاه المالك على العبد من ذلك
قوله يعني اول حكم اسر دنكه عبد له رب اور تا سندن ساير وداير در اول
 قلله القا ولان ستر و حكمت بوايري **قوله** الحكمة الهية معلوم اولكه
 قلب عبد القا ولان نفس من بورد كل در بلكه فص من بورد حال
 اولان حكمدر پس حكم من بورد بحسب البلاغة ذكر محل راد حال قبيلندن
 اولور نفس لغتله زبد معناسنه وفص خاتم معناسنه ده كلور كه

زبد لسان استعداد له اولان دعائي
 حكم قضاء زبد لسان كشف و
 الهامه القا اولور
 مستح

جله من بورد جمله سابقه دنكه
 فاؤل ما القاه المالك در خبر در
 اول مقيد در مستح

تأمل

انوكله خاتم زينب اولور لعل وياقوت كبي مثلا حكت حقايق اشيا به نفس الامر
 اولور بغي اوزر ن علدر ومقتضاسيله عملر كه شريفدر پس شريف بيقينكه
 حاصل ومشت اولماز ومعناي ثاني اوزر فض حكت محل معرفه الهية ديمك
 اولور كه قلب در كانه كمله ادميه كبريه معنوسى ايله كه نمونه عالم كبريه حلقه
 خاتم كبي در وقلب حسوبري كه وسطنده واقع اولمشدر فض لعلي خاتم
 كبي در كه محل نور معرفتدر پس زينب لفظ فضك مستقل معناسى اولور بكي
 معناي لازمه سى دغا وملتق جايزدر **المنشيه الحقيقه** ادي عجوبه و اسراردر **قوله** قلب
 جامع مظهر انواردر **قوله** قلبي مهر مجنون اسرار عشق **قوله** صانكه ميم احمد مختاردر **قوله**
 نقش ادم نقش احمددر تمام **قوله** حرف حاشيت بهشت اثاردر **قوله** ايندي چون
 احمدون ادم حالي ترك **قوله** آدم احمد احده ياردر **قوله** بعل بومقامده
 حكمة الهية كمله ادميه به تخصيصك وجهدن غبار شبهه ازاله سى
 ونهال بال سمت يقينه اماله سى بو وجهله در كه وقتاكه ادم عليه الصلوة
 والسلام صورت حق وخلافت مطلق خلق اولنوب مرتبه وجامعه جميعي
 مراتب عالم اولدي ايسه مرتبه و الهية به مرات وقابل ظهور جميع اميا وحقا
 اولوب وغيره ايجوت بو مرتبه ده مظهر بيه قابليت اولدي ايسه **قوله** نيكه
 دينلشدر سبحان من اظهر ناسوته **قوله** ستر سنا لا هوتنه الشا قف شربوه
 في خلقه ظله في صورة الاكل والشارب **قوله** ترجمه **المنشيه الحقيقه** افرين اول صنع بي
 حقايقه كه لا هوتك **قوله** ستر نورن ظلمت ناسوتي اظهار ايلدي **قوله** نورنا قف اكل وشارب
 عرض ايدوب جمال **قوله** اب و خاك مظهر انوار ديدار ايلدي **قوله** **وله** **مثنوي**
 الف اولما كوعين عدم خلق اولنما زدي عدمدن آدم **قوله** نقطه در اصل
 شرفيله مخصوص قلند محصل كمله ادميه دن مراد بروج كيدر كه مبداء نوع
 انساني و مجاري صورت رحماندر **قوله** **المنشيه الحقيقه** من اسمائه الحسنى التي
 لا يلفها الا حصاء انديك اعيانها وان شئت قلت ان يرك عينه في كون
 جامع بصر الا **قوله** مولانا جامي قدس سره گفته است **قوله** او صاف ازلكه
 بشمارندهم در جمله جهان ظهور دارندهم مقصود زحميت **قوله** **وله** **قوله**
 آنست كه زنك هم برارندهم **قوله** ترجمه **قوله** **قوله** او صاف ازلكه اولري
 في حد وبشمار **قوله** ايندي اولاري مظاهر حق اظهار **قوله** جمعندن او جمله نك سبب
 آدم مجزده كل و كلدر جز كورنك هر بار **قوله** حضرت شمسك بوكلا مي
 شروع مقصود وشرح شرع وجود موجود در كه اولاعلة غاييه ايجاد
 عالم حق تعالى ذاتي فاني ايله مرات عين جامعه آدميه رؤيت اتدوكني بيان

در بجهت ما باياد
 در بجهت ما باياد
 در بجهت ما باياد

القصص من ذات بديع الف اصل حروف
 كلمات حقيقت ادم فض من بورك
 الصفات عين الذات في الحضر الحادية
 وعينها من وجه وغيره حاتم وجه
 في الحضر الوحيدة
 مستح

مراد از اعيانها اعيان ثابته است و آن
 صورت حقايق اسماء الهية است که در حضرت
 علميت يا خود نشي اسماء الهية است
 که از باب مليات و اعيان خارجي مراد است يا خود
 يا خود اعيانها را که در حضرت احدیت
 در بجهت ما باياد
 در بجهت ما باياد
 در بجهت ما باياد

تشبیه سی عن قریب کلمه کرد **نظم** **منشأ** مردم دیده و حقد انسان • تدر
اعیان حقایق اولیان خاص جمله حقایق ذاتی شامل اسم صفات امکان
عین انسان ایله باق انسانه • نظر حق ایله کورائمه کمان **قوله** فانه نظری
الحق الى خلقه فمنهم من هو الحادث والناشئ والایم لایک والکلمه
الفاصله الجا معة • پس کون مزبور حق نسبت مردم دیده کی اولدوغنک
سری بودرکه حقیق خلقه نظری ورحمتی بونک وساطه قیایله درافق مجتهد
هت نفس رحمانه سبب کنت کثر اخفیا فاحسبت ان اغرف دریا سینه
لخلق الخلق سفینه سنک اخزاسی دکدر وسایه اطلال و حقیقت
راضی قلوب مقیداته فیض یاران رحمته باعث تمجیدات حب از لیلک
القاسمی دکدر **لمحزن** باشم کیرسه عشقه دولت دکلمه • باشن غرض
هوای محبت دکلمه • خاک اتمیوب وجودی عشقه برکش او میوه های
عقله سفاقت دکلمه • غیر و سوی کورنمز ایکن عین عارفه • غیرت
بلا سیو جهل و صاقت دکلمه • **نشر** علوم عقلیه ده عالم غایبه تصور مقدم
وجود مؤخر اولدوغنی کسانک ذاتی نفس الامر ده وجود علمی جمیع موجودات
مقدم در کرج وجود عینی جمیع مدن مؤخر ایسه ده پس ذاتی وجودی
اقتضا ایتماد وکی جهت مدن حدوت ذاتله حادث و نشاء عنصریه سی
حسی ایله حدوت زمانی ایله حادث و عدم زمانی ایله مسبوق اما
وجود علمی جهتی ایله که عین ثابت دن انبی الوجود در یوم مقام
مرحوم قاضی زاده رومی شرح قصص کساندن یاز مشر که هذخلاف
لما قبل ان ماسوی الله کلها حادث انتهى واقعا فی و ماسوی التایله
سؤال متوجه اولور اما اصل تحقیق اوزینه ماسودن مرد شیه و جو
ایله موصوف اولان اشیا و لقی سؤال لازم کلز زیر یوتقدیرجه عین
ثابت ماسوده داخل اولان زیر اعیان ثابت شیه ثبوت ایله
موصوف پس الایان الثانیته ما شیهت رایحه الوجود مقدمه سی ایله
بوورطه دن خلاص اولدوغنی کی استعدادات قدیمه و متبوع صفة علم
اولان معلومات قدیمه و رطائیل دن دخی استنلا من حاصل اولور **نظم**
اعیان که محذرات ملک عدمند ایشان نه حوادث از قلمند در
کتم بطون شدن در ایشان زانیست • وز راه عدم بی سر دست قدند
ترکی حضرت علم حقه کم اعیان • اولدو امتیاز یله مودود • لیک مانند انجم
خرشید • قهر ذاتن هر یی نابود • ذات پاک قدیمه ویرمه دی نقص
عدمده اولان قلمله باود • غنچه • ناشکفته لور کمر • اسمه دی انور نسیم

نظم منشی
دیده مردم
حقد انسان

نظم منشی
دیده مردم
حقد انسان

وجود شتم بوی وجود قلمادر • وارلق انلرین اوله دی مقصود • بوند
کلز ظهور اول اعیان • بلکه احکامدر اولان موجود • بویله در بویله ستر
نفس الامر • بویله در بویله عالم اهل شهود • حضرات وجود کورمک ایکن
اهل همتدن استه فیض و رود • دخی کلام مزبوره اشارت وارد کمر انسان
کامل سبب ایجاد عالم اولدوغنی کی عینا و علی سبب بقاء عالمدر انلا و اید
دنیا و اخرت دن محصل مظهر کل اسماء و صفات و مجموع صور مجاز و قریب
نظم **منشأ** مظهر ستر قدم آدمدر هر وجود ایچرم عدم آدمدر ذات
موجودله عین ثابت • مردم ایچندن ایکی عالمدر • جمله دن عین ایله کی مؤخر
معین جمله دن اول قدمدر • بونک • فاصله جامع اولدوغنی کی زیر کلمه لور
اوچدر اول حروف فیل و تاثیر جامع اولان کلمه لور که اول حروف
حقایق وجود بیدر • یو یایی خرف و فایق ایچما لیب جیامع اولان کلمه لور
بخرف و خفایق و یایی حروف افق الح جامع اولان کلمه در که اول حروف
حقایق امکاندر • ثالث کلمه و بر رختیه در که حروف وجودی ایله حروف
امکانی میانشی بر رخ جامعدر • فاصله • متوسطه در که حقیقه انسان کامل
بعد بو شرح شریف که امر پادشاه اطاعت ایله یازلمشدر اثنا • ثالیفندن
پادشاه ایله واقع اولان • محمد معاملات الهیه درج اولنمق
فرمان اولمشدر بوبیت لری مقلده اول اجلندن مکتوب اولری یازلری
باغچیه کتمشدر بیدی اول مناسبت ایله ارسال اولنوب صوب صوبالور
دخی بو وجهله جواب وارد اولدی ایکی سی دایمی و اهب و هبی در
کسی و تعلی دکدر **منشأ** کل بیلله قلدی عرض دیدار بیل
کل کوردی ارتکی انکار • دیدی یوری کل دکلسن الحق • دل ضلوعی
مل دکلمن الحق • کور سم کل بن کوزل بیلورم • زیر بن آبن ازل بیلورم •
کل دیدی یوری یوری بنم کل • قل جسمی نار عشقه کل • کل نقشی قیل
جزده تماشا کل • انمله سند کل کل سا • کلدر کل یینه فهم ایدن کل • بیل
صفند قلمه بیل • بیل که هوای کلشن ایلر • اغیارله قلبی شکر ایلر
هر کوردی شافقا و جوق استر • هر قوندوغنی دخی قوجق استر
بو صورت هو کل هوادر هب سیر صفات ماسودر • غارفه که
اوله چشم مازانم • بند دل اولور پشت اید باغ جناب سعادت
ما نرف بالبدی کلن جواب مستطادر **نظم** عینومه نکل کلورن بیل
جز قنادین بند در کل • بن کند و دخی کوزل بلورم • اچ کوزی جامع منم
دخی هل • سئل اشکوی زرجه سوی تی • احرق اولورم هوام دلور کل

نظم منشی
دیده مردم
حقد انسان

والله اعلم بواطنه وادراكه قائل **قوله** قال اهل البيت مراده اولاد قال
 اهل البيت وادراكه قائل **قوله** قتم العالم بوجوده **قوله** يعني وقتا كه يكون جامع
 اولاد انسان وجود خادجي لباس متلبس وبوشان اولاد ايسه وجود آدم
 ايله بناي سري عالم مختتم ومتم قلندي اما نشاء عنصره سكه تاخره انقضا
 طبيقت تركيبه دن ماعداسيب بودر كه چونكه انسان بين ساير الحقايق
 حقيقت مجله وجامعه در لا بد حقايق تفصيلي كه بونك مظاهري ومرتبيد
 مقدم صورت اعيانله مصور ومفضل اولقي كركدر كه انسان دني بونك مرتب
 بحسب الاطوار ساير ووار اولوب ناكه حركه ودرية ايله اجمالون تفصيله
 سفر بول تفصيلات اجمال كدر قلوب قطب عالم وجود مكرم اوله معلوم لاه
 علم اوليات كري در تفكري دكدر دكدر بومعنايه زانچدر يعني عالم
 اجمالون اخذ انك كوي علمي بعد النسيان عالم تفصيل ده تذكر ايدر لرد يكد
 نبي عليه السلام الحكمة ضالة المؤمن يردو كي بومعنايه اشارت در بومعني
 دكدر كه انسان نشاء عنصره بركره كلوب وعلم محضاني بعد النسيان
 نشاء آخره تذكر ايدر ما شاكه راي اهل تناسخ **قوله** هو من العالم
 كفض الخاتم من الخاتم الذي هو محال النفس والعلامة التي بها يختم الملك على
 خزانته وسماه خليفة من اجل هذا **قوله** سابقا خليفة اولاد تسمية نك وجهه
 شروع در حال انساني زوجهتين اولوب من وجه عالمه داخل من وجه خارج اولوب
 علامه ايله فض خاتمه تشبيه ايدر نته كه فض خاتم كاه خاتمه جز داخل اولوب
 محل نقش در كاه خاتم اوزر نه خارج در تعبیه اولوب و خاتمه آخر عمل اولوب
 انسان دني حيوان بر نيم اولوب دايوه وجود عينيك منتها سبي اولقي حسيه
 فض خاتم كيمدر وخاتم محل نقش اولوب حافظ خزينه يملك اولوب كي انسان
 دني محل نقوش جميع اسماء الهية والماعله ختم ملك كي حافظ خزانة اسماء و
 ربانية در اول جلد الله تعالى خضر تر ندر خليفة سمي ايله مسمي اولمشدر
 اني جاعل في الارض خليفة مجاز من سبل طريقه خاتمه اسمي ختمه محل كركدر
قوله لانه تعالى الحافظ خلقه كما يحفظ الخاتم الخزانة خاتم ختم الملك عليها
 لا يحبس احد على فتحها الا باذنه فاستخلفه في حفظ العالم فلا يزال العالم محفوظ
 مادام فيه هذه الانسان الكامل **قوله** شارح قصري لام بقليل تسمية در ديش
 فقير ايدرين بلكه تكيل بقليل در زيد وجه تسمية به شروع اولمشدر
 پس ديكدر كه زيد امة تعالى استار مظاهري ايله مستتر اولديني حاله
 بوايشان سبي ايله خزائن اسماء و صفات حفظ ايدر نته بوملك صاحب
 الختم غايب اولوب ختم ايلي خزانة حفظ اولديني كيم پس ختمك حفضي

هذا هو الخاتم الذي هو محال النفس والعلامة التي بها يختم الملك على خزانته وسماه خليفة من اجل هذا سابقا خليفة اولاد تسمية نك وجهه شروع در حال انساني زوجهتين اولوب من وجه عالمه داخل من وجه خارج اولوب علامه ايله فض خاتمه تشبيه ايدر نته كه فض خاتم كاه خاتمه جز داخل اولوب محل نقش در كاه خاتم اوزر نه خارج در تعبیه اولوب و خاتمه آخر عمل اولوب انسان دني حيوان بر نيم اولوب دايوه وجود عينيك منتها سبي اولقي حسيه فض خاتم كيمدر وخاتم محل نقش اولوب حافظ خزينه يملك اولوب كي انسان دني محل نقوش جميع اسماء الهية والماعله ختم ملك كي حافظ خزانة اسماء و ربانية در اول جلد الله تعالى خضر تر ندر خليفة سمي ايله مسمي اولمشدر اني جاعل في الارض خليفة مجاز من سبل طريقه خاتمه اسمي ختمه محل كركدر

صالحه

صالحه اولاد خلافتله اولور وما دامكه ختم ملك عالم ايله قايم در ساير حقايق
 موجود دن بر حقيقت بونك فتحة جسارت اتمز مكر كند واذني ايله
 اوله حفظ دن مراد ابقا صور انواع موجود ادر خلق اولديني اوزر
 بكماله اثار كمالا نتي ابقا ايله يسب بواسم اعظم سبيتي اولماسه كم مرت
 عالمدر باطن دن ظاهره ومعايندن ايمانه برشي ظاهر اولمز و ظاهر دن
 باطنه بر نفس ساير و صاف اولمز اكر چه غلبه حجاب بشرية ايله مزبور
 بصولي دني اولسه وعالم لا يزال محفوظ در مادامكه انسان كامل عالم دن
 موجود و حاصل در وبالجملة صورت انسان مرج البحرين يلتقيان بينهما
 برزخ لا يمان وجاز من بحري الوجوب والامكان **قوله** الا تراه اذا زلا وقت
 من خزنة الدنيا لم يبق فيها ما اختش به الحق فيها وخرج مكان فيها
 والحق بعضهم بعض وانقل الاموال الاخر فكان ختم على خزنة الاخرة
 ختم ايدتي **قوله** لا يزال قوله بقليل واستشهد در بيمه كور من مسن چين
 اول انسان كامل خزانة دن يادان منفك اولسه هر كن حقت صفاقي
 خزينه سي سالم وباقي قالميوب واول كون جامك صورتي جميعا فاسد
 اولوب بعض صفاقي برك برينه ملحق ومنضم اوله بسرام دنيا آخره
 منتقل اولور ختم مزبور دني ختم آخره محول اولوب امر مختتم ومتم اولوبون فاء
 دنيا شخص مزبور بقايب ايله مهتاد اكر بر نفس عرضه فنا وانتقال اوله
 موسا وسير جبال اشكار اولور ارض هنك وكواكب منتشر وشمس
 متكور اولوب دنيا ذاهب و عمارت دنيا آخرته منقلب اولور خليفة دني
 بعينها خليفة آخرت اولور وقران سايه مرفوع اولور ديمك معنايه
 بودر كه انسان كامل خلق قراندر بلكه انسان نفس قران در نته
 يوريشدر **قوله** انا القرآن والسميع المشاي ورؤح الروح لا روح الاولي
 وخبر كلشدر انا الحق تعالى ينزع العلم بانتراع العلماء حتى لم يبق
 على وجه الارض من يعلم مسألة علمية ومن يقول الله **قوله** فطر جميع ما في
 الصورة الالهية من الاسماء في هذه التشايد الانسانية فحازت رتبة
 الحاطة والجمع بهن الوجود وبه قامت الحجة على ملائكة **قوله** يعني وقتا كه
 انسان ختم دنيا و آخرت اولاعله خليفة الله اولدي ايسه صورة الهية ده اولان
 جميع اسماء انسانيه ده كه نشاء عنصره ايله روحانيته ما بيني
 جامود ظاهر اولوب جميع كمالا تاند بالفعل اولدي نته شارح فقر
 ايدر شيخ رضي الله تعالى عنه كتاب مفتاح بلدر انسان كامل
 علامه بودر كه احياء امانته قادر اوله بون الملاقاة صفة حقه مجاز در

هذا هو الخاتم الذي هو محال النفس والعلامة التي بها يختم الملك على خزانته وسماه خليفة من اجل هذا سابقا خليفة اولاد تسمية نك وجهه شروع در حال انساني زوجهتين اولوب من وجه عالمه داخل من وجه خارج اولوب علامه ايله فض خاتمه تشبيه ايدر نته كه فض خاتم كاه خاتمه جز داخل اولوب محل نقش در كاه خاتم اوزر نه خارج در تعبیه اولوب و خاتمه آخر عمل اولوب انسان دني حيوان بر نيم اولوب دايوه وجود عينيك منتها سبي اولقي حسيه فض خاتم كيمدر وخاتم محل نقش اولوب حافظ خزينه يملك اولوب كي انسان دني محل نقوش جميع اسماء الهية والماعله ختم ملك كي حافظ خزانة اسماء و ربانية در اول جلد الله تعالى خضر تر ندر خليفة سمي ايله مسمي اولمشدر اني جاعل في الارض خليفة مجاز من سبل طريقه خاتمه اسمي ختمه محل كركدر

هذا هو الخاتم الذي هو محال النفس والعلامة التي بها يختم الملك على خزانته وسماه خليفة من اجل هذا سابقا خليفة اولاد تسمية نك وجهه شروع در حال انساني زوجهتين اولوب من وجه عالمه داخل من وجه خارج اولوب علامه ايله فض خاتمه تشبيه ايدر نته كه فض خاتم كاه خاتمه جز داخل اولوب محل نقش در كاه خاتم اوزر نه خارج در تعبیه اولوب و خاتمه آخر عمل اولوب انسان دني حيوان بر نيم اولوب دايوه وجود عينيك منتها سبي اولقي حسيه فض خاتم كيمدر وخاتم محل نقش اولوب حافظ خزينه يملك اولوب كي انسان دني محل نقوش جميع اسماء الهية والماعله ختم ملك كي حافظ خزانة اسماء و ربانية در اول جلد الله تعالى خضر تر ندر خليفة سمي ايله مسمي اولمشدر اني جاعل في الارض خليفة مجاز من سبل طريقه خاتمه اسمي ختمه محل كركدر

اعتبار اهل ظاهره اما من المحققين هيقدر زير عالم با سر صورت حضرت
الهيته در بحسب التخصيص نكه انسان بحسب الجمع و قال صلى الله تعالى عليه
وسلم ان الله تعالى خلق آدم على صورته پس نشاء انسانيه صورت وجود
عيني يي ايله خاير رتبه و احاطه و جمع اولوب و بو خاصيت جمع و احاطه ايله
ملائكه اوز رتبه حجت و شرف و كرامت اقامت اندي زير ملائكه احاطه
يتمد و كي علمي محيط اولدي **قوله** فحفظ فقد و عظمك الله بغيرك و انظر من
اين آية علمي من **التي** ^{من جمله} يعنى من اين هلاك سالكيه مبينه در كه حلي
ار ايله محلي اولوب عند الله و خلفايله و المشايخ المؤمنين اظهار انا نبوت
و اشعار علم و كمال و اهليت ايله انلك مرتبه سنه نقلي كوسترميه لر زير
ملاك امر ساكه فناي نفس در بو خود حاصل اولما نال سالك كند و كي انفي غير
كوب اوز نفس و نقصان مشاहरु ايتكمكه اولور بود تكميل النفس دني
مادامكه بر مصلحتي متضمن اوليه اظهار فضل و كمال جايز دكلر زير باعث
مكر و مفسد اولور اما روي شخص مصلحته متوجه اولماق و اما بئع
زبك فحدث منقوضه امثال ايدوب كشف جمال علم و كمال لازمه حاصل
معني بود كه اي سالك تحفظ و ثبات ايدوب غير اولان زجر و هاندي
نفس و كه نموده و نصحت ال كه ملائكه كي ايت اعلم ما لا تعلم بويجه
منظر اوليه من و هلاك اولن لر نه سبب ايله هلاك اولر لر نظر اعتبار له
ملاحظه ايلكه بين الاعيان محقر و ابرقاليه بين **غيره** و لا نك كالقاروس
يعشق نفسه فيبقى ملوما عند كل الكوا مل **منشئه** المحقر آدي فضل ايله
مسجود ايتد شرف حكمت لا علما آدمي معرفت نقصاني ايلد جمع كما لا يشه
منشئه **المحقر** هر ذاع و زغن دفع هوا و هوس ايلر طوطي سخند انفي
حبس نفس ايلر **حكمت** بين العوام مشهور در كه كماله رغبت اولمز بلكه
اهله اهانت اولوب و نا اهله نقصاني باعث دولت اولور دير لر
حكمت خفيه سنه عالم اولما يوب بو غصه دن اولور لر كيدر لر اما بلز لكه
تام كر الله غفر اولوب غايله غرور ايله رضاي حق دن دور و رتبه
حجاب و انانيته گرفتار و مقهور اولور لر خبر لوي يوقدر كه عند الله نكر
عظيم كناه يوقدر بونلر خود شريك باري اولد و عند اشتباه يوقدر زير
هر نه مرتبه اير شلسه لر سبين كند و استحقاق زاتي كلوب بيان شكر دن
مقطوع التسان و روز شب حرص و آزار ايله هل من مزير كويان
جيران و سر كردان اولوب هر دم ذكر خدا دن غافل و شكر شراب
كبر ايله مست و لا يعقل اولور لر مادامكه نور تربيت مرشد ايله ظلمت

طبیعتی را تا بیک اولیه اول فساد ایله حلاک اولور کیدر لر امانا نقصان جلبی اولوب اخر الامر من عرف نفسه فقد عرف ربه در یحیه سندن پرتو شمع هدایت ایلله صفات نفسه فاعطاه اولوب شیشه قلبی سنک غیرت اقران ایلله منکسر ایدوب عصیان دت خواب دین بی ایلله طهارت ایدرسه عند الله صلاحی مقبول و دعای مستجاب حضرت اولور زیر الدو ک دیالسان استعداد له اولور کمزوده هوکی اثر نمانیت و عجب نفسانیت قلبن عبدا و آه منیب رب و هاب مجیب ایلله جهة جامعه و نقطه فنا فی الله ده اول مرتبه مصیب اولور که قابل و مقبول و داعی و مجیب واحد اولور **منشئه الحقیق** غرق اوله هوای علم صقین خاک اول خاک غرت استرسک مرفقه دولته معین اولور و اکمال استه دولت استرسک **منشئه الحقیق** عالم مجیب اوله عاقل سک خلق شیطان دکلمی کبر له شر کبر له رتبه سندن اندی ملک فکلی کجی مسکنله بشر **و ایضا** اتم بهو صراف اولور صیحه قلبی تقع اولان کماله هوس نوم طاووسه باعث اولور جمال طولی و نفی قلن جبر نفس **قوله** فانی لایک لم تقف مع مائنه نشانه هذا الخلیفه و لا تقف مع مائنه قضیه حضرت الحق من العبادة الزانیة ملائیکه نکر وارد و طم و تویج و عتاب و مظهر تفریع و احتساب اولور قرینه بیاف اسباب و روق و مقادیر شعور معنا سندر یعنی ملائیکه بوخلیفه نک نشاءیم مرتبه سی اعطا اندوکی تنزیه و کمال لایق ایلله قناعت اتموب بلکه حد لر نزن زیاده علو جاهه فایز اولفه طالب اولور استعدا ناقص لر نه زیاد کمال احصایز اولفه رانی اولور مع هذا مرتبه انسان کاملن عالی مقصوب یوق ایدوکن و مرتبه بجامعه ایدوکنی بلد لر زیر اسمانک کلیسی اسم الله دن ستمده در انسان کامل ایسه بواسمه مظهر اولوب هر که مدد عاید اولسه بوند عاید در و مع هذا بوند حضرت حق اقتضا ایدوب و شوق مخصوص لر نه قضا و اعطا اندوکی عبادتله قانع و ثابت اولور اول مرتبه اولان حلا مقاد اولوب اول حاله قرار کیم سکنیه و قار قلندیلر **قوله** فانی فانی ما یعرف احد من الحق الا ما نظمه ذاته ملائیکه ملاحظه بمقتضای حضرت حق ایدو و ثابت اولور قرینه تعلیل اول مقتضای حضرت که عبادت زائده در انکله قنای قلماد قرینه سبیل و دلیل در زیر امر فیک عبادت اوزرینه تقدی یا اثرات در کور من من عبید صفات مرتبدر بر سن یلزم مادامکه عین ثابت اری یسی فی اعطا قلن پس عبادت مقدور لموضع قدر بخه اولور مثلاً انسان کامل ذاتی جمیع اسما و صفاتک معرفتی اعطا اندوکی جلالت عبادت تاقه ایلله عابد حق اولور ملکوت ذاتی نه قدر اعطا اری ایسه عبادتی اولقدرد بولدی پس نقصان و کمال استعداد سبب نقصان و کمال معرفت و عبادت عباد اولور **تذکره** حاصل کلام حضرت الحیة بر عبد عابد استر که ذاته جمیع اسماله عبادتی

غالبه پس اول ذات که انسان را مطلقا بر جمیع اسماء و صفات اولی و حیثیتش از اشیاء
ذریع عبادت ذات بر جمیع اسماء اولان عبادت در که عبادت انسان کامل در جمیع مظاهر
پس جمیع مظاهر عبادت اولان حجر مدره بلکه جمیع عبادات عابد اولور زیرا هر برده
معبودت که حقیقتش کور و ما را بیت شیا الا وراثت لله معدست بولور و نفس
عارف حق بین و عالم حق البقیه قیلود افشای سر ربوبیت بودر اللهم عافنا من سوء
الادب **قوله** و ليس الملايكة جمعية آدم . یعنی حال بود که ملائکه انک اعیان ثابتة لرفق
اسما بودر بلکه حق تعالی به بر اسم خاص معین حیثیت عبادت ایدوب اولخصصیتک
و راسته تقدی ایتدیلر و علمیه ایشد و کما سماتک طریق معرفتته کتدر اما آدم حق
جمیع اسماء حیثیت عبادت اتدی و راه کمال معرفت کدی و بالجملة ملائکه حقل اسماء
مخصوصه بی که اسماء نبوتیه تشبیه در بیلدر و آدم اولان جمیع احداث کمالیه
شهود حاصل اتیوب رعایت ادب خلیفه ده قصور ایدر اخر غشا و حسد و نقصت
بصیرت لردن مستور قیلوب سیل جرح و طعن عبور قیلدر **قوله** ولا وقعت مع الاسماء
الالهية التي تخصها . یعنی دانی ملائکه کند و لرینه مخصوص اولان اسماء الالهیه و تنزیله
قام اولو بعد معین لردن طور مدلول **قوله** و سبقت الحق بها وقد سبته . یعنی اولوق و
قنا حله تحقق ایدوب اول اسماء خاصه ایلده حق تسبیح و تقدید ثابت اولادر **قوله** و ما علمت
ان الله يجده اسماء ما وصل علمها . یعنی ملائکه بلد لراثة تعالی حضرتک بعض اسماء مخصوصه
وارد ملائکه اول اسماء علی و اصل و لماز و حقایقه شهود لری کامل اولن اسماء مزبوره
خالق و رازق و مصور و سمیع و بصیر و مطعم و بولرک اما فی فهم و عذاب و موت و حیات
و سقم و شفا ای که عالم طبیعت و مقام اجسامه مخصوص اولان ملائکه بواسطه زنجیر
زیر اسماء صفات مخصوصه و بشر **قوله** في الجنة ما لا قدسه . یعنی پس ملائکه حق اول
حقه مخصوص اولان اسماء مذکور ایلده تسبیح و تقدیس ایتدیر که سوال کلوسه که مزبوره
خود اسماء تشبیه در پیش بولردن تقدیس ایلد تعبیرک و جری نزد جواب و بر نور که
ملائکه صنف ملائکه حق اسماء مخصوصه و تنزیهیه لردن تخصیص و حصر ایدوب ذات
حق الحصار دین تنزیل ایتدیر و ملائکه در ذریع حقل ذات محیط تعیین و تخصیص ایتدیر
حقه اثبات نفیصه در حق خود جمیع نقایص منزه در اول تقدیر جماعه نافیله
ایله نفی تنزیله محذره واقع اولور اما مشکلیه در خم حمل اولن حق جائز در **قوله** فاعلموا
ما ذكرناه و حكم عليها هذا الحال فقالت من حيث النشأ ان يجعل فيها من يفسد فيها
و يفسد الدماء . پس مذکور اولان تجاوز و عدم وقوف اول ملائکه و زرنه امر غالب
اولوب حال ایکن ملکه راسخه مرتبه من بولوب انلازه حاکم اولری پس اولنشأ
خاصه لری بولرک طریق اعتراضه و نزاعه الحی ایدوب اخر بجعل فيها من يفسد فيها
نعم سنده انما لازم و محتمه اولری **قوله** و ليس الا النزاع و هو عيون ما وقع منهم فما قالوا

انهم موجب الفساد و النزاع
عقوبه

2 حق آدم هو عين ما هم فيه مع الحق . یعنی اول فساد و فساده و ماکه آدم
نسبت ایدر امر حقه محض مخالفت و نزاع ایدوب اول نزاع حقل ادبی
خلیفه ایتدیر و کنه واقع اولان اعتراضی پس ملائکه نیک
حق آدم ایتدیر که مقاوله انک عینی در یعنی عین نقص
و مخالفت امر در زیرا موجب فساد و فساده و ما اولان خود اکثریا
نزاع در پس سبب موجب بولنفاق مسبب دخی بولور بالخصوص
بی شریک و لبی منازع ایلده منازعه و جرح آدم عین فساده و کمالی
مزبور منازعه آدم ک عدم خلقی و عدم ایجاد بی طلب در بوجود
عین فساده در و خصوصاً عرض المؤمن کومه معنای مقرر در
قوله فلو لا ان نشأتم عظمى ذلك ما قالوا 2 حق آدم ما قالوا و هم لا يشعرون
. پس ایدوب اگر بولنراعی بولنری حجاب منشأ مخصوصه لری و علم و جلالی
یعنی رب حاکم لری اولان اسمک تقاضای اعطائتمه حق آدم
اولان مقالیه جرئت اتذر لرایدی و بالجملة بولر علمی بولر کل اناء و تنزیح
بافیه حکمیه استعداد لری و یودی سارح قیصر ک قدس ستر ایدر
بوکلا مد تنبیه وارد که مذکور اولان ملائکه منازعین ملائکه
جبروتیه دن بلکی ملکوتیه دن دانی اولیه ذیر بولر غلبه و نوریت
ایله مرتبه انسان کامله احاطه و شمول اجمال حاصل اتمشدر در کرج
کنه حقیقتته واقف دکلر ایه ده بلکه منازعین ملائکه و ارض و جن
و شیاطین در که غالب حال لری ظلمات قریب طبیعت و غسق حجاب جسمانیت
ایله اجتماع براتی جا علی الارض خلیفه قولند دخی ارض تخصیص بالذکر
اولنشدیر اگر انسان کامل خلیفه و عوالم ایه ده طعن مزبور صادر
اولن الا منصب مزبورک معروضتک اولن لردن اولور اهل سنوات ایه
مدبرات عالم علوبدر بالذات اگرچه قصد ثانی بالواسطه سفلیاته
دخی توجه لری اولور سه و بحسب انعام النظر انسان اولان قوای
مفسله هب انلردر فقیر ایدورین شیخ اکبرک فتوحاتله یزد و غیث
مبشره و مشهوره سنده مرتبه ملائکه دن سوال ایدوب حضرت ربو
صلی الله تعالی علیه و سلم تقضیل ملک ایتدیر که اگرچه بومعنایه دلیلدر اما
اطلاق قول ففسرین و مشرب اهل تحقیق و مشرب عین خلافته تشریع و تسبیل
ایدور فقیر ایدورین توجه مزبور اول وقت وجیه اولایک که
بومحله نزاع ملائکه فی الحقیقه قصور اولایدر بلکه حال مزبور اگرچه
ظاهر مخالفت امر در اما باطنا مقتضای اراده انقیاد اولد و غی جبروت

محض کمال در زیر هر شیء کند و نیک ذاتی اولان علمك مقتضای ایلله
 عامل در پس ایشان مقتضیت فی نفس الامر از عیان و اطاعت اولور
 و ارض دن مراد ارض عنصری اولوق لازم دکلر ارض حقیقت پنجون
 اولیه و خلافت کبراده جبر و تیرت و ملکوتیدن پنجون نزع صادر
 اولیه قصد اظهار حکمت و مصلحت ایچون معلوم اولاکه بومقاوله
 اختلافی عوالم ایلله مختلف اولور پس اگر عالم مثاله اولور سه مکالمه و حسیه
 مشابه اولور حق تعالی تجلی مثالی ایلله تجلی ایدر اهل آخرت صور مختلفه
 ایلله تجلی ایدر و کجی کینه که حدیث تحولی مبین در مکالمه موسی دخی
 بوقیلدنر و اگر عالم ارواحه واقع اولور سه کلام نفسی اولور پس
 کلام بومرتبه ده عین متکلم اولور و بومرتبه ده متکلم ایلله قایم بر معنی
 اولور و عالم مثاله اولسه حروف مثالیته دن مرکب اولور و عالم
 حسیه حروف حسیه دن مرکب اولور قاضی بیضا و نیک سور طه ده
 ثم تمثال لبدنه و انتقل الی الحس المشترك دید و کجی بورادن منظم
 اولور تا امل اولنه **قوله** فلو عرفوا نفوسهم لعلوا و لو علموا العصور یعنی اگر
 زواتی و حقایق ایلله لرایدی کمالات و نقایص لارمه سنی داغ بیلوب
 نزع مع الحق فینج کلر لدی و مرتبه انسان کمالی بلر کونی و انشاء
 متحقق اولان اسما و صفات ایلله تحقق ایتد کلر بیله لردی آدنی
 جم و تعقیب و خلافت عدم اهلیت ایلله توصیف و تلقیب ایدوب
 نفس لونی تزکیه و تحسین ایتک نقصانند عام و سالم اولور لردی
 اما کند و لر بی بلدر و نقصان مزبور دن عصمت و نجات
 بولاد لر **نظم** هر سینه ده که ظاهر اوله سر من عرف اولور عیوب
 غیر نکاهینه ستر و کف غیبی غیب غیر نظری حجاب ایدر
 قلین ایدر لالی عرف ایچون صدق **قوله** ثم لم یقفوا مع البحر مع حق
 زاد و انی الدعوی بما هم علیه من التقدیس و التبیح بعد ملائکه
 بوجهله جبلت لردی ایدوب بلکه خف و استکبار سبیلنه
 کیدوب و مجر جرح و طعن ادم ایلله اکتفا ایتوب بلکه تزکیه نقصان
 و فعل تبیح و تقدیس ده دعوی بی معنی ایتد لر و اگر حقیقت لونی بیله لردی
 دی و در یجه حقیقتدن عین حقه حق کوردی فی الحقیقه
 مستبح و مقدس لسان نظهر ایلله مظاهره ظاهر اولان حق ایدر و کجی
 بیلور لردی لکن بلامادر و شرک خفی به میتلا اولور **قوله** و عند
 آدم من الاسماء الالهیه ما لم یکن الملائکه علیها فما سجدت رجبها

بنی و لا قدسه عنها تقدیس آدم و تسبیح یعنی حضرت ادم قتل اسماء
 الهیه دن بعض اسم وارد که ملائکه اول اسماء عارف دکلر در پس اول
 اسماء رب لرب تسبیح ایتد لر و نقایصدن تقدیس قلز لر حضرت ادمک
 جمعی و مرتبه تکلیفی ایلله تسبیح و تقدیس که محصل بومعنا یثرب فی
 شول عالمک علم محیط اولور که الله تعالی حضرت لربیک وان من شیء الا یسبح
 بحمده و لکن لا یفقهون تسبیحهم قولنک مطلعنی مشاهده ایدوب
 کیفیت تسبیح حسیه و مثالی و معنوی لسان حال ایلله و استعدادله و احیاد
 و امکانه حسی ایلله معلومی اولوب حتی تسبیح مراتب کمال تسبیح مراتب کمال
 نقصانله نظر توحیدندن احدی المال کورنوب امر حقه ظهور مخالفت
 انسان مقتضای رحمت و غفران اولور و غنی اولور تذبذبه الذهب بکم
 و خلقت خلقا یدنبون و یستغفرون فاغفر لهم حدیث قدسی سنک
 عیان قلله زین سابقا ذکر اند و کجی فعل ذنب و کناه فاعلنه نسبت
 انکسار و آه اولوب آخر باعث مغفرتیه اولور که وجوه ایلله ذنبدن
 اشد و اقیع در اقامه ذنب و یار سابق اکثر یا عجب و انانیستی مستوجب
 اولور موراسیه شرک خفی اولور ذنب خود شرکدن اصلح و قال النبی صلی
 الله تعالی علیه و سلم تذنبوا الخشیت علیکم من الذنب الا هو الحب الحب
 الحب و حضرت طیفه ادم بیری قولند یدینت مراد صفات جمالیه
 ایلله جلالیه در کور من مسز که قایل و هایل مظهر صفت جمیل و جلیل
 اولوب مقتضای صفاتی تعطل ایتد لر **قوله** فصف الحق سبحانه لنا
 ما صر لنقف عند و نتعلم الادب مع الله سبحانه فلا ندعی ما نحن
 متحققون به و ما وون علیه بالتقید یعنی وقتاکه ملائکه نیک
 حق ادب خلیفه رعایت قصوری ظاهر و هویدا اولر ایلله الله تعالی
 لطفتدن برحق ادم ملائکه ایلله اولان ماجری انها ایتدیکه ماجری
 مزبور معلوم اولوب عند الله رتبه و علم مزور دن تجاوز و لکنیه
 و بین بیری الله مقتضایک تادیرن جایز اولوب حق تعالی ایلله بین
 الخلق و الحق درست اولوب تاون اولنیه پس بحسب الاستعداد قیود
 ماهیات مزور ایلله مقید قلوب و انلرک ایلله محقق اولوب و ماوی اولور و
 کمالات معلومه ایلله تحقق دیواسن ایدوب نفس مزور اضافه ایتد و زک
 مستلزم عجب و انانیت اولیه زیر نفس الامر ده جمیع کمالات حقدر
 نهایت مظاهری اولور و غرض حقیقتله بزدن ظاهر و غایب **قوله** و عند
 فکیف انطلق فی الدعوی فنعم بها ما لیس لنا بحال ولا نحن به علی علم متحقق

عبارة فكيف حال الجوف اولور يعني بوقته قلديك دعواي عرضي به وز
 ونفسه موزي حاوي اولم وغي حاله وشامل اولماد وغي علم كماله حاي
 اولم دعواسنه منصوب ايوب ملائكة كيم عند الله وعبادة العارفين
 مفتضم وحبوب اولوز **قوله** فهذا التعريف الالهي متاثر الحق به عباده
 الالباء الامناء الخلفاء **و** يعني تعريف اهل الله تعالى نك اديب وامين
 اولان خليفة ربي وقول لا ربي كه حق ايله وخلق ايله بحسب المراتب معل
 لردر وامانة الله بالاستعداد حامله لردر بونك سبي ايله تاديب
 ايتروكي اشيا دن در قصه ايتروك مقاوله دن غايت وغي قول لا ربي
 بر معرفت ايله تربيت وكمال در **قوله** ثم ترجع الى الحكمة فنقول العلم ان
 الامور الكلية وان لم تكن لها وجود في عينها فهي معقولة معلومة بلا شك
 في الاذهن فهي باطنه لا تزول عن الوجود العيني وله الحكم والامر في كل ماله
 وجود عيني بل هو عينها لا غيرها اعني اعيان الموجودات العينية
 يعني اسان حق من بعد حكايت ملائكة دن رجوع ايوب حكم الهية افلاكنه
 عروج ايوب ديور كه علم تحقيق بوني افاده ايدسكه امور كلية كه اعيان
 ثابتة ايله معنولر در بونلر وجود خارجي لها سند حصار يلر وجود
 ذهني وثبوت علمي عالنده محجوب ومتوار يلر در من وجه ظل الوجود من
 وجه اصل الثبوت لردر وبالجملة ذهن عالنده بلا شك معلومات معنوية
 الهية لردر كه موجودات عينية دن تعلقات كسز لر **قوله** ولها الحكم
 يعني بوا امور كلية كه تعين خارجي دن حصه دار اولما مشلر وما شمت
 رايحة الوجود فنيك پرده سن هنوز نجه نسيم اثبات له
 رفع قلم مشلر در اعيان خارجيه كه بونلر عوارض كي دشمنش در
 كبر بحسب الخارج بونلر كه اثار احكامه معرضات وحيالي واقع
 اولما مشلر در كرك بحسب الكمالات كرك بحسب الوجود اما بحسب الوجود
 اولم وغي زير اعيان كونية معلولات اسما در اسم خود ذات مع الصفة
 المعينة در زير اعيان كونه بحسب التكثر صفات له حاصل اولم اول صفات
 خود كبر وعين امور كلية و معنوية در بوا جلدر كه حكما دغي علم واجب
 تعالى فعلي ديور يعني علم علت فاعلية در معلومات معلولات تدري لردر
 اما نظر عارفه علل ومعلومات مراتب قدر كه في الحقيقة واحد در
 اما بحسب الكمالات مظاهر اولم وغي مظاهر در كه عين موجوده نك
 حيايت اولسه صفة حية ايله اولم وسياير كمالات تابعة ايله مستوعبه
 بيلما زير امور كلية طبائع خارجيه كه كندولر عوارض در حي و مر يد

الامر في الالباء الامناء الخلفاء
 اعيان خارجيه اصل اعتبار اسك اعيان
 ثابتة في العلم اولم وغي اعيان
 خارجيه اصل اعتبار اسك اعيان
 حكايت اشراقية ده بوايكي اعتبار
 ودر مستحق

وعالم وقار در كي حاكم واقع اولمشلر در قوله بل عينها ولها الحكم والامر في كل ماله
 اضطرار بديع اول وجود عيني صاحبي اولان اعيان خارجيه بوا امور
 معقولة نك عيني در زير حقيقت واحد كه حقيقة الحقايق قدر ذات الهية
 مراتب متكثرة در تجليات حسبي ايله متكثر اولور مغايرت بحسب
 المراتب ريس بوا مراتب بعض حقايق جوهرية وبعين وبعين وبعين وبعين
 ارضه بوا مراتب اعتبار اولور بوا اعيان خارجيه قدر وبعين وتكثر اعتبار ايله
 كه اقراض شني دن مركب اولور لباس عرضيه دن حقيق صورة جوهرية
 كيشدر نك كه اواخر فص شعبيد بيان ايدر كه مثلا حيوانا جسم
 حساس متحرك بالارادة در وجسم طول عرض وعمق صاحبي در
 وحيوان برزاندرك بونلر كرامتدر اما حيوانه فحين عوارض اخرى
 الحاق اسك مثلا نطق وصهيل كي اسان وفرس ايله مستوي اولور
 ذات واحدة صورة متكثرة وصفات متعده ايله جواهر متكبر اولور
 وبالجملة جميعسك اصناف الهية در كه صفات عين ذاتي در والله
 اعلم **قوله** ولم تزل عن كونها معقولة في نفسها يعني بوا اعيان ثابتة اكر اعيان
 خارجيه نك عيني ايسه ده لكن بطون وخفا صفات ذاتية سي اولما غلا معقولة
 اصلا زابل اولما **قوله** فهي الظاهر من حيث اعيان الموجودات كما هي الباطنة
 من حيث معقوليتها يعني بوا اعيان ثابتة نك ايكي حيثي اولم اعيان مو
 جوده نك كندونك مظاهر حكمايد عيني اعتبار اولم وغي حيث ايله ظاهر
 اعتبار اولور **قوله** فاستاد كل موجود عيني لهذه الامور الكلية التي
 لا يمكن رفعها عن العقل يعني وقتا كه موجودات عينية صفات كله
 ايله متعين ومقرر اولم ايسه پس موجودات موجودات اولم وغي
 علما واحيا احياء اولم سنده مزبور امور كلية كه كلية دن ومعقوليتها
 زوال احتمال كيدر **قوله** ولا يمكن وجوها في العين وجودا تزول عن كونها
 معقولة وغي حقايق مزبوره كليتي حيثيت در اعيان اولم وجودي
 وتخصي ممكن دكلر يعني بر وجود له كه اول وجود سبي ايله معقوليتها زابل
 اولا حاصل كلام بوا كليتي مزبور اكر چه هر موجود عيني عين در اولم
 عينيت حقايق متنازه سي اعتبار ايله در كليتي اعتبار ايله دكلر زير حقيق
 اعتبار ايله معقول محض در وجود خارجي ايله اصلا مناسبي يوقدر والا
 وحدت وجود حقة خلل كلور اعيان با الله **قوله** وسواء كان ذلك
 الموجود العيني موقتا او غير موقت نسبة الموقت وغير الموقت الى هذا
 الامر الكلي المعقول نسبة واحدة **و** كرك اول وجود عيني زمانه مقترن

لام در الهية كنه الى است
 اعيان خارجيه اصل اعتبار اسك اعيان
 ثابتة في العلم اولم وغي اعيان
 خارجيه اصل اعتبار اسك اعيان
 حكايت اشراقية ده بوايكي اعتبار
 ودر مستحق

اولسون مخلوقات کي مثالہ کرک زمانہ مقنون اولسون مبتدعات کي مثالہ اول
مبتدعات دخی کرک روحانی اولسون عقول کي کرک جس مانف اولسون
افلاک کہ بوجہ نك مقنون بالزمان اولوب وغير مقنون بالزمان اولسون
اصلا تفاوتی یوقدر مزبور امور کلیه استادن اخراج ایتمن نیستلی نسبة
واحدہ درو استناد واحدہ **قوله** غیر ان هذا الامر کلي يرجع اليه حکم من
بحسب ما يطلب حقایق تلك الموجودات العينية **قوله** الا یوقدر ان کرک مزبور امور
کلیه نك موجودات عينية یه ارتباطی ثمره سی ایلہ اول موجودات عينية یه وارد
اولان احکام و آثار مرجع و مآب اولور اول موجودات عينية نك حقیقتی
طلب ایتر و کجسب اوزره **قوله** کنسبة العلم الى العالم و النسبة الى الحيوة الى الحیة
یعنی مثالہ علم کلام معقول کلي در عالمه اولان حکم علم کارا جعد زير عالم
موجود ک حقیقتی حکم حیوة ایلہ مبعوت اولق استر **قوله** فالحيوة حقيقة معقولة
والعلم حقيقة معقولة متميزة عن الحيوة كما ان الحيوة متميزة عن العلم **قوله** پس
حیوة و علم که حقیقة معقولة لودر ایکی سیمه داخلی بری برنوت بحسب الفعل
متمیز لودر **قوله** ثم نقول في الحق تعالى ان له علما و حیوة فهو الحق العالم و الحق
في الملك ان له علما و حیوة فهو الحق العالم **قوله** بعد محقده علم و حیوة اثبات ایدو حی
عالمه دیو حکم ایدو روز و مزبور علم و حیوة صفتی حقیقة معقولة لودر موصوف
لودر حی عالم دیو حکم ایدو روز و مزبور علم و حیوة اثبات ایدو حی عالمه
دیو حکم ایدو ایکی سیمه حکم علم و حیوة در **قوله** و كذلك نقول في الانسان ان له
حیوة و علما **قوله** یعنی ملک کي انسانه دخی حیوة و علم اثبات ایدو روز و اول
صفتین معقولیتین مقتضای حقیقتیه حکم قیلوز **قوله** فهو الحق العالم
یعنی انسان حی و در علمه دیو روز **قوله** و حقيقة العلم واحدة **قوله** یعنی تو موصوفة
ثله که حق و ملک و انسان در هر برن حقیقة واحدة و نسبتی جمیعست متحد
قوله وكذلك حقيقة الحيوة في الكل واحدة و نسبتها الى العالم و الحي نسبة واحدة
قوله یعنی علم واحد اولدغی کي حقیقة حیوة دخی عالمک و حیة افواذن که حق
و ملک و انسان در حقیقة واحدة در و نسبتی نسبة مقنون در **قوله** و نقول في كل علم الحق
ان له قديم **قوله** ومع ذلك علم حقا جميعسن و حیوة تن و سایر صفات حقیقة سنه
قدیم در دیو حکم ایدو در یعنی عدم زمانه ایلہ مسبوق دکل در دیو روز و صفتی
ذاتک عینی در و جمیع صفایه برینک مرتبه یه احدیقل عین در **قوله** و نقول
في علم الانسان انه محدث **قوله** و دخی علم انسانه محدث زمانی ایلہ حادث در دیو حکم
ایده روز و علم و سایر صفات ذاتک غیر دیو دیو روز زير ایدو مرتبه یه واحدیت
و کثرت مرتبه سید اعیان بری برنوت بوننه ممتاز اولور لودر بعد معلوم

اولسون مخلوقات کي مثالہ کرک زمانہ مقنون اولسون مبتدعات کي مثالہ اول
مبتدعات دخی کرک روحانی اولسون عقول کي کرک جس مانف اولسون
افلاک کہ بوجہ نك مقنون بالزمان اولوب وغير مقنون بالزمان اولسون
اصلا تفاوتی یوقدر مزبور امور کلیه استادن اخراج ایتمن نیستلی نسبة
واحدہ درو استناد واحدہ قوله غیر ان هذا الامر کلي يرجع اليه حکم من
بحسب ما يطلب حقایق تلك الموجودات العينية قوله الا یوقدر ان کرک مزبور امور
کلیه نك موجودات عينية یه ارتباطی ثمره سی ایلہ اول موجودات عينية یه وارد
اولان احکام و آثار مرجع و مآب اولور اول موجودات عينية نك حقیقتی
طلب ایتر و کجسب اوزره قوله کنسبة العلم الى العالم و النسبة الى الحيوة الى الحیة
یعنی مثالہ علم کلام معقول کلي در عالمه اولان حکم علم کارا جعد زير عالم
موجود ک حقیقتی حکم حیوة ایلہ مبعوت اولق استر قوله فالحيوة حقيقة معقولة
والعلم حقيقة معقولة متميزة عن الحيوة كما ان الحيوة متميزة عن العلم قوله پس
حیوة و علم که حقیقة معقولة لودر ایکی سیمه داخلی بری برنوت بحسب الفعل
متمیز لودر قوله ثم نقول في الحق تعالى ان له علما و حیوة فهو الحق العالم و الحق
في الملك ان له علما و حیوة فهو الحق العالم قوله بعد محقده علم و حیوة اثبات ایدو حی
عالمه دیو حکم ایدو روز و مزبور علم و حیوة صفتی حقیقة معقولة لودر موصوف
لودر حی عالم دیو حکم ایدو روز و مزبور علم و حیوة اثبات ایدو حی عالمه
دیو حکم ایدو ایکی سیمه حکم علم و حیوة در قوله و كذلك نقول في الانسان ان له
حیوة و علما قوله یعنی ملک کي انسانه دخی حیوة و علم اثبات ایدو روز و اول
صفتین معقولیتین مقتضای حقیقتیه حکم قیلوز قوله فهو الحق العالم
یعنی انسان حی و در علمه دیو روز قوله و حقيقة العلم واحدة قوله یعنی تو موصوفة
ثله که حق و ملک و انسان در هر برن حقیقة واحدة و نسبتی جمیعست متحد
قوله وكذلك حقيقة الحيوة في الكل واحدة و نسبتها الى العالم و الحي نسبة واحدة
قوله یعنی علم واحد اولدغی کي حقیقة حیوة دخی عالمک و حیة افواذن که حق
و ملک و انسان در حقیقة واحدة در و نسبتی نسبة مقنون در قوله و نقول في كل علم الحق
ان له قديم قوله ومع ذلك علم حقا جميعسن و حیوة تن و سایر صفات حقیقة سنه
قدیم در دیو حکم ایدو در یعنی عدم زمانه ایلہ مسبوق دکل در دیو روز و صفتی
ذاتک عینی در و جمیع صفایه برینک مرتبه یه احدیقل عین در قوله و نقول
في علم الانسان انه محدث قوله و دخی علم انسانه محدث زمانی ایلہ حادث در دیو حکم
ایده روز و علم و سایر صفات ذاتک غیر دیو دیو روز زير ایدو مرتبه یه واحدیت
و کثرت مرتبه سید اعیان بری برنوت بوننه ممتاز اولور لودر بعد معلوم

اولسون مخلوقات کي مثالہ کرک زمانہ مقنون اولسون مبتدعات کي مثالہ اول

اولام حکم مزبور کلي دکلدر بلکه اکثری مبنی در که انسانک روحی ایلہ جسمک ایتی
جمیع سیمه سنه حاصل اولان علوم در و الا شیخ صدر الدین قنوی حضرت لری بعضی
رساله سنه ارواح کلیه مکلفین وجود لودر عقل اوله مقارن در یشدو
کلیسی نقص ایدر زير اول جالیه حاصله اولان علوم قدیمه در اقل مرتبه سی که
نفسنه شعور یدر قدیمی **قوله** فانظر ما له احدثته الاضافة **قوله**
یعنی نظر ایلہ کور که اضافت نه احدثه ایدی یعنی امور کلیه نك حق قدیمه
اضافتی قدم اقتضا ایدو و انسان حادثه اضافتی حروث ایجاب ایدی
زیرا مضمون کلی من حیث هو هو بر قیدله مقید اولور نك تعلیق حالی
اولور حیث ایتاب معین خارجی اضافت انسانک اول معینک حکمی ایلہ محکوم
اولوب و برینک ایلہ متلون اولور بواژه مستفاد ملک مقروض ایدو کي زیر صفات
ملک حادثه و قدومه مطلقا حکم صحیح اولور زير بعض ملایکه عقل اول کي مثالہ اولور
حق ایلہ دایما ند کذلک صفتی دخی اولیلہ در فقیر ایدو برین امری که
اگرچه بالذات اضافت احدثه ایدی اما اضافت مزبور دخی حقیقه مرتب
تت لایة اقتضا ایش در زير مراتب تنزیلیه کثرت و تعدد اقتضا ایدوب
کثرت دخی نسبت ایجاب قیلوب پس تدریجیه عوالم نسب و اعتبارات
و شهرستان مجاز و استعارات زینت و حقیقت بولدر **قوله** وانظر الى هذا
الارتباط بين المعقولات والموجودات العينية **قوله** دخی نظر ایلہ معقولات
کلیه ایلہ موجود عينية اور تاسن اولان ارتباطه که طریقا و عکس نه
حیثیله تحقق ایشدر **قوله** فكل حکم العالم علی من قام به ان یقلایه انه عالم
پس نکل علم کول ایلہ قایل اولور سه اکا عالم دیو حکم ایتکن اقتضا ایدی ایلہ
قوله حکم الموصوف به علی العلم بانه حادث في حق الحادث **قوله** کذلک علم ایلہ موصوف
اولان موجود عینی دخی حادث اولان علمک حقدل حادث دیو حکم ایدی
انسانله علم انسان کي مثالہ **قوله** فصار كل واحد محکوما به و محکوما علیه
یعنی پس معقولات کلیه دن و موجودات عينية دن هر بری بر جهتن محکوم
و بر جهتن محکوم علیه اولدی پس علم حق قدیم در حکم ایلک قدیم محکوم
اولور موجود عینی اولان کن قدیم ایلہ حکم ایتکه سبب موجود عینی اولور که قدیم
پس بو معنای مزبوره محکوم به اولور اما معنای مشهورله اولان **قوله**
و معلوم ان هذه الامور الكلية وان كانت معقولة **قوله** و دخی معلوم لودر مزبور
امور کلیه اگرچه کلیت سببند معقول ایلہ **قوله** فانها معدومة
العين **قوله** بتحقيق اول بحسب الخارج معدومة العين در یعنی مقصودا معقول
ذاتا معدوم در **قوله** موجودا حکم **قوله** اعیان موجوده اوزر حکم جاری و موجود

اولسون مخلوقات کي مثالہ کرک زمانہ مقنون اولسون مبتدعات کي مثالہ اول

قوله كما هي محكوم عليها اذا نسبت الى الموجود العيني **قوله** نته كه اول امور كليته
 قدم ايله حدوث ايله محكوم عليها اولور نرجن موجود عيني به نسبت
 اولسه **قوله** فقبل الحكم في الاعيان الموجودة **قوله** يعني اول امور كليته
 اعيان اوزرته قابل احكم اولور اعيان موجود ايله متحقق اولور حاله
قوله ولا يقبل التفصيل والتجزئ **قوله** ولكن اول امور كليته قابل تفصيل
 وتجزئ اولما اعيان مذكوره نك تقدري وتكثير حسب ايله **قوله** فلهذا
 ذلك حال عليها **قوله** زيرا اول تفصيل وتجزئ امور كليته اوزرته حد ذاتيه محال **قوله**
 فانما اذا ثبات كل موصوف بها **قوله** زيرا اول امور كليته هر موصوف بهاده نفس ذاتي
 وكليته ايله متحقق در تفصيل وتجزئ ايله متحقق دكلر يعني تحقيق موصوفه
 تابع دكلر زيرا اول امور كليته نك هر موجود عيني ده موجود اولان حقيقة
 خبر دكل در حصه ايسه هر حقيقة نك تماميت عبارت در عوارض
 مشخصه ايله مكلفه اولور نك حاله **قوله** كالانسانية في كل شخص من هذا
 النوع فانها لم تنفصل ولم يتعدد الاشخاص **قوله** مثله نوع انسان كيمي
 كليته يعني ايله افرادي بيانده محقق اولور هر برنه على الانفراد اختصاص
 واضافتي وارد نك حد ذاتي من تفصيل وتجزئ اولوب تقدري اشخاص ايله
 متعدد ومتبعض اوليه بلكه بكتيتها و زاتيا هر برنه اضافتي و اضافي وارد
 وبونله نسبتي شمعك مر يابه نسبتي كيمي در كه جمليه داخل و جمله در خارج
 حد ذاتي مستقل اما اضافته متعدد ومتبعض اولور **قوله** ولا يرتح
 معقوله **قوله** يعني امور كليته وجود تقديري وجود عيني يرايل اولما و تجاوز
 ايتن وجودات عينية نك كوي ايله متكثر اولن مستفك ر همه الله تعالى عنه
 امر كل تفصيلي وتجزئي قبول ايتن در وكي اشارت در كه حقيقة الحقايق اولان
 ذات الهية ده جميع اعيان موجوده ظاهر در و اول اعيان متكثر نك تقدري
 وتكثيرون متعدد ومتكثر دكلر و حد ذاتيه سنه عروض كثر مظاهر
 مضر اولما **قوله** واذ كان الارتباط بين من له وجود عيني وبين من لا له وجود عيني
 يعني محال اعيان امور كليته اور تا سنده ارتباط ثابت اولري ايسه **قوله**
 وفي نسبة عدمية فارتباط الموجودات بعضها ببعض اقرب ان يقول **قوله** طراكم
 اول كليته نسب عدمية ايكي نسب امك موجوداتك بعضك بعضي مابينده
 ارتباط ثابت اولري بطريق الاولوية در وعقله اقرب در **قوله** لانه على كل حال
 بينهما جامع يمتد به **قوله** زيرا هر طاه موجودات افتداسده جامع معتد عليه
 موجود در **قوله** وهو الوجود العيني **قوله** اول جامع اولان شي وجود عيني
قوله واما هناك فاما جامع يعنده **قوله** اما امور كليته اور تا سنده افتداسده اولان

امور كليته نك اعيان فارض وجودي
 تماميت مر يابه بكتيتها كيمي در
 نسب بومعنا نك اذعان شهود
 كيمي نسبتي در و الله اعلم
 مستحق

عيني كليتي و ذاتي مسيله
 نسبتي مسيله دكلر
 انك بكتيه و الله اعلم
 مستحق

صالح

صالح بر جامع حقا معتد به يوقدر **قوله** وقد جرت الارتياب بعدم الجامع في الجملة
 اقول واقع **قوله** **قوله** فبما ان عدم جامع ايله ارتباط بلونق وجود جامع ايله بطريق
 الاولى اولور فقير ايدورين بمقامه اعراض ممكن در اهل اشراق
 قوليه زيرا اول امور كليته يكون عالم مثاله وجود اثبات ايدوب انزه
 ضياضي معلقة دير كرت نك ديكر كوي ايشاد اول تقدير جده مرتب
 وجود دير دن حظي اولور و وجود مطلق بوكه مرابطه قلنور و الله تعالى اعلم
قوله ولا شك ان المحدث قد ثبت حدوثه وافتقار الى محدث احد لا مكان
 لنفسه فوجوده من غير الذي هو المحدث **قوله** واما كاشي قدس سترم حقا ايله عالم
 اور تا سنده رابطه نك ذكر نك فارغ اولري ايسه كرم مقصوده شروع ايدوب
 دري وشك يوقدر كه حدوث ذاتي و حدوث زمان ايله حادث اولانك
 تحقيقا وجودي و محدثه افتقاري ثابت در و موجوده محتاج در زيرا
 ممكن در ممكن حد ذاتي وجود ايله عدمه نسبتي متساوي در اول
 اول تقدير جده بر محدث غيرك ايجادنه و فعلنه محتاج در زير امر جم بولناي
 كزودن نور سده ترجح لازم كلور اول خود باطل در زير كرم مذهب مور
 ده ترجح بلا مرجح جابر در اما ترجح بلا مرجح كلف بايد باطل
 بوجوه نك محل تحقيق مطولات **قوله** فهو مرتبط به **قوله** يعني اول محدث
 فتح والله محدثه مرتبط در **قوله** ارتباط افتقاري **قوله** احتياج ارتباط ايله
 محتاج و افتقار استنادي ايله مستند در بواب ارتباط احتياج در كه مورد
 افاضه وجودي مقتضي اولمشر پس بوافاضه ممكن در واجب اشراف
 اولمشر **قوله** غنيا في وجوده على نفسه كن غير غير مقتضي **قوله** غني
 اولور نك حاله غير دن نفساني وجود دن غير محتاج اولما و غني
 حاله زير كرم محتاج اولوب نفسان مستقن عند العالم اولما سده
 ممكن اولور واجب اولور **قوله** وهو **قوله** يعني اول واجب الوجود كه ممكنات كا
 مستند در اول واجب بكماله مستند در **قوله** الذي اعطى الوجود بذاته
 هذا الحادث **قوله** يعني شول حدوثي و افتقاري ثابت اولان محدثات ممكنات
 اعطا وجود ايدون بذاته لا بواسطة اولري كه احديت جمعية اسماء ايل جمعي
 حقايق ساريد در **قوله** فان نسب اليه **قوله** پس بواجب اول واجب
 الوجود قبول وجود ايدون ايتكه نسب اولري ايسه **قوله** كان واجبه اول
 محدث علتك وجوب سبيله واجب اولري
 بمرعلة واجب مولونه وجود اخطا ايتك كيمي وجوب وجود داخي

مع مذهب اشراق
 غفلت اولمسه
 مستحق

بمعنى محدث فالحقيقة واجب
 بوقوعه بوقوعه ممكن اولري
 افتقاري بواجب ايدوب
 مستحق

واجب بكماله وجودي واجب بالذات الاول
 مستحق

اول مستند كرم فله اسم فاعلة
 زمان ستم فله اسم مفعول
 مستحق

فاما انتشاء له انبه
 مستحق

اعطى ايوب ممكنه واجب بالغير اولدي پس وجود وجوب
 ايكي سبي داني اثر واجب اولدي پس واجب ايله ممكنه
 هر سنيك اخره حكمي ثابت اولدي نكه امور كليده ايله اعيان خارجيه دن
 هر بيريك اخره حكمي ثابت اولمشد وقتاكه شيخ رضي الله تعالى عنه واجب
 وكني بيانده اولان ارتباطك بيانده فارج اولدي ايسه حاله اثر ايله
 مؤثر وعلت ايله معلول ميانده اولان ارتباط معلولك علتني صورتده
 اولماسني اقتضا ايتدوكي بيهانه شروع ايوب بورد **قوله** ولما كان ستاده
 الى من ظهر عنه لذاته اقتضى ذلك ان يكون على صورته **يعني** وقتاكه حادث
 معلولك كذوي ذاتن اظهار ايتدو علتنه استنادك لذاته اولدي ايسه بو
 بواستناد اقتضا ايتدوكي اول علتدن ظاهر اولان حادث اول علتك صورت
 و صفتي اوزده اوله **قوله** فيما ينسب اليه تعالى من كل شيء من اسم وصفه **يعني**
 اول علتك صورتني و صفتي اوزده اولماسه واجبه نسبت اولان جميع كمالات
 اسميه و وصفيه ايله متصف اولادي كدر بالفعل وبالقول **قوله** ما عدل الوجوه
 الذات **يعني** وجوب ذاتن ماعدل فقير ايورين اخوان الصفا صاحبك كلامي
 بومقام مناسبه ديمشدر المعلول صورة العلة والعلة باطنه لانه ممكن
 فليس له الا قبول الوجود فالظاهر في مظهر ماهية المعلول كمالات العلة
 على قدر قابلية وان ظن المحجب انها للمول فكان المعلول هي المراتب ليس في
 الامكانية صورة الجازي انتهى پس معلول علتنه بحسب الذات والحقيقة بيان
 اولوب بلكه مرتبه مغاير اولياق معلول علت صورتك اولق ايجاب ايور
 زير مرتبه غيب ده علت مرتبه شهادتي صورت اولور پس معلوم اولدي كه
 معلول علتك صورتني وشؤون بر ستاني ووجهي در محصل
 معلول حد ذاتك اعتبار محض در والله اعلم **قوله** فان ذلك لا يصح للحادث
 زير وجوب ذاتي حادث ايجوب صحيح اولان ايجوب حادث حادثه نسبت اولمز
قوله وان كل الواجب الوجود **يعني** اگر چه حادث ذاتي واجب الوجود ايسه
 معنای اعمي اوزده **قوله** وجوب بغيره لانفسه **يعني** اقا وجوب حادثك بالذات
 دكلد بلكه بلكه بالغير دريغني موجودك ايجابي سبيله واجب اولمشد خوسه
 نفسده وجوبي بوقدر زير ممكنه اگر وجوب ذاتي سيم اولسه ممكنه واجب
 فتعجب اولق لازم كلور بده شيخ قدس سره العزيز ممكن حادثك صورت
 واجبده اولور عند فارج اولدي ايسه بوكا متقدم اولانه شروع ايتدي كه
 حقا كندوي بلكه بزي حوادث ممكنه به نظر حواله ايتدو كه اثار دن
 مؤثر استدلال اولونه **قوله** ثم لتعلم انه لما كان الامر على ما قلناه من ظهور

صورته

بصورته احوالنا في العلم به على النظر في الحادث **يعني** معلوم اولونكه وقتاكه
 حال بزد وكوني اولوب حادث صورت حقه ظهور ايتدي ايسه حق
 سبحانه وتعالى ذاتك معرفتي صفات بلكه حواله ايوب وحوادثه نظر
 ايتكه تعليق ايتدي **قوله** وذو كونه انا اياته فيه **يعني** اياتي بيز
 حادثه كوسترد وكني ذكر ايتدي نكه سزيهم اياتنا في الافاق وفي
 انفسهم ايتدي تاكل اول ايات سبي ايله اثار دن مؤثره استدلال ايوب
 ذات حقه علم حاصل ايه **قوله** فاستدل لنا بنا عليه **يعني** پس كندو ذات
 حادثه موزيله الله تعالى ك وجودنه استدلال ايتدو **قوله** فما وصفناه **يعني**
 بوصف الا كذا نحن ذلك الوصف **يعني** پس بزا الله تعالى في بر وصفه صفتده
 وبلكك الا بزا اول وصفه متصف اولوق يا اول وصفك عيني اولوق
 زير اهر موجود مجموع اعراض دن عبارتدو كه عين واحد جمع اولمشد
 سابقا بيان اولدو غني اوزده **قوله** الا الوجوب الذي الحاق **يعني** وجوب
 ذاتي بغير خاصون غيري حقا هر صفي ايله متصف اولوق يا عيني اولوق
 زير معنای عامي ايله حادث ذاتي متصو **قوله** فلما علمناه بنا ومنا **يعني**
 پس وقتاكه بزد حق بزم سببوز ايله و بزم منشأ ايتدو بلك ايتدو **قوله**
 فبنا اليه تعالى كل ما سببنا اليه **يعني** بزمه نسبت ايتدو هر نفسوز
 نسبت ايتدو كومن اوصاف كالتية واما نقايصي نسبت ايتدو مكرحي قلاد
 كندو نفسنه نسبت ايتدو اوله واذن شرعي وارد اولمش اولامرض كمي
 وقرض كمي واستهزا وسخرية كمي مثلا **قوله** وبذلك ردت الاخبار **يعني**
 على السنة التراجيم اليه **يعني** بزمه نفسوز نسبت ايتدو كوز اوصافه حق
 توصيت سبي ايله السنة بانبيا و اوليادن بزم اخبار الهييه وارد اولدو
 و بين منتهى اشد رتبه ان الله تعالى خلق آدم على صورته ورضيت فلم
 يقدن وقرضو الله قرضا حسنا الله ستهن بهم سخا الله منهم ورضي الله
 مما فعلوا البارحة كمي تراجم مترجمين ديمكدر مراد انبيا و اوليادن
 بيان اخبار ايتدو بزم **قوله** فوصف نفسه لنا بنا **يعني** پس الله تعالى نفسوز
 بزم صفات بزمه وصف ايتدي زير اول صفات بزم عين ثابته
 عايد اولياق اعيان ثابته مرتبه سله خود اعتبار وجود بوقدر
 ثبوت ايتدو پس لفظ بنا شركت ايجاب ايتدو معلوم اولديكه محققك
 الاعيان ثابته ما شمت رايحه الوجود دد كاري مقدمه و مقوله
 اشكالي بوجه ايجوب در حفظ اولوق كر كر **قوله** فاذا شهدناه **يعني**
 نفوسنا پس نحن حق كورمك نفسوزي كوروز زير

بوصفنا من خلقنا سبب اولدو غنله
 اشارتد
 يعني خاص الحق
 بيف مطلق واجب بالذاته
 و واجب بانفيم
 متنا ولد مستحق
 كما لعالم والحق والارادة والقدرة
 والسمع والبصر والكلام
 مستحق

ذواتی که در ذات خود نیز حقیقت مفایرت یوقدر بلکه مفایرت
 مجرد تعین و اطلاق حسبی ایلده در یا خود نفسیون اند کوردلک دیگر
 زیر حق بر مرتبه ده بزم مرات ذواتی که در **قوله** و اذا
 شهدنا شهد نفسنا **قوله** حق سبحانه و تعالی بزمی مشاهد ایتسه
 نفسی مشاهد ایدر یعنی ذاتی کورد زیر ذات حق بزم صورتی
 ظاهر اولشدر بعضی ششده و اذا شهدنا نفوسنا شهدنا
 نفسنا واقع اولش بوداخی صحیحدر بعد و قنا که کلام شیخ رضی
 تعالی عنه واجب ایلده ممکن میانند اولان جهت ارتباط موهم اتحاد
 اولمانه مساق اولری ایتسه دفعنه شروع ایدوب پیوردی **قوله**
 ولا شك اننا كثيرون **قوله** دافیشک یوقدر که تحقیق بزمی خلق عالم
 کثیر و بسیار و زمتماف و تلووف شخصو زایلده و نو عموم زایلده یعنی
 بزمی که شخصی بر نه مساوی دکلر مفایرت در زیاده و نقصانند
 و تقیر و تبدل ایلده تفاوت و ادر نو عموم دافیشک بزمی در زیاده
 حقایق مختلفه و اشخاص متعدد و جامع در سببی بود که روحانی
 ایلده جسمانی اند مرکب در و بر حقیقت بر مرتبه ده جنس اولور و بر
 مرتبه ده فرد شخصی اولور جمله سی اما بر حقیقت در اختلاف مرتبه
 و نسبت حاصل اولور **قوله** و انما وان كنا على حقيقة واحدة
 و دخی بزمی که افراد انسانوز اگر چه بزم افراد مؤثری جامع بر حقیقت
 واحد و مشتمل ایتسک **قوله** فتعلم قطعاً ان ثمة فارقاً بين الاشخاص
 بعضها عن بعض **قوله** تحقیق سن بیلور سنکه بر حقیقتک اشخاصند
 بر فارق و ادر که اول فارق سببی ایلده افراشخصیه بری برون
 ممتاز و معین اولور **قوله** ولولا ذلك لفارق مكانات الكثرة في الواحد
 اگر اول فارق اولمانه واحد کثرة متصور اولماز دی زیاده
 و حوت غالبدر **قوله** فذلك **قوله** پس امدی سایر ممکناتک اورتا سنده
 مال بویه اولوب فارقه محتاج اولدرسه واجب ممکن اورتا سنده
 یعنی حقله بزم میا نموزده دخی حال انجلینی در که فارق محتاج
 و حرة جامعه اورتا مزده ثابت اولور و غیچی **قوله** وان وصفنا بما
 وصف به نفسه من جميع الوجوه **قوله** اگر چه حق تعالی نفسی و صفی ایدر کی
 اوصافله بزمی وصف ایدوب اول انصافی بزمه اعطا قلدری ایتسه **قوله**
 فلا بد من فارق **قوله** پس البته حق ایلده بزم اراموزده دافیشک
 لازمدر که اول فارق حقله مشار کتموز اولما یوب اول حیثیتله

احیاناً ثابته مرتبه سزاو ذات مرتبه
 صفات اولور زیاده انجلیان ثابته
 صورت علیته در وجود خارجدر
 یوقدر یسبب ذاتی مستند
 صفات در اتماسا مرتبه سزاو
 واحدیت مرتبه سبب در اتماسا
 یعنی صفات مرات ذات اولور
 مستند

ممتاز

ممتاز اولور **قوله** وليس لا افتقارنا اليه في الوجود **قوله** واول فارق که بزم
 مختص اولوب ذاتی بزم غیر مفارقدر دکلر الایبزم اکا وجود ده
 و افتقار موز و اشوز قضای بقاده عدم قراردی **قوله** و یوقف وجود
 علیه الامکاننا **قوله** و وجود موزک امکانندن اکا توقفی و ممکنک وجوده
 و عدمه نسبتی مساوی اولور و غیچی انون قرچ وجود موزک توقفی
 بزم مختص صفاتدر نته که اند و یوب ذاتی اکا مختص اولور و غیچی
قوله و غناه عن مثل ما افتقرنا اليه **قوله** و دافیشک بزم محتاج اولور و غیچی
 کبلر دنی غناسی مثلاً موجودن و مزج دن تراسی اکا مختص اولور و غیچی
 کی **نظم** اولو توصیف اشراخ ایلده توصیف ایدوب **قوله** ممکنات ذاتیه
 تشریک تشبیه ایلدی **قوله** ثانیاً بر وصف فاصله تنزیه ایدوب **قوله** دافیشک
 مابین تشبیه تنزیه ایلدی **قوله** فلماذا مع له الازل والعدم **قوله** پس بزم
 و یوب ذاتی و غنای مطلق ایلده حق ایدوب از لیت و قدوم ذاتی ثابت
 و حقه اسناد صحیح اولدی **قوله** الذي انتصف عنه الاولية **قوله** ایلده
 قدیم که اندن اولیت منتفی اوله بعضی مسبق بالعدم اولیه **قوله** التي افشاح
 الوجود عن عدم ایلده اولویت که انویکون ایدر وجود غن عدم ثابت
 یعنی مسبق بالعدم اولامکتانندن حقل اول کی که عدم ذاتی ایلده مسبقدر
 اگر چه عدم زمانیتی یوغسده نته که بیغم پیورر اول ماخلق الله
 العقل یعنی موجودات ممکنه دن بعد عدم وجود ایلده افتتاح اولان
 عقله و نته که اول ماخلق الله تعالی بوری و اول ماخلق الله القلم
 روایات مختلفه و زرنه واقع اولشدر معنای بر در **قوله**
 فلا ينسب اليه الاولية مع كونه الاول **قوله** پس امدی الله تعالی یومنا
 اوزرنه اولیت نسبت اولمنز بر اعلامات و حدودن در بالخصوص
 که میرا جمیع ماسوی و اول جمهور ممکناتدر **قوله** و لهذا قيل ما فيه
 الاخر **قوله** یعنی حق اولیتی وجودک عدمدن ایدر اسی معناسنه اولدی
 ایتسه حق اخره ممکنات ایلده توصیف اولدی **قوله** فلو كانت اولية
 و اول وجود التقید و لم يضع ان يكون آخر المقيد **قوله** یسک کحق اولیتی
 وجود تقیدک اولیتی که اولوب یعنی مقید بالعدم اولان وجودک
 ایدر اسی اولدی لکن مقید بالعدم ک اخری اولماز ایدر **قوله** لانه الاخر
 للممكن لان الممكنات عين متاهية فلا اخر لها **قوله** زیرا ممکناتک نشاء
 اخری سببی حسیله اخری یوقدر اگر چه نسبت الی قوردی که نشاء
 دینه و یتسه سببی ایلده اخر اولور پس مطلقاً نشاء ممکنک اخری نیجه

مستور اولور وحق که نیجه آخر قلندر شیخ نظر حق خود نشسته
نسبت بر سر کلام شیخون قدم عوالم لازم کلز زبیر عالم شهادت کرد
مصرح به اولور زبیر عدم ممکنات عدم انتهای سنن عالم شهادت
عدم انتهای لازم کلز **قوله** وانا کان سبحانه آخر الرجوع الاله الیه
سبحانه معلوم اولاکه حق تعالی نک اخر ممکنات اولور و غی بومر که
تابع بود بود اکا عاید و وجود سبحانه زیر زوات موجودات جمیع
ذات حقه فانی مطلق و صفات صفات حقه مستهلک و افعالی افعال
حقه محو نابود در یا ظهور قیامت کبرایله که وقتی غیر معهود در
و یا خود قیامت صغرایله که الان موجود در و سهود عارفین در ابره
الور و در بینه که حضرت جنید اول بقدر ماسوان بی قید و اول مهر
بی ظلام و فی یغنی مقالات کان الله ولم یکن موه شیء استمک ایتدکه
لسان شریف نزن سبک الفاظه جریاب ایون جواهر الان کما کان ایدی
دیر **نظم** دیدم یونمشی پردمش عالم امکان بر عارف اشتد دیدی الان
کما کان بر مهر نیجه دزن و سرکشته ده پیدا بروجه نیجه اینه عکس نمایان
بزات نیجه اسم نیجه و صفی مراتب بر بحر نیجه موج و نیجه ابر در افشان
ذات الید نه قعد نه تکر بحر ابدیده نه زیاده و نه نقصان نوعی
بومثلد یکدیتر عارفه بر کل یا شون شرع مشقه خار و حسن و اعیان
و نفق شریف کل شیء الا وجهه ده صیغه یا استقبال ایل بهلک دید و کنگ
سر مینی الان عالم کون و فساد بر وجه باقی و معنای دایر اوزر نه صور
فانیه نک تعاقبتن عبارت اولور و غی در عرض سالتک حرکات
و جواهر باقی نک قرار و ثبات چشم عارفه بر نظر جریبک عینی و صور
امواجه بر بحر ساریدن سر و معنی در آنا فانا عالم عدم امکانی شهرستان
وجود فانی به بر لشکر قیونوب بر لشکر کوچک و شاخسار ابدان
گرو مرغان ارواح دمددم اوچاق در و مدعای مزبون شاهد ایکم در
بهم فی لبس من خلق جدید و حدیث شریف و ارد اولمشدر که
ان ملائکه النهار ترجع الیه عند النهار و تجزون الحق بافعال العباد
وهو اعلم بهامنه ظاهر معنای کیم اولور قله ملائکه نهار حضرت حقه
عروج ایدوب کنون اولور قله ملائکه بر لیل خروج ایدوب افعال
عبادت خبر و بر دیر حال که حضرت کند و سبی ملائکه دن اعلم ایکم اما
حقیقت معنی قوای عالم کبر بحسب الاوقات تبدل و تغیر اوزر اولوب
مظهر تجلیات جدید اولور و غی کبی عالم شهادت اولان صور تابعه

قدم عالم مطلقا قدم عالم
شهادتی است
اولان مستلک

اولان مستلک
قدم عالم مطلقا
شهادتی است
اولان مستلک

بجز فقر

دخمتصل کون و فساد فانی کل در یکدر افعال عبادی حقه اخبار
اتم لری علمک معلوم تابع اولان اکامی در که اعیان ثابته و صور علمیه نک
ازمانه مشروطه اولان اکامی اوقات لیل و نهار انقضای ایل متصل
اقضای وجود و تغیر بود و نابود اید و هر معلوم معدوم لباس تعین صوت
کیر که اکام قدیم تعلق حادث پیدا ایدوب بر بر بازار شهادت جعفر
و قیامت کبراده اولان هلاکت مراد عدم صرف دکدر بلکه اندام تعین
در قطع نک بحر فانی اولوب جلیدک نهاده و باقی کبی در یوخ
تجلیات صفاته حدیو قدر شهود کامل اصحابه بومقام متصل بخلاوه
در جاهلی انصاف بی معنی و کذاب ماسور و بولامدن حاشاکه
قدم دنیا لازم کلور صمه که شیخ نقیض فصوصده دیشدر که یخرب
الدنیا و یشقل الامر الی الاخره و دخی دیشدر که اذال وفک ای الخاتم
یشقل الامر الی الاخره فیکون ختم ابدی علی خزانه الاخره یعنی انسان
کامل که خاتم خزانه و عالم در دنیادن متفک و منتقل اولسه امر دنیا آخر
مبدل اولوب خاتم خزانه و آخرت اولور و یکدر والسلام **قوله**
بعد نسبت ذلک الاموالین افضی الی عین اولیة و الاقل فی عین اخرتیه
یعنی امر وجود کلسی حقه راجع اولی امر مذکور بیزه نسبت اولور دن صکر
در زیر الباس وجود طراز تابع شهود و لاحق بعد خلقه الباس اولوب
یس مقتضای حرکت و دیرت اوزر که و خلقدن منسلخ اولوب حقه عود
اید بر حق فکر واحد اوزر دایر الحاق عین اولیت و اخر اولوب
و عین اخریت اول اولوب هوته مطلقه به اضداد او را سنی جامع اولوب
جمله ده ظاهر اولور **قوله** ثم لتعلم ان الله تعالی وصف نفسه بانه ظاهر
یس حق تعالی اولیت و اخرت ایل متصف اولور دن صکر تحقیق سبک
حق تعالی ذات مطلقه سنی صفت ظاهریت ایل وصف ایتدیکه عالم حش
و شهادت اولان تجلی سید **قوله** و باطن دانی باطنیت ایل توصیف
ادوکی ماور شهادت اولان مراتب وجودیه سید **قوله** فاولو جلاله عالم غیب
و شهادت یس عالمین دن هر بر عینی صغیر و کبیر فی عالم غیب اوزر
ایجاد ایتدکی حواس ظاهر ایل ادراک اولنیه و عالم شهادت اوزر
یار ادیکه حواس باطن ایل ادراک اولما یوب هر مرتبه نک مستقل حکم جاری جمله
تجلی به سار اوله **قوله** لذک الباطن بعین و الظاهر شهادت تینا که
مظهر اسم باطنی مشاعر غیبیه ایل ادراک ایدوب و محالی اسم ظاهری مشاعر
شهادیه مون ایل بله و **قوله** و وصف نفسه بالرضا والرضی و انی حق

اولان مستلک
قدم عالم مطلقا
شهادتی است
اولان مستلک

حق نفسی و زاتی صفت رضا و غضب ایلدیکه موصوف ایلدیکه رضایه تعالی عنهم
 و رضوانه و سبقت رحمتی علی غضبی یوردی **قوله** فاجعل العالم را خوف و رجاء فی
 غضبه و رجواضا **پس عالم** فی خوف و رجاء ایلد متصف یار اتری که غضبتک
 اثری خوف و رضانتک اثری رجاء اولدی تشکر رضا و غضب ایلد متصف ایتدی و کی
 یکی زیر که اگر چه نسبت و اضافت ایلد هر یکی اثر و آخرت ذوات و اثر در اما حقه نسبت
 اولتسه یکی بیغی آثار و نور **قوله** و وصف نفسه بانه جمیل **دانی ذاتی**
 صفات جمالیته ایلد متصف قلدیکه متعلقات لطف و رحمت و نور و جلاله **دانی**
 صفات جلالیه ایلد متصف ایتدی که متعلقات قهر و سز و تندر **قوله** فاجعلنا
 علی هیبت **پس حق تعالی** موجد بنی دهشت و حیرت اوزر ایماد ایتدی که
 اول دهشت یزده مشاهد اسماء جلالیه شدن حاصل اولور **پس اول**
 هیبت یزده منور اسمائک آثار و نور اولور **قوله** و انش **دانی** اسماء یزده
 ایماد ایتدی و کی صند هیبت در ذی النفس **قوله** و وحشت و وحشت **قوله**
 و هكذا **جمع** ما ینسب الیه تعالی و یسمی به **پس** و دخی و وجه اوزر در حقه نسبت
 اولان و حقه تسمیه قلنان **جمع** اوصاف متقابله متضاده مثلا هدایت
 و اضلال و اعزاز و ازالا **کی** حق تعالی بنی بونلا رک کاه ایمان و کاه آریه
 مظاهر قلم اوزر ایماد ایلدی **قوله** ففتر عن هاتین الصفتین بالیدین
 پس حق تعالی بوصفات متقابلنک ایتی نوع شاملدن بدین ایلد بقیر ایتدی که
 جلالیه و جمالیه دن هر بر صفتک افزادی ایتدی که تحت و داخل **قوله**
 اللتین توجهتا منه علی خلق الانسان الکامل **پس** ایلد ایتی صفت متقابل که ذات
 ظرفدن انسان کمال خلقته و ایمادنه توجه ایتدی **قوله** لکن لیس مع الخلق
 و مفردانه **پس** اول انسان کمالک قفاقی کلیه عالمک جمیع بلکه اول خفاقی
 مفردات جزئیة سینه کلیت ایلد جامود **قوله** فالعالم الشهادة **پس** عالم شهادت
 یعنی انسان کامله نسبت عالم شهود و مخصوص **قوله** والخليفة غیب و خلیفه
 حق که انسان کامله عالم حسن دن غایب عالم شهادت و تلبس و احجاب ایتدی
قوله و هو الخليفة **پس** و خلیفه غیب اولدی و غیبی در که سلطان محجوب اولور
 زیر خلیفه و محجوبونک مظهر در لا بد مظهر ظاهره و فرع اصله موافق **قوله**
 و وصف الحق نفسه بالحب الظلانية **پس** و بوجاه خلیفه دما و دلی و غیبی حق ده
 دانی اولور نه که نفسی ظلماتی محجوب ایلد وصف ایتدی **قوله** و علی اجسام الطبيعة
 اول اجسام طبیعیه در کرک جرم سماوی کرک عنصری **قوله** و بالحب النورية و هی
 الادواح للطیفة **دانی** نفسی نورانی محجوب ایلد وصف ایتدی که اول ارواح
 لطیفه در مثالی اولور و هانی اولور نیکه نی علیه السلام بیور مشدر

تاریخ

آنکه تعالی سبعین الف حجاب من نور و ظلمة و لو کشفها لا حترقت سبحان وجهه
 ما انتهى الیه من بصر من خلقه **قوله** فالعالم بین کشف و لطیف **پس** اول حجاب
 اولان عالم حجاب کشفی ظلماتی ایلد حجاب لطیف نورانی اوزر کشفه دایر در **قوله**
 و هو علی الحب علی نفسه **پس** اول عالم رویت حقدن غیره حجاب اولدی و غیبی وجه
 حقدن نفسیه دخی محجوب **قوله** و انک بنفسک یعنی نفسک ادر کنه بکر ادر کله نور
 زیر اثری نفسی ادر کنی ادر کنی زوق و شهودیدر من غیر محجوب که بطریق الوجدان
 در اما حق ادر که نفسی و غیره محجوب و مشدر **قوله** فله یزال العالم **پس** حجاب لا یرفع
پس عالم متصل حجاب تعین و انیت ایلد محجوب در بوجوب اذن رخ اولور
 مکر که تعین مرفوع اوله **قوله** مع علمه بانه متعین متمیز عن موجد بافتقار
 یعنی عالم موجد صفت افتقار له متمیز اید و کنه عالم ایتدی و موجدک کذودت
 غناسنی و وجوب ذاتی سنی بلور ایتدی **قوله** و لکن لا حظ له فی الوجود الذاتی
 الی وجود الحق سبحانه **پس** لکن عالمک حقه مخصوص اولان و وجوب ذاتی صفت ایتدی
 اصلا فی و یضی یوقدر **قوله** فلا یدرک **پس** اول جلدن عالم حق و وجوب
 ذاتی حقیقتدن ذوق و شهود ایلد اصلا ادر کنه ایتدی زیر اول صفت مخصوصه
 دن ممکنه اصلا ایتدی یوقدر تشکر حکم ایسا غیبی دیشد که لا یدرک
 الانسان ما لم تکن انسانا و لا تدرک الحق ما لم تکن حقیقا و لا تدرک الواجب ما لم
 تکن واجبا **قوله** فلا یزال الحق من هذه الحقيقة غیر معلوم علم ذوق و شهود
 پس حق تعالی بوحقیقتدن یعنی وجوب ذاتی صفتی حیثیتدن اید علم ذوق و
 شهود ایلد معلوم و لماز یعنی بوطریق له عدم حلو متیت ذات صفت لازم اولور
قوله لا تدرک مقدم الحادث فی ذلک **پس** زیر حادثک طریق علم و وجوب قدم دانی یوقدر
 بجه ادر کنه و زوق آسودن اگر چه ادر کنه تصور ایلد ادر کنه حکم تصدیق
 منطقی یسب اولور **قوله** فجامع الله سبحانه لادم بین یدیه **پس** الا شریف
 پس حق تعالی صفتین یدینک مابین خلق ادم ایچون ایتدی **قوله** الا ادمی سایر
 موجود اترن شریف و تکریم ایچون ایتدی **قوله** و هذا قال سبحانه لا یلیس ما
 منکون ان تسجد لخلقک **پس** و بوجبه تشکر با حق شریف و تکریم اولور و غیب
 ایچون که حق تعالی ابلیس خطاب تو بیخ ایدوب بت ایکی اومله تحیر و شوب
 ایتدی و کرم مخلوقه سکانه مانع اولدی که اکامیچله ایتدی ددی **قوله** و ما هو الا عین
 جمعه بین الصورتین صورة العالم و صورة الحق **پس** بولنج قدس من جمع یدینک
 معنای سابقه غیری بوقامده معنای اخر ایدوب بیور که و بوجوب دکلدر
 الا حقا صورتین بنیتی که صورة عالم و صورة حق در انسان جمعه غیبی
قوله و هذا الحق **دانی** اولی صورتک یدینی در که هر بر سی ید قایل

قوله فلا یدرک الحق
 پس عالم حق کور منور

صفت حق احدیت جمع قفاقی الهیه
 و جوبه در عالمیه در صفت عالم
 احدیت جمع قفاقی کونیة ثابته
 در صفت

تنبی ادمه اجمال و جمع عالمه تفصیل
 و فوق طریقی ایلد دیکدر
 مستخرج

اخذ که بپوشی در بر سی به قاعله و عطیه که بدی در بر منی دخی عین مبارکه در
قوله و ابلیس جز من العالم لم یحصل لفضل الجمعیه :: حالا ابلیس عالم جز در
 و عالم آدم جز در ذریه ابلیس مظهر اسم مظهر که اسم الله جامع تحت ذلک
 و اسم جامع مظهر عالم و آدم در فرقاناً و جمعاً پس جمعیت آدم بلیس در
 غیر حاصل **قوله** و لهذا :: بوجعیت ابلیس قابل و لایوب آدم حاصل اولی
قوله کان آدم خلیفه :: آدم حقدن عالم و ذریه خلیفه را برای احکام اولی **قوله**
 فان لم یکن ظاهر بصورت من استخلفه :: اگر آدم کند و بی خلیفه نصب این مستخلف
 صورتی ظاهر و لمسه **قوله** فیما استخلفه فیہ :: حق کند و بی خلیفه نصب این
 محل و بی عالم **قوله** فما هو خلیفه :: پس آدم خلیفه و حق اولی **قوله** و ان لم یکن
 جمع ما علیہ الرعا یا التي استخلف آدم علیہا :: اگر آدم خلیفه ای اولی
 رعایا تک جمع مطلوبی که حاصل و لایق اولی **قوله** لان استنادها الیه ::
 ذریه رعایا تک طلبند بالذات استنادی آدم در حق کل **قوله** فلهذا یق
 آدم جمع ما یحتاج الیه :: پس استناد رعایا بالذات آدم و لایق آدم دخی اندر
 جمع محتاج اولی سؤلردن قضا و مراد لردن و التی کل **قوله** و الا
 فلسف خلیفه علم :: یوحسه اولی رعایا به خلیفه و حقیقی اولی **قوله** فیما
 الخلافة الانسان کامل یسوقه که امر بویل اولی ایسه افراد عالم خلافت
 کامل مخصوص اولی یعنی انسان که دخی در کامله سن و اولی باری که الله تعالی زیر انسان
 کامل غیرند شرایط خلافت بولمنز **قوله** فانشاء صورة الظاهر من حقایق
 العالم و صورة :: پس انسانک صورة جسمانی من عالمک حقایق موجوده سن و صورة
 محققه سن و انشاء و ایجاد اندک یعنی اعیان ثابت سن و وجود فیض اید و ب صور
 خارجی قیل **قوله** و انشاء صورة الباطنة علی صورته تعالی :: و انسانک صورة
 خلیفه من یعنی عین ثابت من و حدیث جمع و روح و قلبی و قوای روحانی من حق صور
 او در یعنی احدیت جمع صفات و اسمایی او در انشاء اندک جمع اسماء و صفاته
 اطلاق صورت تجزیه بیلندند **قوله** و لهذا قال فیہ کنت سمعه و بصر :: یعنی
 انسانک صورة باطن من صور حق انشاء اید و کی اجازت در که حق عالمی انسان
 کامل حقدن کنت سمعه و بصر دید که ایکی دخی صفات سمعه و باطن دند
قوله و قال عینه واذنه :: کوزی و قولانی اولی دیمه دی که ایکی دخی جوارح
 ظاهر دند مع هذا بود دخی صمیم در ذریه هویتی جمع موجودات سارید
قوله ففرق بین صورتین :: پس صورت ظاهر سی ایل باطن من فوق ایدیک
 انسان کامل مع و بصری اولی دیمه دی کوزی و قولانی اولی دیمه دی **قوله**
 و هكذا سار کل موجود من موجودات العالم :: یعنی حق تعالی هویتی ایل عبد تک

اینها را در صورت
 و اینها را در صورت
 و اینها را در صورت
 و اینها را در صورت

سمعه و بصر ساری اولی دخی موجودات عالمک هر موجوده سارید **قوله**
 بقدیم ما یطلبه حقیقه ذلك الموجود :: اول موجودک حقیقتی طلب اید و کی قد
 ساریت ایدر استعداد از لیس و قابلیت جلیه بی **قوله** لکن لبس الاحد
 بجمع ما الخلیفة :: لکن افراد کائنات عالمک بی سنه خلیفه ایکی اولی بجمع
 حاصل اولی ذریه افراد که هر یکی بعضی اسمایه مظهر اولی بعضی اسماء
قوله فما فات الابا بجمع :: پس خلیفه و اصل اولی الایمعه و اصل اولی
 و ذاتی جامع جمع مظاهر اسمائیه و صفاتیه قلبی **قوله** و لولا سریان الحق
 فی الموجودات بالصورة :: اگر وجود حقک موجودات سریان صورت جمعیت
 اسمائیه و لمسیک **قوله** و ما کان للعالم وجود :: عالمک اصل وجودی و ظهوری
 اولی ایدر ذریه و ذاتی و در خصوص اعیان ثابت عدم امر ذاتی در
 سریان وجود حق و لمسه موجود اولی **قوله** کما ان لا تلك الحقایق المعقولة
 الكلية ما ظهر حکم فی الموجودات العينية :: نتم حقایق معقوله کلیه و لمسه
 موجودات عینیته ده حکم ظاهر و لمادی یعنی موجودات حکم وجودک ظهور تک
 سریان وجود حق تو قعی احکام موجودات عینیته ظهور تک سریان امور کلیه
 توقف تشبیه ایدر مثلاً حیوة و علم موجودات عینیته ده ساری و لمسه وجود
 عینی به حق عالم دیو حکم صحیح و لمادی **قوله** و من هن الحقیقة کان لا افتقار
 من العالم الی الحق فی وجود :: یعنی بود حقیقه ثابته دن در که موجودات حق
 ما بینک در عالم وجود نه حقه مفتقر در **قوله** فاکل مفتقر ما کل
 مستغنی :: یعنی حقدن و علمک هر بر سی آخره محتاج در اما عالمک حق افتقار
 اولی فیض قد سره ثابت اولی تقوی علی سنه در و ثانیاً فیض مقدس حاصل
 اولی تقوی وجودی سنه در اما حقک الله افتقار اسماءک ساریت
 ظهوری اعتباریله در آثار مرتبه سی ایل که چه ذات و وجودی غنی عن
 العالمین در ماکل ده ما ناخیه در مستغنی لفظی خبری در مرفوع و کما سی لفظ
 تمجید و ذریه در **قوله** هذا هو الحق قد قلناه لا تکفی :: یعنی بود کما اولی
 افتقار که طرفین دن ثابت حق در واقع مطابق بیز بوی صریح سویل
 کما لمان و زار شار طالبین ایچون **قوله** فقد علمت حکمة نشاء جسد آدم اعنی
 صورة الظاهرة :: پس کلیم سابقین معلوم ایدر که جسد آدمک نشاء سنک
 حکمتی ندر یعنی صورة ظاهر سنک که احدیه جمیع حقایق مظهر بر جسمانیته
 عنصریه در و نشاء مزبورده حکمت حقیقت عالمک انموج و لماسیه و لمشد که
 کند و مدبر اولی روحک احکامه مظهر در تنکه عالم دخی انان اسماء الهیه
 مظهر و لمشد **قوله** و قد علمت نشاء روح آدم اعنی صورته الباطنة :: دخی

شما جسدت حکمتن بلد و کک کس بشار و حنک دخی حکمتن بلد که مراد صوره باطنه
 در که احدث جمع جميع حقایق روحانیه و عقلیه و نفسیه و در حکمت اسما و الهیه
 ظل و انونج اولی و در بعضی تنکه اسما و الهیه عالمه متصرف و مؤثر در
 کذلک روح دخی بدین مؤثر و متصرف **قوله** فلولق الخلق پس ادم و تقدیر
 حقد روحی اعتباریله و خلق در جسد اعتباریله نه که نظم و بیور مشد
 فان تک باطن اقرب وان تکن ظاهر ابعید **قوله** وقد علمت نشأة رتبة و
 المجموع الذي استحق به ادم الخلافة دخی من ادمک رتبة نشأة
 حکمتن بلد که اول نشأ رتبة صوره ظاهر و صوره باطنه نک مجموع ادم
 خلافة اول مجموع مستحق المشرق رتبة باطنه ایله مستحلفه مناسب اول وجهه
 ظاهر ایله مستحلف علیه مناسب اول و بر سیده مستفیض اثر بر سیدی ایل معیض
 فعل اول **قوله** فلام هو النفس الواحدة التي خلق منها هذا النوع
 الانساني پس ادم ابو البشر که فی الحقیقت خلق اول و روح مجرد
 نفس واحد در که مبداء اول نوع انسانیدر اند دخی توره مشد
 بعد اولاد و اولاد اولاد و غیرت بری بری ارجح بحسب مراتب الزمان
 توره مشد در معلوم اولاد که مبداء اول ذوجهتین در جهته و حوسبت
 ذکور و جملة امکانین اناث صدور ایشد در تنکه خلق عقول و نفوس
 مبادی عالیله ده یو سلسله اوزرینه مترتب اولشدر در اصل اشراقیه
 و صوفیه بویله در نهایت اصل صوفیه ده بویله تغییر اولور که خوا اصناع
 الیس ادمت خلق اولند که یسار خلق ولی بن جانیندن که عین
 حق و لهن جانیند پس حوا مبداء طبیعه کلیه در تحقیق شریف معلوم
 اولاد که عقول عالیله و مجرات ابراعیات در یونلک زمانه نسبت لری یوقدر
 تحت زمانه داخل اولور پس بونلر در هر یک از کلک اعظم و عرش عظم عالم
 بونلری احاطه ایتز پس در هر ماورای عرش در اما دهرک بر طریقه زمانه
 متصل در و بر طریقی سرمد در سرمدک بر طریقه دهری و لیل و اما اصلا زمانه
 نسبت یوقدر پس ماورای عالم عرش اعظم و ماورای عرش اعظم دهر در
 دهرک و در ایسرمد در نته که اساطین حکما دیشد در نسبة المنعرج الی
 المنعرج زمان و نسبت الثابت الی الثابت هو المرء پس عرش اعظم
 عالم شهادتله ثابت اولان جهات تنک محدیدی و نهایتی در غایت جميع مؤ
 جورات در بعد دهر نهایت الشریات و غایت الغایات در بعد سرمدک
 سرمدکم اند نسبت عقلیه متصور و کلک نه نهایت اولور نه غایت
 مقطع اعتبارات عقلیه در احکام عقل و نفس و رایه تجاوز ایتز غیب الغیوب در

این روح مجرد است
 و در هر یک از اینها
 یک روح است

یعنی صفت ملکوتیه ده عقل اول
 و روح مجرد اعتبار اول نورانی
 صفت ملکوتیه ادم اول نورانی
 صفت ملکوتیه

قوله وهو قوله تعالى يا ايها الناس اتقوا ربكم الذي خلقكم من نفس واحدة یعنی
 ادمک نفس واحد اولوب مبداء جميع کثرات اولدوغنه دلیل در الله تعالی
 حضرت بلربنک قول مذکوریکه بیور یایه ایها الناس الایة و ایتک عالم جبروت
 نسبت معنایه اتقا ایدوک اول رتکوزد تنکه سزای عین واحدده خلق
 ایدوب که عقل اول در بعد عقل دن زوجین خلق ایدوب که نفس کلدر
 انون صکره یوایکی سنک اجتماعدن سایر عقول و نفوس مجرد الی خلق ایتک
 دیمکدر و عالم ملکوتیه نسبت معنایه سزای نفس کلیه دن خلق ایدوب نفس
 کلیه دن زوجی اولان طبیعه کلیه و خلق ایدوب یوایکی سنک نفوس باطنه
 خلق ایتدی دیمکدر و عالم ملکوتیه شهادتله نسبت معنایه ظاهر در که اول
 صوریه یی خلق ایدوب بعد ادمک ضلع ایسرندن یعنی صولایکوسندن
 حوا یی خلق ایدوب بعد یوایکی سنک جمال و سفارله زریات ذکور و انانی
 خلق ایدوب رجال کند و نسایله عالمی معور ایتدی دیمکدر الله تعالی علم **قوله**
 فقوله اتقوا ربکم اجعلوا ما ظهر منکم وقایة لربکم حضرت شیخ قدس ستر
 معانی ایتک مطلق بیان ایدوب بیوریکه معانی ایت دیمکدر که اسادت
 ابدن و مملکه یا باخته دشمنکند خدرا ایدوب ظاهر و کوزی که احدث
 جمع روح و بدنکوز در ربوکون وقایه و ستر ایلک **قوله** و اجعلوا ما بطن منکم
 وهو ربکم وقایة لکم دخی باطنکوزی رتکوزد در نفسکوز و وقایه والت
 حفظ ایلک زیر ستر یی خلق ایدوب صور تکوزله اختفا ایتدی ستر ظاهر
 اول باطن اولی **قوله** فان الامر ذم و حمد فکونوا وقایة في الذم و اجعلوا وقایة لکم
 في الحمد ذیما مقتضای توحید صفات و افعال الله ستر اسناد اولان امر ایدوب
 یا مجموع لکن مذاهی قبل طهارة النفس حقه اسناد ایتک مباهی کل صفة در العیاد
 باطنه و بعد طهارة النفس سبایت ایدوب پس نقایصه نفسکوز نسبت ایدوب
 ذم ایدوب حقه وقایه و ستر اولوک و کمالات و مدای رتکوزد اسناد ایدوب
 حق نفسکوز و وقایه ایلک تاکه مملکه غرور و انانیته و سلطات
 شیطاندن امین اولان **قوله** لکنوا ادباء العالمین تاکه ادبیلر اولان
 و حقیقت امر عالم اولان ستر که کوجه فی الحقیقة جميع امور حقه منسوب
 لکن حقوق مراتب و صفات و مصادر افعال مرتعی طو تلسه ارباب شریع و احکام
 فون اولوب خلافت رضایت و اختلال نظام وجود لازم کلور نفوذ باطنه
 تعالی **قوله** انه تعالی اطعوه علی ما و دعه فیہ و جعل ذلک فی قبضته یعنی حق
 تعالی ایدی خلق و صفایه ایدوب متصف ایدوب ملکند خلیفه قلدر حقیقت
 ادم امانت تو دخی معارف و حقایق و اسرار الهیه به مطلع قلوب تقسیم

اسمايله مكرم قلمي واول مودع اولان مغار في قبضتين ادمه كه بري
قبضه و فرف و بري قبضه و جمع در درج و تعبیه قيلدك **قوله**
القبضة الواحدة فيها العالم: قبضه و واحد سنه يعني قبضة بري
سنه كه قبضه و فرف در عالم قونلدي **قوله** و في القبضة الاخرى: داني
قبضه و عین سنه يعني صاع قبضه سنه كه قبضه و جمع در **قوله** ادم و بنو: آدم و
اولاد ادم قلند **قوله** و بين من بينهم فيه: داني مرات بني ادم ات شامله و
ادم كامله اجمال بيان ايلدي **قوله** ولما اطلعني الله سبحانه في شري على ما
اورع في هذه الولد الاكبر: و فاكه الله تعالى ستره كه حقيقت ادمك
بالا و سطره شول والا اكبره و ريعت قود و غي كمالات و اسرار خفيه يه بني
مطلع انديا ايسه آيا اكبره اندي و كيكي **قوله** جعلت في هذا الكتاب منه
ما حد لي: بنو كتاب فصوصي اول والا اكبره امانت اولان كمالات و
اسرار دن درجی تعين و تجديد اولان درج ايتدم **قوله** لا ما و قفت عليه:
يوخسه جميع واقف اولد و غم اسراري درج ايلد مادام **قوله** فانه لا يسعه
كتاب: ذيرا اني كتاب و حروف و سطور اولمز اكر قلم ايله بيان اولونه
قوله ولا العالم الموجود الان: بالفعل موجود اولان عالم داني صفات اكر كمالات
وجوديه ايله شرح اولونور سه ذيرا عوالم برزخيه و حشرية و جنانية
و جهنمية كه نشاء آدم دن امانت قونلنك تفصيلدر غير متناهيه در پس
بوكتابه و عالم بوجوده نجه صفر كه ايكري داني متناهي در ذيرا
متشخص در **قوله** فما شهدته مما نودعه في هذا الكتاب لاحد لي رسول
صلى الله تعالى عليه وسلم حكمة الهية في كلمة ادمية پس بوكتاب فصوصه
رسول الله صلى الله عليه وسلم حضرت تريك تجديد و تعين ايتد و كيكي
وريعت قود قلم مرت بعض مشرودم اولان دن در كرم حكت كه ادميه ده
درج اولمشدر و سابقا شرح قلنددر **قوله** ثم حكمة نقشة في كلمة
شيشية ثم حكمة سوحية في كلمة نوحية ثم حكمة قدسية في كلمة
ادريسة ثم حكمة مهمية في كلمة ابراهيمية ثم حكمة حقية في كلمة
اسحاقية ثم حكمة عليه في كلمة اسماعيلية ثم حكمة روحية في كلمة
يعقوبية ثم حكمة نورية في كلمة يوسفية ثم حكمة احدثية في كلمة هودية
ثم حكمة فاحية في كلمة صالحية ثم حكمة قلبية في كلمة شهابية ثم حكمة ملكية
في كلمة لوطية ثم حكمة قدرية في كلمة عزيزية ثم حكمة نبوتية في كلمة عيسوية
ثم حكمة رضائية في كلمة سليمانية ثم حكمة وجودية في كلمة داودية ثم حكمة
نفسية في كلمة يونسية ثم حكمة عينية في كلمة ايقونية ثم حكمة جلالية

نظا

في كلمة حيوية ثم حكمة مالكية ذكرنا وية ثم حكمة اناسية في كلمة ماليا سية
ثم حكت احسانية في كلمة لقمانية ثم حكت امامية في كلمة هارونية ثم حكت
علوية في كلمة موسوية ثم حكت صمدية في كلمة خالدية ثم حكمة فردية
في كلمة محمدية: يعني بعد حكمة نقشية در كه كلمه شيشية ده درج اولمشدر
وساير حكتلر كه ترتيب اوزرينه ثم ثم نسبت اولان كمالات درج
اولمشدر در كلمه محمدية كلفه **قوله** و فض كل حكمة الكلمة التي نسبت لكل
الحكمة اليها: و هو حكتك فحق يعني محل انتقاش و مظهر صورتي شوكلدر كه
اول حكت كا اضافت اولمشدر اما من اول كلكل قلمي در يوخسه نفس كل يوقا
كلمه تكرر **قوله** فاقصرت على ما ذكرته في هذه الحكمة في هذه الكتاب على ما حد ما
ثبت في امر الكتاب پس بنوكتابه مذكور اولان حكتلر ام الكتابد يعني
حضرت الهية ده ثابت اولان صدور اوزره ذكر ايتدم حكتلر قصرا ايتدم **قوله**
فما اسلمت ما رسم لي و وقفت عند ما حد لي و لورمت زيادة على ذلك ما
ما استطعت فان الحضر تمنع من ذلك: و دني بكامر سوم اولان امر اسال
ايدوب و بنو ايجون محدود اولان دايون واقف اولوب تجاوز قد حركت
قلم ادم اكر يوميتدن زياره طلب اتسم قادرا و لماز ايتدم زياره حضرت محمد
زياده دن مانع اولور **قوله** والله الموفق لا رب غير **قوله** حكمة
نقشية في كلمة شيشية: شيت لغة غير ايتدم حكمة هبة الله در
لغة عربي و اسال نفس در حق ايله يعني ايتدم ايله نكه اضرب عزائم
وافن بعد الدنيا استعمال ايدور و اكار قية دير لرا ما بو مقامل نفس حجاب
يعني ماهيت قابلية اضافة و وجود دن عبادتدر يا خود قلوب مستوديه
اعطاء علوم و هبة دن كذا ايتدر كه برسي سبب احيايدن و برسي باعث
احياي روحدر و بو حكتي شيشية يه تخصيصك و جري زياره انكيات
من بوره يه اول مظهر در و علوم و هبة اول مصدر در زياره انكيات
مظهر تجلي وجود دير **قوله** اعلم ان العطايا و المنح الظاهرة على ايدي عباد
و على غير اديهم: يعني سن بل كه تحقيق شول عطية لر و منحه لركه عالم شرا
دتره عباد متفقين الذين ظاهروا لور مني دني عطية مغايبه در فيضه بشر
يا ملك واسطه اولور متعلق معلون حاصل اولان علم كمي و كمليه ملائكة دن
د ارواح بشرية و كامله دن و اصل اولان فيض كمي يا خود عباد الله الى ايله
يعني و ساطتله اوليه نكه حق سبحانه و تعالى عيل وجه خاص ايله تجلي ايدوب
و انارات اول تجلي مودت علم و معرفت اولد و غي كيكي **قوله** منها ما يكون عطايا
ذاتية: اول عطايا ظاهر دن بعض در عطاياي زاتيه يعني ذات احديت

يعني ما اول انبيك روي در
بشيكلر در عياله

مهرت
عليه السلام

جمع جميع اسما من ناسه اولان عطايا كه زاتن صادر اوله ذالك صفاتن
 بر صفة خصوصيتي اولدوغي حاله زين ذات من حيث هي اعتبار
 اولنسه مصدر عطا اولن زين ذات من حيث هي اعتبار اولن اولن اولن
 حيث الموصوفية بالصفات اعتبار اولن اولن اولن اولن اولن اولن
 دعي اول عطاياي ظاهره و در عطاياي اسمائيه كه انلا رك مدد صفات
 بر صفة خصوصية **قوله** كما ان منها ان يكون عن سؤال في معين وعن سؤال
 غير معين **قوله** انه كه اول عطاياي بعض در اول عطاياي بعض در اول عطاياي بعض
 حاصل اول طلب علم كي مثلا عين معين طلب در حاصل اول طلب علم كي مثلا عين معين
 بارت بن بك خير لو بن ويرد بك كي **قوله** ومنها ما لا يكون عن سؤال سائل
 الاعطية ذاتية واسمائيه **قوله** دعي اول عطاياي بعض در اول عطاياي بعض در اول عطاياي بعض
 لفظيون اوليه بر اورد رك اعطية ذاتية اولسون رك اسمائيه اولسون
قوله فامعين كمن يقول بارت اعطني كذا في عين امي ما لا يحط له **قوله** پس
 معين اولان عطا سائل بارت بك سوي و ويرد بك كي كه اموردن بر امري
 تعيين اوليه مثلا علم و معرفت كي انون غيري هيج نسه خاطر **قوله** و غيري
 كمن يقول بارت اعطني ما تعلم فيه مصلحتي **قوله** و عطا عين معين بارت بك اصالح
 ولا ين ذاك سئل سئل و ويرد بن كمن سئله و ويرد بن عطا ويردي **قوله** من غير تعيين
 جز و من ذاك لطيف وكشف **قوله** اول عطاياي بعض در اول عطاياي بعض در اول عطاياي بعض
 جز و لطيفه يعني روحانياته كه روح كي و عقل كي و سائر قوا كي و جسمانياته
 دماء كي و قلب و سائر كي و رسول الله صلى الله عليه وسلم دعا له
 بورد مشور اللهم اجعل لي في قلبي نورا وفي بصري نورا الحديث
 پس بزياد روحانياته مناسب اولان عطاياي مال و ولد كي **قوله** والسائلون
 صفات **قوله** يعني لسان قال اليه اولان سائل كي كه تحصيل مسؤله صرفه همت اورد
 ايكي صنف در **قوله** صنف بعينه على السؤال الاستعمال الطبيعي فان الانسان خلق
 عجولا **قوله** بر صفتي اولدو كه سؤاله باعث مجتهد استعمال طبيعي اولدو كه خلق الانسان
 عجولا لا ينطق قبل خلقه الا وان ودخل الامان والاحبال طالب كمال
 ابد و زمان كي كمال بن حصول مطلوبه استعمال قلور بوزي خود بيلدو كه قضاي
 عدم اسكاني دن وجوده كليك از هار مقتضاي ادوار فلكية ايله وقت بهار
 انهاره موقوف در بر استعداد موافق اولان دعا و وقوع بولور نا موافق
 وقوع بولور **قوله** والصنف الاخر بعينه على السؤال لما علم ان منه امور عند الله
 قد سبق العلم بها لا ينال الا بعد سؤال **قوله** بر صنفك داني سؤاله باعث اول
 طلب اولان امور علم الله دن سؤال و طلب ايله مشروط اولوب كا سائل سؤال

سوز
 صنف

سوز نال و اصل اولماد و غير بلدو كي اولور **قوله** قلعل ما سئله ان
 يكون من هذا القبيل **قوله** پس اول صنف دن اولان سائل دير كه جايزه طلب
 ايندو كه مسؤل بوقبلدن اولايه سؤاله مشروطه اولا سؤال سوز وقوع
 كلي **قوله** مسؤله احتياط لما هو لا امر عليه ومن الامكان **قوله** پس اول صنف
 سائل سؤالي بطريق الاحتياط اولور يعني سؤالي حيطه و امكانه اولان
 امري استيعاب ايچون قيلور **قوله** وهو لا يعلم ما في علم الله ولا ما يعطيه
 استعداد **قوله** في القبول و سائل مزبورك اول امور كه رچه علم اجالي سمع و رسه
 كه اول امور سؤال سوز ميسر كدر كن علم الله ده اولانك تفصيلي و اوقاته
 حصولي ياننده معين و مقرر كدر دن اول امور قبول مقتضاي استعداد
 بي معطي در وقتي مسؤل مقتضي در و نر زمانه محصول اولور بلز
قوله لانه من بعض المعلومات الوقف في كل زمان فرد على استعداد الشخص
 في ذلك الزمان **قوله** ذيرا بر زمان معين ده بر شخص معينك استعداد نه وقوف
 حاصل اتمك معلوماتك زياره غماضني بلك قبيلدن در زياره حقه خصوص
 علم بر شخص علم الله دن يالوح محفوظه نظر محتاج در كه عقل اول در انفس
 كليته اطلاعه محتاج در كه كتاب معين در انفس منطبقه به بقا غه
 موقوف در كه كتاب محو و اثبات در و الله علم **قوله** ولما اعطاه الاستعداد السؤال
 مسائل **قوله** يعني كرسؤال استعداد سائل سؤالي اعطا اتميدي سائل مزبور
 اول سؤالي اتمز ايد ما مصدريه در لولا اعطاء الاستعداد السائل السؤال
 تقدير بل مد **قوله** فغاية اهل الحضور الذين لا يعلمون مثل هذا ان يعلق
 في الزمان الذي يكونون فيه **قوله** پس غاية اهل حضور بعينه مرقبه وقت كه بو
 مقوله كليته مخصوص اولان علمي بلز لمبلغ علمي و نهايت شهودي اول
 علم كليته مرقب اولوب حاضر اولدو قلري زمانه بلكدر بر كا مليه جمع اوقاته
 حاصل اولان علم بونلره وقت حضور مرقبه ده و ايرد اولي غايت ما يمكن در
قوله فانهم بحضورهم يعلمون ما اعطاهم الحق في ذلك الزمان **قوله** پس اول اهل مرقبه
 و ابناء وقت حضور لوي و عدم غفلت لري سبيله كوز لكر كي زمانه
 حق تعالى اخطا اذ و كي حالات و ايرده لي بلور **قوله** و ايتهم ما قبلو الا بالاستعداد
 و دعي اول اهل حضور تحقيقا بلور كي بوحققت و ايرد اولان خالي بونلر قابل
 اولماد لولا استعداد جز لري ايله كه اول زمانه حاصل اولمشد **قوله**
 وهم صفات صنف يعلمون من قبول استعداد **قوله** و اول حضور داجي اي
 قسم در قسبي اولدو كه عطاياي حق قبول لرنده استعداد حاضر جز لري
 استدلال ايدو بيلور **قوله** هذا الما يكون في معرفة الاستعداد في هذا

سوز
 صنف
 سوز
 صنف

سوز
 صنف
 سوز
 صنف

يعني بوصف ثابته على كذا استعداد حاصل فيه علمه قابل اول قلري عطاي ايه
علم حاصل اتمك من بوزوصف اهل حضورك معرفت واستعداد نده اتمك در
زير علم مزبور مؤثر في اثره استدلال در مؤثر في اثره استدلال ايسه
عكسند يعني اثره استدلال در مؤثر في اثره استدلال ايسه
ثاني سيع طريق مشايين در طريق اشرق جهة وجوب واجبه ونور
توحيد اقرب اولوغي اجلت اقوي در محصل كلام علت وسبب
ومؤثر جانبت قوت زياده در سترقي بينه اهالي توحيد ومعرفت
بيلور تقبير ايله فاده اولين **قوله** ومن هذا الصنف من سئل الاستحجال
وللان مكان وانما سئل امثال لا مراسته ادعوي استجب لكم **قوله** دعي بوصف
اهل حضورك بعض در سؤل سايل كه سؤلتي نه امكان وقوي ايجوب
ونه استحال طبعي الحجاب ايد بلكه ادعوي استجب لكم امرنه امثال قصدا
قوله فبوالعبد المحض وليس هذا المدعي من متعلقه فيما سئل من سؤل حجت
او غير معين وانما هيته مصرقة في امثال او امر سئد **قوله** پس سايل مزبور
عبد خالص در فعلي حظ نفسال مشوب دكلد ودعي داعي مزبورك قصدك
برمسؤل معينه ويا بر غير معينه دكلد بلكه عمتي مجز سئدنك امثال
او امرنه مقصود در مطلوب آخره متجاوز دكلد **قوله** فاذا اقتضي الحاك
السؤال اللفظي مثال عبوديت فاذا اقتضي التفويض والسكون سكت
پس كومتضاي حال سؤل لفظي اولو سه حق عبوديتي ادعوي استجب لكم
امرنه متابعي رعایت ايدوب طرف لسان لفظون سؤل ايدوب قاله نون
ايتميه واكر مقام تفويض وتوكل وسكوي اقتضا ايدوسه سؤل نون سكوت
ايدوب امره الله اصرليه **قوله** فقد تبلي ائوب عليه السلام وغيره من الانبياء
والاولياء وما سئلوا في ما ابتلاههم به ثم اقتضى لهم الحال في زمان اخرت
يسئلوا في ذلك **قوله** پس تحقيق ائوب عليه السلام وسائر انبياء واولياء بليله
امتحان اولد يله اول مبتلا اولد قلري بليله بليله موت صبر ايدوب رفعني
طلب اتمد يله مرور زمان مقدور در صكرم حال دفع بلاري سؤل اقتضا
ايدوب پس دفع بلاري سؤل ايد يله **قوله** فرفع الله عنهم **قوله** پس حق تعالى اول
بلاري انردن دفع ايد **قوله** والتجمل بالسؤل فيه والابطاء فيه للمقدور المعين
عند الله **قوله** دعي حق تعالى جانبت اول سؤل اولان امرك تجمل وتأخير عند الله
مقدور معين اولان وقتك كلمسه تابع در وقتون بر سائن تقديم و
تأخير اولين عيذك دعاسك انده مدخل بو قدر علم الله مغير اولان **قوله**
فاذا اقرضا السؤل الوقت اسرع بالاجابة **قوله** پس فحين سؤل الوقت مقدور موافق

يعني بوصف اهل حضورك معرفت
تقسيم اولين سؤلتي
استعداد اولين
قوتون

حكمة متشابهة في نظر
طائفة من الناس في نظر
واجبه سئل ايدوب
استفاده ايله حاصل اولور
استفاده ايله فاده ايدوب
مجرد قوت نظري بلكه نقصان اولوب
قائمة اتيب بليله نقصان اولوب
ايله اشرق وجه اضافي ايله
واقعي واصل اولور ووجود
مطلقه واصل اولور ووجود
نور مطلق ايله تحقيق اولور

نسبيله در
اسم بوقامده عند
نفسك فقيقت اسم
واجب ايقول

كله حق تعالى جانبت سرعت ايدوب **قوله** فاذا تأخر الوقت اما في الدنيا واما
في الآخرة تأخر الاجابة **قوله** اما فحين وقت سؤلون مؤخر اولسه كمل اول
وقت دنيا ده تمام اولسون كمل اخر كل اجابت دعي متأخر اولور زيرا
اجابت وقتله مشروط در شرط بولماسه مشروط دعي بولمن **قوله** اي المسؤل
فيه لا الاجابة الي هي ليبيك من الله سبحانه وافهم هذا **قوله** يعني سؤل اولان
شيك اجابتي تأخير اولور وندري بوحسه اجابة ليبيك كه حق تعالى طر فزون
اولور اول تأخير اولور وندري بوحسه اجابة ليبيك كه حق تعالى طر فزون
تجرع حقه دعا ايتسه حق تعالى في الحال من غير تأخير ليبيك يا عبيدي
پس اجابت مزبور دمانك وقتنه موافق اولور اما فقير بوراده الله تعالى
اعلم بوراده وافهم امرنك سترقي بويله طن ايدوب رنكه حق تعالى نك علي ملك
قديم در امان زمان وقوعه معلومك وجود خارجي سئد اولان نقلت خات
در كه اول تعلق اجابت متأخره در محصل ليبيك اول قديم در ليبيك ثاني
حادث در فقير ظفربولد وغم شرو حله بولطيفه مذكور در من عند جسلوت
كستاني ايدم معذور اول **قوله** واما القسم الثاني وهو قولنا ومنها لا يكون
عن سؤل فانما اريد بالسؤل المتلفظ به **قوله** اما منح وعطايانك قسم ثاني
كه سؤل ايله اولان عطايانك نكش ادي مراد اوراده سؤلون تلفظ
طريقي ايله اولان سؤل در **قوله** فانه نفس الامري لا بد من سؤل اما باللفظ
او بالحال او بلا استعداد **قوله** زير انفس لا مرده طلب سؤلون لا بد در
بالفظة مطلقا ولا يارب بكا عطية لكون بر سئد ويديك كي مثله يا
مفيد اول يارب بكا علم نافع ويديك كي اخذ حال ايله اولامثله فقيرك غني
ادكته واروب طور مايسكي مجلسه ملازمت اتمه سي كي بوسؤل حيوانه دعي
اولور اما لسان استعداد له اولان سؤل مثله اسماء الهيتك ظهور وكمالات
استدعاسي كي واعيان ثابتة نك وجودات خارجيه سني طلب ايتمش كي
زير بوسؤل اولم سئدي صغري عدمون بر موجود بيدري وجوده كلوب
چتمز ايدري زير اغني عن العالمين در موجود ائلك وجودي وعدي ايله مفيد
اولين **قوله** كما انه لا يصح حمد مطلق الا في اللفظ **قوله** يعني سؤل مطلق بغير لفظ
اولماد وغي حمد مطلق بغير لفظ صحيح اولماد وغي كي **قوله** واما في عين
فلا بد ان يعقيد الحال **قوله** اما معناه اولان حمدي البتة مقتضاي حال مقتد
اولماد زمر در **قوله** والزي يعشك على حمد الله سبحانه هو المقيد لك باسم فعل
پسني حمد حقه باعث اولان بر اسم فعل ايله مقيد اولور مثلا فحين مريض اولسك
حق تعالى شفا ويردكه الحمد لله ويسك كوجه حمدك لفظه الله واقع اولدي

لكن قرينه حالته كنه شفا بعد المضرر سنك حمدك اسم شافي ايله مقتدر و خضر
 اولور سن الحمد للشافي دغيش اولور سن **قوله** واسم تنزيه يا خود كاللستك
 اسم تنزيه ايله تقيد ايدرد مثلا الله تعالى سكا اسم تنزيهه تجلي اسمه ستر
 ملا حظ و اغيار دن تنزيه ايدوب الحمد لله ديسك كوجه حمدك لفظا
 الله تعالى به در اعاكالا قيه اولور سبب الحمد لله للبحان ديش اولور سن **قوله** والاعداد
 من العبد لا شرفه صاحبه **قوله** دافعي عيب حاصل اولان استعداد صاحبه كنه
 عيبك غوري يوقر و مكر وادركلين دن اوله ذرا عين ثابتة علمه موقوف اول
 خود علم قديم نفس جنيته انسانيه سبب سوز و ملان زير عموم ميانك
 نفس نفس جنيته خادته در مكر خواص كمين دن اولوب نفس في نفس كنه اوله
 نفس كنه ايسه قديم رديم ايله متصف اولوق جايز **قوله** ويشتر بالمال اما
 عيبك حاله شعور و اولور ذرا حال جاد ثور **قوله** لانه لا يعلم الباعث ذرا عيب
 عيب باعث طلي بيلور **قوله** والباعث هو الحال باعث طلب ايسه حال كنه و سدر
قوله فالاستعداد حقي سواله و اما يمنع هو لانه من الشئ علمه بان انه سبحانه
 فيهم سابقه قضاء **قوله** پس سوال استعداد سوال لفظي و حاله نسبتا اقفاي
 اسوله در بول بوسوال استعداد و سوال حال صاحبلي سوال لفظيه دن
 مانع اولور و الا تونلر شانته حقاك مشيتله اولان قضاي سابقه عملدي
 مانع اولور زير امر مطلوب اكر وقوعه كنه ايسه طلب تحصيل حاصل
 اولور دكال ايسه طلب بلا طائل اولور فعل بلا طائل باطل اولور بسبب طائفة
 طلب تعينلر مستفيد و مستريح اولور لر حضرت بو مقامه بيور شد
 العالم بالقدر على التقيضين پس احد تقيضين استراحه مزبوره در
 و تقيض عاليه مطالب مطالب عاليه عدم استعدادك علملر حاصل اولان
 خسرانك غم واضطر ايدرد **قوله** هم قد هتوا الحلم لقول ما يبر عليه پس بو
 طائفة محلات مهيأ و احضار اتملر و تفقا فائده و كنه تظهير و سوال و
 طلبك تفريع ايله محل مزبور و ارادت و هبة و مجليات غيبية و قبول اتمك
 ايجون **قوله** و قد غلبوا من سوال حظوظ نفوسهم و امر اضهر حال بو كنه طائفة
 عليه كنه حظوظ و امراض نفسانية ليزن بالكلية غالب اولوب بلكه حضور
 دقيقه و عشقه و حمله دن امراض ايدرد الله يستر لنا و لاخواننا **قوله** و من
 هو لا من يعلم ان علم الله به ما كان عليه في حال نبوت عيه قبل وجودها
 دغيا و اقضا سابقه علملي سببي ايله طلي ليزن فارغ اولان طائفة در
 ستول عيبك الله تعالى حضرت لرك كند و به علمي وجود دن اول عين ثابتة
 اولان علمك عيني اولور و غين بيلور ديش علم الله متغير اولوب بلكه عالم شهاد

اولان تفصيل احكام بعينها صور علميه ده اولان اجمال تفصيل اولور و غنه جازم
 اولور حاصل كلام الله عيبك ثابتة كه معلومات الهيته دن ذرا تابع اولور و غين مشاهد
 ايدرد بلكه **قوله** و يعلم الحق لا يعطيه الا ما اعطاه عيه من العلم به
 دغيا اولور بيلور كه تحقيق حق اكحا لا اعطا ايتز الا سابقا عين ثابتي اولور
 علم اعطا ايدرد ايسه اني اعطا ايدرد بعني احكام شهادت احكام غيبه موافق
 اولور و غينك ستر بيلور **قوله** وهو ما كان عليه في حال نبوته هو ضرر علمه
 بعني دغيا اولور علمك متعلق شول شي در كه عيبك حال نبوتك انوك
 اوندنه مقرر ايدرد وجود شهادتي جعفر دن اول **قوله** فيعلم علم الله
 من اين حصل پس عيبك كمال حقاك كند و دانته و احوال و اوصاف بارينه
 تعلق ايدرد علم قديمي نزن حاصل اولمشد بيلور بعني عين ثابتة سندن
 هضم اولان صور علميه نك احكام در كه شفا شفا و رواقات حسي ايله
 ظهور بولقد در و مقتضاي عين ثابتي اوز رته لسان استعدادي طلب
 ايتز كنه جواد مطلق فيض و عطا ايتز كنه در اول اجل در كه بو طائفة سوال
 لفظي به محتاج اولور **قوله** و مائة صنف من اهل الشراعي و اكشف من هذا الصنف
 دغيا بو مقامه بعني كشف من حضرت علميه ده اهل الله طائفة سندن كمال
 جهتند بونلردن اعلى و حال محتمده بونلردن اكشف و علم غيبه و قوف
 بونلر اشهر و اوقو طائفة بقدر **قوله** فهم الواقف على ستر القدر زير طائفة
 عليه ستر قدر و اوقا و مشاهد و مكاشف در **قوله** وهم على صميم شهم
 من يعلم ذلك جمل و منهم من يعلمه مفصلا **قوله** و بوسر قدر و واقف اولان
 طائفة مكاشفين دغيا ايكي قسم در قسم اولور كه ستر قدر بالكلية
 و سبيل الاجد بيلور يس اول بقوله علم معرفت قبيلند اولور زير
 معلومات جزئيات تفحصه بيلور و بو مقوله علم معرفت قبيلند اولور
 زير معلومات جزئيات مستحقنه اولور ساينم و بولر مصون **قوله**
 و الذي يعلمه مفصلا اعلى و اتم من الذي يعلمه مجمل **قوله** و دغيا و طائفة دن ستر
 قدري تفحصه مفصل بيلور سه مجمل بيلند اعلى و اكمل اولور علت علو
 اكليت اكر چه مستند مسطور در اما فقير ايدورين زير شرف عالم شرف
 علم ايدرد نك شرف علم شرف معلوماتك در بسبب معلومات جزئية بحسب الافاق
 و الايضاح معلومات كلية دن شرف در و معلومات كلية به علم دن معلومات
 جزئية علم ادق و اشدر **قوله** فانه يعلم ما علم الله **قوله** زير اول
 ستر قدري مفصلا بيان عيبك ثابتة نك احوالي عيبك شانته اولان علم
 الله ده مستعين اولور دغيا اوزر بيلور زير علم الله ايله علم عيبك اول مقام

در عين ثابتة و في صور علميه
 دن ذرا احوال صور
 اولوق جايز در
 اهل بيلور
 مثلا

معدية واحد در زیر اعیان ثابتة مرتبه سی در که صور علمیه و الهیه مرتبه سی
قوله اما با علام الله آیه بما اعطا مالیه عینه من العلم **یا حق** تعالی نک
 اول علم مفصل اعلام ایلله بیلور عین ثابتی حقیق کند و به تعلق اید
 علمی بعینه اعطا اید و سبب ایلله حق قلبیه اعطا ایتکه بواسطه بایف
 واسطه که تحقیق عین ثابتی احوال معینه اقتضا اید **قوله** و اما بان
 یکشف له عن عینه الثانیة و عین انتقالات احوال علیها الی مایتنی
 با خود اول عبد ایچون عین ثابتة سندن والی غیر النهایه موت عمر نه اوز
 رنله انتقال اید احوال عارضه سندن حجاب بالکلیه رفع اولیما علم بیلور
حکایت نکه شیخ مؤید الدین جنید که شارح الفصوص در شرح حدیث صدر الدین
 قنویون قدس سرهما العزیز نقل اید اول دخی خانم الولاية الخاصة شیخ
 محی الدین عربیون قدس سرهما نقل اید یوروش که وقتا که بلاد اندلسون
 بحر رومه و اصل اولدم شویله غزمت اند مکین راکبا اولیم تاکه تفصیل
 احوال ظاهره و باطنیه می که مدت عمر نه عین ثابتة اوز رنله انتقال اید
 احوال در مشاهد اتمیم بس حضور تام که جناب الله توجه خاص اید بمانه
 و تعالی فضل خاصند ناکاه جمیع احوال ظاهره و باطنیه مدنیوید و اخر تیر
 اض عمر و ارجمه کوسود یحیی بابا که اسحاق صمیمی و سیکله اولان افق
 و احوالی و ارزایکی و مقامات کوز و تجلیا تکی و مکاشفاتی جمیع خلوق
 بیلور و از واکه شود کامل حاصل اید بحمد الله بحر علی بصیرت و راکبا اولدم
 والی الان واقع اولان تفصیل احوال و اجمال تفصیل در دیو خبر و یردی و در کشف
 کیفیتی بود که مکاشف عین ثابت ازلیه سی تحقیق اید و عین ثابتة سنی کشف
 ایلله مشاهد اید و ب علمی علم حقله معدن و احدوت اخذ اید در زیر اعیان
 ثابتة مرتبه سندن تفرقه و حجب شهادت و بعد ظلمات امکانیه یوقد شرافت اوز
 غالب در پس مکاشف احوال آیه سی موطن و وجود تیر سندن جمیع ماهیتاتی
 و لوازم ماهیتاتی ایلله و لوازم لوازمی ایلله و لواحق مرتبه سی و بعد الی الی
 غیر النهایه مشاهد اید الحمد لله تعالی بولایت بوفیقه و اخذ خط سیر الوب
 طوریکه بر تکی مشاهد عنایة الله دن بر مشهد عظیمه که طقوز یوز طقس
 یددی بحر منک اواسطند یکشنبه کجه یی اید و حایت شیخ صدر الدین
 قنوی ایلله جمیع اولدم صول جابند اوتور اید امر جوان شکندن
 اولمش مایف زده یجه معارف جلیله بحر ایدن صکره عیب واقع اولدی
 پس باعث تسوید شرح صدر کتاب و تبیین وجوه و صور معانی مشکین
 نقاب یعنی حضرت سلطان مراد کامل الاستوداد قابل الفیض و الفضل و السداد

بل مکمل الذات و متمم الصفات یلملقات ایدم اثنای صحبت به کاعرق اید
 تکلیف ایدی حق خلای و مناد ایدم آخر سن بو فی تنهاده اید و کونک بنم معلوم
 بند یچون کیم ایدر سن محمی یا محرم من ایدر سن دیو الحاح ایدوب بالضرورت ایدم
 و مقتضای وجود مجازیون کچدم صوره کشف و اسرار معارف در که مایتن
 الی هذلان جریانه وزده در و خمر مزبور شراب اولما یوب عرق اولد و غنک
 ستر ظاهر در که شراب حجاب لون و لباس التباس وارد در اتماع صاف
 و خالص در که خمر که هوای لطیفند حاصل اولد و دیور پس محله مناسب
 اولد و زیر اعلی حضرت دخی خالص و صرف اولان کلمات توحید مایلد
 التباس و تلویذ معضلد **قوله** و هو اعلی **هو** ضمیر قسم ثانی یه
 را جود عین ثابت کشف حجاب ایلله عالم اولانک مرتبه سی من غیر کشف اعلام
 الحق ایلله عالم اولانک مرتبه سندن اعلی در **قوله** فانه یكون فی علمه بنفسه بمنزلة
 علم الله لا تأخذ من معدن واحد **قوله** زیرا اول کشفه عالم اولان نفسه و
 احوال نفسه علمه حقیق نفسه تعلق ایدت علمی منزله سندن در زیر
 ایکی سنک دخی علم معدن واحد در زیر اعیان ثابتة معلومات الهیه در
 پس تنکه عبدک عین ثابتة حقیق علمی تعلق ایدر سده عبدک ملک دخی علمی اکا
 بعنایة الله تعالی تعلق ایدر پس علمک دخی متعلق و معدن واحد اولد
قوله الا انه من جهة العبد عنایة الله سبحانه سقت له لکن اول جهة عبده
 اولان علم وجود شهادت کل دن اول عبد ایچون الله دن اولان عنایت
 سابقه ایلله اولد **قوله** هی من جملة احوال عینه الثابتة **ایله** عنایت
 سابقه عبدک عین ثابتک جمله احوال سندن در که هر چند که اول عنایتک
 تعلقن اقتضا اید تعلق ایدر سایر احوال ساری که **قوله** یعرفها صاحب
 الکشف اذا اطعمه الله تعالی علی ذلك **ها** ضمیر عنایت را جود یعنی صاحب
 الکشف اول عنایتی بیلور یچون حق سبحانه و تعالی عین ثابتة و مطلع الله زیر الی
 عنایت جمله احوال سندن **قوله** فانه لیس فی وسع الخلق اذا اطعمه الله تعالی
 علی احوال عینه الثابتة التي تقع صورة الوجوب علیها ان یطلع فی هذه الحال
 علی اطلاع الحق علی هذه الاعیان الثابتة فی حال عدمها **یعنی** عبدک عین ثابتة
 علمی عنایت الله اید مسبق در اشوز اولمزدیم نک و جبر بود که زیر اچن الله
 تعالی عبدی احوال عین ثابتة شکله موره وجودی اول حالک اوز رنله بطلشد
 مطلع قلوب استسه عبدک قدر فی دایره سندن دکلر که اول جالده یعنی
 عبدک وجودی حالده حقیق اول اعیان عدمی حالده که الملامی کبی
 مطلع اولد زیر علم حق از حی در و ابدی در علم مخلوق اید مخلوق اولدی

استشاد و یغیر عبدک ملک ایلله
 حقیق علمای فوق ایچون وارد
 اولمشدر سنی

هذا ايضا فوق اعرف علم الحق بالاعیان
 و بین علم العبد بها
 مستح

در بیان اینست که ذاتیه و شئونات غیبیه تحقیق بر سبب امتحان آید و ب

فیهان اولان نسبت ذاتیه و شئونات غیبیه تحقیق بر سبب امتحان آید و ب
وصایای غیبیه این امتیاز علمی و اسما مرتبه سینه ظهور یافته و روزگار
اول علم سببی ایل به حسب الخراج زوات مزبوره کوزه شیئا فشیئا ترتب و
جریان آید جک احوال و صفا کوزه علم حاصل آید که اول احوال و بعض
مذکور اولان مجاهد و صبر در پس بوقدر و بوجه علم مرتب و فعل
مرتب علیه که بلوار اینک سبب داخلی از یه اولور و وحد و ثلری ذاتی
اولور زمانی حاصل کلام و معلومات الهیه و اکا متعلق اولان علم غیب
خفا ده ایکن قدم و اذلت ایله متصف اولوب و غالم ظهور و وجود
بسر و مرتبه مفایر کیفیت معرفت لری ذوقه و وجدانه دایر در بو
رالی و قوفه شرب و تصرف لازم در هوای عقل ایله بود ریایه سفر
اولور و الله اعلم بالستر **قوله** ثم ترجع الى الاعطیات پس سنان استعدا
سؤال ایمانین بحث اولند قل بحث اعطیات رجوع آید رود قوله
فقل ان الاعطیات پس سبب دیر تحقیق اعطیات که فتح حق و تحقیق
بایله جمع عطیه که جمع عطا در **قوله** اما ذاتیه و اسما شیه ایکن سبب داخلی
معنای سببی اندی **قوله** فانما المنع والهبات والعطا بالذاتیه فلا يكون
ابدا الا ان تجل الهي مع جمع منحه در عطا معنای منحه معد و فدر پس
عطا یا که ذاتیه که واردات و ازواق و حاجید در و علوم و معارف در قلوب
قابلیته وارد اولماز لا تجلی لهی ایل اولور و تجلی لهی مرتبه و اساده اولور
مستجمع جمع صفات اولان اسم ایل اولور که لفظ الله در **قوله** والتجلی
منالذات لا يكون ابدا الا بصورة استعداد التجلی له غیر ذلک لا يكون امدا
حال که تجلی ذاتی ابد اولماز لا عید تجلی له لحد صورة استعداد ایل اولور
یعنی عید ک دفع کور که استعدادی نه صورتی استعدا اول صورت ایل کور
غیر بی صورت ایل کور که احتمال دکل در زیر تجلی صورت استعداد ک غیر ایل
اولماز محال در استعداد جزئی قدیم غیر قبول ایتم عید کلین دن اولوب
نفس کل استعداد کل صاجی اول اول تقدیر جمیع صور در کور
اما اول ندرت ایل اولور قابل قیاس دکل در **قوله** فادن التجلی له ماری
سوی صورتیه فی مراتب الحق پس بوقدر بوجه عید تجلی له مراتب وجود حقه
کند و صورتیک غیر کور ما مشرر زیر ذات الهیه نک حد نفس صورت
متقینه بوقدر که اول صورت ایل قابل تقین و ظهور اوله پس مرتبه
فیض اقدس که حق مراتب ایمان در صورت عید تجلی له
استعدای حسنه اند ظاهر اولور نه که حق مراتب

دله

ایمانه

ایمانه فیض اقدس ایله قابلیتی حسنه ظاهر اولور
ایده قوله و ماری الحق و لا یکن ان یراه مع علمه انه
ماری صورتیه الا فیه رای تحتند اولان ضمیری متجلی له ایچوند
یعنی عید متجلی له حق کور من حقک ملا فی حیثیه دخی حق کور مک مطلق اولور
سبب دن ممکن اولماز بوجه ایله که کند و صورتی حقن غیر ی پرده کور
موقوف بلور کند و صورتی حقه حجاب اولور صورتیک ماورای سی حق
اولماز و غن اکمل **قوله** کالمرات فی الشاهد یعنی حق سبحانه و تعالی فی المثل
عالم ظاهر اولان آینه کی اولور که اکند و صورتیک اگر غیرک صورت
اندر کور رسن اما اکثر حاله مراتب کور رسن و کور مک مقصود ایتم رسن
اگر چه مثاک مثله تمام مطابق بوقدر زیر امات وجود حق غایت لطیف در
هیچ روئیه صراحتی بوقدر اما مراتب غصه یا ته حسن تعلق ایتم قابل در
اما مطابق امور لازم دن دکل در **قوله** فانک اذا رایت الصور فیها لا تریا
مع علمک انک ماریت الصور و صورتیک الا فیها زیر تحقیق سن چن اول
آینه ده کند و صورتیک یا غیر صورت کور سک اول آینه کور رسن اما
علمک وارد که اول صورت لری اول آینه ده کور رسن غیر کور مک
قوله فابرز الله ذلک مثلا نصبه لتجلیه الذاتی لبعالم التجلی له ماره پس
حق سبحانه و تعالی اول مراتب اولان صورتیک ظهور فی ذاتک تجلی سنه مثال
ابرز ایدوب نصب ایتم که عید متجلی له کور دکل صورت ندر و مراتب
نه در حقیقت لری ایل به و حق عیدک ذاتیه و عید دخی حقک ذاتیه
مرات اولور و غن فهم آید **قوله** و ما تمه مثال اقرب و لا شبهه بالرؤیه
و التجلی من هذا حاله پس تجلی ذاتی مقاصد مثال ایچون بوند
اقرب مثال بوقدر و ما شبهه بالرؤیه جمله سی ما اقرب جمله سنک عطف
تفسیر در مثال مزبور دن مراد صورتیک مراتب ظهور بزر و سنک ان مراتب
رؤیتیک **قوله** واجهد فی نفسك عند ما تری الصورة فی المراتب ان تری
جرم المرأة لا تراه ابد السنه یعنی سن مراتب ایچند صورت تو کی کور
دو کک زمانه جرم مراتب کور مک نفسک جهد و اقدام ایل و تحقیق
ایل که سن قطعا جرم مراتب کور رسن مک صورتی کور میه سن و کور مک
متوجه اولیه سنکه سکا جرم مراتب کور دی دیمک صادق اوله زیر اثر
واحد و ابصار متعین وقت واحد صغیر زیر آن واحد ده برندن مرض
اولوب اهر متوجه اولور کور اما بومعنی مراتب وجود حقه مصور
دکل در زیر اند صورت مراتب و مراتب صورتیه برو حمله منطبق و منطبق

وأنهم ليس بوليها والحق امر مشكل اولي يعني قادر على قوت وزاي ومرت بلكه عبد
 وحوي برك برونه منسبهم ومشتبه اولوب اولوب في كوج اولوب **قوله** فدا من حلال
 الخبز عذرك الادراك ليس برون بعضون ما بين مراتبي بطرق الفتق والوجدان
 ذوق وتبين ايليوب واطهار عجز ايدوب دركادركون عجز عيت ادراك
 در ديدار زير عجز وجهل امور مدر كه دن در درك قعر ومهايت معاشه در
 درك برك ناريكي **قوله** ومنافى علم يقل مثل هذا وهو اعلى القول وبزود
 بعضون ما بين مراتبه عالم اولوب ذوق ووجدانه تميز وفوق ايتدي بربو مثالي
 قوله يعني عجز قوله قائل الامداد ونفس عجز له متصف قماره خالاق قسمته
 قول عجز دن اعلاي بوغدي تحقيق مر ام بومقامه بود كه حقا عبيد انية
 وجوديه سنده ملتي وار وعين ثابتة سنده مراتبي وار وكذلك عبيد حقة
 مراتبي سنده وجود عيني سنده مراتبي وار وجود علمي سنده مراتبي وار
 اما حقا انية وجوديه مراتبي عبيدك ظاهر وجود اعتباريه در اول
 تقدير جبر راي وراي عبيد اولور زير نفس نفس نكورد بلكه من وجه
 راي ومرت حق اولور اما عبيده كورد وكذلك عبيد حقة مراتبي عبيدك
 وجود يتيق من لا خود وجود عيني اعتباريه در وراي در حقا عبيدك
 صفتك يا اسمنك خصوصيت اعتباريه در كه عبد اول سنده اول صفتك
 مظهر اولور والابا اعتبار الاطلاق حق مظهر دن بومظهر معتقده ظلم اولي احتمال
 دكلد راجع جمع مظاهر مظاهر معلوم اولدك سابقا تنك وهو اعلى القول
 لفظه هو ضمير قول بالجزع جدد تنك ترجمه دن اول سمت اولدك قلند
 اما جاز كوردش كه مزبور عدم قوله كه عجز قائل اولما مقدر مع هذا
 عجز قولك اعلاسي غايبي ايكن لسان مقال ترك ايدوب قائل اولمدر كه
 كمال علمك مقتضاي سكوت اذ ان العقل نقض الكلاب راجي
 ملايم مقلد وحضرت شيخ **قوله** بل اعطاء العلم السكوت قول بومضايه
 مناسبه يعني عالم كامله علمي سكوت اعطاء ايتدي ولسان مقال زبان ماله منقلب
 اولد **قوله** ما اعطاء العجز ما نافي در بين عالم مزبور اعطاء اتمه مشد
قوله وهذا اعلاسي بانه يعني بوعلم سكوت اعطاء ايدوب عجز بومضايه عالم
 ومرتب تحليته وبولدي تيميزه عالمك املاسيه **قوله** وليس هذا العلم
 الخاتم الرسل وما يراه احد من الانبياء والرسل الا من مشكات الرسول الخاتم
 يعني بوصاحبه سكوت افاده ايد علم ثابت دكلد الخاتم الرسل وخاتم
 الاوليا ايون ثابت و بولدي ما عدا سي انبياء ورسل بركس بوعلي بو
 شهودي كورمه مشد وبونوري اخذ اتماما مشد الا مشكوة خاتم النبوة دن

منه
 بومقاله وراي عجز ده اولان علم
 حقيقي واردر غفلت اولنسيه
 مل

خبر

اخذ ايتشد **قوله** ولا يراه احد من الاولياء الا من مشكوة الولي بخاتم الرسل
 ايضا لا يرونه متى راوا الا من مشكوة خاتم الاولياء **قوله** وايليان دن دني بركس
 بونوري اخذ ايتمه مشد الا مشكوة خاتم اوليان دن اخذ ايتشد وحق رسل
 داني اوليان اولدقاري حيثي دن بونوري مشكوة خاتم اوليان دن
 اولمشد **قوله** وان الرسالة والنبوة اعني نبوة الشريع ورسانته منقطعات
 معلوم اولدك رويته مزبور مشكوة خاتم اوليان اسناد وقدر ك وجهي بودر كه
 رساله ونبوة كه خاتم رسالتك جهة ظاهريه سيدر مراد نبوت شريعه
 ورسالت شريعه سيدر كه حوادث اكوانه متعلق اولان احوالي تسليم
 بونلر ايكي سي في موطن تكليفك انقطاعي بلك رسول خاتمك بومضايه
 انقطاع عيله منقطع علورد بغير منقطع منقطعه عيله اسناد اولور
 اما نبوت تحقيق كه بني لك جهة باطنه يي در حقا اسرار ملكوت
 وحيوت وعجايب وشهادت دن خبر در منقطع اولما **قوله** والولاية
 لا تنقطع ابدا **قوله** حال كذا ولايت اصلا منقطع اولما زير ولايت نبيناك
 حق ولي لين جهتي در كه جهة باقية داي در ولايتك اكمل مظهر
 خاتم الاوليان در حقا بعض شرايح ديشلور در كه نبوت منقطعه داني اولدك
 بوعلي كاك اسنادي صحيح اولما زير حقايق ولايت حقايق نبوة بالذات
 مفاير در **قوله** فالرسلون من كونهم اولياء لا يرون ما ذكرناه الا من
 مشكوة خاتم اولياء فكيف من دونهم من الاولياء **قوله** پس مرسلون
 اوليا اولدقاري حيثي دن صاحبه سكوت اعطاء ايد علم مزبور كورد
 الا خاتم الاوليا مشكوت دن كورد بولدي بونلر مراتبي اعلا ايكن
 علم مزبور بالواسطه كوردك بونلر مادوني اولان اوليان كيفيتله بالذات
 كورد **قوله** وان كان خاتم الاولياء تابعا للحكم لما جاء به خاتم الرسل
 من الشريعة كلام سوال مقدر دن جواب در كه يعني كرجه خاتم اوليا مشاء
 عنصر سي سي اولان تابعتي حقيقي حسي ايله تنبيهية اقتضا
 اولد و غموز معنائه كه مرسلين بوعلي كورد مرسل الا مشكوت ولايت دن
 كورد لمر دكورد در مناقض كورد من كل **قوله** فانه من وجه يكون انزل
 كماله من وجه يكون اعلى زير اولوي مشاء عنصرية يي و جهن دن خاتم دن
 مرتبه يي رساله وحيي ايله دن در نكدر رسول خاتمك جهة باطنه يي اولدوني
 وجه ايله مرتبه سي انذ اعلاي در **قوله** وقد ظهر
 في ظاهر شرعنا ما يقر ما ذهبنا اليه في فضل عمر
 رضي الله تعالى عنه في اساري بدر الحكم فيهم **قوله** حال كذا بزم ظاهر

ايون خاتم خاندن وراي اولما زودني
 بوم حال كذا بونور وراي

شرع محمد به بوز اهاب اولدوغوزی مؤید امر ظاهر و لمشدر که فاضل ثابت
الفضل عمره ظاهر اولدی زیرا ابوبکر فضیل عمر او ذر نه نصیله ثابت یکن
اسد بدر حصه ایکی سی اختلاف ایروب ابوبکر فدیما ایروب اطلاق اولمغه
زاهب اولدی عمر حضرت یوز لرین اورمغه رای ایکن اضرایه کرمه رای عمر
موافق اولوب ضرب القاب وارد اولدی **قوله** و غیره تا بیر نخل دخی مذهب
نخله دخی ظاهر اولدی که رسول صلی الله تعالی علیه وسلم تا بیر
نخل اوضاع جاهلین اولماقین نهی ایتردی اتفاق اولمغه عشر و مر
اصحاب کلوت خبر ویردکه عامه و مخاطبین ایچوف فضیلت اثبات ایروب
انتم اعلم باموردینا که حدیث شریفین ناطق اولدور مع هذا استدلال اولیت
والاخرین ایکن مرتبه لریند نقص و حلال و برمری **قوله** تا یلزم کامل انیکو
له التقدیم فی کل شیء و فی کل مرتبه و انما نظر الرقال المجتهدین فی رتبة العلم
بلله بجاهه هناك مطلبهم پس کامله لازم اولماز که جمیع امورد جاحله تقدیم
ایده و هر مرتبه ده تفوق کوستر بلکه نظر رجال و غیرت اهل حال رتبه
علم استه ده واقع اولان تقدیم دوکه مطلب عالیه لوی اولمرتبه در **قوله**
واقا الحوادث الاکوان فلا تعلق لخواصهم بها اما حوادث اکوان تا بیر نخل
وانک امثال انه ایسه هم غالیه صاحب لوی یا ندره اصلا علم و هنرم معرفت
معتبر دکلر و بومستوله امور حسبه و بیکدن کمال و یله مکدن نقصان لازم
کودر مز لدناءت حاله نظر ایدر **قوله** فحق ما قلناه پس سن پیغم
قولوزی حقیقی ایله ییل یعنی خاتم اولیانک علم الله ده اولان علوتانی و
سمو مرتبه سنی حقیقی اوزنده اکل و نشاء عنصری حسی ایله اولان نزل
سیف شان علمک صار مقینه کس لول ویر مد و کن فهم ایله **قوله** و لما مثل
النبی صلی الله تعالی علیه وسلم النبوة الحایط من اللبن سوی موضع لبنة و حنة
و قناده نبی علیه السلام نبوتی بر کچرید بنا اولمش دیوار تشبیه ایتردی
ایسه اولدیوار تمامه قریب اولمش الا بر کچریری حایط قالمش اوله
قوله انما کان صلی الله تعالی علیه وسلم تلك اللبنة پس یعنی بوضع احدیت
جمعیت و صفت خاتمت ایله اول لبنة و واحد اول تلمه و سد و اول
تفرقی و کثری جمع ایدر **قوله** غیره صلی الله تعالی علیه وسلم لا یرها الا كما قال
صلی الله تعالی علیه وسلم لبنة واحدة الا بوقدر و ارکه نبی عم اول لبنة یعنی
بصورت ایله کورمدی زیرا کورمه توجه ایندی نهایت ستردن لسانه کل
کل و مک لفظی مامور اولدوغی اوزره ذکر ایروب لبنة و واحد دیدی
زیرا بیان سترنه مامور دکل ایدر که بیان ستر و کشف حقایق خاتم الولايت منصبی

۳۳

قوله و اما خاتم الاولیاء فلا بد له من هذا الروایة اما خاتم ولاية محمدية يلاذ فقه
بر عیالی لفظک ما وراسته اولان معناسی ایله واقع سنه مشاهده ایدر و عالم
مثاله بجلی ایدر احکامی تقضیه کور **قوله** فیری ما مثل به رسول الله صلی الله
تعالی علیه وسلم پس یعنی علیه السلام تمثیل ایدر و کی حایط یعنی دیوار کور
ویری فی الحایط موضع لبنین دخی مشاهده ایدر و کی حایط ده اول ایکن اولی
کریج موضع کور یعنی اول حایطک نقصان و لبنین ایله تکلمن فهم ایله **قوله**
واللبن من ذهب و فضة و اول ایکن لبنة بری و هبدن اولان صورت ولایت اولویری
فضة دن اولان صورت بنوت اولامور و دکه ثابت اولان تشبیه ضیق بو
مقارن ظاهر تشبیه محسوس اوله تشبیه معقول بالمحسوس و وجه تشبیه بین الطرفين
بودر که مقایساته بجه کامل الجوهر ایسه که قابل تغییر و تبدل دکلر
ولایت دخی اوله دررورد هور ازمانله قبول تغییر و زوال ایتمز امانت
اوله دکلر کذران حوادث اکوانله نهایت و انقضا بولورننه که فقه دخی و
نار اولسه محکمل الاجزا اولور و معلوم اولانکه تغییر بو مقارن حینس نبوت
بولمق کفایت ایدر با خصوص نبوت محمدی دخی اخر الزمانه متفق اولور اما اول
اوله دکلر عالم اخرت دخی بیلر سور **قوله** فیری اللبنین بنقص الحایط هما
و یکمل بهما لبنة فضة و لبنة ذهب فلا بد ان یروی نفسه فی موضع بنک
اللبنین فیکون خاتم الاولیاء بنک اللبنین فیکمل الحایط دخی اول خاتم
ولایت محمدی اول حایط دن کسک اولور و مکمل حایط اولان لبنین لبنة و فضة و لبنة
ذهب کور پس لازمدر که خاتم ولایت نفسی اول لبنین موضع کور
اول لبنین یعنی اولوب مکمل حایط اوله حایط دن مراد بنای عالم شهادت
خاتم ولایت ایله مکمل در زیر انسان کامل عالم شهادتک روح مقوی متابع سنه
در بر آن مودوم اولسه اول نفس و مادم بالکلیه معدوم اولوب شهادت مثاله
منقلب اولور معلوم اولانکه شیخ فتوحات مکیه سنه عینی ایله بویلر رؤیا
کورب رؤیا سین ختام ولایت ایله تغییر ایدر و بعد مشایخ عنصر دن
که عرض استه بور و یانک صاحبی خاتم ولایت دیو تغییر ایدر کدن صریحا
حکایت ایدر شرح کتاب دخی نقل ایتمشدر و ادام الله تعالی فیضهم **قوله**
و السبب الموجب لكونه راجعاً للبنتين انهما تابع لشرح خاتم الرسل و دخی
خاتم اولیانک رؤیاده لبنین کورد و کنک سببی بودر که خاتم رسل شرعنه تا
بودر سکه ذهب دخی فضیله تا بودر زیر فضة من حیث الوجود ذهب دن مقدّم
زیرا مشهور اولان جوهر معدن دن اول فضة صکره ذهب اخذ ایدر لر زیر
فضة دن ذهبی مجاوره نار ایله تخلیص ایدر لر امر عجیب و احسان سبب کمال

وسيد ولد آدم في فتح باب الشفاعة **يعنى** اخاتم الولايت سيد المسلمين حسنة
 بوحسنه در ومظاهر ولايت خاصه سندن بر مظهر در انجمن سيد كه مقدم الجملة
 يعنى امام عالم ارواحه كه ابتداء احوالى در و دخی ففتح باب شفاعة
 اولم سيد ولد آدم كه اخر احوالى **دقوله** ففتح باب شفاعة
 خاصه اعظم **يعنى** سيدى رجال خاصه تخصیص وتعيين انتك تقیم ائمه دي
 ذیرا تقیم ائمه خاتمك جميع حيز بياني اموره تقدم لازم كلور دي وانتم اعلم
 بامور دنيا كه حديثه مخالف اولور دي **دقوله** وفي هذا الحال خاص تقدم على الاسماء
 الالهية **و** بوجاهل مخصوص جميع اسماء الالهية تقدم اتيك مرآة حال خاصه شفاعت **دقوله**
 فان الرحمان ما شفيع عند المنتقم في اهل البلاء الا بعد شفاعة الشافعين **خاتمه**
 انبيائك سائر اسماء شفاعته تقدمك على در كه اسم رحمن حاكم رحمت يكن وفي بعض
 شفقت ايكن اسم منتقم يا نزل اهل بلايه شفاعت ائمة الا شافعينك شفاعت سندن
 صكم كه بوجاهل شافعينه خاتم رسل مقدم **دقوله** ففان محمد صلى الله تعالى بالسيارة
 في هذا المقام الخاص **يعنى** حضرت سلطان الكونين ورسول الثقلين صلى الله تعالى عليه
 فايرض خصال حميده وخاير فضائل جزيله در بوجاهل مقام خاصه واصل سياده اولدي
 يعنى مرتبه شفاعته سيادت وتقدم شرف حاصل قيل **دقوله** فمن فهم المراتب
 والمقامات عالم يعرف قول هذا الكلام **يعنى** شول كسه كه احديت ذلك مراتب
 متكررة يظهور في عالم اولوب وهو موجودك مرتبه سنده سيادته وهو اسمك
 سلطنته عارف اولوب مقوله كلامك يعنى ولينك ولايته رسول تقدمك
 ورسولك منصب شفاعته سائر اسماء تقدمك قبولي اكاصعب و دشوار
 كلز **دقوله** فمفضل اولوركي فاضل **دقوله** حاييل ولور تفاوت درجات **دقوله** احديت درجته
 باق **دقوله** محاوله ذات الجند تاكه صفات **دقوله** واما الملح الاسماوية اعلم ان من خلق الله
 تعالى خلقه رحمة منه بهم وهي كلها من اسماء الالهية **دقوله** وقتاكه حضرت شيخ تجليات
 ذاتيه لوز منقذ فارغ اولري ايسه تجليات اسمائيه بيانده شروع ايدوب در كه
 حضرت الهية دن فايضه اولان عليه لير رحمت در كه حضرت اسمائيه دن فيضان
 ايدور **دقوله** فاما رحمة خالصة **يعنى** اول رحمت دخی مشابهة **دقوله** ففتح باب شفاعة
 رحمت دن خالي وخالص اولور **دقوله** كالطيب من الرزق للذين في الدين **دقوله** مثله
 شول رزاق طيبه والذين كسبوا دنياه ملايم طبع اول **دقوله** الخالص يوم القيمة
 راجع يوم قيامته تبعه غزابدن وكذا جزا وعقوبت دن صاخر اولابيعن بحسب الشرع الشريف
 حلال اوله **دقوله** ويعطى ذلك الاسم الرحمن فهو عطاء رحمة **دقوله** ومذكور اولان طيبات
 اوزا في اسم رحمن وير اسم اخر ك مقتضايه اولم رحمانه منسوب وخصوص در
دقوله واما رحمة مخرجة **يعنى** ياخود بر رحمت اولكه نعمت ايله مخلوط اوله مثلاً

رحمة باطنا نعمه اول طبعه ملايم اولوب قلبن لقاء الله دن مبعود اولان اشياكم
 جميع مشتهيات نفس بويله در ياخود عكسي اولكه جميع عبادات نفسك مكرهاتيد
دقوله كثر الشرب الزماء الكرم الذي يعقب شربه الراحة **دقوله** نته كه دواي كرميه
 ايجك في الحال ملايم طبع دكلر لكن ماله تعقيب راحت ايدريس بوعطاء
 مخرج اسماء مخرجك حكم اولور اسم واحدك حكم اولوب خاصه كاستيت
 اولم **دقوله** فان اللفظ الالهي لا يمكن اطلاق عطاء منه سبحانه من غير ان يكون
 على يد سادة من سدة الاسماء **دقوله** عطاء الالهية مقتضات اسماء دريدوب
 قولك تقليد ربي عطاء الهى نك حقد اطلاق ممكن اولان حدام اسماء برظم
 الذن اولما سدة سادت خادم معناسنه در جميع سندن در صيغة مكسرة در نصار و نقره
 كهي يعنى منح وعطاء يا حضرت حقدن من حيث الذات فايض اولم بلكه من حيث
 الاسماء والصفات فايض اولان رحمت وجود وحيث بعد سائر صفات در
دقوله ففان يعطى الله سبحانه وتعالى على يد الرحمن فيخلص العطاء من التوب الذي لا يلزم
 الطبع في الوقت **يعنى** يكاه اولور كه الله تعالى عبد يد الرحمن دن عطاء ايدور
 اولالدر طبعه غير ملايم نسنه خلطدن خالص اولور **دقوله** ولا ينيل الغرض
 ياخود ملا غير ملايم سندن خالص اولور كه عرض مقصود **دقوله** واصل اولم **دقوله**
 وما شبه ذلك **دقوله** داني بوايكي سنده بكمز موجهات كوردن خالص اولور يعنى عطاء
 رضائي به لا يقي بولور كه طبعه ناموافق اولان كدورات حاله دن وثالته دن
 خالص ولا **دقوله** وتارة يعطى الله على يد الواسع فيعلم **دقوله** وكاه اولور كه عبد اسم واسع
 اللزوت وير كه ملايم مكرهه فاما اولور يا جميع خلايقه ياخود معطى له نك
 ظاهره وباطنه شامل اولور **دقوله** او على يد الحكيم فينظر في الاصلح في الوقت
 ياخود اسم حكيم دن عطاء ايدور كه احسان عطا دت اصلحه ناظر اولور كه مقتضاي
 حكمت اشيايم مواضعه وضع التكر **دقوله** او على يد الوهاب فيعطى اليعتم
 ياخود اسم الوهاب اللزوت وير كه عطاء مجزى منع اولما مجزى يعنى انعام وجود
 صفتي اظهار ايجون ايدور **دقوله** ولا يكون مع الوهاب تكليف المعطى بعوض
 من شكر او عمل **دقوله** دخی واهل ايجون معطى له به به تكليف عوض مقصود اولن
 مثله مقابلده شكر باللسان يا عمل بالجنان كي پس منعك منعك عليه وجوب
 مجزى اظهار عبوديت ايجون اولور بوجسه تكليف واهل ايجون اولما **دقوله**
 او على يد الجبار فينظر في الموطن **دقوله** ياخود جبار اسمك الذن وير كه اول
 جبار معطى له نك موطنه ومقام استعداده واستحقاقه نظر ايدور بوطاه
 لايق ايدور كه كسرتي جبارير وافتني صلاح ايدور **دقوله** او على يد الفقار
 فينظر المحل وما سوى عليه **دقوله** ياخود ير اسم الفقار دن وير لور كه واسم فقار

معطی له یه و احواله نظر ایدر **قوله** فان كان على حال استحق به العقوبة ان
اول اجل معطى له یه عطا اولان عید بر حال اوزرنه ثابت ایسه که اول حال
مستحق عقوبت اول **قوله** فیستمر عفا: **بیسحق** قله اسم عفا حسبی ایل
اول عید که عقوبت ستر ایدر **قوله** او علی حال الاستحق العقوبة: یا خود عید
معطی له بر حال اوزرنه اولسه که اول حال سببی ایل مستحق عقوبت اولسه
بیسحق قله انی استحقاق عقوبته سبب اولیاق حالد ستر ایدر **قوله**
فیستمر معصوما و معتنی به و محفوظا: **بیسحق** اول عید معصوم تشریه اولور
و معتنی به تسمیه اولور یعنی عنایت اولمش و حفظ اولمش دیونام ویرور
قوله و غیر ذلک متناهی کل هذا النوع: یعنی بوقیاس اوزرنه ثابت بر بونوعه
مشابه اولان سایر عطایای اسمائیه دخی **قوله** و المعطى هو الله تعالى من حيث
ما هو خادع لما عنده في خزائنه: یعنی صور مذکوره نك جميع من معطى اسم الله
درکه احدیت جمع جمیع اسماء در خزاین علیه سله ثابت اولان حقایق لوازی ایل
حازن و جامع اولدی حیثیت **قوله** فما يخرج الا بقدر معلوم: **بیسحق** این
علیه سله ثابت اولایه قوت در فعله و غیبت در شهادته قدر معلوم ایل
اخراج ایدر شروط و اوقات و ازمان و استعدادات اعیان مقتضا **قوله**
قوله علی تری اسم خاتم بذكر الامر اول امر محروفا خاص اولان اسم بقیه زکی
حسبی ایل **قوله** فاعطى كل شيء خلقه: **بیسحق** هر شیء اقتضای اوزرنه مخلو
قیتی و عدم و وجود و خروجی وقت معین ده اعطا ایلدی **قوله** علی تری اسم
العدل و اخوته: **بیسحق** اسم عدل یدری مقتضای جنم و سایر اخواتك كذلك مقتضی و کیم
کی مثلا قابلیت و مقتضای اوزرنه جمع اشیا به عین لرنك مقتضای
استعداد لری نه و جمله مخلوق ایسه آن ویردی پس سوال اولن که بوشخص نیچون
فقر اولدی اول بری غنی اولدی و بویچون عاصم اول مطیع اولدی و بویچون
نیچون عالم اول جاهل اولدی و كذلك دینن که بویچون انسان اول کلب حیوان
اولدی زید اسم عدلک و مقسطک مقتضای بودر که هر عین ثابت استعد
ازلیه بی اوزر استعداد کن و بر فله الحجة الباطنة و لو شاء عطفدیکم اجمعین
معلوم اولاکه بوفقر دل شکسته بومقامك شرح و بیا نه صد دنده ایلن تکام
جناب پادشاه جهان پناهد بر حفظ هما یون وارد اولوب بعضی بیان ایلدی
عالم مثاله ایکی مبارک الزند بر لعل قرائی که جته ده مثال قبه و کون کبی
بریق المعاده وار متصل و ران ایدر در لرو بیت لطیف لسان شریف
لرنه جریان ایدر در لکه **نظم** انکشت من نموده چوم می پری بد دست
من جهان شد جام سکندری بعد مثالن خیاله و خیالون شهادته کلوب

واقع حالی بویندریه ورقه ایل علام و شیخ الشیوخ شعبان افندی و افعه
انها و اعلان ایتکه فرمان عالی شان اولدوقه صورته حالی عزیزك مرات ضمیمه سعادته
مقابل قلوب بویلیم بقیر یور لکه بادشاهك قلب شریفی بوجوه و شریفی بینه
داخل اولمش من بعد نفس لرنه غالب مطلق اولمش و افعایه بصر قدر و یدرینک
برسی فاعله درکه و جیب طر فیدر و برسی قابله درکه امکان طر فیدر و جریون
فیض امکان قبول ایدر و لولک جته به قبه کبی و لوق قلب صوبرینک شکل در
ولونی دخی لونه عجب مشابه در بیتك معنای خود عینیه ایل قلبك صفتی در
جام جهان نمادر بوجمله دن ما عدا بو و افعه بحسنه حین ترجمه برفصوصه
واقع اولان عبارت یدینه موافق اولما سیه نوادر لفظا قیادندر و بکر کرامت
علیه لیدر اول سببه تبرکات بوجمله کتابت اولدی **قوله** و اسماء الله تعالى و ان كانت
لا تتناهى لانها تعالی بایکون عفا: دخی اسماء الله کریمه متناهی کل ایسه زید
کدودن صادر اولان آثار و افعالیه معلوم اولور **قوله** و ما یكون عنها غیر متناه: **بیسحق**
حالاکه نه صرور لرنه انامتناهییه دکدر بر سر آثار متناهی و لکما یحیی مؤثر دخی
متناهی اولما **قوله** و ان كانت ترجع الى اصول متناهییه هی قرآن الاسماء کریمه
مذکور اولان آثار و فروغ اصول متناهییه دخی عاید اولسه که اول اصول اثبات
اسما با حضرت اسماء نکه مظاهر دخی متناهییه عاید اولور که اجناس
و انواع در مع هذا ما تحتلک اولان اشخاص غیر متناهییه در **قوله** و علی الحقيقة
فما عه الا حقيقة واحدة یقبل جميع هذه النسب و الاضافات التي یکن عنها
بالاسماء الالهية: **بیسحق** حقیقت اوزرنه ثابت اولان عقا الصدق بودر که مظاهر
موجوده بونسب و اضافات قبول ایدر حقیقت واحد دن غیر بر شیء
یوقدر ایله نسب و اضافات که انردن اسماء الالهیه ایله کنایت اولور و محصل
کثرت اسماء صفات وحدت ذات ضرر ویرمز **نظم** اگر چه جعد اسماء
و مظاهر ینه بر در اولان بونلرده ظاهر: **بیسحق** بری بیک کرم صایسک ینه بر در
اوبرد صیدونک حب اول آخر: **قوله** و الحقيقة تقطع ان یكون کل اسم یطهر الى تیناه
حقیقت یتم به عن اسم اخر: و اول حقیقة واحد که حقیقة حقدرا اول فی غیر
النهاية ذاهبه اولان هر اسم ظاهر بر حقیقة معقوله متمین عن ذات اعطایه
اسم مزبور اول حقیقة معقوله سببی ایله زات کدودله مشارک اولان اسم اخر دن
متمین اولور یعنی هر بینه بر تعین خاص ویردر که اول تعین ایله شرف خلاص اولور
قوله و تلك الحقيقة التي یتمیز فی الاسم عینه ما لا یقع الاشتراك و شول حقیقة
معقوله که انک سببی ایله بر اسم اخر دن متمین اولور اول حقیقة اول اسم
ممتاز عینی ریو خسه موقع اشتراك اولان حقیقة مشترک نکه ذات مطلقه

بعضی نسخده عبارت تقطع فی تفضی
واقع اولمش مثلاً مناجی شیخ
سکمی اما قاشینه چندین
نقطی واقع اولما یکن بواجبار
اولدی مسج

عینی و کلام معلوم و بلکه اول حقیقت معقول بود و کما در خصوصیت و تقیید معنا
 سید که جنسه نسبت متنوع و اول و نوعه نسبت به شخص و اول و پس از یور تقیید
 و خصوصیت اول اسم معینک عینی در یوحسه ذات مطلقه نک عینی و کلام
 اما عند نظر التحقیق بحسب المرتبة المعینة عینی و کلام در یوحسه من
 اطلاق و حضرت مطلقه و کما عینی و کلام **قوله** بتلیسات کثرت و
 حق را مکن انکار توحد و الحقیقة دان تقدیر فی ظهور الانکسار مثلا حقیقة
 حقیقة مطلقه حیوان بقدر و فرس و انسان میانند مشترک در و در حیل
 ایله حقیقة انسان حیوان اطلاق اول و نیز بلکه فاطی و دینلور ماهیت انسانیت
 حقیقة حیوان اول تقیید نظیقه ایله ممتاز و اول و سوا و سوا و خصوصیات
 همین بود که قیاس و **قوله** کما ان الاعطیات یتیم کل عطیة عن غیرها
 بتخصیصها اعطیات ضم هم ایله و تشدید یا ایله اعطیة نک جمیع اعطیة
 کما عینی و کلام اعطیات هر بر عطیة غیر غیر است و متمیز و اول و **قوله** و ان کانت
 علی اصل واحد اگر چه جمله سیم بواسطت متفرع ایسه اول اصل ذات الهیة در متبع
 و مفیض کما لا تدر **قوله** معلوم ان هذه ما هي من پس معلوم بود که مشار الیه
 اولان اعطیة اعطیة یا اخی نک غیر بود **قوله** و سبب ذلك یتیم الاسماء و بو
 اعطیاتک اختلا و مغایرتنه سبب اسمانک یتیم و اختلا فانت در که اول
 اسم اعطیات مزبور نک علل و اسبابیدر و اختلا فانت و اسباب تمایز
 معلومات و تقایر مستیات اقتضا ایدر **قوله** فاما الخضر الالهية لانتاعها
 شیء یتکرر اصلا پس حضرت الهیة متشبه اولوب بیر حد مقینه انحصاری
 اولاد و غیوین اند بر شیء یتکرر یوقدر اصلا اگر عطایا اگر علل عطایا اولان
 اسماء هرگز قابل تکرر و کلام **قوله** هذا هو الحق الذي يقول عليه یعنی مذکور فانت
 انتاع تکرر کلام حق در و معتمد و معقول و اما غه البقی در اول جلالت
 در که حق تقال ایکی دفعه بر صورتی بجای ایتیم و مذهب تناسخ ایدانه
 طریق قلین زیر کلام صدق و سدید بل هم فی لیس من خلق جدید کتبه جمله
 خلایق بخرد و تجلیات و تقدیر صورت و قابلیت ایله متصل لیس جدید ایله
 و برید اول و مقدم **قوله** وهذا العلم كان علم شيت عليه السلام پس یوح علم میخ
 و هیات شیت علیه السلامه مخصوص علم اول و **قوله** و روحه هو الله و الله
 تکلم فی مثل هذا من الارواح دخی ارواح کاملین دن اعطیات مزبوره تکلم
 و بحث ایدر و مضاف اولان روح شیت علیه السلام و **قوله** ما عدا روح الخاتم
 فانت لا یاتیه الاذن الا ان الله سبحانه لا من روح من الارواح لفظ ما عدا
 ارواح کاملین دن استثناء در یعنی روح شیت علیه السلام نک توسط

فی حق

فیض و امدادی روح خاتم غیر سیه در زیر روح خاتم بود و ملک ماده سیه
 بالذات معدن فیض اول و در روح غیر دن اولان **قوله** بل من روحه یکوت
 المادة جمیع الارواح بلکه جمیع ارواحک ماده ی روحی روح خاتم رسد
 اول و **قوله** وان كان الخاتم لا یعقل ذلك لنفسه فی زمان جسد العنصر
 اگر چه خاتم رسد اول و نفس دن اولان فیض و امدادی بعد عنصری نک ترکیب
 زمانه **قوله** مثل انتم اول و من حیث حقیقة و رتبه عالم بدک کل ایسه من
 حیث ما هو جاهل به من حیث ترکیب العنصر **قوله** پس اول خاتم رسد حقیقت روحانی
 حیثیتی و رتبه و کمالیه سیم سیم ایله ذلک الامداد کل سیه بعینه یعنی عینی
 عالم دن ترکیب عنصری سیه حیثیله ذلک الامداد جاهل اول و غی حیثیت دن عینی
 ایله عالم در یوح مقامه مع بنی الصدیق اولوب حقیقت واحد هم عالم هم جاهل
 اول و حاصل کلام حقیقة مطلقه و رتبه و کمالیه احاطه نسبت علم و جاهل بود
 زیرا ایکی سنک دخی معروف و حقیقة مطلقه اول و که احد متقابلین دن بری ایله تقید
 قبول ایتیم زیر علم حقیقت بحر و روحانیت دن اول و و جهل حقیقت ترکیب عنصری
 اول و و تقدیر حقیقت دن معروف و واحد دن تقدیر لازم کلام **قوله** فهو
 العالم الجاهل فیقبل الانصاف بالاضداد پس اول خاتم حقیقت مطلقه سیه
 و رتبه و کمالیه سیه حقیقتی ایله هم عالم هم جاهل اول و و اضداد الانصاف قبول ایدر
 نت که حقیقت مطلقه و عدیقه نه زوجیت و فردیت و تاسنه منافات اولان
 و حقیقة لونیة ده سوادله بیاضک تناقضه بولمان نکه وجود مطلقه
 حقیقت و خلقت بری برتوف نفی اتمد و کما **قوله** کما یقبل المصل الاضداد
 بذلك نکه انصاف بالاضدادی اهل هو تیه مطلق در و احدیت و واحدیت جمیع
 در اول و قبول ایدر **قوله** كالجليل والجميل مثلا صفات حقیقة دن جلالت و
 جمال صفاتی ضدین ایکن اصلک مرتبه و احدیت جمع اول و **قوله** و الظاهر
 والباطن والاول والاخر دخی صفات اضافیه دن بومز کور کبی و حضرت
 الهیة و خاتم رسد اصل و غی بود که خاتم مزبور صفة الهیة اوزده مخلوق
 پس اصل قابل اضداد و غی که فرع دخی قابل اضداد اول و غی اصل ایله تحقق
 انسه که مقام لی مع الله در فتوحات دن منقول بود که ابو سعید خریف دید که
 حق ندایله بدک دید جمیع اضداد له بل و در بود بواقی قرآت اندم که هو
 الاول والاخر والظاهر والباطن و هو کل شیء علم **قوله** و هو عینه و لیس عینه
 یعنی اول خاتم رسد عینی اصل در حقیقة غیر و کلام زیر وجود مقید عین و وجود
 مطلق در قید تقیید ایله مقید اول و غی حاله تقیید خود مقیدک سایر
 تقییدات قبول دن قصور یدر و جمیع صفات له انصاف دن مقید و ظاهر

قوله والظاهر في التركيب ان يقال
 واعينه حاصل من حيث
 تركيبه العنصر
 مستل

یعنی فتح روی اصل کبی قابل اول و
 مستل

پس یقین نظر با لکن سبب سبب ایل و مجامعه ایل به قید تین مرتفع اولد
متصف اولدوغی اوصاف و احکام ایل جمیعاً متصف اولور **قوله** قیلم و لایند
و بیل و ید و یش و لا یشهد پس خاتم دخی اصل کی جامع صفت اولوب
من وجهه من وجه جاهل اولور و من وجهه مدرك من وجهه غیر مدرك من
وجه شاهد من وجهه غیر شاهد اولور نکه مرتبه الهیته اصل دخی عالم
و صور جاهلین ده ظهور جیتی ایل جاهل اولور **قوله** و بهذا العلم می شیت
یعنی بوعلم من و هبات سببی ایل شیت تسمیه اولدی **قوله** لان معناه صفة الله
زیرا شیت معنای لغة عبرانی عطاء الله و هبة الله دیکر **قوله** قیلم
مفتاح العطا یا پس عطا و هبة نکه جمیع مفتاحی شیت قبضه و تصرف
در مظهر اسم و ظاهر **قوله** علی اختلاف اصنافها و نسبها یعنی اول
عطا یا نکه بحسب الاصناف اختلاف و اعیان ثابتیه نسبت ایل حاصل اولان
خصوصیات معینه بحسب **قوله** فان الله سبحانه و هبة لادم اول ما و هبة زینا
حق تعالی حضرت آدم اول هبة ایل ایلادی شته که فقد هایل ده لسان حاله سوال
انکره عطا اولدی **قوله** و ما و هبة لادم لان اولد ستر بیه یعنی بغشال اولدی
الاکبر و آمدن با شتلا دی زیر آدم فی شتلا در زیر اولد وجود ابد مستور
در بالقوه موجود **قوله** فمعه خرج و الیه عاد یعنی آمدن صورت
نطفه ایل خروج ایدی و رحم القا اولدی و کونوا لسانه عودت ایدی یعنی
حد و حقیقت انسانده اخل اولدی د اود قیصری ایدر یومز کورک انار قی
حاصل ده آدم دخی سر مستور و الحقیقت در زیر حقدن ظهور ایدر و حقه عود
ایدر بولجلی در که کاشف الاسرار الالهیه خاتمه الولاية الکلیه یعنی عیسی علی نبینا
و علیه الصلوة و السلام انی اذهب الی ابي و ایکم السما وک دسیوب حقه اسم بطلاقی
ایدی فقیر الخلیل ده بوقامل کورده عبارت شریفه بودر صعود سمایه قریب واقع
اولش بیور مشرکه من رانی فقد رانی الالب فکیف تقول انا الالب اما وین
انی انا فی ابي و ابي فی و هنه الاقوال الیه اقولها لکم لست اقولها من ذاتی
و حدی بل اب الحال فی صور الی بفعل الاقوال امنوا بی انی انا فی ابي فی معناه
ظلم **قوله** فما اتاه غریب من عقل عن الله یعنی اکابر شیء غریب و جادی
کلن بلکه عیشدن کلور شول کسه که حقایق الله دن بلدی **قوله** و کل عطا لکم
علی هن المجری دخی عطا که کون واقع اولدی بوجی ایدر ایدر و هر معطی
حقدن کلور خارجدن کلن زیر امدام که هر شیتک عین ثابتی ذلک العطا بی
اقتضا ایتمز اول عطا کلن **قوله** فاما احد من الله یعنی پس امدی بون فرم خیز ایل کل
که هو معطی لکم دخی برفر ده الله معطی دن برشی یوقدر بلکه حق تعالی هر معطی لکم

بجز

عین ثابتین متضمن و مستو لانی احکامی اوقاتن اظهار ایدر فقراتک
قیاس مظهر حکم مثبت دکلر و دکلر و اشاعره نکه حکم قدیم در دکلر
بوکا قریب در **قوله** و لا فی احد من سوی نفسه یعنی و دخی برفر ده
نفسدن عین برشی یوقدر بلکه نفسن مظهر اولان مقدمه انفسدن
مستور اولان در اقا اول مستور اولان سابقا وجود شتم ایتمه مشدر
بعد و مدد و مسبق بالعدم در بر شیء تعالی مجتبی فیض وجود ایدر فیض
ذات ایتمز فهم اولونه و ذوق ایلر **قوله** و ان شوعت علیه الصور یعنی نکه
اوزرنه صور دخی متنوع اولور سه اول شیتک استعدا دات مبتنی عنده
شیء ایلر زیر اول صور تباکفوتینه اول شیء د ثابتدر و اول شیء اول
صورتک ظهوریه مستعد در هر چند که شرایط ظهور وجوده کله اول
صورت ظهور و تحقق بولور و معلوم اولسون کلام مذکور فیض مقدس مقامه
متعلق در فیض قدس علامتی بی کلن سابقه مناقض و لماز که الامر کله منه
ابتداء و انتها و دخی یعنی امرک کلمی حقدن در مقتدایه و منتها سی حقدن
منه المبدء و الیه المعاد محصل اعیان ماهیات ثابتات فیض قدسه متعلق
اول مقامه ایجاد و تکوین یوقدر **قوله** و ما کل احد من اهل الله فی حق
دخی احاد اهل الله دن بو حکمی یعنی اعیان خارجدن برشی و یولما یوب هر حکم
عینک بحسب الاستعداد نفسدن ظاهر اولدوغی و هبة منطای کونیه بو
محربه جاری اولور و غنی هر حد بلن بلکه احاد معینه و افراد منفرده میلور **قوله**
فاذا رایت من یعرف ذلك فاعلم علیه پس یحی بو حکمی بیلند راست کلسک
اول سر و چین معرفتک صوبی پاینده دوش و دامن پاکنه یا پیش که قولند
درست و معتد علیه در **قوله** فذلك عین صفای خاصه الخاصة من عموم
اهل الله تعالی یبو حکم عارف اولان عموم اهل الله دن خاصه الخاصة نکه
خاصه نکه صفوتی در معلوم اولاکه عموم اهل الله مؤمنون موقرون در خاصه
سایرون الی الله در خاصه الخاصة قریب نوافل ایلر متحقق اولاند در بونلرک
خاصه عین قریب فرایض ایلر متحقق اولاند در صفای خاصه که بونلر صفوتی
کونلر صاحب مقام قبلی قوسمین در و عین صفای بونلرک مختار در که
صاحب مقام وادی در نبی علیه السلام و رتبه سیه نکه فیضی **قوله** فایضا
کشف شاهد صول تلقی الله مالم تکر عنده من المعارف و محله مالم تکن قبل
ذلك فی بین فتلک الصورة عینه لا غیره فن تکر نفسه جی عمر سه بو کلن مقام
سابقه مذکور اولان مقلد نتیجه سیه و فرغیدر یعنی دیمک در که پس هر صاحب
الکشف که عالم خیال یا عالم مثال در صورت مشاهده ایدر که و صورت کافسندن

ثابت و لمیان معارف القاء اول حالت مقدم الترتیب و اولان اعطیه برای اعطای ایدر
 د انچه بر اول صورت مرتبه مرتبه نیک عینی اولور غیر اولان اولان اولان
 معارف و اعطای اولان عطا یا اول مکاشفک شجره نفسند حاصل و منش در
 و غره و غرسند و کشور منش را که حضرت شیخک بولکلام مستفاضه و وجه
 اعتراف متوجه اولور و کثر یا اهل الله انبیاء ماصیه و الیا و سالفه نیک
 ارواح شریفه سن و قایع مناصات و مشاهد ایدر و صورت حسنه دن اول
 مکاشفه علوم و معارف القای ایدر که هرگز اول معارف اکا سببی اینه منش
 صدر کتاب و واقع اولان منش و مضمون اولان رؤیه رسول الله
 و فیض معارف و حکم بوقبله دن د کلید دین و رسته جواب و یور که شیخ
 کلامند اول صورت مکاشفک عینی در میگردن مراد عینند حاصل
 اولش در دیکر یعنی غیب نفسند مستجبه اولان معارف در که بحسب
 الاستعداد الجزئیة شرایطک اجتماعی حسبیله شیافشی ظاهر اولور و اول
 منش و وضو خاتم و لایه جملة اسباب و شرایط در **قوله** کالصورة
 الظاهرة منه فی مقابلة الجسم الضیق لیسیر غیره مثلا اول صاحب الکشف دن
 جسم صیقل و زرد منفس اولوب ظاهر اولان صورت کی اول جسم صیقل مقابل اولور و کی
 اول صورت مکاشفک غیر اولوب احقال دیکر **قوله** الا ان المحل والخضرة الی
 رکی فی صورت نفسه تلقی الیه تقلب من وجه الحقيقة تلك الخضرة معلوم و لکه
 بعض شجره ده که جنبدی و قاشه نشخه سیدر عبارة اول الخضرة واقع اولش در
 ظاهر او و عاطف معنایه در بونق قاشایه و جندی شجره صیقل خبر
 بتقلب جملة سی در باب انفعال دن ضبط اولش در بعد جامی لفظ بلقی
 مضارع مجهول ضبط ایدر و ضبط مزبور که شجره و مصنفه نسبت اولش در
 اما دود قیصری شجره صریح خبر ان تلقی واقع اولوب و افعال مضارع معلوم
 ضبط اولوب ضمیر مستتر اسم ان به یا معطوفه عاید قلتمش در و بتقلب لفظ
 اوزر نه تقلب تفعلات مصدر در ضبط اولوب و حرف یا مع معنایه
 و حقیقة عبارتند لام تعلیل الی فی قلب یعنی تلك المحل یا حضرت تقلب
 اقتضا ایدر و کیون دیو شرح اولش در اما انقلاب لفظی اوزر نه شرح
 صیغه محل الیه یا صیغه حضرت الیه انصباع الیه تعبیر اولش در و شجره مثلا
 جامده من وجه عبارت خرق اولش و خرق مزبور شجره و مصنفه نسبت اولش در
 حاصل معنای توجیه اول دیکر که اگر چه مظهر مقابله دن ظاهر اولان صورت
 شخص مقابل یعنی مکاشفک عینی در لکن اول محله ظاهر اولان صورت صیغه
 محل و حضرت الیه منقلب و منصبغ اولور تلك الخضرة اقتضا ایدر و کثر یا اهل

حاصل کلام فیض قدس مخزن
 اوزر فیض مقدس حاصلی بجز
 غرس اولور و فیض مقدس
 من جنبه بولور مثل

صورت کیر و عین در نهایت صیغه مظهر به منصب اولوب من وجه متغیر اولش در
 و حاصل معنای توجیه ثانی اگر چه مظهر مقابله دن ظاهر اولان مکاشفک بالحقیقة
 عینی در لکن اول محل یا اول حضرت اول صورت مکاشفک الیه تقلب من وجه الیه
 القای ایدر تلك الخضرة اقتضا ایدر و کثر یا اهل الله انبیاء ماصیه و الیا و سالفه نیک
 یکی سنه دخی بحسب العرینه نوع نفیضه فهم اولور و سبب اولی تن جمع
 مرصع صاحب الیه فحاجد را توجیه مناجای ده بتقلب خبرات در بین الامم
 و الخیر رابط اولان ضمیر اسم ان به راجع دیکر بلکه صورت راجع کلام مناده
 مخرج در اما توجیه شیخ قیصری قدس ستر تلقی باب افعال دن مضارع معلوم
 و ضمیر مستتر اسم ان به راجع یعنی اول محل یا خود حضرت صورت مکاشفک القای
 ایدر دیکر پس مفعول تلقی انک محذوف بالجملة حذف مفعولک شیوعی و ترک ضمیر
 ند ۲ شرح قیصری ده اولویت کوسر و الله تعالی اعلم **قوله** كما يظهر الشيء الكبير
 في المرات الصغيرة من تلكه شی کبر مرات صغیر ده صغیر کور نور و مرات
 صغیر حقیقی صورت کبریه صورت صغیره تقلب اقتضا ایدر الوان ده
 دخی حال بولور در صورت محال لونی الیه منصب و متلون کور نور **شعر**
 افتابید هزاران بکینه تافته پس رنخی هر یکی تاب عیان انداخته جمله یک
 نورست لیکن رنگهای مختلف اختلاف در میان این واه انداخته **قوله**
 والمستطيله مستطيلة: دخی مرات طویل الشکل ده صورت مستطیل کور نور
 سیف مجله ده کورین صورت کی **قوله** والمحرکه محرکه: دخی مرات محرک
 صورت ساکنه محرک کورینور ماه مقوج کورین صورت کی **قوله** وقد تظلمت
 صورت من حضرت خاصة: و کاه اولور که مرات صورت خارجیه بر محل مخصوص
 اولسه با شفا کوسر مثلا فی مرات فوق دسنه اولسه یا خود تحت قدس ده
 اولسه **قوله** وقد تظلمت عین ما يظهر منها: و از اولور که مرات ظاهر اولانک
 عین کوسر **قوله** فيقابل اليمين من الرمي: پس اول منعکس اولان صورتک
 عین لایک عینه موافق اولور یعنی صورتک عکس الیه اصل وضو بر بر نه
 موافق اولور و و وضع اول حاله ثابت اولور که مرات متعدد بولور
 زید الیه و د مقابلنه منعکس اولان صورت کند و مقابلنه منعکس اولیه اصل
 صورتک وضو عین اولور **قوله** وقد يقابل اليمين اليسار والغالب في مرآة
 بمنزلة العادة في العیون: از اولور که عین یسار مقابل اولور نیک مرآت غالب
 حال مجرای عادت اوزر عموما بولیدر نیکه رانی آینه ده کور دوکی صورت
 کند و به مستقل کور و مواجه مشاهده ایدر **قوله** ويجزى العادة
 يقابل اليمين اليمين ويظهر الانكاس: و کاه وضع مزبور خلاف عادت

هكذا عبادته
 تنقلب الصورة المرسية فيها
 ويحسب حقيقة تلك الخضرة
 على تلك الله تعالى

معلومة اوله مرتبة الى صور
 ارباب تحقيق قولهم صور مثالية در
 اول تقديره تفاوت صغیر کبر
 سالی هر متوقفا و لکن زیاده صور
 مثالية صیغ لان البعث واللفظ
 الوصف در مقادیر شهادیه ایدر
 اولش و صورت کشفیه قیاس
 اولش

اوزرینه جاری اولوب عین عینه مقابل اولور من انک وضعی مرفعات اوزرینه جری
ایوب فوق راسه یا تحت قدمه واقع اولسه **قوله** وهذ اکلہ من اعطینا
حقیقه الحضره المجتبی فیها التي نزلناها من المراتج یعنی شول مذکور
اولان تنوعات اختلافات صورتی برائی من انک تمیل انشور ایوبک پیوسته که مرآت
اولان نقش و صورت مرآت تبعیت ایل منقلب اولور ایدیک کذلک صاحب تحولات
دخی صورتی حسی ایل صاحب الکشف منقلب کور نور **قوله** فمن عرف شئ
عرف قبوله بر صاحب الکشف که اعطیات مذبوریه استعدادن مفصله
بیل قبل القبول واعطایای قبولی دخی یلور زیر اعطیت شئیه علم بالضروری
معلوله علی الجواب ایدر **قوله** وما کل من عرف قبوله عرف مقبوله الابد القبوله
لما هو قبول بل استعداد علی القبول بل انما کید القبول بیل یلقون بل انما کید
مسوق اولی لازم دکل **قوله** وان کان عرفه بحال اگرچه عارف قبول استعداد
قبول قبل القبول اجمال یلور سه دخی اما نقص الابد بعد القبول بیلور **قوله**
الا ان بعد اهل النظر من اصحاب القبول الصغیره استناد در عرفه بحال جمله
منقطع یعنی الا حقیقه اهل النظر بعض که عقول ضعیفه صاحب یلور یعنی حقایق
مکنای اولی قلبی اوزرینه بل که عقول نرس استعداد وقوت یوقد **قوله** ابروت
ان الله سبحانه لما ثبت عندهم انه فقال لما يشاء يجوز واعلى الله سبحانه ما يناقض
الحکمة اول اصحاب نظر بویل رای ایدر که حق تعالی دن که مشیت تعلقی ایدر که
حق تعالی ایتیم ثابت اولی ایدر کوره لرحق تعالی یم مناقض حکمت اولان ایشا
نک فعلی **قوله** وما هو الا من عليه في نفسه دخی نفس الامرود علم الله ایدر که
نه انک اوزرینه ثابت ایدر که مناقض اولانک فعلی جاز کور کور لرحق تعالی الله و استناد
قدیده مستحق عذاب اولی تنیم و مستحق تعذیب اولان رحمت و نفیم کیمی
حق تعالی اگرچه فقال لما يشاء در لکن تعلقی مشیتی حکم حسی اوزرینه در
حکمت ایدر ایشای بالاستعداد فعله کور مکرر بی موضع ترجم ایتیم
و موضع رطل انتقام ایتیم اما اخباره واقع که حق تعالی انتقامه رجم باطل
و مستحق بالعدل اولوب و اخر تر رسول الله صلی الله تعالی علیه و سلم شفیع امت
اولقدر بوجله استعداد خفیه راجد که عین عین مضر در الله دن
غیوب کسد بلز حاصل کلام مشیت فیض قدسه متعلق بلز تعالی و کذلک کیف
مذا الطل الوجود الخاری و لو شالعله ساکنای منقطعاً مشاهبا کبی
بعد ایدر فیض مقدسه متعلق در انما امره اذا اراد شیاً ان یقول لکن
فیکون کبی بر مشیت افاضه و اعیان ثابته قیلور و ارات ایدر که ممکنات
ایدر **قوله** و هذا عدل بعض النظر الى نفي الامكان و اثبات الواجب بالذات

و بالغير

و بالغير یعنی بوجوه نظارک ضعف را یدر که بعض نظار دخی
نهی امکانه واجب بالذات و واجب بالغير عدول ایدر که اول
مرای ضعیفک منشأ اول تا قص حکمت اولان شئیک امکان عقل سیدرس
فساد رای کند و لیه ظاهر اولیاق ابتداء منشأ رای نهی ایدر که امکان
عقل در **قوله** و المحقق ثبت الامکان و يعرفه حصر تر و بویایفه نک محقق امکان
اثبات ایدر و دخی حضرت امکان نه در و مرتبه سیم نه در بیلور دخی امکان
اشیای حضرت نه غرض اولور که اول حضرت علمیه در بیلور **قوله** و المکن ما هو
المکن دخی ممکن بحسب الحقیقه نه در بیلور **قوله** و من ان هو ممکن دخی
تقسیم نسبت الهیه دن بو کافقه امکانیه ناشی اولور و غن بیلور **قوله**
و هو بعینه واجب بالغير یعنی اول ممکن بعینه واجب بالغير و بعینه غیر
سببی ایدر واجب اولشدر که اول غیر اسباب و شرایط وجود در اما امکان
حیثیتی بحر نفس حیثیتله در اسباب و شرایطن قطع نظری ایل **قوله**
و من ان صح علیه اسم الغير انی اقتضى له الوجوب و دخی عارف اولور که غیرک
اوزرینه افلاقی اسم غیر غیر صح اولی ایل غیر ممکن ایدر وجوب اقتضا
ایندی مع هذا وجود واحد **قوله** ولا يعلم هذا التفصيل الا العلماء بالله
خاصه حال بو که مراتب وجودک بتفصیلی بلز الاعلاء بانه اولان بیلور
یعنی حق بیلور و مرآتیه عالم اولان بیلور لرحق غیر بلز **قوله** و علی قدم
علیه السلام بکون اخر مولود یولد فی انواع الاشیاء و ماکه شیخ قدس
سرم العزیز بوفض شیشیه ده مرتبه مستدایق بیان ایدر و بیان مرتبه
ختم دخی بو که لازم اولی ایدر که دوریه بونی ایدر که آخر
اول منطق پس عالم که علی التحقيق مسبق بالعدم در اخری دخی عدم اولیاق
بحکم العقل لازم و عند العاقل مسلم در زیر بود و رات جزئیته نک جمیع
شامل بر و دخی کلیه وار در سایر دوات جزئیته یم منتهیه اولیاق
اولور دده و کلیه منتهی اولور پس نک بو عالم آدم بنی به ابتدا اولدی کذلک
ختمی دخی بدونه مشابه اولوب برادرمه مائل بنی ایل ختم اولیاق ایدر که
ایدر که حضرت عیسی در رات مثل عیسی خداسته کمال آدم پس نک شیت غم
سلسله اولاد آدم دن اول مولود اولوب تجلیات ذاتیه و عطایای و هبیه
جامع ایدر اخر مولود دخی نوع انسانی شیک قدی یعنی قلبی و حقیقی
اوزرینه حال تجلیات اولسه کور که در تاکه دوده و کلیه نک اخری اولور منطق
اول **قوله** و هو حامل اسرار دخی اول مولود اخر مولود اولانک یعنی
شیتل جمیع تجلیات اسرار دخی حامل و علوم و معارفه شامل ولی کامل

اولسه كركرد **قوله** وليس بعد ولد في هذا النوع فهو خاتم الاولاد **دخی اول**
ولد من بورك ولادنون صكره نوع انسانه نه حمل و سفاده و نه و هب
و دادله سر ولد ظاهر اولوب اول ولد خاتم ولايت اول و دخی كبر خاتم الاولاد
قوله و يولد معه اختله فتنج قبله و يخرج بعدها **دخی اول ولد**
بطن واحده بر فرزنداش دخی وجوده كله و اختتام ابتدايه مشابه اوله
نتكه شيت عليه السلامه حال بوموالا و زره ایدی زیر حضرت حق بطن واحد
بر فرزنداش توليد ایدر ایدی یس اختی اول ولد دخی مقدم خروج ایدر
کند و نه مؤخر حق زیر امتزه اخر اولاد اولاد یس هم اول نور که شیت
عليه السلام بونك عكسي اوله زیر اشیت اول مولود در یس اول تقدیر چه
اخت دخی مقدم اولوق کور در خوجه **قوله** يكون راسه عند جليلها و يكون
مولد باليمين و لغته لغة بلده **دخی اول مولود** کور راسه فرزنداش
رجلین یا نند اوله دخی مولود صین ده یعنی چین ده اوله صینده مغربی چین در صینده
مرد مجدد زیر اعرین اولوب عجمی اول و دخی عتقا و مغربیه مصر در بده یعنی
مولد اولان بلده نك لغتی اوله فقیر ایدر وین مولود بورك دخی اختتام
جليله اول و غنك ستر نه شراعتن كسه قرنها متماثل كرم ترك الاول للآخر كنه
لا یخ اول و كنه وضع مزبور بورك ختمه انصا لانه و اولك اخر الحاقه اشارت
اوله و حرکه دودیه و كلیه ده نقطه و خلقه وجودك اولی اخر منتهی اولوب
و راس سلسله بود و شهود معروط یا ی عدم و نابود اوله شکی حکایت ایدر
قوله و یسر بعد ولادته العقم في الرجال والنساء فیکون النکاح من غیر ولاده
و یدعوهم الی الله فلا یجاب **دخی اول ولد** من بورك ولادنون صكره رجاله
و نسا یعقم یعنی قصر لب عارض اولوب ولدشوز نکاح چو غلسه کور دخی زمانه
بی خلقن حقه دعوت ایدوب اجابت انسه کور کور **قوله** فاذا قبض الله قبض
مؤمنی زمانه یعنی من قبض من البهايم **دخی اول ولد** یس عجمی الله تقای اول ولد صاحب لایه
قبض ایدوب و زمانه بی مؤمنون دخی قبض انسه باقی قلا ندر صورة انسان
حیوانات عجم کما اولوب اظهار کمالات انسانیه دخی بالکلیه غافل و مستقر و اجزاء
کلمات بهیمیه به و سبعیه مقتضای طبایع محضه و خالصه اوزد نه مستمر اولوب
قوله لا یكون حل ولا یخرج من حرما یتصرفون بحکم الطبیعة سهو
فجره عن العقل و الشرع فاعلم انهم یقوم الساعة **دخی اول ولد** بحسب الشرع حلال
حلال اخر مهر مهر انیوب بلکه جمیع سنوف طبیعیه حاکم قلوب شهوات و غل
در عین حق قبولد که پسر نك اوزدنه قیامت قوپرو امر دنیا اخره دوی
زیر عقل اوزر ارواح غیب لاهوتك ابدان شهادت ناموته تعلقتن

مرد شریف و فاضله و اولاد و بزرگوار
فقیه کتب عربی و اولاد و بزرگوار
محدثین احقر از بزرگان
مسلم

دعایه لهما رحال و معارف الهیه اول و دخی معنی بالکلیه فوت اولوب کیدر معلوم اولاده
صین اقصابی ولاد در دیشلر بولونک اقصابی بلاد معروف دن ظاهر
اول و دخی دلالت ایدر کدین محمدی کمان بولکه زواله قریب اوله زیر
انتشار نور اسلام شرق دن غرب یشور مقصود تمام اولور منلا جامی
قدس سر شرحه شیمک مرادی یوم تعامله خاتم اولاد دن خاتم اولیادیمک کور
زیر خاتم ولایت مقیده شیخ زعمیه کند و سیدر ننه که خاتم ولایت مطلقه
حضرت عیسی علیه السلام در یومضای مواضع معتد بیان امتش در نصیحا
دیر فقیر ایدر وین ولی مزبور ک خاتم ولایت اوله یس بومجلدن فیه اول و دخی
اوزر دلیل مزبور یس فی امتز زیر ایدر ده ننه که ابتدا یس حقیقی معتبر
اول و دخی کبی ابتدا غزنی دخی معتبر در یس ختمه دخی ختم حقیقی اطلاق
لازم ختم غزنی و اضافت یس معتبر اولیه **نوحیه سبوحیه** **حکمه**
نوحیه سبوح سبوح معناه اسم مفعول در قدوس مقدس معناه سبوح
اول و غلکه و قتا که نوح علیه السلام اکتی عبد و اصیام و اهالی تشبیه اولور
ایچون غالب حاکم تنزیه حق اولوب ایسه که اتمه نر عاج بالصدر مصنف حکم
سبوحیه ایله توصیف ایدر کله مرتبه بمبداءیت و مفیضیت در صکره که مرتبه
شیت علیه السلام مرتبه ارواح مجرب اولوب ایسه که شانی یس سبوح قدر
حکمه نفسیه حکم سبوحیه ایله ارداد ایدر و دخی **قوله** اعلم ان التنزیه عند
اهل الخلق في جناب الاله عن التقید و التحدید **دخی اول ولد** تحقیق سن بلکه اهل حق
یا نند که امور عارف در حق تقایص در و کمالات خلقه دن تنزیه ایتک قبولد
مطلق بلکه قید اطلاق بیل منزه اولان جناب الهیه نسبت عین تقید
و محض تحدید در زیر حق که بعضی اشیا دن تنزیه ایشدر ماعد سی ایله تقید
لازم کلور **قوله** فالمنزه اما جاهل و اما عالم لكنه صاحب سو یاد **دخی اول ولد** یس تنزیه
ایدی اولان کسه ایکی دن خالی دکل در یا جاهل در که منشأ تنزیه یس تنزیه
وارد اولان بین التنزیه و التشبیه مرتبه من بلکه یا خود عالمه لکن رغایت
ادبه و اصر در السنه یشر ایدر تشبیه دلالت ایدر اولی نوع تاویل ایله
تنزیه ایدر **قوله** ولكن اذا التلقاه و قال له **دخی اول ولد** یعنی لکن اول جاهل و عالم
شی الا دخی تنزیه مطلق اولوب بعضی مراتب ایله تقید ایشدر
و ایکی دخی بومعذایه مطلقا قایل اولسه لرچن تنزیه مراتب الهیه به
تخصیص ایدوب و تشبیهی مراتب کونیده اثبات انسه لر اعتقاد لوی و قم
و نفس الامر موافقت ایدر **قوله** فالقائل بالشرايع المؤمن اذا نزه الحق سبحانه
و قد عند التنزیه و لم یخرج له **دخی اول ولد** یس حکا شریعه قایل اولوب ما جاء من عند الله

نصیحه
عنه

یلایمان کتورن کسند چن حق تنزیه استه و عند التزیه توقف ایوب تنزیه دت
 غیری مراتب کور میوب تشبیه دلالت ایدنی نوع ثاویل الیه تنزیه تر استه
قوله فقد اساء الالب و اکذب الحق تعالی و الرسل صلوات الله تعالی علیهم وهو
 لا یشر و یتخیل انه فی الحاصل وهو فی الفایث **پس تحقیق** اول کسه اساءه قلب
 و حق من سلیبی تکذیب عقوبته سبب اولی حال بوکه اندوکی فچی بیدوکی
 زاد فی الظن و نغمه مثلیحه امر زید اولی و تحیل اندیکه بر اعلی حاصل
 اید بحیر که فوت خیر اید **قوله** و هو کمن امن ببعض و کفو ببعض **اول کسه**
 بعضه ایمان کتورن و ایناوب بعضه انکار ایوب کافر اولان یکی در بعض
 اولان هر دو مقام تنزیه بعض ثابیدن هر دو مقام تشبیه **قوله** لا یتواو علم
 ان الستة الشرایع الالهی اذا نطقت فی الحق تعالی انما جاءت به فی العموم علی
 المفهوم الاول **پس** خصوصاً تحقیق معلوم در که الستة شرایع الهیه فی حق نطق
 ناطق اولسه یعنی حق لسان شریعی ایل شریعی کل هینه خطاب ایوب احکام
 ناطق اولسه البته کتورنکی احکام عوام خلاقی مفهومی لایق استه اول احکام لفظ
 متطوق بهک مفهومی اول اوزرینه ترتیب اید و هر سامع هینه فی الحالی اید
 ایوب معنای نایز ثاقله محتاج اولماز اگرچه محتاج اولورسه مناسب عوام اولیوب
 کلام حق در حاجت بولن **قوله** فی الحقیقه علی کل مفهوم یفهم من ذلک اللفظ
 بای لسان کانی فی وضع ذلک اللسان **دخی** اهل خصوصیه یعنی عای و لایمان
 علمانک حق در ایراد احکام شریعی اسم ذلک اللفظ و جوع معتدده سنن مقرر اولان
 مفهومات متکثر اوزرینه ایراد اول لفظ قننی لسان و قننی لغت ایل اولورسه
 اولسون اما ذلک اللسان یعنی لفظ وضع اوزرینه فهم اولماز اما ایلد ایلد فی ذلک
 لفظ فهم لفظه متعلق فقیر ایدرین بلکه هو شخصه نسبت حق قنن مقال معتدده اوزر
 تجلی ایدرینکه بیور فسات اودیه بقدرها فاحتمل السیل زید اربابا و تنکه حضرت
 امام جعفر صادق رضی الله تعالی عنه بیور رات الله تعالی تجلی عبادیه کلامه و لکنهم
 لا یعلمون یعنی حق تعالی صفة کلامه منزه عبادیه تجلی ایتشدر لکن اول علم اولی
 تجلی معنایند عاقل در مراتب شناسلقد غیر کامل در **قوله** فان الحق فیکل ذوق
 ظهور خاصه **پس** زید حق ایچون هر خلق اول خلق استقامت معینه سنه مناسب
 ظهور محض اول خلق کرک عای کرک عالم و کلامه زبور کرک غیر کرک و لکن قرآن کرک
 کرک عری اولسون توریب کی **قوله** و هو ظاهر کل مفهوم **دخی** اول قدر که
 هر مفهوم ظاهر اولور و ظاهر انکه تجلی ایدر **قوله** و هو باطن علی کل فهم **دخی** اول
 قدر که جمیع فاعلک فمذنب باطن و مستور در بر صفت ظهور شهادت نسبت ایلد
 اولور صفت باطن ارواحه و مثالیاته کون بولنور **قوله** لا عریهم من قال ان العالم

کور

صورت و هو تیه **پس** الاشول قایلک فمینه کوره باطن دکلر که عالمک حقیقته
 یعنی روحی و مثالی و شهادتی هر صورت حق کور نور زید توحید صریح
 مظهر اولان مراتب حضراتی هرگز کور من کده ذاتن غیر سن همان صورت
 حق بیلور پس انک یانند بطون مجر کده حقیقت اختیار ایلد اولور **قوله**
 و هو الاسم الظاهر كما ان الله بالمعنى روح ما ظهر فهو الباطن **یعنی** عالم باطن و
 جمیع صور حق اسم ظاهر نور عیار ایدر تنکه حق معنی حیثیت و حقیقت
 جصندن روح عالم درین بوقدیرجه روح اسم اعظم در عبارت اولور
 صورت عالم اسم ظاهر در عبارت اولور و غی کی معلوم اولاک اسم ظاهر باطن
 ظهور عالی اقتضا ایدر و اسم باطن بطون استدر پس اگرچه مرتبه
 اعتبار ایلد مقتضی کسر ضارله مقتضایک فتح ضاظره غیر در رب غیر
 مر بوب اولور و غی کی حد تحقیق حقایق اعتبار ایلد صورت عالم **قوله**
 عین اسو ظاهر و روح عالم عین اسم باطن در بر مقتضی و مقتضی
 بیا اولوب **قوله** فمینه لما صور من صور العالم نسبة الروح المدبر للصورة
 پیا اول اسم باطنک ظاهر صور عالمه نسبتی مدبریدن اولق
 روح جزینک بدنه نسبتی کی در که تنکه بیوریدر ایلد امر من السما
 الی الارض **قوله** فیؤخذ فی هذا الانسان مثلاً باطنه و ظاهره
 و کذلک کل محدود **پس** و قنکه ظاهر عالم ظاهر حق و باطن عالم باطن
 حق اولی ایلد حد انسانه مثلاً باطن عالم و ظاهر عالم مآخوذ در
 زید باطن روحیدر و ظاهر بون عنصری در انسان خود بو
 ایکی سنک احدیت جمعیسندن عیار ایدر و انسانک غیریک سایر
 محدود لوده دخی امر بویلد در یعنی اجزای عالمدر ظاهر کوباطنی
 مشتمل اولان هر محدود ذلک حدن عالم بوجیهله داخل **قوله**
 فالحق سبحانه محدود بکل حد **پس** حق سبحانه و تعالی هر حدله
 محدود در و هر حدانک حدن مآخوذ در و مادامکی جمعی
 حدودی جامع اولیه مدی تمام اولماز زید هر عاقبت که حد محدود
 اوله حقه صورتند بر صورتدر و هر صورتک حدی ذی الصورت
 ذلک صورتک حدینک تقاصیل اجزا سندن **قوله** و صورة العالم
 لا تنضبط ولا تخاطب بها ولا یعلم حدود کل صورة منها الا علی قدر
 ما حصل لکل عالم **دخی** علمک جزئیات صوری مفصلاً حد و حصن
 قابل کدر و حکم عالم اکا شامل دکلر و دخی صور عالمدن هر صورتک
 حدی بلنر الا هو عالمه مور مزبور دن حاصل اولان عالمه سیلنور که

كنهی ایله معلوم اولماز پر حقك مظاهر حسی ایله محال اولناجی كنیه
 دخی محال اولور **قوله** فلذلك یجهل حد الحق فانه لا یعلم حوده والا یعلم
 حد كل صوره وهذا محال حصوله **قوله** محال پس بواجب در كه
 حقك حدی مجهول اولور زیرا حقك حدی صورتك حدی بلفك موقوف
 اولور و بر صورتك حدی مجهول اولناجی حقك حدی دخی مجهول اولور لا یك
 بر صورتك حدی محال و حقك حدی محال زیرا جزئیات صور غیر
 متناهیة در قابل حدید اولماز **قوله** وكذلك من شبهته مطلقا وما
 نزهة فقد قیل و حذوه و ما عرفه: یعنی تنزیه مطلق ایله تنزیه
 اتمه مك كبر و تشبیه مطلق ایله تشبیه ایدر مقام تنزیه ده تنزیه
 اتمه مك زیرا صورت تنزیهك ما عدا ایله حق تنزیه و حدید اتمه اولور
 و حقیقت نفس امریه سیله حق یلمش اولور **قوله** ومن جمع فی معرفته
 بین التثنية والتشبيه و وصفه بالوصفين على الاحمال اما هر كه معرفه
 حقه تنزیه ایله تشبیه جمع ایدوب و صفین ایله علی الاحمال توصیف ایدوب
 یعنی جمیع یقینا نون اجمال و حده حقیقیه بی ایله تنزیه ایدوب جمیع
 مظاهر اشیاء ظهوری و محلا بی ایله تشبیه ایدوب **قوله** لانه یستحيل
 ذلك على التفصيل لعدم الاحاطة بما فی العالم من الصور: لانه اجمال ضرور
 تعلیلد یعنی وصفین مزبورین ایله بطریق التفصیل حقیقی توصیف ایدوب
 زیرا صور عالمك جزئیاتی احاطیه قوت بشریه مساعد ایتیمز بالفعل
 موجود بی محاطه اولماز بالقوت بی خود غیر متناهیة در **قوله** فقد عرفه بجماله على
 التفصيل كما عرفه نفسه مجازا لا على التفصيل: فاء فقد ما یعدی و من
 جمیع جمله سنه تقریر ایدوب لانه جمله بی ما بین ده معترضه واقع اولور
 یعنی هر كه معرفه حقه تنزیه ایله تشبیه جمع ایدوب و صفین ایله علی
 الاحمال توصیف ایدوب تحقیق اولمه حق بجماله بیلدی نفسنی مجازا
 بل و یكی **قوله** ولذلك ربط النبي صلى الله تعالى علیه و آله لم معرفة الحق بجماله
 بمعرفت النفس: و بواجب در كه یعنی نفس انسانیه جمیع مراتب كونیة اجمالا
 مشتمل اولور و غی اجلت در كه رسول صلی الله تعالى علیه و آله حقك معرفتی
 نفسك معرفته مربوط اولوب نفسك معرفتی حقك معرفته نسبت و حقل
 معرفتی كمال مستقیم قیلدی **قوله** فقال من عرف نفسه فقد عرف ربه: پس
 ددیكه هر كه نفسنی بیلدی تحقیق رتبی بیلدی **قوله** و تعالى سنویم و الافاق
 و هو ما خرج منك و نه انفسهم و هو عنك: دخی حق تعالى بیور یك
 ییز عن قریب اولطالب معرفتموز اولانله كوستوروز اكواندی اولان

بجزئیات
 دخی

تجلیا تموزی افاق نفسك خارج اولاندر دخی نفسك من اولان
 تجلیا تموزی بزانله ارادت ایدوب و ز نفسك مراد حقیقت انسانیه كه
 انا وانت ایله مشار الیه در اولكمی هوا فاقه عاید در انجی هو نفسك ایدوب
 ايكی سید دخی فرد اعتباریله در **قوله** حتى یثبتین هما یل لنا ظرین انه الحق
 من حیث انك غصورتك و هو روحك: یعنی حق اول ناظرین و متفكرین
 فی الایة ظاهر و منكشف اولكه اول افاقه مشتمل اولان حقد رشول
 حیثیتك كه سن انك صورتی و اول سنك رو خدر بلكه عالم انك صورتی
 و حق انك رو می در فردی و جزئی ایله تمیل ایدوب تاكه كلك داخی
 حكم ثابت اولان **قوله** فانت لهما الصوره الجسمیه لك و هو جانه لك كالروح
 المدبر لجسدك: پس تحقیق سنك عینك جمع افاق حق ایچی نسبت قلنس
 سنك صورت جسمیه كوك و انكه نسبی و اختصاصی كی در دخی حق تعالى لك
 سكا عینی یعنی عینوكه اختصاص و نسبی بلكه جمیع افاقه مدبر اولان
 و حلك جسدك كه نسبی و اختصاصی كی در یعنی نك جسدك عینوكه
 صورت واقع اولمش در كذا سنك عینك داخی حده صورت دشمن در و حق
 عینك ظاهر در عینك جسدك ظاهر اولور و غی كی مرتبه شهادت
 جسدك داخی عینوكه ثبات دوش **قوله** والجسد یشتمل الظاهر
 والباطن منك: سنك تعریفك كه انكه دلالت نامه بی اوله ظاهر و با
 طنوكه مشتمل در زیر حیوان ناطق مع التشخص صور محسوسیدر
قوله فان الصوره الباقیه اذا زال منها الروح المدبرها لم یبق انسانا:
 اتمه كقلیلدر زیرا روح مدبر بدنت تعلقی قطع اتمه صورت باقیه ده
 انسانیه باقیه قالمز یعنی قالب فرسودیه حده انسان اطلاق حقیقیه
 صحیح اولماز مكر مجاز اوله **قوله** ولكن یقال فیها انها صوره تشبه صور
 الانسان فلا فرق بینهما و بین صوره من خشب و حجاره لكن اول صوره باقیه
 بو صوره صور تا انسانه مشابه در دیر بر پسر الحقیقه اول صورت میده
 ایله طاشدن و انجدر دوزلان صورتك هو كز فرقی اولماز **قوله**
 ولا یطلق علیها اسم الانسان الا بالمجاز لا بالحقیقه: دخی اول صورت
 میده اسم انسان اطلاق اولماز الامیاز مرسل طریق اوزر باعتبار ما كان
 انسان اطلاق اولور زیرا بدنك حشاش و متحرك اولما یوب نطق باطنیك
 مفارق اولمه جمادیتده مجر و خشن تفاوت قلز زیرا انسانیت
 روحله در روح ایله حقیقتك حقد كه روح الارواح در پس حقل
 انسانوت بر نفس مفارقتی فرض اولنسه انسان انسان اولمز محصل كلام

حد انسانی نه باطنه مقصود اولور نه ظاهر بلکه احدیت جمع روح و
 بدن عبارت اولور نه یا لکوز روح مجتزئ نه یا لکوز بدن مجتزئ
 اولور کذلک حد حق دخی بوقیاس اوزرنه نه ظاهر عالمه و نه باطن
 عالمه مقصود اولور ننگاهل تشبیه ظاهر و اهل تنزیه باطنه
 قصر اتمشور بر حق دخی احدیت جمع صورت و معنای عالم در اما
 حقایله انسان فوقی وارد زیر انسان روحی جسدن مقارن
 اولسه جسد وجودله باقی قالور بطریق المجاز اکا اسم انسان اطلاق
 اولور اما حقله صورة عالم بویله دکلر **قوله** و صورة العالم لا يمكن
 للحق عنها اصلا: دخی صورة عالمن حقله زوالی اصلا ممکن اولماک زیر
 صورة عالم زوال حقایله عدم محض در پس بقایي بجه مقصود اولور
 بقا خود وجود است اما جسد انسان بونک فلا فیدر یعنی روح زایل
 اولسه کروجسد موجود در بالکلیه معدوم اولماک عدم الروح اولور
 زیر وجود جسدی روحه موقوف دکلر که زوال حیو تکه زایل اوله
 بلکه روحه موقوف الحق انسانی در اما حق عالمک موجود نه سبب در
 پس علیک زوالی معلولک زوالی ایجاب ایدر شرح قیصری بوقفا
 ایدر بکل مدن خاشا قدم دنیا فهم اولما سون یعنی حق قدیم اولما غم
 دخی قدیم اولما زاما معنی بویله دکلر بلکه صورة دنیاویه وقتنک باذنه
 الله صورة اخریه به مبتدا اولور دنیا اخرت اولور اما صورة اخریه
 باقیه و ابدیه در دیر فقیه ایدرین بکل مدن بقی قدیم دنیا ثابت اولور
 لکن بقی قدیم عالم لازم کلدی مدی خود عامدر پس ثقل کرکدر که صوفیه
 قدست اسرارهم اکثری قدم مرشده قایلدر در حسن جلیو حاشه شرحه
 یزار و شرح موافقه امام اهل سنت ادمیدن قول وارد و بوعیزیک
 کلام مدن ابدیت اخرت فهم اولور بابت ایه از لیتی مستلزم دکلر
 قول راجح اوزرنه **قوله** الحمد لله لا اله الا الله لا اله الا الله لا اله الا الله
 الانسان یسجد لله هیئت عالم الحق حقیقه ثابت در مجاز دکلر زیر اسم باطن
 انون زایل اولماک ننگه حد انسان دخی اولور و جماله صورة بدنه سنه خاتمی
 حقیقت اولوب مجاز اولور و غم کیم **قوله** و کما ان صورة الانسان یتشبه
 علی روحها و نفسها المذکرها: و ننگه صورة انسان لسانی ایل و حرکات
 و ادراکاتی و کمالی ایل سبب حیاتی اولان روحنه و عقل مدبرنه سناید
 زیر اعضا و جوارح انسان انکری روح اولسه جوامد در فضیلت کمال انون
 وجود و عطا و کراماتن عاریدر پس روحنه بوصفات جمیله ایلناید

معلوم اولماک صورة دنیا صورة انسان
 کامل در و انسان کامل صورة حق
 پس مادامک انسان کامل نظر
 قوت اولسه صورة دنیا فاسد
 اولوب عالم دنیا عالم اخرت مبتدا
 اولور سنه قیامت کبریا

یعنی بوصفات جمیله ننگه جوارح انسان صد و یک لسان حاله شادر قاله
 دخی کلمه یس لسان بوراده حاله و مقاله عامدر **قوله** کذلک جعل الله صورة
 العالم یتشبه بجمده و لکن لا تفقهه شیخهم کما لا یخطی بما فی العلم من الصورة
 یعنی ظاهر صور انسان حقیقت انسانه ثنائید و کیم طواهر صور عالم دخی
 انسان و حیوان و نبات و جماد و سایر کیم السنه لوی ایل و السنه قوی
 روحانیه و حسیه و مثال لری ایل روح حقیقتی اولان حقه ثنائید
 و نقایصدن تشبیه و تنزیه ایدر لکن بوشبیه لکن بلرز زیر این
 حالت مجاموزنه نصفیه باطنی مکمل اولماکین عالم اولان جمیع
 صوة احاطه علمتور یوقدرکه انلک لسان لریه جاری اولانک علمنه مؤدی اوله
 شیخ اکبر فتوحاتی ایدر حدیث صوامت عامه و علما رسوم قاتن در
 حدیث خالد اما اهل کشف جماد و نبات و حیوانک تشبیه اذن حسی ایل
 عالم جسدن عطق مستکلم استماع ایدوب کیم استماع ایدر لری دیو نصیر مج ایدر
 و خیالی اولوب حسی اولور و غنی تقیین ایدر **قوله** فالکل السنه الحق
 ناطقه بالشیء علی الحق و لذلک قال الحمد لله رب العالمین ای الیه یرجع کل
 الشیء فطوالتی و المثنی علیه: پس جزئیات عالمک جمیع لسان حقله
 و هر بری ثنائی حق ناطقه اول اولدر که کتاب کریمه مقام جعل الحمد
 لله رب العالمین دیو بیور مشدر بمعنای عواقب جمعی ثنائی حقله راجع در
 ننگه مقام تفضیل مهم مشی هم متشعیه در کذلک جمعده و اخر هم متشعیه
 متشعیه علیه در ننگه اهل جنتک آخر کله سی الحمد لله اولور دخی بومضمونی
 کواهدر که و آخر عویم ان الحمد لله رب العالمین مائده و جنت تمام اولدر
 صادر اولور **قوله** فان قلت بالتزویر کنت مقیدا: و ان قلت بالتشبه
 کنت محذرا: فان قلت بالامرین کنت مسددا: و کنت اما ما فی العارف سنه
 حضرت شیخ سکل نظمه ساکک اولوب بیور که ای طالب حق اگر قایل تنزیه اولور
 سک مقید اولور سک و اگر قایل تشبیه اولور سک مجذرا اولور سک موجد
 اولور سنن اگر جامع بین الامرین اولوب تنزیه مع التشبیه ایل امتدال حق
 لر سک نفسو کطریق سدا ره زاهب قیلوب اهل معارف انام مقصدی اولور **قوله**
 فمن قال لا شفاع کان مشرکا ومن قال بالافراد کان موحدا: هر که
 قایل شفاع اولور حق و توفیر ایکن شفع ایدوب حق خلقه اثبات ایدر اول
 اولکسنه مشرک اولور یعنی خلق حق ایل وجوده مشرک ایدوب خلق وجود مشرک
 اثبات ایدر و شولکذا شفاع قایل اولوب بلکه مفرد اولوب و حق وجوده
 مفرد اولوب اولکسه موجد اولور **قوله** و یا ک والتشبه ان کنت ثانیاً و یا ک

والتشبيه انكنت مفردا يعني اي طالب كحقه خلق اشياء ايدوب حق اول
خلق ثاني بلورسك زنه تشبيه دن صاقي خلق حق حد ذاتك حق
كي مستقل وجود اشياء اتمه بلکه خلق حقك صور تجليات تدن بر صور
تابعه بلکه نفسند موجود اوليه و اگر مفرد اولب ثاني دكلسك زنه حقا
فرد يته حكك بطريق التنزيه اولما سون بلکه مرتبتين جمع وتفصيله
بالوجود اولمغ اوزرته اولسون كه بحسب الوجود شهي وتري ثابت اوليه
سايرو وجودن تنزيه لازم دكلر **قوله** فما انت هو بل انت هو تراه في عين
الامور مسر ها ومقيد **:** پس من وجه حق دكل سن زين سن مقيد ساول
مطلق رو سن محتاج سن اول غي در بلکه مزوج حق سن زين في الحقيقة عيني وهو
ظاهر سن كور من سن بحسب الذات اعيان اشياء مطلقا نمايان اولور
وبحسب التجليات مقيد كور نور تحقيق اينق معلوم اولاكه قول بالثاني
ايكي طريق ايله متصور در طريق اول مذهب تنويه در كه ثاني واول ايكي
سدا في قديمين اولمغ اوزرته كمشكدر عامه مشركين داخي بطريق اختيار
ايشكدر طريق ثاني ايكنك اولي واجب قديم ثا في محو ممكن اولمغ اوزرته
واجبدن فايضا وله اما بوجه ايله محدث واجبك و هما من الوجه عيني اولمغ
قابل اوليه مؤمنين ظاهر نيكي متكلمين در و حكماي مجيبين بطريقه سالكلور
ومعلوم اولاكه وجوب ايكي قسمه منقسم در بر وي وجوب بالذات در بر وي وجوب
بالعين در وانقسام مزبور بر تو بيله عبوديتك امتياز نه دايور بر تو خسه وحد
صرف اعتبار ايله وجوب بالعين بوقدر هب واجب بالذات در وجوب بالغير
مرتب تنزيليه اعتبار ايله در بعد هو واجب بالغير لان الله ممكن بالذات
وامكانه ايصالي مرتبه شهادته تنزيدي كه امتياز امكاني حاصل اولشد راقا
واجب بالغير ايله ممكنك فرجه بودر كه اعيان ممكنه يه وجود ايله انصاف
حائذه واجب بالغير اطلاق اولنور اما قبل اتصال وبعد الاتصال ممكن اطلاق
اولنور پس امكان وجوب بالغير دن اعم اولور ومعلوم اولاكه وجوب
سبب وجود ذات موجود اولور سه موجود واجب بالذات اولور ذاتك
غيري اولور سه واجب بالغير اولور ممكن اولور سه پس وجوب مطلق جميع
موجودات خارجه في علمية في محيط در محتتمن في حال بويله در كه كرسب
امتناع مختلف ذات مفروضه مساو سه محتتمن بالذات ديگر غير اولور سه
بالغير ديگر **قوله** قال الله تعالى ليس كمثل سميع فتزم وهو السميع البصير
قدس سرم العزيز شرفك معان مضمون آية كريمة ايد اثبات ايدر كه الله تعالى ذاتي
اولا جميع شيان تنزيه ايدوب محالي تيري بومعه كاف كمله ده زايد اولمغ

بنيان

مبني در بعد تشبيه ايدوب سميع وبصير ديويك مخلوق ثابت اولان قوت سميع
وقوت بصير ايله حق خلقه بكن تدر ايشد بحد و كور جدر ديكله **قوله** قال الله
تعالى ليس كمثل سميع فتزم وهو السميع البصير فتزم **:** بود دفعه
آية كريمة دكاف مثل معان سه اولوب ومثلك مثلي في واثبات مثل واثبات
اتمك اوزرته معني ويرلشد ريعن اولا تشبيه ايدوب واثبيت ايله حكم ايدوب
اثبات مثل حق ايله حق مني قلدي بود وهو السميع البصير يوب سميع ونص حقه حصر
نبر اعلم بلا غلغله ميبين در كه يحيي ضمير تقديم طوب خري معرفه بالامر اولسه
حصر فاده ايدر يعني سميع وبصير حق در غير دكلر ديكدر بسوتنزيه را ثانيا اولور
اولور بوقوم مقام كماله بل بولور كه بين التنزيه والتشبيه در **قوله** لوان نوحا
يجمع لقوله بين الدعوتين لا جايوب قد عاها جهار اتم دعاها اسرار اتم قال الله استمعوا
رته انه كان خفيا **:** حضرت شيخ مصنف توحيد مزبور كه حد اعتدال در مر
يه بيان ايدوب بيور سا كچه نوح بغير عليه السلام قومني دعوت تنزيه تشبيه
جمع ايدوب حق اعتدال وحق وسط كورد ورب دعوتني تنزيه تشبيه حصر
قوم مزبور نوح اجابت ايدر لوي زين باطنك تنزيه مناسب اولون ظاهر ك
تشبيه ملازم اولور ايدري لكن صاحب دعوت بغير ماي جمع ايتدي بلکه فرق ايدوب
اشكال اسم ظاهر و تشبيه دعوت ايدوب و سر اسم باطن و تنزيه هدايت ايدر
ايدر اول سبب فطر بشريه لري اجابته مساعله اعنيوب و خدمت رسالت
بحسب الحكم باذن الله مخزنه اصابت قلدي اما ظواهر قومك تشبيه ملازمي
بودر كه طائفة مزبور غير اصنام ايدري اول اصنام ليكن صفات كماله اثبات ايدوب
لوي مانفرد هم الا يقربونا الى الله ديگر ايدري وهم شفا ونا الى الله ديگر ايدري
واصنام مزبور يه مقرب الى الله ومقرب الغير اعتقاد ايدر لوي قريبي و
شفا عت خود كاملن صادر اولور بسوا مدي نوح عليه السلام بوقوي ابتداء
تشبيه ايله دعوت الله مقتضاي طبيعت اوزرته مطاوعت ايدر لوي
بعد تدر بيله تنزيه في قابل اولور لوي محصل دعوت مزبور در رعایت
حكمة و مصلحت بولندي ديك استر اگر چه ملاك امر مقتضي علم ارادة الله در
الله اعلم و احكم بر قوم مزبور چون دعوت نوح قبول ايتدي بود دفعه اول قومي
استغفار قوم مزكور نسبت دعوت اوليدن دخی اشد وانكدر زير
استغفار ايدرك ديك وجود كوز صفات دانكوز وجود ذاته صفات
حقه ستر ايدرك ديك در بوا مر خود اعطاء تفرقه في اشد واقوي در زين
نفوس اذ خلى وطبعت اعيانك بحسب طلب و ظهور ندر بمجول و مجبور در
تقاضاي ذاتي لوي ظهور يقين در دفعه ترك وجود بسيار و دشوار

بنيان

کورینور **قوله** وقال دعوت قومي ليلا ونهارا فلم يزد هم دعاي الا فرقا **قوله** دني
حضرت نوح عم الله تعالى به بطريق بث الشكوى دعوت قومي ليلا ونهارا يعني
كثير لوده حقايق باطنه ليرى تنزيه وتكدي لوده مظاهر كون تشييم دعوت ايرين
اماد دعوتهم هركر انك ظاهر و باطنك بر حاله زايغ اظهار ايتنر الامور
ويورث نفرت ومباذت اولور ديور **قوله** وذكروا نوح عليه السلام من قومه
انهم تصاموا عن دعوتهم لعلهم مما يحب عليهم من اجابة دعوتهم **قوله** دني حضرت نوح
قوم من تصاموا يعني كذبوا ونك دعوتهم صاغرا لغو اور مق معناسن نقل ايدوب
بويور وليك جعلوا اصابعهم في اذانهم واستغشوا ثيابهم واخرى واستكبروا استكبار
الاية يعني صوت كلام يرس بر مقلون قولقارند قيوب وثيا بلون باشلرن بويور
ايري استماع دعوت ايتيلوم ديور اخر امواج طوفان انلري بويوب جميع
حواسلن قنطيل ايتدي زيرا استماع ايدبخه بالطبع اجابت لاذم كچه كين عقلايس
فهم ايدولري اوي كچه ظلمت طبيعتلري حاييل ايدري لكن فطرة سليمة اصلية لري
حقه ما بل ايدري **قوله** فاعلم العلماء بالله تعالى ما اشار نوح عليه السلام في حق قومه من
التشابه عليهم بلسان الذم يري علماء را سنجين في علم الزان والا سعاكه اصحاب كشف
بيد لركه حضرت نوح عليه السلام لسان بلاغت ايله صورة شريعه قومي ذم ومعناي
حقيقته مدح وثنايه اشارت ايتدي زيرا في الحقيقة مركات استعدا لري بوكماله
ترقية وفالتمز ايدري پس اذ انني استماع دعوت الهيته دن سدايتدر اما
سدمزبور كمال ضد ندرده مؤدي اوليكه فتح باب سعادت ابدية در زير حضرت
نوح صخرت واضطرار له دعا سنده وحقق صفت قهاريت ايله تحلا سنده سب
اولري دفعه كمال متوالي كه فطرة ازلية لرنه مركز ايدري حاصل الهيته صورة
نقطة نغمه عالمه اصل اولور **قوله** وعلم انهم يحبوا دعوتك لما فيهما من الفرقان و
الامر ان لا فرقان **قوله** بعض شخذه وعلم بخلده وعلموا واقع والمشرق وضمير جمع سابق
الذكر اولان را سنجينه ارجاع اولمش اما شخذه مصنفون مثلا جاي مصد
علم نقل ايدري و ضمير مستري باعتبار كل واحد علم ايه ارجاع ايدري اما شخذه داو قيصري
قدوس لفظ علم مفرد اذ كوايدر اما ضمير نوح عليه السلام ارجاع ايدري فخر كل ايتوم
اوزه بومقاد ركاكت اولور زيرا مقتضاي سوق كلام بود كه معني نوح عليه السلام
بوقومك دعوتنه اجابت ايتد كرينك سترني بيله ايدري دحي حكمته موافق
وطبيعتلري لايق ايدري يعني تشبيه ايله ابتد ايدوب بعد تنزيه ايدري
ايدريكه مقصود من الرسالة اولان اجابت حاصل اولور ديور يك اولاييس بوي
معناي علماء را سنجين و اولياء مكاشفين بيدلر زير حضرت موسي ايلونيك مستور اولد
كبري نوح عليه السلام في بومعناك معرفتي مكشوف اولماق جايز در عاده الهيته ده

بنا

ابن علي السلام طاهر شريف بيان ايله فامور لودر لونيانه رخصت لري
بوقدر مكران ونهايت اوله وبالجملة **قوله** بونك كيفيتي تقير اولنر
ذوقه دايدريس ضمير علم علماء را سنجينه على سبيل البدل راجع اولور وحي
تقديره معني ديك اولور كه علماء مزبوره نوح قومي حقتد ايتدوي
اشاره بيدلر كيك بيدلر كه قوم مزبورك دعوت توجه عدم اجابتك
على دعوت مزبوره ده تنزيه ايله تشبيه اور يا سني فرقان يعني ايريق واري
پر جمع بين التشبيه والتنزيه يوغدي كده دعوت قبول ايدري لودي كه طباع
سليمه نفرت كليده ايدري مع هذا امر لري قران در عين جمع بين التشبيه
والتنزيه در بوجسه فرقان دكلر يعني ايك مابيني فرق دكلر **قوله** ومن
اقم في القرآن لا يصحى الى الفرقان **قوله** يعني هراول كسه كه بين التشبيه والتنزيه
مقامله قامت اولمش اوله ينرم رسولون كيك مثلا اكر چه اول اقامه فطري
اصلية يسي حسي ايله ايسه ده كه عادت ايله زابل اولور اول اصل كستفوقانه
قولا قوطمز وفطره ياني قبول ايتنر **قوله** وان كان فيه اكر چه قرآن حائل
ده جز كل ككل حصو كيك زير قران بين التشبيه والتنزيه در فرقان ايسه
تشبيه در فقط يا تنزيه در فقط **قوله** فان القرآن ينزل الفرقان والفرقان يتفص
لا يتفتم الفرقان **قوله** زير اقران فرقان متفتم در اما عكس ثابت اولماز يعني
فرقان قران متفتم اولمز محصل كل جزد بويولنر جزكلده بولنر **قوله** وهذا
ما احتصى بالقران الا محمد صلى الله تعالى عليه ولم وهذا لاقه التي هي خيرة
اخرت للناس **قوله** يعني جميع مقاماتن مقام جمع بين التشبيه والتنزيه ككل اولد
اجل نركد محمد صلى الله تعالى عليه وسلم كه جامع جميع اسما در خصيص اولماي كه
اقتدر **قوله** فليس كمثل شي بجميع الامور امروحد **قوله** يس محمد عليه الصلوة والسلام
نازل اولان لودن بعض آيت كه ليس كمثل ايتدر مقام تنزيه وتشبيه ككل
جمع ايتنر يس محمد رسول اللهك مقامي وحد وكثري وجمع وتفصيلي
وتنزيه وتشبيهي بلكه جميع مقامله كه اسمائيه در جامع در وقران مجيد كلي
سند طاني وشاهد در **قوله** فلان نوحا اتي بمثل لايه **قوله** يعني نوح عليه السلام
ليس كمثل ايتي كيك ايتي كور يدي قومي دعوتنه اجابت ايدري **قوله**
فاند تشبه وتنزيه ايه واحد بل في تضاديه **قوله** زير ايني عم ايه كرميه بلكه
ايتد تنزيه وتشبيهي جمع ايدري كه سابقا مابتن **قوله** ونوح دعا قوم ملان
ليلا من حيث عقولهم ورواحيتهم قاناعيت **قوله** يعني حضرت نوح عليه السلام
قومي ليلا دعوت ايلادي عقول ورواحيتلري حيثي ايله زير اعقول
ودوايتات لري حسي ايله مدرك دكلر در حست دن غاييلر در

ولی او مانع مناسبت در **قوله** و نهاده عام ایضا من حیث صورهم و حشرهم: فی
 قومن نهاده موت ابتدای صوری و حواشی حیثیت که محصل کلام آیه کریمه اول
 و نهاده باطنیه و ظاهریه اشارت اولی **قوله** و ما جمع فی الذمّه مثل لیس
 کماله شیء: **دخی** حضرت نوح علیه السلام تنزیه و تشبیه میانی لیس کماله شیء
 کی امتدی **قوله** فنفرت بواطنهم لهذا الفرقان فرادهم فرار: **بسر** فرقان
 مزبور سببی ایله قومک قلوبی دعوت ایمان زن نفرت ایدوب و زارک
 زیاد اولی و جمعیت نفرت بولدی **قوله** ثم قال عن نفسه انه دعاهم
 لیفر هم لا لیکشف لهم و فیه من ذلک صلی الله تعالی علیه و سلم لذلک جلا
 اصابهم فی از انهم استغشوا ثیابهم: **بوندن** صکره نوح علیه السلام
 نفسند خبر و یروب قومی دعوت مفرغ فی ایچک اولوب کشف حقیقت
 ایچک اولاد و غین بلردی پس بومعنا فیهم ایدوب قولقرینه هر سبی
 بر مقلرب طوب و ثیابی باشلارند بوروب استماع دعوتدن اقتناع
 کوسر در **قوله** و هذه کلها صورة الشرا التي دعاهم اليها فاجابوا
 دعوتهم بالفعل لا لیلینک: **و بو** مزکور اولانک جمله بی صوره سر در کونج
 اکاد دعوت امتدر پس قوم مزبور نوحک دعوتنه قولاجابت ایدکر یعنی
 فعل اضطراری ایلکه غرقه بطوفان حلاک در یوخسه قول لفظ لیلینک ایل
 اجابت ایدکر یا خود کمال معنایه بونلر ثبات وجود لری و تحت انا نیتلری
 ایداستار طلبا ایدکر تا که نفرت حق ظاهر اولوب بونلرک وجود لری
 اقتا قیل و ذواتی ذات مطلقه مستوی و مضمین ایدر **قوله** و
 فی لیس کماله شیء اثبات المثل و تقید بهذا قال عن نفسه صلی الله تعالی علیه
 انه اوتی جوامع الکلم فنادى فاعلموا انی صلی الله تعالی علیه و سلم قوم طیار و نهاده
 لیا فی نهاده و نهاده **قوله** لیس کماله شیء آیه کریمه سنه اثبات مثل و دخی
 ثابت در حرف کافک زیاده سنه و عدم زیاده سنه بناء و بولیا ز و بامعیت
 سببی ایله در که نبی علیه السلام نفسند خبر و یروب بکا جوامع کلم ایتا اولدی
 دیدی یعنی کلام قلیل اللفظ و کثیر المعنی اعطا اولنک دیونغه الهیه دن تحت
 ایدر و بوجوامع کلم مقتضای ایله عامل اولوب نوح علیه السلام کی امتیخی که
 لیل تنزیه دعوت ایدوب و کاه نهاده تشبیه دعوت ایدوب قلوبی فقره و فرار
 و فقره وانکار و یرمک بلکه نهاده لیل و لیلدر نهاده دعوت ایدر دی
 و سبیل جمع و صوب هدایت **قوله** و قال نوح علیه السلام فی حکمته لقومه
 یرسل السماء علیکم مدرارا دخی المعارف العقلیه فی المعانی والنظر الاعتبار
 دخی نوح علیه السلام قومی ایچک بیان حکمتنه بوایتی تار موت ایدر که و یرسل

زید انفسه لفتل
 سزا غفار
 سزا

السماء

السماء علیکم مدرارا دخی المعارف العقلیه فی المعانی والنظر الاعتبار: **دخی**
 نوح علیه السلام قومی ایچک بیان حکمتنه بوایتی تار موت ایدر که و یرسل السماء
 علیکم مدرارا که سحاب کثرت در در سامر بیه و اسما و عالم ارواح در نکه
 ارض عالم اشباح در در مرتبه سبله معارف عقلیه و الهیه در که معانی
 باطنیه ثابت در و نظر اعتبار ایدر که اول نظر سبیله ظهور در بطون است
 و عبور مقدور و میسور اولور **قوله** و یردکم باموال و بنین ای بامیلکم
 الیه فاذا مالکم الیه رایتهم صورکم فیه: **بوایتک** مضمون قرائت ایدر که و یردکم
 یعنی عالم ارواح در رسال معارف و عوالم اشباح در دخی حقه میل ایدر و حاکم
 جواز جمالیه ایله حقه جزیه مد ایدر که هر چند اول تحلیات حبیه و حورث
 جاد ایله حقه مجذب اوله سن و صور تکرر مرات حقه بیا شاقله سن **قوله**
 فمن تخيل منكم انتم انهم من عرف ومن عرف منكم انه راي نفسه في الوعاء
 پس زدن هر تفکوز که حقه توجهه حق کوردم دیوا اعتقاد ایدر اول
 کسه عارف حقیقت اولوب کما هو حقه حق کوردم زیرا حق تعالی صورت
 اجل و اعلی در اقا سزدن شول عارف که نفسی کوردم دیوا اعتقاد ایدر
 اول عارف حقیقت اولی زیز ذات حق مرات ممکن در عارف خود عند التوین
 مرآت کورمن بلکه مرآت منعک اولان صورتی کوردر اولیکه مکاشف
 متخیل دیر لر ثانیه مکاشف عارف دیر لر **قوله** فليز انقسم الناس الى عالم
 و غیر عالم: **پس** بواجدر در که ناس عالم ایله غیر عالمه منقسم اولر اگر چه ایچی دخی
 مکاشف و اهل مشهور در خرف خلق متخیل ایدر غیر عالم و نفسی سبلن عالم
 دن مدود در **قوله** و ولد وما هو انهم نظرهم الفکر والامر موقوف علیه
 علی المشاهد بعيد عن سايح الافکار الاختیار: **شیخ** قدوس نوح علیه السلام
 بوایتک حکایت ایدر که رب انهم قصود و اتبعوا من لم یزده ماله
 و ولد الا خسار یعنی یارب و قوم بکا عصیان و استکبار ایدوب موجب
 مشاهد و عیان اولانی قبول اتمیوب بر شیشه تابع اولر که مال و ولد اول
 متبوعه خسارت زاید دن غیری سنه و مفید و اماری متبوعدن مراد ایدر
 عقل لوی و نظر فکر لوی و مال و ولد دن مراد سايح افکار لری یعنی نفس
 علمی مشاهد و عیان مبغی در یوخسه فکر و اذعانه مبغی دکلر محصل کلام
 علم حقیقت کسب و نظر نفسانی ایله میسر اولن نظر عین روحانی و عیان
 رحمانی کوردر پس انبیا علیه السلام کمد و کی طریق هدر عقل حکم ایلد اهدا
 استنار خسارت مبغی ایلد سرب اولور **قوله** فاما رجعت جارتهم فوالله انهم
 مکان فی ایدیم فاکاوا یختلون انه ملکهم: **پس** ایدر قوم نوحک مجاکو ای حق

ایستدعی ایستاد که رأس مال اندر عمر و استعداد و دخی آنک سببی به حاصل
 ایستدعی نتایج افکا ایستدیس اول کند و لکن مکرری غایت ایستد کز بدت
 الزم نه ثابت اولان نتایج ضایع و زایل اولوب کندی **قول** و هو فی الخیرین
 و انفقوا مما جعلکم مستخلفین فیہ: دخی اول ملک مذکور شان محمد بن
 قرآن عظیم بویله مذکور اولدی که ملک الله اوله و محمد بن خلیفه
 انجاز قبله که نفس الامر دخی بود **قول** و قوم نوح علیه السلام الا تتخذا
 ربکم وکیلان فانت المملک و لو کاله فیہ الله: انما قوم نوح علیه السلام حضرت آیه
 کریمه بود و جمله وارد اولدی که زمر بنی اوزره ملک قوم مزبور ایچون ثابت اوله
 یعنی الزم نه اولان مال و عمر و استعداد و قوی و الهی بدینه و کمالات جمله
 مملوک لری اوله و حق مملک لری و وکیل اوله غیره و **قول** فم مستخلفون
 فیہ فالملک لله تعالی و حق فیہ و هو وکیلهم: محمد بن ملک ده خلیفه اتحاد
 اولمش و در مستخلف فتح لامه صیغه مضارع برین ملک یا لکن الله
 والله بونکر دخی قوم نوح کنی وکیل بود زیرا ایت محمد دخی فاختش
 وکیل حکمی ایله مامور بود **قول** فالملک لهم وذلک ملک الاستخلاف: بر محمد بن
 ایچون دخی ملک ثابت لکن اول ملک ملک استخلاف در زید ملک الله کنی
 ایچون ثابت اولان ملک تبعی در معنای اصالت و تبعیت کشف شود ایله امة
 محمد مشهور بود **قول** و عند کان الحق سبحانه ملک الملک ما قال الترمذی: بر
 سبب مذکور ایله شیخ ترمذی قوی اوزره حق ملک ملک اولور یعنی حق و عیدک
 هر برسی ایچون ثابت اولحق که عید ثابت اولان ملک استخلاف در ملک
 خود وکیل ده نصر غرض و اثبات حاصل اولور برحق ملک ملک اولان از ملک
 حاصل کلام سز مقام بود که حق عید کا ملک جزئی عملی در حدیث قدس
 وارد که من اجنبت قبله و من قتله فعلی دینه و من علی دینه فانادینه و
 مناجات الی یزید بمضمون مقید در که حال تجکیده در عید ملک العظیم من
 ملک لکنک لک و انالک وانت ملک وانت العظیم العظیم من ملکک و هو ان
قول و مکر و مکر اکبار: یعنی قوم نوح علیه السلام جواب دعوت عظیم ایلر
 نه که نوح علیه السلام الله مکرله دعوت انشای **قول** لان الدعوت الی الله
 تعالی مکر بالدعوت: زیرا دعوت الی الله مدعو مکرر و بر امری نفس الامر غیر
 اوزرینه کوستر مکرر تر غیبه در حیلله مثله **قول** لانه ما عدم من البدای فثبت
 الی الغایه زیرا مدعو اولان یعنی حق دعوت اولمش کما مت توجید در بدایت عدم
 و منقود اولما دیکه غایبه مدعو اولور و استد و کمانه بولنه یعنی الحق
 مدعو مدعو الیه بلکه داعی و مدعو منه جمله شیخ واحد **قول** فهاذین

ایک سند دخی بسم الله و در
 شرح تصحیح

المکر علی بصیرة فنبه علی ان الامر له کله: یعنی دعوت مزبور مکر علی بصیرة یعنی
 که قرآن عظیم وارد اولمش و دعوت الی الله علی بصیرة دیر یعنی داعی بالبصیرت
 عالم بالمراتب دعوت نذر و داعی در دعوت و مدعو الیه و مدعو منه نه در
 پس بوقول یا خود داعی بلینیه ایستدیکه امری کلی سی الله مخصوص در بدایت
 دخی موجود حقیقی اولور بر مرتبه داعی بر مرتبه ده مدعو در پس حقیقت
 دعوت بر اسمی هم اخر هدایت و سوق ایستد قوم نوح بود حق هدایتی فهم
 انیسوب مکر مکرطن ایستد **قول** فاجاب مکر الحمد اعظم: پس قوم نوح توحه
 مکرله اجابت ایستد که نوح علیه السلام دخی انری مکرله دعوت ایستد ایلر
 مجازات لکن ایستد جواب ایلر دخی عن قریب کله **قول** فجاء المحمدي و علم
 ان الدعوة الی الله تعالی ما من حیث هویة الناریة: پس داعی محمدی و بو
 معنای بلر که دعوت الی الله ضمن موجود انی اولان هویت ساسیه حشیل ذکر
 حتی بدایت و نهایت حق موجود و هر مرتبه ده عن مقصود در پس نسبت
 دعوت بنیه مکرله بجه مصور در دیو سوال اوله **قول** و انما من حیث
 اسماق: و دعوت ذکر لا اسما حشیلله در مثلاً اسم فی افق و اسم
 رافع و اسم شتقرن رحیمه و مضال دنی هاری به دعوت کنی **قول** فقال تعالی
 یوم یحشر المتقین الی الرحمن و قد: یعنی الله تعالی پیور که احداث جمیع
 اسماء بر سوزن رحمانه جمع ایلر **قول** فجاء بحرف الغایة و قونها بالاسم عرفنا
 ان العالم کانت تحت حیطة اسم الهی: پس حرف غایه کتور دیکه حرف الی در
 و دخی حرف الی اسم رحمانه مقرون قری که محشور الیه در محشور لری
 متقین ایله تعبیر ایستد پس بوجمله دن معلوم اولدی که عالم البسه قبل
 حشر المحشورین بر اسم الهی تک تحت احاطه سند در اول اسم الملک اتفاق
 اقتضا ایلر اول اقتضای ایله امور جزئیة خارجیه دن مجر دین
 اولوب تحت احاطه رحمانه با اسم الله او دعوا الله او دعوا الرحمن حکیمه
 محشور و مجموع اولور **قول** فقالوا مکرهم لا تزین الهکم ولا تزدن
 و ذاولا سواک و لا یفوت و یعوق و نسل: فاجابوا قولنه معطوف بر معنی
 دیک در که پس اول مکر حاله قوم نوح ک بعضی بعضه خطاب ایلر و
 والله لروکوزک عبادت ترک اتمک دیو اول اجمال ایلر بعد تفصیل قول
 بعینه و ذ سواک و یفوت و یعوق عبادت مکرزی ترک اتم کوز دیو یفوت
 ایستد **قول** فانه ان ترکوهم جهل و ان علی قدر ما ترکوا من هولاء: یعنی
 اول معبود لری عبادت ترک انکون نه ایستد که اول قوم معبود لریه نذ کل
 ترک ایلر سواک و قدر جهل مکر و بعید اوله **قول** فان الحق تعالی:

یعنی مشغول یا محذور محتمل که با طبیعتی سلوک و مجاهد ایل مردم و افسرد
 قیلوب هر که از آن آثار احکام طبیعت را بظواهر و لمبوس نفس طبیعتی در
 مظهر بیرون نمی نشاند که درین لایحه جمع آثار و احکامی است ظاهر و بیلوب
 حکمی طبیعتی اسناد این مظهر فانی کور در **رایجی** چون صورت خورشید و تابان
 کرده از سایه خود کم نمی توان کرد زیرا که جو این صورت پر شد تا چار
 رخ این نهان کرده **قوله** فقالوا الهام بقلوبنا طبیعت یعنی اسما الهیه و ذکر
 ایدر و احکام ظاهر و امر ظاهر نسبت ایدر طبیعتی اسناد این مظهر **قوله** و
 اضلوا کثیرا ای غیر هم و خود الواحد بالوجه و التبع بعد الله تعالی ملک قولی انوار
 ایدر که بیور مشرق و خورشید که خلق عالمی اکثرین اضلال ایدوب محب ایدر
 زیرا و احد حقیقی و وجه نسبت کثیر اعتباریه ایله تکثیر ایدوب و لا تدری و
 و لا سوا و لا یغیث و یعوق دیوب هر برنده و وجه حق کور ملک ایله و جو
 متغایر بولوب ظاهر و احد ایله مظاهر مفقود و تفریق ایدوب میوب
 وحدت حقیقیه ایله اکثر اعتباریه و راستن و محب و عاقل **قوله** و
 غایب و لم یبق نفس حقین سز که غالب اول و وجه حق ایله حقیقی بول سوادن
 قایب اول **قوله** خط قلبک بکرم کردیم و جدا شده راستن و یک که زاهد کرکسه
 راجب اول **قوله** و لا تدری الظالمین لانفسهم المصطفین الذین اورثوا الکتاب
 اول الثلثة شیخ قدس سره و لا تدری الظالمین الاضلال که ایه کریمه سز ظالم معنی
 فتنهم ظالم لنفسه ایه کریمه سز اولان ظالم معنایه اخذ ایدر که محکوم بیان
 اول شش درین لام عهدی چون اول و ترمید و منقول و در که بنی علیه السلام
 ثم اورثنا الکتاب الذین اصطفینا من عباده فافهمهم ظالم لنفسه و منهم مقتصد
 و منهم سائر الخیرات ایه کریمه سز تلاوت ایدوب کلیمه منزله و واحده در و هر ی
 اهل جنتون دیوب حکم ایدر که در بعضی نفسی حقین ایا ایله کلام ایدوب ایت
 محذره کریمه باری که انکه کتاب اعطا اول شش در بعضی مقام جمع و وجود و بر شش در
 طوایف ثلثه نک و ایدر که ایت معهوده مذکور در کجای بومع اهل تفسیر بیات
 اندک معنای که مکتوب سز ایدر که حق تعالی در شرف تقیم ذکر ایله
 مشرق اوله سز و جمله سز نفسیه اضافت ایله توقیر و اصطفا ایله تقییر قلم سز جمیع
 تأویل مزبور دلیل **قوله** فقدمه علی المقصد و السابقی پس استقامت ظالم لنفسه
 مقصد و سابق از زمینه تقدیم ذکر ایله مقدم قبله سز تبده تقدیمی اوله و عیون
 زیرا ظالم لنفسه فناء ذاتی مقاصد در مقصد ایله سابق فناء صفات و افعال
 در در **قوله** الاضلال الاخیر و لا تدری الظالمین قولی مستند در ضلالی حیرت اید
 تفسیر ایدر که معرفت حق غایت قصور و معلوم و لاکه خیرت یکی قسم در

یعنی ظالمه و استعمال اوله
 نفع و تدبیر و کمال مقصود
 اوله تجاوز عن الحق
 من اوله انوار
 سز

مفرد و واحد اوله اوله
 تفاوت در ذات اوله و شایع کلام
 پس ظالمه نفسیه سز و کلامی معنی
 غایب و کلام تدرک اوله
 سز

بوسیله حیرت مذموم در که حیرت نظار در بعضی اصحاب نفوس در که خدمت نفس ایدوب
 که نظر و فکر که کوشش تحصیل یقین ایدر در نیت منصوص حلاج قدس سره بومقامه
 اشارت ایدر **قوله** من دامه بالعقل مسترشدا اسرجه فحسب یلیو
 و سار بالکلیس سار **قوله** یقول فی حیرته هل هو ایکنی به حیره محب در که
 حیره اوله ابصار در توانی تجلیات و نتائج بارقات ذاتیه دنیای اوله عارف
 قنفسی ایله تحقیق ایدر که یکی بلیق قولی بود که ایماد **قوله** قد خیرت فیک خیر
 بیدی یاد ایدر که خیرت فیک و متن کتاب در مراد خیرتانی در فقر ایدر در مرتبه
 حیرت مرتبه و مجزون اعلی در زیر اینجده عید که ذاکل من فتنن عاجز اوله
 و قصورین بولوب مرتبه و عبودیتن قالوا اما مقام حیرت مجز و قدرت میا سنده
 محب و اوله بارقه علم الهی بولوب نفسی علم قادر کور در مدرک صانور اما
 اول بوق و جوی ذاکل اوله عجز امکانی سز مشاهد ایدر پس حیرت عجز ک
 و راستن و بر تبه اوله **قوله** قال المحیی رب زدنی فیک خیرا یعنی کامل محب
 مزبورده طلب زیاده لذت اولوب متصل بارت مشوق صفا نکه اولان کثرت
 تعلقات ذاکل حیره کم زیاده ایله دیود عا ایدر روایت ایه بومعنایه اشارت
 اوله **قوله** كما انما هو مشوقیه یعنی هر چند که اندام نور تجلی بارقه اوله اوله
 ضیاسند مظلوم برین مصدق اولوب کیدر در زیر نور مزبور و ابرقار فافت
 این **قوله** و ذا الظلم علیهم قاموا اما قین اول بوق تجلی اندکی ظلمت عدله القا ایدر
 قلسه بالکلیه حجت انما یستلزمون ملخص اوله و هایون و محب و نولوب
 طور در **قوله** فالما برله الدور پس مظلوم حایر که مشهور در حیرت معینه ایله
 متغیر اوله مشدر انوک حرکت در که دور و دریا اوله حرکت و ضعیفه کبی مثلا قطبک
 حرکتی کبی که حرکتی نسبتی قریب و بعد مختلف اوله **قوله** و الحركة الدور
 حول القطب لا ینح عنه حال بولکه حرکت دوریه قطبک اهر فتن در اصله
 قطب در بعد اوله و مرکز در ایدر و قطبه نسبتی قریله بعدله اختلاف
 بولما **قوله** و صاحب الطریق المستطیل مایل خارج عن المقصود اما طریقی مستطیل
 صاحب که اصحاب خیال و محوین و اهالی استدلال طریقی در متکلمین و حکما کبی مرکز
 اند راه صوابین صوح و مایل و مقصود حقیقین مفقود اوله در زیر مظلوم
 بدایت مفقود و غایت موجود و خیل امتشدر و مقصود خارج و بعید
 اوله اوله بود که مقصود ببحسب خیال بدایت قیود کمتشدر در حقی ظاهرده
 کور میوب خارج ظاهرده توجه ایدر که مقصود کند و ورده ایکنی بیانه کیدر
 اما تغییر مستقیم ایدر ایتوب مستطیل دید و کمال مبتدی بود که حرکت مستقیمه
 حرکت دوریه مقابلند استعمال اوله و غی کبی سلوک راه حق و صواب معنایه دخی

فقیه دورین بکلیه سزا کمال اوله مرتبه
 اعطا ایدر که حکم سببی ایله اوله مرتبه
 عالم و مدک اطور سز

و بعد درین ایتا

دخلكور بلكه ظاهر و مشاهد كى بواولور انوك ايجون مستقيم مدك **قوله** طالب
ما هو فيه **قوله** صاحب خيال بر شيه طالب و ما بل اولور كمال اول شى كند و ده حاصل فلسفه
معكم اينما كنتم نكنه سندن غافل **قوله** صاحب خيال اليه غايته فله من والى
وما بينهما **قوله** يعنى صاحب خيال ك غايته سكوت خياله منتهى اولور زيراهى
صوره معتقل سندن و بيكي تخيلند بواولور پس صاحب خيال ايجون استرا
وانتها و ما بينهما ده اولان مسافه حاصل در زير طلب حقه البته ده بر
مقام شير ابتدايدوب بر مقامه انتها بولشدركه اولى فقدان و صوكي و بيان
اولشدركه حركه مستقيم نك مقتضايه بود **قوله** و صاحب الحركه الدور بولشدركه
من ولا غايه فيحكم عليها **قوله** يعنى حركه دوريه صاحبك سيرنه بدايت بوقدر كه اكه فله
مطلوبه دلايت ايدر حرف لازم اولاكه من در و سيرك غايته دخی بوقدر كه اكه انرايه
دلايت ايدر حرف حاكم اولاكه حرف الى در زير بخلاي مطلوبه نهايت بوقدر **قوله**
فله الوجوده لانه وهو الموفق جوامع الكلم والحكم **قوله** پس اول حركه دوريه صاحبك
و بيان انه و ذوق اشمل و اتم حاصل در زير حرف ايله دايره و حقي هر شى كه كور و نور
و في د بولور دخی كه جوامع كلم روحاني و حكم رباني اعطا اولور **قوله**
مما خطيا هم غرقوا فادخلوا في التي حطت بهم **قوله** يعنى مما خطيا هم غرقوا في التي حطت بهم
حقنه كشدركه اول خطيه لوانلى غرقه سوق اشهر يعنى غرق بمر علم شريعه شود
بحسب العاقبة زير اول غرق بيان انلى جسته فلما ينل نون و حبس قفس جهنم ايند
يعنى بطن طيقت تخلص اشدر مر و در دهوله **قوله** فادخلوا في النار فادخلوا انار اكي
وهو الحيه **قوله** پس غرق جنت و حرف ابدانله شيا كشتيا انار ظلمانيه زایل اولوب
انوار روحانيه به مبدل اولوب تاكه بجا علم الى مستغرق شعور و اهديتك
فاني و محو مطلق اولور اول استغرق و محو عين حيرت **قوله** فادخلوا انار اكي
في عين الماكه **قوله** پس اول قوم عين ما يكن ناره ادخال اولور انار اول ناره حقد
منقلب نور اولوب سجات وجه حق حجب انايتلرن منسلب و مقهور قلدي عين
ماده اولان عذوبه بهام و لطف ايمان ظاهر و هو يدر **قوله** في المحمد بين اذ الجاه
سجرت **قوله** يعنى محمد يدر حقد بوايه كرميه كدركه عين ماده ناره ادخال اولور حقد دلايت
در **قوله** سحرت النور اذا وقدها **قوله** يعنى سحرت النور بوسن حقن تنوي يا كشد
يعنى بجا علم ناره نور سجات ذاكه ايقار ايدوب حجب عقينات ازاله و اسقاط استك
قوله فلم يجدوهم من دون الله انصارتا **قوله** پس وقتا كه قوم نوح عين ماده داخل
اولور ايسه نفسلرينده الله د غير انصار بولدار **قوله** فكان الله عين انصارهم
پس الله تعالى انلك عين انصار اولوب كچه انون اول انصار حقن ايدر لردى زير
صوره انصارده بجلي اولوب **قوله** فله كوفيه الى الايد **قوله** يعنى فاني اولور من عذلا

طبيع

طبيعت عالمه كدركه **قوله** فلو اخرجهم الى السيف سيف الطبيعة لنزل بهم عن هذه
الدرجة الرفيعة **قوله** پس اگر حق سبحانه و تعالى انلى كچه هلاك و فساد سيف
طبيعة بيشتر تكيه ايدوب ايدوب درجه و ربيع و دن انلى انراي انشا اولور
زير الحجة **قوله** فناداه استغفر من ربه **قوله** سا حل طبيعته جيق كي كدركه **قوله**
وان كان الكلبه و بالله بل هو الله **قوله** اگر چه مراتب كونه طبيعته و غيريك
سندن هر بر سر الله تعالى حضرت تلييك ملكي در حق ايله مستقدر بلكه حق
كند و سيد زير احديت جمع ايله جميع موجوداته شاملدر **قوله** قال نوح رب
ما قال الهى فان الرب لما اثبت **قوله** حضرت نوح خطاب الله د رب ايله خطاب
ايدوب اكه ايله نرايتدي زير معنای دين ثبوت و ادر رب المكان ديدركه
حقن اول مقامه قديم و ثابت اولسه **قوله** والاله يتنوع بالاسماء فهو كل يوم
في شانه **قوله** اما الله بحسب الاسماء متنوع اولور زير اهران ذات حق بر شان مخصوص
ايله مختص و ملقده در اسم رب رب ايله تجل ايدوب كچه ميمت و محي ايله دخی
ايدوب عالمه بولده دوام ثار ايجوندر **قوله** فاراد بالرب ثبوت التلويين
پس نوح عليه السلام رب ايله دعوت ثبوت تلويين سدى زير استعدادات جنبيه كه
تبدلي ايله ربوبيت مبتدل اولور پس دوام تجلي و ثبوت رب مطلق
مراد ايتوب **قوله** ان لا يصح الا هو **قوله** زير صورت ثبوتن صحيح اولن الا ثبوت
من و بر يعنى ثبوت في التلويين زير دفع تلويين اولان ثبوت مراد و لما غه محال
بوقدر **قوله** لا تدر على الارض **قوله** يعنى ظاهر عالم اجسامه كه عالم فرقد بر
مخفى بترك اتمى جمله شى خوف ايدوب عالم جمعه كندر **قوله** يدعوه عليهم ان
يصبروا في بطونها **قوله** نوح عليه السلام قومنه عرض فرقك بطنده اوله كند
ايتد ككه باطن جمعيه دعوتك عينى در بود ما اگر چه ظاهر دما عليه در اصا
في الحقيقة دعائه **قوله** المحمدي لودليم بحبل الهية على الله **قوله** يعنى محمد يدر
اگر بر حبل رفيق بين ظاهر و صفت باطن ارضه صادر قسكون الله اوزد نه نازل
اولور زير ظاهر ارض خلقد باطن ارض حقد زير فرقك باطنى جمع در
قوله له ما في السموات وما في الارض **قوله** يعنى سوات مدخى ظاهر خلق و مبطنون
اولان حقد ارض ده دخی ايله در كانه طرف خلق و مظهر و حقد كچه حق
حلول و اتحادن منزله در **قوله** فازادفت فيها فانت فيها **قوله** حقن ارض ده
دفن اولنسك يعنى موت اراي ايله يا ضروري ايله ظاهر ندر باطنه داخل
اولسك احديت جمعه و اصل اولور سن **قوله** وهي طرفك **قوله** اول ارض نك طرفك
اولور سن مظهر و فاطور سن عيون عالمين دن سنى مستور ايد مظهر طرف
ايتد و كي كي **قوله** وفيها يغدو منها خجكم ناره اخر **قوله** نك الله تعالى بوير

سری باطنی از آنکه اعداد مایه در کثرت خلقیه و خفیه کوز استهلاک و کوز
آخرین کوز سیر ارضی در سابقا اخرج اید و کوزی اخرج اید روز
اول نشأ ارضیه در بعض خلقه جانیته بعض خلقه جمیته و **قول**
لاختلاف الوجوه و وجهك اختلافون توری یعنی بعض اسباب و شروط
سبی ایلما که سزوک جمعون تفصیله و فرقه خروجی که از اجاب اید و کاه
فرقین جمع عود و کوز اقتضا اید معلوم اول که سفر معانی که عالم غیبی
واقع اول شد در منتهای سیری عالم حس و شهادت که بوراده سیر تمام
اول و کوز سته عود اید اما اول سفر اید معانی جمیع عالم شهادت که کل
بلکی کیمی اید و اح مرتبه سته قالور و راستنجا و از این کیمیه مطلقه کی
مقتیده کی خیالده قالور شروط مقتضیه سیه حکیمه شیخ کبیر تفحاطد بیوشد
که هر شیء هر شیء بالقوة حاصل در پی جمیع خیالده خسته کیمیه محال اولنر
آخر خسته کلک جایزه در اگر چه محبوب نسبت محال کوزینور اسباب شرطك
عدم مساعده سته کوزه زیور بور بوا و اول وقتن محال اولور اینیکه حقك
حسد لطیفی مثالده و خیالده اولان سلطنت غالب اولور نلتا بع بو
متبع اولور اید بلکه حقك سلطنتی جمله سته علی السویه در و بر وقت
اول که جمیع خیالات خسته کله فقر و شهودی کوز در که بحمد الله تعالی حجت
حسبه یه یقینم زیاده اولور اگر چه بو مضوی بحسب التیاض خاطر و صه
یور نور ایدی لکن شهود اکابر شهادتله قوت بولما شدی بحمد الله من بعد
قوت بولور پی بوراده بولطیفه و بخیلین درد ناکله مدد کار لغ ایچون
یازدم که کوزن تحصیل شهود ایدوب بو فقیری دعادن مفقود امتیه لر
قول من الذين الذين استغشوا ثيابهم وجعلوا اصابعهم في اذانهم
طلب المسرة ایه کرمیه و سابقه سید یعنی شول کافر دردن پر یوزنه قومه
استماع احکام من ثوبلری ایلده بورنوب بر مقلربنی قولقلربنه وضع اید لر ایدی
طلب ستر ایچون **قول** لا اثم دعاهم ليغفر لهم والفضل السوء زیور اوج علیه السلام
انلر ایچون دعا اید که حق تعالی انلر مغفرت اید غفرک خود معنای لغوی
ستر در پی قوم مزبور فی طلب ستر مساعده ایدیلر جوارح و اعضایله بعد
نوح علیه السلام بونلر بطن ارض ده ستر اید ایدی حتی سترده مبالغه حاصل
اولی **قول** دیار احدی حتی یغفر لمنه كما غفرت الدعوة دیار شسته ایتدر
یعنی کافر دردن فرد واحد قومیوب باطن احدیتله مستغرق و محو مطلق ایلده
دیود دعا اید لر ناکاه دعوی عامه اولور و غی کیمی منفعة مد عادی عامه اولور
قول انک ان تذرهم بضلوا عبادک یعنی الهی تحقیقا سن اول قوم ظاهر ارضی

تذکر این چک اولور سک سنک فطر عبودتیک اوزر قایم اولان عباد کوی خلدل
اید **قول** ای بیجور هم فیجور هم من العبودیه الی ما فیهم من اسرار التوبیه
یعنی انلر عبودیت ایلر بوبیت اور تا سندن مختیر اید لر زیور ایمان لری تشریف
بین التنبیه و التزیه دکلوب که ایمان کامل اولسه پی بونلر عبودیتن اخرج
ایدوب اسرار ربوبیت مطالعه کرب اید **قول** فینظرون انفسهم اربابا بعد ما
کانوا عبیداً پس قوم مذکور کند و لرب عبید لیکن ارباب کور لر **قول** فله العبد الار
باب یعنی پس اول قوم عبید در بعض قولدر محتاج لر در عودیت اصلیه لری و اما
حبلیرت اعتبار یله دخی ارباب در اسرار الهیه و انوار ربوبیتی حامل اولور
جهت اید پس حق نفس ذالکوبه نظر ایتسه کوز و لرب عبید کور لر اما اسرار
ربوبیت منظر تیلر جرتنه بقسه کوز و لرب کور لر ارباب منورین
اور تا سندن مختیر قالور حال کوز کند و لرب من وجه عبید و من وجه ارباب
قول ولا یلدوا الا ما یحیون ولا ینظرون الا فاجر ای مظهر ماستر یعنی
مقدمه لریله منبغ اولمادر الا امر فاجر منبغ اولور یعنی مستوریه مظهر و لکن امر
منبغ اولور **قول** کفار ای سائر اما مظهر بود مظهر و فیظهور ما ستریم فایسوز
نمونه **قول** لفظ کفار اولاید و ایتیک تمه سیدر شیخ و سلوب سابق اوزر کلان
درج ایتشد یعنی ظاهر اولان اشیا پی بعد الظهور سائر اولان شی منبغ اولور
پس مستوریه اظهار اید لر **قول** فیما انظر الی عرف صد الفاجر المظهور
نور و لا قصد الکافر یعنی کفر پس بوا مره ناظر اولان مختیر قلید و فاجر مظهر
نخوردن قصد بیلادی و کافر کفر نوب مراد اید یعنی اظهار اید و کن نخبه ایلر
ایندی و ستر ایتد کون نخب ستر ایلور ستر بیلادی **قول** و النخب واحد مال بود شخص
فاجر کافر بالذات برذر اگر بالا اعتبار متعذر و متغایر در بو خود عین اطلاق و نخب
در **قول** رب اغفر لی ای استری یعنی یارب بنم ذاتی ستر ایلده لامصله ایچون اولور
و استر ایچون یعنی لامجل ایچون اوله اول ستر بنما جل ایچون ایلده دیمک اوله یعنی ستر کاسب
قرب ایلده سبب بود ایلده **قول** فیهل مقامی و قدری پس مقام و مقدارم خلق قانتون
بلغمیه و کما کسه مطلع اولمیه **قول** کما جمل قدرک تنکه سنک قدرک انلر قانتون
اولور **قول** و ما قدر و الله حق قدره یعنی من بوقولکده حکایت ایتدک و اول قوم حق
تعالی نک حق مقدار پی بیلادی دیرک اگر چه مقدار دن منزله سن مکر اعتبار مظهر ایلده
قول و لو الی ای من کنت سبحة عنها و هما العقل والقلیبه رب اغفر لی ایتسه
تمه دیغنی پی ستر اید و کوز کبی و الدینی غی ستر ایلده یعنی متجورم اولان بکوز
روح مجرد و ام منته می که نفس منطبعه در ستر ایلده دیمک در زیر روح فاعل
ایلده طبیعه منفصله دن قالب حاصل اولوب نتیجه لری واقع اولور که حقیقت انسانیه

وعلیٰ اشیا اتمسدر و فلك اعلیٰ عرش تکریم عرش در زیر طالع و ساطیله مبدی ظهور
کون و فساد و مصدر تغییر از منته و اوقات و مستوی رحمت اولان و عرش دکلر بلکه
ما فوق اجسام اولان عرش عظیم در که ما فوق قتل جسم بقدر بعد مستوی رحیم کوسیدر
حکما ایسه تسعه مزبوره نك ما فوق قتل فلك اخرک عدمنه جزم اتمه مشلور و ذکرشی
ما بعدی منافر دکلر در نهایت فلك مد تل عقلا تسعه دن اقل اولاد و غن اثبات اتمشدر در
والدی و نه فلك الذهره و فلك الکاتب و فلك شمک اشعه بی فلك ذهره و فلك زهره نك
تحت فلك عطار در و فلك القمر و کس الاثر و فلك عطار در تحت فلك شمک فلك شمک فلك شمک
تحت فلك شمک و فلك القمر و کس الاثر و فلك عطار در تحت فلك شمک فلك شمک فلك شمک
الک کس و ملور و کس و ما نك الی کس و تراش رشی رضی الله تعالی عنه سابقا بولور و فلك ایلر
ایرونا الا کس و دوکی مسافحه در بعضی کس سابق تعلیه عمل اتمشدر فی حیث هو قطب الا فلك
مورفیع الکمان نیر فلك شمک قطب مجور افلاک اولاد و غن حیثیله رفعت ایلر موصوف اولاد
حضرت ادرین فی اتمه فیکن اولاد اعلیٰ رفیع الکمان در و علوم کمان در و اما علو الکمانه
فهلنا اعنی المحدثین قال الله تعالی و انتم الاعلون و الله معکم فی هذا القول اما علو
مکانه یعنی مرتبه یوج نکی بنم ایچون در یعنی محمد یلر ایچون در که الله تعالی کلام کریمه اتمه مجور
خطاب اولان و اتمه الاعلون حکمی و الله معکم ایلر تعقیب اتمشدر بر مراد مقتی الهیه دن
حاصل اولان شرف و بناه در عیله مرتبه و الوهیته نه سبب تقریب در و هو کمانه و
عز الکمانه لایق الکمانه سوال فقدر دن جواب در کمان کلام سابقه متوجه اولاد بلکه الله
تعالی حضرت نك عباد له مقینه غم موصور در عباد خود اجسام ایلر جسم کمان در جواب در که
علو مرتبه در حق تعالی کمان در متعالی ایسه کمان در دن و مرتبه دن متعالی دکلر بر عباد له
اشترک و مقنیه اولان علو علو کمانه و لیاق سوال مندرع اولور و اما خاف نفوس
المتماثلات و قنیا که بزدن فی امت محمد ص اولان نفوس متماثل یعنی زهاد و عباد که
عملی حقایق متماثل و لایق بلکه حظ و نصیب لایق ایچون اعمال جود ایچون ایلر کسب عبادت فایز
اولر ایسه بونلر خائف مرمان اما غن ایچون اتبع المعیة بقوله و لن یترکوا اعمالکم شرف
مقیه یعنی مکانه علی غیر فیکل ایلر اتباع ایچون و لن یترکوا اعمالکم پیوری یعنی حق سبحانه
و تعالی سزک اعمال کوزک در خراسن و مکافات ففض ایتیز عدم روحان متماثل نه فی شرف و
مکان و بر لکن اصحاب علم و محبتین ایلر و خطا اولور بر بنده اصحاب عمل ایچون مرمان
و ج مقرر و لکن بونلر اشراق نور عمل ایلر مرات باطنلر فیکل ایچون صوره و استعداد
اندر مشاهده ایدر و اول شهود علی ایلر تسلی بولور و اما لایق طلب الکمان و ایلر طلب
الکمانه لایق لایق الرضیین علو الکمان بالعلم و العلم الکمانه بالعلم پر عمل الکمان طلب ایلر
مراتب جنات در علم علو کمانه و رفعة طلب ایلر که قرب من الله و تجلای مجال رحمت در
حکما و تعالی بیز یعنی محمد یلر در رفعتین میان جمع ایلر بر یعلو مکان سبب علو العلم

در که علو الله تجلای علمیه ایلر حصول اولور چون مرتبتیک بر سی صور جسمانی و بر معنی
روحانیدر و معنوی علم صوری علم مجازات ایدوب مثالی ایلر مثله مجازات اولور و نه قال
الله تعالی تنزیله لایق اشترک بسم اسم ربك الا علی عن هذا الاشترک المعنوی بونلر
صکر الله تعالی محمد یلر ایلر ما بین ده ثبات اولان اشترک علویه ایها ایلر و کی معیه لایق
دفع ایچون تنزیله ایلر ایدوب بسم اسم ربك الا علی الذی یدری یعنی بونلر و لایق اشترک
معنوی نه اسم ربك تنزیله ایلر یدری یعنی بونلر و لایق اشترک و من یحب الامور
کون الانسان اعلیٰ لوجودات اعلیٰ الانسان الکمال یعنی امورک یچ رکنند در انسانک
اعلاهی موجودات اوله بی زیر انسان کاملک مرتبه بی جمع مراتبی جامع در ناقصک مر
تبه بی ایسه اسفل سافلین در برتبه اعلاهی موجود اولور علو خود امر بی در مرتبه
سفلیه به نسبت ایلر بولور جمع مراتب جامع اولان در مراتب مستویه اولور
و ما نسب الیه العلو الا بالنسبة فالا که انسانه علوم مرتبه نسبت اولور و الا
تبعیه و اضافت اصالته فکل اما الی مکان اولی مکان و هو المنزله مکانه مندر
تدر فکمان علو کمانه بی انسان کاملک علو بالذات و اما بالواسطة اولر یعنی
مکان یا مکانه و وسط سبله فلو العلی بعلو الکمان بی انسان در بعضی علو مکان
صاحب اولر محمد یلر بی فلو بالاضافه لهما بی نسبت علو اصالته مکان و کمانه
ایچون ثبات اولر بیقیه ایلر انسان کامل ایچون اولر فلو الکمان ایچون علی الکمر
استوی بی علو مکان حقه نسبت ایلر رحیمک عرشه استوی بی یکدر و هو اعلا الاما
حال بولر عرش اما کمانک اعلا بی در زیر عرشک ما فوق کمان مکان بوقدر وجهه بوقدر
زیر عرش محدوم جمع مراتب بی علو نسبت جبرته ایلر اولور اول تقدیر فلك
شمسک اعلا لایق منافی ایلر زیر فلك شمک اعلا لایق مرتبه و مکانه حسی ایلر در
نه که بیان اولشدر و حقه فیکن تعالی بی تنزه عرشه استوایی منافع دکلر
زیر بعضی اساسی ایلر بر مظهر طرور عکرت بجمع الذات والصفات اکابر اولر
لازم کلر و علو الکمانه کل شی ها لک لا وجهه و الیه یرجع الامر و الله مع الله و غیر علو
مکانه حقه نسبت ایلر کل شی ها لک لا وجهه قولند و اتین مزبوره تین دن منضم
اولور و اما جمیع شیاها لک و قبا یوما لک اولور و جمیع امور و مرجع و مورد اولور و لایق
واحد و منفرد اولور مرتبه و علویه و مکانه رفیع دکلر فیکل الله تعالی و رفعتان
مکانا علویا یدر ایسه علی الفظین هت مکان قلدر و ادر ایچون علو مکان اثبات ایلر
بی علو مزبور علو مکان اولر یجاب لایق و فدر لایق فکمانک حواسک ذکر ایلر
اللقا الی تنزه کلام فخذ علو الکمانه و انما الذی لایق که ایچون جامع الی الارض
خلیفه فخذ علو کمانه و فخذ و قنیا که حق تعالی مکمل و خطاب ایدوب تحقیقانی آدمی
بیوزن خلیفه ایدم رحیمک خلافتن علو کمانه فم اولر زیر امر خفی دکلر که

اعتبار اول نور اعتبار اول ایلله اسماء ارواح اعیان ابدان کی اول نور اعتبار ثانی ایلله
 عکس اول نور یعنی اعیان ارواح اولوب موجودات خارجیة ابدان منزله سنه کور نور
 بعد اعیان ایچین ایکی لطیف اعتبار دخی اتمش لر در بر سیم بوکه اعیان اولوب
 وجود حق اوله ننگه فیض مقدس بر ثانیه سی بوکه وجود حق مراتب
 اعیان واسما وصفات اوله ننگه مرتبه فیض اقور سدر پس عند تحقیق
 خارج و وجود دخی غیر شی یوقدر و اول وجود عین حق و اعیان
 ثابت ایلله صور علیمه اولدق لری حاله مستمر اولوب وجود فاعل جبریم پس
 شتم اتمه مشرور و هر کز اتمز لر و اعتبار مزبور شود موجود در که حق
 غالب و خلق معدوم و منسلب کور اما اعتبار ثانی که اعتبار مشبهه در
 وجود خلوص اعیان غیر نسبه کور من لر وجود حق که ثلث اعیان
 خارجیة اولشدر انلره هر کز کور نمز الا مکور و آتق غیر تری و حجاب
 سر ذات حال و خلا لرت کور نور حاصل کلیم ایکی طایفه دخی ثلث طایفین
 مزبورینله کور من لر ایچن صوره مرتبه یی کور لر لکن طایفه اولینک صوره
 مزبوره یی قدر طایفه ثانیته ننگه اعیان خارجیة در اما تحقیق مشاهد
 لا نزال مراتب و صوره مرتبتین دخی مشاهد ایدوب صورتی کور و ب
 مژدن صورتی غیب قلز پس شیخ کامل قدس سره العزیز طوایف ثلثه ننگه
 مرتبه لرت جامع اولوب بحر موج کی هر لجه دن بر کنان در حقایق کهر و لاء
 لایق و متناسق اخرج ایدوب صلت فان معرفت ایچین و رواج و بر و هر که
 بو تحقیق لبتنه و اصل اولوب بحر توحید دن اعتراف و متر جمک ذوقنه
 اعتراف ایدوب اوله و اما بنعمه ربک فحدت و العین واحد من المجموع فی
 المجموع و عین که مجموع دن تجلی سی من حیث التقیید بالقیود و تدریجی
 نسبت ظهور در اما مجموع دن تجلی سی من حیث الاطلاق در و نسبت
 نسبت بطلون در و عند التنبیث عین شی واحد در یا خود مجموعی ظاهر
 اولور وجود حق نظرنه مرات اولان نسبت اما امری جمع ایدونه نسبت
 مجموعی ظاهر و مجموعی باطن کور نور فوجود اکثر اتمه احوال اسماء
 پس وجود کثرت اسمایه نسبت ایلله در یعنی کثرت اسماده در یوحسه خارجه
 عین واحد دن غیری شی یوقدر عین مطلق تعین قیدی ایلله متعین اولور
 و عین متعینه اسم دیور پس نسبت و تعینات کثیر دن حاصل اولور
 و هی النسب یعنی اول اسماکه خصوصیات مزبور اعتبار ایلله عین واحد
 عارض اولور نسبت لر در صور موجودات دن ظاهر اولور و حیثیتله و صور مزبوره
 داخل اولور و اعتبار ایلله و هی امور عدمیه یعنی اول نسبت خارجی نسبت

امور عدمیه در فکر ایچین وجود حق متمین بر وجود یوقدر اگر چه
 بحسب العقل موجودات متمایز بعد اول نور پس وجود کثرت امور عدمیه
 و نسبت موهومه دن حاصل اولور حکمانک جواهر اضر دن مرکب اولور
 د کلری بود و و لیس الا العین الذی هو الذات یعنی وجود خارجی عین
 واحد دن غیر موجود یوقدر که اول ذات حق و وجود مطلق را امور
 عدمیه ننگه اضافاتی ایلله متکثر کور نور و فی العین لنفسه لا بالاضافه
 تعالی عین کثرتن ایکی علوی لنفسه و ذاته در غیر اضافاتی ایلله د کلر
 اما فی العالم من هله الحقیقه علو مافیه پس عالم بدو حیثیت دن علو اضافتی یوقدر
 یعنی عین واحد اولوب کثرت عدمیه اولور و فی اجل دن علو اضافتی یوقدر
 علو ذاتی لکن حیثیة افرادن یعنی جهة غیر یقینر علو اضافتی دخی بولشه
 جایز در ننگه بمضایه اشارت ایدوب بیور مشدر و ممکن الوجوه الوجوه
 دیه متفاضله لکن وجوه وجودیه یعنی وجود مضاف اولان اعتبارات
 بعضی بعضدن زیاده در و فعلو الاضافه موجود فی العین الواحد من حیث
 الوجوه الکثیره پس علو اضافتی عینی واحد موجود در وجوه کثیر متما
 لقه و متفاده اعتبار ایلله بریند لعلی و اسفل در احوال ابر آخر افضل
 اولوب کی کذلک نقول هو لا هو و انت لا انت بواجده نور که یعنی عین واحد و وجوه
 کثیر و متما لقه ایلله ظهور دن او دیر که حق بعضی وجوه اثبات و بعضی وجوه
 ایلله سلب ایدوب مثله هو دیر سن بحسب الاطلاق و غیب ایلله تعین
 ایدوب و اثبات حقیقه سن لاهودیر سن بحسب التقیید سلب حقیقه ایدوب
 و خطابه تعین ایدوب انت دیر سن جهة تعین و وجوه ایلله و جهة اطلاق اثبات
 حقیقه ایدوب بعد لانت در سن جهة تعین و وجوه حق ایلله حق سلب
 ایدوب سن قال الخوارزمیة الله تعالی هو وجه من وجوه الحق و لسان من اللسان
 یعنی شیخ مصنف نقل ایدوب بیور که ابوسعید خراسانی که یار مشایخ دن بر کبر
 و وجوه حق بر وجه و السنه حق بر لسان در و بالجملة مظهر کامل دن
 بر مظهر در و یطبق به عن نفسه بان الله لا یعرف الا بجمعه بنی الاضداد فی حکم
 علیه بها حق تعالی ننگه سببی ایلله تعین دن خبر و بر که حق تعالی معلوم و مقهور
 فاما حقیقه تعالی ننگه اوزنه حکم اهدا ما بین جمع اولیند یعنی تضاد جمع اولور
 و جهة واحد و احدیت الجمع ایلله حق اوزینه حکم اولیند معرفه حق
 حاصل اولور یوحسه جهات مختلفه ایلله حکم اعتبار دخی مشترک در ملاحضات
 ماسودن شی واحد نسبت متما لقه هم اول و هم آخر هم باطن و هم ظاهر و یک
 جایز در اما نسبت واحد ایلله اولی حقیقه مخصوص در و هو الاول و الآخر و الظاهر

مثلا دیر سن باطنی اثبات و ظاهری سلب ایدوب سن و لاهودیر سن
 عکس باطنی سلب ظاهر ایدوب سن و لاهودیر سن
 ایدوب سن انت لانت دخی بوکه
 قیاس اوله مرتبه

اگر چه حقیقه بود فی معرفت حق
 د کلر ثبات معرفه فی الجملة
 اوله مرتبه

ثم جازى ظاهر ايله كورنه مك ايله معدوم حكمنه اولور حال بوكه من حيث
 العقل موجود در ذيل عقل في انما حسي ايله ادراك ايدر مثلا نفس ناطقة
 وقواي يظنه كبري بمقوله موجود معدوم نمادير لاما اجساد ظلاله كه
 موجودات عقلية تلك ظلاله واثار ايدر في الحقيقة معدوم لدر لكن وجود
 وهمي لري حسي ايله موجود كورنور لري معدوم موجود نمادير لور حاصل
 كلام عالم مظاهر حسي و شهادي اولو لازم دكلدر بعض شهادي
 وبعض غيبي اولو جازي در فلا بد من عدد معدوم ولا بد من واحد
 ذلك في نشاء بسببه پس بوند بر عدد دن لا بد در كه واحدي تفضيل ايره
 ومعدود دن دخی لا بد در كه مظهر حكم عدد اوله و بود واحد دن دخی لا بد در كه
 ذلك الودي تكراري سبي ايله انشاء ايره پس اول علة واحد سبي ايله عدد
 كثيرة موجود اولوب و نشاء وجود و كيفيت بود و شهود بولاق
 كان كل مرتبة من العدد حقيقة واحدة كالشعة مثلا والعشر الى اربع
 والاکثر الى غير النهاية ما هي مجموع كمرات عدد يدن هر مرتبة حقيقة و
 اولو ايسه مثلا تسعة وعشر هي ادنا سنه و اعلا سنه و اربعة يعني ثمانية دن
 اثنية ايتوب واحد عشر دن مائة والفة و اربعة مجموع من الاحاد اولمان
 ذير اهر حقيقة وحدة نوعيه سبي سبيله واحد در پس اهر بجموع
 من الاحاد اولور واحد در جمع من اية در ولا ينفك عنها اسم جمع الاحاد فان
 الاثنين حقيقة واحدة والتلاثة حقيقة واحدة بالفا ما بلغت هذه الرتبة
 وان كانت واحدة فما عین واحدة منها عین مابقی دخی مراتب مزبور دن
 اسم جمع احاد منفك اولمان يعني اكر چه وحدة نوعيه نك عروضي حسي ايله
 منفك اولور لكن بحسب الذات منفك اولمان ذير الاثنين حقيقة واحدة
 وثلاثة حقيقة واحدة اخری در يتشدد في عدده و اربعة حقايق مختلفة در
 و مراتب مزبور دن اكر چه هو بى بى اسما حقيقة واحدة در پس احدها نك
 حقیقی حقیقت اخرانك عین دكلدر پس بو تقدیر چه بر فضل فاروق لا بد
 جنس جامع ايله كه اسم جمع احاد در فالجمع ياخذها من جمع مزبور مراتبك
 جيمسته مناول اولور يعني اسم جمع احاد مراتب مزبور قابل اولور
 يعني مظهر اولور ممتاز و متعین قبل مراتب ايدر منها يعني امتياز و
 نقيتات مزبوره ذات اعداد مزبوره دن ناچيز اولور في حاله اثبات ايدر
 جميعياتك تفارقي اعتبار ايله پس جمع احاد جنس شامل و تفارقي جمعيات
 فصل فارقي اولوب ماهيات متخالفة حاصل اولور نك مذهب في نشاء غور در
 و حكم بها عليا دخی جمع مزبور انلك ايله قايم اولان جمعيات احاد ممتننه

پس جمع احاد معنای جنس جامع
 و جمع اعداد واقع اولان ثلثا
 و فصل فارقي اولور مستلزمه

اعتبار اول

اعتبار ايله كورنور اولور نك اوزنه فصل ميز ايله مراتب متعدد ديو حكم ايدر نك حق
 اعيان ثابتة اوزنه استعدادي عطا ايتدو كي احوال ايله حكم ايدر دي حضرت
 شيخ قدس سرم العزيز بوراده اعداد حسابيه في اعداد كونه صور تنه تمثيل
 ايتدي فيه تقريب و تمثيل ايجون وقد ظهر في هذا القول دخی بو قول و تحقيق
 ظاهر اولدي يعني جميع مزبورك تلك المراتبك وجوده و بعضك بعضدن امتيا
 ذنه قولنه و اثباته ظاهر اولدي عشر و مرتبة يكرمي مرتبة ظاهر اولدي
 فقد دخلها التركيب پس اول مراتب عشر به تركيب داخل اولدي يعني بعضك
 بعضي ايله تركبي كه مافوقه حاصل اولاجي ساير مراتب غير متناهيده في
 حاصل اوله فماتلف ممتن عین ماهو منفي عندك لذاته پس من مرتبه ايجون
 لذاته حقيقة واحدة اثبات ايدر من مع ذلك جمع احاد معنای جملي
 جنس شامل امتياز ايدر من بونك بوله وحدة منافع جمع و عدد در محصل الكلام
 وحدة نوعيه ايله جمعية شخصية متناهيين ايكی جمع اولمان و من عرف
 ما فرقناه في الاعداد هر كه بزم مراتب اعداد ده تقرير ايتدو كورنور قولنه
 عارف اولدي ايسه وان تقبها عین ثبتهما دخی واحد دن نفي عددية مثلا
 اثبات عدد تينك عیني اولور و غن يلدي ايسه ذير اهر عدد مجموع احاد در
 مادة و صورة بوجه ايله واحد و عدد دكلدر ديو بقی اولور علم الحق
 المنزه هو الخلق المشية يعني بلديك بحسب الاطلاق مشابهة خلق منز
 و عین اولان حق صورة مظاهر معنوية ده تجسيم جهت دن عین خلق مشية
 در نك واحد منز عن الكسرة العددية معدودات ضمنند تكرار ظهور ايتي
 حيشي ايله اعداد مختلفة در وان كان التميز من الخالق يعني اكر چه تقييد
 اطلاق امكان وجوبي حيشي خلق طالق امتياز ايسه ده فالامر الخالق
 الخلق پس شان و حال بود در كه خالق عین اولانك واحد عین معدود در
 ذير عارف حق بحسب الحضرات مشاهد ايسه فيض اقدس مقام من خلق فيض
 مقدس مقام من مخلوق كورنور بحسب الحقيقة مقاييس بود در فالامر الخلق
 الخالق يعني كذلك شان بود در كه مخلوق دخی عین خالق اوله نك معدود
 عین واحد در ذير ايتي برهات كي طريقه اثار مخلوقته نظر ايدوب
 حقايق دن تفتيش و تفحص اسك عین خالق بولور در كل ذلك من غير واحد
 يعني بو مخلوق و فالقدن هر برسي عین واحد در نك اول عین واحدات
 واجد در بل هو العین الواحد يعني كليتي عین واحد دن منشأ دكلدر كه شئ
 اخر دن صادر اولاق معنای ايهام ايدر كه بوهم اثبتت در بل هو العین
 الواحد بلكه بولور كل جمیع ارتفاع نسبت و اعتبارات حسي المميز

ايتي مشيت و موحد اولان
 المذاهب و غني بليد
 ايسه مستلزمه

وهو الیونانی کثیر **دخی** بونلک کلیسی نسبت مذکور نیک اعتباری سببی ایل
 عیون کثیره **ددر** **فانظر** ما **دتری** پی نظر ایل نه کور رسن یعنی
 مواد کثیره به امان نظر ایل و کور و کور نه در بیل حقیقت خلق میدر
 ثلث تجلای می کور رسن یوحسه مراتب خلوع ایدن صورت زینا می کور رسن
 یعنی شوق و خلق شهود حقد مانع و حاجب اولور می یوحسه بصر بصیرتیک
 حق کور حقد غفلت می ایدر یوحسه ایدها اخرین حجاب اولور می یوحسه
 رعایت مراتب ایدوب حقد حق و خلق خلق می کور **قال** **اسمعی** علیه السلام یعنی
 اسمعی علیه السلام دیری بلکه حق لباس صورت اسمعی ایل متلبس اولوب و صورت
 ابراهیم اوله دانی نفس حقد خطاب ایدوب دیدیکه **یا ایت** یعنی ای ایا که صورت
 مرتین عین حق سن و مرتیکه بنم نفس در اول دخی عین حقد کرم مرتبه بتیل
 غیر ایسه **افعل** **ما تومر** فعله کور هو که علم ازین به بالقوه مقدور سکال عالم مثال
 مصور در یعنی ما مور اولور و غلک ایش که بنم نفس حیوانیت ذبح و نفس جلدانیم
 سلخ ایتکدر اشد که درویشده سر تسلیم رضا پای قصاب قضا ده الوده خالک خان
 اولق باشنه کلشن و حقد کل صوفقد و دماغ بر سرور سلوت و دت
 مل قوصقد **نظم** جالک عیدنه قربان اولان عاشق کله قانی قیلور تشریف
 ایدوب کل کرجین خود و غلامی زمین قطره سینک قطره سی اوات رحمت
 بجای اولسه جاری حقله باطلره فرقای **والله** عین ابیه **ولد** خود عین
 والد در حکم اتحاد حقیقتله زیرا والکه حقیقه جزئییه می اجزای ولاد
 جمیعسنه ساریدر نهایت مفایرت تعین و تشخیص حسبله در نیکه **والله**
 مسن لفظ والکه ولاد تفاوت بر حرف در که اول حرف الفقد والد ایل
 ولاده اصل کل فرع بعضی و جز در اول سبب در که احدا ایل احمد دن ایا نه
 فله حرف اولدر ولد ایل والدده کثرت **فما** رای بزج سوبک نفس **یا ابراهیم**
 نفسون غیر شیخ ذبح ایدوب کور مری یعنی ذبح ایتد و ک نفستک عینی ایدی
 لکن نفسی صورت اسمعی ده کور دی و ذراه بذبح عظیم یعنی حق تعالی اسمعی ایچون
 بر عظیم قربان قوری ایتد ذبح کسره الله مذبح معنایسنه در یعنی نفسی ذبح
 عظیم صورتن قربان ایتدی **فظهر** **صوت** کثرت **مظهر** **صوت** قربان
 انسان یعنی صورت کثرت مظاهر اولدی عالم شهادت عالم مثالده صورت انسانده
 ظاهر اولان و صورت ولاده مظاهر اولان شی **وظهر** **صوت** ولد لابل یکم ولد
من هو عین الوالد یعنی صورت ولاد مظاهر اولدی بلکه حکم ولاده ظاهر
 اولدی عین والد اولان شی یعنی حق صورت مزبور ایل بخل اولدی شیخ قدس
 لفظ بل ایل ضرب ایتد و ک تقایع تصریح ایچون در **وخلق** منها زوجها ایل صورت

نفس واحد دن صورت نفس آتد سزک صوت مختلفه کور ده ظهور و انشایله سوزی
 ایجاد ایدون مزبور صورت نفس واحد دن اول زوجی خلق ایتدیکه حواد و فمانک
 سوبک نفس **برادم** نفستون غیر نیکاح ایتد بلکه نفسک عیننه نیکاح ایتدی
 زیرا زوجی حقیقه مطلقه ده جمع اولد قلوب جمعتون عین ادمدر فمینه القابحه
 والولدر پس حضرت نفس ادمدر بعضی اولدی صاحبه یعنی نفس حوا اولدی
 بین الذکر والانی **والا** **مرو** **احد** فی **العدد** یعنی معدود صور کثیره ده که آدم و ریح
 و اولاد دن ظاهر اولان واحدیکه عقود مل برده ساریدر **فمن** **الطبیعة** یعنی وقتیکه
 احاد میاننده ظاهر اولان عین واحد غیر متعد ایهه بر قایل عالم خاص
 و جامع اولان طبیعه ملکوتیه که جمیع اجسامه قوه ساریدر وجود حقد
 اول تعین ایله مؤثر اولمش در بطریق الاستفهام وجود حق ایدو کن بیان در
ومن **الظاهر** دخی طبیعتون ظاهر اولان افراد جزئییه خارجیه ندر اول
 تعین کما ایله متعین اولوب ثانیاً تعینات شخصیته ایله متعین اولان وجود
 دکمیدر **وما** **زینها** **انقصت** **بما** **ظهر** منها **الا** **زادت** **بعدم** **ما** **ظهر** **دخی** **بزاو**
 طبیعه ساریه و ظاهر اولان افراد ایله ناقص کور موز دخی اول افراد ک عدم
 ظهور ایله زاید دخی کور موز زین اول ظاهر اولان اشیایه امر کلی نیکه شیخ
 کلی نیکه جزئیانه نسبتی ریوحسه کلک اجزاسنه نسبتی دکدر پس ندر جزئیاتک
 ظهوری و انرازی ایل اول طبیعه کلیه ناقص ولور و ندر جوئی ایله تراید بولور
وما **الذی** **ظهر** **غیرها** **دخی** **اول** **طبیعتون** **ظاهر** **اولان** **طبیعتک** **غیری** **دکدر**
 مطلقا **وما** **هی** **عین** **ما** **ظهر** **دخی** **اول** **طبیعت** **کدرون** **ظاهر** **اولان** **افرادک**
 یعنی کلک **لا** **اختلاف** فی **الصور** **بالحکم** **علیها** **ان** **اول** **طبیعتون** **ظاهر** **اولان** **صوت** **طبیعت**
 اوزرنه حکم مختلف اولد و عینی طبیعت ایسه نفسند واحد در حقیقت
 اختلاف یوقدر و حکمند دخی اختلاف یوقدر پس طبیعت اول ظاهر اولان
 صور صور مختلفه نیکه عینی اولفه قابلیت یوقدر **فهذا** **باب** **مر** **یا** **بس** **پس** **سؤل**
 شی بارد یا بسدر یوحکم ایدر روز یعنی شییک صورت طبیعت اوزرنه
 برودتله و بیسله حکم اولوب لسان معنوی ایل و هذا خایه یا بس دخی شییک
 صورتی طبیعت حرارت و بیسله حکم ایدر **فجمع** **یا** **بس** **وابان** **بغیر** **ذلك** **ثین**
 صورت حاکم شین مابیند حکم بیسله جمع ایتدی و غیرله حرارتله
 مشاهد فرق ایتدی **فالجامع** **هو** **الطبیعة** **پس** **بوصورة** **مختلفة** **الاحکامی**
 جمع ایدو طبیعت که من حیث الذات وحدانی النعت در لابل العین
 الواحد طبیعت دکدر جامع عین واحد در **فعالم** **الطبیعة** **کله** **باصور** **فثر** **واحد**

عینی ندر یعنی وجود تعدد تعین کما ایل
 متعین اولوب نیکه تعین ایل

فقید ایدو دینی بیسی ایل جمیع کلمات
 بود که نظم طبیعتک بحسب الدور
 اضرع که ارض و صوت مذکور
 و بارد و یا بسدر بیسله سبب
 قودر پس اول جلد شیخ قدس
 به مقامله بارد و یا بس ایل تمیز
 ایتدی **مسلح**

بنی عالم طبیعه مطلقه و صور جزئیة مقیده که طبیعت انزده سرایانم شد
 جمیع اعیان ثابتة نك صور احكامی در که ثرات واحده یعنی وجود حق
 صور مشهوره در که وجود حق مشهوره در کل ایسه نك شان ثرات بود
 تا بل صوة واحدة می باشد یا مختلفه در کل عالم طبیعت بلکه صوة واحدة در که
 وجود حق در می باشد یا مختلفه در صور اعیان ثابتة در نمایان اولش و نك شان
 شریک کلش در شریک و ما الوجه الا واحد غیر انه . اذا انت اعدت المراتب
 تفريق معانی مراتب و مقام موحد و مقام محقق سابقا بیان و تحقیق اولش در
 مراتب اولش . فما تمة الاجسام یعنی مقام موحد مشاهد می شود یقینا یقینا و آخره
 در زیر نظر مشهور و متفرق اولش در که ثرات واحده صور معتدله در صوة
 واحد کور مشهور اولش در مراتب میانین تمیزه قادر و اولش معتدله و عاجز قاور
 بلکه بطریق الذوق و الوجدان عین عملی ایکن بطریق الفکر و البرهان جاهل
 و محقق اولش در که قصور و اعتداله العجز عن درک الادراک نك سقائل
 اولش و من عرف ساقا قلنا لم یحزن . اما شول عارف محقق که نزد و کوز و واقف اولش
 یعنی مرتبتین مابین ذوق و وجدانله بلد و کجایی علم و عرفانله و دلیل برهانله تمیز
 و فری قانله قادر و طه طرفین در حایز اولش . وان كان في من يدركه . اگر چه عارف علم زایدله
 متصف ایسه در یعنی حال بود که علم زاید موجب حیرت ایکن بینة عارف مزبور و محقق اولش
نظم یارب دلی عالم اسرار یله . حیوانی علم افزون نك اراده . سرمست به عشق اولش
 نك هودم . تا بهم گرومانه و خمار یله . شیخ عطار کار عالم حیرت اندر خیرت است
 است خیرت خیرت نك الفکر شمع حقیقتك او یار و یوریا استن او یار سل
 کوز و کوز طوقمادین اکسکه زنهار . صوة و معیند یقین یله و راسته سفر .
 اول سفری قلوب حضرت همدرد ایته یار وار . اکثر یو بیتله لفظ عالمی فتح لامله اولش
 غلط عوام در عالم یو قدر کمر افش در قلیس الامر حکم الحک . یعنی علن زبانه که علم
 حیوانه مقادیر یله میسر اولاد کلدر الا حکم محندنه ناشیدر و الحک عین العین الثابتة
 حال بود که محلی ایسه عارف مزبور که عین ثابتة نك عینی در که نك حیرت در عین
 حایرک مقتضای استعدادی ایدی قهر با یتنوع حق سبحانه پس موجودات الیچین
 مخصوص اولان عین ثابتة لوی سببی یله و استعداد لویک تنوعی سببی یله وجود
 حق سبحانه و تعالی متنوع اولش و تجلیاتی که محالی صور اعیان ثابتة متکثر اولش
 قینوع الاحکام علیه پس محکوم علیه که تنوعی یله استعداد لوی مقتضای آن اولش
 وارد اولان احکامی تنوع بولور فیه کل حکم . پس تعالی عین ثابتة سببی
 اقتضا و اعطا یتدوی احکامی قبول ایدر مثلاً وجه واحدک ثرات مستد پرده
 مستد پر کورینور مستطیل در مستطیل کورینور کی . و ما یحکم علیه الا ما تجلی فی

یعنی ثرات کورینور صورت کورینور

اعیان مراتب حق ذوق معانی و حق ثرات
 اعیان اولش مراتب فی فیض اقدس
 و مقدس مشاهده اولش در
 سلسله

سیرت ایسه لغتله رجعت معنایانم شد
 سیرکاه ذهاب کاه رجوع ایدر و متجرب
 دیر و اجسام اولش و کجایی فکار دینی
 اولش و مقام اولش و کجایی فکار دینی
 سبوع و ستاره نك کجایی فکار دینی
 متجرب دیر و هر برینک بشته خسته
 ذهاب و رجوع کورینور و کجایی فکار دینی
 سلسله

و حال بود

و حال بود که حقل اوزرنه حاکم اولش لا تجلی ایدو کی بحالینک اعیان ثابتة سببی حاکم
 اولش . فما تمة الا یعنی یو حقله حاکم کلدر الا عین مزبور در یخود دیک اولش نفس
 الامرده بواسارت ایدو کون غیری نسبه یو قدر فالحق خلق بهذ الوجه فاعتبر
 پس یو وجهله یعنی وجود حق مرایای مختلفه و بحالی معتدله در ظهوری
 وجهی یله حق عین خلقدر پس اعتبار یکن یعنی عابوب اولک کثرة نسبه
 عارضه در و حده حقیقیه داتیه یعنی صور تدن معنایه و ارشدن مؤثره
 استدلال اینک حق من جمیع الوجوه خلق اولش نك خلق من جمیع الوجوه حق اولش
 و لیس خلقا یذک الوجه فاذکروا حال بود که حق سبحانه و تعالی سابق الزکوالان
 وجه ایلله اعیان خلقیه ثرات اولش و حیرت در عین خلق کلدر بلکه صفات
 خلقیه در منوره و حجاب غیزت ایلله محجب غیب زانیتدن باقی غیر مشهور
 و خلاف مرئی در بلکه مشهور و مرئی اولان خلقدر پس ذاکرین اولک و و رآی
 صوة خلقیه در مستد و محجب ایدو کی منسی و فراموش ایتک . من یدر ما
 قلت لم یجدل بصیرتک هر کسده و حیرت مزبورین در بنده و کجایی عارف اولش
 انک بصیرتی مخدول اولش و لیس یوریه الامن له بصره در بی بد و کجایی
 قیلر دنیا استقامتله اولش و لیس یوریه الامن له بصره در بی بد و کجایی
 ییلر الا شول کسده بیلور که بصرنا فذ صاحب اولش یعنی بصری ظواهر اشیاء
 داخل و نافذ اولش و فرق فاق العین واحدة یعنی جمع یله و حده حکم ایلله مرتبه
 حسی یله و در فخر قله کثره حکم ایلله مرتبه سببی یله زبانه دانسته عین
 واحد در مراتب حسی ایلله معتدله اولش . و هو الکثیر لا یبقی ولا یزول حال بود که
 عین مزبور مرتبه حسی ایلله کثیره در یعنی شئون صفاتی ایلله تجلی سببی یله
 اما وحدت ایلله ظهوری حیثیتش صور کثرت بر شیء باقی قلن اخنا و
انفا ایدر فالعین لنفسه هو الذي يكون له الكمال الذي يستغرق به جميع
 الامور الوجودية والنسب العددية . بعد شیخ قدس سره وجود حق مظاهر
 حکم اندو کی حکامی قبول ایدو کی تصریح ایتدو که کانه حقل علونه نقص
 توهم اولش و دفع ایچون بیور که علو نفسی ایلله متصف اولان عالی بالذات
 اولش که نك ایچون بر کمال ثابت اولش که جمیع امور وجودیه لوی و نسبت عدیه
 جامع و مستغرق اولش امور وجودیه در مراد موجودات شهادت در عدمیه
 دن مراد خارج ایلله متصف اولش اعیان ایدر ایکی سببی اخن نفوت
 و صفات قبیلند . حیث لا یکن ان یفوته نف منها بر حیثیت ایلله
 مستغرق و جامع اولش اول امور وجودیه و نسبت عدمیه دن بر سببی اندر
 خارج قلیه . سواء كانت محوذة عن عقلا و شرعا و مذمومة عن عقلا و شرعا .

نک سببی

یعنی بود در کمال اول صفات وجودیه و نسب عدمیه عادت و عقلا و
شرع و مجموعه اولسون که بوجه به نسبت مذمومه اولسون مذموم و محرم
کیه حقه اضافت و توفیق وجه ظاهر در زیاده اضافه مزبور کانه کسب الود
حقیقت نقصانی منقلب کمال ایدر في الحقيقة حقه مضاف اولان
حقیقت هدام در که نفس الامر ده صفة مذمت منسلخه بلکه صفة
محمده ایدر متلبس در حاصل کلام صفة مذمت احکام موصوفه بها مظاهر
سریات ایدر عدم ملائمت سببی ایدر اما حقه نسبت وجود خیر محض در
مظاهر نسبت ایدر شرفی اولور سه مثلاً حقیقت ذاتیة سهو ته تک
کمال اولور و غی حسیله خیر اولور و انقطاع نسل انسان و وقوع فتنه مؤدی
اولور و غی هر سله شر اولور پس هر محمده صفت خیر امر ذاتی و شر امر
خارصی در معلوم اولو که مکر بر ایکی کون جناب سعادت دنیا نیت
تقدیر معقول اولور غی بر غرض کون و نیت ایدی مطلع بود در **شرف**
نولر کول نسیم سیردن اثری یوق اول کذا غی به هندن خبر می یوق
دل خسته لک می و ایدر مقدم بسته لک نه در شرف لای نه کن صور می یوق
الحی جواب نه ع یا من خبر ندارم یا اوشان ندارم مصرع حافظدن تملیک
ایتد بو کتا بد و ایدر احیاناً اول ساحه علیادن وارد اولان خط
های یونی مقال نه محله منتهی اولور یایسه اول خلاصه اذخال و ملایق خط
مزبور بود ایدر الحاق اولور و وارد اولان بود کورده که **شرف حافظ**
جان بی جمال جانان میل جهان نه دارد هر کس که این بدارد حقا که آن ندارد
بایه کس نشانی زان دلستان ندیدم یا من خبر ندارم یا اوشان ندارد
فقر ایدر جهان کورمین جان بر نفس میل جهان ایتمز جهان نه جان کورت
عارف جهان کور سه زیان ایتمز حجاب اهل جهان نه دلستان نزن نشان
کور نشان نزن خبر صورین اوشان نه نشان ایتمز **فیتن و بابایه**
نسبت ایدر که هر نسته که وارد جان وارد انکم جان و ارکان وارد
بله هر کور هر نیده جانی انک جان نه بود کما فی عالی حضرت که مرتبه معرفتی
کر چه بار سال اولان کلا منون بر تدر کون بو محله بطریق التدرج حساب
حال عدا یتشدر در زیاده عارف محقق جمال ظاهر فی مظاهر و نکور و
ظاهر و نه سن فرقه قادر اولور و مرتبته تمیز ایدر اما موجد مشاهد
حیوت و تجرد خلاص اولماز زیر بصری کاه مرات و احده یعنی وجود
صور متعدد و اعیان مختلف کور که حق مرات و اعیان مرتبی اولور و غی
مرتبه در و کاه مرای متعده صوت واحد کور یعنی مظاهر و اهل اولان

وجود حق کورده و احده در مرتبه اعیان مرات وجود حق اولور و غی مرتبه در
پس موجد بوداده محقق و عاقل قالور زیر ظاهر ایدر فطری بری بر نیت
تمیزه فایز اولماز پس مقام عالی عارف محقق کلام در که طرفین میان نه
مین اولوب هر موجد کی محقق و عاقل اولیه نکه شیخ بیور شد در شایق
و من عرف ما قلناه لم یجز **منشأ الفقر** نقاب حیرت اصوب لطفه جمالینه
همیشه دلبری جهلیله اضطرابه صال شمع نور جلان حجاب عزتله
کلی ترابه کھی ماه افتابه صال نه و جهله کورینور سه بلورانی عارف
ولیک جهل و عرفانی حجاب صال بو کلام نهایت بولنی مقصوده مرتبه
اولور و **لیس** ذلك الالهی الله تعالی خاصه و بود کور اولان علو ذاتی
و کماله مستغرق لفظه الهی مسمی بی اولان ذات جسته و وجود مطلق مخصوص
و اما غیر مسمی الله خاصه میا هو محلی له اما الهی مسمی خاصه تک میزی
اولان که اول مستمای خاصه جلوه کاه اولان و وجود خارجی ایدر متمیز اولان
بجالی دن اولور و غی حاله اوصو صفة یا خود صوره اسمیه اولوب اول مشاهد
حاصله اولور و غی حاله که ذات انک بیک سببی ایدر مستقیم اولاهو لا صوره
مستقیم اولور و غی کبی فان کان محلی له مستمای حقیق یعنی الهی غیر کما ذکر ذات الله
محلی اولور سه قینفع التفاضل ایدر من خلک بینی بین محلی و محلی بو بوجاه ایدر
محلی اخر و تاسنده تفاضل واقع اولور یعنی فضل تفاوت بولنور
بونرن زیاده برنده نقصان و تفاضل مزبور دن بد و مفارقت اولماز
البشلازم ماهیت اولور و ان کان صوره قیه فیک الصوره غیبت
الکمال الذاتی اگر مستماة الهی غیوب مستماة الله صوره اسمیه اولوب
اولور سه صوره مزبور غیبت کما لایة اولوب جمیع کمال مستغرق اولور
لا تمای غیبت مظهرت قیه زیر صوره مزبور جلوه کاهی اولان مظهرت
وجود و تحقق حسی ایدر غیبت در اگر چه بحسب التقفل غیری ایدر ده فاله
مسمی الله تعالی تلك الصوره پس هر صفت که مستماة الله مخصوص اوله علو
ذاتید و کمال مستغرق در تلك الصوره ایچون دخی ثابت اولو جیدر کن
لا یقال هی هو لکن بو قدر وارد که تلك الصوره اسمیه مستماة الله
غیبت در دیو حل جمیع اولماز و مستماة الله موضوع و صوره اسمیه محمول
قلنر و لا غیر یعنی صوره اسمیه مستماة الله غیوب در دیو حکم اولور
زیر بحسب التقفل بنهاده بفايرة ثانیه در اگر چه بحسب التحقيق اتحادی
وار سه فقد اشار ابوالقاسم قشیر قشیر قاف و کسرین و تشدید یا ایدر خلغ
نولن اولو کاند بو معنایه اشارت ایدی بقوله بوقولی ایدر که ان

كل اسم له قيمته بجميع الاسماء الالهية وينعت بها تحقيق هراسم الهى بحسب
 سر التوحيد جميع اسماء الهية ايله تسمى ايدو يعنى جميع اسمائه تسميه
 قبول ايدو وجميع اسمائه متصف ومنعوت اولور. وذلك ان كل اسم
 الهى يدل على الذات وعلى المعنى الذى يسوق له ويطلبه. بونك بيان يعنى عموم
 شتى وعموم مفعولك بيانى بودر كه تحقيق هراسم الهى ذات بجمه ذات
 ايدو ودفى شول معنائه دلالت ايدو كه انك ايچون سوق اولمشدر يعنى انك
 ايچون اسم وضع اولمشدر واول معنای طالبدر انك سبب ايله ساير اسامان
 متميز اولمايچون. فمن حيث دلالة على الذات له جميع الاسماء ومن
حيث دلالة على المعنى المخصوص الذى يفرده به متميز عن غيره كالرب
والخالق والمصور الخ غير ذلك. پير اول اسم الهى ذات مطلقة دلالتى چيشتند
 جميع اسمائه ايچون ثابت واکا منتسب اولور اما معنای مخصوصه دلالتى
 چيشتند ايله معنای مخصوصه كه اسم مزبور انك حسي ايله اطلاقدرن يقيد
 وانقر ادبولور غير يون تميز حاصل ايدو مثلاً اول معنای مخصوص رب كى وخالق و
 مصور كى. فالاسم عين السى من حيث الذات وغير السى من حيث ما يخص به
من المعنى الذى يسوق له. پير هراسم بحسب الذات مستانك عيني درموضع له پير
 اولان معنای مخصوصه اختصاص حسي ايله غير بودر. واذا اخصمت ان العلم
ذكرناه. وفتاكه من علوية اولان بزم ذكر ايدو كوز معنا ايدو كن نمونك كه جميع
 كمالايت مستغرق وجامع اولان كمال انك ايچون ثابتدر. علمت انك ليس علوانك
 تحقيق من بلدك كه علوانك علومكان دكلدر و دكل ايدو كى ظاهر و متبادر در
 فلا علوانك انك. دخى علومكانت دخى دكلدر ناصيك نصب ايدو كى منصب سبي ايله
حاصل اولور. فان علوانك انك مختص بولاة الامر. يعنى نيجى علوانك علومكانت
 وعلوم تبه كى دكلدر ذير علومكانت امور مسلميه والى اولنلى مخصوصه دياليله
 يا نصب اتفاق جماعة ايله. كالسلطان والحكام والوزراء والقضاة وكل ذي
منصب. مثلاً سلطان كى و حكمر و وزير و قاضى كى و هر منصب ايله اولان
 نايلدو مير و مير مير انك كى. سواء كانت فيه اهلية ذلك المنصب. برابر دكلدر
 بونلر منصبلر نه لياقت واهليت اولسون حكام سلف كى. اولم يكن كركسه
 اولماسون انايه زمانه كى پير علومكانت قابل الزوال ودر عزل ايله مثلاً
 والى بالصفات ليس كذلك حال بونكه صفات مخصوصه سبي ايله حاصل اولان
 علودخى علومكانت كى وولاة امر مختص دكلدر پير زوال دخى قبول ايتمز ذير
 حد ذاتك صليته در اعتبار معتبر ايله دكلدر. فانه قد يكون اعلم الناس بحكم
فيه من له منصب بحكم مع كونه اجهل الناس. ذير از اولور كه اعلم ناسه بحكم

طالع
 ۶۰

بحكم ايدو مع هذا اول محكم اجهل ناس ايكن. فهذا على ما لمكانه بحكم التبع ما هو على
في نفسه. پير اول منصبى بحكم صاحبي ولان اجهل ناسك علومكانت ودر شبيه تبعت
 و اضافن ايله در حد نفسند علويوقدر و بحكم دخى اول مرتبه اضافتدر
 فاذا عزل زالت رفعتة والعالم ليس كذلك. ذير اول مرتبه دن عزل عازل ايله
اولسه بحكم فاد اولور و هو كوز علور فعتى قلنر اما عالم بويله دكلدر ذير منصب
ديناه قابل زوال اوليوق ايدو وباقي اولور و غندن ماعدرا اخرته دخى متعدير
و مترقي اولور. فحق حكمه مهميته في كلمة ابراهيمية فض مزبور حكمه مهميته
 كله يبراهيميه بياندر در مهميه اسم مفعولدر تفصيل باينوت هيماي افراط عشقدر
 حاصل اولور نشاندر نكه عشق افراط محبتدرن بياندر اصل ايجاز ووجود جان
 وجهاندر و همان بر صفتدر كه صاحبى يقين خاصه تعلقدن منع ايدو بلكه
 محبوب جاننه ميل ايدو راه مطلق به ايدو يعنى جهة امكانى ايله مشغول
 ايتمز جهة وجوبه چكرلش. الحقير مايل دم بسويك تو و تو بسويك دل. ايچون
 هر دو ديد و آرزو يكدل. جو بايدوي عين مكران بسويك غير ان غير بسويك عيني
تومينات روى دل. مست غراب ياده عشق توام دريغ. كرتشكني بسنگ علامت
 بسويك دل. انما سمي الخليل لخللكه وصره جميع ما انصف به الذات الالهية
يعني حضرت ابراهيم خليله خليل ديو تسميه اولندى بو تو صيفك وجه ذات الهية
 متصف اولور و غنى صفاتك جميعسته تحلل و دخول ايدو بجملة سبي صر واستجاب
 ايتد و كيدر برو جيله حصر و احاطه كه صفات مزبوره نك بر فردي حيطه خطه
 دايوه سنه خارج قلبه اما صفات مزبوره نك اندن ظهورى برو جيله اولاكه
 جهة اطلاق و حقيقتى جهة تقيد و حقيقته غالب كورنور. فالشاعر
مزبور وجه تسميه شاعر ك شعر مذكورنور ظاهر در. و تحللست روح
 مية. يعني افاقه محبتك ايدو بجاري روحك جمله سنه دخول و جريان
انك وقوى واعطادن هر جزءه سران قلدر. و به سمي الخليل ايله حال بونكه
 ذات خليك دخى خليل ايله سمي اولماسنه بو معني بسبب و ليل و بواسم جميل ايله
 مشرق قلناسنه بونكه طريق وسيل اولور. للشيخ الحسن الشاذلي حبيب
حبه بين الحشا ان يشا عيني على عيني مشى روحه روحى و روحى روحه
 مايشاشيت وما شئت شالست. الحقير سود كوشيله بر يدر كه اكود عوت ايله.
 كرسه دل خانه سنه ديدو كويانه بصر. نجه عرض ايدو متاعيني جهانك كه دل
او حود اول حركته قد من جانم بصر. كما يخلل اللون المتلون. شيخ قدس سر
 تمثيل عقلى ايله اكتمال محبوب توصيف ايچون مسال حسنه ذكره شروع ايدو ب
 لون عرض جوهر متلون حلول و سر يا ني ايله طول اتم سینه مثال كنوديكه حال و محل

ابراهيم
 عليه السلام

یکی سید انجی شیخ واحد کورینور. فیکون العرف بحیث جوهر ماضی و امکان و امکان
 پس عرضت که اجزای جوهر ایل قیامی و اجزایه طول حانزه اولان وجودی متمم
 مکان ایل اولان وجودی کبی کلید یعنی متمم مکانده اولان حلول کبی دکل
 زیرا متمم مکانده طولی حلول جوارید را قاعرضت که اجزای جوهرده طولی حلول
 سربانی در اول تحلیل الحق وجود صور ابراهیم علیه السلام یا خود ابراهیم خلیل
 دیوشمیه نک و جری حق و وجودی ابراهیم ده یعنی عین خارجی سنن تحلیل و دخیل
 و در کل حکم بصر من ذلك. دخی وجود ابراهیم ده صادر اولان تحلیل حق تحلیل
 و دخیل در یعنی مظهر صفات الهیه اوله سی دخی وجه شمییه در شارح قصص
 ایدو جهت ابراهیم در اولان تحلیل نتیجه و قرب نوافل در جهت حق اولان
 نتیجه و قرب قریند یعنی کنت سمعه و بصره در وکی کبی فان کل حکم مظهر
 زیرا هر که بر موطنی بر محلی وارد اول موطنی سببی ایل حکم مزبور ظهور بولور
 و متقین اولور لا یتعداه اول حکم موطنی آخر تعدی ایتز یعنی اول موطنک و دانه کج
 مثله احکام مزبور موطنی نشای دنیوی و دنیوی و دنیوی و روحانیه موطنه
 تعدی ایتز و نشای احرویه دخی کمتز الا نری الحق یظهر بصفات المحذات
 شیخ مصنف قدس سره حق و وجودی خلقه تحلیل ایدو دید وکی کلامه تنویر
 ایدو بیور که کوز من مسحق قوال صفات محذات مظهر ظهور ایدو عین عیدله
 نقین حیثیت در ایل صفات که حق اول صفاتک ظهوری نشای دنیوی و دنیوی
 ممکن اولور آخره تجاوز ایتز و اجبر بک من نفسه و اول صفات محذات مظهر
 ظهور ملاسه سی ایل حق تعالی نفسند خبر و یور که الله یسهری بهم و کراته
 و مرضت فلم تعدی دیو بیور و بصفات نقص و بصفات الذم صفات
 محذات عطف تفسیر بید یعنی صفات نقص و ذم ایل ظهور ایدو که اول صفات
 ذم حق نسبت ایل ذم و نقص اولر مخلوقه انصاف ایل اولور الا نری الحق یظهر
 بصفات الحق من اولها ال آخرها شیخ قدس سره عید که وجود حقه تحلیل حکمی
 تنویر ایدو بیور که کوز من مسحق انسان کامل و جوب ذاتیون غیری اولان
 صفات حق ایل من اولها ال آخرها خلق و تحقق ایدو اما جوب ذاتی ایل خلق
 ایدو کی زیر صیفه و جوب قدیم در حاد تک ایسه قدیمه قدم را سنجی بوقدر
 و کلام حق له دخی صفات حق کلیسی مخلوق ایدو تا سدر یعنی انسان کامل ایدو
 ثابتند کما هی صفات المحذات حق الحق. نکه صفات محذات حق ایدو ثابت اوله
 کبی زیرا نکه محذات حق سون در که کل یوم هو فی شان اکا تنبیه و شاندر
 صفات محذات دخی حق صفات حق بعض در الحمد لله فرج الله سبحانه و تعالی
 الشایع هر جامدیت و محذات شامل اولان حمد الله تعالی به مختص در و ملک که

زیرا واجب الوجود فنند اولان فعل را
 و جوب ایل وجود بولور اما عید که فنند
 توری فعل امکان ایل وجود بولور
 بقی مظهر اولان در تحت
 مظهر مظهر و عید که
 اولان در تحت
 نوافل اولور
 ستر

ماضی کلام عید و دخی سید
 در که نوافل ایدو و عید که سید
 حاصل اولان قرب قرب را ایدو
 اول ایل نوافل دیر
 ستر

غیر متجاوز کورینور بی جمع شانک عواقب حق و اجود اگر چه استرای حق
 تعلق ایدو بی غیر تعلق ایدو سه ده بلکه فی الحقیقه و عند الکشف غیر
 یوقدر غیرت بحسب المراتب من کل جامد و محمود یعنی هر جامد در
 واقع اولان محمود ذات اولان محمودیت حقه منتهی در و الیه
 یرجع الامور کله آیت بوکه اشارت در نعم مارم و ما حمد یعنی راجع اولان امر
 مزبور امور مذمویه و محمودیه عام و شامل اولدی و ما حمد الامور و مذموم
 واقع ده ایسه اول موجود اولان امر یا محمود یا مذموم در پس یکی دخی حق
 راجع اولور اعلم انه ما تحلیل شی سبب الاکان محمولا فیه شیخ مصنف قدس
 سره وجه شمییه ده تحلیل مذکورین بیان ایدو بر شیخ نتیجه و قرب
 فرایض و آخر نتیجه و قرب نوافل اولما سته اشارت ایدو بیور که تحقیق
 بر شیخ شیخ و آخره دخول ایتز الا اول شیخ ده محمول اولور یعنی صیفه
 فاعل ایل تحلیل اولان صیفه مفعول ایل تحلیل محمول اولور دیر
 فالتحلیل اسم فاعل محموب بالتحلیل اسم مفعول پر تحلیل که کسر لامه اسم فاعل
 فتح لامه اولان اسم مفعول اولان اسم مفعول مستور در فال مفعول هو
 الظاهر واسم الفاعل هو الباطن المستور پس اسم ظاهر و واسم فاعل
 باطن در مفعول ظاهر ایل مستور در مراد اسم فاعل و اسم مفعول
 ستماری در که بر مرتبه و خلق و عید حق در مثلاً عالم طبایع
 صورت ایل هیو لا کیدر کلامه تحلیل الصوفیه فقر نسرو تسع
 شیخ قدس سره مثلاً محموب ایدو بیور که مثلاً اول فاعل
 تحلیل صوفی در که صوفی خلل اجزا سته تحلیل ایدو دخول ایدو
 و صوفی تحلیل اول ما سببی ایل زیاده اولوب و اطر فی مدد و واسع
 اولور کانه نشو و نابولور فان کان الحق هو الظاهر فالخلق مستور فیه
 یعنی اگر عید محلی له نک نظر نه فعل و تاثیر حیثیتی ایل ظاهر اولان
 حق اولور سه و بحسب التوحید و افناء النفس جمیع احکام و اتاری حق
 مستد ایدو بیور نفس کوریمک اولور سه فالخلق مستور الحق یعنی موجد
 محلی له حق مستور اولوب عهد بحسب العقل و التأثير مستور و حق ظاهر
 و محموب در فیکون الحق جمیع اسماء الحق من جمعه و بصره و جمیع شبه و کله
 بر خلق که اول عید محلی له در حق جمیع اسماء مستد مظهر بلکه عین اسما
 و صفات اولور و محض نسبت و اضافات و عین ادراکات اولور مثلاً حق
 سمع ایل و حق بصر ایل بصیر و حق ارادی ایل مرید و علم ایل عالم اولور
 الی غیر ذلک و نتیجه و قرب فرایض حصول بولور وان کان الحق هو الظاهر

یعنی اگر عید متجلی له اول استناد احکام سببی ایله ظاهر اولورسه فالق مستور
 باطن فیه: **پس خلق حقده مستور و باطن کور نور و عبدک نظر نه حقده بر**
شیء مستور و من الاطیة ایله مستور اولور. فالق سمع الخلق و بصیر و یبصر و
 رجه و جمیع قوا: **پس بو مقامده حق خلقک سمعی و بصری و یدری و رجلی**
و جمعی قوا سه منزله سنه در و بو مذکور قلب کامل نتیجی بمقرب نواخل
بیور کما ورد فی الخبر الصمیم نکه خبر صحیح و وارد اولدیکه لایزال العبد
 یتقرب الی بالنوافل حتی احبته فاذا احبته کنت سمعه و بصره الذی
 یسمع و یبصر. **ثم ان الذات الالهیه لو تقررت عن هذه النیب لم تکن الهه**
پس تحقیق ذات الهیه شب مذکوره دن مجز و عالی اولسه اله اولمانه
لایق و حری اولماز زیرا نسب مذکوره که ذات الهه اعیان عالمه و استعدات
اعیان قیاس ایله لاحق و لان صفات و اسما دن عبارت قدر الهیه ایسه
مذکوره نکه احدیت جمیع صفات عبارت و اول مرتبه ایله تحقیق کنا یتدر
پس اگر نسب مذکوره که قدر اسما و صفات دن مقبلا و لمیه ذات تحت حق
باقی قلور که وجوه کثرتن بر وجهله قابل اشارت اولماز و مرتبه الهیه
صلا حقیقی قالمز. و هذه النیب احدتها اعیاننا: **دخی نسب مذکوره**
احداث اتمدی الا بزم اعیان موجوده موز احداث اتدی زیرا نسب تحقیق اولور
و جو متبیین ایله تحقیق بلور پس طرفین اعیانک تحقیق نسبتله امدخلی اولور
مستقل دخی دکل ایسه و اعیان بو معنایه احداث نسبت قیلور کما و (العیانک
ثبوت عملی اولسون کما وجود خارجیلر. فمن جعلناه بالو هیته الالهیه
پس بزاو الاله حق بزم فالو هیته نسبتی ایله الاله ایتدک یعنی بن عبد فالوه
اولما سق اول رب الاله اولما زدی. فلا یعرف الحق من حیث مرتبه حتی تقرق
پس حق سبحانه و تعالی مرتبه الهیتی حیثیتدن معروف و معلوم اولماز
حتی بزم مرتبه عبودیتدن ایله معروف اولما ینجه یعنی حقک عدم معرفت
بزم معرفت نفسی و منتهی اولوب معرفت نفسی معرفت حق مبتدا اولوب
قال صلی الله تعالی علیه و سلم من عرف نفسه فقد عرف ربه. بواجل ندر که پیغمبر
علیه السلام بیوردیکه هر که نفسی بلری تحقیق ربتک معرفتدن داخل اولری
و هو صلی الله تعالی علیه و سلم اعلم الخلق بالله. حال بوکه بو کلام فایقک قابل علم
الله اعلم و اعرف فلا یقدر. فان بعض الحكماء و انما حامدا دعوا یعرف الله
من غیر نظر فی العالم و هذا غلط. بعض حکما دن مراد ابوعلی و اتباعیدر
ابو حامدا امام غزالیدر یعنی جماعت مزبوره دعوا اتدک که عالمه نظر قلمادین
معرفه الله میسر اوله یعنی ظاهر حال که انا ممکنه دخی مؤثر و جبه استدلالدر

خلافه

خلافه فی جایز کوب دیر که مؤثر و جبهی اثر ممکنه استدلال قابلدر و بو مرتبه
 مرتبه مشهوره دخی اعلا در غالباً باطنیه و خواجگانک وجه خاص ده کلویک
 بو معنادر معلوم اولماکه طریق شائیات که سبیل استدلالدر ایکی مسلک
 منقسم در مسک اول برهان اثنی در مسک ثانی برهان لمی در برهان اثنی ده
 مؤثر دن اثره تنزل ایدر و برهان لمی ده اثر دن مؤثر تدبیر و ترجی
 قیلور پس برسا که قدم معرفتی طریق اوله مواطعات ایله فی الحقیقه معرفت
 حقده نظر و استدلاله محتاج اولماز اول اجل ندر که اهل استدلال یا ندر
 بو معنا صعب بلکه محالدر اما طریق ثانی نظر و استدلال یولیدر غیر
 احتمال یوقدر مسک اوله اشارت قران عظیم ده اولم یکف برتک انکه علی
 کل شیء شهید ایتی در و مسک ثانی یه دلالت سنر بصر یا تباش
 الاواق و فی انفسهم معناسیدر. **ثم یعرف ذات قدیمه ازلیه لکن لا یعرف**
انها الهه حتی یعرف المثلث و هو الدلیل علیه. یعنی بلی ذات قدیمه ازلیه تعریف
من حیث هی نب و نفوتن و اسما و کیفان دن اطلاق و تقرر حیثیتی ایله
معرف اولم جایزدر یعنی الهیه و فالو هیته نسبتی وقوعه اولور و غنی
حاله ادراک جایزدر دیک اوله فقر ایدورین بو مرتبه معرفت و ادراک
نسبی ایتدک خبر و او سزا اولور که ادراک معرفت نسبت و اضافت قییلندن
درین نسبتک دفعتی تصور اولنسه بو مقامه برنام قومی مصورا و ندر
تقدیر یوقدر مدرک و مدرک و عارف و معروف و معرفت هب بلوطی
مکر بو مقامه مقام رفع و تعین دیوز که رفع و تعین اثبات ذات مطلقه و
نوع معلومیه در و بالجمله بو برلور و غما و زره ذات قدیمه من حیث هی بلور
اما الهیه فی مرتبه سیه بلنر حتی مالم بلنما ینجه یعنی نسبت اثریه معلوم
ینجه نسبت الهیه و مؤثریه معلوم اولماز زیرا مدلوله دلیل دن انتقال اولور
دلیل سوزجلا اولماز. ثم بعد هذا فی ثانی الحال یعطیک الکشف ان الحق
نفسه کما عین الدلیل علی نفسه و علی الوهیه یعنی بو مرتبه دن صکره که
فالو هیته ایله الاهی بلو و کلیتک ایله توجه فالص حاصل ترکون صکره
ثانیاً عین بصیر نور کشفله منفص اولوب و بو کشف که جمع بعد الفرقه
مرتبه سیدر سکا اتمادیکه حق تعالی صریرک نفسی نفسک والی
هتیک اوزر فرغیدر دلیل در یعنی صوت تعینک اعتباریله دلیل اطلاق
معنویه بیه اعتباریله مدلولدر بر نفسنه دلالتی فیض اقدس ایله الوهیتنه
دلالت فیض اقدس ایله در ثانی اولور. وان العالم لم یس الا الله
تجلیه فی صور اعیانهم الثانیة الیه یتحیل بوجوه ابدونه و ان سوع و یقتور

یعنی معرفت مذکوره ذات من حیث
 ذات اولم حیثیتدن در
 خود حیثیت ثانیه ایله حاصل اولور
 معرفت در ثانی اولور
 مسک

حقایق هذا الاعیان وحوالها: دخی معرفت مذکوره صاحبیه عرفان من نور دن
 صکر بطریق الکشف والعیان معلوم و نمایان اولور که وجود عالم خلق و کل
 التجالی وجه حق در که ملایکی صور اعیان ثابت و ظهور و هویدا اولور
 ایله اعیان ثابت و احوال که خارج و وجودی اول تجلی سن محال در
 یعنی الحق بر آن تجلی دن فارغ و لسه اعیان خارج دن اثر نمایان
 قلل و فیض چشمه سان ظهور کر اولسه باغ و وجود ده بر قطره نه اولور
قطعه بحر وجود ساکن پیغوله و عدم جری ریاخ ظاهر ایر موج بی شمار
 بر تو صالوب مظاهر بر جوهر لطیف هر اسم قیلدی مظهر شکلی اختیار
 دخی معرفت مذکوره صاحبیه ظاهر و هویدا اولور که حق تعالی صور اعیان
 ثابت و حقایق مختلفه نک لنوعی سببی ایله متنوع و مختلف اولور **قطعه**
 بر شمس منیر و بجه مرات مظاهر بر بحر عظیم و بجه احوال در افشان بر باد
 والوان زجاجیه ملون: بر جام بی ایله کی مست و کلی حیران: و هوذا بعد العلم
 به منانته الکه لنا یعنی کشف سابق الذکر بر حق الهیه اعتباریله یعنی اسما
 وصفایه حسنی ایله علموزدن صکر و زینر مادامکه بزم ایچون بر اله اولور
 بلیه انک اول اعیان ثابت مقتضای اوزر اسما و صفایه و ارد و رخ و
 اعیان اول اسما و صفاتک فحل سلطنتی و مجاری ظهور ایتدی هر کز منور
 اولان اعیانک مرایای صور من ظهور و منجلا اولان حضرت حق ایدون
 بلنک میسر اولماز: **قره** یا حی الکشف لآخر فیظهر صور باویه فیظهر بعضا بعضی
 الحق فیعرف بعضا بعضا و یتبین بعضا بعضی: یعنی کشف اول که کشف مقام
 جمع ایدی بو کشف کشف مقام فرق بد الجود و جمع الجمع مستی قلنشد در جمع
 الجمع صور اعیانک مرات حق ظهور یور که بیا اعتباریله حق مشهور خلق
 اولور که حق غیب اصلی سنده مخفی قالور که اعیان راجحه و وجودی ستم
 مشرور و بی عدم بومر تبه دن عما ایله تغییر اتمشدر که حضرت علمیه در و
 نفوس دن بری بر موز میانشده جریان ایدن تعارف ازلی و تناکر قدیمی
 اول اول عالمه ثبوت بولور بر بوعالمه ظاهر اولان تعارف و تناکر
 اول تعارف تناکر سابقک تخمدن ثمر در و مقدمات دن نتیجه لروکه الارواح
 جود بجنده: **فما تعارف ایتلف و ما تناکر اختلف** فاما من يعرف ان حق الحق
 وقت هذه المعرفة لنا بانها و ما یجول الجحش التي وقعت فیها هذه المعرفة
 بنا اعود باننا ان اکون من الجاهلین: یعنی بزدن بعضی بولور که بومر که
 بعضی بعضیله سیدر حقک حضرت علمیه سنک مراتب ثابت و بوعلم
 ظاهر اولان معارف اول معارف سابقه دن در مقتضایه مناسبات و لوزم

ها
 و

حکمی ایله اما بعضی آخر مذکوره غوامض نشات عنصرتی مرات معرفت لرونه کور و ظلمت
 و بر مک بومعنا بلز نور و کجایان جاهل و نور عرفانده غافل قالور لر
 طایفه اولی مجبور بان الکه واهی کمال و جمال و طایفه اخری مجبور بان ظلمت
 جهل و جلال که طریق سداد معرفت ضالین اولوب مستحق و عید اعود بانسه
 ان اکون من الجاهلین اولور: **و بالکشفین معا ما یحکم علینا الاله** یعنی سابق
 الذکر اولان کشفنک معینتیه بله حق بزم اوزر و موعنه حکم ایتن الازم ایل حکم
 ایدر یعنی حکم ینه بزم عین استعداد من و استعداد عین من و اولور: **لا یکن یخفی**
یحکم علینا و لکن قیه: شیخ استدر کله نفی ایدوب بیور که دکل در یعنی حکم نفس
 الامر حق دکلدر بلکه نفس منو ایله نفس منزه حکم ایدر زلکن ذلک الحکم ذات
 حقه و نفس وجود مطلقه ثابت و لذلک قال الله تعالی فله الحجة البالغة
 و بواجل دن او ترودر که حق سبحانه و تعالی بیور دیکه حق ایچون خلاصه حق بیزور
 حجت بالغه و حکم غالب و ثابت و مستحکم: **اذ قال الحق لم فعلت بنا کذا و کذا ما لا یروا**
امر ضمیم فیکشف عن سابق الامور و هو الامر الی کشفه العارفون هیا فیر و
ان الحق ما فعل بهم ما ادعوه انة فعله و ان لک منهم فاته ما علمهم الا هم علیه فیض
محتم و ینفی الحجة لله تعالی البالغة: یعنی اول حین ده که روز جزاء افعال و ثبوت
 ختم ایل بوقیله قایل اولدیکه مجبور کند و غرض نفسانیلر نه ملایم اولمیان احکام
 مجازاة ظاهر اولور که حقه سؤال اعتراض ایدوب سن بزم ایچون بوسی ایتدی
 بزخود سنک قدر شامک محتم مغلوب انکر استطاعة فعلی سن عطا اتمشدر
 اول فعل در که بری بوشد ته القا ایتدی دکلر نه حق تعالی سابق امر دن یعنی
 اصل حکم معهود در عارف لرونه نیاده بالروکی امر در پردر شبهه بی ازاله
 ایتدی که مجبور بوزی قدرته کامله کورب بله کریم اولحق ایتدی دیو اعا
 ایتدی که افعال کبذ و استعداد لرونک تقاضایه و جبلت لرونک مقتضایه در حق
 اینه مشرور حق انلری اول استعداد اوزر بلشدر علم خود معلوم تابدر بلکه
 حق دن بونلر تقاضا ایدوب طلبکار اولمشدر بر بونلر که نفس لرونه واقع اینه
 کند و لرونه ظالم کند و لرونه شکر که فاعلمه الله و لکن کانا انفسهم یظلمون
 بومعنا ده وارد در بر مجبور که حجتی باطل و زایل و حقک حجتی غالب و بالغ اید
 نته که حضرت ابراهیم دن حکایت اولان آیه کریمه که بل فعله کبیر هم هذار بومعنا
 اشارت و ایامر که اصنام لسان استعداد لرونی ایله طلب خراب فناء و جود ایله
 مشرور فان قلت فما فایده قوله تعالی و لو شاء لهدیکم اجمعین قلنا انصرف
 امتناع متناع فما شاء الا ما هو الامر علیه معلوم اولاکه حضرت شیخ سؤالی
 وجوابی بومعنا مشرور قدری بیان و اعلام در تقدیر یی بودر که چون حکم اولان

هوای جلیله و ضلاله جلیله دن مراد
 اصلیه در عارضه کلا در شقای غرضه
 گاه اولور که سعادته منزل اولور
 دخی بولور که اهل ظاهر انفس
 قدیشی و الشقی قدیسو دیر و
 بومعنا ایل مقیددر مستحکم

نفس اعیان استقامت اعیان اشی و حقد و فایض و وارد اولان همان محض نور
وجود ایشی و شفاء هر یک شرفیه سه چار ترتیب اید و نه فایض و درانی قیلول
جواب و یور که حرف اولانک امتناعی ایچون در اول متنع اول و غیچین چمنیای
کریمه دیگر که جمیع نفوسه هدایت مشهور جمعوسنک هدایت مشیت تعلقی متمنع
اول و غیچین و جماعت متناع مشیت اولد که حق اولد عالمدر که اعیان بحسب الاستعداد
والشان متغای و تر در بعضی هدایت و بعضی ضلالت مستعد در قابل ضلالت جلیله اول
هدایت جلیله قبول اینتر و قابل هدایت جلیله ضلالت جلیله قبول قلیله مشیت و علم
مرده و معلومه تابعه در واقع اولد قلیله حسی اوزره خلاف واقع و نقیض
نفس لامر و تعلقی اینتر بر بعضی نفس لامرده حکم نکونده اوزره ثابت و مقدر زیاده
اول و جماعت اولد که تعلقی ایدر اگر چه ممکن بحسب العقل قابو انقیضین و متغای ضلالت
تکه یور و لکن عین امکانی قابل التمس و نقیضه حکم دلیل العقل و امکانی
المستوفی و وقع فی ذلک هو الذي كان عليه الممكن في حال بقائه قد خرج من انبعاث
استدراک اید و بیور که اگر چه مشیت نفس لامر حسی اوزره تعلقی ایدر لکن عین
ممكن بحسب العقل یعنی خشیته امکانی سی ایلد که اعتبار عقل ثابت در قابل انقیضین
زیر انفس ممکن مستوفی الحقیقه اولم ایلد متردد الوجود و جایز عدم در اگر چه نفس
حقیقی واجب الوجود و موصوفی بالقدم در اول اجلوت قابل ضلالت در اقبال
العقل جایز اولان حکمتک موطن شهادت و هو قیقی سنک اوزره و وقوع بیور سه
معلوم اولور که از لیل حال شتند و دخی انک اوزره ایدی حاصل کلام اگر چه
ممكن طرفین ایلد متضاد در لکن ستر قدیم واقف اولن بلور که طرف واقع تقرر
یعنی اعیان ثابت مرتبه سنه ثمر استدر اولان احکام در که بعلمده و وقوع کور اعیان ثابت
ایسه جمل جامل ایلد مجموع لیکور بر سوال متوجه اولم که غیچین ممتنع اقتضای
اهدای ایشی و عین ضلالت مقتضی ضلالت اولدی ضلالت ایشی که غیچین انسان ظاهر
اولدی و کلیت کلیم بحسب زیر اعیان ثابت صور اسماء لطیفه و مظاهر صفات و اسماء
حضرت علمده ثابت در اسماء و صفات ایسه من حیث الحقیقه عین ذات متعلق جعل و
ایجاد اولد که و الله مهدي الرشاد منه المبدأ واليه المعاد ومعنى هذا ان كل ما
كل فلان من العالم فتح الله عين بصيرة لادراك الامر في نفسه على ما هو عليه فمن العالم
و الجاهل بيور که هدایتک معنایه بیان امر دیگر بر وجه احداث هدایت دیگر
نکدر زیر هدایت و ضلالت استدر غیچین مجهوله مقتضای بیور و غیچین اوزره قدیم
لرد مشیت لری کی و حادث اولان بونکر بیان و اظهار در که سابق امر در
کشف حجاب ایلد حاصل اولد و تعلقی مشیت کی هر ممکن ایسه استدر اوزره کشف
حجاب ایلد حاصل اولد و انک نفس لامر بصیرت و دید و دل یوقدر که بعلم حجاب

حضرت شهابی بوقامده مدد و تکلیف
ایله و در مقابل مصلحتی اولور
منور و جود اضافی و در وجود مستقل
عند التحقيق بوقدر
بیور استدر ان عین امکانی قولنک ایشی
اولد که ماوراء حجاب در حقیقت
نفس لامر اولد انک عاجز در واقع
دلیل ایلد انک حکم متردد در
بیور تکلیف یوزره بولور
اتفاق حقیقی اینک حکم موطن مقام
کریمه فیض اقدس و صفات علی مرتبه
که فیض مقدس یعنی هر که در ان
سنک اقبال در ساطع اولد و عارف اولان
تکلیف و تقدر در اول اعتبار قائم
تکلیف اسماء سوال اعتبار کمال
مقتضای اسماء در وجه بحسب کمال
مخلوقات مبتدیه در وجه جمع حقیقت اولد
مکمل اولان غیچین ذات مستقیم یعنی جلال
واحکام صفاتین اصلیتین یعنی جلال
و جلال فوهر مظاهر ایلد تبارک
بولور

تذکره

انک سببی ایلد نفس لامرده عالم اولان زیر نفوس انسانیتک کیمی عالمی جاهل خلق و انفس
اعیان ثابت لریک استدر اولدی اوزره **فما شاء وما هدیکم** و لا یشاء
یعنی حق تعالی انک اوزره هدایت و لمدی و هدایت دخی اتمدی زیر اعیانک
اقتضای هدایت اتمدی و من بعد انک دخی هدایت دلمز مشیت علم قدیمه
مخالف قلیله یی دارد نیامشیتانه و در خیالنا خلاصه اولور و غیچین
اخر در طائفه اولسه اولسه کرکر هر برینه احوال و سکان لا زبور
اولم سه امتلاهی جهات میسر اولم و کذلک ان شاء فعلت اهدا ما لا یکن
یعنی لو شاء قولی کدر ان یشاقولی دخی یعنی زمان مستقبله دخی حکم زمان
ماضیه کی یکدر ثانی منتهی اولور یعنی زیر الوماضیه مختص اولور و غیچین
کی انی دخی مستقبله مختص در پس لجه مشیت تعلقی ایدر اولم ایچ
امور اعیان ثابت نک خود مقتضای متبدل اولم **فما شئت** احدی التعلق
وهی نسبة تابعة للعلم والعلم تابعة للمعلوم والمعلوم أنت واحوالک فلسف العلم
افری العلم من المعلوم انشأ العلم فبطیفة من نفسه ما هو عليه في عینه یعنی حق
مشیت احدی التعلق در یعنی علایقه یی معلوماته جهة واحد نور جهات متکثر
در ککدر پس تکرر مشیت معلومات خارجیه ده واقع اولان تکرر سببی ایدر
بلکه الحقیقه تکرر نفس مشیت بولمز تعلقات مشیت بولمور مشیت مزبور
برنسبدر علم تا بعد زنگم علم نسبتدر که معلومه تا بعد معلوم ایسه سنک
واحوالکدر یعنی عین ثابتک و احوال عینکدر که هدایت و یا ضلالت در پس علمک
معلومک اثری و لماز زیر علم نفسک اثری و افعالک در وجهله مؤثر اولد
بیور پس معلوم مذبور و وجهله نه حالت اوزره محمول و مجبور ایسه آینی
اقتضای ایدر و علم انی اعطا ایدر اول حال کر که هدایت کر که ضلالت اولسون
معلوم و لاکه معلومه تابع اولان انفعالکدر علم فعلی معلوم تابع اولماز
زیر امر تبه معلوم من عالیله در صفت عین ذات اولدی دخی مقامه در اما
علم انفعالیکنک مرتبه معلومه مع در بلکه متأخر در که صفة ذات معیار
اولدی دخی مرتبه ده در محصل کلام علم فعلی اعیان ثابت در مرتبه سنک
و تحیل اولمز و بالجملة حفظ مراتب و رعایت حضرات سابقاد دخی و صیقل و انفس
ین غفلت اولما سون و حضرت غفلت اولدی و غیچین در که بعضی غافلین یوزره
علم فعلی ایلد اعتراض ایدر لر مع هذا اصلا و رودی یوقدر الله تعالی اعلم
و انما ورد الخطاب الالهی بحسب ما توطأ علیه الخ طوب و ما اعطى النظر
العقلی و الخطاب علی ما یطیبه انکشاف خطاب الالهی و امدادی الا طور عقله
مقید اولان محض بل توافی انکدر بحسب اوزره وارد اولدی دخی نظر عقلی

علم یقین سنک کمال
نسبتدر انی همان
دشت نکو غیچین عیان
هیب بو بخلاوت کلور
بدلده اولانهای هوی
کلده اولان دیکله هوی
لاله قدح غیچین
بروزم علاه کلور
انواع عربی کوز
یوقلد و در اولان لایله اولان کلور
علم فیما و انفعالیکنک کوز اولان و فو فی
هون و فو فو فو فو فو فو فو فو فو فو
در نظر اولد
محصل علم ذلک عین اولدی و غیچین اعتبار
معلوم متغای اولدی و غیچین اعتبار
دخی یوقدر اولدی و غیچین اعتبار
و مراده تابع اولدی و غیچین اعتبار
اعتبار بر مرتبه و عینه و غیچین اعتبار
سابقا بر اولدی و غیچین اعتبار

اعطای او و کجی حسب اوزره وارد اولوی کشف عارفین اعطای او و کند مطابق اولاد
 زیبا جمیع مخلوقات استعدادی کشف معرفت و فایز خلق اکثری خواهی غفر
 ایلد بخوبی و احکام طبیعه سفلیه به مغلوبه در سیر اعلائی علیین دن بحر
 اولاد دیدار اولاد محسوس در بیکه اکثری که تاب تکلیف شرع و دورا و مانع
 دماغی خام و اوصاف احکام لایقه لایه اولیک کالانعام در **لایق**
 قوی کند تصور معنای لو کشف قوی که کفر و فتنه مطهر و حجاب قوی
 نشسته بر مرز حیرت کند سر رفع حجاب حق ابد با میدفع باب زاهدی قاطع
 من هر فنا در نزد اهل عشق هم سابق از حساب و کلام اکثر موصوف و قل
 اعار قوی اصحاب الکشف دخی بواجل ند که خطایات الهیه نشانه متباد
 نه تصدیق و ایمان کوی **لایق** بار مراد الله واقف و حجاب ظاهر و کاشف اولان
 عارف اولان اکثر **لایق** من اقل و اشد در لکن اصحاب کشف اولی ایلد مرتبه
 لایق مؤمنان برتر و و اما الله مقام معلوم یعنی برتر هر برتر علم الهیه
 مقام معلوم مرتبه متعین و در اول مرتبه دن تجاوز این پس شونکه
 حسیق فقله عکس اشد اید اول مقامه هوس و ترچه در جانب ثابوس
 قالود و اولکه متسع کشف ده توطن قلیت در ایماد ارج مرتبه در
 اولور هرگز محو بل که تحت تدبیرده اسیر اولی بلکه لایزال منقاد زنجیر تقدیر
 اولور مخلوقات دن بر سنه اعتراضی بالباطل قلن اگر چه بحسب الظاهر امر و حق
 حکم شرع اوزره مدعی قایل اولور لکن **لایق** لا یشکر و الباطل طوبه فانه بعضی
 ظهوراته نکته سندی غافل اولی الحمد لله انی هدانا لهذا و ما کنا لنهتدی
 لولا ان هدانا الله **لایق** ای طالب جویند اسرار قدر از سر قدر هیچ مگو
 چیست خبر غرق است درین سفینه لفظ و معنی محو است درین خربطه لغت
 بیک از هند سه بیرون و منی الف بقیاس از خوش خرد برتر و عالی ز نظر و هو
 ماکنت بدی ثبوتک و طهرت به وجود که یعنی مقام مزبور اولور که سن انکله
 ملیت و متصف اید اعیان ثابت مرتبه سده ایکن که حضرت علیه درود فی
 انک ایلد ظاهر اولور که وجود کرده یعنی وجود خارجی که عالم شهادت در زیبا
 شهادتک حضرت علمه مطابقی لازمور **لایق** هذا ان ثبت انک وجود یعنی هم مزبور
 اول شرطه صحیح اولور که وجود خارجی سنک **لایق** و سایر اعیان ایچو ثابت اول
 مرات حق ظهور حکم ایلد فان ثبت کانت الوجود الحق لا یشکر و الباطل طوبه فانه بعضی
 مرایای اعیان ظهوری حسبی ایلد حکم اید و ثابت اولور سنک کل اید و حق
 اولور فالحکم لک **لایق** وجود الحق بر حکم سنک مرات عینک ایچو ثابت اولور وجود
 حقه اعتمادی اولور و غیره شکور زبر و احد حقیقی در قابل

فصل کلیم علمه فی تصور کشف و کلام
 انفعاله تقدیر یقین در کتب بیک
 کفر مرتبه علم کلام و کلام هبیت تصور
 خود نقد فی ظاهر و

بعضی معلوم مطابق در هر مقام
 تا بعد یعنی مطابق معلوم جانی
 اصل در زید علم معلوم کل
 می گیرد مثل

بعضی تصور اید
 سکا نایله تصور اولی
 وقت نظر اولی
 اولور

تقدیر اولور تقدیر من بای اعیان حاصل اولور معلوم و لایق ان ثبت لفظی
 ان شک و تردید ایچون دکدر بلکه وجود کمالی ظهوری بیاند **لایق**
 انک الموجود فالحکم لک **لایق** یعنی وجود حق مرات اعیان و خصوصیات احکام
 محکوم علیه اولور و اوزره سنک موجود اید و کول ثابت اولور سه حکم سنکدر
 یعنی وجود که حکم عین ثابت ایلد سن سن بر یکی صورتی بل حکم سن لکن صوره
 سابقه ده وجود حق اوزره حکم اولور سن صور ثانی ده کد وجود حکم
 اولور سن فان کان الحاکم الحق فلیس له الا افاضه الوجود علیه و الحکم لک علیه
 یعنی اگر حکم حق اولور که حکم مقام جمع حسبی ایلد مقامات تفصیلیه اوزره وقوع
 بولور حکم موجود ظاهر اعیان اوزره محض فیض وجود اولور ایلد فیض وجود که
 صهر علمیه خارج مشهود قلمت در افاضه وجود دخی اعیانک لسان استعد
 لایق اولان طلیلی سیمی ایلد در پس فی الحقیقه حکم اعیان اوزره نفس اعلیایکدر
 فلا تجد الا نفسك ولا تلم الا نفسك **لایق** یعنی خود و مشرقتضای عین نشانک
 اوزره مقرر در پس جمله سندی وارد جمله سنک حکم و جزایه سکا عاید در اوصاف
 محموده صدور ایدر سه حمدی سکا راجع و یا صفات مذمومه ورود ایدر سه
 ذمی سکا تابع پس افعال مقابله سندی بقی ثمرات و مکافات و جزا و ثواب اگر چه
 نفس که مرتب اولور و در **لایق** و ما یبقی الحق الا افاضه الوجود لک دکل لک
 دخی حق ایچون باقی قلن الا سنک عین ثابت کلا افاضه وجود اتو کد حکم باقی قالو
 زید اول افاضه وجود حقه مخصوص در سنک عین کول دکدر زید بر شیک کم
 نفسنه وجودی اولیه غیر بجه فیض وجود و اعطای وجود ایدر **لایق** فانت غدا
 بالاحکام و هو غدا و ک بالوجود **لایق** پس حق غدا یعنی سن ظهور احکام سیمی ایلد
 دخی حق سنک غدا کدر فیض وجود سیمی ایلد بوراد غدا اطلاق مجاز زید نیک غدا
 مفید عیده خفی اولور سنده حق حقیقی اولور احکام کلا و بر سن و ان ظاهر
 اولور دخی حق سنک غدا اولور یعنی سنده فیض وجود ایدر بر حق حقیقی و خلقی ظاهر
 اولور تشبیه مجاز بود و بر ظاهر **لایق** فمقین علیه ما تعرف علیه فالامر منک الیک
 و منک الیه **لایق** پس سنده حق اوزره حکم متعین اولور حقد سنک اوزره متعین
 اولور یعنی کیه یعنی حق غدا اولور و ک کیه حق دخی سکا غدا اولور حقد وارد
 اولان حکم سنک اوزره که فیضان وجود اولور و سندی حق اوزره وارد اولان
 عین ثابتک لسان حاله اعطای و اقتضای اولور غیر انک تسمی مکلفا و مکلفک الا
 ما کنت له کلفی بمکلف و بما انت علیه و لایستی مکلف اسم مفعل کانه سوال متوجه
 اولور که حق ایلد عبد میاندن بوجبه مشارکت ثانیه و الحاق پس جهه امتیاز بجه
 متصور اولور جواب و بر یک سن مکلف اولور غدا فمناز اولور سن که فتح لامر سن

ایضا حکم لک بر سکا
 الوجود بحسب عینک کذا قال
 انک

مفعول در حق تعالی سکا تکلیف اندک لسان حال ایل و نه نیک اوزر نه ثابت
اولدک ایسه انک ایل که استعداد کور تکلیف طلب تمکله تکلیف اندکی ایسه
مکلف اسمی ایل مستی قلتم بلکه اسم مفعول عبده مخصوص صدر و حق ایل عبده
امیازی بونک ایل منصوص در شعر فیجری و احمد و بعدی و عبده بر حق
بکا احمد ایدر فاضله وجود ایل که کند و صورتی اوزر خلق و ایجاد و ردی بی
بسی طبیعتن خلص و کمال لایقه ایل اتمه ایل تالیقورد انی کعبادت ایدر
یعنی بنم طلب و ایجاد فی قبول وجود و خانی و جسمانیکن مرابطی که علوی
که سفلی اوسون بن دخی عبادت حق ایدر رینی هم ظاهره اقامت حدود و شرعیه
باطنه تجلیات ذاتیه سن قبول ایدر و انک احکامن اظهار ایل **قوله** ففی حال قرینه
و فی ایمان الحق پس مراتب الهیه ده بنم اوزر نه خلایه حاله انکار ایدر بن
زیر مراتب الهیه فی منافی اولور امر له متضفا اولد و غنی کات شیک بوکلاهی
لسان حال مجنون ایل در بوضه صاحب مشهور و عارف خداین حق هر شیه کور
و مقد و مدغن اولور نه که دیشله **قوله** رقی الزجاج ورقه الخرق فتش با و شاکل
الامر فیعرفه و انکره و اعرفه فاشهره یعنی حق تعالی جمیع موطن و مقامات بنی
بلور اما بن دخی جمع موطنه و مرابطه بلور بلکه بعض موطنه عالم و بعض مقلد جاهل
زیر مرتبه الهیه دن مرتبه احدیت و غیب هویت مکنونا تک معلومی اولور اگر چه مرتبه
و احدیت و صفات بویه تکدر لکن استار محجب مرقعه قلنسه ذات و صفات حق عارف
اولور و زو جالی تفضلیته شهود عیانی ایل ساره واقف اولوب پوده و انانی
کاشف اولور **شعر** کشف حجاب غیر ایدوب باطنک ایل عین حق ایکی لکی بر این لم
بوکور نوب یاقن ابراق عین بقا کور در مجرای حق فکانوزین ای نظر ایدر بر نفس
جان کوز نایح یوزومه باق خانه خلوت ایل لم کثرت و حرایت لم سولیشلوم
زبانسوز السوزا و در سن فی ورق سولیشلوم ایتدوم کوز لیا لم کورینا لوم اولور
اداده دهان بلکی زبان کوز و قول **قوله** قانی بالقی و انما ساعد و ساعد
یعنی بر حق بزدی غنا به مطلقا حق مصور اولور حال بوکه ظهور اسماء و صفات
کماله بر حقه مسا عدا اولور و زینیر قابل یاد ایل که فاعله فعلن قبول ایدر
مساعده اولیه فاعله ظهور کماله تمام اولور و نمازده حق کماله لاتی بر اسعاد ایدر روزی
بلورن ظاهر خارج ایدر روزی بر کچ حق بحسب الذات غنی عن العالمین در
لکن ظهور کماله صفات مساعده و قوا ایل موقوف در تکمیل الله تعالی بیور
ان تصور الله بنصره معلوم اولور که حضرت شیخ بومقام و قنا که ظهور کماله اسماء
بحسب الظاهر بنم اعیانوز سبب اولر ایسه اسعاد و مساعده بنم اسناد انی
اگر چه فی الحقیقه نظر توحید و عرفا لم یا قلنسه حق نفسی نفسی ایل اسعاد ایدر و کی

خام

ظاهر و نمایان اولور لذلک الحق اوجده فاعله و اوجده یعنی حق بنی انک ایجاد ایدر
بن دخی بلور فی جمیع مظاهر و ایجاد و اظهار ایدم تا که محیی بلور ذات حق بلور و ادغفک
و حدیثی کلمه و منزه جامع ایدر بعد و لکن اوجده دیکل جمله متمثله بن عینی فی
العباده دیکل اولور که انعم و الله کانه ترا حدیث اولان موطن خیال مقصود اولو
الله اعلم بن اجماع الحدیث بنا و حق فی مقصد یعنی حدیث قدس در حق بنم بوموتا
اوزر نه وارد اولدیکه کنت کنتا مخفیة فاحسبت ان امری در در حق حق مقصود
بزده محقق و موجود اولدیکه اولر مقصود مظاهره حب ظهور معرفت و ولما
کان الخلیل علیه السلام هذه المرتبة الی سببها حتی خلیلا لذلک سن القرین یعنی قنا که
خلیل علیه السلام بومرتبه ثابت اولدی ایسه که اولمرتبه ذات الهیه نک جمیع متقد
اولور و بن جمیع در جمیع سنه خلل خلیل اسمی ایل مستی قلندی و بومرتبه و بنیمه
خلیل اولدی و بومرتبه صاحب اولدی و بنم در که خلیل ضیا فی نسبت اندیکه اولضیاف مر
زوقله رزق ایصال در و تحلل اوزا قدر و جمله بن مسر مع سکا تکمل اوزا قدر
دخی بوسبب ایل در که شیخ عارف و محقق ابن مسر و جلی که اکابر طریقتن اولور و غنی
فتوحاته مسطور در خلیل علیه السلام ایصال اوزا قدر مرزوقیه قرین میکایل
قلدی نه که آدم علیه السلام موکل صور اولمقد قرین اسرافیل و حضرت محمد
موکل ارواح اولمقد قرین جبرائیل در دیکشمله خبر و یودی الله اعلم و بالارفاق
یکون قودی المرزوقین مال بوکه مرزوقینک تقریبی اوزا قدر اولور فاذا تحلل
الرزق ذات المرزوق بحسب لایقی فیه شیخ الاخلاص فان الغناء یسر فی جمیع اجزای
الحقیقه کلها پس حق رزق ذات مرزوقه تحلل اتسه بوحیثه که مرزوقینک اجزای
بر جز قلماسه الاکانف تحلل اتسه زینر بخا بو تحلل سبب ایل جز و مقتدر نیک
سرایت ایدر و ما هانک اجزای اولر بدان یخلل علیه السلام جمیع المقامات الهیه
عشرها بالاسماء فیظهر نه جل و علا یعنی جناب الهیه خود ایدر یوقدر زینر ترکیب
مقدس و عاریدین لازم اولدیکه خلیل علیه السلام جمیع مراتب الهیه و مقامات تعالیه
متخلل و نلایه اولر ایل مقامات که انورن اسماء ایل تقییر اولور حتی خلیل علیه السلام
متخلل اولوب متصف اولد و غنی مراتب اسمائیه سبب ایل حق ذات مظهر
خلیل الله ظاهر ایل حق که کما شئت اذ کنتا و نحن لنا یعنی بر حق ملک یوز اولر بنم
رب ما لکوز زینر که کوز داعیا غوزک مملو کوز داعیا غوز بنم حاکم در نیکه دلایل
کشفیه موز بنم شاهد و باوردر و لیس له سوی کوی فحق له کشف بیان
یعنی حال بوکه حق بنم غیری مظهر کامل یوقدر که تام المشابهه اولایا در حق
بکا افاضه وجود دن غیری نیست سی یوقدر دیک اولر کون وجود معانیه
اوخ اوزر بنم مظاهر موجود اولان اعیانوز حیثی ایل حق ملک یوز اولر

بر نه کا که در تنگه بر کند و من عینی ثابت یوز ایله کام و له و غموز کی فلی و جهان هو و انا
 و کیر له انایا **پس** بر نه یکی جهتموز و اورد در بر سی جهت
 وجوب و هویت مطلقه در و بر سی جهت امکان و انانیت در
 بیت الواجب و الممکن مایه الامتیاز در اما حق ایچون
 انانیت زاید و مایه الامتیاز یوقدر یعنی امتیاز و تعین انایه محتاج کل بر نه
 و متعین در و لکن فی مظهر فلسفه که کمال انایه یعنی حق ایله بر نه فرق و واجب
 ممکن امتیازی بود که بر حق مظهر یوز اول زده ظاهر بر بر اعتبار بقدر
 و لکن و امتیاز حاصل اولور بر بر مظهر وجود حق و بر نه یوز اول و اکتی در بر
 ظرفیه ایله اما که شیخ مؤید الدین جندی بیور **شیر** بقولون الما لوف انارک
 انا الان من جاءنا به لا لوف یعنی مایه مذکور که جمعی مقام کثرت در اما حق
 مستمکن که جمعی سما منقسم در نه تقدر نه عدد نه ظاهر نه مظهر بل نه وحدت
 کثرت و الله یقول الحق و هو یهدی السبیل **الحق** در مجلس عشاق نه جامست و نه
 جم نه صوت نه در نه شادی و نه غم نه عرض نه کوس نه لوح نه قلم نه غرقت در ان قلم
 بر نه عالم مولوم و لکه چون انجام کلام بومقامه منتهی و جولان کثرت اولور
 منتهی اولور تا که مشرق معارف حضرت سلطنت فایدن بویج بیت که ینابع حکم و اسرار
 و خمسة و غیره که منجز از کمال و افکار در بر بعد حقیر خطا باطالع و نمایان اولور
 بر دایب سالخوردن اوزره اولور که بر ان مایه بر سلک محله مدسک قلم ایله از نه کورم
 بعد خطاب سلطان بچوان طبع قاصر نه صادر اولور و لکن پیلور که ذالند تعلیق سینه
 سالک اولور که ذکر اولور **وجوده و حقیقت یاز** **عالمینا** ای عالمی مزمه و عشاق اولور
 نور غیون نه عشاق اولور کاتب لوح اولور یظم که یکم ایله نواع رقم که یکم یاز مفر
 حاجت نوله ارقام قادر اولور که در و چونا قیامدن لوح قلم نوله مقصودنه ایله
 اولور نه مقصودنه **شیر** علم نه در اقراریه یوخسه نه و ارعالم تبار **دقلمت** **الحق**
 ای شده دانشور فرزند ری عارف اسرار هدای خدای شاه فلک و در ملک اشیان
 شاهها سایه هایون نشان رازی و ارسن اکامرم دکل سازیم و ارسن اکامرم دکل
 بر نه دیم سا که شهابن دکل سا که سوادش اولور یظم کل مسند کنش نه اولور در در
 نستموز کلش ایله نه در نه تاکه نقاشی ظهور اندی حق علم الاسماء اوقف یسوق
 فاحیه و رحمتله اولور **لوح** قلم اولور یز لری رقم حرف بخارجون اولور که کار
 صوت هو القلم بولور ی قرار بولور ی تعین کلمات کلم اولور ی هو یز علم فاسقم
 حامل غزل اولور که از شرع بر نه اولور ی سنده اصل فرع هنر اولور اندی حرکت کلف
 ذان حنقله تنگ متصف اولور یز لری حرف سبب نقطه بیایله الف اولور آب
 باعث ایجاد نه در فیض وجود عرض کمالات و جمال شهود **شیر** ظهور کینه اصلی

خور

ظهور نور معانی و حور عین نور علت و معلول که اولینو شهاد صوتی علت در
 اولان اشکار **شیر** نه در صورت ملک خوا مرتبه و جسد روح و غذا حامل اول
 ملک و اولور سک **شیر** نه در صورت ملک خوا مرتبه و جسد روح و غذا حامل اول
 آدم ایش صور اسرافیل ایله حامل روح اولور ای ذوالیقین احمد و جبریل اولور ای
 حضرت میکائیل ایله خلیل هر بریه حامل رزق جلیل مالک که رضوان که بدید اولور
 محتمل و عدو عید اولور **نطق** خدادار یز یلو کانیات لوح وجود اوزره و یلیثیات
 خلق خدا صور حق سی جوسن **شیر** نه عرض فقره جواهر نه در صوت حق ایسک
 ای بیس سنده ده بوجوه معنا و در **فصل کلامه حقیقه فی علمه اسما حقیقه** قدای
 بی و جع القربان **شیر** قدای مصدود و لفظ بی به مضاف اولور مبتدا در نه فتح ذالله
 مصدر در مبتدا نک خبری در یو غولق معنا سنده در کسر اللام یو غولق حاضر اولان
 حیوان در جمله جمله استغنیایه در افدا و تقدیر نه در غم نه خذ و فیه در تعب طریقی
 اوزره ذیل قدای ملک اشیان بر مصیبت حفظ التکرر مقابله سنده بر حیوان قربان
 انکه که اکابر اولور بوماده کیشی انسان بهیجه ایکن بخه بدل اولور دیو یقین
 و ان نواح الکثیر من نوس انسان بعض نسخه ده و این محله وانی واقع اولور
 مراد تعبد امر یعنی غم صوت یا نسل انسان صوت قتل و یکم که ایکی صوت
 بری بری سنده نسبت و مشابهت بعد قلم قدر نوس سوق ایله یعنی در
 استعمال اولان صور در نواح صوت کثیر در نواح قوچ ماسیدر اولور سی
 خاصیه ثانیه خاصیتی کیشی بر نه دیک اولور که اوزره لری یز یز
 یز میجک ذاتی بری بر نه بدل و معادل و طاق قندره والی نکه احرار
 یعنی انسان در خدا اولور قابل اولور نکه جنایات مجله قرابین متقاوت تفاوت
 جنایاتله مقدار اولور کی و نوسدن مراد بوراده اسحاق نه عند الذبح اولور
 و باجل بوقامه حضرت ابراهیم علیه السلام واقعه سنی عالم مثال کورد و کی قدر
 ابقا ایوب تاویل و تعبیر آمد و کنگ شیم قدس سره عذر بیان ایدر که ظاهر
 حال اوزره بهیجه انسان بدل مساوی او لامن ذیر خاصه و زان النبی و مشابهت
 یوقدر که احرار خیالی کورب حال یقظه در اخر عبود و انتقال ممکن اولور
 اصحاب بقیر قاعده سیم اوزره مکر الله تعالی دن و جی نزل اولور نکه بوجله
 حال بویله ولدی بعد ذیح اسحاق اطاعه طایفه بر مسکن اکثری و یهود قلمه
 ذاهبای در و اکثر مفسرین ذیح اسماعیل اولور سبیلنه ذاهبای در اما
 شیم مقتضای مبشر سابقه اوزره معذور در و امة العلم بحقایق الامور
 و عظمه الله العظیم عنایه بنا اوبه لم ادر من ای میزان و عظمت ده و اوجالیه
 در یعنی الله تعالی اول کیشی تعظیم اندی بوقدر عظمه ذاتی ایله که و دنیا به عظیم

اسحق
 حسن
 علی

ربه شرفان بود که بودی
 انصاف ایدر یز یز
 ایله بر جمله که بجان مبتدا اولور
 اندی عدد حاصل و لکن نه بدل اولور
 قد بیزن فراغت ایدر بوکما
 ویت ایدر اگر چه قادر و فاضل
 بیزن الله اختیار یز یز
 العان جائز در حق قلمه سنده
 غایت یوقدر مسلک

گفته که زیرا آنکه ارض استعدادی حاصل و بر مروز زمین شور و سبیل برتر
 هم الصم و البکم الذین اتی بهم لاسماعنا المصوم فی نص قرآن یعنی اول فرد
 عیان شول قوم در که کلا حقا نطقند و قول و صد و استماعند
 محروم در که کذب و معصوم اولان نبی علیه السلام انکه بزه و اوصاف
 نص قرآن ذکر اندی صم بکم هم لایرجعون در ذکر کردن مراد قرآن در
 اعلم ان الله و انما ان ابراهیم الخلیل قال لابنه اتی اری فی المنام انی
 اذبحک و المنام حضرت الخلیل و لم یعبوها یعنی حق سبحانه و تعالی سبزه
 ادراک حقایقه مؤید قلسون معلوم اولسون که حضرت ابراهیم خلیل
 او علی اسحق حضرت قرآن حکایت اولد و غی و زره یور دیکر تحقیق
 بنما مده سینه یوز لرین کورورین مناه که حضرت خیال عقیده در وجود
 شفا در که شاند در ذاتن متمثل اولان صورتی تعبیر اتمک
 یعنی معانی مقصودیه عبور اتمک حضرت ابراهیم ایسه عبور اندی نیک صور عالم
 مثال مطلقن الماه معنادی بونی داغی اکا قیاسی اندی زیر مثال
 مطلقه کورین صورتی مطابقت محتاج تاویل و کلا و کان کیش قهر
 فی صور ابراهیم فی المنام تصدیق ابراهیم لور و کلا بکه مناه ظاهر اولان
 کیش ابریک صوره استحق کورنری بینصاده مناسب استلام و انقیاد ایدی
 بر مراد الله کیش ایدی ابن ابراهیم دکل ایدی بر حضرت ابراهیم صوره مرتبه تحقیق
 و صوره حسیه و خارجیه تطبیق ایدوب ذبح اسحق اقدام و مقدمات
 ذبح مباشرت قیلد قفاده ربه بر امتحان تمام اولوب و ستر انقیاد و کمال
 استلام مقیم اولدی ایسه حق تعالی ابن ابراهیم کیش فدای کورنری و زجر
 خلاص ایدی من جهة و هم ابراهیم علیه السلام یعنی یور که ذکر فدای مقام حقیقه
 حال کلدی بلکه حضرت ابراهیم ظن و خیالی جهندن در دیر بالتبع العظیم
 الذی هو تعبیر دویاه عند الله یعنی شول ذبح عظیم ایدو الیو یک عند الله
 حضرت خلیلک تعبیر دویای اولیدی و هو لا یشر بک یعنی حال بکه حضرت
 ابراهیم علیه السلام اکا شعوری یونیدی دیر فقیر ایدو دین شیک بکلا من
 بعض علما سوادیه حل اتمک در و یفضل انبیادن بو مقوله حال واقع اولان
 کلمش در دیر نظایر ذکره مقصدی اولمش اما بویه اما بویه امر مظم و خطیده
 بخاین نفس خطیر مجرمت حکومته لایق اولن خصوصاً بو مقوله مشکلا تکی عذری
 صدر کتاب مذکور اولان مشر ایل بیان اولمش در و قول مزبور عام مکر و غلبه
 در نتیجه فکر و نظر کلا اما مناجای ایدر حضرت ابراهیم مناه کورنری
 مقدمات ذبح ایدیکد اتی اری فی المنام اذبحک دیری بو خود حال یقظه و مع

کلدی ذیر او غلنی اضیاع ایدیک و خچی خلقوم خچر سنه امر ایدیل و واقعه دخی
 کورد و کی اتقی بوی ایدی قطع راس کور مسدی بر عزیمت تمام اولدی ذبح تمام
 اولان حاجت قلمادی و چون استلادن مقصود امر انقیاد ایدی حاصل اولدی
 حق تعالی رحمتن فدای ایدوب کورنری بو تقدیر چه رویا ی خلیلک تعبیر
 احتیاجی مرفوع اولدی و منصب خلدن احمال ظن و خیال منقطع اولدی دیو
 بیور سا کچم توجیه و حیه و کلام لطیف و بلیف در کلام شیخ وارد اولن
 شبهه نکه ماده سن قاطع اولن خصوصاً بوجیه اوزره تدارک فدای خستدر
 اولور الله اعلم قال الخلیل فی حصر الخصال المحتاج الی علم آخر به یور که ما را الله بک
 الصورة یعنی حضرت خیال عقیده اولان بخاری صورتی علم آخر محتاج در که
 اکا علم تعبیر دیر معرفه نسب مناسباته موقوف در کاه لغت حبیبی ایل و لور و کاه
 صفت و حرفت حبیبی ایل و لور کاه زمان و مکان کاه ضد و کاه غیبی سیل ایل و لور
 یعنی غین دن ضد و ضدن غیبه عبور واسطه سیل مقیر معطالوع ایدو علم فراسه
 تحریب علم در که حق تعالی دل و کن اولصور معکوسه ایل بلدر حاصل کلام غیبیه
 شوارت اور تا سنده جریان ایدن معانی جوهر خیال صورت بغیر خیال ایسه
 حکایت اوزرنه مجبول در اند صورت بوند نطق اولور مقدمه بر نبوت و علم
 حقایق اشیار الا تری کیف قال رسول الله صلی الله تعالی علیه وسلم لای یکر تعبیر
 بویا صبت بعضاً و اخطئت فسله ابو بکر ان یعرفه ما اصاب فیه و ما اخطا
 فلم یفعل رسول الله صلی الله تعالی علیه وسلم حضرت شیخ قدس سره صوره خیال الله
 محتاج اولد و غن حدیث شریفه ایل تنویر ایدوب بیور مکر اصحابن بریم واقعه
 کورب رسول الله نقل اند که حضرت ابو بکر تعبیر ایدو دین دیو رسول الله دن
 صلی الله تعالی علیه وسلم حضرت لری دخی اذن و یب مشلر واقعه بکه اول شخص
 خوابد کور دیکه بریان سیاب سماءه ظاهر اولور که باران روغن و غسل
 خلق انون تناول ایدر لور اما بعض قلیل اخذ ایدر بعض لکثیر سوی آسمان دن
 بر سیمان پیدا اولور و رسول الله صلی الله تعالی علیه وسلم اول سیمانه یا یثوب
 آسمانه عروج ایدر و عقبین بر کیش دخی تثبت ایدر سیاه چق بر
 شخصی آخر یا بشد قدس رسیمان فریور و تکرار اولمش در لور اول دخی عروج
 ایدر بر حضرت ابو بکر تعبیر ایدر که اول سیاب ظله اسلام در و اول روغن
 و غسل قرآن در که هر کیش قدر استعداده اخذ ایدر کمی قلیل و کمی کثیر
 و اول رسیمان که سماءن ارضه پیوسته در دین مستقیم حقد در که اول
 رسول الله صلی الله تعالی علیه وسلم حضرت لری تثبت ایدوب حقه عروج ایدی بول
 بریم داخی بول تالک بر مقدار استوداد نل نقصان اولما غین

مثال سوره قایم ایدیکد کت اید
 و اما سوره روایت ایدر فتا و فت
 اولد و غی یا یز هاب سور سه زهاب
 سفر الله تعبیر ایدر سبب جل کور سه
 قال نه اولور دینر یا یز هاب
 کیدر دیرر جمله سیه واقعه مطابق
 اولور

تختلف وتوقف واقع اولوب آخر كتاب الله سبقت ايروب اول دافى واصل حق اولوب
 ديوب بعد رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم ايندو كنج بغيرك صواب و
 خطا سن سوال انكده بيور مشركه اصبت بعضا و اخطات بعضا بعد حضرت
 ابي بكر رضي الله تعالى عنه عيني ويروب صواب و خطا سنن بيان رجا بيور مشر
 رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم جواندن امتناع اتمير فقير ايروب عيني في
 الحقيقة تنوير مذكور منامات محتاج بغير اولدوغن افاده ايروب علم بغير
 رؤياي اعظم معضلات و اتم مشكلات ايروب كن كوستور علم غيب كيمي ملاحظو
 كنو لاشرف نور بنو تله توقف بيور له محظي مهور اولان مساليلدت
 ايروب كنو شبهه مي خالو لكن اشرف اصحابي تحظه و در حضرت ابراهيم عليه السلام
 جوار اسناد و هم فهم اولور مي ثامل لطيفه محتاج در معلوم اولاكه علم ايفاهه
 كنو هم الله تعالى في الاول والاخر بومقامه نتيجه اعتراف ايروب حضرت ابراهيم
 اسناد و هم سويا ديور مشر و بيور و جهل جوابه جرئت اولور كنو مذهب شاعره و ذ
 مقرر در كه امور ديني نضر اولين محله اجتهاد در سول جاز اوله مذهب
 اكابا اصولين در نضر آية الله اثبات و لغشدر كتاب عضديه نك و اخر نضر
 اولونه بعن المجتهد قد تحظي و يصيب حكمي موجب حضرت مقتضاي بشرت
 اوزون اسناد خطا يا جوا اتمشدر خصوص مذكوره مثالا غفي الله عنكم اذ نطم كيمي
 و عيس و نقي انبياه الاممي كيمي و اسلاي بدره راي غير تصويب اولور و نقي كيمي الح
 غير ذلك بر جوده كيش ضامه حضرت اسحاق ظاهر اولور و نقي بغير لازم ايندي
 و چون بغير ايندي و ظاهره عمل ايندي اخر اجتهاد نك خطا ايندي ديور الله اعلم
 بين موجب و هم ايكه طرف موجود در ذبح واجب اولدي و حق تعالى هم و مشفق
 ذبح عظيم اسحاق فد ايندي بر حسب ايله ادعا لانصاف كلام شيخ ده سوعلاب
 قلما دي باختصاص حكم بشرت انسان ضعيف صوره و هم مغلوب و ملقود
 نقصانله موصوف اولور ذير حق تعالى بر امر مجبوبي عباد نون بر سنه كرك ابراهيم
 كرك خليل كرك جبريل جليل اولسون مادامكه اسباب علمدن بر سيم ايلدر و مكره اولدي
 تلقى آية اولامر بنو بعون حضرت صلى الله تعالى عليه وسلم ابو بكر رضي الله تعالى عنه
 تحظه مي بعون ابو بكر و صواب كنو بين بيان رجا انكده امتناع علم نك سيم ظاهر حضرت
 سرور صلى الله تعالى عليه وسلم حاضر ايكن بغير جبروت ايله ترك اديب اينور و كيدر اولاكه
 غرور ايله بغير بيور اي الله اعلم و قال الله تعالى لا ابراهيم عليه السلام ناداه ان يا ابراهيم
 قد صدقت الرؤيا و ما قال قد صدقت في الرؤيا انك لانه ما نغيره بل اخذ
 بظاهر ما راي و الرؤيا يا قلب البغير صدقة لفظك اوكي مي تشديد الله
 ثابته تخفيف ايله در مي الله تعالى ابراهيم ذرا ايروب بيور كنو كنو تحقيق منامه

بجای این که در این کتاب
 آمده است که ابراهيم
 را در خواب دید که
 در آتش می افتد و
 او را نجات دادند
 و این را در این کتاب
 هم آمده است

در این کتاب

كود و كوكي صادق قلوك يعنه مقدما تله ذبحه اقدام ايله ظاهر واقع كيمي واقع
 واقع مطابق ايلدر كمال بوكه رؤيا ده صادق اولر كنو و ذبح او نكلدر و يكلدر
 رؤياي بغير ايندي كه صادق اوله بلكه كود و كن ظاهره حمل ايندي رؤيا
 خود موطن خيال دن ايندي بغير محتاج ايندي و كذلك قال العزيز ان كنتم
 للرؤيا بغير و البغير الجلي من صورة مادا كالي مرخر و بواجل دن
 در ميته رؤيا موطن حب ايله بغير است و كيمي اجلدر كه عزيز مصر كنو كود
 د و كيمي واقع سنه معتبر طلب ايندي و اگر سن بغير رؤياي قادر ايسه كوز و
 قعه مي بغير ايندي دي بغير عبور دن مأخوذ در تجاوز و كود
 مناسبه در خيال كود و كيمي صورت دن لازمته تجاوز ايلدر يا ضنه كدر
 ايلدر يا خود مناسب كچر و كتاب البقره سيني و المحل و الحبيب يعنه صوره
 بقره عزيز مصر واقع سنه كود مشدي مراد سيني سبع ايندي محله و حصيد
 يعنه يدي بقره و نجاف يدي خط و غلا و يدي بقرات سمان يدي بيل خبيب
 و رفا يدي فقير ايروب بقرات سمان مراد سنه و خبيب اولو لازم مظهر
 انتقال در ياسيدون سبيه تجاوز و ر حال در زير است و خصيه سمن جوا
 لازم در خصوص صا كه قشر سينله و بتن جنطه و شعر بقدر كول حيوان يوقدر
 و سبب علاقه سنگ و جيمي اكثر ايندر و حنطه نك ذبح و انبا الله بقرانك
 و بقر سمن و قوتي حسن ذراعت سيمي ايله حصاد و حنطه نك بلكي جميع حيوانك
 كنو و فرته دلالت ايندر اما بعضا ز كيا و شرح بوراده اشتقاق كنو و لا نقي
 و بقران قاريت لفظنه عبور ايروب و سينا لفظ قلس ايله سنه بلا صدور
 ايندر مش كيمي ايله قاريت سنه بلا اولسن اولور شكر الله سعيه لطافت دن
 حالي دكلدر و فلو صدق في الرؤيا بالذبح الله پس اگر ابراهيم روينده صادق
 اولايدي اول صوره نضر لامر ده صوره و لذي و اولادي البته ولدي ذبح ايلدر
 دي زير مثال نازل اولان صوره نضر امر نه وقوع دن تخلف ايند و اما صدق
 في ذلك عين و لن و مكان عند الله لا الذبح العليم في صوره ولره يعنه ابراهيم
 عليه السلام رؤياي تصديق ايندي الامر و اولان مولدك عيني در ديو صديق
 ايندي حاله بوكه ذلك امر و عند الله ذبح عظيم دن غيري دكل ايندي
 يعنه كيش ايندي اسحق صورتن و فقده مانع و حق في ذهن ابراهيم م
 برحق سبحانه و تعالى و لدا ابراهيم ذبح عظيم فد ايندي زير ذهن ابراهيم دن
 مرئي او غي اولو و وقوع دن انوري ماهو فراه في نفس لامر عند الله يعنه
 نفس لامر ده و عند الله ذرا دكل ايندي بلكه عند ابراهيم كافا اطلاق اولدي
 يعنه ابراهيم اخذنه نسبت فد اولري زير خيال ابراهيم اولان كيش اولجا ق

بجای این که در این کتاب
 آمده است که ابراهيم
 را در خواب دید که
 در آتش می افتد و
 او را نجات دادند
 و این را در این کتاب
 هم آمده است

وقوع كل ذي عين كثر اولور مغاير و مساوي اولور فداة خود مغايرت
لاذمدر قصو الحس الذبح و صور الحيات ابن ابراهيم برحق مشترك
كشش تصوير ايديكم خلاف مراد الله ايديكم واحد ايكي صور ترم متخذ
اولري فلوري الكشش في الحيات لغيره يايته اوبا و امراض يسو حضرت
ابراهيم خيالده كشر كوره ايديك غالبا او غلي ايد بغير ايد ايديك يكلمه مناسب
برام خرايد تعيين ايد ايدري اصول بغير اوزر نه ثم قال الله تعالى ان هذا
طوا ليل ابراهيم بين الله تعالى حضرت ابراهيم امور مذ كوره و كوستو دكون
صكر لسان ابراهيم دن بيورديك تحقيق بول تصويري يعي كشر ان صورتي
ايده صور قلوب بلا و ظاهر در يعي الاختيار في العلم الله هو اعلم يقضيه
موطن الرويا من التقدير ام لا حضرت شيخ قلاوس سره بنفسه بلالي تفسير
ايوب بيورديك يعي اول بلاي ظاهر علم امتحان الهج در كه ايا ابراهيم
موطن روي غالبا اقتضا ايدوي بغيري بلوي بوخسه بلزمي لاذم غلي
يعلم ان موطن الحيات يطلب التعيين زير حق تعالى موطن خيال ك بغيري متدوي
بلور فقل ما اوحى موطن حقه و صدق روي هذا السبب يعي بين ابراهيم
عليه السلام بغيري ايدوي غفلت ايدوي و موطن خيال تمام حقيق و غير مدي
و بوسه و اوتري در كه يعي موطنه حقيق تمام ايفا ايدوي ايجو ندر كروي
تصديق ايدوي يعي ظاهر سبيلنه كند معلوم و لاكه حضرت ابراهيم ازلون
عين ثابتله بامر مكنون ثابت ايدوي لكن عالم صور ترم بوا و ضا على صدور نه
اردت تعلق ايدوي كرو حق موطن ايفا اولنده هر كز افادي اختيار بولوندي
و ترتيب و مكل نفس و سيم مقامات و مرتب بنوت اولوندي بغيري بغيري
بوندي بغيري ترتيب ايتز و نفس بنوتك بوقد كدر ايد صفا و غزويي كتر
و اصحاب ظاهر ك حضرت شيخ نسبت سوي ادب انكروي في سوي ادب
اولور بلكه ملو سا و بناخت خالك يكم سبب اولور كما فعل تقى ابن محمد
الامام صاحب المسند سمع في الخبر اني ثبت عنده انه عم قال من داني في المنام
فقد راني في البقعة فان الشيطان لا يتمثل علي صورتي فراه تقى ابن محمد فسقا
الشيخ صلي الله تعالى عليه و سلم في هذا الرويا البنا فصدق تقى ابن محمد استعاظا
لسا و لو غير روياه كان ذلك الكبري في حق الله على كثر على قدر ما شرب يعي
تكم تقى ابن محمد كه امام صاحب مسند در بوفعل غفلتي اسلوي و رويان تصديق
ايوب حق موطن ايفا ايدوي حضرت ابراهيمك مجموع فعل تقى ابن محمد ك مجموع
فعله تشبيه در و ايت اولور كه تقى ابن محمد واقعه سنه كورد كه حضرت سلطان
انبيا كا لينا بچو در پي روياسني بغيري تيوب و ظاهر نه حمل ايوب لبني قصده

مسند فتح نوايه استايد كه عيني
در كذا ضمير ميگويد شكيست معاني
سنة بعض نسخها في فتح لام
مسند ده الم
سند
حاييله و كرو لاله
در كذا

تقيايد بربا و حديث امك ياننه ثابت ايديك حضرت بيورد هر كم بني ايوحه كوره
اويانك كور مش كيم در زير شيطان بنم صورته متمثل اولور زير حضرت صورته
هوايتو شيطان ايسه صورته خلا لندريس اكر خلا اهدايت متمثل اوراق ممكن
اولوي ام حداثت مختل اولور ايدوي فقر ايدوي غلبا ستر في لبني حديث
شريف و اود اولان عدم متمثل معنا كشيقت ايتك ايجو ندر اولان الله اعلم
امام بيوردوي ايدوي بغيري لبني مزبور علم اولور ايدوي زير اغنايتش كروي
در لبني غذاي اجسام اولور و في كي علم غذائي اودا حدر برحق تعالى امام مزبوري
اولو و كين مقدار علم كيتودن محروم ايدوي فقير ايدوي بلكه في الحقيقة امام في
سني ايدوي علم كيتودني حاصل اولوي كه منياي حديده يقين حلاله قال الله الا ترى ان الله
صلي الله عليه و سلم في في المنام بقدر كين كشر بجه حخرج الرقي من اظافير ك
اعظمت فقل عمر قيل ما اولكه يارسول الله قال العلم و ما تركه لبنا على صورته
لعلمه موطن الرويا و ما يقضيه من التعيين جاب شيدل قدس سره لبني صورته عليه
اولو و غنه بيته قامت انكدر زير حضرت رسول صلي الله تعالى عليه و سلم لبني علمه كروي
وجه توكيل سابقا بيان اولاندر بوعدي طر نقلم مرف بغيري ديوي كمال املا
و ربا يلقون كذا ايتز كه مون طعامون استيفاء خط الله اطرافه سرت ايدوي
و اطرافدن خارجه تفاطرايد و زويان و تعريق ايدوي بغيري عليه السلام لبني صورته
لبني ايفا ايدوي و علم ايدوي بغيري ايدوي زير علم بغيري واقف ايدوي و علمه كروي
البي عليه السلام الحيات اهداها الحسن انما علمه بيته مدفونه و ان صورته روجه
و لطيفه مايشا عدها احدث احدث و لا في نفسه كل روح بهذه المنابر في جسد له
روح النبي عم في المنام بصورة جسد كمامات عليه لايجر منه شيئا و هو محمد عم
المكي من حيث روجه في صورة جسدية تشبه المدفونه يعي كذا كذا حقا مولود
صورته بي عليه السلام كه نرم حسونكه مشا هدي اهلاننه قابل و لا اما مدنه و وفو
نذر و خالاه صورته زوي و لطيفه اسمائيه بي هوكز اول بركسه نك محسوس مشا
هدي و كل راني كركه شخص اخر اوسون كركه نفسك عيني اولسون هر كز محسوسه
كل و جميع ارواح بو متابه ده در يعي هم بر سنك محسوسه شاذن دكلدي
امد بروح نبي عليه السلام بيزه مجسد او كور يعي عالم مثال و راي به متمثل اولوب
كور بيور اول صورته جسدانية ايدوي اخر نفسك روح رسول الله ايدوي بولونيه انكدر بغيري
مدفون اولوي يعي اولون مدفونه مشابه جسد ايدوي كور بيور اول جسدون بر شي قطع
اولوب متغير و متدل امان معلوم اولكه لفظ جسد بوطايفه اصطلا حنن و صو
مثاليه به مخصوصه در لفظ لايجز لايقطع و لا يتغير معنا سنه در لا يمكن
شيطان ان يتصور بصورته صلي الله تعالى عليه و سلم عصمة من الله تعالى في حق ك

رد ایدر یعنی حق کور را یکی انکار ایدر برهان عقلی سببی اید که اول برهانه مشابره
 و ملازم مت ایدر زیرا عقل مقتضای تنزیه در زیر اعلویدر تنزیه و تشبیه
 اسمی حق ایسه بحسب الذات تنزیه و تشبیه دن معر اگر چه بحسب الاسما یکی اید
 دخی موصوفه **و یقبل مجالی العقول و الذی یسمی خیالاً و الصبیح التواظر**
 یعنی حال که حق بجدای مجالی عقول مقبول اولور زیرا عقول بجدای اولور
 مرتبه مقام تنزیه در دخی شول مجلاد مقبول اولور که اول مجلای خیال دیور که
 مقام تشبیه در اقا قول عقول اولان موز و خیال مقبول خیال اولان موز و عقول در اقا
 شول و صبح یکی سن دخی جامع اولان شول و نواظر در مضاف مجذوف اولور اوزرین
 تقدیر کلام و الصبیح شهود التواظر در و نواظر من قرآن کریم مذکور اولان
 در که بیور لم یسجد و جوع یومئذ ناضر الی ربها نواظر یعنی یوم اخر تدر عارف
 جمیع مجالید هقی کور کور حسس کور که مثاله کور بخله **قول ابقول ابو یزید**
هذا المقام لو ان العرب وما هوها مائة الف الف مرة في ذواته من ذوات العارف
ما احسن بها علي في حضرت ابو یزید که اصحاب قلب میانند اهل قبول و فرید در
 بومقام یعنی قلب و سعتی و شمولی و احاطه سن افاد ما تا سنده بیور که
 اعظم اجر که عرش فی لایام و خاوسی که سیکه منتهی سیر علم علامت در قلب
 عارف کوشه لوزن بر کوشه یوز گرت یوز بیک کور کور التسه عارف اندر یوز
 اولور زیرا منتهای غیر منتهای نازل و ابترا اولور **شعر من شبه کذرات**
اولی عرش و کسید و سعت قلب عارف بالله ابو یزید اندر عارف لبقین
 سزهل من مزین بولد و غنیه **قول و هذا وسع ابو یزید في عالم الاجسام** یعنی یوز
 ادو کور من ابو یزید عالم احسانه نسبت قلبیک و سعتی در فهم محو بیند
 قریب ایچو که قصاری افکار لوی سیر عالم اجسامه در نسبت سقراط واده تری
 ایتمز لوما حضرت شیخ قدس سره نسبت برقیس بیان ایدوب بیور که **قول اول**
اول لو ان ما لا یتناهی و جوب بقدر انقضاء وجود مع العین الموجد له في رواقه من
روایا قلب العارف ما احسن بذلك في علمه بلکه بناید و یز شول وجود غیر متناهی اولان
 موجودات متناهی سیه تقدیر و فرین اولنسه عین موجد سیه بوجله قلب عارف کور کوشه
 سنده بولنسه عارف نکه کند و علمند و احاطه سنده اولور غن حس امتیه غایت
 و سعتند او تری بویل قلب مجلای اسم اسع و عظیم اولور و جمیع ممکنات
 و سعتند ایکن فنا و قلا شیه جهتند علم ایدر بقید ایتمز **فانه قد ثبت ان**
القلب وسع الحق ومع ذلك ما انصف بالذی فلو مثله اذ توک مدعای سابقه
 دلیل در یعنی اهل کشف یا نده ناستد که حق تعالی قلب عارفه کلور بوجله اید قلب
 عارف قانع و ممثل اولان زیرا ممثل اولسه مرتبه و اولور ایدر اوتوی صودف

غیر موجد در تعین اولور
 موجد ان الکه موجد در
 مستل

سینه

مستغنی اولور در **لوحه الحیر** نشد قانع دعارف زانوار شود همچنان مسق
 عطشان زدریای سفید **ساخت بزم محبت باده میوزد بخاک میکشد بر جی**
 عاشق نمر برهل من مزید **قول و قد قال ذلك ابو یزید** یعنی ابو یزید دخی بو
 مرتبیه و اصل اولوب و بومقام دن دم اورمش ایدر لکن عالم احسانی تخصیص
 بالذکر اندو کی اصحاب جبابه نسبت ایدر ایدر تشکله عی بن معاذ حضرت لریک
 کور در و کی محبت نامده سکر من کثره ما شرب من کاس الحبه وید و کور کور
 جوابند بایزیرک یزد و عی بویکی بیتک معناسیه اولور پوده دن اغا زانادو کی ظا
 هدر **شعر عجب من یقول ذکر ربی فها انی فاذ کرمانست شرب الحبه**
کاس بود کاس فها نفع الشرب و لا دویت و لقد یبقنا علی هذا المقام
یقولنا یا خالق الاشیاء نفسه انت لما تخلفه جامع خلق ما لا یتناهی کونه
فیک و انت الضیع الواسع یعنی دخی بین تحقیقا بونظم تشبیه ایدر مقام مذکور
 تشبیه اتوک که ای جمیع اشیا یعنی اعیان ثابت سنی علمند تقدیس ایدر کی
 علم عین ذاتدر و عین ده فیض وجود ایدر کی که خارج علمد و غیر ذاتدر و ده
 بوسبیل من مخلوقاتک جامع سن و محیط سن بحر مواجیه شامل و محیط اولور
 کی بون بیت ثانیکن معناسیه بودر که سن علمد و عین ده وجود غیر متناهی اولور
 ذاکر خلق ایدر کن پس بوجله ضیق سن بوجله واسع سن ضیق اولور و غل مو
 جودات مقید ظهیر و مقیدک اعتبار ایدر واسع اولور و غل ظهیر و
 مقید اولور بولکه جمیع مقیداته واسع اولور و غل ایچون در یا خود ضیق
 احدیت مطلقه دن تقییر اولور واسع احدیت جمعدن **قول لو ان ما خلق الله عالم**
بقای فجن الشاطع یعنی اگر حقک جمیع مخلوقات قلبه متمکن اولسه لره کور اندر
قلب من نور وجودی ظاهر اولیه یعنی خفاء عدم اصلیک مستهلک و تختی قاله من
وسع الحق في اصناف من خلقه فکیف یواسع یعنی برونکه جمیع اسما و صفات ایدر حقه
 واسع و شامل اولور خلق ضیق اولان یعنی طایر زبر غیر متناهی واسع اولان
 متناهدن مضایقه بولمن بسفد قلبک امری و حایه نه کیفیتله اولور ای سامع
قول بالوهم یخلق کل شایء في قوه خیاله ما لا وجود له الا فیها و هذا هو الامر العام
 یعنی هر انسان کور عوامدن کور خواصدن و همی سببی ایدر قوه خیاله سنده بر شیک
 خلق ایدر که اول شیک قوه خیالیته دن غیر محله وجودی اولان **قول و لو ان**
یخلق لیمه ما یکن له وجود من خارج محلی الهیه اما عارف کامل متصرف فی
 الوجودی بومعاده عامه خلق ایدر مشرک ایکن مرتبه خلقه خصوصیتی وارد و کور
 هقی و فرط تو جهی ایدر اسم خالق ایدر خلق حینده جمیع قوی نفسانیه بیدر مسلط
 اولسه وجود خا جیسیم اولانی دخی خلق ایدر محل همتک ایکی سنده دخی یعنی بحر خیل

خلق ايتز که اول ظهوره و سیمیا مقوله سید بلکه نفسند بل خلق اید که عارف متصرف
 صفتی اول و یوحسه امور حیالیه تک ایجاد صفت عوامد و **ولکن لا تزال الحقة**
 تحفظه و لا یؤدها حفظه ای حفظ ما خلقة **یعنی** لکن همه عارف متصل اول و
 جوید حفظ اید و فی همه عارف اول خلق اید و کی موجود که حفظ ثقیل کلمه **تقی** اول و
 غفله عن حفظ ما خلق عدم ذلك الخلق **یعنی** اگوناگاه عارف اول خلق اید و کی موجود
 که حفظ منقور و کلل کلوب غفلت طاری اوله اول مخلوقه فی الحال منعدم اول و
 زیرا علت بقایه که حضور عارف و توجه خاطر می کشد بر آن منقل اوله
 علت ذوالی معلولک زوان ایجاب اید **الآن** یكون العارف قد ضبط جميع
 الحرف الخمس **الآن** عارف متصرف سعة قلبی اید حضرات خستک جمیع ضابط
 و شامل اوله اول حضرت اولی حضرت معانی یکجیس حضرت ارواح و جیجی حضرت
 مثال مطلق و مثال مقید و حضرت حس و شهادت و **وهو لا یقول مطلقا** و حال بود که
 اول جمیع حضرات ضابط اولان عارف مطلقا جمیع حضرات غافل اول و **بل لا یزلها**
 من حضرت **یتقدمها** بلکه اول عارف حضرت یک بر سندن البتة فیت و مفارقت اتمز
 فادخلوا العارف لجهة ما خلق وله هذه الاحاطة **یعنی** عارف وقتا که حق همتی اید
 مخلوقه خلق اید و حضرت ای احاطه به محقق اولی اید **ظهر ذلك الخلق بصورة**
 فی کل حضرت و صادة الصور حفظ بعضا بعضا **ذلك** الخلق صورة حاصه اید اید
 هر حضرت موجود و متحقق اول و بود که بعض بعض حفظ اید زیرا هر
 حضرت یک بر صورة نوعیه سی و اید و در جمله سی بر صورة نوعیه **یعنی**
 کلیه تحتله داخله پس بونک غفلتی آخرک حضوره مستلزم اول و هر آن
 حضوره فاذع اولان عارف یا نده سوزی منکشف اول و **فاز عقل العارف**
 عن حضرت او حضرت و هو شاهد حضرت ما من حضرت ما فقطل فیها من صورته
 الحفظت جميع الصور حفظ تلك الصورة الواحدة في الحصة التي ما غفلت عنها
 زیرا عارف متصرف حضرت و یا حضرت مطلقا بر حضرت حاضر بولور بر اول حضرت
 بر صورة خلقیه سن حفظ اید که اول صورتک حفظی سببی اید جمیع صور حفظ
 اول و زیرا هر حضرت بر صورت کلیه سی و اید اول صورة کلیه سایر حضرتک صورت جامع
 اول و اید اید جمیع صور حفظ اول و معلوم اول که خالقیه خلق و اید خالقیه حق و اید
 اگر چه فی الحقیقه خالق بود و اما بری بالذات و بری بالواسطة در اقامت حیشه
 الاثر بینهم اید فرق معتبر بود که خالقیه حق و اید عارف بر غفلت یوقدر لا
 تاخذ سند و لا نوم در و لا یؤده حفظا و لا یشفله شان عن شان و لا یعزب
 عن علمه مثقال ذرة فی الارض و لا فی السماء اما خالقیه غایله غفلت و حضور
 فتور امکانیه مقرر در حال اول و سده مستقیده حاضر در **لان** الغفلة ما تم

یعنی موجودات عینی خلق اید و اید
 خارجیت که بولور منقول اید و اید
 اما کن مقیده حاضر اول و روقضا اید
 عبارت اید بر یمنه بدین کلمات اید
 لطفه سندن بدین مثال مبتدی خلق اید
 و روح مناسب فیض اید
 عارف منکر اول و عارف دیگر مستغرق
 عالم اول و کن متصرف اول و کن عارف
 مستغرق
 مرد حضرت کلیه بر سندن اول و اید
 اول و یا خود حضرت کلیه ساوید و اید
 حضرت غفلتی بر ضیة اید و در سندن
 مستغرق
 مثل بر صورت اولان حضرت علمیه و اید
 حضرت غفلتی بر علمیه و اید و اید
 بعد مساویده و عنصره و اید
 مستغرق

لا فی العوم و لا فی الخصوص **زیرا** غفلت عموم اوزنده دکلدر یعنی جمیع حضرات
 غفلت ممکنه دکلدر عموم خلا یقده و نه حواس انا سید زیر البتة بر عاید متوجه
 هر آن مظاهر سببیه دن بر فطر اید مشغول و مقید در اید که مادامکه عارف با الله و لیه
 الوجوده اول و دینی **اما** احاد مظاهر دن بر مظهر اید و کن بل من
 و اصل بر بود که فروغند بر که شیخ فتوحاتیه بود که ایدال دن بعض
 وارد که بر موضوعه قن جسم کشفله مفارقت الله لکرم صحت ایجاب
 ایدر که کند و صورت محسوسه لری اوزده بر شخص ایضا ایدر که هر کوی
 اول بر فی عینی صافور مع هذا عين ذلك شخص روحانید بر وقیله دن
 در که شخص معین آن واحدده ممکنه و مستعدده نمایان اول و در مطلق الاول
 و سودده الکوی اولان بیوته داخل اول و لری غیر ذلک **وقد وضعت هنا سر**
 لم یزل اهل الله یقاسون بما مثل هذا ان یظهر لما فیه من رد دعواهم انهم الحق
 فان الحق لا یغفل والعبد لا یدل ان یفعل عن شیء دون شیء **یعنی** بر بود که حق
 بر بود مقامده بر سر فقی ایضاح ایدم که اهلا فیه بمقوله سرتک ظهور دن غیرت
 ایدر بر بود بر سرتک ظهوری انک دعوی انا الحق اتو کن رد ایدر زیرا حق
 هرگز غفلت صدور ایتز که تک و لا یؤده حفظها اول و معنای ایضا
 ایدر اما اهل الله که حق ایدم تحقیق اید و انا الحق دن دم اور مشلور
 قید امکانی دن خلاص اول و ایدوب حق مطلق اول و اما مشلور زیر عبد بر شی
 حاضر اول و رده بر شیدون غافل اول و در هر زمانه صورته مخلوقین حفظ
 اید من یو غفلت سببی اید عبد حقن متمیز اول و **قوله** من حیث الحفظ
 لما خلق له ان یقول انا الحق و لکن حفظ لها حفظ الحق و قد بینا الفرق **یعنی**
 عبد مخلوقه حافظ اول و دینی اجل ان الحق دیمکه لایق اول و لکن عبدک صورة
 مخلوقه حفظی حقک حفظی کدی کدی حال بود که تحقیق بر مابین حفظیتک
 فرقی بیان اتوک عبد علی حق حاضر مطلق در یدک **قوله** ومن حیث ما غفل
 العبد عن ما و حضرتها **دینی** بر عبدک حضرت حاصل اولان صورت دن
 و حضرت دن مع غفلتی اید فرق اید و **قوله** فقد تميز العبد عن الحق
 بر تحقیق عبد حقن متمیز اول و دینی ایدم جمل بری غرض و غفلت
 ثانیک مخلوقه دن عدم الخف اظ فیر ایدورین بلکه غفلت دخیل کیم قسم
 اولی بری صورت دن غفلت بری جلدن غفلت که حضرت دن بر حضور
 و لا یزان یتیمز مع بقاء الحفظ لجميع الصور حفظ صورة واحدة فیه
 فی الحصة التي ما غفل عنها فقد حفظ بالضمین یعنی زیاده تفصیل ایچون
 عبدک حقن فرق و تمیز فی اما دیر شروع ایدوب دیر که بوجه تمیز له

دختر مرتبه ربوبیت ظاهر اوله که حق تعالی غیور در مخالف اهل و بی ثواب
 نیکه بودد اکبریا، ردا و الحظ از اری فمن ناز عینی فیها ادخله التبار
 پس آمدی ای عارف عبد رب اول رب عبد اوله که تعلق ربوبیت ایل الله و شمس
 و تاب هجره یا نوب اری من **نظم** بنایعیه رموز معرفت اولوب واردی کلام خان
 مرادی بحب و شری مناسب بمقامه دم رحمت کی فیض مدادی چون سیر
 کسیت قلم جولانی طبع ملهم بوصفیه منتهی و بوسطره مشرقی اولدی نگاه
 صوب صواب سلطانیت بو عز شریف مثال منزل ربانی وارد اولدق بوجاهل
 شرف کتابچه ایل تشریف اولدی **نظم** و فرق بود فرق نش فرقا و وصل بود
 وصل نش و صلا و و می بود و می تم و حیا و اسم بعد اسم لم حقا مو حق کل ذات
 الحق فعلا فللمن اجمالا و جملا و من ستر هدی اسرار خفا هو الواحد
 و لا فولا و لا قولا کلام الست حق مرادی اله الخلق ستر فی التوابع **نظم** و کید نظم
 مکرملی دخی بری کون مقدم ملهم اولوب و در و دفعه ملری ایل مشرق اولمش
 ایدک حالابو حله نوع مناسبتی فسم اولوب و زدن تاملند **نظم** یا دشت
 سوادن هر شب روز که جمالنه نقاب کله طلوع ماه خورشید کهان بوقاب کله
 فکراتی کدی خیار نه قیاب تری بخون عین عبرت بی قیاب من حباب کله
 نکلو جای کیر و لک جهان بی قرار ایچر روشد اخر کدور ز بانگ پشیمان کله
 غم و شادایی دنیا نکل یاند عارف بودد ایکی یوزدن نظر عین جمال اوزر حجاب کله
 مرادی غفلت اتمه قلوبی هر دم حاضر ثروت قدم بصوتی هر جای محل احساب کله
نظم حکم علیه فکله اسماء عیلمیه اسماء عیلمیه ته تخصیصک و جمالیه تعالی حضرت
 لک آن صفة علویله مشرق قلرو غیدرتکه و جعلنا له لسان صدق علیا یورب
 آنی مظهر اسم علی المشرق بواجل ندر که یعنی همتی سببی ایل در که حق ایل و فای عهدی
 صادق اولدی **نظم** اعلم ان مستفی نه احد بالذات کل بالاسماء یعنی اسم الکلیک مسییه
 که ذات حق در من حیث الازات شایسته کثرت صفات و مطلق و مقرر در معنای
 احادیث ذات بود و لکن ذات مزبوره اسماء صفات غیر متاهید مثلا واحد
 محدود نه نسبتی حاصل اولان کثرات کی ثلثه دن ثلثه اربع دن ربع
 خمس دن خمس و پس ذات سببی ایل در و اسماء صفات سببی ایل در **نظم**
 و کل موجود فماله من الله الادیه خاصه یستعمل ان یکون لک لکل دخی نشان
 کامل دن غیر موجود که اسم الله مستی سندن فیض و نصیبی یوقدر الا ارم فانی که
 انوک مز فی سید زین هو موجود اسماء الله دن بر اسمله قائم و مرید و اول
 اسم مظهر و که عین ذاتی انون مسییه و پس هر موجود ایچون جمیع اسماء
 ثابت اولق حال در الا مکر انسان کامل اولوب مظهر اسم اعظم اوله اما کمالی

سید
 فیض
 علی

قضیه نیک حکم مشهور و مسلم اولیاق دفع مناقضه و منافات و محتاج نظر و تامل اولو
نظم اما الاحدیة الالهیة فما واحد فیها قد ولانه لا یقال لواحد منها شیء والاخر
 منها شیء لا یقبل التبعض اما احادیة الهیة مقامه هرگز کسه نیک قدم
 دخول یوقدر و هرگز موجود اندک بر سنده انون حصه و غیر بر سنده
 جز نصیب اولمز زیرا قابل تجزی و تبعض دکلدر اما بوجه ایلد که و شری
 انون حصه وارد که کلیتی سببی ایلد کل اشیا در سار بود لکن ساری تجزی
 و تبعض طریقیله اولمز **نظم** فاحدیة مجموع کله بالقوة یعنی بر حق احدیتی
 من سببی و احدیتی مرتبه سنده اولان اسماء مفصله نیک مجموع عید یعنی اول
 مجموع کله بالقوة بون مندی در زیر احادیة و احوته مرتبه سنده کله اول
 قوت و اجماله اولان مجموع فعله و تفصیله کلور لفظ احادیة من فروع متداد در
 مجموع لفظ من فروع خیری در لفظ کله مضاف و ملحق بر اما کل مبتدای ثانی اولق
 خلاف ظاهر در نیک شارح قیصری قدس سرع تأخیر ذکرل مرجوحیتنی تصویر
 ایدر مثلا مثلا جای وجه مرجوحی اختیار نه بیان سبب لازم در تامل
 اولون **نظم** و السعید من کاذب عند ربه مرصیا یعنی سادتل اول کسه در که دخی
 یاند مرصی الاخلاق اولایعنی حق تعالی انک اختلاف دن ارضی اوله **نظم** و ما عا
 الا هو مرجوح عند ربه لانه هو الی یقی علیه ربوبیته حال بوکه مرتبه وجوده
 بر کسه یوقدر که رب قاتل مرضی الاخلاق اولیه زیر مرئوب موجود اولسه نسبت ربوبیت
 ربک اوزر نه ربوبیتی بقا ایدر و ز زیر مرئوب موجود اولسه نسبت ربوبیت
 بولمز و رب حیثیت ربوبیت منعدم اولور بر بقا ایتمز **نظم** فهو عند
 مرضی فهو سعید بر عید عند رب مرضی اولور و مرضی اولق سببی ایلد سعید
 اولور و لهذا قال سهیل ان الربوبیة سزا وهوانت یخاطب کل عین
 لو ظهر اطلت ربوبیة یعنی مرئوب رب اوزر نه ربوبیتن ابقا ایتد و کیون
 در که سهل ستوی در یک ربوبیت ایچون تحقیقا بر سر وارد که اول سر بود که
 سز هر عینه که خطاب ایدر سن آراول عین زایل اولسه ربوبیت باطل اولور
 زیرا نسبت منبتن را سندن قائم اولور بر احد منبتن کسه نسبت دخی کید
 فادخل علیه لو و هو حق امتناع لا متناع وهو لا یتظهر فلا یبطل الربوبیة
 بر وجهی اثبات ایچون کلام مزبوره لو ادخاله اولدی که امتناع ثانی ایچون
 در اول منبتی اولد و غیچون عین ایلد ظاهر اولمز یعنی زایل اولماز بر ربوبیت
 باطل اولماز **نظم** لانه لا وجود لعین الایوبیة والعین موجودة دایما فالربوبیة لا یبطل
 دایما و لایعین ایچون وجود یوقدر الادیة سببی ایلد عین ثابت ایلد دایما الوجو
 در ربوبیت دخی کله دایما الوجود در و مرجوحه البطلان در و کل مرضی بحب

وكل ما يفعل المحبوب محبوب. وكله مرضي لانه لا فعل للمعين بل الفعل الربانيها يعني مرضي
 مرضي والان محبوب. وفيه محبوبتي رب صاحب رضايه نسبت ايله در زيارضا و ارادت
 حكم منوره متعلق ايدرو چون تمام افعال اسمايه منسوب در واسما
 كما لات ذات احدثتد پس اسما و افعال جميعا محبوب ذات احدثتد و جميع
 افعال مرضيه در زيارضا افعال في الحقيقة اعيان ثابتة دن حاصل اولماز بلکه
 حقيقة فعل ارباب اعيان ثابتة ايجون در که اعيان استعداد لونه کوره
 ظاهر اولور **قوله** فاعلم ان العین انما يضاف اليها فعل فكانت راضية بما يظهر فيها
 ومنها من افعال ربها و مرضية تلك الافعال. بر عيني ثابتة ساکن و مطمئن در
 بعينه کذويه واقع اولان اسناد فوذي و اضافتدن پس راضيدر بو تقدیر چه
 کند و ده ظاهر اولان و کند و صورتد صادر اولان افعال ربيذ اول افعالي
 ممکن ايتد و کي جسدن و تلك الافعال حقل مرضية سيمداني اولدي **قوله** لان كل فاعل
 و صانع راض عن فعله و صنفته فانه وفي فعله و صنفته حق ما هي عليه. زيارضا
 فاعل و صانع اشد و کي فعلدن و صنفتدن راضيدر در زيارضا صنعتک اولور و کي اوزره
 تمام حقن و يرمشد و بود شيع قدس سره حکم موعاي ثابيد ايجون استه
 کلامدن اقتباس ايدوب بيور که. اعطى كل شيء خلقه قدره هدي يعني هر
 شيك حق تعالى شبيه ثبوتيه سنده خلق و تقدیر ايتد و کي مشيئة وجودية
 يه کتوري يعني علمد مقدرا و لاي غيبه جفري ديکدر بورادن معلوم
 اولور که صوفيه نك قدس الله تعالى اسرارهم اعيان ثابتة و صور عليه کي
 اطلاق شريف کلام الله دن مأخوذ ايش بعد از ثم هدي عبارتدن مراد بيان
 هدايت و خلق هدايت ايدو که اشارت ايدوب بيور **قوله** اي بين انه
 اعطى كل شيء خلقه فلا تقبل ذلك الشيء النقص ولا زيادة. يعني شيك
 خلق که مشيئة ثبوتيه سيدر قدردنکه فعل هدايت و صلاح دن في يومنا يقدیر
 استعدادات قدیمه يه راجع در پر فعل اعطاد في مسوق بالعدم دکلدر
 مکر عدم ثبوتی اوله اول تقدیر چه اعطائين ايله تفسير اولدي تاکه احداث
 عطائوهم اولينه معلوم اولاکه فقها نك قیاس مظهر در مشيت دکلدر کوره
 بر تحقیق دن ختم اولور الله تعالى هدايت ايدر سه پس تحقیق منور اوزره
 هر شیء مشيئة ثبوتيه سندن تقدیر اولنان مقدار دن ذره قدر زیاده و نقص
 قبول ايتد **قوله** و کذا اسماعيل عليه السلام بعثه على ما ذكرنا من ربه مصيا. یعنی
 اسماعيل عليه السلام بو مذکوره یعنی کل اشيا حقل مرضي اولور و عند الملائ
 اولور و غي جسدن ربي قاتند مرضي اولوب سعادت رضايه متصف اولور **قوله** و
 کذلک کل موجود عند ربه مرضي. یعنی حضرت اسماعيل ربي قاتند مرضي اولور و غي

يعني فعل اعطاد بوقدر بيان لانه
 اولور مشيئة بين الخلق
 مسلح

فما تم قبيل نفوس
 فقامت قبيل نفوس
 فقامت قبيل نفوس
 فقامت قبيل نفوس

کي هر موجود ربي قاتند مرضي در. ولا يلزم ان كان كل موجود عند ربه
 مرضيا. علی ما بيناه ان يكون مرضيا عند ربه عبد آخر سؤال مقدردن
 جواب در تقدیر سؤال بود که هر موجود ربيتي باشد مرضي اولماق
 پس شاريک بيور و غي احکام سعادت و شقا و مظهر حيث و نايه متميز
 اولور جواب بود که هر عبد معين ربي معيني قاتند مرضي اولمقدن عبد معين
 آخر که ربي معين آخری قاتند مرضي اولمق لازم کلز که سؤال مذکور
 متوجه اوله. لانه ما اخذ الربوبية الامن كل الامن واحد فهاقين له من اكل
 الاما ياسبه و ما ياسبه استعداده فهو ربه. زيارضا هر موجود يا خود اسماعيل
 عليه السلام که خمير ايکي سندد خمي ايد اولور جاي در ربيتي کل مجموع ايتد
 ايدو که اول کل مجموعي ربي الارباب در واحد معين دن اخذ ايتد بر کل مجموعيدن
 متعين اولماز الا اخذک استعدادنه مناسب بر امر معين اولور و اول اخذ ممکن
 استعدادنه مناسب نه متعين اولدي ايسه اول امر متعين انك ربي اولور
 ولا يافذ اخذ من حيث احدية دخی احد واحد دن اخذ ايتد و کي کي کند و
 احدية حيثيتدن اخذ ايتد بلکه اطيته مرتبه سندن اخذ ايدو زيارضا احدية
 نفی حيث ايدو نفی حيث اخذ منافي اولور محصل طرف ما خود منه احدية
 منفية اولور و غي کي طرف اخذده دخی متروکدر. **قوله** و قد اتم اهل الله تعالى
 الخلق في الاحدية فانك ان نظرت به فهو لناظر نفسه فما زال ناظر لنفسه بنفسه
 وان نظرت به فانك ان نظرت به وان نظرت به فانك ان نظرت به
 الضمير الشان في نظرت به ما هو عين المنظور فله بدني وجود نسبة ما اقتضت
 امرين ناظر و منظور فانك الاحدية وان كان لم يزل لنفسه بنفسه و معلوم
 هذه الوصف ناظر و منظور. يعني بواجل دن در که يعني هر شخص ربي مطلقدن
 استعدادنه مناسب اولان قبول ايدوب و انواع ديوتا دن جميعسن قابل
 اولما و فجو ندر که اهل الله مقام احدثدن طلب بجلي انز لدر ربي جلي نسبت در
 طرفين اقتضا ايدو يعني محتلي و محتلي لم استر که عيني ايشين در و ايشين
 منافع احدية در زيارضا من تچن مقام قرب فوايضا حقله حقة نظر استک و انما
 ايله مشار اليه اولان ارادن رفع ايدوب انز کدر استک نسبتک طرفين بواجب
 ناظر منظور واحد اولور و حق کند و نفسد بجلي ايدوب کند و کي کور و اگر
 سن حقة سنک ايله ناظر اولسک مثلا قرب بواجب کي احدية سنک زيارضا
 و اگر حقة هم حقله و هم سنک نظر استک يعني اعتبارين اورا سنک که قرب فوايضا
 و بواجب جمع استک کي واحدية زيارضا اولور زيارضا نظرت به لصفدن

و انما علمت انك فكم قدیم در دکل کي
 بوقامد غم اولور
 مسلح

ما بین ده بالکلیه رفع اولیاء و بر نسبت موجوده که کرد که امری اقتضا اید
 یعنی ناظر و منظور استیه پس که واحدیت زایل اولور و اگر حق تعالی نفسی کند و
 کور میوب الی انفسه کور رسد که من وجه ناظر و من وجه منظور اولور و
 بالجملة مرتبه احدیه تقد و اثنتی که من وجه ناظر و من وجه منظور اولور
 و بالجملة مرتبه احدیه تقد و اثنتی قبول اتمز و بونه جلی داعی بولمن
 اما عارف که صورتی کور اید بر معنایه بویه نظر اید بر **نظم**
 وحده که و اول وحدت واحد کور اول واحد کور که صورتی کور عارفی جاید **قرله**
 فالمرحی لا یصح ان یكون مرضیا مطلقا الا اذا كان جميع ما ظهر به من فعل الراضی فی
 نتیجه کلام سابقه بود که چون مقر اولیکه بر فعل مرضی که رت معینیت
 صادر اولی اکا نسبت مرضی اولور اما رت آخر نسبت مرضی اولور پس فعل مرضی
 مطلقا مرضی اولی صحیح اولی الا مکر اول شخص میوبین هر مرضی که فعلت
 ظهورنه استعد اولی نیر اولی تقدیر به هر فعل مقام جمود و معدون کما لدن عابد
 اولوب احدی المشاء و اطلای فی النعت اولور صد و خلایف قبول اتمز شوالین
 انسان کامل که کویا رتبا الی فعل اولور بفضل اسماعیل علیه السلام نیت
 من الایمان بما نفعه الحق به من کور عند رتبه مرضی پس اسماعیل علیه السلام
 اعیان غیری اوزرنه تفضیل اولی حق سبحان و تعالی نک حقه مرضیه
 ایله توصیفی سببی ایله **و لذلک کل نفس مطمئنة قبلها رجعی الی ربک فاما**
ان ترجع الا الی ربها الذی دعاها فخرته من کل راضیه مرضیه و کور کن کور
 هر نفس مطمئنه که اکتساب مرضات حقه مستقر اولوب رجعی الی ربک خطا
 بیله مخاطب و مامود اولی سایر انفس اوزرنه سعادتله تفضیل اولور زیر اول
 مخاطب رجوع ایله امری که الدعوت اید رت معین جانین رجوع ایله امر
 ایتدیکه بو مقامه رجعت تنزلون ترقیه حرکتد که اول نفسک عظمی اولی
 سید پر نفس مزبور جمیع ارباب رت مخصوصه بلدی رتدن راضیه و
 رتی ایچن مرضیه اولور و غنی حاده **فادخل فی عبادی من حیث ما هم هذا المقام** پس اول
 بک مخصوص اولان قوللا ارم زمر سندن که مال و مرجولیه مقام عبودیت خاصه
 حاله در فالعباد المذكورون هنا کل جسد عرف رتبه او قبض علیه ولم یظفر
 الی رب غیره مع احدیه العین لا یمن ذلک پس بو مقامه مذکور اولان عباد
 مختصین شوالر که ریلون بیلر و رت معین اکا قضا اید که رت غیر ناظر اولیکه
 و الا عبد محض اولور و ریلون احدیه المعین بلنر اوصاف مذکوره دن غرض
 یوقدر زیر ارباب متفرقه احدیه العین کوز تک **کر کرد قول** و ادخل جنتی الی من
 خطاب عارف مختصینه در که یعنی جنت رضوانه داخل و کف حمایت

سید محمد باقر
 ۱۲۸۴ ق
 ۱۲۸۴ ق
 ۱۲۸۴ ق

سید محمد باقر
 ۱۲۸۴ ق
 ۱۲۸۴ ق
 ۱۲۸۴ ق

سید محمد باقر

مستقل اولی ایله جنت که بن سبحان و جبرویه حی اید زیر استر کسر سینی ایله
 پرده معنایه سندن و جنت لغتیه بر ارضک اسمی که اشجار کثیره سندن علی ایله
 مستور اولی معلوم اولی که جنت صفات خلق یا خلق الله در که اکا داخل اولان
 انسان مستقر روح و روحان اولور اما جنت ذات هر عبد رتی عین
 ذاتیه ظهور و بیلر ایدوب و تعین ذاتیه رتدن مستور قلی در بون جنت
 حشرات دخی وارد مثلا جنت اعیان ثابته اول جنتا در و جنت ارواح
 و جنت شهادت اشباح در **و لیس حی سواک فانت ستر فی بذاک** شیخ
 بوده حق تعالی طرفین مترجم در که نفس عارفه نسبت و خطاب در معنی بود
 جنت سندن غیری دکلر زیر سن بنی نضکله ستر سن و قایه ذات و صفات سن
 و صفات ایله **قالا عرف الیک کما انت لا تکون الی** پس بن ظاهر خطاب معروف
 اولان سن لاسنک مرئیک سببی ایله نته که سن ذاتی موجود اولان سینی
 الا بنم فاضله یوزم و اضافه وجودم ایله رت ممکنه عدم امر ذاتی و نفسیه
 معدوم محض وجود حقسوز اولان **فمن عرفک عرفنی و انما لای عرفک الا عرف**
 پس هر که سینی حق معرفتله بلدی بنی داعی بلدی زیر سنک حقیقتک دکلر الا بنم حقیقت
 در فرقی یوقدر الا تقد و اطلای قله حال بوکه بن کور حقیقت ایله معروف اولان
 پس سن دخی معروف اولان سن یعنی کنه حقیقتله بلن سن زیر سن کن زهر سندن
 مأخوذ در سن جاری اولان حکم سندن **ادخل فی عبادی من حیث ما هم هذا المقام**
 ولست اعرف من شیء حقیقه و کیف اعرفه و اسم فیه **هذا المقام** و ان تعبدوا
 و حیانتکم فافیه الا انتم **انتم حقیقه کل موجود** و این کاینات یوقم
لمنشاء اشباه عناصره نمایان سن سن اشیا تار و مه تاباشن سن
 اعدامه قلی فاضله نوز جودی **یک قالب فرسودد بر جاشن سن**
 انتم نیدم ستر مقامه توقف **جان استو هر جانیه با قدمی کوردم هر که**
 اولدم **نموده بی بولایه** هر منظره دن کم نظر اتم سنی کوردم **جانم سن اولدم سن**
 بن اولوب یوقله **شدم** عیسایه بنی رهنش سوزنی کوردم **قولید**
فادخل جنته دخلت نفسک فتعرف نفسک موفه آخری غیر موفه **المرحی**
حی عرفک ربک عرفک ایاها پس سن چن حقا جنته داخل اولوب
 نفسک عدم علم موفه داخل اولوب و معرفت آخری ایله عادت اولر که موفه
 اولییم مواور در زیر موفه اولی عبد نفسی بیلوب و نفسک موفه و اطم
 سینی ایله رتی بملکد معرفت ثانیه عبد رتی بیلوب **مظاهر** مظهر سببی ایل
 معرفت نفسیه موفه اولوب نفعتی بملکد معرفت ثانیه اولی دن اتم و اتم
 زیر رتبه مظهرتین بو موفه بیلوب خصوصاً بو معرفت معرفت رسول الله در که

بمعرفه ربك سؤال الله عرفه الاشياء بالله يور مشلر معرفه اولي معرفه واحد
 ناقصه دوكم محرم عبد فقر وعجز بيلوب ورتبك وسعت غنا سن فهم انك معرفه
 دكو معرفه نفسه خود اتمك يوقورم فتكون صاحب معرفتين معرفت به
 من حيث انت ومعرفه بهك من حيث هو لا من حيث انت شمع قدر تره كلام سابق
 تفصيل ايدو بيور كه پس بو قدر جو من ريك يلكو ايكي معرفت صاحب اولو
 بر سه ريك يلكو نفسك حيشي ايدو بر سه ريك يلكو نفسك يلكو ريك حيشي ايدو
 نفسكون قطع نظر ايله شارب قيصري ايدو بر سه لفظن بامو صغين در در صله
 در كلك سبيل من حيث انت لفظن عبدك ريك يلكو و فعايقه وجوديه
 اعتبار اولمشد ريك من حيث هو عيار مثل عبدك غيبتي وعدم مغايرت
 قصد قلمشدر لا من حيث هو عيار ريك عبدك ريك وعدم مغايرت قصد قلمشدر
 لا من حيث انت معنای مذکور تا كيد در عين سنك امتياز و مغايرت مقصود
 اولامشدر بحسب الاعتبار و اريكى شرف فالت عبد و انت رب لمن له فيه انت عبد
 و انت رب و انت عبد لمن له في الخطاب عهد بيت اولك معنای به دريك دريك
 پس اسم كوكم كوكم اولو و لك اعتبار ايله عبد سن و بعينه اول عبد كوكم اولو و لك
 اسمك ريك احكام غايضه سيني قبول و ترديد ايقك ايله و كمال لافقه سن نفسكون
 اظهار قلمله مصرع ثابدين تقرير كلام لمن انت عبد له فيه دريك ضمير من موصوله
 عايد و فيه ضمير من موصوله وجود حقدن عيار تور ذير هو موجود
 وجود حقدن ظاهر و متحقق وجود حق كات موجوداته فطره اقسام مابنده
 اولان طرفيه و مظهر فيه سراد دكلر و محذور ايجاب ايدو بلكه رايته معنای به و قابليت تارك
 معنای به ديك دريك سن من و جرب سن سندن ظاهر اولان هو انت اعتبار ايدو من
 وجه عبد سن عني شول خطاب الشب بر كيم ايله مخاطب اولور و ايجاب بلي ايله ريكوتيه
 اعتبار قلد و لك ريك عبد سن بود قيقه نك علمدن لا بدو ريك رب ايله عبد از سنده
 واقع اولان عهد سابق كلى اولق و ارجي اولق و ارجي اولق و ارجي اولق و ارجي اولق
 الهى ايله عباد و زنا سن اولو ريك حاكم لري اولان هر اسمك حسي ايله اولامشدر عبارت
 ايدو اما عهد جزئي اسما حاكمه جزئيات ايدو عباد جزئيات اور تا سندن جاري
 اولد ريك بو عهد جزئي يك بحسب الوجود لافقه ممكن اولماز اما عهد كلي
 نقص تدب ايدو بر غوافي طبعي حايه ايله نفس اطقه فطره اصليه سندن محبت اولق جاي ريك
 نك بيان سر قضا و قدوده بو حكم معتبر هو توب لوح محفوظ كيكه مغاير لوح جزئيات
 و لك صور محو اشبات مشلر محصل كلام احكام عالم جزئيات عالم كليته مخالف
 ظهور اتمك جاي ز در نفوس مجو بينه و اقهام قاصرينه نسبت ايله قيا سات كيكه نك
 انتا جند مطلق توقف و تخلف محسوس اولماز و قضى ربك الانعقاد و الاياه

لاست ان تعقل
 من حيث انت
 من حيث هو
 من حيث هو
 من حيث هو

قد ريد اي فكمه والو و قد و ف
 انك انك و فكمه انك عبادي
 انك انك و فكمه انك عبادي
 انك انك و فكمه انك عبادي

نص في اشتباهه و در جميع مخاطبين كه عباد الله و اسما حاكمه لري حيشين
 ارباب جزئيه ايله عباد لري بحسب الاسباب و الوسايط حيله به ربك كلى به
 عباد لري معلوم اولكه احكام جزئيه مياندين اولان خلاف و شقاق
 كليته و مرتبه علميه ده اولان اتفاقي دريكه منافذ دكلر اشاعه نك مثلا
 الشقي شقي بطن امله ددو كيك عهد كلي به نسبت در كلام قدر و فقيه
 نك و ما ترديد نك الشقي قد يسعد ددو كيك عهد جزئي به نسبت در وعام
 شهادت حكيد بود في كلام قدر من بتسي حسي ايله پس احكام مراتب
 رعايت ايدو و شهود كامل و عقل كفايت صاحب اولان عارف لري
 ما ترديد به مر يد و نه تابع شعور اشري جلدن اوت و هر شيدن
 بري اولور لري فكل عقد عليه شخص ايله من سواه شهادت پس هر عقد جزئي
 كه او فو بالمهورده اولان عقد معنای سندن ما فو اولو يا هر
 عقيد و اعتقاد كه اشخاص سندن بر شخص جزئي انك اوزرته
 ماره زمره اولو عهد جزئي حل ايدو اول شخصك غير سندن حاصل
 اولان عقد جزئي آخر بعينه بر عقد جزئي بر عقد جزئي آخر في الف اولور
 بخالفه كل ايله تبخير هم مقتضاي نظم ايچون هم معنای عقد مناسبت صديقه
 سيني ايچون اولو پس بخلافه فاعل عقد اولور و من صرف جبر اولور اما من موصوله
 اولو و يكل به فاعل اولو و في ظاهر در اما عقد بر محتاج در كيك حل من له
 عقيد غير ها اولو اوزرته فرضي الله تعالى عن عبك فهم مرضيون
 و رضوعنه هو مرضي سيني ايچون سيني حق تعالى قول لري راضي و خوشنود اولو
 زير مقتضاي اسما و احكام صفاتي اندون ظهوره كلك و ريك حاصل ايله
 اولان هو مرضي و ميثاق مورد حصوله پيوسته و موصول اولو بر قول لري و محب
 مرضيون اولو بر حق دغم مرضي اولو زير مستعد اولو قولي مطلوب بلن
 حقدن استدرو حق دغم و يور و اكر هم امر كيكه جهم سندن رضاي حق بولغايدو
 ولا يرضى لعباده الكفر مكي و اربا اولور اما امر ديشي قدس ستر بو مقامه رضوان
 امر اربا جهم سندن اولان رضادر امر تر يفي جهم سندن اولان رضادر و نقص خلاف و يوقد
 سابقا مذكور اولو و لك عهد جزئي اعتباري و استعداد قديمه و ماده بلا خطيه ايله بو
 مقوله شهادت غايه منكشف و مرتفع اولور و يور شرح شريفه بونك امثالي عقايد
 اسلاميه حقي غايات اولمشدر اميد ديكه عند الله و العارفين مشكور اولو
 فقيا بلت الحضرات تعال لامثال و الامثال ازداد لانت المثلين حقيقه
 لا يجمعان ان لا تمايزان و ما نه الاعمير بر حق راضي و عبد مرضي و لجايق
 حضرات متقابلان اولور بعينه حضرت ربوبيت ايله حضرت عبوديت بر بر

و بونکر نکلری و شایسته
صربسک راضی و مرضیه
اولا کوید سلا

متناز و متعین بولوب تقابل امثال الله متقابل اولو امثال الله اضداد دق
زیر امثال ان حقیقت مجتمع اولماز و زیر مجتمع اولسه بر متناز اولمز حالاکه
بومر تبه ده ایسه متمیز دق غیر ی بوقدر حاصل کلام حضرت ربوبیت و عبودیت
وجود الحقده معنی یز در دوشلیک جنسندن متحد اولوقلر کی اما عوارض
مشخصه لری اعتباری ایله امثال مختلفه اولور و فاعله مثل فاعله وجود مثل
فما فی الوجود ضد و قضا که مرتبه ربوبیت ایله عبودیتدن متمیز دق
غیوشی اولما یحقی بومر تبه ده مثل اولماز بر اول تقدیر چه وجود ده مثل
اولماز مثل اولما یحقی ضد فاعله اولماز **م** فان الوجود حقیقه واحده و الشیء
لا یضاد نفسه **ش** زیر وجود نفسده حقیقه واحده در لخصه بحث بودر که
وجود کی اعتباری واردا اعتبار اول و حده و جامعه در که هرگز ثنائیل
و تضاد بوندر معتبرا اولماز اعتبار ثنائی کثرت و اثبته در که تمائل و تضاد و
ربوبیت و عبودیت بوندر معنی و میستور اما امرین مزبورین عارفاندر
مرع طوکلور بری سنه دخی انکار اولما مق کر در ایمان سالکده خلل و نقصان
کلمه فایده یق لا الحق لم یبق کاین **م** فاعله موصول و فاعله یق یعنی چون امثال من تقع
و اسکان و اضداد منقطع اولری و حده وجود حق حاصل اولوب نه موصول قالوی
نه واصل ثنائیل مانی بالکلیه معنی و منحل کورندیک زیر عین وجه کله اجزاء
مستملک و فانی اولری و عین حق باقی و من غیر ثنائی قالری **م** بداجا برها
العیان فاعله یق الاعمینه ازا عایین یعنی ذکر اولنان و حده صرفه یق ایله
برهان عیان و کشف غایان اولری بر کوردم عین بصرم و عین بصیرتم
ایله الاعمین معاینه ده و احده یق کوردم **م** دکل حق خشی ربان یقون هو لعل
بالتیم **ش** مشت مشت اتم مقام فزودن در نکه منبع بحث شایق مقام جمودن
ایری یعنی بواثبات تقابل و رب رافین و عهد رضی اولغ ایله و عکس ایله حکم شول
ساکل ایچوندر که ربون خشیته قله و ثابت قدم انقیاد و عبودیت اولاکه
هرگز خاطر نه اظهار در ربوبیت کلیه و لسان ان الحق سویلوب شطاحلر
زمر سنه ملحق و لمیه زیر رب ایله عباد و ریاسته تمیزه علی اولونجون
وعید بالکلیه رب محض اولماز و عین بلور کیمون بعد شطاحله تحقق میاتن
فوق بودر که تحقق مقام ربوبیت کایر اولماز الا حینا بعد صین یعنی اعیانا
غلبه و حکم و حده ایله حق تعالی اول مقام کندی اعطاء ایدر تا حقوق اولان اول
ماله انت رب دلیله ربوبیتن اقرار اتمز و عبودیتن انکار اتمز بلکه اول
مقامدن رجوع کورستر اقا شطاح رجوعه قادر اولماز و عبودیتن اقرار
سقلر منلوب حکم مقام اولور **م** دلتا علی کمال عین فی الوجود عالی بد عالم

یعنی ادب بی دبلردن مکسب اولور و بی سببله در که اعیان موجود اتون بعضنک
مرتبه وجود ده جهلی بزم وجوده عالم اولماز و عالم علین لمه موزه دلاک
ایدر یعنی رب ایله عینک تمیزه رعایت اول مقام دقیق ادب حقیقتن علوت
اترک اول مقام ایله تحقیق عین عینون اخفا و نظر عینان یز ناپید اولوقدق
الحمد لله الذی اذهب عنا الجهل و سوء الادب و ازاله الظلمه الغرور و الرتبه حتی
ما فقدت رتبه العبد و رتبه الرب **قوله** فقد وقع التیمز بین العبد فقد وقع
التیمز بین الارباب بوراده تکریر جمله و استلزام ایچون در کانی وقوع تمیز
قابلک محبوبدر که ذکر نرف نرف الورد یعنی چون جاهلک جهلی بزم هادی
سبیل معرفت اولری پس بین العبد تمیز که معلول تمیز ارباب در دلالت ایدر
اربابک تمیزه که علل عبید در و اختلاف معلول اختلاف علل ارباب ایدر و
کمی عکس دخی بولم در که اختلاف فی علل اختلافی مغلولات اقتضا ایدر **م** ولم تقع
التیمز کفستر الاسم الواحد للی من جمیع وجوه بما یفسر به الاخر یعنی اکرین لا
باب که اسماء حکم در تمیز وقع اولما ایدر اسم واحد الی جمیع وجوه اسم آخر
تفسیر اولور و بی معنی ایله تفسیر اولوب هرگز بین الصفات تقایر مشاهده اولور
ایدر **م** والمعز لا یفسر بنفسه المذل الی مثل ذلک **ش** کلام سابقک مثالدر که اسماء
لطیفه دن تجریمی آخر که معنایه ایله تفسیر اولور و لکن عکس دخی بولم در امثال دخی بولم در
قابض مثلا باسط اسمی ایله تفسیر اولور **م** لکنه هو من حیث الاحدیة **ش** لکن اسم
معز غیر مزل را حدیث حیثشدن کم ذاتدر **م** کما نقول فی کل اسم انه دلیل علی الذات
و علی حقیقه من حیث هو **ش** نه که حواسند قابلدر یک قابلدر بواسم ذات مطلقه
اوزرنه دلیل در حقیقه مخصوصه سنه دخی الدلر زیر سایر اسما دن امتیازی
اول حقیقه اختصاص جهنن در و اول حقیقت اولور و بی حیثشدن در **م**
فالمسمی واحد فالمعز هو المذل من حیث المسمی والذات **ش** پس جمیع اسماء
مسمی بر در اکوچه که اسماء فخرده خصوصیت حبیبی ایله کثیره در بر معز عین
مزل در مسمی ذات حیثشدن **م** والمعز لیس المذل من حیث نفسه و حقیقه **ش**
و معز عین مذل دکلر تقبی حقیقه حبیبی ایله که مفهوم خاصه در **م** فان
المفهوم یختلف فی المفهوم و کل واحد منها **ش** زیر مفهوم اسماء بحسب افعال مختلف
اولور یعنی عقله هر بر سنک مفهوم آخر مفهومه مفایر اولور بحسب الخارج متحد ایک
قوله فلا تنظر الحق و تعریفه عن الحق ولا تنظر الحق و تنکس سوی الحق **ش** پس حقه
لبا من خلقن بقره ی مانی ایله نظر اتم که تنزیم صرف اولور و خلقه دخی حقون
بجز و حقه مفایر اولور و بی ماله نظراته بلکه حقه خلقی کور و خلقه حتی
کور و حدیث کثرت و کثرتن وحدت کورب احدها نک رؤیتن آخره

شیخ قدس سره دین عند الخلق بیانه شروع ایروب بیور که دین خلق الله
 تعالیٰ تک قولند و ارد اولان رهبانیه و که راهبرانی اختراع ایتدو مراد
 زهادت عیسوی علیه السلام در بعد اول رهبانیه نوامیس حکمت در که
 آتی عند الله بر رسول معلوم کتور ما مشر که حق عامه وارد اولش اولو
 طریق خاصه انبیاء معروفه ایلده صدور بولش اولاکه طریق و حیجی در
م فلما وافقت الحکمة والمصلحة الظاهرة فيها الحكم الالهي المقصود
 بالوضع المشروع الالهي شیخ و قنا که تک التوامیس ده ثابت و ظاهر اولان
 حکمت و مصلحت حکم الاهی بر یعنی دین عند الله وضع مشروع الیهیون مقصود
 اولان امده موافقت الاهی ایسه **م** اعتبار ها الله سبحانه اعتبار ما شرعه
 من خلقه **م** حق تعالی اول نوامیس حکمت ده بنفسه مقام جمود اولان دین
 مشروع عدم اعتبار ایتدو کی بجای اعتبار ایتدی **م** و ما کتبها بآی الله علیه و آله حال بوکه
 اول نوامیس حق تعالی اثره فرض ایتدی زیر احوال الطریق و مستفاد بلدی که طریقه خاصه مخصوص
 اولان رهبانیت مجاهدت طاقه تحتالی تجر خاصه نصیب اولمشد عوامه انون بیره
 یوقد و لما فتح الله قلوبهم باب الغاية والرحمة من حيث
 لا يشعرون **م** و قنا که حق تعالی اول رهبانیت مر تاضینک قلوب ایلده کتدو میانند
 باب غایت و رحمت کشاده ایروب و شعور لوی اولدو غی وجه خاصه ایل
 انور متوجه اولوی ایسه **م** جعل فی قلوبهم تعظیم ما استوعوه یطلبون بذلک
 رضوان الله تعالی غیر الطریقه النبویه المعروفه بالتقریف الالهي یعنی قلوب
 اول مشروع اندک لوی دینی موعظه قیلدی اول دین مشروع ایلد رضوان الله طلب اندک لوی
 حلاله طریقه معروفه ایلده اولان دینک غیری اولمغ اوزر معلوم اولاکه
 اول دین مبتدع اگر چه ظاهر تقریف الاهی ایلده معروف دکدر اقام باطن حبسی ایل
 اقرب طریق حق در وجه خاصه مستریم اولور مثلاً اول طریق بتقلیل ثواب
 طعام و کثرت صلوة و صیام و اجتناب عوام و قلة منام و کلام و ذکر علی الوقار
 در شهر صمت و جوع سهر و عزلت و ذکر بود و ام **م** تا تمامان جهان بکند کار تمام
م فقال تعالی فادعوه **م** بر الله تعالی بیور دیکه اول رهبانیه مبتدعه و رعایت
 ایتدو **م** هؤلاء الذين شرعوا **م** شونکر که رهبانیه شروع ایتدو و متبوعین
 اولور **م** و شرعهم **م** دینی شونکر که رهبانیت انورک ایچون مشروع قلندی
 و تابعین اولور حق رعایتها الا ابتغاء رضوان الله اول رهبانیت حق رعایت
 ایلده رعایت ایتدو الا طلب رضوان الله ایچون **م** و لذلك اعتقدوا **م** یعنی طلب رضوان
 ایچون اول دین اعتقاد **م** فآتينا الذين امنوا بها منهم **م** پس اول طایفه و
 رهبانیه دین و صوفیه دین من پور دینه مبتدعه و عبودیه ایمان

نوامیس حکمت در دین
 حکمت انی اقتضا ایتدو در
 مصلح

یعنی دین عند الخلق
 عند الخلق و فی ترتیب
 اولی مصلح

کتور

کتور دین اجرین اعطا ایتدو **م** و کثیر منهم **م** ماسقوف حال بوکه انور دین چو غی فاستور
 اولور **م** ای خارجون عن الانقياد اليها والقيام بحققها **م** یعنی اول دین اعتقاد
 خروج ایتدو و حقن اقامتد اعراض قلدر **م** و من لم ينقذ اليها لم ينقذ اليها مشرعه
 بآی رضیه و هر که اول دین مختصر اعتقاد ایتدی اول دینک مشرعی یعنی اصله وضع
 ایچیسر کما انقياد ایتدی یعنی اعطاء غیر و ثواب ایلده انی رضا ایتدی زیر عبود
 دین انقياد عبادت ایلده اولور و رتک عبد انقياد دینی مجازات ثواب ایلده **م** لكن الله
 يقتضی الانقياد **م** لكن شأن الطاعة و بآی مشرعی انقياد اقتضا ایتدو اگر رضایله فی
 اولور **م** و باینکه ان الکلف منقاد بالموافقة و اما مخالف والموافق للقطع لا كلام فیها
 یعنی بیان سخن بود که حال مکلف ایچون خالی دکدر ربه منقاد امر اولور طاعة و موافقت
 ایلده یا مخالف امر اولور بر حال طمع باینه محتاج دکل واضح بین بنفسه در **م** و اما مخالف
 فانه يطلب بخلافه الحاکم علیه من الله تعالی حاکم رب اقامان حال مکلف فی الف بود که
 مخالف مزبور مقتضای استقدا دین اوزر بنفسه حاکم اولان خلاف
 و عنادی سببی ایلده حق دین ایکی امرک بر سن طلب ایلده ربن اما المتجاوز و لغو
 یا ایتدو کی خلاف دینک و عفوایتک طلب ایلدر اسم عضو غفور که حکم ظهور ایتدو
م و اما لاخذ علی ذلک **م** یاخود خلاف مزبور اوزر نه طالب مواخذ و انتقام اولور
 تاکه کمال اسم قهار و مستقم ظاهر اولدو و لا بد من اهدا لان الامر حق بنفسه حال بوکه
 بو ایکی معاند مضارقت یوقدر زیر ایکی سندن برنی اقتضا ایلدر امر که مکلف مخالف
 استحقاق قدر استقدا یدر نفسند حق ثابت بر مقتضای حق حق درم ضلکی کل
 حال قد صرح انقياد الحق الی عبده لافعاله و ما هو علیه من الحال پس بر تقدیر عبود
 مخالف من حیث الباطن رب حاکمه منقاد در شول معنایه که عین تابتک اقتضایه
 در بر چون عبد مخالف رتبه منقاد اولوی حق دینی عبود منقاد اولور افعالی
 سببی ایلده و متصرف اولور غی جالی واسطه سیله زیر اشیا حقندن استقدا تک
 حکمن استحقاق تعالی فی استد و کتد حکمن اعطا ایتدو پس مطلقا امر الاهی انقياد
 جالی اولان اگر چه هر تکلیفی جالی اولور سه ده حاصل کلام امر توکونی امر قدیم الاهی در
 الیه مقارن انقياد و بلکه مستلزم فالحال هو المؤثر پس حال عبود مؤثر در
 حقل انقياد نه یعنی استقدا دین متقاضی اولور و حق تعالی معطی **م** فمن هنا
 کان الدین جزاء ای معاوضة بما یست بالایست **م** پس بوراده ظاهر در دینک
 جزا اولور غی و معاوضه اولور غی زید عبد منقاد حق اولوب و حق منقاد
 عبد اولور و محازات و مجازات معنایه در و بوجو کاه عبد شاد ایتدی بر سببی
 ایلده و کاه اول شاد لوی عبد که موافقت صورتند اولور سه ظاهر و باطن جسته
 و ثواب کی اولور اگر محلی الفی صورتند اولور سه عفو مجازه عن السيئات اولور

کما انقياد
 انقياد اقتضا ایتدو
 امر و شأن انقياد در
 مصلح

وگاه جزا عید و مورت غم و حسن اولور دشته سببی ایل اولور صوة خلاف اولان
 مؤاخذ و عقاب کی نهایست رضی الله عنهم و در صوة اینه هدا جزا نهایست
 و من یظلم منکم غذا کبیرا هدا جزا نهایست و یحاور عن سبب انهم هدا جزا
 پس مسترت ویرجی نسته سببی ایل جزا حق عباد نزن و عبادی حدیث رافع
 اولمقدر بوات جزا نهایست دلیل در بعد ظالمه عذاب کبیر طانور و روز یک
 ایتی مالایست ایل یعنی مسترت ویرجی غم ویرجی نسته ایل جزا نهایست دلیل در بعد
 مجاوزه و عفو عن السیئات یعنی نهایست الفتنک کنه لکن نزن کجک دخی مایست
 ایل یعنی مسترت ویرجی ایل جزا لکن در مکه بعد مصنف بخا و زک من اولور و غنی صریحا
 حکم ایل جزا اولور و غنی نوع خفا اولور و غنی اما قسم اولور یعنی مایست مسترت
 اولور اما نصیح آمدی ظهور در بنای جزا ایتی مقرر اولمحق مایست در اولی
 ظاهر در نهایست ان الدین هو الجزاء و کما ان الدین هو الاسلام و الاسلام عین
 الانقیاد فقد انقاد الی مایست و الی مالا یسر و هو الجزاء نهایست تحقیق صحیح
 اولور که عین جزا در دخی نسته دین عین اسلام اولور و غنی ثابت اولور ایلست
 حال بوکه اسلام مشروط عین انقیاد در سبب حق تعالی دخی منقاد عبد اولور
 گاه مایست العبد و کما مالایست العبد انقیاد من بود ایلست نهایست دخی جزا در
نهایست هذا السان الظاهر فی هذا الباب و اما سر و باطنه فانه کما فی مرات و وجود الحق
 یعنی مذکور اولان معناه احد فغان آخر جزا لکن در بوا بده یعنی بیان جزا در
 لسان ظاهر در و اما سر جزا و حقیقه باطنه سبب مرات و وجود حق تعالی
 بخلاف مسترت عباد نزن نهایست فلا یعود من الحق علی امکانات الا ما یعطیه رزاقهم
 احوالها نهایست پس ممکنه عاید اولور الا امکانات احوال مختلفه سبب اوزر منقلب
 اولان زواتک اعطا اندوکی امر عاید اولور نهایست فانهم فی کل حال صوره زیرا
 ممکنات لکن صوره الی بر صوة وجودیه ثابت در که اول حاله مناسبت و سایر احوال
 لکن اولان صورته مختلفه نهایست صورهم لکن احوالهم نهایست صور ممکنات
 مختلفه اولور اختلاف احوال جلیج نهایست فیقع الاثر فی العبد بحسب ما یكون پس اثر لکن در
 تعذب ذات غیبه واقع اولور بخلاف وجود حق تعالی صور احوالی ایل بولند و غی
 حسب اوزر اوزر یعنی اگر صور ملا یمل اولور ایلست نهایست و اما زیه شره فاما الحماة
 الخیر سوا و لا اعطاء صریح نهایست پس ممکنه خیر کروز شدن غیری ویرجی
 نسته ضدی خیری دخی ویرجی هر برنده دهش و داد مقتضای
 استعداد اولور بود شر ضد خیر له تغییر ایدوب بشرد و کنگ نکتیه
 بود که سبب بالذات من حیث هو سبب قابل وجود دکلدر بلکه خیر نسبت ایل
 یعنی نسبت تضادی سببی ایل موجود اولور و سبب تین الاشیاء بالاضداد

حاجی

حکمی اوزر نهایست بل هو منقسم ذاته و موز بها فلا یزمن الا بنفسه و لا یجدن الا نفسه
 پس ذات عید و غم ویرجی دخی عبد اولور عذاب اصابت اندو و دخی عبد اولور
 پس نسته ضد خیر اصابت انسته زم اما سون و خیر تا ایل اولسه مدح انسون
 الا نفسیه زیرا خیر شدن هر بری صوة حالد که مرات وجود حق تعالی
 اولش در علم حق سببی ایل که ذاته و احوالنه تعلق امتش در و علم حق دخی
 معلوم ملک نفس الامر سببی اوزر تعلق ایدوب نهایست ماله الحجة الباطنة علیهم
 علمهم ان العلم یتبع المعان نهایست حق تعالی ایمان ممکنات استعدادات قدیم لوی اوزر
 بل کعلی انلرک اوزر نه حجة ملزمه اولور که سبب نفسیه بویل اولما سکوز
 سببی بویل بل از دم دید بود و کوز صور علمیه سبب سبب در که بومقام
 علم معلوم تابع در اوقات تحت مرتبه سبب صور علم و مضمحل اعتبار اولور اوزر
 معلوم علم تابع در اقام مرتبه در مرات صفا و بر مرتبه صفات مرات ذات دکلدر
 اولنه فیض قدس فی سبب فیض مقدس ویرجی غیر اعتبار لطیف و اهل بیوم ثم سبب
 فوق حد فی مثل هذه المسئلة ان امکانات علی صلبها من الودم و لیس وجوده و وجود الحق
 بصور ما علی امکانات فی انفسها و اعینها نهایست پس بوسط لطیف فوقه واقع
 اولان سبب شریف بوسطه مثله بود که تحقیقا ممکنات یعنی ایمان ثابت
 اعدام اصلیه لوی اوزر نه مستر و دایم و مشا ملوی هنوز شیم در جم وجود دخی
 پس هر چه در مشا لوی تنسم شیم هیئت من نامتلاطم در دخی هر کوز انلرک
 وجود مشرود دکلدر الا امکاناتک حد نفس لکن و اعین ثابت لکن منقلب
 علیها سبب اولان احوالک صوری ایل تحلا ایدن وجود واحد حق و نور فیض
 مطلق نهایست فقد تکت من یلند و من یلنم و ما یعقب کل حال من الاحوال
 یعنی معلوم ملک اولور ایلست که خارج لباس صور احوال ایمانیه متلبس اولان
 وجود حق در غیری دکلدر پس تحقیقا سن بیلر که نفیم ایل متلذذ اولان کمد
 و نفیم مثاله اولان کمد و احوال متعاقبه دخی هر حال تعقیب ایدن کمد
 نه در یعنی جمله سبب وجود حق که ایمانده منقلب اولور صدر الدینک
 نضوحند الحق ینقلب فی الاحوال و لا ایمان تنقلب علیها الاحوال
 ددوکی بومر سبب در حق تعالی ذات واحد وجود متفرد در شئون انقیاد
 متدله سبب و اردر بولرک ایل متلبس و بولنده منقلب در قال الله تعالی
 کل یوم هو فی شأن بعد قوله کل من علیها فان و یقی وجه ربک ذو الجلال
 و الاکرام کل یوم نزل مراد آنات سبب در شان من حالات متعاقبه در
 که بولرک و به حق مستر و بای احوال کاینه و فاسد متزاید در و متزاید
 مراد فساد و تیزد سبب صوة اضری اولور وجه دن مراد ممکنات

الاطباء في العموم معلوم ولا كنه اطباءه خاد طبيعت و دكلوي كني انبياءه ورثه سنه
 دنجا ماري خاد ماري ديور عاده عموم خلايقه بويله دريغ عرق عام در
 م وهم في نفس الامر خاد م احوال الممكنات و خدمتهم من جملة احوالهم التي علمها
 في حال نبوت انبياءهم . حال بويكه بواينيا نفس لامروده احوال ممكناتك
 خاد ماري درك راه خيره ارشاد ايدر لر و شتر فساد وقت منع و زجر ايدر لر
 و بو خدمت و ارشاد انبياء و رثه سنك جمله يا احوال الذن و لور كه اعيان ثابتة لر ناسد
 لري بواحوال اوزر فيض اولمشد م فانظر ما المحب هذا ليس عين بصيرت ايد
 نظر ايد كه بواحوال نه محب حال دريغ اسر فلرا حسن لر خاد م اولمشد و
 امر خود بر عكس كردي م الا ان الخادم المطلوب هذا لما هو واقف عند سر موم
 مخدومه اما بالمال او بالقول فان الطبيب انما يصح ان يقال فيه خاد طبيعت
 لومس حكم المساعده لها فان الطبيعة قد اعطيت في جسم المريض مزاجا خاصا به
 من مريضها فلو ساعدها الطبيب حذمة لراد في كنية المرض بها ايضا حكم سابقون
 استناد و كنه خدمه در مطلقه خدمت من جميع الوجوه متبادرا و باق بومعاي يرفع
 ايدو بيور ديك خاد م مزبور بومقامه من خدمه و منك يقين ايدو و كنه اوزر
 واقف و منتظر اولوب بالسان حاله مثلا طبيعت و لان حاله كني بالسان مقالله
 مثلا امة انبياءه و لان امر كني بعه خاد م مراد مطلق اولمشد و غن تقيدو
 ايدو بيور كه طبيعت خاد م طبيعت ديك اولوقت مجمل و لور كه طبيعت اولان طبيعتك
 ساعده يه اوزر حركت ايد مع ذلك حال بويله دكلر كه طبيعت جسم مريضه
 مزاج خاص و يرمشد كه مريضه صفتي ايد متصف اولمانه اول مزاج خاص سبب
 اولمشد و كني طبيعت خاد م طبيعت مساعده ايدو حرك او لور مريضه مقتضا
 مرض اوزر خدمه ايدو مثلا مستيق طبعه اوزر مساعده ايدو مقدار مرضه طبيعت
 سببي ايله زياده ايدو و كنه طبيعت واسطه بيه ايله ازاله و مرض و حفظ حقي ايدو و
 كني زير طبيعت مرضه تحت و مرض جهلند هر كره مؤثر بوقدر الاطبيعت و طبيعتك
 هر كنه ايدو بوقدر و الامسيه و السلام و انما يردعها طلبا للصحة و الفهم
 من الطبيعة ايضا با نشاء نرجا آخر مخالف هذا المزاج فادف ليس الطبيب
 مخاد م الطبيعة پر طبيعت كنه مرض در طبيعت سببي ايله امر ايدو بيلو طبيعت
 عوارض غريبه واسطه سبب مقتضا ايدو و مع اينك الا عادت متي ايجوت
 ايدو و صحت بعد المرض و خي طبيعتك ناسه در مرض كني مزاج سابقه مخالف
 مزاج خاص اخر انشا اتمك ايله بيلو طبيعت دايما مطلقا خاد م طبيعت اولمشد
 م و اما خاد م لها من حيث الله يصلح جسم المريض و لا يغير ذلك المزاج الا
 بالقيسة ايضا اما خاد م طبيعت اطلاقه وجه خاص بويور كه طبيعت خاد م

طبيعت

طبيعت اولم بويشتند و در كه جسم مريضه صلاح ايتن الا كرو طبيعة واسطه سبيله بيل
 من و م خاد م من وجه اخر خاد م اولمشد و كنه مزكورا و لوي تفه حقها يسعي من و م
 خاص غير عام لان العموم لا يقيم في هذه المسئلة كالطبيب الخادم لا خادم اعني
 للطبيعة . يعنى بويك حق طبيعتك سعي و خدمته وجه مخصوص و نور طريق
 عام و دكلر زير بويستله مسئلة و م عموم صحى اولمشد و طبيعت طبيعت ايجوت و م
 خاد م و وجه اخر دن خاد م دكلر م كذلك لور و رثه في حيز من الحق و امر الحق و مريض
 في الحكم في احوال المكلفين فيجزي الامر من اليد حيث ما يقتضيه ارادة الحق
 و متعلق ارادة الحق به بحيث ما يقتضيه به علم الحق و متعلق علم الحق على حسب ما اعطاه
 المطلق من انما في اظهر بالصورته فالرسول و الوثه خاد م الامر الاطبي بالارادة لا خادم
 الارادة يعنى رسول و رثه لور و كني كذلك يعنى طبيب كني خاد م مطلق دكلر و بولكه ايكسك
 دخی خدمت احوالي مكلفينه حكم ايك وجه اوزر ينه جاريدير كه وجه اول
 امر و كه مامور بيهك وقوع خلاف مراد اولو ديس اول امر مطاع مقبول و امر ثاني
 عصيان و نامعقول ايدو امر كه جانب عبادت جاري اولو ارادة الله مقتضا يه
 حسي ايدو اولو ارادة الله مقتضاي مزبور اوزر ينه تعلق ايدو علم الله مقتضا
 اندو و حسب ايدو علم اركنه معلومه تابع در تعلق ذايه معلومك استعدادي و بويور
 حسي اوزر اولو ديس معلوم ظاهر اولمانه الا صورة علميه يه و عين ثابتة يه
 اوزر ظاهر اولو ديس رسول و رثه رسول خاد م امر لقي تكليفي دُر
 ارادة حسي ايدو وجه خاد م ارادة دكلر زير ارادة كه اكثر يا امر تكليفيه مخالف
 واقع اولو رسول و رث رسول ايسه خاد م تكليفي و د خاد م امر ايدو دكلر در
 زير اكر خاد م ارادت اولسه هر كره كافي بغير نون و شريو بيمحذون مع انمولو
 ايدو م بويور عليم السعادة المكلف و بويور ميه رسول و رث رسول
 مكلف اوزر نه تكليف شرعيه مخالف اولان افعالي رد و ردع ايدو م مكلفك سعادتن
 طلب ايدو كنه ايدو كني بحكم الظاهر و الله يتولى السراير مكلفه كركل ايدو كني
 عالم اولمشد سعيد اولمشد كركل شقي م و لور خدم الارادة الالهيه تمامه لا باعنا بالارادة
 يعنى اكر رسول و وارث رسول ارادة حقه خدمت ايدو بويور مكلفه هر كره نصيحت
 ايدو بويور اكر نصيحت ايدو بويور ارادة ايله ايدو بويور ارادة علمه تابع و م
 و علم معلومه تابع و معلوم خود اعيان ثابتة ممكنات در كه لا تبديل لكلمات الله
 يعنى بويور ايجوت مسوق و ديور فالرسول و الوارث طبيب اخر فالتفوس و م
 رسول و وارث رسول هر بويور بيهك مكلفك طبيعت اخر و بويور كه امر م
 روحانية سن ازاله ايدو ب و صحت فطرية سن حفظ ايدو و مضاد فطرت
 اولان اخر ايدو ازاله سنن على الاطلاق واجتهاد ايدو م مقدار لاعرفه تعالى حين

و هو که یوسف بن صکره بومنه منسوب اولدی و زاته ایلد منسوب اولدی
 و در و جانشین استمداد اولدی **م** هذه الحكمة النورية انبساط نورها
 علی حضرت الخصال یعنی بر عالم مثاله متعلق اولان علوم و معارف اولکله یوسف بن
 نقطه و نور تک صحیفه و حواله انبساطی و حقیقه کتبه تک حضرت خیالده اولان مطلق
 یا خیال بعید در انبساط نورده من اول نورک صورت مثله که مراد الله اطلاق
م و هو اول مبادی الوحي فی اهل العناية یعنی انبساط مذکوره علم عالم مثاله
 اطلاق یعنی علم بقیری و یار مبادی و جزک اول مرتبه در اهل العناية
 کبری یعنی زمزم یا انبیایه میسر اولور بعد شیا فشیئا تر قیادیر یعنی نور
 کور کبری که یقظه ده دخی کور مثال مقیده و قوفه زمان حسن ایلد غیب
 حستک یا نور نه هیچ تفاوت اولور قور ماکفایت ایدر شوق و صفایه نور
 قیلوب و الجذاب الی الجملة باعث فیض معای عالم غیب اولور حاصل کلام نزول
 و حی نزول ملک ایلد اولور و ملکوک اول نزول عالم مثاله مطلقه بعد خیال
 در که مثال مقتدر بعد حضرت حسیه در پس مشاهده و ملک ایدر کسسه خیال
 منور اولوب مشرک ظلمت اولماق کور که ملک خیالده کوره و واسطه خیال
 ایلد مثال مطلقه کور حکمت حسیه کور **م** تقول عائشة رضي الله تعالى عنها
اول ما نرى به رسول الله صلى الله عليه وسلم من الوحي الرؤيا الصادقة حضرت
 عائشه رضي الله تعالى عنها بیورد که و حی قسمند رسول الله صلى الله تعالى
 و کم اول ابتدا اولان رؤیای صادقه ایدی منصب رسالتی تشریف ایدر کورنه الی ای
 مقدار کی رؤیای صادقه ایلد عمل ایدر نور و اجبریل امین صکره واقع اولدی
 اجلون در که حضرت رسالت بیورد که الرؤیا الصادقة جزء من سنة و اربعین
 جزء من النبوة و هی خصب المؤمنین منها الحديث یعنی رؤیای صادقه نبوتک
 فرق الی جزون بر جز در سایر احادیث مؤمنینک دخی نبوتن یوحی
 نصیب یوحی یک در معلوم اولکه بوحیث شریفه بومعنی لطیف و اردر
 اول معنی بود که نبی علیه السلام تن اربعین ده تاج رسالت کیوب بند نشین
 نبوت اولدی بعد بقای مقدور کی دار فناده اصح اقوال اوزده یکرم
 بلدر الی ای که رؤیای صادقه ایلد عمل اتمشدر در اول بقا و مقدور منور
 فرق الی بلوکنک بر بلوکندر حساب اولد **م** فكان صلى الله تعالى عليه وسلم
رؤيا الاخر جت مع مثل فلق الصبح بین نیم م بر رؤیا کور منیدی الا کور دوی
 رؤیای معتمربه ایلد بیان صبح صبح کیم واضح و اشکار حضرت قطره اولور
 ایدی **م** تقول الاخفاء بها حضرت شيخ قنوس مرقه رؤيا يعقرب عليه السلام

درم

فلق

فلق صبح تشریفک معناسی تفسیر ایدی دیر که عائشه بیورد که اول رؤیای صادقه ده
 هو کرخفا و استار و لما نرى بوقته قول منور تمة کلام عائشه و لما ن
 تنکه مثلا جایی بویله اخذ اتمشدر **م** قوله والحي هنا بلغ علمها لا غير یعنی مبلغ علم
 عائشه رضي الله تعالى عنها بومقام منتهی اولدی که نومله یقظه می تمیز ایدی غیر تجاوز ایدی
 و کانه المدله فی ذلک سنة استهرجة نالک یعنی رسول الکرم رؤیای صادقه ایلد
 و حی العهد من مفرود سیر الی ای ایدی پس بوند صکره ملک نازل اولدی یقظه
 حاکمه حضرت مثاله یا خیالده نزول ایدی **م** وما علمت ان رسول الله صلى الله
تعالى عليه ولم قد قال الناس ينام فاذا ماتوا استهوا حال بود که حضرت
 عائشه رضي الله عنها نبی علیه السلام بوحیث شریفک معناسی بلدی که
 حضرت رسول عوام ناس حال یقظه ده او بخوده عذاتی و بیوردیکه ناس
 الان نایمدر اولکری و قن او بیوردی و بوعالم حسد ظاهر اولان
 اوضای عالم خیالده صایری زیر نومده اولان صور مرتبه و محتاج بقیر اولدی
 کی عارف محقق یا ندر بوضوح حسیه دخی بقیر محتاج در حقایق باطنه سنه
 عبور ایتک ایلد و حضرت رسالت جمیع مراتب اهلیه و کونیه عارفانه و حقیق
 در صور حسیه نظریه عالم مثاله اولان معانی متفصیلیه انتقال
 ایدر ایدی مبادی عالییه و ارجحه نسبه ماضیه ایلد تنکه صور مثالیه و ت
 حواش مستقلیه انتقال ایدر کی و بالجملة مترادف مبادیه و مبادی و ت
 منتهایه سیر قوسیت و مرکه و دویه ایلد واقف اولور ایدی تنکه حقیقت
 رسالت خم بود **م** وکل ما يرى في حال النوم فهو من ذلك القبيل و ات
 اختلفت الاحوال یعنی نرم یا نوزده مقدمه معلوم در که هر حاله نومده
 مرئی اولان بوقیلدن اولایه یعنی نبی علیه السلام اول الف ایدر کور و و حی
 قبیلدن اولاکرچه احوال نوم مختلفه ایسه ده که بعضی حال نوم مزاج منسوب
 اولوب نوم حقیقی اولور و بعضی آخر حال نوم حکمی اولوب حکم سرع و حدیثه
 نسبت قیلوندر که الناس بنام قضیه سند منقاد اولان حکمدر فخصی
 قولها سنة اشهر بل عمر کله فی الدنیا بتک المشابهة اما حوام نام **م** منها
 یعنی حضرت عائشه تک مبلغ علمی و زنده قولی مده مخصوصیه منتهی اولوب
 یعنی مقول قولی الی ای منتهی اولدی یعنی الی ایدی اوده سببک علمیند و یا
 بلکه یقظه اولدی مع هذا علم تحقیقی بود که حضرت رسولک صلى الله علیه و کم
 مده عمره دیناده مشابه نومده کجده بلکه جمله به منام اندر منام ایدی زیر
 دیناده متوارد اولان صور متعاقبه و متداخله فی الحقیقه منامات متعاقبه
 در که عارف محقق متفصل بولکر صور نون حقایق عبورده در نظر

یعنی حضرت عائشه که از منتهی مرتبه
 بعد از آنکه از علم و کمال خود بویله
 اتمشدر اولکلام بود و عدم خفا منافی از منتهی
 یوحسه الفاظ لا خفاء کلام عائشه و کلام
 مستحق

مکاشفتی ده جمیع حوادث عالم رسل الهیة در که هر سائت و هر دم مبلغ رسالات نور
بیت بیک لحظه بیک سائت بیک دم و کون می شود احوال عالم و کل ماورد
من هذ البقیل فهو المسمی عالم الخیال یعنی جمیع واردات الهیة که وارد اولور
معبر عنها در بر عالم خیال ایله مسمی در و بالجملة عالم کون و فساد جمیع الخیال
و سائر که جمال حقایق الهیة به نقاب بدتنگه قابل بود در اما الکون
خیال و هو حق الحقیقة کل من یفهم هذا السر لا یفهم قطعا یعبر یعنی
جمیع مکونات عالم خیال ایله مسمی اولور و غیبتی در که معبر عنها اولور لیس
ای الامر الذی هو فی نفسه علی صورة کذا فی صورة غیرها یعنی شیخ قدس سر
سین معبر عنها اولور و تفسیر ایدوب بیور که تعبیر تمک دیک در که بواحد حقیقتی
بوصورتی ایدی لکن بوصورتی غیر صورتن ظاهر اولدیکه اول ظاهر اولات
صورتن اول صورته نفس الامریة به عبور اولدی فیجوز العا بر من هذ الصورة
التي ابصرها التایم لی صورة ما هو الامر علیه ان اصاب پس عا بر اولات تجاوز
ایرنا یا کورد و صورتن نفس الامریة اول صورته تجا و ایدیک لکن اگر عا بر صابت ایدیه
یعنی معبر تعبیرن کر یک اولور **قوله** کما هو العالم فی صورة الذین فمعبر التاویل من
صورة الذین فی صورة العلم مثلاً من اهل عالم صور لیدک ظاهر اولور پس معبر رسول
علیه السلام و لیدک حقیقة علم عبور ایدیکه کی فتاویل ای قال مال حله
الصورة المبنیة فی صورة العلم یعنی معبر که بنی علیه السلام در صورة لبنیة نک
ما فی صور علیه در دیوب ظاهر دن حقیقتی رجوع ایدیکه ثم اینه صلی الله علیه
و لم کان اذ اوی الیه اخذ عن المحسوسات المتعاقدة فیجوز و غاب عن الحاضری
عند بعد تحقیقا اول حضرت هر چی و می نازل اولسه محسوسات متعاقدة و
اخذ اولور دی یعنی عالم امر که انجذابی باعث تعطیل حواس ظاهر اولور و صیل
اکل و شرب و سنا منقطع و قوای جسمانیة انما اندن واقف اولور ایدی لکن
تعطیل حواس غیر محسوس اولور ایدی **قوله** فاذا امری **قوله** فین تزول و می دفع الله
ینه محسوسات متعاقدة عود و روح اولور دی فیر ایدورین حصار مجلسند
غایب و مستور اولور ایدی در و کی غالباً حضرتک او اید حالته کور اولور که
صلصلة جرس و ثقلة عارض حضرت عایشه دن منقولدر اما بعد اعتبار
الوحي ملک و حی رسالت و رجعت ایدر ایدی حصار مجلس واقف اولور ایدی اما
هر حال و می حضرت خیال دن اخذ اولور و نکم بیور **قوله** فما ادر که الا حضرت
الخیال الا انه لا یسمی بر حضرت رسالت هر چی اولتان معنای اخذ اتمز
ایدی الا حضرت خیال مطلق دن یا خیال مقید دن اخذ ایدر ایدی لکن اول
حاله نوم اطلاق اتمز اولر و الله متصف اولان و انه نایم تسمیه قلمز

زیرا

زیرا نوم انسان بر عارضه در که سبب امر تراچی در الهی و کلا در انجذک و مانع صمودند
اولور اما و صلیک افند سبب فیضان روحانی در که قبله نازل اولوب عالم امر جذب ایدر غیبت
خواست سبب اولور **قوله** و کذا لک او اعشک الملک رجلاً فذلک من صفة الخیال فانه لیس
برجل و انما هو ملک قد خل و صورة انسان صیر الناطق العارف حتی وصل لی صورته
الحقیقة فقال هذا جبریل اما کم یعلمک ما مدینکم و کروچی کی در که فین ملک برجله مثل انه
اول مثل عالم خیال دن و صفة مثال دن در عالم صمدن و کلا در زیر اقیقة ملک حقیقة برجل
برد کلا در مغایر در لکن ناطق عارف ان صورة حقیقة ایله کور در و صورة انسان ان ناطق
عارف اید و کن بلوب و صورة حقیقة سینه حکم و اشارت ایدوب و دیکه شوله کورین
جبریل در سن تعلیم دین اسلام اچور تصدن رسالتی کلش در دی **قوله** وقد قال له
رد و اعلم الرجل و حضرت رسالت حقیقا اصحابه و دیکه رجلی و ندر دیک کثرت اصحاب
یوقلا در لولما در **قوله** فاما الرجل من اجل الصورة التي ظهر لهما فینما پس بنی م
شخص جبریل برجل تسمیه ایدی زیرا حکایت مزبور عی تسمیه در تداکی یعنی صورة
مثالیة بی که صفا برجلسه اول صورتن ظاهر و لیس در صورة رجل و لما فین برجل و
ذکر ایدی **قوله** ثم قال هذا جبریل فاعبر الصلوة التي سأل هذا الرجل الخیال لیسها **قوله** بورد
مکره یعنی شخص برجل دیور ذکر اند که ذکر مکره کر و صفت رسالت هذا جبریل دیور و
ایله تسمیه ایدی پس بر مقابله برجل تخیلک مالی اولان صورته اعتبار ایدیکه ملکه
مهر صادق فی المقالین صدق للمین فی المین الحسنة و صدق فی ان هذا جبریل فانه
جبریل بلا شک **قوله** پس اول صفة ایکی مقال سند به صادق اولدیکه صورة مرئیة
برجل ایدی زیرا صفا برجل ایدی ثانیاً غیر بصرة ایله هذا جبریل در دی صادق اولدی
زیرا بلا شک اول برجل حقیقتی جبریل ایدی **قوله** وقال یوسف علیه السلام انی رايت
احد عشر کوباً و الشمس و القمر را یتهم لی ساجدين فرای اضرته و صورة الکواکب لکان
الا هذائهم و رای ابا و و حالته فی صورة الشمس و القمر **قوله** کلا شیخ قدس سره العزیز
حکایت یوسف م شروع ایدوب و دیکه قصه یوسف م روایا سند به با سنی حضرت
یعقوب علیه السلام منقول ایدوب و دیکه کواکب و شمس و قمر کور و مکره
با که سحر ایدر پس برادر برینی صورة کواکبه کور دیکه انلرک فی الحقیقة سبب
هدایت اولد قلمز در ذر ایدر غیبت انلرک سبب ایلد و شوب در قرب وصلت یاره
باعث ایلدر و غل رفیت ایلد نفسی ذبور انلرک و افک افتر ایلد مقید مسجون
ایدوب آخر اوج کمال عزت ارتقا و اعتلا به رفیع اولشدر در عنایت الهیة
اسباب علل و رابط مستببات و شروط و مقدمات مسلم مدارج نتایج عالیات در
وجه و کثاف قدر و الطاف مبسرا و لما زید یلمی شکل شمس در کور و کی زیر اثر
و سایر کواکبک مثلاً انوار شمس در هر بری نور ایدن استفاده ایدر **قوله**

هذا من صفة يوسف عليه السلام مضمون حكمة مذكرة دندركه رؤياي من صورته التي
 ايل حضرت يوسف استعداد عينك اعطاي سبي ايله قوه ضا لنده نمايان اولدي الكجه
 مقارن شعور و ارادة دكل ايسه زيرا حضرة يوسف تعبيرة بعد الوقوع من يد اولدي
 هذا تاويل رؤياي ددي اما يعقوب عليه السلام تعبيرة محجوب دكل ايدى • ولو كان من
 المزي • يعني اگر رؤياي من برون همه يوسفه مخصوص اولما يوب بلکه مرطوفند اولدي
 مزينك شعوري و ارادتي سبي ايله اولسه مثلا انبيا به ظاهرا و لان رؤيا ده كي ملك كبي
 و سايه ظاهرا و لان صورته لحيين كي • لكان ظهور اخرته في صورة الكراكب ظهوري و انك
 و خالته في صورة الشمس و القمر و الكهنة • يعني اخرتك صورة كراكب ظهوري و انك و خالته
 صورة شمسه • و قرده كور نماي انك معلوم و مرادي اولما يدي مع هذا دكل و فلما
 لهم علم ما راه يوسف • م كان الاراك من يوسف في خزانة خياله • و فكا كاخو يوسف
 و اب و خالته سنك يوسف عليه السلام رؤياي شعوري اولما يدي ايسه معلوم و دكل و فلما
 يوسف عليه السلام حكم استعدادي ايشه كه خزانة في خزانة يوسف • و فكا كاخو يوسف
 عليه السلام ميين قصصه عليه نعال يابني لا تفصص رؤياك على اخوتك بيكيد و لك كيد •
 يعقوب عليه السلام رؤياي همه يوسفه اولوب اغيارندن اولما و غيبي بلدي ايدى و يوسف
 • م رؤياي يعقوب • م مكات ايتد و كمي ده شفقة ابوة دآر سي ايلد نم و غيبي
 دوشوك اخوان عيون سويليه سكا صدا يله كيد و لورد دي بورده طالته و ذكر ايتد و كمي مابلا
 فضلندن اشراكي اولما و غندن اولمكم مسدا خوة ديوان قضا و مكاتب ايدى
 حذر يعقوب فايد انما دي • ثم بئانا ابناءه من ذلك الكيد و الحقية بالسيطان
 بعد حضرت يعقوب ابناء سبي كيد من برون بري ايد و ب كيد في شيطانة الحيا ايتدي
 وليس ذلك الا عين الكيد • شيخ قدس سره ايدى رالحاق من برون طدره الا يوسفه
 مكن كيد در • زيرا في الحقيقة جميع افعاله مصدر الله درين افعالي اسبابه اسبابه
 ابناء سبه نسبت ايلد شيطانة نسبتك نه تفاوتي و امر مكر الله يوسفه بر كيد
 لطيف اولما كد بونك سبي ايله مناتي يعني بر امر فكري بالذات همه نسبتند
 تا دقت و اجتناب ايد و ب مظهر اسم فضل اولان شيطانة استاد ايد و اخر انسه
 سوء ظني ترك ايد كه ترشيع مقام نبوت اولور • فقال ان الشيطان للانسان
 عدو مبين • يعني ابناء سب اول فضل بجدن تبعيد ايدى كيد تحقيق شيطان انسان
 ظاهر انداوه در زيرل بانه لغته ظهور مناسنه در • ثم قال يوسف • م بمنزلة
 في آخر الامر من واقعه من برون دن احكام سابقه و مقدمات امر و رايته كد
 آخر امره كه اخوان مصر داخل و استنكري سهوله سجود حاصل اولدي ايسه حضرت
 يوسف عليه السلام ددكه • هاتا تاويل رؤياي من قبل قد جعلها زني حقا اي اظهرها
 في الحسن بعد ما كانت في صورة الخيال فقال له النبي عليه السلام الناس بنام • يعني

سابقا حجر يعقوبه كورد و كور رؤياك حقيقي و مرجعي بوا ديك حقا تباله كه بر بدن ايدى
 صدق ايلدي هي صوة خياليه ايكن عالم صوره اظهار ايد و صوة حسيه ايلدي
 بوا بدن ايدى ددكه بني • م نيام ددي يعني مرتبته حسيه داعي قبيل نوم خيالند قلدي
 زيرا بوضوح ايدى بوضوح مرتبته ايدى ددكه و راسته عبور و ثوب و ثالي مقاييق الهية اولور حاصل
 كلام ديك ددكه مشرب بوضوحته به بوضوحه اسنان اولجا ق مشرب محذبه به سزا و آبر بود كه يوسف
 حقيقت و من اولان بونك خيال اولوب و راستند اولان حقايق الهية به اول صوغ ايدى
 فكان يوسف قد جعلها زني حقا بمنزلة قول من راي في نومته قد استيقظ من رؤياها غير
 ولم يعلم انه في النوم عنه ما برح • شيخ قدس سره بوير كه كانه يوسف • م كه قد جعلها زني حقا
 شول راي نك قولي منزله سنده ددكه رؤياي ضايقه كورب و اوياندم صبا نور عوي
 امر سنده تعبيرة ايدى خبري يوقد كه تعبيرة في خيال نوميد ربي اول رؤيا كورد و كد نومك
 اچند بعينه رؤياي كور بر تعبيرة ايدى ركن و سني يقظه ده خيال ايدى خبري يوقد كه خبر
 نومك در عينه لفظ مجرور نزمك تا كيد در ما برح لفظي الحاد ليد در زير ما برح زال
 مناسنه در • فلا استيقظ يقول رايته في النوم كذا و رايته كذا في استيقظت و اولها ايكن
 يعني برين اويانسه ايدى كه اخود • شول شول كورد م كانه دشمه اويانغش و كد
 تعبيرة غش م ديوجايت ايدى هدا مثل دك • حضرت يوسف دني قولي هان بوزيا
 صا صند بكونه قانظكم بين اركم محمد صلى الله عليه و سلم و بين اركم يوسف
 • م في اخر امر من قال هاتا تاويل رؤياي من قبل قد جعلها زني حقا • شيخ بوير كه سبي
 نظر ايعين بصيرت ايله كور درك محمد صلى الله عليه و سلم ايل اركم يوسف • م تفاوتا في
 يوسف • م بوقول نقول ايتد كه من ده اخر امر من و منتهاي سيرته ايدى فيقول
 حضرت يوسف علم تعبيرة خصايصند نايكن مرتبته حقايقه و اصل اولما و غيبي
 غايبا مرتبه من برون حقيقت محذبه به و منصب خاتميده مخصوص حالت اولد و همچون ددكه
 اولد و منصب يوسف • م نوم من آفندن حاصل و لان غفلتد نمايش ايدى صورته
 تعبيرة شموي يوقد ر اما مقام مخصوصك حقا كما هو اعطا انشور و شهادت قرآنيه
 ايد • معناه صبا اي محوسا و ما كان الا محوسا فان الخيال لا يعطي ابدا الا
 المحوسات غير ذلك ليعرفه • يعني حقا لفظك معنای حسا ديك ددكه صورته
 ظاهرا ايلد محوس منكنه زيرا البته رؤيا محوس اولور زيرا خيال اعطاند و كي
 صدن افند اولنا صوره راول اچلدن كه خيال تصرف ايد و كد فانه البته كند و
 محسونا و لان صوره حسيه در و صور من برون دن غير سنه تجاوز قدس سره
 بوقد ربي قوه و حجب كي اختراع صور عقليه شانندن دكلدر فافظ ما اشرف علم و
 محمد صلى الله عليه و سلم • پس نظر ايدى و رتد محمد • م كد يعني نه حجب شريف علمه بوقوله
 اسرار غامضة نك اطلاقي بونله في موصد ر غير ميدن اجتماع اولور رؤياي اولس

قدس سره

حضرت علی نه مرتبه ده اول معلوم اول که بعضی مبدء سلیقه و عوام که ذکر می اید اضافت وقت و بلیت
لازم کلور اینها که علم لدنی و معارف صوفیه بلد و کتب شبهه اید بر لایق خد بملک تبارک
تبارک حضرت موسی صلوات الله تعالی و سلاما یله حضرت هفک قصه سی اسرار قدر را به هم شریعت
امتزاجه و قدر شریعت مزاج اولی غه تبیه و اشارت چون و آردا و لشدر یوسف اما و اینها
هر بر سنک مهته و لایق وجهه بنوی مکلدر بعض سنده و ایلها لند بعض علوم منکشف و اوراق
نقصه دکلدر و بعض اینها در حکم سرقضا و سنجیه شرفا غالب حال اولور حضرت عیسی عم نه کم
حضرت عیسی عم سواده صلوات الله تعالی علیه کما ظاهر شریعت و علم غالب اولدی **قول** و س
القول فی هذه محضه بلسان یوسف المحمدی ما نصف علیه تشا والله تعالی بیور که بر عن قریب
معنا کلام الناس نیای البتة محضه خیالیه ده بسط اسم کرک در قوله واقع اولان الفلام مرید
ایچون در و بسط مزبور بلسان محمدی ایلدا اسم کرک در اول محمدی قدم یوسف اوزن سنا
اولان و بیایان اسم کرک علم جمعا خیال در و صور مرتبه سی صور خیالیه در بر بسط و بیان ایلکه
انوک سی ایل عالم رؤیه واقف اولور سی محکم شیتلی اولور **شعر** غا الکن خیال و هو حق
فی الحقیقه کل من یفهم هذا ما اسرار الطریقه **فقول** اعلم ان المقول علیه سویی الحق ان نسبی
العالم هو بالنسبة الى الحق لا الظل للشخص فهو ظل الله **بیج** بیور برین نزدیکی سالی که
عارف حقیقا سنی یلکه سوا ی حق ایلد مقول علیه و لکن موجود اذ که مقوله و جواهر عراض و عالم
ایلد سنی و لکن اشیا در جلالت حق نسبتی ظلال شخصه نسبتی کی در برین عالم اشیا و حقیقه
ظل الله در معلوم اول که کلام سابقه قوله و علم اعتدلی مذکور اولان کلام بسط اولور
غفلت اولور حاصل کلام بود که ظل شخصت تا بقیتی یح ایه عالمک دخی مقه اولور در بری
عالم ظل الله در و ظلالک نفسند یح وجودی یوغسه بلکه شخصه تبعیت و اضافت الیایه
عالمک دخی اولور در نفسند وجودی یوقدر حق نسبت ایلد در **مهر** برین نسبت الوجود
والعالم لان الظل موجود بلا شک في الحق ولكن اذا كان من من يظهر فيه ذلك الظل یعنی
عالمک ظل الله اولیای وجود خارجیتک عالم نسبتک یعنی در برین اول نسبت ستر
زیرا ظل متعارف بلا شک حسی موجود در حاصل کلام وجود عالم کونیک فرادی که وجود
مستقیم در وجود واحد حقیقی به نسبت ظل در انا وجود حقیقی واحد در نه که وجود
اضافه متعد در لکن ظل مزبور و متعد دا فراد من کون متعد مظاهر در نایثی اولور
ما دام که بوعالم مظهر برین مظاهر بونور **مهر** یوقدر بعدم من یظهر فيه ذلك الظل
معقول غیر موجود و الحسن **مهر** مظهر علیه تک اگر بر آن عدمی فرض ایلد سکت **مهر** اگر
ظل ظاهر بونور و ظل مزبور مر موقوف اولور موجود حسی اولان بل یكون في ذات الشخص
المنسوب اليه الظل بلکه ظله منسوب اليها و لکن ذات شخصه بالقوة اولور بالفعل و لکن
قول سابقک تفصیلی بود **مهر** ظل ظهور هذا الظل الالهي السی بالعلم انما هو اعیان المکنات
پس بوظل الهیتک محل ظهور یک عالم ایلد سیتی در اول دکلدر لا اعیان مکنات در که

حضرت علییه ده ثابت بر علیها امتد هذا الظل من وجود هذه الذات یعنی اول اعیان مکنات
اوزن تمتد و لکن ظل مزبور ذات الهیه نوک وجود نه فایض اولور و غی حاله که وجود
مطلق در **لکن** باسمه النور وقع الادرک یعنی لکن وقوع ادراک ذاتک ایسم نور
سببی ایلد حاصل اولور که فی الحقیقه حضرت علی و عین ده اولان اشیا آنوک سببی
ظاهر اولور و امتد هذا الظل على اعیان المکنات فی صورة النور المجهول یعنی امتد
ظل کما سم نور ایلد اعیان اوزن واقع اولور و حضرت علییه ده واقع اولور که اندک
غیب مجهول ایلد تبییر اولور چون اعیان خارجیه که کلور و اول مجرای اولور مجهول
ایلد تبییر اولور و غی ظلمه عدم سیتی اولور و چون در برین نوک غیب مجهول مرتبه
ظهوری قابل و لکن بر اضیاء حاصل و لما غه بین النور للطف والجسم الکشف برهم
لطیف کر که اکاجرم مثالی دیر لید اجرام شفا فیه شهادت اولور معلوم اول که
امتداد ظل در مراد ظاهر وجودک احکام و اعیان ایلد منبسط و ایلد سیدی و اناری ایلد
تعبیه بکلیدر و بونقیده و انضیاع و سنا بطی نفس وجودک مرتبه اطلاقه مرتبه نقیده
ظل اولور برین ظل مزبور فی الحقیقه عین ذی ظل در برین ماده فرق نقیده و اطلاقه و لکن
الایری الظل المجهول یضرب الى السواد تشير الى ما قبلها من الخفاء **کلام** سابقا استناد
و نور بر که مجهودک شهودی اولان ظلال مائل سواد اولور ایلد اعیان مکنه ده اولان
ظلمه و خفایه شیر در زیر آهر صوره شهادت معنای غیبی به دلیل در **بمعنا** نسبت بینما
و بین اشخاص من هی ظل **کلام** سابقه عله در برین ظلال سواد مائل اولور و غنک سیتی
بود که ظلال ایلد صاحب ظلال اولان اشخاصک مایلند مناسبت بید در نه کم بعد
نسبت به مایلند و **بیج** بیور **قول** وان كان الشخص بين ظلة في هذه المشافهة
یعنی ظل مایل ایلد اولان شخص ابیض دخی اولور ظل کرو بود در برین سواد مائل در
حاصل کلام بعد نسبت که بعد معنوی در ظل ده مؤثر و لکن یح بعد معنوی دخی
حال بود در یعنی بعد مکانی دخی مؤثر اولور و بر ظل سواد مائل کوستر
نته کم تنویرند **بیور** **الایری** بحال اذا اجتمع من بصرنا صراط یظهر سواد
او قد یكون في اعیانها غیر مایلد رکها الحسن فی اللونیه یعنی کور برین کما جلا
جیال عظام فحی بصرنا ظر در بعد مکانه ایلد بعینا و لکن لریا کور نور بر طاق
بوکه بونور نفسند حسی دراک اند و کی بوند و کل لردر بلکه اکثری از برقه
ولیس عله الا البعد یعنی بومقام در رؤیت سواد عله بعد در و عله
مزبور استقر آرد ثابت در یعنی معنای مزبور فحی شخص بید مملون اولور و غی
زمانه اولور تا بید اولان شی شفاف اولور سواد محض کور غن بلکه اند
نوع سواد اولور نه کم بومعنا به اشارت اید و **بیور** **مهر** و کورقه السواد
وهذا ما انتجه البعد في الحسن في الاجسام العیز الزریه یعنی بعد اینجا جاند و

لونک برسی زرقة و سماکی در که سواد جبال کی پی بسواد جبال و زرقة سما
 بعد که سرده انتاج اندوکی در اول بعد اجسام غیر نیریه ده اولد و غیور حاله
 جبال و سماکی زیر بعد مسافه ایله نور جز مخلک و فانی اولور کیدر بویبر
 در که مکان بعید متشخص اولما ذوانه اولانه اوضاع و هیئات شخصی در که
 بصرفه ایتمز ماد آما که بعید اولانه شی و اجسام نیریه ده اولیه اما فیرانده
 امر خلافته ملا پی در و کذلک اعیان ممکنات نیست نیریه ده لایها معدوم یعنی
 نه که جبال و سما نیریه اولما و غیور بعد اندر ده سواد ایجاب ایدر ایدی کذلک
 اعیان ممکنات دخی صرف علییه ده ثبوت اعتبار ایله نیریه ده کله در اجسام
 مظله قبیلند در پی اندر ده دخی بعد معنوی سواد و زرقة ایجاب ایدر معلوم
 اولاکه اعیان مظله دیک خارج نسبت معدوم اولد قله دیکه مسمت راجحه
 الوجوه بونلره وصف ذاتی در و اذا الصفات بالثبوت لکن لم يتصف بالوجود کانه
 سوال مقدری دفع در که بونلرک ثبوت وجود و کله در جواب بونلره در که
 بونلر که صرف علییه ده ثبوت ایله متصف لدر لکن وجود خارجی ایضا اضاف
 لری بلکه هرگز اتصافه استمداد لری یوقدر اذ الوجود نور غیره الاله اجسام النیریه
 یعطی فیها البعد و الحس صفات اعیانک وجود خارجی ایله متصف اولما و غنه دلیل
 اقامت ایدر که وجود خارجی نور در که امری تعلی اند و کیشیک امکام و آثارند
 ظهور در اما اعیان ثابتند که هرگز خارج نه ذاتی و نه امکام و آثار صفا لایز
 کلاما شد و کله بعد شیخ قدس سره و قنا که اجسام غیر نیریه ده بعد که مؤثر
 سواد اولوب و نیریه اولما و غیور بیانه ایدی ایسه اجسام نیریه ده دخی بیدر ما
 مؤثر اولور یوضه هرگز اولما ز بیانه لازم اولوب بیور که اجسام نیریه ده
 بعد که اثری صفر در فهمذاتنا فیما فیها من البعد فلا یدرکها الحس الا بصیرة الخ
 اعیانها کبیره عن ذلك القدر و اکثر کمیات فیها اجسام نیریه ده مسافه اعطا ایتک
 بعد اچون تا فیر آذر در سواد ک غیر پی اجسام نیریه ده و غیر نیریه ده متبصر
 مسافه بعید در صفره الخ کورر حد داننده اجسام نیریه ده اول مفاد
 کبیر الخ در و کبیر الک ایاک لایعلم بالدلیل ان الشمس مثل الارض فی الحجم و
 و ربما و عن قرع و فی الخشی علی قدر جرم الرأس و نه کم عینه مدلل در که
 شمس مقدار جرمه یوز الشمس کره جرم الارض قدر و ربی و شمس قدر در حاله
 حتی بصیریه بر سبب جرمی قدر کور نور فهمذاتنا فیما فیها من البعد یعنی من کور اول
 صفر دخی اثر بعد در سواد و زرقة کبی فما یعلم من العالم الا قدر ما یعلم من الظل
 و یجهل من الحق علی قدر ما یجهل من الشخص الذی عنه کان ذلك الظل پس عالم که
 ظل حق شایسته در اندن معلوم اولما لا الا ظلال و ان اشخاصه نسبت نه قدر

علم حاصل اولور سه اول قدر علم حاصل اولور مثلا ظل شهود در معلوم اولان اغراض که
 اول ظلک شخصی ذی ظله در ممتد اولوب و اکا وجود نه تابع اولوب و اوضاع
 خاریقه سی ایله متصفه اولکله در کذلک عالم در دخی معلوم اولان صفتند استند
 و وجود نه حقه بتعینی در و صور آسمانی نه سنک نایشی در که شخصک اوضاع
 مختلفه سی متا پیستد در و حقد در جهلی دخی بویله در یعنی نه کم شخصک ظلمتی
 بالک ایله ماهیتی بل نمایدی حقد دخی عالم بل کله کله ذاتنه علم حاصل اولور
 استما مصفاة بلبوب هر پی سببی ایله فله فی حیث هو ظل له یعلم و من حیث
 ما یجهل ما فی ذات ذلك الظل من صور شخص من استند عنه یجهل من الحق پس
 ذات حق نفا عالم انک ظل اولد و فی حیث ایله بلبوب تا ظل الظل که عالم در انک
 حد ذاتنه اصل متبوعک صور شخصک حقیقه مطلقه ذاتیه نه جهلی
 ایله بلبوب تا ذلک الظل که عالم در انک صفتند دخی کنه حقیقت مجهول اولور
 فذلک تقول ان الحق سبحانه معلوم لنا من وجه مجهول لنا من وجه پس بواجله نه
 بر دیر روحی تقابل نه من وجه معلوم و من وجه آخر مجهول در زیر اظلال اسماء ظهور
 سببند معلوم در اما فانتک اطلایه و تجلیاتک عدم تناهی سی صفتند در مجهول
 نه کم مدعا من بوز دلیل اقامت اید و بویور ان لم تر انی ترک کیف مد الظل
 یعنی در که نظر از من که نه کیفیت ظل وجودی مد و در انشیدر زیر وجود خارجی
 اضایه در که ظل الحق در اسم ربک تجلا سندن مستفاد در خطاب رسولون در
 ظل مد و عالم در فمن سابه و خود کرد بر عالم نثار کشت چندین خلق عالم اشکار
 صور خلقان عالم سر بر سابه و اودان یقین ای به خبره کربدانی که ظل کسیتی
 فارغی کر مرد کر زینتی فله و لو شاد لجملة ساکنای یكون فیہ بالقوة یعنی اگر
 شیت حق قیامه عدم ظهور عالم و عدم عالمه تعلی ایدر ایدی ظل مذکور ظلمت علی
 ثابت و غیب مکنشمن ستم و خفی فالور ایدی پی دیلسه ساکن بیلور ایدی
 قدرت ابقا اید و ب و فعله اهر آج و الجا ایترا ایدی لکن تقاضای حق ظهور
 قوتند فعله مورو و صد و سراجا ب ایتدی و کور دوی عالم یكون بولدی
 دیک در یقول ما کان یحیی الخ ممکنات حتی یظهر الظل فیکون کما بقی من الکائنات
 التي ما ظهر لها عین فی الوجود آیه سابقه تفسیر نک تمهیدر یعنی انده تقا
 بیورر که حق قیامه اگر دلسر که ممکنات تجلی ایلمز ایدی ظل وجود ظاهراً
 اولما غیور ممکناتی کم عدد مد یعنی ثبوت و سکوت ابقا ایدر ایدی
 پس سایر اعیان ممکنات ثابتند بقا و سکوت فی ایسه که هرگز اندر اک اجود
 وجود یعنی ظاهر اولیه بلکه و آیه من استشمام انیله اولور ایدی نیت
 پس تقدیر کلام لوشاد ما کان الحق لیجی دیک اولور و قنا که متبوعک ساکنان

پس خارج محسوس اولان خلق قائمه
 انسان نفس الامر و خلق ظلال
 رب العالمین خلق حقد و نذکور
 اولان ظل مرتبیه حاصل اولور
 و مراتب دخی بونلر قابل در تامل
 اولور سه

قولند احداث سکون توهم اندی ایسا بقا معنا سنه اولد و غی بیان ایتدی
 ثم جعلنا النور علیہ دلیله ثم عطفه در ام ترا الی ترکیب کیف شد الظل جمله سنه تغییر
 کلام دیمک در که اسم نور که وجود در ظلمت است و اندن صکن بر اسم نور می
 یعنی شمس کا دلیل قلدق زیرا ظلال مقوله یا اظهار ایدن شمس الوهیت دن شد
 اولان بجای نور یدر بعد شد لفظن دن صکن جعلنا غیبت دن بکله التفات
 وهو اسم النور الذی قلناه لفظ هو شمس را جمد ری یعنی اول شمس حقک اسم
 نور یدر که برانی سابقا ذکر ایتدک اول مین در که لکن یلمع النور وقع
 الادراک دیدک پس نور وجود مقدس غیر تدبر که الله نور السموات والارض
 دن و شمس له تحت فاق الظلال لایکون لها عین بعد النور و شمس ظل دلیل
 مظهر اولما سنه صی بصری شهادت ایدر زیرا ظلال محسوسک وجود عینی سی
 عدم نور ایل ظاهر اولما زبلکه شمس اولما سنه ظلمة محضه ظل کور نیز فقیر ایدر
 یومقاسم نور قمر و ظلال لیا الی ایل سؤال اولمذ زیرا نور قمر دخی شمس سنه
 ثم قبضناه ایضا قبضنا سیرا بوندن صکن ظل نیز نور که عالم در برانی آسان
 لفته کند و زاتون قبض ایدر روز زیرا مده نسبت جبر و قبض آسان در زیرا
 مذ که اصل دن تجا و زدر امر قمری در فصل قمر غیر در اما اصله رجوع و عود
 امر طبعی در فصل طبعی قمر نیز نسبت سیر در فقیر نور ایل درون مثلا جای آیدر
 مده اجتماع شرط کثیر لازم در اما عون شرط قلیل کاف در و بر تامل اولو
 و انما قبضه الیه لانه ظلمة منه ظهر و الیه يرجع الامر کله یعنی اول ظل مد و دی
 حق تعالی زانته قبض ایدر دی الا اندی زیرا ذاتنک ظل در پس چونکه ذاتند
 ظاهرا و لمشد در کرد ذاتند راجع و املا و نور کل شی و يرجع الی اصله صکن بولور
 فهو لا غیر پس وجود اکوان جمله سی عین هویت مقدس من حیث الحقیقة فکل
 مانند که فهو وجود الحق فی اعیان امکانات پس هر شی که سی اذ صی بمری ایل
 یا بصیرت ایل ادراک ایدر پس اول مدرک اولان وجود مقدس بلکه نظر طبعی
 اول مدرک وجود حق در که اعیان ممکنه ده ظاهرا و لمشد هر برت ذاتند
 مظاهر قلمشد اعیان ممکنه لون وجود ایل ملون در وجود در نک غنا ایل
 بری اتد و غی کی جمله سی تقاضای احکام استاد در که الوان مختلفه کورستور
 مثلا انوار بهار کی کی که صفت الله در و سایر صفت خلاقی ایل اولان
 صفته الوان کی فمن حیث هدیة مخلوق هر وجود من حیث اختلاف الصوفیة
 هو اعیان امکانات پس هر تیه هی حیثیت دن جمع عام وجود مقدس و عالم
 اولان اختلاف صور فیه اعیان امکانات در مثال سخن بودر که عالم
 من وجه عین مقدس من وجه غیر مقدس پس نه عین در و نه غیر و هم عین در

هم غیر **نور** اشیا و کلی صافی حق در بقوب بر ذات نور صفت ملوک در هم تعین له سوا
 اطلاقه حق و المرد به مسئله حق در هبت **وله** سمکی سمع خدا اتد و کسه و کله غیر سوز
 سوز بر اولور ناطق نطق حقک چون مقدس حق سوز منکر اولان کافرا اولور
 نکا لایزول عنه باختلاف الصور باسم الظل كذلك لایزول عنه باختلاف الصور
 اسم العالم او سویی حق پس نتد کم مریای اعیان دن واقع اولان اختلاف صور ایل هرگز
 اسم ظل زایل اولمذ کذاک اسم عالم و اسم ما سویی حق دخی صور نیز بون اختلاف ایل
 زوال بولمذ یعنی اعتبارنک ایکی سی ساقط اولما زهر بر اسم مدار احکام اولور و
 وجود عدا و لنور و بالجملة تعدد صفة عالم در و حق صفة مقدس بولمذ ایل و حق
 و تعدد موضوع واحد ایل قایم اولور و عالم محقق نظر دن بری بر نه مزاج اولما ز
نور یک آفتاب تافتد و عکس بشما و انداخته هر ایل با صدها آریک نور قشای
 ملوت بسرخ و سبز هر عکس شد بصیفة یک شمس **انکار** فمن حیث امدیه کونه ظاهرا
 الحق پس هر ممکنات ظلمتک احدیتی جهنم دن عین مقدس زیرا نفس طبعی نه عده
 صور جهنم دن در زیرا اعتبار صور زایل اعتبار اولان کثرت کیدر یعنی ظلمت
 کیدر و آحاد اولور و من حیث کثرة الصور فیه هو العالم دخی ظل نیز بورد
 کثرة صور اولد و غی حیثیت دن عالم در فظلم و تحقق ما او ضمت کت پس ساکنا اضع
 اند و کم مناجی بلکه زبرکت کت ایل و قیقتی ایل فیه ایل و ادا کات الامر فی ما ذکره کت
 فالعالم ماله وجود حقیقی و قنا که حاله ساکه ذکر اتد و کم منوال اوزن اولدی ایست پس
 عالم اولدی که آنوک اچون وجود حقیقی اولیه زیرا وجود حقیقی مقدس و عالم دید و کم
 صور متوجه در پس عالمک قیامی وجود حق ایل در بنف ذکال در مجبور ایلد و کم
 و هذا معنی الخيال ای تخیل کت الله امرنا ید قایم بنفس خارج عن الحق اشته مناج
 خیال بودر یعنی سکا شویله تخیل اولندی که بر عالم وجود حق اوزن نه بر امرنا اید
 اوله بنفس قایم اولد مناجی حق در قطع نظر ایل بوتک وجود مستقل اولد و بر
 حق در خارج اولد و پس الامر کذاک نفس الامر حاله که امر واقع بولیه رکل در
 زیرا نفس الامر وجود واحد در و حق و اطلاق اعتبار ایل حضرت مقدس کثرة اعتبار
 یعنی اعیان ممکنات کت احکام و اناری ایل تلبستی اعتبار ایل عالم در و ما سویی حق
 ظل وجود یدر پس هر که عوام کی عالم اچون وجود حق منابر وجود مستقل
 نفس الامر تخیل ایدر و مع خیال اولور حقیقة حاله و نفس الامر مطابق اولما ز
 الا تراه فی الحس حاله که نه متصلا بالشخص الذی استند عنه یحیل علیه الا انکاک
 مع ذلك الاتصال تنویر دعوی ظل شخص ظلمت پذیرا ایل و طی صی تغییر
 یعنی بیور که سن کور من سن که اول ظل ظاهر محسوس که بر شخصیت دن شد
 اولور سا متصل اولد و غی حاله هرگز اول اتصال دن وجود ایل انکاک محال در

ذوق اولوند حق قوت ذاتی و نه لانه یسجیل علی التبیح الا انکاک علی ذاتی
زیرا شیء ذاتی انکاک محال در کرک اول ذات در د کون ذات حقیقی
اولسون کرک یکی پس شخص مزبور اگر چه حقیقت ذات ظل دکل ابدی یعنی
لسان محقق اما ذات د بنام ابدی اما کر وظلک ذات کیدر اول ظل شخص
مزبور ایل قوت و انوز عدم تحقق نته کم لسان شکله معتبر در بری
عرض بری جوهر در اما مشیت اولان ظل که عالم در وقتا که ذات شخصک
مقدور من وجه عینی اولدی ایسه شیخ بو مقامه عبارة ظلی تشبیه مبالغه
ابرا د اندی حقیقه ابراد اندی • فاعرف عینک ومن انت وما هو بیک وما
نسبتک الا الحق و بما انت عالم و سوي و غیر ما شاکل هذه الالفاظ • برای
عارف الحق من عین ثابت که واقف اول و بل سنک عینک ذات حقک صور
معلومات بر صورت و شون ذات ایل ملقب بر صفة در کر من عین خارجیتک
حی ایل وجود حق سنک احکام و آثار عین ثابتک ایل منصف من دخی بلکه عین
ثابتک اولان هویت ساری نه در و عین خارج که اولان نه در که اولی حضرت
علیه ثانی حضرت شهادت در و دخی بلکه حق نسبتک ظلت شخصه و مقیدک
مطلق نسبتی در دخی بلکه من حیث الحقیقه و الاطلاق عین من من و من
حیث التعمده و البقیه عالم من و سوي و غیر من و بوالفاظه بگزرنه و ارسه
و فی هذه ایضا ضل العلماء عالم و اعلم • یعنی عرفات مزبورده علماء حقیقه
متفاوت در بعض عالم بالله و آرد که اسرک بعضه عالم بعض آفر نه جاهل در
مثلا کثره نقتی ای و تینانی کور و ر و باطل ایل حقدن مجرب اولور خلقت
دخی کور که نور استعدادی و فا یتن یا خود مظا هر خلق وجود احدی فی
مشاهده ایدر غیر کور مزبور مقوله عالم مقام قنا و جمع صاحب هاله اولو
لکن فرق بعد الجمع مرتبه سنه و اصل اولوب اهل کمال اولمز اما بر خارج
اعلم و آرد که امور مزبور نیک جمعی سنه عارف اعرف اولور مصحف و بود
خط قنا ایل مصحف و تضعیف فقل ایل مضغف قلوب خلق حق و مقید اندی مطلق
مشاهده قلم الی مشهور و کامل حاصل ایدوب بزم خاص فرق بعد الجمع ندیم
و بقا بعد الفتا متا منده ثابت قدم و مستقیم اولور اللهم یسترنا بلطفک
العظیم و فیضک العیم • فالحق بالنسبة الی ظل خاص صغیر و کبیر و صاف
و اصفی • پس حق تعالی اعیان طایفه در هر ظل مخصوصه نسبت ایل صفات
مختلفه ایل تجلی ایدر مثلا صغیر و کبیر و کثیف و لطیف و صافی کیدر و اصفی
کی زیر امات اجون ظهور مرئیات احکام مختلفه ثابت در مثلا مرات ضعیف
مرئی صغیر و مرات کبیر و کبیر و کدرده مظلم و کثیف و صافی در نورانی و لطیف

نمایش ایدر و کی یکی بعد مرات بساطت قریب اولسون غایت صفا و اجلال ده
اولور اعیان مجردات کی ظهور و احکام دخی قوت و ضعفه متفاوت و اولور
مثلا ممکن احکام واجب ظاهرا و لایکی مذکور اولان لک عکسند
تجلی ایدر صور احکام معکوس بویکه در مثلا اسفل سا فلین ایل موصوف
تا بل هم اضل ایل معروف اولان لک کی کال نور بالنسبة الی عین الناقص
الزجاج یتلون بلونه و فی نفس الامر لا لون له • حقک ظل خاصه نسبتی کی
ناظر در نفس حقیقتک رویتنی منع ایدر زیرا نور لون زجاج ایل یتلون
اولور نفس الامری لون و بی رنگ • ایکن **لنفسه** نور نیست لون مجبور
شد ملون و بی بلون زجاج • نکش نسبت حقیقت نور چشم حق بین را سکورا
کور و لکن هذا نراه ضرب مثال تحقیقک بربک • یعنی لکن مذکور اولان
نور ملون بالزجاج طلق ایدر دینکه سکا نوع مثال اوله ترکیب ایل حقیقتک
میانند مثلا نور کذبی رنگ در زجاج ایل ملون و انک رنگی ایل ملون
اولور حق دخی بی لون در سنک صغیر و ماهیتک اما کون و تین ویر
فان قلت ان النور نه اضر لخصه الزجاج صدقت و شاهدک الحق بی
اگر نور مزبور لون اضر ایل ملون کور و ب اضر دیو حکم ایدر ایسک
قولک صادق من و صدق دعوا که حسن بصر شاهد و موافق در حق
ان قلت انه ليس باضر ولا ذي لون كما اعطاه لك الدلیل صدقت و شاهد
النظر العقلي الصحيح • اگر نور مزبور اضر دکل در بلکه مطلقا ذی لون دکل
دیسک دلیلی عقلی مقتضای او زرنه کرو حکم صادق من شاهدک
نظر عقلی در شاهد صدق و عدل در • فهذا النور ممتد عن ظل هو عین
الزجاج فهو ظل نور بی صفایه • پس نور محکوم علیه ده کاه اضر در کاه
دکل در دیو حکم ایدک اعتبار بین ایل اول نور بوظل دن ممتد اولون
نور در که اول ظل کرو عین زجاجی ظل ایل تبیر اند و کون جزای عالم
اولد و عینون در که اول عالم ظل حقد ر بی زجاج مزبور ظل نور
نیدر و نور انتی صفا سندن در زیرا نور بی عیب و منع ایتن •
کذا لک الحق متا بالحق یظهر لصفایه صور الحق فیه اکثر ما یظهر
عبره • بنی شول زجاج کی صفا جوهرندن حاجب نور ایل بزدن کی
شول عارف که حق ایل محقق اولان و لصوره حقک این ظهوری غیر
محدود ظهور زرنه اکثر اولور زیرا اکثر مناسبت کثرت قربت اقتنا
ایدر صور حقدن مراد اسماء صفات در پس اسمی ایل حق فی الحقیقه
افلا ح حق ایل حقه در که عارف بالله بوندن یوجه مرتبه اولان قنا من بکون

الحق سمع وبصره وجميع قواه وجوارحه بعلاقات قد اعطاها بالشرع الذي يجبر
 عن الحق پس نردن بعض در اول عارف بالحق که غلبه قوت روحاني ايله معنی
 سمع حق اولور و بصري بصیر حق اولور بلکه جمیع قوای روحانیه سی وجوارح جسمانیه
 حقیق قوا و جوارحی اولور اما بعلاقات سببی ایلکه که انحراف منحرف عن الحق اولور
 شرع اعطا انشا اولور اما اول علامات بواجب عینه سینده دلالت پیدا بومرتبه
 من ایلکه تحقق اولور بعدک ذاتند که باقی صفات حقیق ظهور بدو وحدیت
 قدسی یا شایسته عالیه در که بیرونش در لایزال العبد یتقرب الی بالانوار ضیاء حق
 فاذا اجبت کنت سمعه وبصره للحدیث وقتا که حق سبحانه وتعالی بعدک سی
 وبصری بلکه جمیع قوای حارجه اولور و الحیاة هم اولندیکه عبد یا کلکله مدوم وفایه
 اولور سی بوضوح بر وجه باقی سی قالور سی شیخ اولور وهی دفع ایدو بنوریکه
 ومع هذا عين الظل موجود ذات الضمیر بمود علیه و غیر من العبد پس ذلک
 و بود و کزن معنا یله عین ظل که عبد یتحقق بالحق ایکن موجود و بایه در زیر اسم
 و بصر ضمیری عبد مذکور عاید اگر مدوم اولور مدوم و جمع ضمیری اولور و دی
 و مذکور اولور بعدک غیر عید بر یله دکلدر زیر اصوات حق بوند بکلی اثر
 کی انلره اعتراف نسبت هذا العبد اقرب الی وجود الحق من نسبت غیره من العبد
 پس بوعید یتحقق بالحق وجود حق نسبتی اقرب در سایر عیدک نسبت
 زیرا قرب نوافل مرتبه منه و اصل اولو مشلدر و اذا کان الامر علی ما جریناه
 وقتا که نفس الامر بزم تقریر موزا و زن اولدی ایسه که عالمک صف نسبتی ظلمت
 شخص نسبتی کما اولور ظلمت وجود حقیقی سی اولمیه فاعلم انک خیال و جمیع ما
 فما نقول فیہ لیس انا خیال پس تحقیقا بلکه من خیال من یعنی منک عینک و جمیع
 ادراک حسی یله ادراک ایدوب نفسک در غیر سی و کوم دیو حکایت و کورت
 اغیار که دخی خیال و ظلال در قالو وجود کله خیال فی خیال پس بوقد بر جم کات
 ممکنه کور وجود کوفی در خیال اندر خیال در قالو وجود الحق انما هو الله فاصلة
 من میت ذات و عینه من میت اسما و عینه یعنی وجود حق که ثابت و تحقق و نف
 و مثبت و تحقق لغیر اولاد کلدرا اول وجود لا الله در انجی لکن ذاتی و عینی
 حیثیت در اسمای حیثیت در دکلدر یعنی بواختصاص ذات که در اسمایه
 کور دکلدر نته کم تعلیلندن فیم و لنور لان اسماءه لنا مدلولات زیرا اسمایه
 اهی ای مدلول تضییعی وارد در المدلول الواحد عینه بر سی هک عینی در
 ذاتی در و هو عین الحق و المدلول الاخر لا یتبدل علیه فما یتفصل عن هذا
 لاسم الامر و سیمیز دخی لول مدلول واحد عین سی در که آنرک ایل اسمایه
 بوندن ممتاز و منفصل اولور زیرا سبب جمیع صفات در بعد مدلول آخر

بر صفة در که اسما اول صفت دلالت ایدر و اول صفت شمول صفات در و در که آنرک
 سببی ایلکه بر اسم اسم آخر در منقصل و متمیز اولور یعنی مدلولات متفاین سببی
 اسماء متفاین دخی بری بوندن متمایز اولور و فایق الغفور من الظاهر و الباطن و
 الاول من الآخر پس بتایین مدلولات ایلکه معلوم اولدی که غفور قند ظاهر و باطن قند
 و اول قند و آخر قند اما مدلولاتک ذات واحد و اجتماعی اعتبار اولور و هر کز
 احدها آخر در ممتاز اولور و قد بان لک ما هو کل اسم عین الاسم الاخر و ما هو
 عین الاسم الاخر یعنی وقتا که سابق الذکر اولان مدلول اسمای بلذک ایستغنی
 سکا ظاهر اولدی که هر اسم قند مدلول ایلکه اسم آخرک عینی اولور و تنفی سی ایل اسم
 آخرک غیر سی اولور زیرا مدلول اسم ذات صفت در مرکب اولور و لیاق بسا سبب
 الذات متحد و بسبب الاسماء متمایز اولور لیه بما هو عینه هو الحق و بما هو غیره هو الحق
 الخیل الذی کما بعید یصدن پس بر اسم که بر وجه اعتبار اولور که اول وجه ایلکه اسم
 آخرک غیر سی اولور و وجه الحقیقه حق تخیل در که بر آنک بیان و صدرند و بوزیر
 اسماء ذات خارجیه جیسا ظلاله ذات الهیة در ظلالات ایسه خیالات که آنرک
 اچون اشغای اوزره دلالت وارد بر سی بولر باعتبار الحقیقه عین ذات الحقیقه
 اما باعتبار الیقین غیر در قول سبحان من علیه دلیل سوی نف و لا یثبت کونه الا بعینه
 پس تنزیه ایدر رب اولحقی که ذاتند غیر سی ذاتنه دلیل بر قدر دخی نفس وجود
 ثابت اولور لا عین وجود ایلکه زیر اعتبار ثابت و خارجیه که حق اوزره دلالت کسب
 الحقیقه عین حق اولور و دلیل و دلالت اولور و صفت کون خارجیه ثابت
 اولور لا اگر عین خارجیه ایلکه ثابت اولور خارج در مراد نفس الامر در
 ح جود نباشد غیر دانش هیچ کس پس دلیل و هو ازان و پس فایه الکر و
 الاما قلت علیما لاحدیه و ما فی الخیال الاما قلت علیما لکثره پس حقیقا وجود
 یعنی نفس الامر یوقدرا لا احدیه دلالت اند و کیم مدلول وارد کما اول مدلول
 حق تحقق دید و کیم در دخی خیال بر شی یوقدرا لا کثره اسمایه دلالت اند و
 صور خیالیه در پس کثره خیال اولان صور مختلفه متکثریه دلیل در واحدیه
 ذات کون حاصل اولان زوات مختلفه تک بر لکنه دلیل در نفس وقف مع اکثر
 کان مع العالم ومع الله عالمه و الحقیقه و اسماء العالم پس هر که مقام کثرت و قوت اند
 طر دی نظر صریح تنزیه اولدی البتة و لکشی عالم ایلکه اولور و کما یلقیه
 ایلکه اولور و اسماء عالم ایلکه اولور اسماء الحقیقه در مراد شمول اسماء که صفتش عالم
 اطلاق اولور و عالم کبی مادریکی مثلا و اسماء عالمه مراد صفات کونیه در
 مکرر کبی حادث کبی مثلا و من وقف مع الاحدیه کان مع الحق من حیث ذات
 الغنیة عن العالمین لامر حیث صورته و هو که مقام احدیه ذات و وقف

و ثابت اولدي ايسحق ايله واقف اولدي حقك ذاتي چيئتندون كه عالمردن غنيته
 صورتي چيئتندون دكل در كه اول صورت كثره نسبت به اسمائيه و در حقيقت نظر
 بيدر و اذكانت عنيته من العالمين فرعين غناها من نسبت اسماء اليها لان
 الله تعالى كما يدل على سميات اخرى ذلك انهما **دخي** وقتا كه حقك ذاتي عالمردن
 غنيته اولدي ايسحق اول غنا بيمينه اسمائيك ذاتي نسبتندون غنا اولور زيرا اسماء
 نفس ذات دلالت اند و كيكي سميات اخرى دخي دلالت ايدركه اول سميات من
 اسماء داخل و ذات معاني اولور نتيجه كه بومعا يوتي اثر اسماء كه عالم و احوال عالم و
 حقيقت ايد و روزي را اختلافات انار معاني يوت سميات دلالت در پس عالم
 غنا لك عيني اولور كه مظهر بدي **نظم** مولوي در مشوي فرموده است
 مطلق دايما بخوده است گرنه ياي تو را روز و شب نيت او كم جت نقصا
 در طلب حق جل و على لك ذاتي سميات و اسما دخي اولور و غنه دلالت
 ايد بدي در بوقوتي كه قل هو الله احد زيرا ذات حق اسناد او ثبات است
 ما سوي سندن عيني غنا در من جت عينه احد دخي عيني ذاتي جهتندون
 امر اخر اعتبار لسونه الله الصمد من حيث استنادنا اليه صمد بزم يعني عيان
 ثابت موزك و جردن و كمالات و جردن انما اسناد و نسبتي جهتندون
 صمد اولور كه هواي حق اكا قصد و ترقه اولور بدي جهتندون صفت
 صمد بدي دخي منزه در **م** لم يلد من حيث هو بدي و **دخي** يعني اولما صمد
 هويت واجب چيئتندون و بزم هويات ككفرز عينا سندن زير اميا غزوه
 نسبت ولادة متصور اولما من در اولما **و لم يولد كذلك** دخي و اولما و
 كي مولود دخي اولما ري چيئت سابقه دخي و **و لم يكن له كفوا احد**
 كذلك دخي چيئت مذكور دن او ترديد كه ممكنه دن اكا بزمي كفو معا
 و ندمائل اولما دي و هر كن اولما زير آيين الحكن و الواجب كفاهت مائت
 فقير ايد بوسون شريفه لك لطايفندون در كه آخر دن بوايه كرمه احوال
 بعد التفصيل و حاصل بعد التفصيل در زير انفي كفايتن دخي و الديه و مولوديه
 موجود و اثبات امديه و صمدية مقصود در **فما آتته بس سون بكره دن**
 مذكور اولان لغوت تنزيهيت ذات حقك **ليست در** **فافر دانه** بقوله الله
 احد و ظهر الكثرة بنعونه الملوته عندنا **بس من سبحانه** و تعالى ذات سماكي
 افراد ايتدي احدي موضوع فليخ ايله كثره ظاهرا و لد دخي بزم قهزده نيا
 اولان لغوت معلوم سبي ايلور **دكه سون** **دخي** **م** **و لوله** و **دخي** **سندن**
 اليه و **دخي** **اكفاه** **بمعنا** **بمعن** بس بزو الديه متصف اولور و مولوديه ايله
 متصف اولور و مناجاي ايد **و هو متصف ايضا** **فينا** **بما** **فما** **من** **يفوت** **فما**

يعني

يعني الله تعالى دخي بزم حقيقتوز اولوب و بزرده موجود و ثابت اولور و دخي چيئتندون
 لغوت بزمين ايله متصف اولور بس عجب توحيد در كه لغوت بس بزمين بزمين
 حقك صفات سلبيت سندن بزميه ده صفات ثبوتيه سندن اولور استقناده
 و دخي حال بويده و احديته ذات اعتبار ايله مستند اليه در صيفه و مفعول ايله اما بزم
 حقيقتوز اولور و دخي اعتبار ايله مستند در صيفه و فاعل ايله كفايتن دخي حال بويده
 اما عارف بالله مراتب ذات و صفاتي فرق ابد و بزميه لك صفة اعطانا
 انك كوك در **و** **الا** **كرفهم** مراتب نكي زيدي **دخي** **عزيم** طريق اسلم بين الشرة
 و التثبيته در الله تعالى توفيق و بزم شاه راه حقيقت و شريعت كوني كي ظاهر
 ايكن مرشد هادي يولن قيوب و ادي زندق و الحادي طور سرك **و من** **يظلل**
الله **قاله** **من** **هاد** **و هذا** **الواحد** **منزه** **عن** **هذه** **النفوت** **فهو** **عيني** **عنها** **كما** **هو** **عيني**
عنا **دخي** **واحد** **من** **احديتي** **چيئتندون** **لغوت** **بزمين** **دن** **منزه** **در** **بس** **انلور**
 غني در و انلور محتاج دكله اكر چه مراتب كونيته ده ظهور چيئتندون انلورك
 ايله متصف ايسده نتيجه بزم دخي غني در بس لغوت بزمين بس معلوم دخي غني
 و بزرده عيني اولما اسماء الهيته دخي غني **و اولور** **و ما** **للمع** **نبا** **لا** **له**
 السورة سورة الاخلاص و في ذلك **نزلت** يعني حق تعالى ايجون تب بوقوت
 الاسورة بزمين و ايدركه سون و اخلاص در زير حقك بيان نسبتي بزميه
 عن التيب در سون و بزمين ايسه بيايه خيئت نازل در يعني تنزيه نسبت
 و بوسون و اخلاص سني اولور و دخي خالص الله اولور و بزمين در زير اميا غزوه
 بني عليه السلام سوال ايد و بزم ديكوك نسب بيايه ايله دكلر دن نازل
 اولمشدر و حضرت نسب دن تنزيه اتمشدر **فاحد** **يه** **الله** **من** **حيث** **الاسماء**
الا **لحيته** **التي** **تطلبنا** **احد** **يه** **الكثرة** **بس** **من** **تعالى** **انك** **اسماء** **الهيته** **بشي**
 ايله اولان احديتي كه اول اسماء الهيته بزمي طابيلدر در بجا اليموز و لمع اجلي
 ايجون اول امديه كثره در و كثره كثره نسبت به اسماء يته در بس
 اصطلاح صوفيه ده مقام بزمين مقام جمع واحد بيه الجمع و واحد بيه دخي
 دبرلور و **احد** **يه** **الله** **من** **حيث** **الاسماء** **الف** **عنا** **و** **عن** **الاسماء** **احد** **يه** **الاي**
 و دخي دبرلور و ذات الحكم بزدن و اسما سندن غنا سمي چيئتندون
 اولان احديته الهي دبرلور و جمع الجمع دبرلور و كلاً **فما** **يطلق** **عليه** **اسم** **لا** **احد**
 يعني بوايكي مراتب لك هر بزمه احد اطلاق اولور اما تبه تبه ثابته بيه
 اطلاق اكثر در **فما** **علم** **ذلك** يعني بس بل بوايكي صفا ايله غفلت ايله
 ديك در **فما** **اوجد** **لك** **سبحانه** **الظلال** **و** **جعلها** **ساجدة** **تفيسة** **عن** **الشمال**
و **اليمن** **الا** **لا** **يل** **لك** **عليك** **وعينه** **بس** **من** **سبحانه** **و** **تعالى** **ظلال** **محسوسة** **بما**

مثلا جاي ايله بدي اول غزوه نيات
 اولور و بزمين صفا تبه تبه و
 اعم قيله و زير ايد بس صفات
 و نه بضمك كرمه اشاعات صفات
 كونيته در ككس بس زكوة و بوقوت
 خود سلب و تنزيه مقصود در غله
 تا لا اولور و جايي كه مازد
 صفا اول الله اعلم

شخصه در مداید و بوقت اقداسه ساجده و متذلل قلوب و شخص ذی
ظلمت کاه جهه شمالند کاه جهه یمینند ذاتنه منقلب و راجع قلی
الاسکاد لایل حاصل اولوب وانوک سببی ایل احوالک استدل لایل ایدوب
حقیقه امر و قوف بولاسن دیور و بیل سن دیور که حق قیالی ایل نفسی وجود
و کمالات شهود که بجه تابع سن مثلاً خارج ظلمت شخصی ذی ظلمه
یمیناً و شمالاً نیستی که نه وجهله ذات مقه مقیه و راجع سن و دخی
حق اوزرنه اسمایی و صفای جهتند دخی استدل لایل سن و بیلک
سنت احوالک افلاک حق نمایک شئونند تعلی سببی ایل در نند که
نصوتند رکیب سوسر که لحق بقلب الاحوال والاعیان بقلب علیها
الاحوال لتعرف من انت و ما نسبتک الیه و ما نسبته الیک حتی تعلم
من این اوس ای حقیقه الحقیقه الصف ما سوسی الله بالعفو الکی الی الله
و بالفقر النبوی بافتقار بعضه الی بعض حتی بومذکور سببی ایلک
ذوات که حصول معرفتند انوریکه سن کس اقلیه سن یعنی عین تائیه
کوک طی قلی اولد و غک بیل و ظاهر وجود اوزرنه واقع اولد و غک و احوالی
ایل تصفاید و کوک بعد عین تائیک دخی حقک ذاتک ظلی اید و کس بیل سن ذات
حق شونی ایل ملتی اولد و غی حاله و دخی بیلک سنک مقه نسبتک افتقار لیل
وانک سکا نسبتی غنایله در مثلاً ظلمت شخصی افتقاری و شخصک ظلمه غنا
کی اگر چه ظهور را سمان افتقاری تائیت ایسه ده شخصک ظهور من ظله
افتقاری کی حق بوجله دن صکر کاه اولاسنکه ما سوسی الله ذات الله
نه مرتبه و نه صفتند فحق کلی ایل تنصف اولدی یعنی هم امورند
بجون محتاج مطلق اولدی برندن مکر بچون فقر نسبتی ایل تنصف اولدی
بعض ممکنک بعض آخر افتقار بیل تائیت اولور مثلاً بعض ما سواک بعض آخر
غریبی ایل تائیت اولان و معدنی ایل اولان کی و بونک اشای اسباب
جزئییه نه وار و حق نعم من این و من ای حقیقه انصف الحق بالغنی عن
الناس و الغنی عن المال و بوجله نک نهایتند بیلک حق قیالی نه تقارن
و نه حقیقتند انوری ناسدن غنای ایل تنصف اولدی بلکه مالی لوردن غنای
امتیان بولدی حاصل کلام بواجبیا ک منشی و بوفور ک سید عجوب
نته که غنا نک با غنی ربوبیت اولد و غی که اگر چه بعض اسباب خارجه
سببی ایل ممکناتند بعض آخره محتاج و فقیر در لکن احتیاج نسبتی
صیقی دکل در یعنی همه عبودیتند دکل در زیر اجهه عبودیتند غلبه
مقه محتاج در اگر چه محجوب بلکن ایسده شروط و اسباب نظر انک ایل

در

و انصف

و انصف العالم بالغنی ای یعنی بعضه عن بعض من وجه ما هو علی ما افتقر الی
بعضه به دخی بوندن صکر معلوم ایل سنکه عالم نه حقیقتند غنی ایل تنصف
اولور اول وجه و افتقار ک غنی اولیه مثلاً اجزای عالمی که بیلک
یعنی بروده کیفیت حاصل انک شمس دن غنی در لکن حراره عزیزیه
کیفیات حاصل انک شمس محتاج در پس وجه غنا وجه احتیاج
اولدی بعد شیخ قدس سرح ما سوا نک مقه افتقار ک غنی و بعض
ما سوسی نک بعض آخر افتقار جزئی بیتی بعد لاجمال بیان اید و ب
سوسر که فات العالم مفتقر الی الاسباب له سببیه حق ولا سببیه لحق
بفتقر العالم الیها سوسی الاسماء الالهیه زیرا عالم کلیات و جزئیات
ایله اولا وجود نک بعد بنا سند شکون اسبابه محتاج در واجبیا
امر ذات بدر زیرا نفسند لکن در اسباب عالمک اعطی مقدر که الحقیقه
مستب الاسباب در زیرا بشر حقیقی وجود اشیاء ذات مقدر بیر
اسباب مظاهر ثیرات اسمائی در حقیقتند دکل در اسباب اسمائی
زیرا ذات من حیث هی نه سببیتند منزه در بلکه سببیتند من ذات الاسماء
ذات احدیت ایله عالم اور تا سند نسبت موجود سببیتند و الاسماء
الالهیه کل اسم بفتقر العالم الیها من عالم متله و غیر الحق و غیا اسماء الالهیه
هی براسم در عالم بر عالم اکا محتاج اوله عالمیتند الزک مثلی اولد و غی
حاله یا غیر عین مقدن اولد و غی حاله که شئون ایله ملتی اولد فهو
الله لا غیر پس هر اسم که عالم اکا محتاج اوله الله در زیرا الاسماء الالهیه
دن در اسم مضردن حیث الحقیقه مستمانک غنی در غیری دکل در مکر
من حیث التقین اولد ولذلك قال الله تعالی یا ایها الناس انتم الفقراء
الی الله وانه هو الفی الحمد اول اجلدن در که حق تای بوسر مؤمنلره
خطاب اید وج که سز که الله محتاج سکوز خاصه غیره محتاج دکل
سز اکر الله در غیری محتاج ایله حقیقی اولسه تخصیص بالذکر اغیر
ایله بعد غنای مطلق منفق دخی ذاتنه تخصیص بالذکر ایدوب
بذات غنی رو بفضل عید در دی و معلوم ان لنا افتقار من بعضنا
بعضنا حائما وانا اسماء الله اذا ایله لا افتقار بلا شک و معلوم در که بزم بعضک
بعض آخر سوز افتقاری تائید بزم بعض اسماء الله در اکا احتیاج
اولد و غی جهتند و اتضا بودن اول محتاج ایله اولان نه اسم بزم ایله
اسماء اوله و اعیان شای نفس لا مطله لا عین فهو هو بنا لا هو بنا و بزم ایمان

هو
مستحق
عليه

معلوم اولاً که اول اقدیه ذات مرتبه
سید بن ابی اقدیه اسماء و صفات مرتبه
سید بن ثالث اقدیه اسماء و صفات مرتبه
و آیه الهی اقدیه بنام صیغها ان مرتبه
علی صراط مستقیم صفت تدریجاً اقدیه
انتشار در بود که مقام اقدیه مرتبه
و بر کله و هدیه مخصوص در مرتبه

ثابته موزن نفس الامر و ظل مقدر غیر دکل در پس مقتضای بحال اوزن حق بر حسب
الحقیقه هویت و زور انما حیث التبعی و کل در و قدیم و ناکل السبیل فانظر
یعنی حق تمام جمیع شیانک حقیقه و اجمال ده عینی و قیاس و تفصیل غیر ی اولی
طریق واضح و شد و ک و سبیل مستقیم کوسر دکل پس نظر دقیق ایل و فکر و تمی
ایل تفکر قیل تا که جمیع شیان عین و احدک تجلس تا شایه سکه شاه را و صفت
بود غیر بی او هام و ضیال قدر **فصل** اقدیه یکله هودیه و قیاس کلام
شیخ رضی الله تعالی عنه آخر کلام و یوسفیه و اقدیه ذاتیه و اقدیه اسمائیه و
تجرا و لدی ایسه انی اقدیه فعلیه ایل موصوفه اولیات حکله هودیه ایل ایل
ایل یک سابقاً لا حق مناسب و سلاص اوله زیر اهر علیه ک و یک و کند و ز
قومی اقدیت فعلیه به دعوت ایدر ایدی ان الله الصراط المستقیم ظاهر
عین حق و المحموم یعنی اقدیه جمیع اسماء اجزای صراط مستقیم نابت در جمیع
طرف اسماء و مستقیمه اجماعی در و جلد سینه جمیع اسماء که نسبتی
و تومعه و استقامت و جابت توفیق در حق و صفت مدید اولیات
مستقیم مدین من السیف و دقیق من الشعر در فطره و حقیقت در کلمه
انک ظل مد و یدر و صراط من یور علوم خلا یقه ظاهر در فنی و مستقیم و کله
یعنی ظلال و احکام اسماء اشکار و مبرور در اگر که بعضی خلا یقه ظهور در فنی
کور نشه بعید صایا انما ذوی البقاع کوه دکل در زیر آهر کاه که حقیقت نظر
اولد و فی ای اند کور در قبل کاه وجود در یکبیر و صغیر عینه و جهول باور
و علم یعنی عینه بی و هویت ذاتیه بی ایل هر یکبیر و صغیر ک صورتند ساری
و در حق هر جهول امور و عظیم امور و موجود در و لهذا و سعت رحمت کل شی
من فقیر و عظیم یعنی ذات و ک جمیع شیان سر با نی اجلند ان نور هدیه که
رحمت وجودی اشیا به و آس و شامل در ایل وجود که غیوم معبود در
ما من دابة الا هو اخذ بنا صیغها ان یخ علی صراط مستقیم و بردایه توفیق که
وجه ارضه تکرک بالاراده اوله الهی سبحانه و تعالی هودیه سادیه بی ایل ایزه ناصیه
سند انما یقتدر بر بر کات و سکونی تابع حق و هو انک تصرفی امور بر سبوع
مطلق در نامه شخصک و ازلند کنایت در وجه که پس اول رتب اخذ که رتب
اشیا در صراط مستقیم اوزر و تکرک در بلکه صراط مستقیم عین مقدر بر اکا تابع اول
حقیقه مطلوبه سنده رابع و عاید و لور فکل ماش فعلی صراط الرب المستقیم فهو غیر
مغضوب علیه من هذا الوجه پس هر ماش صراط اولان الله تکرک صراط مستقیم در
ماش در یعنی رتبک علیه موافق حرکت ایدر بر رتب کند و یک صراط مستقیم در
ماش اولان رتبک بر وجه د و مغضوب علیه بی او نماز زیر رتبک علی و ارا

و کله

قدیم بی مقتضای سجه شی ایتمشدر حقون سخی غضب رتب اوله اما و فخر و ک
کند و رتبک دعوتنه مخالف در اگر کرم رتب آخرک دعوتنه مخالف دکل الله ده مغضوب
علیه و لور و ما هو ضلال یعنی کذک اول ماشی مغضوب علیه و لما و فی کضال
دخی دکل در بود و نسبت ایل اگر کرم و به آخذن ضلالا یسده نه که غضبده مذکور
اولدی و کما کان الضلال عارضاً کذک القصب لا یخ عارض و نه که ضلال
امر عارضی اولدی غضباً لقی دخی عارضی اولدی زیر ضلالک سیتی در بی غضب
الهی ضلال عبد ذی ماشی و لما غلبه ضلال کاسب اولور بوضه هذ ذ انت
هو لور فطره اسلام اوزر نه دلا دت ایدر هودیه و نصرانیة و یوسفیه و یوسفیه
بتعمیت ایل ماصل و لور **فصل** و انما الی الرقة الی و سعت کل شی و هو السبیل
غضب و ضلال عارضی و لیا ق مائل و مرجع رحمت اولور ایل رحمت که جمیع اشیا به و سعت
ایل دکل موجوده سبقت ایتمشدر اگر سائل حقوق سوال اعتراض ایدر که کلمه لور دکل
علی فطره الاسلام ایل استعداد از لیه و مخالفه غیر مجزوله یک میانند بی توفیق
اولور جواب جیب مذکور کلام اهل الله و شهره بر قبل کاه افاده ایدر
اوزر بودر که فی الواقع جمیع اروا فطره اصلیه ده طالب سعادت و قابل
هدی در نه که خطاب السبیل بر یکده جواب بی بر معنایه دلیل ظاهر
و هو یلاد رکن عروض و ضلال استعداد جزئی و بی سببی ایل اولور که
اول استعداد عین بشریه و علمیه مرتبه سندن ایلک ظلمه ظلالیه بی نور سندن
ذات مقانی ایل مختفی و مستور اولور زیرا انوار قاهره و دقایقه تک قوت
انوار ضعیفه و ظلالیه متناسفه تک تواری زیاد و اولد قه اول استعداد
باطلم رنگ وجود لور لیس اعراض ایل ظهور و شهره مقتضای سنده باشر
معلوم اولاً که سبقت رحمتی علی فنی ده سبوق رحمت علیه و رحمت معنایه
زیر ذوق اکا برده جلال و جمال صفاتی سنا داید در متفاو تان دکل در
افراد مظاهر بی دخی بویل در زیر تجلیات عوام غیر متناهیة در و فرهم
اولاً که نفوس ناطقه انسانیه بعضی علماء قدیم موصوف با لفظ بعض
علماء حادث مسبوق بالعدم و دکلری بعون الله تعالی توفیق یکنند در حقیقه
نفسه قدیم و یک مرتبه و حضرت عیسی ایل در که استعداد کلی را بر بی در
و هنوز اول مرتبه ده نفسک یعنی ولور وجود ایل نلور یوقدر نه که
حادث و یک استعداد جزئی و یعنی و ظهور لور کوی مرتبه سندن در که نفس
ناطقه اول طبقه ده رنگ وجود ایل نلور و تینات که نیت ایل متغیر و
ستکون اولور نه که امر و کلمات مرتبه و اشیا کله در مقدم کنند و ظهور
ادراک ایدر و ترکیب عنصر یک سبازی بی تر نیست میانش اولور و بر لوانه علم

علوم کشفیه که اهل حق بچون حاصل اولور و کشی بوعلم ماسودن تفریع و کشی
حقه توجیه دل ایلده و اصل اولور علم منور مظهری و علی اولان خوائ مختلفه
اختلاف ایل مختلف اولور اگر چه بوعلم قوانک جمله بی عین واحد راجع و متعلق
منفرد به عاید و که ذات احدیت در زیر احواس خمس و ظاهر نک علم منور
هر یون بر کیفیت حاصل و در که اول خاصه نک خاصه و لازم به بی در که اکرده بولن
مثلا بصیر حاصل اولان کیفیت علمیه سواد اولان عکس فی بویه کذلک خواست
باطنه نک و ظاهریه نسبتی افراد حاسه سک بری برینه نسبتی کی مغایرت
متضمن در نیت که مظاهر لر نه در خی حال بوضوال اوزر جاریدرم فان الله تعالی
قال کنت سمعه الذی سمعه به و بصر الذی بصر به وید الذی ببطش بها و رجه
الذی یسعه بها فذکر ان هو بینه هی عین بجوارح الی فی عین العید قاطویه واحد
و الجوارح مختلفه **ش** علم منور عین واحد رجوع نک تقلید نک بیور یعنی الله تعالی
دیر که عین عدم بکاترب الله یعنی نفس الاموده مقر تدبر لکن تقر بین ادراک
ادراک الله بومعنا ظاهر اولور که بن انوک سمعیم بنم سمع ایل ایشور و
بصریم که اول بصیر کور ویدی یم که اول ید ایل بطش و لکذا ید و رجه لیم که
اکله سعی و حرکت ید پس عشای غفلت عیدک عینند زایل و عشای غفلت
مضمحل اولور صبح حقیقت طالع و رخشان و شمع معرفت لامع و تابان
اولمانه تدارک ایدر که هویت حق جواهر سیکر و جوارح منطبعه اولان
قوی و قدرک عین در ایل جوارح که عین عید ایدی عین عید عین حق
اولوب مقید محض مطلق اولباق هویت دخی هویت واحد کور نور غایه الام
جوارح قوای منطبعه بی ایل مختلف و متقد نماید ایدر لکن هویت مذکور عید
اولمانه عین واحد اولور و رنگ واحد بولور بومقدمه لر دن نیت و حاصل
قرب اولور و لکن جوارح علم من علوم الارواق یخصه **ش** دخی هر جوارح
و قوی ایچین علوم از واقرن و کشی لر بیاندن اول قوع فارجه مختص بر
بر کیفیت علمیه ظاهر اولور که اول کیفیت ظاهر سایر مظاهر ده بولمان اید
ذیرا هر جوارح و قوی بر اسم مخصوص لک نور و اسم من بولنک سبب نور
ق من عین واحد مختلف باختلاف الجوارح یعنی علوم منور نک جمله سک
فیضی منیع واحد و عین منفرد دن ایل کیفیات مظاهر ایل متکلیف
و بر کیفیت کیفیه اخری به مخالف اولدی زیر انسان مجمع جمیع اسماء اولمانه
کرک روحانی کرک جسمانی مغایرة امکانات و مخالفه القوی اولدی اول
سبب دن عالم کبری ایل مستقیم قلندی نته که موعای مزبور و دلیل ایچون
معقول یحسوس ایل تمثیل ایدوب بودر که کالما فانها حقیقه واحد

شکوف

تختلف في العلم باختلاف البقاع فمنه عزيم فوات ومنه ملج اجاج وهو ما في
جميع الاموال لا يتغير عن حقيقته وان اختلاف طوعه **ش** یعنی نته که جوهر حقیقه
واحد ایکن طبع نک کیفیتی غذویه و ملووه ایل مختلف اولور زیر ابقاع
متغایره نک کیفیات مختلفه بی ایل متکلیف اولور مثلاً رؤس
جبالون متولد اولان ماعذب قرات اولوب شاربندن ازاله و عطش اید
اقاسا حل بحر موج و ازاضی شوره دن حاصل اولان مباح ملج اجاج اولوب
طبعند اولان غش مضط سبی ایل تقاطع بندن مزیل عطش اولور بلکه
مزید اولور لکن جمیع احوالنه مایه ما اطلاق اولور حقیقه متمثلند
اولر متغایر و تبدل و عوارض و تبدل حاصل اولور نته که حقیقه علمیه دخی
واحد در اضافات قوی و جوارح ایل متقد اولور **و** هن الحکم من علم الارجل
حکمت مشار الیه لک اخذ نواصی اولان ذات معبودک احدیت شهود در علم
ارجل قبیلند در یعنی سعی و سلوک ایل حاصل اولان علموند و قنا که
سلوک ظاهر ایل اولدی ایسه سلوک باطنی دن دخی ایل تغییر لید
بنه ماده مشابهه اشارت اید **و** هو قوله تعالی فی الاکل لمن اقام کتبه
لاکلو من فوقهم و من تحت ارجلهم **ش** یعنی علم ارجل حق تعالی نک اقامت کتب
اولر حقند اشارت اید و کی معنی در بیور که سونکر که حق کتاب الله ده
مقابل ایدوب ظهر معانیسته معرفت و بطن حقایقه اطلاع کشف حاصل اید
مقتضیات ایل حق علم رعایت اید لر اول طایفه مافوق لر نه تقدیر
ایدر لر یعنی روح لر نه علوم عالیه و الهیه فایض اولوب و عمل
مکسوب لر نک نتایج صحیحی سنه فایز اولور لر دیکر کنا یتد زیر آثار
ایثار که عطای اسمانی در و علوم الهیه به ضمنا مشیه واقع اولمشد **ش**
زراعت ارضیه اوله مکسوب اولان نعمت کئی دکلر زیر اهر سنه عمل جدید **ش**
اولر تحت ارجل دن اکل بویل دکلر صاجی عمل جدید اسم آج اولور محصل
کلام مافوق دن اکل علم و هبی و ما تحت دن اکل کبیج و هبی دخی کرک
کیفیت عمل متعلق اولسون کرک قبل العمل الهامله اولسون عامدر اگر حجب
الظاهر اقامت کتب مرتب قلندی ایسه ده زیر مجرد اجتماع و مقارنت غلت
و مسیت اولمانی موجب اولمان **ف** ان الطريق الذی هو القراط هو السلوک علیه
والتمی فیه و التمی فیه لا یکنون الا **ارجل** یعنی حکم مزبور علم ارجل دن دکلر
علی و سبی بودر که ذیرا طریق دکلر که نفس ط در محل مشی و مورد
و مسک زهاب و عبور در مادامک مقام صورتن اولان مشی و عبور
ارجل ایل واقع اولور پس چون سلوک معنی مشی صورتیه به ضمنا تشبیه اولدی

مشيه يداي من اجل اثبات قلندي فلا ينتج هذا الشور في اخذ النواصي بيد من
 من هو على صراط مستقيم الاله الفتن اخاف من علوم الارزاق يفتنه وقتا
 سلوك مقتوي من حاصل اولان علم من بوره علم ارجل اطلاق اولذي ايسه
 يراخذ نواصي ده شهود احديتي مستبح اولماز يعنى صراط مستقيم او ذره راسخ
 القدم اولان اخذ النواصي نك احديته كه شهود ظاهري ومعلم قلماز الا
 بوقر خاف جليل الشان كه علم ارجل دروونك لتيان لذيست لب ودرزاي
 ذوق اله مافق اولان اهل عرفانكه مظهر عقل كل در بعد چون قايد
 خلايق كه مستقيم حق ايدون بلردي ايسه يرسايقو في خلايق معادلا
 يقه حق ايدون مقتضاي توحيد حقاني او ذره ذكر ايدون بيوردي وتو
 المجرمين وهم الذين استحقوا المقام الذي ساقم اليه بريح الزبور التي اهلكهم
 عن نفوسهم بها يعنى حق تعالى بيوردي اول مجرملر كه استعداد اذلية لركب
 مستعد عاصي اولان صراط مستقيم ده مظهر هوا ومصدر فساد ويوردي
 اولوب كاسبهيت رديته وظلمانية و صفات ذميمة و شيطانية و طغ ايله مستحق
 اولاد قلر مقام كه دايره به حكم مضل در كا داخل قلماق ايجون سوردي يعنى
 سبب ربح دبور ايله انلري اديار دن يعنى بها يركي ايدر لر دن سور
 صفة دبور جهة خلقه يظلمانية در اچلا كل قفس در زير ربح حار صور
 نادر فقير ايدوب فقر نك لطف و بلا غتته نكران اولكه كان كروه مسلمين
 نواصي و جهنم في قبول كي چركاه دحمته يكلور ديو بغير ايدور قوم
 مجرمين اوليك كالا مقام بل هم اضل او كانهم هم مستغرق فرقت من فسوة
 ادر لر دن عصاي شتان راغي ايله مزاج عذاب القا اولور كي يوبغير
 ايدر اكرچم فرقتن دغي اخذ يسه نسبت كدر كاه مستقيم دن يچر و دست
 استعدادي صوندوني جا مك شرابن ايجر اول وجه ايله سكران اولان
 مستحق عذاب اولماز مكر و ج اخرون اول نسبت اسما عروص دن حاصل
 اولان كيفيات ايله نكه سابقا مذكور اولري لاحقاد في مسفور اولور
 انشاء الله تعالى فهو الاخذ بنواصيهم والريح تسوقهم وهي عين الله تعالى
 كانوا عليها الى جهنم يرس فرقة عصاة مسلمينك ناصية وجود دن اخذ يركي
 و صراط استعداده مير في حق قدر و روح طيبة هواي نفسانية دخول جهنم
 سوق ايدر حال بوكه اول ربح ضلال شول هوا لرك عيني در كه دنيا ده
 مركوب مرتي لري و معتوج ماوي لري ايدري عقبا ده دغي دخول جهنم
 عيه حصول اولور و هي البعد الذي كانوا يتوهمون يعنى اول جهنم دكلري
 مقام شول بعد و هو مدر كه انلر اول بعد نفهم ايدر لر ايدري زير حقيقة

حق و حاطه وجود مطلقه عمل لري حاصل و كل ايدوي حال بوكه بعد نفق الامري
 ذات حقن امر بعيد و اشيا به حقن اقرب يوقر و و نحن اقرب اليه من
حبل الوريد بو مدعا به شهيد و قل سا قهر الى ذلك الوطن حصلو
 في عين القرب فزال البعد فزال مستحق مجيهم في حقهم وقتا كه حق جل وعلا
 صورة اهل الرى اولان ربح رايله انلر يمحون مذ بوره سور و اسم
 مستقيم مرور سنين و شهور ايله انلردن و فور قذيب و ايلام ايله حق
 انتقام الوب و اول مقام دغي حق اينا اذكره مقتضاي نفس لر دن
 خلاص و نجات بولر بود و هي قرب حقيقته و نار عار في نور اصيليه مبتدل
 و حكم جلال صفة رضاي عبده عين جلاله مقول اولوب فزاوه و مفرق لري
 عمل مصفى توحيد له حلاوة حاصل ايدوب ذات لرب عين قرب و كورد لرب
 بعد و هو م ناربود و مضمحل اولري مستماي جرم قائوب اسم جهنم زابل اولري
 باية نعيم رضوان و روح ربحان قالدي قفار و ابغيم القرب من جهة الاستحقاق
 يرس اول مجرملر نعيم قرب استحقاق و استعداد جهنم دن و اصل اولدر
 زير احق تعالى بمقام لذيزي انلر من و اعطى طريق دن و يرمي بلكه مكافاة
 جزا سيلدن و يوردي يرس عمل و كسب ايل حاصل و لما غلة نغمه مزبوره من غيو
 عمل و كره اولان نعمت دن طائلو كوردني نكتم معناي مذ بوري مذكورة اول
 حتى عبارة شرفه متضمن در بيوردي فما اعطاهم هذا المقام الذي
الذين من جهة للثمة و اما اخذوا بما استحقوه حقايقهم من اعمالهم التي
 كانوا عليها حاصل كلام عطا ياي الهي عبادته ايكي نوع در نوع اول محض فضل
 و منه در كه مقابلة عمل و عبادته اولين نوع ثاني اجر جزا در كه كسب
 و استحقاق اولور مجرملر و يرس نوع ثاني در اول دكلر و كانوا في
الشيء في اعمالهم على صراط الرب المستقيم لان نواصيهم كانت بيد من له هذه
 الصفة يعنى حال بوكه مذكور مجرملر انك لري سعي و عمله يعنى متابعة هوا
 و ذلله رب حاكم نك الله ايدري كه اول رب حاكم استقامة على الصراط ايله
 متصف در فما شوا بنفوسهم و انما مشوا بحكم الجبرائي ان وصلوا الى عين
القرب يرس مجرملر موطن جهنم كذوارا تلري ايله كتمان در بلكه حكم جبرائيل
 ايله كدر زير انلري اول شتيه ناصيه لر دن اخذ ايدوب جبرائيل تاي كه ايلر
 عين قرب و اصل اولوب بعد و هي لري زابل اولري و نحن اقرب اليه منكم
و لكن لا تبصرون يعنى حقا عموم قرب حضرت به ايله استدلال ايدري لر
 اول ميتة سزدن اقرب و سزا حيا ايكن الله قر بوز كوردن سن و انما هو
 يبصر لانه مكشوف الغطاء فبصر حديد دغي اول ميتة صاحي قرب اول جلون

زير اعمال كسب ايله اولان ده حالت حال انتقام اولور
 انتقام لري تجدد و انما غلة نغمه مزبوره من غيو
 حاصل اولور و اما كسب ايله اولان
 انتقام حال بوقر مستحق
 معادرت مستحق

قرب حق مشاهده اید که پرده بصری مکتوف در بر عین بصیرتی کشاد و روشنند
و نور حقیقی نافذ در اما سن و راه مجامید مستور و مقطاس کونا و کون
صفا و زینت کور مزین. فما حص میثاق میت ای ماحض سعید اخ القرب
من شقی و نحن اقرب الیه من جبل الوری. پس حضرت حق نسبت قرب میت
میت اخرا و دن تخصیص اتمه دی یعنی شقیون سعید میان نی فرق اثبوت بلکه
تعمیم اقرب ایچون و نحن اقرب الیه من جبل الوری و ما حص السان من انسان
فالقرب الالهی من العبد لا خفاء به في الاخبار الالهية فلا قرب اقرب من ان
یکون هویتة عین اعضا الیه و قواه. پس نیمه قرینه ده انسان دخی انسان
اخر دن تمیز و تخصیص اتمه دی بلکه تعمیم اتوب اول سبیل اندر که عین نسبت
اولان قرب الهیه عبید مذکور که شقی و کرک سعید هر که بعد و خفا
یو قدر اخبار الهیه ده حق مستوفاد در زیر امثال عید که هویتی عین اعضا
عید و عین قوای عید اولمقدن اقرب بونستته قرینیه متصور مدد که
حقه خلقه دخی نسبت قرینیه سی هویتک اعضا به نسبتی مشابه در
مثلا حقیقه خلقه هویت کلیه منزه در خلق دخی هویتة حقه اعضا و جوارح
مرتب سنده در لکن حاشا و نشان من حلول و اتحاد و فعل و قبول که چاهل
ذوق نسبت بومعنا کونون روشن و هویدار اما محجوب بر کورت سواد لیلان
افکار و لیس العبد سوی هله الاعضاء والقوی حال بکه سمتی بالعباد مشار الیه
اولان اعضا و توانک غیره دکلر. فهر حق مشهور في خلق متوهم پس حق عین قوای
عید و لحاق اول عید حق مشهور اولور خلق متوهم صورتی که اول صورتی ظل
مختل در خلق معقول بر خلق امر معقول ادراک اولنیز العقل و خیال الیه بلیکی
وجودی یکی سینه مخصوص در مراتب کبی در که حق کوسور کور نوز و الحق محسوس
مشهور عند المؤمنین و اهل الکشف والوجود و ما عدا هذین الصفتین بر حق قائل
خلق ظاهر محسوس در مؤمنان اعتقادند که انرا بنیایه مقلد لور در نیک حضرت اول
صلی الله تعالی علیه وسلم احسان بیانند بیور مشرکان تعبد الله کانک تران و در فی اهل
کشف و شهود و مجردان قائلند حال بویلدر اما بوا یکی صنفک ما عدا سنده که
بونلک نظر فی فکر لینه تابع اولش در حکما و مشکی و عامه خلق کیم بونلره امر بالعکس
فالحق عندهم معقول و الحق مشهور بعین حق بونلر قائلند معقول در خلق مخصوص
زیرا بونلر حق و در آن خلقه بر امر معقول تصور اید لور و خلقدن بالکلیه
تنزیه اید لور. فهم بمنزلة الماء في الملح الاجاج. پس طایفه مذبور نک علی شول
اب شور یعنی طوزلو صوبی در که اچکجه تشنه لکی و عطش زیاده اولور شایسته هر که
قدر مزبور دخی علم زیاده اولرجه تشنه لری ارتق اولور. والطایفة الاولى بمنزلة الغد

الغرات السالغ به لشاریه دخی طائفه اولاکه مؤمنان و اهل کشف و وجدان در
انلرک علی شول طلو صوبی در که شایسته قاند و رب دفع خطی ایدر زیر علم
کشفی تمزق احتمال خلا فی قطع ایدر. فالناس علی قسمین من الناس یشی علی طریق
يعرفها ويعرف غايتها. پس کلام سابق سباق اوزره ناسک بعض محجوب بعض
مکاشف اولحاق شیخ قدس سره العزیز تقسیم ایدر بیور که ناس یکی قید
بری بر طریق سالك اولور که اول طریق حقیقت و غایتین بیلور که حد و تقیم
قربدر محقق اولوب الم بعدد ف خلاص اولور. فهمی في حقه صراط مستقیم پس
اول عیان مطلوبه اکا صراط مستقیم اولور و من الناس من یشی علی طریق محجوب
ولا يعرف غايتها وهي غير الطريق التي عرفها الصنف الآخر دخی ناسدی بعض در
شونلر که سالك اولور قری طریق حقیقت و حقیقتین بلیه لرو غایت مطلوبه حق
اولور و غن اکلیه لرحال بیکه بودی صنف آخر بیلور و کچ طریق عینی و نهایی مطلوبه بیکه دخی حقل
غیری دکلر بلکه فرق مابین معرفه و جهالة سالكین الیه حاصل اولور معنی در
فالعارف يدعوا الى الله على بصيرة. پس عارف بالله اولان سالك الله بصیرت
اوزرنه دعوت ایدر بر وجهه که داعی و مدعو و مدعو الیه و طریق جملیه شی
واحد ایدر کز بیلور یعنی جملیه عین حق اولوب مفایرت مراتب و اسما حسب الیه
اید و کز مشاهده ایدر کور که بر اسم اخری بر غیر اسم مدعو ایدر بوصفه
جهتند. غیر العارف يدعوا الى الله على التقلید والجهالة اما عارف اولوب
جاهل محجوب اولان دعوتی حجاب جهالت ایدر مراتب الهیه دن اکاه اولمان
عین حق غیر کور و وطن ایدر که حق بدایتی مفقود و نهایتی موجود و لا فخر
یوقدر که بدایت و نهایت جملیه مراتب حقایقه در. فهذا علم خاص يأتي من اسفل
السافلین لان الارجل هي السفل من الشخص واسفل منها ما تحته وليس الا
الطريق. پس مذکور اولان علم کشف وجود و معرفت و مشهور بر علم خاص در که
اسفل سافلین دن حاصل اولور زیرا ارجل شخصک اسفل اعضا سیدر و اسفل
ارجل ما تحت در و ایفوک التند اولان سالك اند و یکی طریق در پس سالك
علم اسفل سافلین دن حاصل اولور زیرا تحصیل کمالات جمیع مراتب و مقامات مرور
واحد هادن اخر عبور الیه اولور تشنه الله تعالی بیور و لقد خلقنا الانسان
في احسن تقويم ثم رددناه اسفل سافلین فمن عرف الحق عین الطريق عرف الامر
علی ما هو علیه فان فيه جلا و علی سلك و يسافر. پس شول عارف که حق عین طریق
اول سینه امری نفس الامری اوزره بیلور زیرا اول عارف حقله سالك اولور
و حقله مسافر اولور و لفظ فيه در ضمیر حقه عاید در که فعل سلوک و سفره ظرف در
زیر سفره الآثار و الصفات سفره انه متصحی در. اذ لا معلوم الا هو هو غير السالك

وانشاء فریب بر معلوم یوقدر که عین حق اولیه زیر امر بتظهور اید معلوم خود
 عین ساکن و نفس مسافر در فلا عالم الا هو پس بر عالم یوقدر الایمن حقدر
 ننگه بر معلوم یوقدر الایمن حقدر. فمن انت فاعرف حقیقتک و طریقیتک پس
 ای ساکن عارف اکاه اولکه انت ایل اشارت اولان سن کس و ماهیته وجودک
 نه در و موصل الی المطلوب اولان طریقک نه در یعنی بونکر جمله سیم حق اید و کن بیل
 فقد بان لک الامر علی لسان الترجمان. پس تحقیقاً ساکن نفس الامر ظاهر اولیک طریق
 و ساکن و مطلوب و طالب و عالم و معلوم عین حقدر و غیره معدوم مطلق در
 لسان ترجمان بیان اید و کنی اوزره و ترجمان دن مراد یا نفس شیخ در بانی در
 ان فهمت فهو لسان حق یعنی بونما هر و مترجم اولان معنای فهم انکه مهندی
 اولیک ایسه واکلا وک ایسه اول لسان ترجمان لسان حقدر. فلا یفهمه الا من فهمه
 حق پس بومعنای فهم الا فهم حق اولان فهم ایدر ننگه سمع سمع حق و بصیر بصیر
 حق اولان کنی فان الحق نسیا و وجوهاً مختلفة زیاده حقک نسب متعده به
 و خاص مختلفه سیم و اورد که بعضی لسان اولوب دلد و کنی ترجمه و بیان ایدر بعضی
 ایل فهم اولوب یعنی قوه فاهمه اولوب معنای فضیله بی سبب و از عان اولوز الا
 ترى عباد قوم هو کیف قالوا هذا عارض مطرنا و ظنوا خیر یا الله و هو سبحانه
 عند ظن عبده به فاضل بهم الحق عن هذا القول اول و غنی بیان ایدر بیور
 لکه کور من من قوم عاد که امة هود در انک صوة سجادة عذابنا زلزل اوقد
 کورد کلری کی بوکن عارض مطر در یعنی سحاب باران در ارض هود حق احسان
 ایدی و دیلر و الله تعالی را لا بد حسن فن ایدر حق تعالی خود عیدک ظن حبیب ایل
 عمل ایدر شری بود که هونقی استدعاء استعداد قدیمی استدعاسن ایدر تقاضا اول
 خود آکانست عین رحمتدر که تقدیر و قضاء اولمشدر پس حق تعالی بوقول
 اعرض ایدر و اسلوب حکمت اوزره نسبت الم و انفع اولان قوله شروع
 ایدر کنی بیور. فاجبرهم بما هو الم و اعلمی فی القرب فانه اذا امطرهم فذلك
الارض و سقى الجنة فیها حق تعالی انله نسبت قریبته قنغیه الم و اجل
 بلکه نفی معجل ایسه اندن خبر و یردی زیر امطار مطرا یله ارض نصیبه قضیب
 اولور امداد حیاته و نفوس ایچون ارض بدندن مکث و ثباته سبب اولور
 بو خود عین تقدیر در ننگه بومعنا شرحلر بیور که فلا یصلون الی شیخ
ذلك الا ان بعد پس قوم مزبور اند کلری حق ظنک حکمت و اصل اولوز
 و مطلوب اصل ان حاصل بلز لک الزمان بعیده قیلور لکه اولاجل ان حضرت
 شیخ بیور فقال لهم بل هو ما سئل به به ریح فیها عذاب الیم پس سبحانه
 و تعالی اول قومک ظن مامول لرندن اضراب و عدول ایدر و دیکه سز و ک

ظن ایدر. عجله استد و کوز سحاب مطر و کلا در بلکه ریح در که اندک عذاب
الیم و اوردی پس معنای مذکورده کثرت نسب و اختلافات وجوه
 ظاهر اولد و فجعل الريح اشاراً الى ما فيها من الراحة لهم برحق تعالی لفظ
 ریح ایل قوم مزبور که نفوس ایچون معنای ریحله اولان راحیه اشارت قیلر
 فان هذا الريح ریح ارواحهم من هذه اليها كل المظلة و المسالك الوعدة
 و السدق المدحمة. زیر ایدر ریح سبی ایل حق تعالی اول قومک ارواحی هیا کل
مظلة عنصرت دن و مسلك تنک و دشوار دن و حجاب لیل و ظلمانیة دن
خلاص ایدر و طلوع تیا شیر صبح و انوار و اشراق تجلیات قرب دیدار ایل منور
و مشرق قیلوب سدق فتح سین و ذاللة ظلمة در و قناء مراد در حجاب حایل
معنا سنه جمع سدق کلور ضمتین ایل و عمر فتح و او کسر عین ایل ضفة در
صعب و قایه معناسنه و یه هذا الريح عذاب ای امر بیستعد بونه اذا قوی الا
 انهم یوجعونهم فی الحس لفرقة الما کوفات. دخی بور یحله اول قوم عذاب
حاصل در یعنی بر نسنه و اورد که اندر و حانیتلری حبیب ایل حین ذوق
اول عذاب عذب و شیرین کلور اگرچه داد مزدن اول حش جسمانی سبی ایل
تلخ و ناقبول کور نور ایدر زیر فرقة ما کوفات و حسرت اولاد و نبات
و ابا و اقرباات انلرک قلب لونه و جوع و یر ایدی اما بعد الوقوع ملاحظه و مثال
و ظهور کمال ایل عذاب غذیه و محنت لدنه انتقال ایدی فباشرهم العذاب و کان
 الامر الیهما اقرب ما تمیلوا. پس حق سبحانه و تعالی اول قومک غذا بلر نه سبب
اولوب و اول توقع انکلری عارض مطر دن کند و لره انفع و اقرب اولان امر
ظاهر اولد که هلاک هیولانیدر قد مر کل شیء با مررت بها فاصبح الایم
 الامساکنهم و هی جنتهم العمر بها و احصم الحقیقة. پس اول ریح دیور
قوم مزبورک طواهنه متعلق اولان اشیا یی افنا و اهلاک و روحلر اواخ
بدنیة دن پاک ایدی بروجه که اندن خالی اندن غیر ی نسنه کور نزل لری
جنت لرین مساکن ایل تعبیرک و جبریم مکروب و لاکه اول الحقیقة انسانیة
نوک عالم امکانه اوطانی ابدان در بعد سنک ایل ابادان اولان
بیوت و مساکن صور ابدان در بالذات حقیقة انسانه مسکن دکلر
و مساکن دن مراد شول جنت لودر که ارواح حقیقة لری آینی تعمیر اتمشدر
ایدی ملائیکتک سمواتی تعمیر که و روح مزبورک حق نسبیتی قرب
جهتندن در که عیدل رب اور تا سنده واسطه در و قید حقیقة روح حیوانی
اخترازد در معلوم اولاکه بومقام شریفک شرحندن اول میدان معرفت احدیة
و مصاف صف و احدیت جری سنده هر یک حضرت داود و قیصر ی بیور که پس

عارف که بصیرت عینه و عین بصیرت ما و را بقیل و قاله در معرفت مال الله کمال او
اوله شهود له کور که عالم با سرها عباد الله در اول عباد معبود و وجودی
وصفی و فاعل و حول و قوه لیس الایات در جمله سی محتاج رحمت رحیم رحمت بر بولک
ضعفا و ناتوان در حاشا شمشاد بوضافت حمیده ایله متصف بزدات سابق
الرحمة و اسع المغفرت حاوی غیای الرحمن علی العرش استوی هر و جمله قادر و
قوی و توانا کن هر کن بونارک معصیتن متجاوزا و لما یوب بر بولک
ضعفا محبوس مقیم و عذاب الیم و بالکلیه و ما یوس و محروم رحمت و نفیم اید
خصوصا اشتیاق مزبوره جلیمه عالم اولو بعد مینب او اه اولو و طلب
غفور و کنه قلمقدن امت محیب المضطر اذا دعا به لربک عیدی مجر القاء
ناردن مرادی کمالات مقدره سده ایصال و سعادت رحمت سابقه سیه ایله مسعود
ایتمکد ننگه نهب و فضیله عرض ناردن مراد غشت کدور تون خالی
و ازاده قلمقدن دیو بوبیت ذکر **نظم** و تعذیبکم عذاب و سخطکم رضا و قطعکم
وصل و جور کر عدل مذکور اولان قول قیصر نیک حاصلی در فقر مقصر
ایدر که اگر چه بومقال خلاصه نص در سوال اولو نوره حضرت
شیخ قدس سره فتوحاتر ما خود اولان جواب بود که آیه قرآنی ۵
ظونک نظر عذاب دکلر ناردن نظم شریف خالین فیها در خالین فیه
دکلر با خصوص کتب اسمائیه دن توری و انجیلده مستور اولان خود
عذاب دکلر بلکه نفیم جنتین بودی و قدر تجلی آخره انتقال وارد
ایم و هذان دیندن امام غزالی یتیمه جنلی عیان توری بویله
نقل تمشلدور که ان اهل الجنة یکنون فی النعیم خمسة عشر الف سنة
نظر بصیرت ما فیکه وان اهل النار کذا و ازیدن بصیرت شیاطین
و انجیلده مذکور اولان خود حشر روحانیدر محشر ستای ملل و
خلقه نصاری دن بر قول روایت ایدر مای بودی که ناس بوزخ ملکوت
وارد فیه بیک یل مقداری اکل و شرب و تناسخ ایدر لربعه نعیم روحانی
صرفه و اصل اولو که عالم نور و لذت بهجة و سرور در و انوک
اهالی سیکل و شرب و نکاح و بری و دور در کتب سهاویم میا سده
خود خلاصه اولماز و بالجملة نقول مذبوره افاده قطع انمزه باری
محرک عرف و احتمال و ظن ایدر اول تقدیر چه خلود منور مکث طویل ایله
تاویل اولسده حق محذور اولماز کیم با خصوص و شیخ محمد بن عوف
اوله کفر نه جودت حد انصافدن تجاوز در با خصوص عذاب توحید
بونی اشرب ایدر که تجلی صفت و اسما بر مرتبه ده باقی و مؤبد اولمیه

شرح در بعضی مشایخ و او در قیصری به اشارت ایدر و بدیشکه سابقا مذکور
اولان کلام کلام صدق در لکن بونک بلد و کی بعض عباد الله وارد که انوک
مقتضای عینی ثابتی ثابید فی العذاب در دیشک فقیر ایدر و فی معر ضاک
کلامه نوع تناقض اولو و عندن ما عدا عموم و سهقت اسم رصن ضایع
اولو بعد صورت عذاب خلود صحت مقتاده کفایت انمزی دینلسه
اولمزی زیر اجمهر و اسما سب و اضافات دکلر سابقا بیان اولماز کیم صفت
بر شخصه نسبت عذاب ایدر و شخصه اضافه اضافت ایله راحت رحیم اولو و مثلاً عالم
شهادت بومقوله ازل ناس چو قدر که دنیا فتمثلت کفر قدیم اولان
راحت مقتاده سده و بر من زیر مقتضای کشف و شهود اهلنه بلکه اشبه عوامه
ظاهر و هوید در حاصل کلام سرمدیه عذاب عرف احتمالی قطع ایدر و نظر بر قدر
دیر و خالین فیها بی لایشین فیها احق با معناسنه ارجاع ایدر و امام غزالی
وحکم بر مدی کتا بلرین یزمشلدور که اهل جهنمک جهنمه مدتی اقامتی بدی
بیک میل اولا اما بیان لمیة قلماشلدور و امام غزالی بوقول بعضی سائلند
منقول در که نولید بونو قیت قولی بندن حصار اولماز کیم تا که ما لوفات
جواهر و معروفات مشاهیر مخالفت بولمیا ایدر و لکن امر الله قدر اهدور
دیش اوله فقیر مدته مذبور عدد مخصوصه قصر لیلیت بر رساله ده بویل
بویله کوردم دیشلر که مدته دور سنبله که نوع انسانک زمان بقا سیدر و
اگر اتفاقا نوعک بقا مقدور بودی و اولسه بعدی یوندر که بعضی افراد هم
نوع اعطای لوب و مدت عذاب بونک ایله تقدیر اولنه زیر اشیا و خبیثه
اشقیانک نیستی که مدت بقا سنده تصمیم اعمال سیه ایدر عذاب مجازاتی
دخی نوعک بقا مقدور بودی اولسه لا یقدر الله اعلم فقی ایدر نوعک بقا
مقدور بودی و اولماز و غی تقدیر چه وجه مذکور و جیه اولماز اما بویل تعلیل
اولسه معقولدر که عدد الف که منتهای حقوق اعدا در زیر بونک ماورای
تکرار ایل حکایت اولو بر مکث طویل بونک تقدیر اولنق مناسبدر اما
تکریری سبعة مقصود الله نک وجه عددی سبعة جامع جمع اعدا اولو و غی
اولا زیر عدد یاز و جدر یا فرد یکی سید دخی بوند مذر جدر خصایر سبعة
حقدر لکن محله مناسبی بودر انوکین بودر ایله الکفا اولندی اما
منتهای مدتی بالکراف اولسه دخی عقلا بعید اولمن نه که تنعیم نصاری
الف ایله توقیت نقل اولمشدی مذکور اولان ملا یات عقلیه در اما کدو
عصرینک شیخ الاسلام بن یتیمه و خلی که محمد بن اهل سنت امام در بو حدیث
شریف بویل نقل تمشلدور قال رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم و الذی تقن

محمد بن یونس علیهما السلام زمان تصفوا ابوابها و تنبت فی قعرها الجرجین و هذا حديث
مشهور في آخر ما كره ابن يثيم في غير كتابه في كتابه في حديثه و كذا في
در كن ابن يثيم في تقوية ايوب و تصحيح سنه استدر و منع اجماع و في
تواتر استدر و حضرت عمر بن الخطاب بمضمونه حديث اخر نقل استدر و الله
تعالى لحقايق الامور بمسئله ده مسمو عموزي شرح ايله ما مور اولد و من
يوم يتيه جرت اولور و المامور مذور و ذالت حقيقة هذه النسب الحاضر
و بقيت على هياكلهم الحياة الخاصة بهم من الحق الذي ينطق بها الودود
الايدى و الارجل و غدايات الاسواط و الافراد و من شخامة ذككم من دار و اخ خصوصه
بالابدان در حقيقتي ذليل اولدي يعنى حصول فراج ايله مشروط اولان روح كرك
ايدان مخصوصه تعلق ايل مضمحل اولوب و بونلا چون شول هياكل مثالبه
اوزرنه مخصوصه اولان حيات ساريه و عاقه و ابدية باق قلبي كه اولميا و ك
امتراج عناصر احتياجي يوقدر مقل اسم حي ايله جميع موجوداته تحت ملك
سار سيد رسول مده حصان بوحيا نكه ناطق و روز قيامت و نطق
شهادت اولان جلود و جوارحك نطق اية قرآنيه ده موجود در كم قالوا
لم شهدتم علينا قالوا انطقنا الله الذي انطق كل شئ الا اية نكرو و شن
اسواط السنه و نطق اولوب انكلم ظلمنا صاحبك ترضي شهادت ايل و افكرك
حسنا تذكري افعال خصوصه و مكاتيل و حديث شريفه مسطور و
مضبوط در سابقا مذكور اولان فصوصندن بعض عزيز كم داود قيصر و
حضرت تونججهيل استدر بوحله غدايات عبارتي جمع عذاب املق اوزر و
عذاب استراج ايدوب و شرح شريفه بويله تغيير و تاويل بيور مشكه
و يذوق المني بها غدايات الاسواط و الانجاز في القبر الى اخره معاني
و مراديك ظاهر در فقير ايدوب و جزاء سيئة سيئة مثله استقيذ
بالله من هفوات لسانا ذكره كساخ اولد و غنك و جهي رعونه
نفسانية ككدر الله اعلم بلكه بزم كي ضعفانك دعي غفلت و نشان
كورك كرم تجاوز اولونه ديودر بالله العفو القصور با خصوص اخترا مل
رمانه و فتور مزاجه مبتلا ايكن امر بادشاهايه مطاوعت قصد اولور
المامور مذور و قد ورد النص الاطمي بهذا كله الا الله تعالى و وصف نفسه
لمغيره و من غير ته حرم الفواحش يعنى بمزكور كرك جميعه نصق الهى و ارد
و لسان جميع فرق ايله و اردات شرعيه ناطق و شاهد در لكن بوقدر
وارد كرك حق تعالى نفسى غيرت ايله و صفات استدر كه كاهي لسان حق
لا احد غير من الله و كاهي لسان رسولان ان سعد القصور و انا اعلم

من سعد و الله غير متايبور مشهور و جمله غير متدن بعض قواش حرام اندو
كيد كرك فحش ظاهر كرك فحش باطن و ليس الفحش الا ما ظهر يعنى
فحش دكلها الا ظاهر اولان در نكلم لغه شاهد در اما نفيم قرآنيه نوك
و جهي ذكر اولونه جقدر كه بيور و اما فحش باطن فهو من ظهريه و اما
فحش باطني اولد كه انك فحش هر كه ظاهر اولسه اكانسبت ايله اوله
يعنى فحش نفس الا ميري اولميه فحش اضافي اوله پس كرو استنات سابق
ثابت و متقرر اولدي قلنا حرم الفواحش اي منع ان تعرف حقيقة ما ذكرنا
پس و قناكه حق تعالى فواحش حرام ايدوب و مذكور اولانك حقيقتي بلكه
منع اندي ايسه و هي انه عين الاشياء مال بوكه حقيقة مذكور الله تعالى
من حيث الحقيقة عين اشياء اولد و غير فسر بالعين و حق تعالى اول
عين محجوب بندك واجب الشرا اولان حقيقتي غيرت ايله ستر ايدوب و
جمله لايه جواب اولدي و هو ان الفحش غير مذبور سنك انا نيتوك
و وجود معانك و توفيق خاصك حسبي ايله حقه مفاير ستر كرك
اضافه و توفيق دن قطع نظر ايله غيرت يوغسه ده فالعين يقول
السمع سمع زيد و العارف يقول السمع عين الحق و محجوب عن الحق و لا
سمع زيد و نسبت ايدوب مثلاً زيدك و لا في اشدي ديو حكم ايدوب و سمع
ظاهر دن غيري كورد و كي اعتبار ايله زيدك بيلور اما عارف بالحقايق سمع
عين حق بيلور غير مضاف اتم يعنى محجوب بصفات الهى ذالك غيري كورد
اما عارف موقد صفات عين ذات كورد نيز انك مرات شهودند غير بوقدر
اما كليمه عين در نه غير در ديوب سلب نفيتين ايدوب مدار حكم
اولور بونسنه كوردن اما محقق كرك مراتب و حضرات اثبات ايدوب اولور
مرتبه و غيب هويت صفات و اسماء عين ذات در دير لاما مرتبه و
ملك و ملكوت در غير در دير لاما و هكذا ما بقي من القوى و الاعضاء فما
كل احد عرف الحق فتفاضل الناس و تميزه المراتب فيان الفاضل و الفضل
يعنى ساير قوى و اعضاء دني بوقياس اوزرنه كه عند العارف عين
تقدر و جاهل قاتند غير در كه زيد و عمر و مضاف و خالده و بشر و
منسوب قلن و صفات زايد در معرفه حقه هر نفس بر دكل بلكه ناس متفاوت
و متفاوت در مراتب حسبي ايله فاضل مفضلون متباينين و اعلم انه لما
اطلعتني الله تعالى و اشهدني ايمان رسله و انبيائه كلهم البشرين من آدم
الى محمد صلى الله تعالى عليه و سلم في مشهديات في بقرطبه سنة ست و ثمانين
و عسمانية حضرت شيخ قدس سره بيان بيور كرك و قناكه الله تعالى بني و

سرفينه واقف ايد و ارواح رسل و انبياي بشرته لودن حضرت آدم عليه السلام
دن محمد مصطفی صلی الله تعالی علیه وکم حضرت کلینه بر مشهور عظیمه هجرتك يوز
سكن التي سنه بكا اشهاد و احضار ايتدي ايسه كه مشهور مزبور واقع اولقل
يز بلا دقوطيه شهر نره اقامت اولمش ايدم ما كلتي احد من تلك الطائفة
الا هو عليه السلام اول طائفة ارواح كه اين دن هرگز برسي
بكا خطاب ايد و تكلم ايتدي الا هو عليه السلام مكي شيخ اكبر ايله بينه ماده
شرب و ملايمت ذوق حاصل ايد و فاته اخبرني بسبب جمعيتهم زيار روح
مزبور هو عليه السلام مذکور ارواح انبياءك مشهور مسطور و محققين
خبر و يردى بعضا جمعيت سبب حضرت شيخك قدس سره خاتم ولايت
محمدية اولما سنه تهنیه ايدى ديمشتر الله عالم و رايته رجلا ضئيلا في الرجال
حسن الصورة لطيف المفاودة عاديا بالامور كاشفا لها بيور كه حضرت
هو مشهور من كورد مكه بنى الرجال بر رجل جسيم الخلقه كوكبك يوزلو
مصابني طائفو عارف بالله والصفات جلال مشكلات و دليل على كشف
ها يعني حضرت هو ذك امور مزبوره و كشف و مشهور دن دليل قرآني
بوايتدركه ذكر اولنور قوله تعالى وما من راية الا هو اخذ بناصيتها ان
ربي على صراط مستقيم و ايتي بشارت الخلق اعظم من هذه واقعا هو عليه
السلام مك حقايق اشياء معرفته بوايتك شهادتي كفايت ايد و خلقه بوزن
اعظم بشارتي اولور كه منتهاي سيرتي مبتد كوده و دركات بعدي درجات قرب
بولا زيراهوتة الهلافة ده مجال بعد و لما نتم من امتنان الله علينا ان اصل
الينا هذه المقالة عنه في القران بعد حق تعالى نك نرم اوزر و من امتنان
و احساندن بعض در كه بزه يومقوله قران و ايصال ايتديك مقام جمع ايله
متصف و امر حقايق صبيتي و كاشف در نتم متمها الجامع لكل محمد
صلى الله تعالى عليه وكم بما اخبر به عن الحق بلغة عين السمع والبصر واليد والرجل
واللسان اي هو عين الحواس بعد بومنت غفاري حضرت جامع كل محمد عليه السلام
حق در خبر و يردى حكم ايله اتمام و مكمل ايتدي حكم مزبور حقايق و صفات
تلك عيني اولور و غن قرب فرايض و قرب نوافل ذات حق عين
سمع و عين بصر و عين يد و رجل و لسان اولور و غن بيان در كه حواس
ظاهر نك عيني اولور و غن بلوردي مع هذا باطنه نك عيني در بلكه اول
زاته اقرب در شكه بيان اولنور والقوى الروحانية اقرب من الحواس حال
بوكه فحوالي روحانية سواد هيولى لاشه دن مجرم اولما غله حقا اعضاي جسمانية
اقرب در فاكنتي بذكر الابد المجد و من الاقرب المجدى الحق بين حضرت محمد

عليه السلام ابد محدودك ذكر ايله اقرب مجهول الحدك ذكر نون الكفا ايتدي
حق اعدك عيني الحق عين اقرب اولمق بطريق الاولى ثابت اولور فترصم
الحق لنا عن نبته هو عليه السلام مقالته لقومه بشري لنا يوقى تعالى
ينبي هو عليه السلام دن قومي ايچون اولان معال سني بزه تشبيه ايچون
خبر و يردى فترصم رسول الله صلى الله عليه وكم عن الله بشري لنا و رسو
لمن محمد صلى الله تعالى عليه وكم و حق جل و علا نك هو عليه السلام مؤثر و حمود
كيقال سن بن مشعل ايچون خبر و يردى فهم كل العلم في صدور الدين و نوا
العلم و ما يحج و باياتنا الا الكافرون پس بويشارت ايله علماء علم اللهك
صدور نره علم كامل حاصل اولري و بوايات بشارت جاهد و منكر
اولمزا شول كافر ساتورك كه حجاب طواهير ايله محجب اولما عين شرع من
عند الله ستر ايدري فانه يسترونها وان عرفوها حسدا منهم وانفاسه
و ظلم زير مزبور محج و طنة تجلية لري و ظلمه سجيته لري سبي ايله شمس
نزيعة و نور حقيقته بيلور ايكن سحاب حيد ايله مستور و غبار بخل ايله بيزد
ايدري معلوم اولاك كلام سابق يعني اتي الذكر اولان بحث سابق الذكر اولان
كلما اتي تاكيد در نك بيور و ما رايينا و ط من عند الله في حقه تعالى في آية
انزلها و اخبار عنه اوصله اليها فيما يرجع اليه الا بالتحديد تنزيها كان او
غير تنزيه يعني من عند الله اصلاح حق تعالى نك شاننده وارد اولان نصوص
ويا و سايط انبياء ايله اولان اخبار ده بزه ايصال اولمش در ذاته عايد
اولان امور صفاتيه ده كورد مر ك الا هو خير منزلي ملبس بالتحديد كوردك
كرك اول منزل اولان خبر صورة تنزيه ده اولسون كرك غير تنزيه ده
اولسون اوله العباد الذي هواه ما فوقه و ما تحته هواه و كان الحق فيه
قبل ان يخلق الخلق در كاه في عمامه الى اخره اوله يعني تحديق اول مرتبه سبي
شول سحاب رقيق در كه ما فوقه هواه و ما تحته هواه اول سحابك فوقنم
و تحتند هوايوقدر يعني مادة عنصريه يوقدر و كان الحق فيه قبل ان
يخلق الخلق و حق تعالى اول سحاب قيصر ايدى مخلوقاني خلق اتمزدت
مقدم لفظ عما القتل بر سحاب دقيق در كه نور افتامي في الجملة ساتر اول
اما اصلاح ده جامع جمع نقينات اولان مرتبه در كه اكا نقين اول دير لير
نتم ذكر استوى على العرش فهذا التحديد ايضا نتم ذكر انة ينزل الى السماء الدنيا
فهذا التحديد بعد قرآن مزكور اولور و غني اوزر كه الرحمن على
العرش استوى بيور مش در صفته استوى تحديق در زير عرش محد
جهات در محدده مساوي اولان محد در كه كسر دالله و هر محد

اولان محدود در فتح داله بعد لسان نبی سندن علیه السلام ساء و نیا به نزلون
ذکر اتمش در بخود یمنی تدبیر در بلکه اول دن ادوندر. ثم ذکر انه فی
السماء وانه الارض. یعنی بر وجهه دخی تدبیر خاص ایل تفضیل ایدوب
الله تعالی بویصدور. وهو الذی فی السماء و فی الارض و انه معنا اینها
کتاب الی ان اخرنا الله عیننا و نحن محدودون فما وصف الا بالحد. یعنی
مقتله تحدید ایدوب وهو معکم اینا کنت دیوبور مشد و جب ممکن
تحدید اتمش در تاکه حدیث پیغمبر دن صلی الله تعالی علیه و سلم ذاتی بجان و لقا
بزیمینموز اولو و غندن خبر ویر مشد که کنت سمعه و بصره دیمشدر و اول
حد بز محدود اولو و غموزی بلدر مشد بر حق تعالی ذاتی حدیث
غیری ایل و صف اتمشدر علی کل شیء محیط کبی. و قوله لیس کمثل شیء
حد ایضا. یعنی قول مذکور که تنزیه ده میالفه در بودنی تحدید در انکان
الکاف زاید لغیر الصفه. اگر کاف زاید اولوب صفیه افاده اتمسه یعنی
لیس کمثل شیء کرمیک اولور پس اکا مماثل ما سوادن برشی. اولما یجی ماسوی
محدود دن متمیز اولور. و من تمیز عن المحدود فهو محدود و بکونه لیس
عین المحدود فالاطلاق فی التقیید تقیید و برشی کمر محدود دن متمیز اولو
اول محدود در زیر محدود که عینی اولما تو عین حد در و برشی یقیندن
اطلاق اتمک اول شیء اطلاقه مقید قیاد در. و المطلق مقید بالاطلاق
من فهم و حال بود که مطلق که مقید مقابل ذکر اولونه البتة قید
اطلاقه مقید ملاحظه اولور زیر اصناف اطلاق اولما سه مقید دن ممتاز
اولما ز پر هو که فاهم معنا اوله مفهوم مطلق قید اطلاقک ما غدا سدن
مطلق ایدوکن بیلور بخسه جمیع قیود دن منزهدر دیمز. و ان جعلنا
الکاف للصفة فقد ناه اگر کاف زاید اولما یوب صفة ایچون و تشبیه یچون
اولور سه پر تحقیق حقی تحدید اتمش اولور زیر ملک مثلنی نفی اثبات
مثل یجاب ایدر و الا اجتماع نقیضین لازم کلور اول خود محال و وجیع محال
اولان محال پس اثبات مثل غیر تحدید اولور. و ان اخذنا لیس کمثل شیء علی
نفی المثلیة تحقضا بالمفهوم و بالافعال الصیغ انه عین الاشياء و الاشياء
محدودة و ان اختلفت درودها یعنی اگر اتمه تعالی نک لیس کمثل قول مطلقا
نفی مثل و ذرینه اخذ اتمک کرمک کاف زاید اولسون اول تقدیر چه معنا ظاهر
اولور کرمک مثل معنا سده اولسون اول تقدیر چه جواد دن کنایت اولور
مثلک لا یجمل کیم یعنی سنک کبی کسه تخیل می اولور دیر لر مع هذا تشبیه
و تمثیل تخیل اتمز لر بلکه سخی ذکفایت ایدر پس مفهوم لفظه و اخبار

صیغه ایله حق تعالی عین اشیا ایدوکی معلوم اولور اما مفهوما اولور و می مثل
مفهوم اولما غله در و خبر ایله اولور و می کنت سمعه و بصره حدیث در اشیا ایسه
جمیعا محدود در اگر چه درود مختلفه ایسه ده خبر محدود و محدود
پس حق تعالی هو محدود که حدی ایل محدود در. فما یحدیثی الا و هو حد الحق
پس اشیا دن برشی تحدید اولنمزا الا اول حق سبحانه و تعالی نک حدیث واقع اولور
فروا تادی فی سنی الخلق و تادی سهر شیک حدی حق تعالی و لقا حق تعالی جمیع
مخلوقات مسبوقة بالزمانک مستما سندن ساری اولور هو تیه مطلقه سیه ایل و
المبدعات یعنی مده و ماده ایله مسبوقة اولمیان مخلوقات دن ساریدر
ولور یکن الامر کذلک ما صحح الوجه یعنی اگر امر سریان بویل اولما سه یعنی
یعنی جمیع اشیا به عام اولما سه حقایق دن هر حقیقتک وجودی صحیح اولما زید زیر است
سریان بیت اولما یجی وجود بجه متصور اولور. فهو عین الوجود فهو علی کل شیء
حقیق. پس وجود حقایق سریان وجود حقه اولما یجی حق عین وجود اشیا
اولور بر حق تعالی اشیا بی انعدام دن حافظ در بذاته اقتضای ذاتی سبی
ایل که تجله سید زیر علت وجود اولما یجی علت بقاء وجود دخی اولور مقتضای
فیض وجودی ایله لایقده حفظ شیء دخی هرگز برشی حفظی اکا بقیه
ثقلت ویرمز زیر مقتضای ذاتی ذاته زحمه اولما ز. فحفظه تعالی للاشياء
کمل حفظه لصورة عن ان یکون الشیء صورته. و قناکه اشیا الله تعالی نک
صورته اولور ایسه یعنی اطلاقک و کونک ظهوری سبیله مجموع اشیا یی
انعدام دن صقلا یی بعینها ذاتک صودتی صقلا یی یعنی صورته حق
غیری اولمقدن حفظ و صیانتا تمکدر بر حقک اشیا یی وجه خاص اوزر
حفظ اتمه سیه صورته ذاتی حفظی مستلزم در زیر حقک ذاتی عین اشیا و صورته
عین صور اشیا ز لا موجود الا هو و لا مشهور الا هو لا باطن الا هو و لا ظاهر
الا هو کما لا اول الا هو و لا اخر الا هو. اولک اولی هو اخری هو ظاهرک ظاهری
هو باطنی هو بوقلک بوقلک بوقلک بوقلک و اولک اولی هو اخری هو باطنی هو
واحدی او صوفی نو شر ایدی شکست اولور سبونه سبوقالری کورینور
نه هو جلق ایدی کل توحیدی خدایک بوکندی نه او قالری نبو. ولا یفتح
الا هذاد فی و قیلم صاحب اولان عارفه بوندن غیر معنای صحیح
تجلا اتمز که صور اشیا عین صورته خدا اوله غیری اولمیه خلا فی اولور
نفوذ بالله شرک خفی بلکه قاحش اولور سالک شرک نفوذین اولوب سلوک
شاد راه توحیدی خواصده پایسته قیلور پس وقتا که اشیا مقید صورته
ذات مطلقه اولوب و صورته من حیث الحقیقة عین ذات اولوب و من حیث

التقيت غير اولدي ايسه شيخ بيورده فهو الشاهد من الشاهد المشهود من المشهود
 برحق بمانه وتعالى جميع موارد ومظاهر في ظاهر ووارد جميع شواهد مشاهد
 مشهود وشاهد در فالعالم صورته وهو روح العالم المدبر له برزات حقيقت
 حق كانه معني وعالم وجميع الاخرى كصورة وحق روح مدبر وعالم بربرك ضعيف
 وقاصر وحق عالم سوز عالم حق سوز مشهود اولمان نكه جان تنسوز وتن
 جانشوز وجود بولمان فهو الانسان الكبير يروي تقدير جبه عالم انسان
كبير و انسان صوة رحمان در فهو الكون كله وهو الواحد الذي قام
كوفي بكونه واذا قلت بتقدير يروي تقدير جبه حق تعالى مجموع كون در
ووحدة ذاتية يسم برزات واحد قیوم در كه بنم وجودم وجميع كائيات
الوك وجوده قايما وموجود در اول اجلان در كه بزم وجود من اكاغرا
مرتبه سنده در كه انك ذاتي قاتل مخفي وفاني اولور قام كوفي
بيورده ياي متكلم وحده ايله ذاتك انسان كامل اولوب عالم كبري
ايروكنه اشارت اندي بعضي شراح عالم كن كذا يتل ديش ظاهر دكل در فوج
غذا و به عن تحتك يسم بزم وجود من سبب ظهور او مقدمه اكاغرا كفي
اولوب او ظاهر ومغذي اولور وغي كفي كنك بزد في وجود حق ايله مقدي اولور وغي
غذا سبب وجود بقا اولور پس بزم ايله ظاهر موز حق ايله موجود ومستقر
اولور و **نظ** ظهور بويست وجود من اذنو ولسا تظهر لولاي لم كن لولاك فيه من
ان نظرت بوجه تهوره يرو قتاكه اشيا من حيث الحقيقة عين حق اولدي ايسه
برحق در حقه تهور ايد رون اطلاق وجمع يوزن در نكه رسول الله
صلى الله تعالى عليه وسلم بيور شد راعوز بك منك بوجه لطفنده تنوني مض
اليه در عوض در تقدير كلام ان نظرت بوجه الاطلاق والمجموع في تعني اي
كله هو قد اكر سن اطلاق يوزن در نظر ايد رسك حال بولور و هذا الذي نفس ولسا
النفس التي من تعني تو كوب اجلان در كه مجموع كون ذات حقه كامن و مندر حق
تعالى تنفس ايدوي ونفسي اسم رحمانه نسبت قلدي يعني لسان رسولون اني للجد
نفس الرحمن من قبل اليمين بيوردي نفس و تنفس انبساط وجود عالم كن عبار
هياكل موجودان صور اعيانك بسايط مركباته هياي مثبت كبر بوشان
اولور نكه سینه ده املا غصه دن كرب تنفس ايله مندرغ اولور وغي نكه لانه
رحمه به ما طلبته النسب الالهية من ايجاد صور العالم التي قلنا هي قلها الحق
يعني حق تعالى نفس كفي بخلافي ظهور در رحمان اسمه نسبت قلدي و غنك علي بودر كه حق
تعالى نسب سمانه نكه انروكن كه ايجاد صور عالم اسم مزبور اعطا اتمدي ايله طوره
بز اكا ظاهر حق ديور اذهو لظاهر وهو باطنها اذهو لباطن يعني صور عالم ظاهر

ديد وكنك سببي بودر كه في الحقيقة ظاهر اولان حقن عيني دكل در غيري
 اولور سه شرك اولور وكنك باطن عالم در حق قدر نيك في الحقيقة باطن اولان
 در ظاهر كه حقن عيني دكلر وهو لظاهر والباطن كوي تعني اعتبار ايله
 غير ديسك جاز و مطلق ومقيد مرتبه ياي ايله سوي دينلسه لا يقدر وهو الاول
 اذ كان ولاهي يعني حق تعالى اول در زير حق تعالى موجود ايدوي صور عالم هنوز
 حقل موجود دكل ايدوي نكه حضرت پيغمبر بيورده كان الله ولم يكن معه
شيء وهو الآخر اذ كان عيسها عند ظهورها و اخر در حق قدر زير حق تعالى
حين ظهور دره عيني صور عالم اولدي يعني صور عالم موجود اولق حقل
ظهور و شهود ندر عبادت اولدي پس برزات وصفه ظهور نكه عيني
اولمان يي محصل كلام حق عالم ايله ظاهر وعالم حقل وجود بولور فلاخر عيني
الظاهر والباطن عيني الاول پس اخر عيني ظاهر در نزول اعتباري ايله
 زير عالم شهادت ظهور اخر مراتب الهية در و باطن عيني اول در زير
 اول بطون در اخر ظهور در اما تزي و صمود اعتباري ايله خلقن حقه
 سفر در اخر عيني باطن و ظاهر عيني اولور وهو بكل شيء عليم حق جميع
 اشيا يه عليم در زير انفسه عليم در ونفسه على عالم علمك عيني در زير
 عالم اشيا عيني صورة خداد و صورة خدائس خداد برحقك نفسه
 على اشيا عليم در و اشيا يه علم نفسه علم در نكه شيخ فتوحات مكية سنده
 بودر ان الله تعالى علم نفسه فعلم العالم فلما اوجر الصورة النفس وقتاكه
 حق تعالى صفة فاعلم به ايله صور اشيا يه عالم روحانيات و جسمانيات
 نيائي نفس رحمانه ايجاد اندي ايسه ايله نفس رحاني كه هيو لا
 قابله يه عالم روحاني و جسماني در نكه نفس انساني صور و حروف
 وكلمات وكلام هيو لا يه قابله اولوب حروف وكلمات فاعله اولور وغي كفي
 برزات واحد نكه وجه فاعل ومن وجه قابل اولق و وحدة ذاتية سنة خل
 ويرمز و زيل توحيد ذلل و نقصان ايرمز وظهر سلطان النفس المعبر
 عنها بالاسماء و سبب مذكور ايله اسما اقتضا ايدوب اسما مستميات
 مختلفه استدعا ايدوب عالم الجحون نسب الهية صحيحه اولدي يعني عالمك حقه
 انتسابي خالقية ومخلوقية و يربوب و ربوبيت و زانيت و مرزوقية ايله تحقيق
 بولدي فان نسبوا اليه تعالى فقال اليوم اضع نسبكم وارفع نسبي اي اخذ عنكم
 انتسابكم الي انفسكم وارذكم الي انتسابكم الي پس اهل عالم بالكنية حقه نسبت
 اولوب الله تعالى ديه كه بوكون يعني يوم قيامته بن سرك نسبكوزي وضع
 ايدوب يعني تنزيل ايدوب وكنو نسبي رفع التسم كرك در ديه

سلطان و حرة ظهور و مجلا ايدوب و حكم كثر نسب اسمائيه محو و فنا بول
 ذوات كوزي عين دانه و صفات كوزي نفس صفات و افعال كوزي عين افعال
 كوزوب بند غير نسبت اتميه سز روي حقايق دن نقاب كثر مرفوع
 و قناع نسبت مكشوف اوله فقير ايدوبين عارف صاحب همت بودر كه
 بكون چهره و حردن كشف عطاء كثر قلوب بومرتبه و مذكوره
 تحصيل و استخراج و اول كونكه فلا انساب بنهم بوميد و لا يتساءل
 بوميد اول وقتن اكا تا خيرايميه امين يا عجيب السائلين اين المتقون
 اي الذين اخذوا الله و قايه لا نفسهم يعني متوقيل و قتل در كل سوندر
 ظاهرا و سوندر و متقيلان لرد كه حق ذاتي نيز برده اتمش و در كه حق
 غيري انده سنه كورن فناء ذات ايله تحق اتمش و در قنده قالري
 فناء صفات و افعال فكان الحق ظاهرهم پس حق تعالى بونلك ظاهر
 اوليكه ظاهر اولان صور علميه لرونك و صور عينيه لرونك عيني اولري پس
 ظهور عينيه صور علميه و باطنه سنه نسبت ايله اولري اما ظهور و صور
 علميه شون ذاتيه و عينيه نسبت ايله اولري زير صور علميه نفس
 ظاهر كلدر بلكه عين شهاديه نسبت ايله خفي در لكن شون عينيه به
 نسبت ايله ظاهر اعتبارا و لور بولجه فهم اولند اي عين صور هم الظاهره
 يعني متقيلك صور ظاهر سنك عيني اولري مر صور ظاهر دن قواي
 ظاهر و باطنه به عامد بلكه اعيان ثابتيه دخی زير جميع قواي اعيان ثابتيه
 نسبت ظاهر در بلكه اعيان ثابتيه دخی اسما و الهية به نسبت ظاهر در
 بلكه اسما دخی غيب ذاتي مجهول الفته نسبت ظاهر در و بالجملة حق انلك ظاهر
 اولري حق نفس لینه و قايه يعني ستره ايدوب حقله ستره كلوك در بلا تشبيه
 ليس بشي كيم پر صورته حق كور نور انسان كور نموسن نتيجه و قرب نوافل
 كه كنت سمعه و بصر حديثي مذكور در و هو اعظم الناس دخی متقيلكه
 اثبات حقايق قايه اولخ ايله بقاء حقايق حاصل ايدوب حق بذاته شاهد
 و جمال بعينه شاهد لدر ناسك انلور در مرتبه جهنم دن اكثر و قرب
 وجوديون دن اخفي در و اقوهم دخی صفة و فعل يونن دن انلر ناسك
 قول لور در و قد يكون المتقي من جعل نفسه و قايه الحق بصورتته
 و كاه اولور كه متقي معنای سابقك عكسيه و زنده اطلاق اولور كه نفس
 صورته محسوسه و مشهوديه ايله حقه و قايه ايله ل اذهوتيه الحق عين
 قواي العبد زير اذهوتيه حق كه عبد اول حقه صورتيه ايله اول هوتيه و قايه
 اولور عين قواي عبد در يعني اول هوتيه عبدك قواي باطنه سنك عيني در

پس بوقدیر چه عبد عين هوتيه حق اولان قواي باطنه به ايله هوتيه حقه و قايه
 اوله بيلور اول اجله ندر كه صورته مشهوديه به ايله و قايه اولور ديو بصره اولور
 شك شخ اولور و فعمل ستم العبد و قايه لمستحق الحق پس ليس في الحقيقة مساوي عبوديه
 مشهوديه به ايله مستحق حقه و قايه قلند كه صكره اول مستحق حق عين قواي
 عبد در يعني عبدك قواي باطنه سنك عيني در يعني عبد اضافه اولور در
 مرتبه در ديك در يوحسه اول مرتبه دخی نفس الامر در حقه در بولور
 اولور على الشهود يعني بومذكور اولان اعتبارا اتخاذ و جعل شهود اوزر نه مبني
 اولور في زمانه در يعني كشف و مشاهد ايله در و ذوق و وجدان عارف
 ايله ثابت در يوحسه استقلال و تقليد ايله ثابت اولور معنا كلدر و الله
 شاهد بذلك و اعلم حقه تميز العالم من غير العالم قل هل يستوي الذين يعلمون
 و الذين لا يعلمون بولكه م مبني شهود نايد در و ديك در كه مزبور جعل و اتخاذ
 اول اجله شهود بنا اولور كه علم شهودي ايله عامل اولان عامل مكشف
 وجه مزبور اوزر نه عالم اولميا دن ممتاز اوله تاكه مضمون ايت قرينه مكشف
 و باز اولكه نبي سنه لسان حق صورته استقها م انكاريد خطاب ايدور كه
 هيج عالم اكبر ايله جاهل ابتر بر ابر اولور عي اوماز ديكدر و نه كه عالم
 مراد ظاهر و باطنه شامل اولان عالم حقايد كذاك جاهل دن دخی مراد مقلد
 و مستدل شامل اولان در كه ايكي به دخی عالم رباني يا ندر جاهل لور دنير
 اشرف نور هدايه حق ايله اولمياوب كسب عبده اولان علمه و نور اولور
 بنمروم عزيم مفتاح علوم سكاك سكاك باب مصباح انوار اتم **نظم**
 خلقت كي رقم فيض بزيوت هيات مكر از قش بر كنند ورق ساده كني لب
 الميا به معرفه فايز اوماغه هدايت كرك علم هدايت دخی بدام دن كرك
 غايه دف نهايه دف اوماز و بالجملة استعداد فطري لازم در و عند
 مفاتيح الغيب لا يعلمها الا هو يسر سكاك بر تجمك كرك كه لسان الغيب
 ايله مفتاح الغيوب اوله **منته** اجمع راز دي بر عارف اكاه يوق و بر عجب
 ياد ايلور دوشدك بولمزدل بيلور اما علم غيبه دخی ايمان كرك و الايمان
 ايمان و الحكمة بانيه و من يوت الحكمة فقد اوتي خير كثير و قد كان مكان و ذهب
 ما ذهب و جف العلم و لما ينفع الندم والله اعلم انما يتذكر اولو الالباب
 يعني مزبور عالم غيبي اولو الالباب تذكر ايد در فقير ايد در تذكر ايله بغير ايد
 يعلم ديد و كند نكته و بليغه و ارد در يعني ديك در كه بوعلم انك لوح دكونه
 و عين ثابت در مركز و مضمون كرك در بوعالم شهادت كذاك اني
 تذكر ايد علم حادث كسب مطلوبه باث اوماز ديكدر بديد كرك ديد و كي

محل تكليف اولدو غيچوندر واقعا بوقدر حجب ظلمانية نك ماوراسندن نور
 بصيرت ايله صور علميه ازلينه تذكرة كه كلفت و مشقت مقر در وهم
 الناظرون في لب الشيء الذي هو المطلق من الشيء يعني او الالباب دن
 مراد سؤل طائفة در كه صور كونيّة دن تصفيه قلوب و تخليه بقوالب
 انكرون مكره نظر كشف و شهود له هوشيك لبته نظر اولدو تركه اولد
 شيدن مقصود و مطلوب حقيقي اولدر مراد مقتضاي اسما در كه
 صور علميه مرتبه سندن مظهر در **فاسق مقصر** مجد كذلك لا يماثل جبر عبد
 يس بوقدر بوجه يعني اولو الالباب لب اشيايه ناظر اولوب حقايق اشيايه نظر
 شهود ايله مشهود انك كرمي اوزر هر مقصر اولان مجد اولان سقت **المقصر**
 مقصر دن مراد ارباب تحصيل دن نظر عقل ايله حركت ايدن اهل استدلال
 در مجد دن مراد اصحاب اشرف و صوفيون در كه تصفيه باطن مجاهدت
 نفس ايله حقايق اشيايه اطلاع حاصل ايدر لر بونجولين در كه اجرة ايله
 طولان اجير عبوديت عيله شبيه و نظير اولمز زير اجير اجرتي
 السه في الحال احتياج منقطع اولما غلبه باب مستاجر دن منصرف اولور
 اما عبوديتك خلا فيدر كه هر كز باب سندن متباعد اولما زير اجرة
 نعيم و يا نجات نارنجون عامل اولان مقصود حاصل اولسه باب معبود
 منفصل اولور اما علاقه عبوديت مربوط بالاسبب دكلر حاصل محرم علل
 و اسباب عالم كثرت و شهادت احكامند در روحانيا نه نسبي بوقدر سبب علل
 مربوط اولميان اشيا شاييه بقا و بود فهم اولور **واذا كان العبد وقاية**
 للعبد بوجه والعبد وقاية للحق بوجه فقل في الكون ما شئت **يعني** وقتا كه حق
 و تعالى من وجه عبوديت و وقاية و ستر اولوب **يعني** عيك ظاهر كرم اولوب و ستر
 اخر عيك حقه و ستر اولور ايسه حقتك ظاهري اولمز اوزر پرمدي سن
 موجودات كاي نه نك حقتك نه حكم اتمك در ايسك ايله ان شئت قلت هو الحق اكر
 در ايسك موجودات كاي نه بخلق اطلاق ايله حقتك ظاهري اولور و غي اولور
 اعتباري ايله ذوق و شهودك مقتضاسنه وان شئت قلت هو الحق و اكر در
 ايسك موجودات مزبوريه حق اطلاق اكر شهودك حق ظاهر كوروب
 خلق باطن كور ايسك وان شئت قلت هو الحق هو الحق الخلق مرتبه اولو
 مجبوبات نسبت تحت بولور مرتبه ثابته موزان نسبت اولور و مرتبه
 ثالث محققان نسبت اولور مرتبه ثابته بلكه مراتب ثلثة و جامع اولور زير
 معني ديك اولور كه اكر در ايسك حالت واحده اعتباري ايله عمل ايدوب
 موجودات كاي نه هم حقله هم خلقه حكم ايله **وان شئت قلت** لاحق من كل وجه

ولا خلق من كل وجه بمرتبه دخی مرتبه ثالثه نك تفصيلي و تحقيقي در كن مرتبه
 رابعة اعتبار اولمشدر يعني ديك در كه اكر در ايسك دير سكه عالم من جميع
 الوجوه حق دكلر زير وجه اخري خلق در من جميع الوجوه خلق دكلر زير من
 اخري حقد بويكي مرتبه و مذكور **يعني** كه مشهد اطلاقي در و مشهد حق در
 منتهاي مراتب و قوای مطالب در الله تعالى جلد موزه بومقام ايله متحقق
 ميسترايد فيقرايد بومقام ذكر مشيت دلالت ايدر كه عارف بومراتبي
 سيرايد و جمله سن حق كورد لكن وجه استعدادي قنق من بته ايسه مشيتي
 اكا تعلق ايد پس سؤل مقدر مندفع اولور شيخ قدس ستر بعض
 مواضع مرتبه تحقيقي مرتبه عاجز دن تقديم ايدوب بومقام ايسه ترتيب
 منضم اولان مرتبه **يعني** عجز منتها مراتب اولمقدر پير وجه اندفاع سؤل
 بودر كه شيخ وقتا كه كلامي بومقام مشيتيه ايله مقيد ادي ايسه
 بين المراتب تسوية كوستري وقتا كه شبه ارتفاع بولوي **وان مشيت**
 قلت بالحيث **واكر** در سك ما بين ده حيرة قاييل اولور سن و بين الوجهين
 تميز دن عاجز قالور سن پير استمسك فتواه العجز عن درك الادراك ايله تلي
 و توقف بولور سن **فقد بان** المطالبة بتعينك **پير** مالك عارفك بحسب
 الاستعداد سيرا و تعيني ايله مطالب مفضله ظاهر و متميز اولوي كه اكر
 ساك قرب نو اقل مرتبه بيه ايله محقق ايسه عالمه خلق اطلاق ايدر
 اكر قرب فرايض مرتبه سندن ايسه عالمه حق اطلاق ايدر اكر مرتبه و جمع
 قابله ايسه هم خلق و هم حق اطلاق ايدر كه اول مرتبه تحقيق در اكر نهايت مرتبه
 تحقيق و اصل ايسه مراتب الهيّة و خلقية ميانني فرق ايدوب من كل وجه حق اولد
 غني و غني سلب ايدر من كل وجه خلق اولد و غني سلب ايدر فقير مرتبه اولاد مرتبه
 تحقيق مرتبه ثابته **يعني** تعيين اطلاق ايدر دين اكرچه ثاني اولك نهايتي
 اولوب ايكي **يعني** دخی في الحقيقة مرتبه واحد ايسه ده سلسله معاني اطلاق و ثابته
 بعض مشارف بومقام متحقق صفا بولور الحق شهود كامل ايدور
 بعد شيخ قدس ستر صدد بياننده اولد و غمز معاني بونكله تا كيد ايدر كه
 جميع ماورد من عند الله بخدي ايله وارد اوله نك بولور **ولولا** التحديد
 ما اخبرت الرسل بخول الحق في الصور **يعني** اكر نفس الامر بخدي واقع اولد
 مي ايدي رسل عليه السلام حقتك صور مختلفه بخولدن خبر بومي ايدر كه
 حديث شريفه وارد اولمشدر كه حق تعالى يوم مزده صور منكره ده بخدي ايدوب
 منبر استغلا دن انار بكم الا على دكر اهل تما شاخو ذبانه منك حاشا و كلة
 ديه لر بعد بونلر صور مقتضاي لباسندن ظهور تركه خضوعي حضور له

ساجدون اولوب انت ربي ونحن بجمالك منتظرون ديدن ولا صفتة بجمال الصلوة
عن نفسه ما اخبرت قوله معطوف قدر يعنى ان نفس الامر قد تحدد اولما سه
بغير لوصفى خالص صور ايله توصيف اتميه لرايدى فلا تنظر العين الا اليه پس
وقال انه صر محروده ظاهر وهر مشهوده شاهد حق سبحانه وتعالى ولدي
هر كز عين بصر و عين بصيرت مظاهر صورته دن و مجالي معنوية دن بر مظهر
و بر مجاليه نظرا تمز الا انده حق كور و حقه نظر ايدى بر حق وجوده توصيف
الله لا وجود الا هو دى ظاهر ايله صفتلسه لا ظاهر الا الحق دى اليمير ذلك
ولا يقع الحكم الا عليه و هر خلكوك حكمي هرونه حكمه اولور سه اولسون اول
مظاهر و مجاليد ظاهر و جلوه كراولان ذات حقا اوزرنه واقع اولور ظاهر
ايله عين مظهر دن وجه كور من وجه غير ايله تنكه ذكر اولدي فحق له
وبه في يدية و في كل حال فاذا ليد يعنى بن حق ايجون عبود و و انك
سببي ايله موجود لروز و قاي لروز و انك يد قدر تنكه ماسور و اول
قادر و بزمقدور دن بزمده دل و كى كيه مقتدر و هر حاله تحمول و
انقلا بموزا كادرس انوك قاتنه حاضر لروز و اول بزدن منقطع اولماز
و بزا دن منفك اولماز دننكم بيور و هو معكم اينما كنتم و هذا
يكرو يعرف و ينزه و يوصف يعنى صور مختلفه ده ظاهر اولور و عجب
ذكره مظاهر منكه ده كور نور زيل جاهل صور مختلفه دى اولور و عجب
دركه مظاهر منكه كور نور زيل جاهل صور معتقد سده مخالف كور
معرفة توحيد اولما يوب انكار ايدى و كا هي صور معروفه ده كور اعتراف
ايدى و كا تنزيه اولور مثلا اجسام ده كور سه ليس بحس
ولا جوهر دى و كا توصيف اولور مثلا سمع و بصر كيه و كل يوم هو
في شان فمن راعى الحق منه بعينه فذلك العارف بر شول كسه حق
حق دن كور دى و حق كور ايله كور دى و حقه كور دى راي حق و مرى
حق و عين حق اولدى حق حق حق كور دى الله عارف بانه حقيقه بود
زير احق جمع اعتبار ايله كور مشددر حجاب اغيار يوقدر و من راي بحق منه
فيه نفسه فذلك غير العارف و شول كسه كه حق كور دى حقد
حق كور دى يعنى راي حق و مرى حق ايد و كن بلدي اما عين رؤيت
نفسه اضافت ايدى و بويله توهم ايدى كه حق كور دن كوز كند و
نفسك اوله حقا اولميه اول كسه حقيقه عارف بالله اولمى
زير جميع حجب اغيار مرفوع اولماز و من لم ير الحق منه فلا فيه و انتظر
ان يراه بعين نفسه فذلك الجاهل و شول كسه كه حق حقدت كور من

و حقه كور من و آخرتن دنى عن نفسه ايله كور مكه منتظر اولور و الله
جاهل درين من كان في هذه انى و هو في الاخره انى حكيم حق بوشاده
كور من نشاء آخرتن دنى كور من زيارين حق كور جنى بكنز و بالجمله
فلا بد لكل شخص من عقيدة في ربه يرجع لها اليه و يطلبه فيها
حاصل كلام هر شخص سالك ايجون ربي حقد بر عقيدة خاصة دن
لا يدركه اول عقيدة سببي ايله دنياه و آخرتن حقه سفر و رجوع
ايدى و دنى حق طلب و اول عقيدة ده طلب ايدى و ان بجلى له في
غيره انكره و تقوذه منه و اساءه الادب عليه في نفسه و كور حق سبحانه
و تعالى اول سالكه صورة معتقد ستمت غيري صورتى كور سه اول
صورتي انكار ايدى و بيلميه بلكي اول صورتي ربي اعتقاد انك دن استقلاله
ايدى و ترك ايدى نفسى ربي ايدى ربي و انكار ايدى و بيلميه كه اول صورت
دنى حقا بعض صور بجليا تيدى و هو عند نفسه انه تادب معه فلا يقدر
معتد الها الا بما جعل في نفسه حال بوكه اول سالك نفسى حق ايله تادب ايدى
ظن ايدى كه اول صورتي صورة حق ظن انك مشددر بر حق بلردن بر معتقد
اعتقاد الله انك الا اول نفسى مجعوله بيه اولان انى اعتقاد ايدى و صورة
مزبور ده حق بيلور و ساير ربي باطل كور ربي حق تعالى اعتقاد مقيده صاحب
اولان مجعوله اسماء مقيده بيه حسي ايله حقا ايدى كه اول اسماء اينما كنتم
حاكيمه و الا بحسب الاطلاق حق كور نمز كيه بر آخر معنا مراد اوله اول جلد
دركه حق تعالى كلام قد يند ستر و ريكم ديدى ستر و رب المطلق ديو
زير احق من حيث الاطلاق اعيان مقيده نك بر سه نسبتي يوقدر
فالله بالاعتقادات لا يكون الا بالجمل فساد و الا انفسم و ما جعلوا فيها
بس اعتقادات مجعوله دن اولان كه الله مجعوله اولور پس راي
محبوب كور من الا انفسى كور نفسى يعنى ذهندن جمل ايدوب و
عقد صورة ايدوب حقيقته جزم ايدوى صورة معتقد ربي كور و
بس صور مزبور كور جمل و تقالده اصنام متخذ كيه ايله لكن حق
سبحانه و تعالى سعة رحمتي ايله و اول صور روح حقيقه بيه نفخ ايدوب
لكن ما يدى لربيه فيض و رحمت ايدوب و اول عبادتك حقه معامله ربي اولوب
و دانيت حقه و حقيقه رسولنه صدق و اقرار لري اولور و عجبون پس
ساير عباد اصنام مزبور كرك خلافة ملا بسدر كه نه حقا دن خبر
ونه اطلاق و تعيد دن اكا هلى و اردر اولك كالانعام
بل هم اضل فانظر رب الناس في العمل بانه هو عين من يتهم في الرؤية

يوم القيمة بين الله علم مراتب ناسه نظرا اليه كور كه بونشاء شهادته
حقه بلكه وكور مكنه مراتب اعتقاد لرب بجه ايسه يوم قيامته وحق بعينها
اويله در پس شونكره رؤيه ديولي صورت مختومه لونه قصر وحصار يله لور
قيامته وحق اول صورت مرئيه لونه حصار يدر لوا اما شونكره اله مختدسه
قصر امتيوب بلكه هر مظهره حقه كورب فلوا هر مظاهره عموم
بولور سه قيامته وحق بومنون ال اوزدنا اولور و قد علمت بك بالشب
الموجب لذلك يعني بوعالمه حاصل اولان علم اول عالمه اولان رؤيتك
عيني اولور وحق سبي وموجبني بن سكا بلدر دم ايدم كه علم عينه مبتد
اوله حقه صورت قمر سدر فاياك ان تعبد بعقر مخصوص وتفكر بملوا
فيفوتك خير كثير پس امري حذر يله اعتقاد مخصوص ايله مقيد والمقدون
وما سوى سنة كافرا ملكه شي شيء قليل يله خير كثير فوت اما سوت
يعني بر صورت مقيد ايله يوقد مظاهر كثيره فاهر اولان حقه مطلق انكار يدك
اولا بل يفوتك العلم بالامر على ما هو عليه بلكي سني نفس الامر ده حقه حقيقي
وحقيقي اوزره علم فوت ايد يعني حقه حقيقي اوزره علم من محروم قلاسن
زيرا وجود حق سنك قيد ملكيه مقيد ومحصور اولمن بلكي شامل كلدر
الكل في الكل موجود در فكن في نفسك هيول لغير المعقده كلها فاق
الاله الحق تعالى اسع واعظم من ان يحضر عقده وعقد پس امري سنك
نفسك هيول الكي اولكه صور معتقداتك هر بر سن قابل اولاسن وهر صورتك
داد اوله ودامت سن كه حقه ظهور دن غيري ظهري يوقد باطل وحق
اولور سه لاسنكي والباطل في ظهور فانه بعض ظهوراتده اكر مذكود اولان
حصرو وتقيد دن تحذيرك وجهي نذير سنك زيرا اله حق بر ذات اوسع
اعظم در كه جميع موجودات محيط وموجودات انده محيطه دي وحيث
وجود نه وملك فيض جود نه عالم داخل در سن شي محيط محيطي وخصوص
حاصر بني بجه حصرو عقد ايدرك كل علمه كوك وجوده هر كز نامشرد در
فانه تعالى يقول فايما تو اوفاتم وجه الله وما ذكرنا من اين وان ثم وجه الله
ذير الله تعالى فلك وجودك وسعي وعظمتي اشعار ايدوب بيورر كه هر
نهجه توجه اولسنه اول جهته وجه الله ثابت در من غير تخصيص يعني بر
جهته اضرايم حقه اختصاصيه وبرمكان دن مكان اضمر انحصار يوقد
زيرا حق تعالى هر كز وجهي بر جهته وبرمكانه مخصوص تلامذ مثالا
وجه الله بومكان صدر اول مكانه دكل ديدني بلكي جمله شامل و جلدن مستغني
وكامل كوسر دي ووجه الشيء حقيقته حاله هر شيك وجهي حقيقي و

ذاتی معنا سنده در پس آیه کریم مقتضای حق ذاتی جمیع ممکنه ده موجود
 و حاضر ایش و عمار فاعل نظر معرفت ایلله نریه متوجه حقک ناظر ایش
 متنبه بهذا القلوب العارفتین لئلا یغفلهم العوارض فی الحیوة الدنیا
 عن استحضار مثل هذا بین حق تعالی بوقولی سببی ایلله قلوب عارفینه
 و اذهان قاصرین تنبیه اندیکه حق تعالی هر آن ده ظاهر و هر عین ده محلی
 و حاضر در • هو الاول و الاخر و الظاهر و الباطن • تا که حیوة دنیاده
 اولان عوارض مستر و بارز وجه مزبور که استحضار ذن شاغل و حایل
 اولیه تنگ ناظر اولسه لرحقی کوره لولا یغفله شان عن شان سرزدن
 نشان ویر لولا الله از رفتن فاته لایدری العبد فی ای نفس یقبض
 زیر عید بلکن که انفس عمر ذن قنیم نفسیله قبض روح اولور پی وجه
 مزبور که هر نفسله استحضار رکود که فیض روح دم حضور موافق
 اوله ذیرا که بعض اشاند غفلت و مشغولیت واقع اولور سه فقد
 یقبض فی وقت غفله فلا یستوی مع من قبض علی حضور پس اگر اولور
 که قبض روح وقت غفله مصارف اولور و اول حضور که قبض او
 لنان نفسیه مساوی اولور بلکه اکا مخالف اولور زیرا غفلت اولان
 وجهی غیر حق اولور و فی حاله محسور اولور و عذاب بعدله مذهب
 قلنور اما حضور له مقبوض اولان سعادت قرب ایلله مستسعد و مقرب
 اولور • ثم انما العبد الحاصل مع علمه بهذا لایلزم فی الصلوة الظاهرة و الخفية
 المقتدة التوجه بالصلوة الی شطر المسجد الحرام بعد عید کامل بومعالم
 عالم ایکن یعنی وجه حق این فاضله عدم انحصار بین بلور یکن صور
 ظاهره و حاله مقبله ده یعنی صلواته ینه فولو او جوهک بقتله اتباع
 ایروب شطر مسجد حرام متوجه اولور ظاهر شرعه و طریقه سلوک بیدینه
 انقیاد اچیلون نیتکم صاحب کشش راز بومضمون روشن و ایراز ایدو
 بیور **نظم** تمام انگیر بود کواز نمای • کند باخواجه و کار غلامی
 و یعتقد ان الله تعالی فی قبلته حال صلاته دخی معتقد اولور که الله تعالی
 حال صلاته قبله سنده حاصل در لکن مزبور مختصر بمقتضا امتز و حی
 بعض ملتب صوت الحق من اینما تو کو افتم وجه الله یعنی عارف مزبور
 قبله و صلاته طریقه وجه حق بعض مراتب در که اینما تو کو اولور
 منضم اولور • فشطر المسجد الحرام منها • پس سمت حرام اول مرتبه بعض
 مرتبه در • نفیه وجه الله و لکن لا تقبل هو ههنا فقط • پس ادراک ایلله که
 شطر مسجد حرام الله وجه الله و حقیقه حاصل در لکن بومرتبه مختص

دکلده نیت که لا تقدر و ک نفی اشارته اشارت ذکر که اشارت خستیه حصر افاده
 ایدر قرآنکده ایسه حصر دلالت یوقدر نیت که شاعر دیمشدر **شعر**
 لا تقدر دارها بشری بخد کل بعد للغایه دارم بل قف عند ما هادرت
 فالزم اللب فی الاستقلال شطر المسجد الحرام یعنی بلکه کتاب الله دن اوردک
 اند و کون مقناده واقف اول طور ماوراسنه بخاور ایلمه پس
 شطر مسجد حرامه متوجه واستقباله اداب شرعه ملازمت ایله و
 الزم لادب فی عدم حصر الوجه فی تلك الاینة الخاصة دخی ملازم ادب
 اول وجه حق مکاینة خاصیه حصر نمکره نیت که اول عدم حصر ایضا تو تو
 فتم وجه الله ایقنرت ادرک انت ایدر که بل هی من جمله انبیات ماثولی
 متول الیه بلکه اول ایینه خاصه شول انبیات دخی بعض در که متوجه
 کا توجه ایدر یعنی آیین منورین دن هر بر سنک معناسنک حلیه
 رعایت ایله کمال بوند حاصل در فقد بان ک عن الله انه فی انبیه کل وجه
 برای عارف تحقیقا سکا الله تعالی جانبدار بوایه سببی ایله ظاهر
 اولدیکه حق تعالی هر توجه اولان مکانک مکاینتدن حاضر در
 یعنی هر متوجهک توجه ایدر کی محل متوجه الیه ده حق تعالی حاضر در اقام
 ظرفیه خاصه و مظهر فیه خاصه حسینی ایله دکل و ماشه الای اعتقاد
 فاکل مصیب پس هر جهت انبیه توجه لرد کدر الاجریده وجه الله
 اولفه اعتقاد لودر این دن مراد جهت در که کول مصوب کول خستی
 وجهه منوریه توجه عقد قلب در که اعتقاد در زیر توجه حتی
 توجه منوب لازم در پس جمع معتقد لرا اعتقاد نل مصیب لودر
 زیر اجمالی سابق سوقتقریراهی در **م** و کل مصیب مأجور و کل مأجور
 سعید و کل سعید مرضی عند ربّه پس هر مصیب مأجور در و هر
 مأجور سعید و هر سعید عند الله مرضی در معلوم اولسونک مذکور
 اولان معنا حکم کلی مقید بالشرع دکل در بلکه استعداداته نسبت ایله در
 تفصیل فقی اسما عملیه ده مذکور در اجمالی بودر که هر موجودک ربت
 خاص وارد پس هر شیء موجودک فعلی رتبه نسبت مرضی اولور
 زیر ربک کند و فعلیدر بخون کند ویه نسبت مرضی اولیه زیر ایدر
 عین ثابته معنویه سنک فعلیدر که صوره عبده ظاهری اولور
 پس سعیدند اولور ربت خاصنه نسبت ایله اگر چه ربت آخره نسبت
 سعی دخی اولور سه مثلا عبد اسم مفضل اسم هادی قتل در مرضی
 اولان اگر چه ربت مفضل قاتل در مرضی و سعید ایسه ده حاصل

کلام هر فاعل صیغه سندن راضی اولمش اولور بعد هر موجود ربت خاصنه
 نسبت اولور غنک سرب بودر که حضرت نبی علیه السلام رایت زنی
 ددی ربت العالمین دیمه دی احدی ربت الاربابه دخی نسبتی واریکن و
 سایر عوامه ستوده ربتکم ددی ربت العالمین دیمه دی پس اعتقادات
 مزبوره سبب رضا و سفادت و الحفه مطابقت شرع لازم اولان اما
 اعتقاد مطابق شرع اولماسه بحسب الشرع مأجور اولان بحسب
 الاعتقاد اولور زیرا کلام مؤمنه و کافیه عامدر پس شیخ
 بیورد و غی اوزده کفار مخلد غنائات مشاهده رب ایله تلذذ و
 نیتنه و اولور بعض مواضع نقص یج اولمشدر **م** وان
 شیخ زمانا فی الدار الاخری اگر چه بعض ازمنه ده یعنی دار آخرتد شیخ دخی اولور
 زیرا بعض ازمنه ده شقاوت سعادت مطلقه و منافی اولان فقد مرض متالم
 اهل الفایه مع علمنا بانهم سعداء هلاق فی الحیوة الدنیا زیرا تحقیق بودر که
 اهل عنایت الهک سعادت لری و حقانیت لری معلوم ایکن حیات دنیا
 مرض و متالم اولور پس بعض ازمنه ده شقاوت لری ثابته اولور پس حیوة
 آخرتد دخی متالم اولسه لربعید اولور نیتکه ذکر اولور فمن عباد الله من
 تذکرهم تلك الالام فی الحیوة الاخری در داریتم جهمم پس عباد الله دن
 بعض در شول که حیوة آخرتد دخی اولالام جسمانیة انلر یشور شول در مورد
 که اکا جهمم دیور **م** و مع هذا لا یقطع احد من اهل العلم انن کشفوا الامر علی ما هو
 علیه انه لا یكون لهم فی تلك الدار نعيم خاق بهم بونک بوله که دار جهنمک
 حقیقتن بلن اصحاب کثوفن بر اهل علم قطع ایله بلز که اولورک ایچون دار جهنمک
 بر نعيم خاص یوقدر که اهل خسته تجاوزا یتوب بونلر مخصوص اوله بفقد
 الم کانوا یجدون فارفع عنهم یعنی نعيم مزبور که دا جهمم انلر مخصوص
 اوله حالی دکل که یا الم سابق و جانی نل ارتقا عندن حاصل اولان لذت
 اولاکه بعض حکما مذموم لذت و الم اضافیدر فقران الم لذت اطلاق ایدر
م فیکون نعيمهم راحتهم عن وجوان ذکالام پس انلر نعيم وجوان الم
 سابقک فقد انلر حاصل اولان راحت اوله او یکن نعيم مستقبل زاید
 کفیم اهل الجنان فی الجنان والله اعلم یعنی یا خود بر نعيم مستقبل زاید
 اولور اهل جنانک جاننم ثابت اولان لذت لری کبی بومقوله علمه
 علم ممکنه غالبدر علم اکا حواله صایدر حاصل کلام رحمة خالصه و ارکه
 احکام شرعیة مقتضا سنجه عاید و اولور اول اهل جنانه مخصوص رحمتدر و
 رحمة مختصه و ارکه مقتضای استعلا دیله اولور نیت که سبقت رحمت

علی غصی کلامی ایلده وسعت رحمتی کل شیء مفروضند و محو رحمتک اثبات
 اقتضا اید پس ابدیه غدا به دلالت ایدن نصوص قاطعه که کفار حقند و
 وارد اولمشدر رحمة خالصة دن مانع اولور سه رحمة مزوجه دن مانع
 اولماز مثلاً بر کسه حیوة دنیا ده جهاد کفار حقند و وارد اولان نصوص
 افاده اتدو کی رحمة اعتماد ایدوب کفار له جنک ده مجروح اولسه
 بلکی بر عضو فاقد اولسه کمال ایله متالم ایکن راحت مزوجه ایلد راحت
 و نفسنه تسلیه بولور کذلک حیوة عقبا ده دخی معذب بالناز اولان
 کافر لفاعل عذاب کم ایدو کن بلمک ایلد راحت مزوجه حاصل اتک جایز در
 و بومر تبه ایلد تخفیف عذاب بولنیه که لا یخفف عنهم العذاب نقضه اضطرار ویره
 زیرا سباب عذاب ثابت در پس منظور دخی اولمز لر پس میان نصوص
 تعارض لازم کلز زیرا نصوص عامه تک عموم استعداده مبین و خاصه
 تک شرع مبین و در بالجملة معرفة کامله بود که جمیع مراتب رعایت اولنه که اهل
 اعتقاد بموجبین وارد اولان احکام شرعیة به منکر اولانه مشایخ عظامک
 ذوقندن عاجز و صغیر قاله وزیر اهل الله دخی اعتقاد من بودی عموم
 نصوصدن اخذ ایدوب میزان و جوانله سنجیده قلمشدر در من عند انفسهم
 سوبلر و اول عموم سببی ایلد رحمة مزوجه مرتبه سنه قایل اولوب اهل
 کل ذی حق ایلد عامل اولمشدر و تنگه شیخ صاحب الکتاب فرعون افرها
 توقف ایدوب فض موصوئیه و آخرین دیشی در که **انما انا نطق**
 و الامر فیه الی الله لما استقر فی نفوس عامه الخلق شفا و **و بالجملة جانب اهل**
رعایت اتمشدر توقف خود مقام اعراض اعراف دخی بعضی مراتب کماله
 و علی الاعراف رجال الایة خصوصاً حوار و قوعدن وقوع لازم کلز و ساک
 عارف و عارف محققه لایق مضیه بود که مغف عصار اولان مثلاً فصوص
 و واردات حرق بالنار اتسه اول عالمک علنه و کماله انکار انیمه زیر اهر
 بختهد طاقه مقداری بزل وجهله مکلف و منتهای مبلغ علمی ایلد فامور
 و موطف در نفس الامر علم واجب دکلز زیر اولوسع بشرده دکلما
 تحت قدره الله در مثلاً سمیت قبله ده مصلایه لازم اولان تحری فقط
 اولو غی کبی تحقیق شریف بعض عارف بومر مقامه بویه تحقیق مشهور
 افاده اتمشدر که وقتاکه الله تعالی ملائکه ابی جاعل فی الارض خلیفه طایفه
 اندی و اول بیک امانه معنویة سن انسان کامل حامل ولوب و ذریتدن
 اوج بولک طایفه خلفاء حق اولدر پس بعض طایفه امانتی بکمال حامل ولوب
 هم حقن هم ملائکه دن خلافة ایدوب مرتبه جامعیه مظهر اولدر

انبیا و ادرین که بعضی صدق خلیفه اولدر اولیک بعضی لایکون ملا
 یکم دن خلیفه اولدر اولیک ظاهر کی کثر الله تعالی امثالهم بر مقام اولیا
 عضو و ستر و نظر جهه حسن کمال و سمت و عیب و نقصان دن احوال
 اولیک تخلقوا باخلاق الله مرتبه سید اما خلیفه ملائکه علمای شریعت
 و امانی دین در انلک وظیفه لی الجعل فیها کن یفسد فیها حکم اعتراض
 دن ظاهر اولو غی و ذره سمت تنزیه و تقدیس اولوب نقص و کمال
 و عیب و هنر و نبی حکم و حسن و قبح شرع مستقیم ایلد بلنور دیوب
 مراتب احکام دینی اظهار و تبیین ایدر اما مقام انبیا که مقام جمعیه کبر
 در بولر هم ظاهری هم باطنی و هم حقیقی و هم شرعی جمع ایدر ایکن مرتبه
 ایلد متوج و معتدل اولمشدر و بولرک و رتبه سیه که محققین اولیا در
 تحصیل صرفون تحقیق کوز ایدوب جمعوت فرقه و فرقه دن جمعه سفر
 ایشلدر اللهم ارزقنا مقامهم پس مزاق معرفت اصحاب بشارات
 کفایت ایدر و السلام علی من اتبع الهدی **فصل حكمة** فاختیه
 فی کلمه صالحة لفظ فاختیه مکتوب اولو غی و ذره در فتوحیه دکلدر
 زیرا لفظ صالحة لفظنه مناسیدر خصوصاً فضک سایر اخواتن مناسبه
 لفظیه مرغی اولق مطر و اولما سیه بومر عایده شاهد در یعنی شراح قولینجه
 فتوح امر غیر متوقوله استعمال اولنق معنی جهتندن انسیت ایجاب
 اتمز زیر پیغمبر لدن بولک امثالی خارق عاده توقع اولنی کلمشدر کلام
 خود احاد ناسه نسبت مذکور دکلدر نته که قرآنه نسیا حو نهما قو
 لنه نسیان یوشعه بعض مفسرین دلیل سوق ایدوب حوت
 متویدن ایماز سبیل الخیر و انک امثالی موصوفه یوشعه نسبت
 خلاف عادت دکلدر ایشلدر و دیمک جایز در که اگر لفظ مزبور متوجیه
 اولسه معنای معروف مقصود اولوب ابتدا انفتاح حبیلده دلالت
 اتمز ایدر و وجهی ظاهر در حضرت صلیک خود اشهر
 معجزاتی انفتاح حبیل اولما غله فضتی فتح ایلد معنوت قلمشدر بعد
 معجزه ی صالح علیه السلام رکابیدن اولما غله شیخ کلامه من رکات ایلد
 مصدر ایدوب بیوردی **شعر** من الايات ايات الوکایب ناقة معجزه
 صالح رکابیدن اولما غله بو مظلومونی نظم ایلد ابتدا ایدوب
 و معجزه که انفتاح حبیل در رکابیه اضافت اثری نسبتیه حبیل ایلد
 و مزاج ایلد رکاب میاندن تناسب شعریه کوسر دی یعنی معجزاتدن
 بعضی در رکابیه منسوب اولان معجزه که فتق حبیلک ناقة ی صالح

حضرت صالح
 علیه السلام

نسبت در که صالحك دعاسي ايله ظاهر و لسايتد پس ناقة و جبلية صالحه
 مخصوص معجزه اولدوغی کبی براق معراج دخی بزم رسولونه منسوب در
 م و ذلك اختلاف في المذاهب يعني ركائب اياتن اولق و معجزه قلنق
 اختلاف في معجزاته در و اختلاف في معجزاته سبب اختلاف افترا حاد و
 اختلاف في افترا حاد مفتوحينك اختلاف في استمداد اتدن ناشيد
 مصرع و الناس فيما يستقون مذاهب م فمهم قايون بها حتى و منهم
 قاطعون بها السباسب يعني وقتاكه مذهبنا س مختلفه اولري ايسه
 پس عباد الله يعني امر حق ايله ركائيد يعني نفس حيواني سنه قاييم
 وثابت و اهل تمكين اولور لري استعدا لرين شهود حق ايله كوروب
 ظلمه جهل جبلتد نور يقين بولور و بعض ارض نفس حيواني سنه متابعت
 ايوب صبري وجودنده ثاب و متحيرا اولور و متلون رنگ تلون
 اولور فاما القايون فاهل عين و اما القاطعون هي الجنايت
 يعني طائفة اوليكه حق ايله قايملر در اهل غير و صاحب قرب مشاهد
 در اما قاطع سباسب اوهام و خيالات اولور معرفت حقن دور
 و مهم بودر كدر كدر مراد اتدن مؤثر حركت ايرن اصحاب استدلال و حجة
 جمع جنبه در مراد مبعودون و محجوبون ديمه در و كل منهم تايه منته
 عيوب من كل جانب شيخ قدس بقدر مقاسه اوج توحيد صر فم عارج اولوب و
 میان مكاشفين و محجوبين فرق ايموب دير ك طائفة تيدن هر ييم في
 الحقيقة حقن بعيد دكل لور و بعدلري بحسب المراتب بعد اعتبار بودر
 پس نقي مراتب حسبي ايله محجوب صايان عين كشف ده مبعود اولان
 محض قرب در پس طائفة مقربين و محجوبين دن هر يي سنه حقن
 و رب مخصوصندون فيض فتوح غيبية يي جميع جوانبندون اير شور زبافتح
 غيبية عطية و تقاضيه در جهة واحد يي مخصوص اولن بلكه جميع جوانب
 كلور من فوقهم و من تحتهم و ساير الجهات السبب زير مغطى كرمه ذك
 جهة دكلر لكن جميع جهاته شامله فيض ايدر اكر شراح منهم ضمير
 طائفة قايمين بالحق ارجاع ايوب مذكور اولان معنای معنای مرجوح
 عدا تمشلا قافير ك ديد و كی شيخ اكبر و قنه مناسب در ظن ايد و دين
 الله اعلم اعلم و فقل الله ان امر الایجاد مبني على الفردية يا افني
 تحقيق علوم ايچون توفيق و يرسون معلومك اولسونكه امر الایجاد نفسند
 فردية اوزرنه مبني در نفس ايرورين بولكلا مك سن ذوقيسي بودر كه
 صفة ايجاد فردية لا زدر كه صفة الوهية عارفان سراسما قاتن

فرد و فاح اسنانك مفايحند و بعض عارفان اسماء عدد ديشكره
 فاح ايله صالح اسمند اولان عقدينك ثلثه ده اتقايه سراسما در يعنى
 فاح لفظند عقد عدد خايه عقد عدد تامرته بر آحاده ثمانية واربع
 اولور كه جمله يي اون ايكي در عشر احاد مرتبه سنه واحد اولوب واحد
 ايله اثنين ثلثه اولور كذا لك صالح ده عقد عدد صادم عقد عدد لام
 مرتبه سنه تسعة ايله ثلثه اولور تسعة ثلثه اثنين عشر اولور عشر ايسه
 كور مرتبه احادده واحد اولوب واحد ايله اثنين ثلثه اولور فقير ايرورين
 مزبور اسم عيسى ده دخی موجود در زير لفظ عيسى ده واقع اولان عقد
 مرتبه يا احادده اون بش اولور عدد مزبور ايسه عدد تسعة تحليل
 قبول اتقايه اعداد فردية تحليل اولنسه بش كره اوج اولور سراسما فردية
 بولنش اولور مراد ايسه في ديتك املی مرتبه سيدر حتى لفظه الله
 و كسم امر ظاهر ك اتمامه اشارتد ريدد ينشلى الله تعالى علم و لها التثليث
 فهمي من التثليث فصاعدا يعني فردية ايچون حكم تثليث ثابتد يي فردية مزبور
 ثلثه دن ابتدا اولنشد ما فوقته متصاعدا اولور و غي حالد معلوم اولاكه
 حكمة رسيته ده مرسوم اولان عدد يازوج در يا فرد در عدد فرد
 اولور كه متسا و بينه انفساي قبول اتقايه انقسام شانندون
 ايكي و زوج اولور كه متسا و بينه منقسم اولور و فردك مثالي ثلثه
 زوجك مثالي اثنين اولور پس واحد حدة عددن خارج و متباعد قالو
 بعض قولر اول افراد ثلثه اولور و غي كبی اول زوج اربعه اولور اثنين اولور
 زير خارجدن مركب اولان خارج حكمنده اولور پس عددك اول مرتبه يي
 اثنين اولور معلوم اولسونكه ايجاد كوند اشيا ثلثه دن لا بودر كه
 بري فاعل بري قابل و برسي قائل كن اوله بوجله دن نتيجه حاصل اولسه
 پس اتحاد كونه ده اولان مراتب ثلثه يي اشارت ايروب بيورر كه فالثله
 اول الافراد و عن هذه الحضرة الالهية وجد العالم فقال تعالى
 انما امرنا شيخ اذا ردناه ان نقول لاله كن فيكون ففهم ذات و ذات
 ارادن و قول پس ثلثه اول افراد و سبب ايجاد اولري زير حضرت من
 بودر دن كه فردية الهية در عالم وجود بولري و معلوم در كه ايجاد كوند
 اول ذات مطلقه و حركت صور علمية مرتبه سيدر بولر ذات مع الارادت
 بعد قول كن بعد فيكون نتيجه مرتبه سيدر و نيكه حركت فكرية يي
 انسانية حركت دورتير در اول تصور مطلوب بوجه ماله العالم حادث
 بعد صفري در كه صور علمية در بعد صور معلومية كه فالعالم حادث

مراد نظم كلام غيبية آيات در لفظه
 الله انما اولاد و انتهي سراسما الف و د
 و هاء عدد يي سراسما اشارت
 اولسه اولاد و كره امر
 نظريه ايمامه
 مستح

اكر چه بولمردن مراتب متعدد
 ذات واحد در
 مستح

پس منتهی بین ما مبدء اولود و لكن نسبة خالقیه و مخلوقیه دخی بویله دخی
بینهماده واقع اولان حرکت حرکت دوریه اولوب مثلا خلقه و وجوده حرکت
ایله آخر عین اول و حادث عین قدیم و ممکن عین واجب اولور و ایه کرمیه ده
مذکور اولان شئی این و شئیینه ثابته وجودیه در پی اتمنا امرنا الشیخ شیخ
ثابت در اذاردناه ان نقول له کن لفظله استماع قول و امتثال امر ایدر
شیخ دخی ماهیات غیر جمعه و ثابت ایدر که انلک ایچوف صلاحیه سماع
قول کن حاصل در پی فردیه تکلیف دخی ایچو بر پی شیع و بر پی وجودیدر
پس ایه کرمیه دخی سر فریتی شامل در که اول تصور مذبی بغیر الحکم
ثانی مع العلیه که اذاردناه ثالث مع المعلولیه که فیکون در پی عالم عدم
ذهنی دن وجود خارجی به حرکت ایجادي ایل حرکت اتمک ایجاب ایتدیکه
نتیجه در یا خود اذاردناه ماده مرتبه سیه اوله ان نقول له کن فیکون
صوره مرتبه سیه اوله حاصل کلام قول که شئیینه ثبوتیه تعلقی اتدی
ذات مع الارادت شئیینه وجوده حرکت ظهور له حرکت ایدوب سمعبار و
عقل و صفة قابل و امر بر پی بونون ممتاز اولری و تعبیر آخر ایل ذات
مطلقة ارادت صفة ایل مجلی اتدی مرید اولری قول ایل تجلی اتدی قایل اولری
و ثامون لها اولق صفة ایل و اسم مخلوقیه ایل تجلی اتدی عالم اولری
۲ والعین مطلق یبر ای بکل عین واکل واحد تجلی بکل شأن
فالاول هذه الذات و ارادتها وهي نسبة التوجه بالخصيص لتكوين امر سائیه
قوله عند هذه التوجه کن لذلك الشیخ ما كان ذلك الشیخ بر اکم بودات
حق و وجود مطلق موجود اولیه ایدری و صفة ارادتی که نسبة توجه سیه
مکوناتن بر امر که تکنونیتی تخصیص اتمیه ایدری و نسبة مزبوره ایلکه توجه
تکونین در و اول شیه خطاب قول کن و ارد اولیه ایدری اول شیه موجود
و مکون اولم ایدری **۳** ثم ظهرت الفردية الثلاثية ايضا ذلك الشیخ
بونون حکم فردیه و ثلثه مزبوره مکونن ظاهر اولری فتح و اوله
و بها من وجهة صنع تکونیه و اتصافه بالوجود و فردیه مزبوره سبیل ایل
ذلك الشیخ تکونین اتمک و وجود ایل متصف قلن صحیح اولری مصدر
معقوله مضاف در فاعله اضافت احتمال بعید در بلکه احتمال دکلدر
منلا جای قایلک تکونین ده مدخلی اولق ملاحظه سیه ایل فاعله اضافت
بعید اولر دیشلر فقیر ایدر بومقام مقام امتیاز و تقد در که وجود
اتصاف محلی در لکن مقام شئیینه ثبوتیه مقامی اولسه تمامینز عقلی
محض اولور ایدری و احتمال مزبوره مساع بولنوردی بونون ایه سیه

ص
ن

خارجی در توجیه مجازی خود احتیاج یو قدر با خصوص ضمیر مزبور معقوله
عاید در تکونین سابقک مضاف الیه اولان امور در بر تقدیر ص فاعله ضا
فتن کمال بقدر و هي شئیینه و سماعه و امتثال امر مکونیه بالاجاد و اول
فردیه ثلثه نک بر پی شئیینه ثبوتیه مرتبه سیدر کم اوچی بیه امر مکونیه
امتثالی مرتبیدر **۴** فقال ثلثة ثلثة بین معلول طرفین اولان فردیه
ثلثه بی علت طرفین اولان فردیه ثلثه به مقابل قبلری **۵** ذاته الثابتة
حال عدمها في موازاة ذات موجودها و سمائیه في ارادة موجبه و قبول
بالامتثال لما امر به من التكوين في موازاة قوله کن فكان هو ذات ممکنك
حال عدمك اولان تعین ثبوتیه بین ذات موجود مطلقه سیه مقابله سیه
قبلری و امر کن سماع صفت ارادتی مقابل سیه قبلری پس فردیتین
ثلثتک مقابل و اجتماعد ذلك الشیخ که عالم کونن کاین و موجود
اولری **۶** فثبت التكوين اليه فالاولانية في قوة التكوين من نفسه عند هذا
لقول ما تكون **۷** پس حق تعالی فعل تکونین مکون مذبوره نسبت اتدی و اوله
ذیرا کر مکون مذبور ک نفسدن قوتی تکونینی اولیا ایدری قول مزبور استماع
حیندر تکون اتمز ایدری و اول فیض اقدس مرتبه سیه ثابت اولان قوه عند
میه فیض فعل موجود بولمز ایدری که استعداد غیر جمعه ک تقاضا سیدر
و معلوم اولکه حکمت رسومیه دن تر صیح بلا ترجیح امر اختلافی معتبره
ایل اهل سنت خلاف اتمشدر اما **۸** تر صیح بلا مرجح بالاتفاق باطلی در زیرا
ثابت اولسه ابطال صانع لازم کلوت فها او جدهد الشیخ بعد ان لم یکن عند
الامر بالتكوين الانفسه **۹** پس شیخ مزبور مسوق بالعدم تکونین ایدری الا
نفسی تکونین ایدری معلوم در که تکونین دن مراد بومقامن شئی
تکون و ظهوریدر و الا مکون و مکون شیه واحد اولن غایت لقی
تعالی ان التكوين الشیخ نفسه لا الحق والذي الحق فيه امر حاصه **۱۰** پس حق
تعالی تکونین شئی نفسی ایچو اثبات ایدری حقه نسبت قیادی و حق کاندو
داته تخصیص ایدری و کی تکونین ده **۱۱** و کذا الخبر عن نفسه في قوله تنك قرآن
عظیمه و قول کریمند نفسندن امر له خبر و یردی و تکونین مقابله
امر ده مکونیه نسبت ایدوب بیوردی اتمنا امرنا الشیخ اذ اردناه ان نقول له
کن فیکون فنسب التكوين لنفسه ذلك الشیخ عن امر الله وهو الصادق
في قوله **۱۲** حق تعالی خود قولند بیه نسبة تکونین ده و امر نفسه مضاف قلند
مخبر صادق در پی ایجاد موجودات و تکونین مکونات صرکات دوریه فلک
ایل مع الامر و الاراده اعیان ثابت اتمک ذوا یای کم عدمن صحرای جو

بروب و ظهور در نوب عبارتند و هذه القول هو المقول في نفس الامر يعني
امر که قوله انحصار و تکرین شیک نفسیه نسبتی منقول اولد و في
کي نفس الامر ده امر مقول در نیا هر امر مأمور نوب صیغه امر له فعلک
میده و اشتقاقی طلبا بد تنکه بو تمثيل الجليل ايضا اید كما يقول الام
الذي يخاف ولا يعلو قلبه ثم مثال برامير امر که شائون خوف اولد و زانته
عصيان و خلاف روا کوريله بو قولنک قیامت مراد اید و ب تم لطفی ایل خطاب
انسه فيقوم العبد امتالا لامر سيده فليس للسيد في قيام العبد سوى امر
له بالقيام والقيام من فعل العبد لان فعل السيد فقام اصل التكوين على التثنية
اي من التثنية پس اول عیدیتدنک امر نه امتالا قیام اولور پس نظر اولد و انسه
سیدک قیام عیدده تم لفظی ایل امرنک غیر مدخلی اولد پس قیام عیدک
فعل خالص اولور سیدک فعلی اولد پس اصل تکرین تثلیث اوزرنه قیام
اولور یعنی تکرین تثلیث دن مسیخی اولدی من الجانبین من جانب الحق
و من جانب الخلق كلام من بود من التثنية لفظتدن بدلیت اوزرنه وارد
اولور یعنی اول جهات تثلیث که امر الجاد انکله تمام اولور بر جانب حق
فعل اولور بر جانب خلقتدن که مقولدر قابلد یعنی هي جهة
وجوب و بري جهة امکاندر امر قول کن ایل مجموع و مکتون اولور فتح
واوله بعده کیفیت ایجاد اعیان و بیان اولوب کیفیت ایجاد معانی به
شروع الیوب بوردی ثم سرى ذلك في ایجاد المعاني بالادلة فلا بد من
الدليل ان يكون مرتبا من تثنية على نظام مخصوص و شرط مخصوص و ح
لا بد من ذلك یعنی نود ایجاد اعیان بواسطه ایجاد معانی به دخیل است
اید بر هر دلیل که مثبت حکم اوله اکام مقدمات تثلیث دن لابد اولد بر مقتد
مسی موضوع بر سی محمول بری دخیل اولد و نظام مخصوص در آن
تکرین اولد و شرط مخصوص در آن شکل اولد ایجاب صغری و کلیت
کبری پس بو تقدیر اوزره که امور مزبوره موجود اولد دلیل مستخرج اولور
و استاجدن عقلا بر و مفارقت احتمال اولد و هو مثل ان یو کین التا طر
دلیل من مقدمتین کل مقدمه محتوی علی مفرین فیکون اربعة و احد
هذه الاربعة يتكرر في المقدمات لربط احدها بالآخر كما في الكاح والى
ترکیب مخصوص مناظرک دلیل من مقدمتین دن ترکیب اتمه سید هر مقدمه
پس مفریه شامل اولد بر سی موضوع بری محمول اولوب امور اربعة حاصل
اولان اول امور اربعة دن هر بر سی مقدمه متکرین اولد اولد
المقدمتين مقدمه بری آخریه مربوط اولد اقابل چون امور محسوسه دن

مثلا کاح کي که ذکر امری و طی مشتملدر که ابون در و ولی عاقد و شرط شود
در و هو بر سی الة تناسل شامل اولد و احد متکرین بری حامل اولد فيكون
ثلاثة لا غير تكرر الواحد منهما فيكون المطلوب پس تکرین مزبور ایل تثلیث
حاصل موجود اولد زیرا واحد متکرین اولور پس مطلوب دخی موجود
اولور اذا وقع هذا الترتيب على هذا الوجه المخصوص و هو احد المقدمتين
بالاخرى بتكرير ذلك الواحد الفرد الذي به صح التثنية یعنی قی ترتیب
مزبور وجه مخصوص اوزره واقع اولد که اول وجه مخصوص مقدمتین یکی
سند بر سن اخرا بر ربط اتمدر واحد متفرق دخی تکرین اتمکلم مفریه که تثلیث
صحیح اولور بعد تکرین صغری ده محمول کبری ده موضوع اولد و احد اولور بعد
اوسط وجه دیو شیه اولور زیرا که اصغرا چون توبته وجه و علت اولور
ذهند فقط اگر برهان این اولور سه و هم ذهنه و هم خارج و هم اولور
اگر برهان لی اولور سه والشرط المخصوص ان يكون الحكم اعم من العلة و مسا
ها و ح صدق یعنی شکل اولد ضرب نتیجه سنک شرط مخصوص بود که کبریه
حکم عقلی عام اولد نه که مثال زید انسان در و هر انسان حیوان در پس
دخی حیوان در دخی حکم لازم کلور زیرا که علت که حذ اوسط در کبریه اولد
حکم که اندن اعم در پس اصغرا چون ثابت اولان حکم بالضررة اعم ایچون
ثابت اولور یا خود حکم مزبور که علت بر ابر اولد مثلا هر انسان ناطق در تثلیث
زید ناطق در دیک لازم کلور زیرا مفهوم ناطق مفریه انسانه بر ابر در پس
تقدیر به نتیجه صادق کلور یا خود یا خود قضیه صادقه اولور وان لم يكن
لك ذلك فانه ينتج خمسة ينتجة غير صادقة یعنی حکم مزبور بویل اولد و حکم
ایل حذ اوسط میاند نه نسبت عموم و نه نسبت مساوات اولد بلکه نسبت
خصوص و یا مباینه اولد مثلا زید حیوان در و هر حیوان فرس در زید فرس
دیسک کذب اولور وهذا موجود في العالم مثل اضافة الافعال الى العبد
معرفة عن نسبتها الى الله یعنی دلیل نتیجه غیر صادقه و مستخرج اولد بو نام
شهادت امر موجود و محقق در مثلا افعال ممکنه بر عبد مضاف اید و ب
حقه نسبتدن مفر اتمک یکی که متکلمین دن مذهب معتزلی به اشارتدر او
اضافة التكوين الذي نحن بصدده الى الله مطلقا یا خود صفة تکرین که بن صددر
و ذکر کن اولور و غیر مفاد را این مطلقا حقه نسبت اید و ب عیده نسبتدن
مفر اخذ اتمدر که متکلمین دن اهل سنه مذهب تقریردر والحق ما اضافة
الى الشيء الذي قيل له كن خالا كق تعالى اول صفة نسبت اتمدی الا شیئ
مکتونک عینیه نسبت اید یعنی کن دید و کی حین ده حقد صادر اولان

مجرد امر كن ايد ميگوين من بود مكن ايله قايم اولور صفة ايدى برقياس برقيين
 منبج اولمايى الايتجه غيصادقه ذير افعال عباد مزوج عيله ومن وجيه
 حقه منسوب در كه من جهة الخلق حقه ومن جهة الكسب عيله اضافت اولور
 تكون دغى كذا لك امرا ولد و غي جهتي حقه وتكون جهتي عيله نسبت
 اولور تنكه تمثيل ايدوب بيورد. ومثاله اذار دناه ان تولات وجود العالم
 غي سبب فتقول كل حادث فله سبب وفهمنا حادث والسبب. يعنى
 نتجه صادقه منبج اولان دليلك مثالي بود كرا اولنان در كه قن بز اولور
 مناظر اوزره وجود عالم ممكن سبب مؤثره محتاج ايد و كنه دليل اقامت
 اتمك دلسك بوجمله سوق كلام ايد روز كه هر حادث ايچون سبب لازم دوز
 بزم كلام مزايه لفظ حادث وسبب موجود اولور. ثم نقول في المقدمة
 الاخرى والعالم حادث فتكرار الحادث في المقدمة. بر تقديم كبراه اصالة
 انتاجه دلالت و نتجه نك اند بالقوة انداجنه اشارتوت صكرم بز ايد و روزه
 مقدمه احزان يعنى صفاد. علت قياس پيد ادر كه. العالم حادث در پر خايل
 مقدمتين ده تكرري اولري پس حادث بر واحد اوليكه بونك نسبت ايله مقد
 ميتك احدها ساخر ايله مرتبط اولوي وامر تثلث تحصيل بولري كه
 اول حادث وثاني ان له سبب. والثالث قولنا والعالم. يعنى امور ثلثه نك امرا
 ليح العالم لفظيد موجود ومرتب الحاق. فانبع ان العالم له سبب. بر يوشامل
 تثلث اولان دليل منبج اوليكه عالم ممكن ايچون سبب مؤثر دن لابد در
 و نتجه مزوره اول نتجه صادقه در كه انتاج نظام مخصوص و شرط حاو
 اوزر دن واقع اولمشر. فظهر في النتيجة ما ذكر في المقدمة الواحدة وهو السبب
 بر كبري ايله مسمى اولان مقدمه و واحد يرا بما لا مذكور اولان نتجه ده
 تفصيل ظاهر اولمايى و اول سابقا مذكور اولان و بعد ظاهر اولان شي
 سبب در فقير ايد و ربي اجمالي ذكر ايله و تفصيلي ظهور ايله بغير در بلان
 ظاهر در معلوم اولاكه شكل مزبور اشكال منطقية دن شكل رابعد كه
 بواسطه اوزره سوق اولونه مثله العالم له سبب لان كل حادث فله
 سبب والعالم حادث فالعالم له سبب يعنى وجود عالم سبب مؤثر محتاج
 ايد و كنه دليل سوق اتسك دوز كه هر حادث كه ممكن مسبوق بالعدم ولا
 كاعلة كن و سبب وجود دن لابد در عالم خود حادث بر عالم سبب لازم
 اولور فالوجه الخاص هو تكرار الحادث. بر سابقا على الوجه المخصوص بروكي
 اوزره وجه خاص لفظ حادثك مقدم ميتد تكرر دن عبارتد كه تكرر مزبور
 سبي ايله حكم قياس اكبر دن اصغر تعدي ايد بر وجه دن مر احد اوسط

اولمركه اول حادث مكرر در بلكه وجه دن مراد حادثك تكرري اولور پس داود
 قيصريك تكرري خط اوسط ايله تفسير دن مسامحه اولور زير انفس تكرر
 وجه خاص دكلر بلكه وجه خاص اولان محمول قضيه در كه موضوعك
 و جوه دن بروج و نسبت دن بر تنيه در كه حادث لفظا قيصري
 دغى بويله توجه اتمشر. والشرط الخاص هو عموم العلة. و دغى سابقا
 والشرط المخصوص قولند اشارت اذ و كي شرط خاصة دن دغى مراد عموم
 علتد. لان العلة في وجود الحادث السبب زير حادث ممكن وجود خار
 جليسته علت مؤثره سبب در و هو عام في حدوث العالم عن الله تعالى دغى
 سبب مذكور عالمك حقدن حدوثه و ذهندن و خارجن ظهور دن عام
 يعنى مفهوم ماله السبب محمول عالم اولان جميع افراد حايله شامل در كه
 كرك حادث زماني كرك زاتي مبدعات و مخلوقات كيم اعني الحكم سابق
 الذكر اولان ضمير هونك تفسير در يعنى حادث ايچون سبب نا تدر ديد و كم
 نسبة ايقاعية يا خود محكوم به دلون ديك در. فحكم على كل حادث
 ان له سببا سواء كان السبب مساويا للحكم او يكون الحكم اعم منه فيدل
 تحت حكم فيصدق النتيجة. بر بر حادث اوزر دن انك ايچون سبب نا تدر
 ديو حكم ايد روز كرك ايسه اول سبب ديد و كوز شي كه كا وسط ايله كا
 علت ايله تغيير اولور حكم اكبر مساوي اولسون كرك ايسه حكم مزبور
 اول سبب دن اعم اولور صوة اولي ده حدوث دن مراد زاتي يه و زاتي
 عام اولور صوة ثاينه ده حدوث مراد زماني اولان در و بر تقدير وجه
 محمول كبر كه فله سبب در موضوع دن اعم اولور كه كل حادث در سبب
 تقدير محكوم عليه محكوم به كحت حكمنه داخل اولور پس نتجه صادقه
 اولور كه العالم له سبب در. فهذا ايضا ظهر حكم التثلث في ايجاد المعاني
 اية تنقص بالادلة. بر ايجاد معاني دغى ايجاد اعيان سبي تثلث اوزر دن
 قايم اولور و غن بيان ايدوب بيور در كه مذكور اولان حكم تثلث در كه
 ادله ايله اكتساب اولنان معاني نك ايجادنده ظاهر اولري كلام مزوره
 لفظ هذا مبتداه حكم التثلث خبر در و قد ظهر معترضه در بعضي شرح
 كلام ده تقديم و تاخير و ارد در يشر در و كلامي بويله تقدير اتمشر كه
 فهذا حكم التثلث بيان و بدل در ديشلر يا حكم تثلث خبر و قد ظهر استينان
 و قيد در يشر هر بر نك و جري دارد را ما بعضلر خبرين محذوف
 تقدير اتمشر يعنى فهذا ايضا قام على التثلث ديكرد ديشلر تا مل اولونه
 فاصل الكون التثلث و لهذا كانت حكمه صالح عليه السلام اية اظهر الله تعالى

في تأخير اخذ قومه ثلثة ايام و بعدا غير مكذوب . پس كلام سابقه ظاهر
 اولايكه اصل كن تثلثت در و قيام كون تثلثت اوده اولدو عيني در كه
 حكمة صالح عليه السلام كحق تعالى حق تعالى اني قوم صالحك اخذ عذابي ايام
 ثلثة في تأخير انك اظهاري ايدى اولدو حكمة عدد غير مكذوب اولدو فانج
 صا قاي تثلثت مذكور صدق مشيخ اولدي يعنى نتيجه صادقه كه وعد غير مكذوب
 . وهى الصيغة التى اهلكهم بها فاصبحوا في ديارهم جاغيين . و اول نتيجه صادقه
 بر صيحه در كه حق تعالى اول صيحه سببي ايدى انلري يعنى قوم صالح اهلك اولدي
 پس كند و لوي ساكن اولدولري موضع لرند قاعدت اولدو بوجوهله
 كه قيامه استطاعتلري بوعيد . فاقول يوم من الثلثة اصغر و جوع القوم
 في الثاني صمرت و في الثالث اسودت پس ايا ثلثة نك يوم اولدو
 قوم صالحك يوزلري صار دي و اكبحي كون و تزلدي و اوچنكون قوزدي
 . فلما كملت الثلثة صبح الاستعداد فظهر كون الفساد فيهم في ذلك
 الظهور هلاك . وقتا كه ايام ثلثة كامل اولدي هلاكه استعدادلري صحيح اولدي
 و تحقيق فساد انلره و استعداد لرند ايدوي ظاهر اولدي يا حق دكون
 فنا متين اولدي ديمك اولان اهر فساد بركون مستلزم دكون فساد
 ددولري تواند تحقيقات در و تحت دصفات در كه بلهم في ليس من خلق جديد
 بظهور مذبونه هلاك تسمية نك وجه ظاهر اولدي و تثلثت ايجاب كون
 اندوي شهرت بولدي زير وجود شهاديد و حركت و خروج ايدوب و جو
 بر زخي بيد داخل اولق محض كون اولدو هلاك اولان . فكان اصفرار
 وجوع الاشقياء في موازنة اسفار وجوع السعداء في قوله تعالى
 وجوع يومئذ مسفرة من السفور . پس اسفار وجوع اسقيا اسفا
 وجوع سعدا موازنة سدة اولدو كه قرانده وجوع يومئذ مسفرة واقع
 اولمشد سفودن در كه ظهور معناسند در مراد تقابل صفاتيه كوستر مكد
 كه بعضا كابر مظاهر جمالية ايله مظاهر صفات جلالية بر ابر مشاهد
 المتشابه و اكثر يا صفات ميانده تقابل و موازنة كوز متشابه و كما كان الاصفرار
 في اول يوم ظهور علامة الشفاء في قوم صالح . يعنى اسفار وجوع سعدا يوم
 اولدو ظهور و علامة سعادت اولدي نك اصفرار وجه يوم اولدو قوم صالح
 علامة شفاقي اولدو نكي . ثم تجاء في موازنة الاصرار للقيام بهم . بو
 مذكور د صك قوم صالح ايله قايم اولان اصرار وجوع مقابل سدة قول
 اني الذكولكني قوم صالح ايله قايم اولان عمر حى صرة بطيئ ثبات و ال
 وضك سرور سبي ايله حاصل اولان بونك خلا في سراج الزوال ايدويكه حمر د

و جناندره عجب بيز كچر زوق و سرور اياي هر ساعت زوال و موافقت عرف
 نفسند و ملايمت طبايع و مقدر اوله الله تعالى اعلم . قوله تعالى في السعداء
 ضاحكة فان الضحك من الاسباب المؤدية الى اصرار الوجوه هي في السعداء اصرار
 الوجوه . يعنى اشقياده اولان اصرار وجوع كه صفة جلاله دن ناغي در انك
 مقابل سعده حقا وجوع يومئذ ضاحكة قول كدي زير ضحك ملايم
 طبع اولان اشيانك حستند حاصل اولان تقويت انبساطي نفسند ناغي
 اولدو و حقا انبساطي و قارجه توجهي سعده اصرار وجوه اقتضايدين
 يتم جعل في موازنة تقير بشره الاشقياء بالسواد قوله تعالى مستبشرة
 وهو ما استر السور في بشرتهم كما اثر السواد في بشره الاشقياء بعد
 بشره الاشقياء سوادله . تقير مقابل سدة سعده حق تعالى مستبشرة
 قولن قلديكه اول استبشار بشره سعده سرور قبيلندن حاصل اولان
 اثر د بشر اشقياده عمومون حاصل اولان اسر سواد كي . وهذا
 قال في الفرقين بالبشر اي يقول فظهر يومئذ في بشرتهم فعدل بها
 اي لون لم تكن البشرية متصف به قبل هذا فقال في حق السعداء يبشرون
 ربهم برحمة منه و رضوان . قال في الاشقياء فلبشرون بعذاب اليم .
 يعنى بشره فرقيين دن حاصل اولان تاثير اجلندن در كه حق تعالى حق
 فرقيين ده بشرى قول قائل اولدي يعنى بونلر بوقول مؤثر قائل اولديكه
 بشره لرند اثرى ظاهر اولدي پس عيد حقا بشرى مذبوره سبي
 ايله حال مستمر دن بر لون آخر عدول اديكه بوجوهل و رودندن
 مقدم بشرى اول لون ايله ملون دكل ايدى ضمير عدول عدول قومه
 دخی كتمك جايزد ريعه قومك و وضعه و خالني تقير ادي ديكله
 پير كلاه مدن منفرم اولديكه خبر بشارته بشارت ددولري كسر بايله
 قلبد تاثير دن بشره بشره علامة طبعيه شيعه ظاهر اولدو عيني
 ايمش پير حق سبحانه و تعالى سعده يبشرون بر رحمة منه و رضوان
 ديوا سباب بشارتي تفضيل ايدى و حق اشقياده سالك سبيل الحقكم
 واستهزا اولوب فبشرون بعذاب اليم دوي فافتر في بشره كل طائفة
 ما حصل في نفوسهم من اثر هذا الكلام فما ظهر عليهم من خواهرهم
 الاحكام ما استفر في بواطنهم من القهوم . پس هو طائفة نك بشره لرند
 تاثير ادي الا هذا الكلامك نفس لرند و طبيعت لرند حاصل اولان
 اثرى تاثير ادي بر خارج لرند ظاهر و نايان اولمادي الا باطن لرند
 مضمر و موكوز اولان مفهوم لرك احكام كورندي . فما استفر فيهم سواه

پس بخود انرا اثر تجاوز امدی بلکه کذا و عرض خارجی سنه مؤثر نفوس
 جواهریه لری اولی حاصل کلام استعداد قدیمین مضمرا ولان احکام اسما
 شروط مراد سنین و شهور ایل وجود بولوی کما لیکن التکوین الامنهم فی الله الحق
 البالغة تنکة صفة تکوین دخی ماهیات غیر بمحوله لونه صادر ایدی و حقدن صادر
 اولان تجرد امر ایدی پس حق ایچون عباد اوزونه حجت باله و اردو که نما ظلم الله
 و لکن کانوا انفسهم یظلمون یعنی حق سبحانه و تعالی بونله ظالم ایتم بلکه ظالم کند
 نفس ایدر که مقتضای استعداد لرینه ملائم اولیان احکام مستحقا قلمی سبیل
 مظلوم اولور لمکون کند و لوی اولور و غی که ظالم دخی کند و لوی اولور
 و بالجملة عباد الله دن عالم شهادتله ظاهر اولان سعادت و شقاوت
 حضرة حقایق و اعیانله ثابت اولان سعادت و شقاوت احکام و آثار ایدر
 شیا فشیئا وجوده کلور فمن فهم هذه الحکمة و قرنها فی نفسه و جعلها
 مشروطة له ارواح نفسه من التعلق بالقیمة و علم انه لا یوقی علیه بخیر ولا
 بشر الا الله و اعین الخیر ما یوافق عرضه و یلازم طبعه و مزاجه و افع بالشرع مالا
 یوافق عرضه و لا یلازم طبعه و مزاجه پس هر کس که بوحکمة متوجه بر کما هو حق ازمان
 ایدر و نفسند متیقن و مقرب و عین بصیرت ایل مشهور و معین قیلوب جمیع احوال
 مستحضر قلب نفسی غیره تعلقت راحت قیلور و بومعنایه عالم و خیر او
 لور که هر نسنه که نفسنه وارد اولوب اگر خیر اگر شر بر موجب تقدیر کند
 استعداد قدیمین ظاهر اولور پس اگر لوم و تصبیح ایدر سه کند و نفسنی لوم
 و تصبیح اتسون که فلا تلون من الی نفسه و اگر تحسین ایدر سه دخی نفسنی
 اتسون بعلم خیر و شر اضرافیلور در که زیدک مزاجنه ملائم و عرضنه
 موافق اولسون خیر و در اولیان شر در کرک عمر کل مزاجنه ملائم و عرضنه
 موافق اولسون کرک اولسون پس عمر و نسبت زید اضافه ایل خیر و لوی
 جایز در خلا فی دخی بویل در پس عنایه الله مزبور ایل تصریح لیل اثبات
 و تنبیه و اردر شر مطلق نفرا لمر و جودی اولیه زید و جود عید
 الا فلا فی خیر محض و عین رحمت در و یقیم صاحب هذه الشیء معادیر الی
 جودات کلها عندم و ان لم یعد در و یعلم انه منه کان کل ما هو فی کما ذکرنا
 اولاف ان العالم بعلوم فیقول لنفسه اذا جاءه ما لا یوافق عرضه یذکر لو
 کماله و قول الحق و الله یقول الحق و هو یهدی السبیل یعنی دخی بر مشهور کماله
 صاحب معادیر موجودات انارک طرفین ار او اقامت ایدر اگر چه انارک نفس
 لرزن اعتبار اتمز لایسه ده جهل جیل لرینه و حکم مزبوریه عدم شود
 بناء اما صاحب شهور اولان بالضرورة مبادی اشیا به و اسباب حقیقیه عارف

وانلک مضطرون ایدو کنه و اقدر و بیلور که نفوس مزبور ده هر موجود
 اولان اول نفوسک اعیان ثابته سنن ناشی در کرک خیر و کرک شر نه که
 سابقا علم معلومه تابع اولور و غی جهل دن مذکور و مرقوم اولمشک امدی
 حقایق اشیا به معرفتک ثمره یه بودر که عارف تخلقوا باخلاق الله امری نه
 متقبل و متتابع اولامثله اهل حکم اولسه حکومتله معتدل اولابر
 عارف قاضی و ایدر یروینرافندی دیرلیدی رحمة الله علیه بر کون
 مجلس حکمتله حاضر ایدم بر مجرمة شرعا حد او در لور اول مجرم جاهل بوکه شتم
 غلیظ ایدر ایدی و بوماکم عادل عاقل لطفندت دمای خیر ایدر و ب
 الله سکا انصاف و یره دیر ایدی بشره سنه انر غضب کور مردم بلکه
 شفقتدن اغلر ایدی و اول خاکسار شقاوته مبارک کوزندن آب
 طلر ایدی اشته حال عارفان بویل در پس بر عارف حقیقه تجت
 نفسک عرضنه مخالف امره متوجه اولسه بومثل مشهوری ضرب اتسون
 که یزاک او کتا یعنی قربیک و کاسنی یعنی بندنی اللزک بغلری و فوق
 تفع و کند و اغزلک تفع ایدی لها ما کسبت و علیها ما کسبت مضمونیدر
 یعنی ظاهر وجود کرک صادر اولوب و باطن غیب کرک ظاهر اولان شیء
 نفس حقیقتکرک مشتئی و عین ثابتکرک متمشی در غیرک
 اندر مدخلی یوقدر کسه دن شکایت و آخر دن ظن شکایت الله
 بلا دلون در اول جانان الذی و اموز یوقدر کولکندر شکایت کسین
 فریاد موز یوقدر سیاست کاه عشق ایچر حکومت ایلز کاه جزای ضر
 نفس ایلر بنم جلاد موز یوقدر خرابات اهلنه روزی حسابی اکلای
 و اعطای بزم هر کوی بوارلق دفترون ادموز یوقدر مثل مذبورک شیء
 اولی که یزاک او کتا در فعل ظاهر و مقابلدر و فوق تفع فعل باطنه معادلدر
 تنکة و الله یقول الحق و هو یهدی السبیل شریعتیه مقار بیدر
فصل فی حقیقة قلبیه فی کلمة شعبیة یعنی نفس مزبور کحقک صو
 عالمه قلبیا الله متعلق اولان علوم کلیه و کلیه ذوقیه کلمة شعبیته ده
 ایدام اولد و غنک بیانی در یعنی علوم مزبوره بو نبینک م سرشرفنده
 مضمیر قلنددر زیر شعوب علیه السلام مرتبه جامع و اسما ده
 مرتبه قلبیه ده در قلبدن مراد کرک نفس ناطقه اولسون
 که سلطان قوای نفسانیه در کرک لحم صنوبری اولسون که معنای قلبه
 قالب و سلطان مزبوره محل و مکاندر و سلطان مزبور مالک بدنه
 اولان سیاه قوای هر زی حق حقیقی عدل و تسویه ایل ایفا اتمک

شعوب
 فصل فی حقیقة قلبیه
 علیه السلام

بوقدر العالم سببی ایله کرک عینک وجود وجود ذهنی اولسون کرک خارجی
 تقدیر د وکی هنوز غلده اولوب خارجه کلیند **۲** و الحق من حیث ذاته غنی
 عن العالم و الربوبیة ما لها هذا الحكم یعنی سابقا مذکور اولان حقل
 اسمائیة حیثیتی ایله اولان اقتضاسی در افاضات من حیث هی اعتباریله
 حق عالمی دردن غنی مطلق در اماره ربوبیت ایچون بوحکم بوقدر زیر امر بوجوب
 احتیاجی ضروری در حکم من بودک بوبیتند یعنی الوهیت و
 نفی مستلزم اولما غنی حکم الوهیت ذکر اولما دی **۳** فبقی الامر یوایی ما
 یطلبه الربوبیة و بین ما یستحقه الذات من الغنی عن العالم و لیست
 الربوبیة علی الحقیقة و الانصاف الا غنی هذه الدوات **۴** پروقتاک
 حق من حیث الذات غنی مطلق اولوب وصفه ربوبیت اضافة ایله محتاج اولوب ایسه ز
 جهتین اولوب پس حال بین الامرین دایر اولوب ربوبیتک مر بوب طلب
 انما سیله ذات من حیث هی مستحق غنی اولما سی میانشده و حال بوکه علی شرط
 الحقیقة و الانصاف ربوبیت نفس الامر ده یعنی ذات در بلا خلاف ربوبیت
 نسبه عقلیه در خارج موجود اولان ذات در غیر بوقدر **۵** فلما تقارض
 الامرین بحکم النسب و رد فی الخبر ما وصف الحق به نفسه و قتا که امر ذات حکم
 نسب و غنا و احتیاج و لطف و فقر ایله متعارض و مختلف اولوب اصل غنا
 اوزده باقی قلمادی ایسه خیر نبوی ده حق تعالی نفسی عبادی اوزده شفقت
 ایله وصف اندوکی وارد اولوب **۶** و الله روف بالعباد قوی در بر معنای شفقت
 امراضا فی اولور رحمت اولور غنی سید عباد و نقلی اندوکی کیم کرب
 اسادن تنفیس اولور غنی جسدان حق و نقلی ایدر **۷** فاولی النفس
 عن الربوبیة بنفسه المشوب الخ من با عباد العالم الذی یطلبه الربوبیة
 بحقیقتها **۸** برحق تعالی نک صفة ربوبیتند و جمیع اسمای الهیة دن
 اول تنفیس که رحمانه منسوب اولان تنفس سبیله واقع اولما حقل عالم
 ایجاد سببی ایله واقع اولوب ایله عالم که صفت ربوبیت حقیقتی ایله انوک
 وجود نه طالب ایدی یعنی مر بوب اقتضا امتدادی **۹** فثبت من هذا الوجه
 ان رحمة وسعت کل شیء فوسعت الحق فی وسع من القلب بر وجه مذکور
 که لسان خصوصیه ایله تکلم اولمشد ثابت اولوب که حقل رحمتی جمیع اشیا
 واسع اولاکر حق اولسون کرک خلق عین اولسون کرک اسم یی بوقدر وجه
 رحمة قلبدن اوسع اولوب زیر اهر حق و هم قلبه شامل اولدای **۱۰**
 حق تعالی من حیث الذات هم راحم هم مرحوم اولوب **۱۱** او مساوین له فی السعة
 یا خود وسعت و صفة قلبه مساوی اولوب **۱۲** هذا مضی یعنی رحمت و شفقت

و وسعت کلام تمام اولوب **۱۳** ثم لیعلم ان الحق تعالی کما ثبت فی الصحیح یقول
 في الصور عند الخلق یعنی کلام من بود تمام اولوقدن ضکر حقیقا حدیث
 صحیح ثابت اولوب کبی معلومک اولسونکم حق تعالی نک یوم قیامت
 تجلی ایدر اول تجلی صور مختلفه ایله واقع اولور بوحیث لسان قومده غایبا
 حدیث تحویل دیکله معروض در و تجلیه تجلیه کتب در لور **۱۴** وان الحق تعالی
 اذا وسعه القلب لا یقع معه غیر من المخلوق **۱۵** دخی حقیقا بر قلب که حق ایله مالی
 اوله اولحق غیر مخلوقا دن خالی اولور برحق صمد و غنی و عایه خلق
 خلق صغیر و معلوم اولاکه قلب ذوالوجهین دکلر پس قلب ویدانی الوه
 صوتیه متوجه اولما سه غیردن منقطع اولور بر رفع مساوی قلب عارفدن آن
 معنی در حکمتی قلبی کور مکده و قلبه کور مکده در فکانه عیلا برحق سبحانه
 و تعالی قلبی ملایم ایدر کبی اولور و غیر برحق حکمتی حروف تشبیه و تحذیر
 زکونک و برمی بواولا که امثلا یحقی فیه مقدار یکننده و اجسام ده مقصور
 درحق تعالی مقدار دن منزله در **۱۶** ومعنی هذا اننا اذا نظرنا الحق عند
 تجلیه له لا یکن هو ان یظهر الخ غیر **۱۷** یعنی معنای مذکورک ایضا حی بودر که
 قلب که وجه فقه متوجه و ناظر اوله نور تجلی فایض ایکن هرگز غیره توجه
 قادر می اولور سطوات نور جلاله بوجهاله مستملک و مقهور اولور که
 غیر توجه دکل خاطر غیر بری خطور ایدر **۱۸** و لایار عزیز ایکن اوزن خوراک
 نزدیک وصال محض ایکن دور خاطر **۱۹** مستملک اولور و حذر بر وجهاله
 کم **۲۰** مستملک مقهور ایدر و کن روز کلام و قلب العارفین فی السعة کما قال ابو یزید
 البسطامی قدس الله تعالی سرع لوان العرش و ما حوله مالف مرخ فزودن مزودنا
 قلب العارف و ما احسن به مالاکه قلب عارف وسعت و اطلاق قلب بر مرتبه در که
 آتی بایزید بسطامی ذکر امتشدر بوقول ایله اگر عرش و دخی بحوضی اولان
 کوس و سموات و ما فیها و فرش ارضین و کل ما یدب مایذب فیها و فرش
 ارضین و کل ما یدب فیها بلکه یوزبیک کرم بونک مقداری اشیا و ایای ساری قلعه
 بر کوشه سنده داخل اولسه عارف تفاوت حسن ائمه زیر صفات و زاتون تجلیات
 غیر متناهییه نسبت امور مذوره ایچون قدر محسوس حاصل اولما ز **۲۱**
 امر متناهی غیر متناهییه در نسبت قدر بولما **۲۲** و قال الخیر رضی الله تعالی
 عنه فیه هذه المعنی ان المحدث اذا قرن بالقديم لم یبق له اثر و بومعنا یکل شفقت
 جنید عارف رضی الله تعالی عنه بیوریکه یکن محدث قرین قدیم اولسه سطوات
 نور ذاتله مستملک و عیدم اولور اثر باقیسی قلن و قلب یسع کیف یحس
 المحدث موجود ذات قدیمه مجلای قابل اولان قلب محدثی بجه موجود حسی در

شین اولان غیری اولدی بکازین برکوردی کرو موصولت بین کل ایرو
 یقیدی تم نور شهود نه از باقی قودی اند نه عین عین قلبیه صفا و پریدی
 قدیم نقطه حادث ایله بولمادی عین و اذکان الحق ببتوع تجلیه فی الص
 فیاض و تنوع القلب و یضیق بحسب الصبوة التي وقع فیها التجلی الطیفة
 للفضل من القلب شی عن صورة ما یقع فیها التجلی فان القلب من العارف والانس
 الکامل بمنزلة محل فیض الحاتم من الحاتم و تکانه حق صورده تجلیه صیق و وسعت
 حسی بایله متنوع و مختلف اولدی ایسه بالکثر و رت قلب دخی که محل تجلی و در
 موقع تجلی ایلی اولان صوة حسی بایله صیق و واسع اولور یعنی اگر صورتک
 نوع سعت اولور سعة قلب فی متنوع اولور اگر نوع صیق اولور سعة قلب دخی
 متنوع اولور اگر نوع صیق اولور سعة قلب دخی صیق اولور صورتک سعة و
 صیق مقدار تجلیه زیر موضع تجلیه اولان صورتک زیاد قلب فی یزیدی
 بولمز زیرا قلب عارف یا قلب انسان کامل مجموع جسم خاتمدن محل فیض
 خاتم منزله سنان دره لا یفضل بل یكون علی مدرج نکه محل فیض خاتم فصلا
 زیاده اولمز بلکه کبر و صغر ده اول مقدار اوزده اولور و شکله و اول
 شکل اوزده اولور من الاستدراة کان الفرض مستدیرا ومن التدریج و
 التدریس و التثمین و غیر ذلک من الاشکال شکل من بود استراره و حاصل
 اولور اگر فرض مستدیر تثمین ایسه تر بیدون اولور اگر فرض مرتفع تثمین
 دفا اولور اگر فرض مستدیر ایسه تثمین اولور سایر اشکال فی بوموال
 اوزده فان محله من الحاتم یكون مثله لا ینس زیر فضک خاتمدن محل قدرت و
 شکله میا اولور مغایر اولمز کذلک قلب عارف صوة محلی فیها یزید اولمز
 بلکه منطبق اولور و صدق سعة صیق ده اول صوة مقدار اولور
 نکه شکل مستدیر اشکال من جمیع سندن اوسع در و سایر یی بونین صیق در
 صوة و قلب دخی بونین اوزده اولور معلوم اولکه انسان کامل فیضه
 ششیهک و صریح حرة وجودک حرکتی حرکتی دوریه اولمز سیدر نکه جمیع صفاتک
 حرکتی معنویه حرکتی حرات دوریه در نکه مظاهر در صورتیه یی ظاهر در
 یی بومقامه مقتضی صفة وجودک ظهور تجلی سندن انسان کامل
 ظاهر اولور و غن بیان اتمکدر مثال خلقه خاتم افری عین ابتدا و تالیسی محض
 مقدم اولمز در وقواسی و جوب و امکان نصی دایره فلک وجود انسان
 اولوب قالب خاتمی سنک نصی قلبیه نص صوة رضح محتم قلبی در و تجلی محل
 فصه تشبیه در مراد وجود انسان دخی مقصود قلب اولوب قالب اولمز و غنه
 اشارت نکه فصه صلیه در حرکت خلق عالم و بدی ایجاد آدم دوریه اتوکنه

وجود عینی مع اولیای عین تجلی استند
 بر تجلی ایدوی و مرآتین بر مرتبه
 ایدوی تمکنده محقق و در غفلت
 او نمیه الله اعلم

نصیح اولمش ایدی که حصة وجود اعظم ابتداء علم و اذات بعد قول کن بعد
 تکوین مکونات وجودات صادر اولوب مستحق عین مبتدا اولمش در
 دینمش ایدی پس جمیع اشیا ده اولان حرکات و فلکیات و عنصریات کلیات و جز
 بیات کلی سنک حرکتی حرکات عشقیه و اوضاع دوریه در مثله متصل
 تجدد اولور له اطوار بهار و خرابه و خزان بهار له کرو عماره کلزار متحول
 و خط عدم وجود و دایره وجود کرو عدمه و اصل اولمقدور
 زمین مست و زمان مست و مکان مست ملائک دور و غلمان اسما مست
 شمس عرش مست از نشای فرمان حق فرش مست از جریه احسان حق
 بالمت این دور ایم عشق حق عقل را فکنده هایم عشق حق هم عین نقطه
 بر کار حق دایره و مدیر دار حق ماسوی در عشق او جیران هم ماسوا
 عین ایشان هم اسم را عین مستی شمار از من این شیرین مقام یاد دار
 دو مکو این نکه پرن او در کف من نه کفتم شاد نیشا بود کفتم چون باد هیچ
 باشند یکی این همه خود هیچ باشد یکی شکی عرش بر آست عالم برخواست
 بکدر از آب و هوا جمله خداست قوله و هذا عکس ما شیر الیه الطایفه من ان
 الحق تجلی علی قدر استعداد العبد یعنی بومذکور که قلب حق تجلیه
 مقدار عیالوب اکا تابع اولور دینن معانی در طایفه اشارت اندوکی
 معنائک عکس در که حق عیدک استعدادی قدر تجلیه اید و عیش در و هذا
 لیس کذلک یعنی بوطایفه اشارت اندوکی بزم اشارت اندوکی و کوز می کلور
 فان العبد یظهر الحق علی قدر الصورة التي تجلی له فیها الحق زیر عید
 حق ایچون ظاهر اولور شول صوة مقدار تجلیه که عید ایچون حق اول صورتی
 تجلیه انمش ایدی پس عید تابع تجلیه اولیکه فیض اقدس حکم در اما طایفه
 در فکی معنای فیض مقدس حکمی در که تجلی استعداد تجلی له تابع در تجلیه در
 مراد تجلیه قدر مستحلا لدن مراد عید صاحب استعداد در و لولانا جاع
 حکم قدر قضا بوزی مانع بر موجب حکم لایزالی واقع تابع شد علم ازک
 اعیان را اعیان هم مرخوده حق دانا یعنی مقام فیض اقدس و حرة علمیه
 حقه صور اعیان ثابت ایله ظهور مرتب سیدر اول مرتبه در علم معلوم تابع در
 و ذات مرات صفات در اما فیض مقدس مقام که حقه موجودات خارج در
 اظهار مرتبه سیدر بوراد معلوم که اعیان در وجود خارجیه علم تابع در
 علم در مراد استعداد باطن از لیدر که قابل تعین کلر که لا تبدیل لکمات
 الله در بوراده صفات مرات ذات در پس حکمیک بر سیه فیض اقدسه
 افرع فیض مقدسه راجع اولباق طایفه نک قوی باطل و ضایع اولمان

وجود ذاتی سنک و مبر بود کفتم
 علمیهک و عیدن فیض اقدس در
 الاعیان الثابتة تحت راحة الحق و فیض
 الیک و عیدن فیض اقدس اولان ایدو کلام
 حقایق نفس تعالی تنزلات
 وجودیه و الایه حق
 در منتهی حد
 صریح
 شریع و عیدن فیض اقدس در
 صریح و عیدن فیض اقدس در

ننه که بحر مسئله و البته حقیقه مراد مستفاد اولور و الله ولی الرضا و
 بحر هذه المسئلة دخی بوسيلة مشار اليها نك بحري بر تقدیر ايله طایفه
 اشارت ایتدوکی معنایله بشارت ایتدو که من معانک میانی تو فیت میسر
 اوله بودو که ان لله تعالی جلیلی من جلی غیب تحقیق الله تعالی ایچون ایچون
 وارد بری بری بجلای غیبی در که انک سببی ايله حضرت علمیه ده اعیان ثابته
 واستعدادات قدیمه حاصل طور و مرتبه بر مزبور و اگر چه ما حکمته نسبت غیب
 عد اولور اما مافوقه اضافت ايله حضور در زیر تجلای عین ظهور در
 و تجلی شهادت اکنی سی تجلای شهادت در که بونک سببی ايله اعیان ثابته نك
 اثار ی خارج موجود اولور پس اعیان مزبوره نك علم حضور نشود و بر
 شهادت حضور و وجود و بر حق تعالی شهود مزبور سببی ايله عبادت
 تجلی ایلر عباد مزبور نك دنیاده و بر زحل و آخرت و وجود نون صکر
 پس حق نبوت شود سببی ايله مشاهده ایدر که کانه شیخ رضی الله تعالی عنه
 مزبور تجلای شهادت ایلر بر تجلای عام دلایکه هم وجود شهادت افاده ایدر هم
 بعد وجود الشهادت تجلای آخر افاد طیده که اکا تحوّل و بر و تجلای کشید و بر
 م من تجلی الغیب يعطى الحق الا استعداد الذى عليه القلب پر حق تعالی تجلی
 غیبی نك قلبک مجول علیه اولور و غی استعداد از لیسن اعطا ایدر و تجلی
 مزبور حضرت غیبیه و افق اولور و هو التجلی الذی الی الغیب حقیقه
 دخی اول تجلای غیبی بر تجلای در که غیب انک حقیقی در هرگز اندک
 منفک اولمز بواجلن اکا غیبیه هویت ذایته اطلاق اولور و هو الهوی
 الی استحقاق نفسه یعنی غیب مزبور بر هویت در که حق اکا نفس نون بالذات
 مستحق اولور و جوب ذای کبی هو ضمیری یستحق لفظنک فاعلی در
 بعض منحه بقوله عن نفسه واقع والمشار معنایله ظاهر و کلر اول جلن
 اکثر نسخه ده مترو کدر بلکه بعض نسخه لوده که مناجای شرح ایدر و هو الهوی
 الی جمالی هو لفظنه و ارجه متروک در غالباً بحسب المعنی احتیاج یوق کیم تامل
 اولور فلانزال هوله ایدر بر تجلای غیبی هرگز غیبون منفک اولمز فاد حاصل
 له هذه الاستعدادات التجلی الشهودیة الشهادة پس حق قلب کور نك تجلی ایتدو
 حضرت علمیه ده بواسطه حاصل اولسه حق اکا تجلای شهودی ايله
 تجلای ایدر دیک در زیر قرآن تعریف بومعنایه دلیل در فراه فقط
 بصوت ما تجلی له کما ذکرناه پس قلب حق کور نك صور نك تجلی ایتدو
 و بر دو کما استعداد مقداری اول صور نك کور بر قلب دخی حقلک
 تجلای ایدوکی صورتک مقدار نك ظاهر اولور فضلیم و نقصانی اولمز

غیبیه لفظنک
 علمیه عبارت
 دخی صحت
 اصل نسخه ده
 بویله کدر

بک

بلکه مقداره و شکله مساوی اولور نك مذکور و لمشره فهو تعالی اعطا
 الاستعداد بقوله اعطى كل شیء خلقه فمن پس حق تعالی اول لیه و الاستعداد
 کلی قدیم اعطا ایتدو که حضرت علمیه ده واقع اولو ثانی استعداد و جنی حادث
 و بر دیک استعداد کلی نك قرعی در سر حدوث استعداد جزئی استعداد کلی نك
 تعین خاصند و جن بیتل عبارت اولو ی تموقع الحجاب بین
 عبد یعنی اول خلق و تقدس اعطا ایتدو که استعداد کلی و جزئی عبارت
 ولوح قابلیته رقوم صور عینی و شخصیه نفس فیضند کنا ایدر اول
 فیض و عطا که صور اثر و فعلند بلکه ثبوت و فیض و مستفیضند
 اقدس و رکی در بعد نك هدی دیدوکی عبد له رب میانند اولان
 قناعه ارتفای در که تجلی بحسب سببی ایلر تجلی ایدوب مشاعر ده
 ظاهر و بادی اولو دیک در فراه صورت معتقد و بر غی استعداد
 پس عید حق صوره معتقد سنه کور ی بر تقدیر عبد له مراتب
 اولان صوره حق عبدک صوره اعتقادیه سنک عینی اولور و اول صوره
 اعتقادیه ده تجلای ایدر عبدک اعتقادیه تابع اولور و جن تجلایه قلب
 دخی تجلای اولور اولور ضیق و سع ده نك سبب انشور یعنی
 بود و کور معنای عبد میانه له بر اعتقاد حاصل مقید اولور و غی
 تقدیر و ایتدو که عارف با فاعله اولور بر اعتقاد حاصل مقید اولویه
 بل هیولانی الوصف اوله اولمقوله تجلی سنک بر صوره خاصه به اختصاص
 قلب دن خارج امور حسی ایلر اولور اوقات و احوال و شرایط کبی فلا
 تشهد القلب ولا العین ابر الیه صوره معتقد فی الحق پس بر تقدیر
 قلب تجلیات معنویه ده مشاهده ایتدو و عین تجلیات صورتیه ده مشاهده
 ایتدو ایدر یعنی نه دنیاده نه آخرت الا حقله واقع اولان صوره معتقد
 مشاهده ایدوب و بومعنایه قلب عارف و عالی بر ایدر فالحق الذی
 المعتقد هو الذی وسع القلب صورته و هو الذی یجلی له فی فیه فلا
 نری العین الا الحق الاعتقادی پس اول حق که حاصل در اول حق نك قلب
 انک صورتی واسع و محیط اولشدی پس عند التجلی عین کور من الاتق
 اعتقادی سینی کور یعنی قلب محیط اولور و غی صوره معتقد ی کور و
 تجلای مزبور در مراد تجلای آخر قدر و لا خلاقی فی تنوع الاعتقادات
 حال بودر که اعتقاد لک تنوع در شبه یوقد یعنی قیود مختلفه
 و اعتقادات جزئی حسی ایلر زیر تنوع استعدادات و مخالف قابلیات
 اعتقادات شخصیه نك مخالف اقتضا ایدر مناجای شرحند تنوع

تنوع اعتقاد الخبيث بحسب الاطلاق والتقييد في تفسيره فغير ايدوري اي
 بحسب الاعتقالات الجزئية والقيود المختلفة زسه بزم شرمونك اولي يدب
 من قيله انكره من غير ما قيد به واقربا قيد به بر هر كه حتى صورة محصورة
 اعتقاد تيربي ايله قيد ايدره اصحاب عقول جزئية يكران تجلاده تجلاني
 كند و صورته معتقد سب او زره او لور سه حقه اقر ايدوب وغيرك صورة
 مقتدر سب انكار ايدره ومن اطلقه عن التقييد لم ينكره واقربه فكل
 صورة يتحول فيها واصحاب قلوب هرعانف بائنه وكامل اهل نتيابه
 حوقبوه دن مطلق مشاهره ايدره حتى صورته كور سه بيلو موهر حاله تحول اشبه
 انكار ايدره واقدر ايدون محلول ومنقلب ولما **قال** يا من بدا جالك في كل ما بدا
 بار هزار جاف مقدس ترا قد انشأ **الحقير** يك جوهر صدهار بيك يك
 بيك صدهار مرات **هر** لحظه بخلق است ظاهر **يك** نورد و صدهار قنات
 يك صورت صدهار جامه **در** جام صدها يك ذات **دل** بايد و دين ما
 بسيد **حق** را بهزار جلوه هيهات **و** يعطيه من نفسه قدر صورة ما
 جعلي له فيها الاما لا يتناهي **و** عارف بائنه و وقف مر تب صور اولان اول
 حقاك تجلاني وكي صورتك مرتبه و مر مقدار كنه نفسند اعطاء تعظيم واجل
 قلوب مرتبه سبك حق انها و كما ايدز زير صور تجليات دن هر صورتك انفسا
 حاصي وارد كنه تعظيم واجل لون نوع خاص و قدر معين ايجاب ايدز تنكش
 مؤلفك شوخند ابو مدين مغرب بيور مشدر **قطعه** لا تنكر ابا بطل
 بظهوره **فانه** بعض ظهوراته **واعطه** منك بمقدات **حتى** توخ حق ثباته
 بين عارف مراتب ايسك حقه منك اولاد و نك كي باطله دني منكر اولماكه
 اولاني مظاهر جلاله دن بر مظهره دك ذات حقله بر صفتي ايله ظاهره
 دني اول باطله مقدار تعظيم ايله تاكه حق اثباتك تمام عهد سنوت
 كلبي و صور من بوره بحسب الانواع مخصر متناهيه ايسه بحسب
 الاشخاص غير متناهيه در اول تقديره تعظيم دني صورة شخصيه به
 مخصر ولما ز بلكي الى غير النهايه زاهب اولد كيدرو بو معنا فاعلوه
 منفعل حاصل اولور و بو مضموني حضرت شيخ مصطف دني نظم انشدر كه بيور
شعر لقد صد قلبي قابلا لكل صورة **فرح** لغزلان و دير رهبان و بيت
 لا وثاق وكعبة طاييف **والواح** نوريه و مصحف قران **فان** صورة الخلق
 ملأها نهاية نقف عندها **زير** اصوره تجلي الهوي نهايت يوقدره تجل
 اول نهايته حركتون واقف اولاد و من بعد عارف طلب تجل
 اضردن فارغ و متصرف **قال** و لذلك لعل بائنه غايه في العارفين بيق

توفي

عندها **تدك** علم الله عند العارفين غايه يوقدره اول غايه موهوده تمام
 اولوب **قال** بل هو في كل زمان يطلب الزيادة من العلم به **بلك** شان عارف
 هر زمانه لسان استعدادي حقه علمك زباده سن طلب ايدوب **رب**
 زديني علما **شكر** في مكر امكن حالي اوله مكر **رب** زديني علما
 زديني علما **رب** زديني علما **كلام** من بور ايت كرمه دن اقتباس در كه حق
 تعالى سلطان انبياءه امار ايدوب بيور كه قل رب زديني علما **پس** نكره
 الكرم طرف حقوب غير متناهي در مامود بر دني كه تجلاني علمي و طر فعد
 انك دني طلب غير متناهي در نكره بيور **قال** من لا يتناهي من العارفين
 پس امر علم طرف حق و نه عبد من متناهي اولما نر عبد حال طرفت
 قالور و نه حقد فيض تجل منقطع اولور **نظم** طلب عارفه نه غايه وار
 نه تجلانه نهايت وار **بحر** ذات محيط موج صفات متقا و تنقذ در جات
 عين واضد كرم صا حيدر **جمله** ذات صفات مر ايدور **كوجه** بيك در لوقيل
 قال اولوي **بر** لكن اكمل محال اولوي **بحر** حقه اولما دني زاهب
 كاه مخطي تو زدي كاه صا **مسالك** راه مستقيم خدا **كوز** لمز نسبت صواب
 و خطا **هذا** اذ كنت هناك خلق و حق **روح** حضرت شيخ نال لنا فلو
 حه و فاز فيضه عدم مل بتدرب فارغ و قيد دن اطلاقه راغب و
 كثر ترون و حده منجذب اولوب بيور كه بو مذكور اولان معنا سبك من
 قب حكم مراتب اولاد و نكره **واذا** نظرت في قوله تعالى كنت رجلا **الذي**
 تسعي بها و يدني التي يبطن بها و لسانه الذي يتكلم به الى غير ذلك من
 القوى و محالها التي هي الاعضاء لم تفرق حين كنه سن الله تعالى نك لسان
 بني سندن تعليم توحيد ايجون مقام قرب نوافل دن بيور و نفي كلامه نظر
 انك كه عبده خطاب ايدوب بيور مشدر بن سبك شمس و سعي ايدوك
 رطلك و بطلي اخذ ايدوك و كوك يدك و تكلم ايدوك و كوك لسانك اولدم و سائر
 كل و اخطا ك ايجونك حالة اولان قوي و مشاعر كوك جمله سبك عن اولدم
 ديو حكايين مشاهده سبك ميان مر تبتي فرق امتز ايدوك بتدريج
 واحد بيور و حدت و كثر نسب و اعتبارات ايدوك و كن ذوق و حذر
 و قبول و اذعانه شهود ايدوك **فقلت** الحق امر كله او خلق كله فوطي
 بنسبه و هو حق بنسبه **پس** من دير ايرك مقام نفس الهميمه وجوده
 بزم كلاموز الان دوران ايدر جمله به هقد جهة و حدت اعتباريه
 يا خود دير ايدك جمله بي خلق در جهة كثر اعتباريه پس نفس الامر
 نسبه اعتباريه ايله خلقد و نسبت اعتباريه **فري** ايله حقد و نسبه

زبورك آله معتقد بكن عمروك آله معتقد بكن حكيم جنانك كخرجه ايله بلذير
نصره دفع مكاره در برشيك هوكن حكيم ثابت اولمسه بخره تصرفه قادر اولمسه
حق ايسه اول معتقد بكن جزييه دمنه در شخصيه ايله معتقد اولمسه اولمسه
اگرچه بحسب الاطلاق جمله نك عفيف ايسه ده نك مضمون سابقه بيو رس فان
الاله المعتقد ماله حكمه في اله المعتقد الاخر تحقيق بود كه ارباب عقايد خاصه
رب ماصلي بغير بولر نصره اتمك باين در ذير اوكل وجهه هوكلها
حكيم هر برك وجه حق م بويته فيضي واريد اما عمر م بويك رب خاصه
اخر ايله م بوب اولان ذير نصره اتمك اما م بوب ماله مجموعه در كه
معتقداني نظريه و تعالى ايله اله اتخاذ اتمشده بوقوله اله عند نصره
قادر امان نك سابقا مذكور اولدي و معلوم اولمكه بوقوله اله مجموعه
الذير دير اما اله اصنام معبوديه مجبول في المناج دير فصاحب اله
عقدا يرب عنه اي عن الامر الذي اعتقده في اله وينصره و ذلك اله
الذي اعتقاده لا ينصره بصلح اعتقاد اولان اله اعتقاد اذوك
حكيم دفع مضرت قادر اولور و معتقد بكن نصره ايدرا قاول اله معتقد صاحب
اعتقاده نصره ايره فلهذا لا يكون له اثر في اعتقاد المنازع له بواجل
يعني بضره ايله من فلهذا لا يكون له اثر في اعتقاد المنازع له بواجل
يعني نصره عدم قدرت در كه اله بورك اعتقاد مناظره اثر و حكم
ظاهر بوقدر و لا المنازع ماله نصره من اله الذي اعتقاده فمالهم
ناصرين كذلك مناظره في اعتقاد جزييه سلات ثابت اولان اله طرف
نصره بوقدر ماله نافيلا نافيلا مؤكدر بيس اول اعتقادات جزييه
صاحب نك هوكن ناصر بوي بوقدر فتنى الحق سبحانه النصره عن الاله
الاعتقاد على انفراد كل معتقده على حده بيس حق تعالى اله مجبول و اعتقاد بلورن
على الانفراد يعني باشقه باشقه معتقد بكن هر برك نصره بفي انديك
و المنصور المجموع و المناظر المجموع يعني و ماله من ناصر بكن دمنه ماله
اوزده هم ضمير نك مرجع منصورون اله بامر مجموع اولمكه بيس ارباب متفرقه
بجوه نصره ثابت اولمكه بوب اسم ذات مستجمع الصفات ايجوه اولمكه قلب
مظهر مؤمن عارف اكله و اسع مظهر دره فالحق عند العارف هو المعروف الزم
ينك فاعل المعروف في الدنيا هم اهل العرف في الاخر بيس حق تعالى شول عارف
يانه كه حق قلبك بين الصوره و الصفات قلبيا ايله بيلور و اول شول
حق موفد عارف كور من بوقدر مكاره اولان ذير عارف فاقضاي بوقدر
ايله بيلور ميري وجود ايجده ساير افلاك شهود ايجده و اير ساير

و اير اولان موجوداته باطن و ظاهر صوره قدر غير بوقدر بدياده معروف
اخر بكنه في اهل معرفه و در معنى موطن دينا ده معرفه حقه اهل اولان
اخر بكنه في اهل اولور ذير صوره تحول اكله مكاره بوقدر مكاره كور نمز
معروف كور نور حق تعالى لطفان جمله موز اول اهليتي اول معرفتي نصيب ايد
امين فلهذا قال الله تعالى لمن كان له قلب بيس معرفه حق جميع صور دينا ده و
اخر بكنه شول عارف مخصوص اولدي ايسه كه اول عارفك معرفه قلبه قلبيد
ناج و نا شول اولور حق تعالى كلامه لام اختصا بيله لمن كان له قلب ددي اشكاله
قلبي اولور و غيبيون فلعلم قلبك الحق في الصوره بقلبه في الاشكال فمن نصبه
عرفه نفسه بيس اول عارف حقك صوره قلبيني قلبك اشكاله نصبي
قلبيد بلكي بيس بوقدر بوقدر بوقدر عارف حقك كند و نفسون بلكي
كه من عرف نفسه فقد عرف ربه بيس و ليست نفسه بغير الهوت الحق
حال بلكي عارف نفسى حق دكلر ذير الهوت حق جمع نفوسه ساير در
دنا ده و اخر بكنه و لا شئ من الكون ماله كين و يكون بغير طويه الحق
بل هو عين الهوتيم في العارف و العالم و المقدر في هذه الصوره و هو الذي لا
عارف ولا عالم و هو المنكر في هذه الصوره الاخر بكنه دني بوش بوقدر ماله
كون و امكان بكنه كين الان كين كوك موجوده كليل ممكن غير مشهور كه
هوت حق غير بيا و لم بلكه جمله بيس عين هوتيت حقد بيس بوقدر ماله عالم
عارف حقد و مقر صور حقد نك صوره اخرى ده غير عارف و غيبيون
و منكر حقد عالم مقابلنده جاهل كي بصر محمده و كي دعيات ايدور شرع
نقراض اتمه مشا حاصل كلام صور عارف و عرفان و صور عجوب و جهل
جلو كره بكنه حقد غير بوقدر هذا حظ من عرف الحق من الحق و الشهود
في عين الجمع يعني بوقدر معرفه كه آني نك تعقيب اتمه شول عارفك حظي
در كه حق ديجم صور دن و مراتب في الير شهود و تجل مظهر
اوزده مشاهد ايد عين مقام جمع بكنه متمكن و مستقر اولور و غي جالده
صور تقر بكنه مكاره مشغول اولميه فهو قوله لمن كان له قلب يفتي ع
قلبيده بيس اولور و كور عارف ذو حظ شول كره حقد من كان له
قلب قوي اكله اشارت در و اما اهل الايمان اما شول ايمان اعتقاد صاحبلي
كه حق بجلي شهود طر بكنه بلما در فهم المقلد الذي قلدر و لا بيا
و الرسل فيما اخبروا به عن الحق بيس ان شول مقلد در كه انبيا و رسل
حقن خير و بر دكر امورده تقليد ايدر عكسه و لمينه نظر ايدوب
دليل عقل استمداد لر تقليد ديو لغفل بوش و اولور ايدوب بويون

طافخانه در برابر بر شخص مقلد که سوزین مقلد تابع عنقه قلا ایدوب
 نفسه ملازم ایدر لایق قلا اصحاب افکار و المتولین للاخبار الواردة
 بحملها علی ادلة العقلية من اصحاب افکاره یعنی حکمایه تقلید ایدر دکل اهل
 تاویل در مراد دکل معتن که در معتزله اندر دکه آیات و احادیث دن وارد
 اولانلری ادله عقلیه لرینه حمل ایلد تاویل ایدر و احتمالات بعید انکاب
 ایدر فهل لا یزال الذین قلوا الزلزل علیهم هم المرادون
 بقوله والقی السم لما وردت به الاخبار بالهبة علی السنة الانبیاء علیهم
 السلام پس بومز کور اولان اهل ایمان که انبیایه مقلدون و معتقدون
 اولمشلرد و حقک کلامه والقی السم فعلته فاعل اولوب السنة و انبیاء
 اخبار الحصة وارد اولو و غنی احکامه القای سم ایدوب اصفا ایدر مؤسندرد
 که اکابر اهل سنت در و هو الی یقی هذا الذی یلقی السم شهید ضمیر
 هونک مرجع بیاندر یعنی شول مژ کور اولان طایفه که القای
 سم ایدر بیلورد و حضرت خیال حاضر لرو مسوع لرینه جمعی قوالوب
 ایلد مراقب و منتظر لرد و عینک در اگر چه ظاهر کلامدن تقلید عامی نم
 اولوب کلن تقلید حقه و حقیقه متوجه اولسه عین معرفه اولورفته که
 بویولورم ینبیه علی حصر الخیال واستعمالها یعنی بوقول نبینه در یا خود
 الله مبتد در ضمیم فاعل ینبیه عاید ایه حضرت خیال و حضرت استعمال
 او ذرینه تبیین ایدر بچدر یعنی ملق سمع اولان مؤمن معتقد لایق
 اشتد و کن حقیقت مشترک دن قوت خیالی سنده احضار ایتک در که تجلیات
 مثالیه فایز اولد زیر شهود اصطلاح شیخ قدس ستر رویه بالبصره و امد
 مراد بوراده اگر دوبر بالبصره دکل ایه ده لکن اول حکم اولوب
 کور در حاصل کلام اعتقاد بالغیب شویله کور که اول غیب حاضر اولورده
 اعتقاد تفاوت حاصل اولیه مقبول اولان ایمان بالغیب
 بود که منبع ولایت و عطادت فایز اولان ذلال مقال لو کشف الغطاء
 بومعنییه اشارت و ایما در اما اکثر یا بونفست سنده دلکزه و صاف مشرب
 نصیب اولور عقال عقل ایلد مقید اولانلر ویرلر پس اگر چه ایمان صاحب
 قلب ایمان عینی در ایمان صاحب سمع ایمان غیبی دکلن یکی سنک دخیل
 واحد و نتیجه غیر مستقد در پس اهل سنت و جماعت دن تفرق و تحلف اولد
 کور ساکن کینه کیده اهل قلب اولمزه پاریم اهل سمع اولور و طریق حکما
 و معتزله دکه ده حقه موافق اولورم وهو هو له علیه السلام الاحسان
 ان تعبد الله کانک تراه یعنی بومز کور اولان حضرت خیال پیغمبرک صلی الله

تعالی علیه وسلم احیانا عبادتی تقر بنفذه بیورد و غنی قولیدر که احسان عبادتک
 حق کور کبی عبادت اتمک لکورد یعنی خضوع و خشوع و رعایت یوغسه
 حق خود سنی کورد و محصل سالک ذکر حقله فکر دن منقطع اولور زیر
 حرکات فکریه و هم ایلد محلوله در ترتیب مقدمات جزئیات و همیه ذرات
 اولور بونلر ذکر منقطع اولمایچه باب خیال و ساری مثال مفتوح و مری اولار
 اما کشف مثالیله حق سنی کور ایتک سنه حق تاشایه بشلر سن یت سن
 بقسک حق اولیچه حق یخون کور من سن یا یخون او تمز سن و منفعل اولار
 مثلا حضور پادشاه اطوارک نه ایه شاهنشاه حضور ندر یخون
 زیاده اولمز اما حدیث شریفک آخر نه شبه حایل اولور که حقله ایلد اولایچه
 ایلد مری اولما سه میانده ملازمه عقلیه حاصلدر پس بر عارف که عید
 شهود بیلد عیدک حق شهودی بعینه مشاهده ایدر زیر احقک
 عیدیکورمه سندن مراد درجه و مظاهر دن مظاهر کور ملک ایه
 عیددن حق مریایک مظاهر دن کور کور و کنی بیلور بر حدیث
 مز بورده خطاب عالی یه ایه ده استناده فایله اولمز زیر مستثنای
 بلن و اگر عارف ایه مستثنی منه مقید اولمز مکر حکم منفی هوته شامله
 و حقیقه جامعیه کوره اوله الله اعلم وقوله الله فی قبله المصلی و غنی
 بنی علیه السلام الله تعالی قبله ی مصلی ده ددی قوی کیم که کاین وجهه اولد
 صوة مرئیه دن لا بدردم فذلك هو شهید پس بوشهود خیالی
 اجلند ند که صاحب احسان و مصلی دن هر برسی حق مشاهده لردم
 و من قلد صاحب نظر فکری و تقید فلیس هو الی القی السم و ان هذا
 الی القی السم لایزان یکون شهید لما ذکرناه و متی لم یکن شهید
 لما ذکرناه فاهو المراد بهد الایة و شول کور که کراهات دن اصحاب نظر
 فکری اولان حکما و مشائون که اشارت مؤثر استدلایل ایدر باب
 افکار و تقلید ایلد و انلرک نظری ایلد علمی تقید ایدر اول فو قد کور زیر القای
 سم ایدر نه لایب دد که بزم دد و کموز معنای مشاهده ایدر لومار امله
 بزم دد و کموز مشاهده اولماز لر انلری ایه کریمه ایلد مراد و مشار الیه
قل لکم فی اولیکم هم الذین قال الله تعالی فیهم اذا تیز الذین اتبعوا من
الذین اتبعوا پر اول اصحاب افکاره مقلد اولانلر شولرد که الله تعالی
 انلر حقند بیوردی ذکر ایلد یا یخون شول صی که متبوع لر تا بعلر نذ
 تیز ایلد بیز که متبوعین مز بورین تا بعلر ن خلاص واقع دعوت
 ایتد لر پر بونلرک کمال متابعلری متبوع لرینه راجع اولجای متبوتابع

تابعلورن ابانورم والرسلا لایترن من اتباعهم الذین اتبعوهم اما هادین
 سبیل حق اولان وسل ونبیاصوات الله علیهم متبعوعلون لسان حق ایل
 طریق حق وصدقه دعوت اندرین تابعلورنك شعاع نور هدایتی طرف متبعو
 اشار و الماع قیلدیم **حقق** یا ولی ما ذکرته لك في هذه الحكمة القلیة
 پس تحقیق ایل یا ولی نور نظر که دقتی ایل بو حکمة قلبیه ده سکا ذکر
 اندو کم حکم و معارف حقند که کسه الالان قناع سرب کاشف و موقف
 رفیعند واقف اولما مشدد **واما اختصاصها بشعب علیه السلام**
 فبما فيها من الشیخ ای شعبها لا **تخصر** اما بو حکمة قلبیه نك حضرت شیخ
 یعنی کلمه شعبیه یا اختصاصك وجهی و سببی حکمت مذبوره دکتو
 شعب اولور و غیرد زیر قلبك عوالمی و اعتقاداتی حبیب ایله شعبی و قد
 پس شعب ایل مناسب لغویته تا بتدر که بیورر لان کل اعتقاد
 شعبه فیه شعب کلها اعنی الاعتقادات لا یحصر اولور و غنه علتد
 واقفا هر اعتقاد بر شعبه اولماق نفوس لا یحصی ایچون اعتقاد
 لا یحصی ثابت اولور **فاذا انكشف الغطاء لكل احد به حسب عقده**
 وقد ينكشف بخلاف معتقد محکم پس وقتا که حجاب بدن مرتفع و
 وظلمت عناصر منکشف اولماق هر بر نفس ایچون معتقد ایل نور
 حق مسترایکن ظاهر و ایمان بالغیب مشهودی و حاضر اولور و آرز
 اولور که معتقدك خلاف معتقدی منکشف اولور و اول خلق معتقد
 احکام جزئیة دن اولمق و اول سهل در و هویت ذات مقدسه دن
 اولمق و اول العباد بانه اول قتی مشکدر **وهو قوله تعالى وبدالهم الله**
ما كانوا یحسبون فاکثرها في الحكم یعنی اول خلاف معتقدات اوزدیه منکشف
 اولای حکایتد بوائه کریمه که بیورر آخرت اول معتقد لرا ایچون ظن
 اندکر حق خلاف ظاهر اولسه کرد اول اختلافات کثری حکم
 ثابت اولور نفس هویتد اولز **کالمعترف یعترف فی الله تعالی نفوز**
الوعید في العاصي اذ مات علی غیر توبه فاما مات وکان مرحوما عند الله
 قد سبقت له العناية بانه لا یواقب و جدد الله عفور رحیم فبدالهم الله
 ما لم یکن یحسبه **اختلاف مزبور اختلاف معتزلی کی در که عاصی**
 نفوز و عید بطریق الايجاب اعتقاد ایدر بر یعنی عاصی که توبه سوز اولسه
 عملی معذب بالنار اوله سیی و جیدر دیر پس بویل معتقد اولان بر
 معتزلی عاصی اتفاق توبه سوز اولسه و عند الله سبقت عنایه ازلیته ایل
 مرحوم اولسد یعنی کتاب قدیمند رحمتی و سعادتی مکتوبه بولنور

ملاحظه
 فرمائید

حکم کتاب الله شفا سندن سبقت الله اول نفس ایچون الله تعالی دن خلافی ظنی
 ظاهر اولور و الله تعالی حضرت لری رحیم و غفور بولور زیرا ذاهب اولور و غنی
 ص حب حکمی اعمال سینه بی ظن عقوبت و عدم احتمال عضو التماسیدی نکه
 معتقد اهل سنت بونک خلاف در که فاعل مختار ایچون عاصی بی عفو جایز در
 اعمال حسنه و سینه موجب ثواب و نکال اولماز اما في الهوتة فان بعض العباد
 یجزم في اعتقاده ان الله کذا فاذا انكشف الغطاء دایمی صوة موقده و
 هي حق فاعتقدها واخله العقده قال الاعتقاد و عاد علی بالمشاهدة
 و بعد احتداد البصر لا يرجع کلیل النظر اما هویتد ظاهر اولان خلاف
 معتقد مثلا بعض عباد اعتقادند جانم اولور که هویت حق شو صفتد
 و بوصف ایله متصف اولایس یوم قیامتد که عطاء بدن منکشف اولسه و
 معتقد فی حق واقع کورر زیرا حدیث حول حکمت حق تعالی اعتقاد نه
 تجلاید بر قلبند اولان عقده حجاب مغل و قیود تعیین صفت اولور
 ما ورا ی عقود و قضیات کچر و جب قیود ذایل اولور کیدر و بوحث بقر
 صکر عارف مشاهد مرکز کلیل النظر اولماز زیو شهود جملہ قلب و
 و تبدیل قلنن زیر بود العالم جهل ایجاب با علم تقلید یا تعیین و تفتید در غاف
 ایکی سندن درخیزید در **فیبد و بعض العبد باختلاف الجهل في الصور عند**
الرؤیة خلاف معتقد لانه لا یتکرر پس بعض عباد ایچون الله تعالی نك
 صورده تجلایند اختلاف سببی ایل حال رؤیتد خلاف معتقدی
 ظاهر اولور زیرا تجلای غیر مکرر اولور **فیصدق علیه في الهوتة وبدالهم**
من الله في هویتة ما لم یکنوا یحسبون فیه قبل کشف الغطاء پس
 عبدک هویتد و حکم هویتد بوائه کریمه صادق اولور که وبدالهم
 یعنی عباد الله ایچون حقن هویتد ظن اندکر لی معتقد ظاهر اولور که
 دیادن بموجب ایکن اوله ظن انمه مشریدی زیر بولر قبل کشف الغطاء اولان
 و تکرار اختلاف تجلیاتدن غافلرا ایدر وقتا که حق خلاف معتقدی عید
 اوزرنه انکشا فی بعد الموت باب تر قیدن اولوب و بعضلر بو معنایه منکر
 اولور سه اقامت حجتد شروع ایدر و بیورر که و قد ذکرنا صورة الر في بعد
 الموت في المعارف الالهية في کتاب التجلیات لنا عند ذکرنا بعض من
 اجتماعنا من الطائفة في الكشف و ما اقرناهم في هذه المسئلة فاما یکن
 عندهم یعنی تحقیقا بعد الموت معارف الهیة ده صورة تر و جبرله ایدوکن
 تجلیات الهیة اولور کتا نموز کرا متشی ایدوکن اول حکایه نك ذکر صددند که
 عالم کشفده بعض طایفه اولیا سابقه ایله مجتمع اولور ذوالنق

مصری و جنید بغدادی و سهیل بن عبد الله و یوسف بن حسن و حاج منصور
کجه قدس اسرارهم و بومعارف الهیه و تجلیات متکرمه مسئله سنده انلرده
حاصل اولیان معایه دقیقه افاده اندم و انلر مستفید اولور داود
قدیر ترقی عام در مخصوص دکل در فقیر ایدر تجلیات نوعند عارف اولان
نفسه بعضی آخری و افرادی ظاهر اولور و موطنی حبسی ایلر ظهور ترقی در
و مؤمن محبوب و مشترک کافرون کشف غطا ترقی در احکام عملک انکشاف
ترقیدر زیر ابراف جصمیه و جنابیه ده حصول ترقی در الی غیر ذلک سوال
ومن کان فی هذا اعمی و هو فی الآخرة اعمی و اضل سبیل اولان جواب بود که
مرکز معرفه حقون اعمی اولان بصیرت شهوده ترقی انمز دیمک در بوحسه
ترقی مطابق حاصل انمز دیمک دکلدر زیر دنیاده حق تعالی متصل جلاده
غطایه دنیا نیکشف اولسه اگرچه بعضی احوال آخره مبتین و ظاهر اولور
اقامعاه معرفه جوهر کز ایل اولماز فقیر ایدرین و اضل سبیل اولان
معنایه انکشاف سبیل ضلالت بودی ترقیدر بوده اذامات ابن
آدم انقطع عملک اولان معنایه عمل و کسب ایلر اولان فضایلک انقطاع عبودیت
تفضیل و رحمة و عطایه اولان ترقیات منع اتموم و من اعجب الامر ان فی الترقی
دایما انسانک امرحالات عارضه سنک زیاده عجیبند در که متصل واحد و انا
فانما بصورته آخری به ظاهر و باطن ترقیدر لا یشر بذلك الترقی
للطافه الحجاب ورقه و تشابه الصور و العجود انجبد که انسان بو ترقیه
عالم اولماز دبو تدرن بی شعور در حجابک لطافیه و رقتی اولما غله یعنی
مانع که بخود صورت در برو جهله خفی و امر تدبیر کند رقت ترقی
مشاهده مساعده اتم یعنی تشابه صورت تکرر و تفریح حسن اولمن
کل یوم هو فی شأن بومد تعایه شاهد در مثله عالم انسان زیدک
زمان صیادن شیخ اولمنه مستمر اولان صورت شخصیته سیفیلند متفر
در علم زید اول صورت متشابهه نک جزئیات متصل وضع خاص ایجاد اید
لکن بحسب الحسن بذات بایه مستمر ظن اولنور مجتدید وضع اولمن امر اض
ستالیه سرعتن شیء واحد کورند و کی ایچون حاصل دلیل بود که فی
حکم مایه الامتیا زوج اتحادی سا ترا اولیه حکم مایه الاتحاد غالب
و صورتین متشابه و متغایر کورند و ایدها نیک آخری دنا امتیازی
ظاهر اولماز مثل قوله تعالى و اتوا به متشابهها و ليس هو الواحد من الامن
لفظ مثل مصدر مخدوفک صفتی در تقدیر تشابه مثل تشابه اوراق اهل جسد
اللهم کما ادرقوا منی من ثمره رزقا لواله اهل ذی رزقا من قبل و اتوا به

متشابهها قولنن مفهومی در لیس هو قولنن لفظ هو لیس لفظنن مشتر
اولان ضیری تاکید در یعنی دیمک در که اوراق اهل جسد دن هر بی بر رزق
آخر عینی دکلدر بلکه غیریدر بومقوله ضیری تاکیدک خلاف ظاهر در
مصنفات شیخه چوق واقع اولور کانه لفظه متغایر دن در انلر مخصوص
قاعده درم فان الشبهین عند العارف من حيث انهما شبهان غیران
زیر عارف قاتند شبهین شیهان اولور لری حیثیت غیران در
یعنی بری برنک غنود زیر برشی نفسنه مشابه اولن احتمال دکل در
شیخه و مصنفه عبادت من حیث یوقدر الحاق در دیشلر واقعا انسوز
معنی صحیح در لکن خفی در و مقول علیه در اسلوب شیخه موافق در اول
تقدیر ص کلف غیران ان و سابقه و مکسویه نک خبر در و لفظ شیهان
انهماده اولان مفتوحه نک خبریدر جمله و خبریه عارفک معقول اولر تقدیر
الذی يعرف انهماد و صاحب التحقيق یرک اکثره فی الواحد حال بود که
تحقیق حق صاحب اولان عارف موجد عالم شملند نه نمایش ایدن کثر و تصور متقدیم
واحد کور و احد حقیقی ده یعنی وجود حق مطلقه مندر کور نیکر قطرات
و امواج بحر ده و ثمار و ازهار ی غیر ده کور دکلری کی و رؤیه مزبور رؤیه
اهل شهود اولور که قبل الظهور اولان و حده بی مشهوره قیلور یعنی
کثره اعتباریه قوه و حده اولور کما یعلم ان مدلول الاماء الالهیه وان
اختلفت حقایقها و کثرت انها عین واحد نیکه بومعین معلومی و مکشوفیدر
که اسماء اسماء الهیه نک اگرچه حقایق مختلف و مظاهری کثیره ایسه لکن مدلوله
اعتباری ایلر عین واحد درم فصل کثرت معقوله فی واحد العین پر بو کثرت
شهادیه و تمایز وجودیه عین واحد ده کثرت معقوله بالقوه در و عین
واحد حقیقه الواجب الوجود در **الحق** نه عین ذات که عین اولر مشهور
واحد العین کور زمزم یاباب شهودم قوله فتكون فی التالی کثره مشهوره
فی عین واحد پس صور عالم یا صور اسماءه تجلی ده عین واحد ده کثره مشهور
حاصله درم کما ان الهیوله توجد فی حد کل صورة و هی مع کثره الصور و
اختلافها ترجع فی الحقیقه الی جوهر واحد و هو هیولاه نیکه جوهر
هیولاه صورتک خدنه موجوده اولور و صور مزبوره کثره شهودیه
و اختلاف مخصوصه به ایلر حقیقه جوهر واحد راجع اولور که اول جوهر
جملنک هیولایه در بعد هیولاه صوفیه قاتند صورله ظاهر اولان شیخه
اطلاق اولنور جوهر و عرضه منسوم و محل اوله جمله سنده عامد برین
اصطلاح حکما دن اتم اولور و سابقا وجود مطلقه مذکور اولور و غی

کبی کثره صور هیولاده کثره معقوله در هیولا واحد الیق در وفظ و هیولا صور
 کثره مشهوره در مع هذا وجود کبی عین واحد در عرض بالتمیز البصاح من
 البی الذکر درم فمن عرف نفسه بهن العرفه فقد عرف ربه. پس هر که نفسی
 بوجهله بلدی یعنی نفسی عین واحد یکی صور معقوله صاحبی ذات قوای
 مختلفه کوردی و عین واحد مشاهده ی کثرت قیلدی و قوای اعضا و
 نفسا عضای مربوطه سبک رت خاصنه نسبت به مجموع عوالمک رت عامه
 مقایسه ایله فهم اتدی بومعرفه فی الحقیقه مقیدون مطلقه انقاد ارباب
 افکار معرفت کبی اثر دین مؤثره استدلال دکلر بلکه معرفه بالمثال در فائده
 علی صورته خلقه بل هو عین حقیقه و هو تیر. زیر انسان رتیک صورتی
 اوزرنه مخلوق قدر نک که حدیث صحیح منطوق در که ات الله تعالی خلق آدم علی
 صورته یعنی خلقه صورتی اوزرنه قیلدی معناده اولدو غنی کبی و بعضی وایتده علی
 صوره الرحمن و مراد صورته جمیع اسماء و صفات الهیه در بلکه انسان
 حقک هو تیر که حقیقه انسانیته ده اول هو تیر تستن بدوب انسان
 آنی اظهار امتشدر و اسم جا معیدر که بدو نور اندون لامع درم و لهذا
 ما عثر احد من العیالی علی معرفه النفس و حقیقتها الا الالهیون من الرسل
 و الاکابر من الصوفیه. بواجلند که حقیقه نفس که عین هو تیر حقدر
 برکمه علما و حکما دن نور نظر ایله معرفه و اثر حقیقه مطلع اولمادی
 الالهیون یعنی رسل و انبیا که بواسطه الروح الا عظم اخذ علم مبهم ایدر
 یا صوفیه اولوری که علم اعلی بی طریق و شی و کشف دن اخذ ایدر لر نظر و فکر
 توسل اتمز علو شانلری اخذ سبیل کسب و نظره و سلوک بالارجله مساعد
 اولمان رجال لالتصیه تجارت و لا بیع عن ذکر الله غنای قلب و غنای قالب لونه
 دلیل آینه درم. و اما اصحاب النظر و ارباب الفکر من القدماء و المتکلمین
 فی کلامهم فی النفس و ماهیتها متافیه من عثر علی حقیقتها و لا یعطیها
 النظر الفکری ابدان طلب العلم بها من طریق النظر الفکری فقد استسین ذاورم
 و نفع فی غیر ضرر لاهر اتم من الذنصل سببهم فی الحیوة الدنیا و هم یحسبون
 انهم یحسبون صفاء اما اصحاب انظار و ارباب افکار که قدما تحکما و فضلا
 متکلمین در معرفه نفسده واقع اولان کلاملرین هر کز اچلرند معرفه نفس
 مطلع اولمش در و وقوف حقیقتنه بولبولش بوقدر مالا بومعرفتک حقنه
 هر کز طریق نظر فکری اعطا اتمز زین اعطایا شاهانه و حامل اولماز الاعطای
 شاهانه پس هر کز معرفه مزبوریه طریق نظر و فکریدن وصول بدو مطلب
 سنی اچون اولست دینی دن حصول طلبایده مثله عله مستفاد من متوم

اولمش صاحب و بی سمین خلق امتش اولور و ایقار نار ایدر جک محلی افور ماش
 اولور یعنی فعلی و سبعینی موضعنه ویرنه سور ماش اولور ضرر اود و طو شد
 می اچون قود قلی اود و فخرده لرینه دیر لور چور حوب مناسنه بومش مشهور
 بر عمل محله اصابت اتمدی دیه جک یروده ضرب اولور پس لایدا اول طریق نظر ایله
 معرفه نفس طالب اولنر شول طایفه ندر که انلرک حیات دنیاده سعی و
 دانشلری و طلب کوششلری معرفه و فساد و هبیا اولدی. فمن طلب الامر
 من غیر طریق فیهما ظاهر بحقیقه. پس هر که بومطلوبک تحصیلنه طریقین کلام
 اولامرک تحقیق حقیقتنه ظفر بولمادی. و ما احسن قال الله تعالی فی حق
 العالم او تبدله مع الانفس خلق جدید فی عین واحد فقال فی حق الطایفه
 بل اکثرهم العالم بل هم فی لیس من خلق جدید فلا یعرفون تجدید الامر مع الانفس
 و قنا که کلام شیخ قدس سره بومقامه منجر اولدی ایسه که عالم عین واحد ده
 کثرت مشهور اوله پس بومقام اچون کلام قرآله استدلال مقصود ایدوب
 حق عالمک عین واحد ده انفس متعدد نک تقدده بتدی ایله
 خلق جدیدده متبدل اولمکسند بیوردی نه کوزل مقالی قایل اولدی
 حق تعالی زمره اهل نظری بلکه عالمک اکثر حقنه که صاحب تشابه صورته
 محبوب ایدر بل هم فی لیس من خلق جدید دی یعنی قوم مقصود بلکه خلق عالم
 و مجموع موجود هر آنکه خلق جدید دن بر لیس جدید ایله متلبس و اولان ذن
 بر لون حمید ایله برید و مشهور و لمقد در لکن بوانفس جدیده در جماعیه
 ایله اولن تجدید امر. محمول بر عارف اولن لر هو کر نفس الامر واقفا و لکن
 لکن قد عثر علیها عثره فی بعض الموجوده و هه الا عرض و عثر علیها
 الحسابیه فی العالم کل شیخ قدس سره. بوا یکی طایفه نک قولیه تسلیم و قبول
 ایتشدر اگر چه فرقه ثانییه جمهور قائلن جهل و خطایه نسبت اولور نور
 و استهزا و نفسیه قلنور یعنی لکن عشاخره که متکلمین دن بعضی ایند
 اهل سنت و جماعت در بعض موجوداتک یعنی اعراضه بومعنایه واقف
 اولدر که العرض لا یبقی زمانین دیدر و اعراض موجود براند موجود
 ایسه آن آخره مودوم اولدو غن ویرنه عرض اخر کلد و کن مشاهده
 اتدیر و اتشاد تنه دلیل مساعد قیلدی و بومعنا جمهور عقلا قائندن
 متفق علیه در وجیهانیه فرقه بی که انلر سوفسطائییه دیر لر انلر
 انلر جمع موجوداتک جواهرند و اعراضند بتدله و عدم تقرده مطلع
 اولدو لکن اهل نظر قاطیه و حکیم هر کز بومعقدی تسلیم اتمد لر بلکه خلا
 فته قایل اولدو و جهلهم اهل نظر با جمعهم. دخی اعتقاد من کور دن

اهل نظر فرقه و مزبور و جهله بلکه سفاکه و عدم عقله نسبت اید
 تحقیق و استهزا اندر لکن حسابیه نیک جهلی بومر تبه دن ثابت و ظاهر
 اولمان بلکه بومر تبه دن و راسته اول صورت متبدل و غیر قایم و مقوم
 و قابل و خارجیه اول صور له موجود و ظاهر بر جوهر باقی هیولا ای تاثیر
 غافل و قاصر اولد قلر که ایچوندر والا عقور مذکور له حسابیه تحویل
 اولمن جهله قایل اولان محسین و تحویل قلنن بلکه فی الحقیقه جاهل ابن
 اخت خاله و قایل اولور **حقیق بن** معلوم اولکه عقاید تشبیه ده حقایق الاشیاء
 ثابتة و العلم بها محقق دید و کندن احرقاق اشیاء مراد اعیان ثابتة
 ایسه ثبوت حقایقه هرگز عاقل و عارف اولمن افکار اتمن لکن وجود خارجی
 نسبت قلنن زیر اخفا امر ایتسدر و حقایق ایچون تحقیق علم دعوی
 دخی مسرعه در حقایق مراد موجودات و وجود اضافی فیلی اولجاق
 بوتقیر چه وجود خارجی به دخی علم تعلق ایدر زیر اعیان مزبوره معلومات
 ثابتة ایسه انلک دخی علم تعلق ایدر زیر اعیان مزبوره معلومات
 الهیه و صور علمیه در حاصل کلام حقایق ثبوتیه و اکمال علمیه تحقیق
 بن الحضمین واقع اولان نزاع نزاع لطفی در الله **علم** لکن اخطا الفرقیات
 افا خطا الحسابیه فکونهم ما عثر و امع قولهم بالتبدل العالم بالیسر
 علی احدثه عین الجوهر المعقول الذی قبل هذا الصور و لا وجود الا بها
 کما لا یقبل الایه یعنی لکن فریقان بعد العنور من وجه خطا ایدر اخطا
 حسابیه بود که بجمیع بتدل عالمه قایل اولدر اما بوجوه
 معقول احدثه العین وجوده عسور تری اولمادی که اول جوهر مقوم
 مزبور و قایل و مقوم اول و خارجیه صور مزبور سز موجود و مقول
 اولیه که مراد وجود باری تعالی در پیر طایفه مزبوره نک عسور تری
 انحق عدم اثبات واجب بالذات در یوخسه اثبات صفات سیاله اند کلر
 نصیل در و مذهب محققین دن بو جهله با نصیب **لورم** فلو قال
 بذلك فاراد بدرجة التحقيق یعنی بر طایفه مزبور عسور مقور دن
 صکر بر وجهله جوهر واحد موجود فی الخارج اثبات الله لصور عالم
 کلیه اکا طاری و عارض اول و هر صورتی عین ثابتی حکمیه موجودات
 مستقیمه بر متکثر علیه درجب و حقیقه و اصل اول و لور نفس الامر حاصل
 قتل لوییدی مراد اول جوهر دن حداد که اسباح عالم اندک تجلی فی فوری
 الی ظاهر هویدر لکن حقیقه ذات اطلاق جوهر مجاز در و ذات باریک
 سلک جوهر و عرض ففاج و ممتاز در **قول** و اما الاشاعره

فما عثر

فما عثر ان العالم کله مجموع اعراض و هو تبدل فی کل زمان اذا عرض لا یبقی
 فی زمانین اما خطا اشاعره بود که عالمی که با سواي حق در اعراضه و عیان
 تقسیم ایدر اعیان جوهر بذاته مستقل و کل وجود ظن ایدر
 عرض جوهر له تجدید ایدر بلدر که عالمک جمیع اعراض غیر باقیه
 در که بعضی دن بعضی عرض جوهر ایدر اول جوهر اطلاق اولان عین
 عرض در نیایه بن عرض و عرض فرق وارد و مجموع بر جوهر واحد
 باقی به مستند لور و یظهر ذلک فی الحدود و لا شیه یعنی عالم جلیه
 اعراض سیاله غیر باقیه اولد و فی اشیا نیک حدود دن ظاهر اولور
 فانهم اذا خذوا الشیء تبین فی حدهم کونه لا عرض و ان هذه الاعراض
 للذکوره حذین هذه الجوهر و حقیقه القایم بنفسه زیر اقوم اشادن
 بر شیء تجدید الله لور انلک حذین ذلک الشیء اعراض ایدر و محدود
 اعراض متعده دن جوهر ایدر و کی متبیین اولور و دخی حد مزبوره
 اعراض مذکور ذلک الجوهر عینی ایدر و کی حقیقی ایدر و کی متبیین
 اولور ایدر جوهر که قایم بذاته در قایم الیضا مجرور جوهر صفتی در
 زیر حدود اشاده مذکور اولان ذیات در شیک ذیاتی وجود عین در
 و من حیث هو عرض لا یقوم بنفسه فقد جاء من مجموع بالایقون
 بنفسه من یقوم بنفسه کالیه متبیین در حد الجوهر القایم بنفسه الذلک
 و قوله الاعراض حذله ذاتی و لا شک ان القبول عرض ان لا یكون
 فی قایل لانه لا یقوم بنفسه و هو ذاتی الجوهر و التیز عرض لا یكون الا فی
 محیز فلا یقوم بنفسه و لیس المحیز و القبول بامر زاید علی غیر الجوهر محدود
 لا الحدود و الذاتیة عین الحدود و هو تبه فقر ما و لا یقی زمانیه سقی زمانیه و از
 منه و علاما لا یقوم بنفسه یقوم بنفسه یعنی اجزای حدود اعراض اولد قلری
 حیثیات دن بنفسه با قایم اولد پس بوجهله ایدر اعراض غیر قایم بنفسه
 قایم بنفسه حاصل اولری مثلا عرض تحیز کی که حد جسم جوهر در عرض ذاتی
 کذلک قبول ابعاد ثلثه امر ذاتی در ایکی سیمو عرض در زیر تحیز محیز
 سوز و قبول قایل سوز بولمن لریس تحیز و قبول ذاتی اولد قلری کلر
 عین جوهر در زیر حدود عین محدود در عقلا و هو تیدر خارج زمانیه
 باقی اولد باقی اولدی بلکه از منه ده بقایه مترقی اولری و کذلک قایم بنفسه
 قایم بنفسه اولری بو خود کلام خلف و باطل در زیر شیء واحد هم قایم بذاته
 هم عین قایم بذاته و هم زمانیه و باقیه کل و هم زمانیه ده باقیه دیک اولور
 عین تناقض حاصل کلام اصحاب افکار قاتنه دخی اعراض مجموعه دن

کمال انشاد کمال عالمی و قایل
 سؤال اولی و کمال عالمی و قایل
 در خطا و کمال عالمی و قایل
 عدم تصور و کمال عالمی و قایل
 قیام تصور و کمال عالمی و قایل
 بجهل مرتب اولی و کمال

بجمله اشعور و فیض وجود فاعل مختاره مفروض اولور بیان عرضیه بویه
 ناطق ذو نطق درین دو عرض در نطق دخی کذلک زیر استبداد و حیوان
 جسم حیاتی در وحی و حسی است ایسه عرض در جسم مختار در
 متخیر مالم الخیر و غیر عرض در قابل ابعاد ثلثه ده قبول ابعاد
 اعراض در بواجز و عرضیه نك جمله سینه منتهای جوهر موجود در وجود
 ذو وجود در وجود ذو نك عرضیه در پس جمله بی موجوده و موجود
 وجوده و وجود عین حقه منتهی اولور پس عالم اعتقاد صوفیه ده مجموع
 اعراض و وجود حق ایله قایم در اگر مراتب اعراض مزبور در صول و هیولایله
 تمثیل اولور سیه جمله نك هیولایله حضرت وجود اعظم اولور که لسان حکماء
 جوهر ایله معتبر در وجود حق جلیه هیولای اعلا کی دوش مثلاً صورت
 فیض هیولای ثویه منتهی اولور و هیولای ثوب هیولای غزل و هیولای
 غزل هیولای قطن و صورت قطن ماده ی بنایه منتهی اولور که موالید
 اتمهات عناصر در پس موالید اتمهات اتمهات عناصر دخی فرعیها لیه اصل
 دخی اصل اصوله که وجود در اکامتری و منتهی اولور و مزبور اولان هیولایله
 لکه ما تحقیق ما فوقه صورت واقع اولور انواع مسافله کی اولان جلدن بعضی
 ماده ایله و صورت ایله تغییر اولور معلوم اولور که مذهب اشاعره مؤدی
 اولور و غماص که سابقاً مذکور اولان تناقض حکمین در بعضی مانین ده
 باجماع و المیان شیخ زمانین ده بقایه بنفسه قایم اولمیان نك کلک در امر باطل
 اولمیان باطل مؤدی اولان مذهب دخی خطا و بطلان ایله محاسب در ولا
 بشعرون لما هم علیه من التبدل و هو لاهم فی لیس من خلق جدید
 یعنی مذکور اولان قصور عن نور نفسی نون خارج اولان اشیا نون
 ماهیاتین علمه قصور در حال بویه بونلر کند و نفسی نون نه حال اولور
 مرور انکلیس و تبدلات صورتیه لرینه شعور یوقدر بونلر خود
 هر نفس خلق جدید در بولیس جدید ایله ملکی لر در پس حال نفسه
 عالم اولمیان رتبی بیلور و انادی بلین مؤثرین بولون سهر قیلور
 و ما اهل الکشف قائم یرون ان الله تعالی یجلی فی کل نفس ذیرا
 اهل کشف و شهود دویه بصر و بصیرت ایله کورد لکه الله تعالی هر نفس
 ایکی تجلیله مجلی اولور برع دفع وجود سابق ایدر آخری افاضه
 وجود لاحق لسان حکماء کونفساد دکلری در که خلع وجود سابق
 فساد و لیس خلقه وجود لاحق کون و لایتکون الیجلی دخی تجلای
 مزبور متکون اولق متقد اولور زیرا حد تجلی فنا ایجاب

معلوم اولور که زینهار بویضا مد و واجب
 ماده مکنات اولق شیهی متعده
 اولما سون زید واجب تعالی

ایدر آخر بقایم موجب تغییر موجب تغییر افاد ایدر تکررین اتم
 و یرون ایضا استود ان کل تجلی عظمی خلق جدید اولور مذهب خلق فزها به
 هو الفناء عند التجلی والبقاء لما یعطیه التجلی الاخر فانهم دخی مزبور
 اصحاب کشف نفس مزبور موافق شهود دخی کورد لر و مجرد نفس
 مستند و مقلد و لکن که هر تجلی بر خلق جدید اعطا ایدر خلق خلق اذهاب
 و افنا قیلور بر خلق اولک ذهاب اول موجب فنا اولان تجلی نك موجب
 اولان فنا و موجب بقا اولان تجلی آخر اعطا اند و کی بقا اولور و قنایه
 وجود لاحق و وجود سابق نیستند اولوب بینهماده فائز اولوب ایسه
 بجهولک خلق جدید شعور لری اولما ز اشاعره دکلری کی محل واحد اوزرینه اعراض
 متمایز نك بقا قبیل بر خلق ای تخلل انیوب عرض سابق شخص
 عرض لاحق شخص متفاوت اولما ق ایله ناظرین آتی عین واحد یستر
 ظن ایدر پس فهم ایله مذکور اولان معارف کشفیه تا که بونلرک معارج
 معرفتیه دست و پای هتله عروج و ارتقا میسر اوله آمین و فوق
 یا موفق المضلین **فقر حکمه** ملکه فی کله لوطیه ملک فخر میم ایله و سکو
 لامله شیه در بومکه لوطه علیه السلامه نبتک علی بودر که حضرت
 لوط قوم اراننده ضعیف البنیایدی و قوی او قویای طبیعت ایدی
 و طبیعت لری کثرت حیا لرینه مؤدی اولما نین هر کون کلام لوطه در قنایه
 اولما ز لایری و وقت خاطر بولور ایدی اولان جلدن که شهوة جلیلی
 دخی خلاف ستمه منساق ایدی و فسق و فساد لرینه هر بری سیر فسقه
 عالمی متقد و طاق ایدی و حد معاصیدن تجاوز لری جذن مجاوز ایدی
 اولان جلدن سیه لری قابل مغفرت و تجاوز اولما یوب لوطک کون شدید
 التجاسنه و جناب منتقدن بدد عاسنه بامت اولوب بولور بالکلیه شدت
 نکال ایله استیصال اتدی الملك الشدة و الملك الشدید یقال ملک العجین
 اذا شدت عینه قال قیس بن الخظیم یصف طعنه **شمر** ملک باکفی فانهرت
 فقیرا بری قائم من دونها ما وراها ای شدت بها کفی یعن الطعنه
 فهو قول الله تعالی عز وجل عن لوط لوان لی بکم اوامی الی دکن شدید
 ملک شدت عینا سنده ایدر کون عریک ملک العجین قوی ایله استید لال ایدر
 نه کم فصحاءن قیسک رحن وصف اتروکی بیتم دخی ایدر معنایه
 بودر که طعنه ایله تفری حکم و شدید ایدوب و سینه حصص غول طعن
 اندم که قلب عاشقه طعن رقییدن ارتق انرا اندک و قتی طعنه فی بویه
 واسع اندم که مطعونک قد امنده طورن ماورین کور ایدی بون

کشف معنایه در نیک خلق
 جدید کما یلقی خلق اولور

نصیرت
 علیه السلام

ربح ايله كتم شديد ادم ديو امر بالعكس تمكه مبالغه وارد ديزر سوق كلام
 ظاهر اولان ملكت الرمح بكفي در ملكت بمالكفي خلاف ظاهر و اما مبالغه مشهور
 ثامن اولورنه شرح تفتن اتمه مشهور در بعد شدت ايله مذکور اولان ملك فكل
 لسان لوط دف حكاية اندوكن اية كرميه دف مستفاد درك بيورر بنم سرف غالية
 قدرتم اولسه اول سني لسانله دينه دعوت ايدر ايدم انرا تم سده سيف
 و سنان ايله شدت قتلوردم و سعم اولور سده چوق قتي جسمانية متيسر اولماي
 پر كسب قوت روحانية قيفه ركن شديده همت واليجا ادم و حصة حق پناه
 و سكا فليدم فقال رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم رحم الله ابي لوط لقد كذبنا و
 الى ركن شديد فبنته صلى الله تعالى عليه وسلم على انه كان مع الله من كونه شديد ابي
 رسول صلى الله تعالى عليه وسلم لوط استماعذت برقم ايدوب ديديكه الله تعالى
 رحمتا شون قرنداشم لوطكه ركن شديده ايو ايتدي پي نبي عليه السلام ذكر رحمة
 ايله و اخوتي نفسه اضافت ايله تنبيه انديكه هر چند نفسك شدت و قوتي الله
 ايله مقبضيتي عالنده اولان ركن شديدن ظاهر مراد قبيله و غالية ديس پيغبر و
 مؤزه ركن شديد ابوطالب ايتدي نكته بيان ايدر ۲ و الذي قصد لوط عليه
 السلام هو قبيلة بالكن الشديده و المقاومة بقوله لوان لي بكم قوة و هي القوة
 هنا من البشر خاصة ۳ يعنى اولش ك لوطا كاركن شديد ايله قصد و همت ايتدي
 قبيله و غالية ايتدي دخی مقابله ايلك كه لوان لي بكم قوة ايتندرت منفرم
 اولور و قوتن مراد الله بوراد ۴ هم بشتر در خاصه كه معرفة مشهوره مضار
 اولازير عارف ذوقهم كه بيلور كه افعال مطلوبه خارجن ظاهر اولمز لاغفن
 مظاهرده بر خادام اسماء هم مظهرم مقابله المتكرر كه حركه حق
 تمام و متوجه محض للرام و لا نكته كارا نبيا و اوليا بويله در ۵ فقال رسول الله
 تعالى صلى الله تعالى عليه وسلم من ذ لك الوقت يعين من الزم الذي قال فبند لوط عليه السلام
 او اوجا الى ركن شديد ما بشت بني الاله منة من قومه ۶ پي نبي عليه السلام بيو
 در كه اول زماندن بروكه لوط عليه السلام او اوي الى ركن شديد دي
 انبيادن بر بني مبعوث اولماي الا كند و قومندون شرار عداسني متع و مع
 ايتديجي بر طائفة شديد ايله بعث اولندي ارادة الله عمارت عالمه و ابقا
 دينه تعلق ايتديجك بو مقوله ثابيدات سبحانية و عنايات يزدانية منظم و
 نكه حضرت رسول صلى الله تعالى عليه وسلم انما بي عنایت ايتدي و موسي يه هرون
 و عيسايه حواريون نصره قيتدي تا نبوت اختتام بولدي ۷ و كان بحمينة
 قبيله كايي طالب مع رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم ۸ دخی هر پيغبر عليه السلام قبيله
 سنك حفظنده اولدي نه كه ابوطالب رسول للهك اكبر قبيله سبي ايتدي م

بقوله لوان لي بكم قوة لكونه سمع الله تعالى يقول انه الذي خلقكم من ضعف بلا صلا
 ثم جعل من بعد ضعف قوة و فرضت القوة بالجعل فهي قوة عرضية ثم جعل من بعد
 قوة ضعفا و شبيهة ۱ پي لوط عليه السلام لوان لي بكم قوة قولنه و ابل اولورني
 الله تعالى بو كلام شريفك معنای لطيفن سمع نوراني ايله استماع اندوكن
 در كه بيورر شوال خالق كه سركي و لا ضعف اصليدن خلق ايتديكه عدم
 اصليدن ناسخ اولان نشاء در مراد بحسب الظاهر ضعف طوله در اما بحسب
 الحقيقة فالتاويل ضعف امكانية حمل اولسه و جرمي وارد ر بولر ضعف
 دف قوت خلق ايتدي اعضا سده شق و اعضا سده صلابت و برك ايله كه حتى
 اذ بلغ اشك مرتبه سده وصولن كنائة اوله لكن بونزه دخی معنى بحسب
 الحقيقة كسب روحانيت ايله قوة واجبيه حاصل ايدوب ضعف امكاني
 زایل قيفه محمول اولمق جايز در و مذکور اولان قوة كه قوة ارضيه در ضعف
 ذاتي كه غالب اولور ضعف شبيه مرتبه نزول ايتدي ديمك در واقعا
 حركه دوريه مقتضا سجه كه جمعي اشياءه جاريدر و امر ساري در
 نقطه و ضعف اولدن حركه ايدن خط مستقي بر نقطه و ضعف آخره منتهي
 اولوب ابتدا عين انتها اولسه قاعده و حكمت و وضع نظر الامر موافقت اولوب بو
 مرتبه دخی معنای حقيقي يفرق بعد الجمعه نسبت اتسك بعيد اولمز ۲
 فاجعل تعلق بالشبهة و اما الضعف فهو رجوع الى اصل خلقه و هو قوله
 خلقكم من ضعف فرب ما خلقه منه كما قال ثم يرد الى ازل العمر لكيلا يعلم
 بعد علم شيئا ۳ پي جعل شبيته تعلق ايتدي زير شبيهه امر وجوديدر اما
 ضعف ثاني كه اصل خلقه رجوع در و اصل خلق ضعفتن اولد و غنايت
 دليلي قرانده خلقكم من ضعف قوليدر و ضعف مذکور عدميدر اگرچه
 مستقلا متعلق جعل اولمز كن جعل بوقله مجموع ضعف و شبيهه
 تعلق امتددر جزء ثاني اعتباري ايله پي حق تعالى انساني اولدن خلق
 ايتديا يسه كروا كازد انديكه اصل خلقه يعنى ضعف اوله رجوع اندر غبار
 نكته كتاب كرمينده بيور مشور ۴ ثم يرد الى ازل العمر ۵ ضعف ثاني يي ازل
 عمر له اذ ايتدي و رزم بوري بعد العلم عدم علمه تقليل ايتدي فقير ايدو
 رين بو وضع الهى نك سببي و حكمت بودر كه انسان كامل معلومات نظر
 مطلوبه بن حسب استعداد النفس تحصيل اندوكن صككم نقضن بلكه كمال
 اولن عيني خود تمام اولدي زير نفس ناطقه نك ابدان تعلقن ذ غايت مطلوبه
 اصل حكمت اوزره اكساب كمال لاف لايقه در بر و جرمه كه مطلوب حاصل اولوب
 شي اخر محتاج اوليه نفوس قاصره و غير و اصل ايله اعتراض و انما سوا

زير امراد نفوس كامله در ناقصين منزله عدم در دیر لیکل ابعاد علم
 شیء تقصیرند قاضی آید لیعود کهیته الاولى في اوان الطفولية یعنی نشأ
 طفولیتی حالند اولان هیئت که عوده استون ایچون دیرواقعا نقطه
 عود عین نقطه بد اولق وحلقه وجود هیته استدانه تمامه بولق
 مقتضای حکم در اقامه سفاقة عقل وقله فهم حال عوام الناس در کابر
 دن هر دم مفرط ایله سیان فاحش و تشوش دماغ منقول دکلدر کچه فقدان
 آله موجب سیان اولما غله نفس تحصیل دن قالور اما بعد المفارقة عن الی
 علوم مکسبه محله عاید اولور و نفس ناطقه طرق جهل دن مامون
 و مصون قالور لکن مراد الله بومقامه امکان بعثه استدلال اولما عین انبیا
 مطلق اختلافات عارضه بی بیان اولمشدر و عند المحققین احوال عام و
 ایله تقید قلنا مشدر پس آیه من بوره ده ارذل عمر دن مراد ضعف اولور و غن
 بیان آید و شیخ بیور که فذكر انه يرد الى الضعف الاول یعنی الله تعالى
عز وجل يرد الى رذل العمر قولي ايله انسان خلق اولدو غنی مرتبه ده که ضعف
اولدو رذو و عود اولور ددی فحکم الشيخ حکم الطفل في الضعف پس شیخ
 حکم ضعف اولدو و فتور اصلید طفوله حکم در لکن شیخ بعد القوة عود آید
 طفل هنوز قوه مرتبه سنه و ارما مشدر ای عارف صاحب نظر وای کزید و
 نوع بشر شیخ بولکه منک لطف و نکه و دقیقه سنک معتبر اولسون که
 الی الآن من سوابق الدهور والازمان شر احد بر محققه بومعنی حتی نمایان
 و ظاهر اولما مشر و کمر تر الاوایل الی الاخر اول نکه و مطویه بود که الله تعالی
 عز وجل قول من بوره از اله یریب و یوث نشور ایچون که انسانک اطوار
 مختلفه بیه و حورث مقتضاده سیه ایلما مکان بعثه استدلال اولمشدر
 بی بومقامه دخی و مایعت نبی قولی ایله ایهام آید که بعث نبی کانه زمان
 فتورده و سن ضعف و شیبده اولوب تجدید دین و احیای نفوس جهله
 ضالین اولمده نظریعت و نشور اوله نکه بیور و ما بعث نبی الا بعد
تمام الاربعین و هو زمان اخذ فی النقص والضعف یعنی لولا علی السلام
 دعوا لضعفته دلیل در که منصب بنو انبیایه سن اربعین دن صکره توجیه
 اولور و اوضاع الهیه دن بووضع کلی اجن حضرت عیسا ده مختلف اشد
 بلکه انک دخی بنو سن اربعین ده نازل اولما الله قول وار در اربعین
 خود سن الخطا در مزاج انسانیه نک فتور و ضعفه شروع زماندر
 زیر اکثر اعمار ثلثانیه قریبدر و اخر موده حیاته شمیه نک مثلاً بعد
 العصری کی در که افتاب نفس غروب بلکه مغرب طلوع قریب اولما الله

ارض بدنه و قوای نفسانیه تبا اشراق متدنی اولور اما اشراق روحانی
 از دیاد قوه بولور فلهذا قال لوان لی بکم قوه یعنی لعلک ضعف قوه
 بولور و غنیه در که قوت کامله یمنی ایدوب قول من بورتی قایل اولدی
 کان مع کون ذلک یطلب همته مؤثره یعنی بوجه حال ایله که قوت جسمانی
 ده کمال ضعف و اردی کوهتمه مؤثر طلب آیدر ایدی و قوه روحانیه استی
 آیدر زیر جسمانیه دن فایوس آیدی فان قلت و ما یمنعه من اطمینان المؤثره
وهی موجوده فی السالکین مع الاتباع فالی سلاوی بها قلنا صدقت و لکن
 نقصک علم اخر بوزلک ان المعرفة لا تترك الهمة تصرفا فیکما علی معرفة
 نقص تصرف باطیه اگر سوال استفساری ایله دینلور سه که همته مؤثره دن نه
 مانع منع اتدی و فوتن نه علت ایجاب قلدی سالکین ده خود هم منور مجتهد
 اتباع رسل ایله بولور پس رسل متبوعین ده بولنق بطریق الاولی جواب
 و یلور که صدق کلامک مسلم لکن بوعلمک ما فوقک بر علم عالی اخر و ایدر که
 سنک همتو که نقص و کسر و پر و تصرفی منع آیدر زیر معرفه توحید
 عارفک همته تصرف قوم بی معرفه الله من بورتی عالی و کامل اولمده
 تصرف همت ناقصه و سافل اولور بلکه کدک تصرفک تصور نه حال قائم
 بلکه هرگز تصور خاطر کلز و ذلک بوجهین الوجه الواحد لمتحققه بمقام
 العبودیه نظر الی اصل خلقه الطبعی و نقص من بورتی یکم و جودن ناشی در
 بر نبی مقام عبودیتک تحقق اتدی در که مجتهد عیدک او امر سیدنی
 ایتانیه موجبدر که ملک سیدنک تصرف قوم زیر تصرف من بورتی حکم
 ربوبیتدر والوجه الاخر احذیه المتصرف والمتصرف فیه فلا یزید
من رسل همته فیمعه ذلک وجه ثانی وجه عارفک نظر شهودن مرتبه
احذیه غالب و مراتب اسم صفت مقلوب اولمدر بروجه که متصرف و متصرف
 دن ممتاز اولیه بلکه بینهماده رابطه و نسبت تصرف قلیه بی بوقدریم عارف
 بر صرف همته اید چک مصرف کور من زیر شهود من بورتی و عرفان مذکور
 ارسال همتن صرف اید و یفهم الشهد بکی ان المنافع له ما عدل حقیقه
الی هو علیها حال ثبوت عینه و حال عدم و مشهود من بورتی که مقام
 شهود حدیثدر عارف کورر یلور که تحقیق انوک طریقه مسلوک
 سند منازع و خلافه شارع اولان جاهل مقتضای حقیقتدن عدول
 اتمام شد در اول حقیقه که عین ثابته نک علمای ثبوت و خارج حادی حالند
 انک اوزر نه تحول و میسر و خلاف غیر مقرر در فما ظهر الوجود الا ما
کان له حال عدم فی الثبوت پس اول وجود منازعدن صوره فی الفه ظاهر

اولادي الاحال عمدت و ثبوت علميسته ثابت اولان صورة ظاهر اولدي
 فما تودي حقيقتيه ولا اخل بطريقه. **پس منازع من نور مقتضاي حقيقتين**
 متجاوزا و ماداي واستعدادي چكرد وكي طريقه مسلو كه سنه خلل و يودي
 پس عارف مرات استعدادند كورد وكي صور ظهور متوجه ايكني آن
 صرفه و منفه هرگز داميه. **تصرف قوم من مكر صورك ظهوري شريط تصرف**
ايله مشروطه اوله اول تقديرجه كورد تصرف عيذك اولمزين ثابتك اولو
فتمسيته ذلك نزعاً اتمها هو امر عرضي اظهره الحجاب الذي على عين
الناس سيما قال الله تعالى فيهم ولكن اكثر الناس لا يعلمون ظاهر من
الحق الدنيا وهم عن الاخرة هم غافلون **پس منازع ظاهر اولان صورة مخالفة**
نزاع شبيه اتمك امر عرضي بي در والا اسم حاكم بريك شخص اراستد
استعدادي اوزره نه حكمه نظر اولسه ايكي سيخي عين و فاقده در زير
هر بي اسم حاكمك حكمه امثال اتمشله نهايت احدهما نك حكمي خرك
حكمه مخالف اولما غله شكل نزاع حاصل اولور و بونزاعك ظهوري عين
ناسده اولان حجاب طبعيستن در كه ستر قدره و مقتضاي استعداد واقف
اولمزين شخص ظاهر اولان حكمي مظهر نه نسبت ايردر ستر در مسالم حقه
طالب اولسه و عمر و كافر باطله طالب اولسه اوردت لوند مخالفت توهم ايردر
نه كه حق تعالى اولمجي بلرقتند بيور مشدركه اكثر الناس يعني عوام خلق ستر
قدري بلز لرحيات دنياد و نشاء اولي ظاهر بييلور اتمانشا اضر بي
كه عالم باطن و موطن مثالدر ستر قدرك مظهر در اندن غافلروي
خبر در بعد سبب غفلت حجاب قلب ايدو كه آيه قرآنك لطف اشارت
بيان ايدوب بيور. وهو من الغلوف **يعني لفظ غلوف اخذ اولمشدر**
قلب بعض اوزر بدر كه بعض حروف بعض اخر مقامنه قلب اولما غله
من قلوبنا غلفاي غلاف كلام الله و قلوبنا غلف ديلرك قولند ما فوذ
دركه معني بزم قلبلر من مجبور دن يعني ما وراي حجاب و ظرف غلاف مستور
لورد يكسور غلف سكون لامه غلفك جمع در حرك جمعي اولور و غي كمي هو
المكن الذي ستر من ادراك الامر هو غلوه **اول غلاف بر پرده در كه كمال اشياء**
كوردن و حقايق نفسانيه اوزده بلكرن حجب و منع ايردر نه كه
انا جعلنا على قلوبهم اكنة ان يفقهوه **الا به بومضاي حكمايتدر كچه**
وضع حجب و حجب حكم الهية دن در كه حجاب اولما سه كتم عدمدن و حقه حقايق
ممكنة ظاهر اولما زدي **فهذا واما لي منع العارف من التصرف في العالم بالبر**
پس مذكور اولان وجوه ثلثه و امثالي غايه عالم شهادتدن هم ايله تصرفدن

منازع اولور زير اهمه نفس عبد مضاف صفة در عارف نفسي كوردن
 همت نون منبعث اولور **قال الشيخ ابو عبد الله بن فايد للشيخ السعدي**
مثلي لا تتصرف فقال ابو السعد تركت الحق يتصرف لي كما يشاء
ويريد قوله تعالى امرا فأتخذه وكيلا فالوكيل هو المتصرف والامرا وقد
سمع الله يقول وانفقوا مما جعلكم مستخلفين فيه **حضرت شيخ بو**
مكايي كلام تمثيل و تأكيد ايجون ايردايتدي و في الحقيقة كلمات محو بان
در يعنى ابو عبد الله بن فايد و شيخ ابو سعيد شبلي رضي الله تعالى عنهما
ايكي سيخي و اخي شيخ عبد القادر وكيلا في نك كبار اصحاب ندر پس ابو عبد الله
ابو السعد دن سوال اتمش كه بخون تصرف اتمزين ابو السعد جواب
ويرمش كه فأتخذه وكيلا **امره امثال و حق تصرفن و وكيل اعمال اتم دنمش**
خصوصا سمع حقا نسبيته بآية كريمة يا اسماء ايتش ايد **وانفقوا مما جعلكم**
مستخلفين فيه **فعلم ابو السعد والعارفين ان الامرا الذي بيده ليس له**
حقيقة و انه مستخلف فيه **ثم قال له الحق هذا الامر الذي استخلفك فيه**
وملا يترك اياه اجعلن واتخذني فيه وكيلا **فامثل ابو السعد امر الله**
فاتخذ وكيلا فكيف يبقى من هذا الامر همة يتصرف بها والهمة لا تقبل
الا بالجمعة التي لا تسمع لصاحبها الى غير ما اجتمع عليه و هذه العرفة تصرف
عن هذه الحقيقة فينظر العارفين التام المعرفة بغاية العجز والضعف
قال بعض الابدال الشيخ عبد الرزاق قال الشيخ ابو مدين بود التلام عليه بابا
مدني لم لا يعتلص علينا شي وانت تقصص عليك الاشياء ونحن
نرتب في مقامك وانت لا ترتب في مقامنا **پس ابو السعد و ساير عارف**
بلدر كه اللزوم جاري اولان تصرفات في الحقيقة حق سارينكدر كند و ل
جانب حقن ارضند و ملكند خلايف در نك الله تعالى بومضاي قدرن
انلر بيان ايدوب دديك بني شول مستخلف اولور و غلوز افعال كوزده
وكيل ايدك و فاعل حقيقي بين يلك سن فعلوك نسبيتي مجاز در دي
پس ابو السعد امر من بيور لم ممثل اولوب حق و وكيل و نفسي متوكل قيله
پس شلور من بيور لم محقق اولان همة بجه قالور كه انكله تصرف ايدو
صاحب همة فاني اولسه همة نه ايله قايم اولور و همة خود فاعل اولمان
لا جمعية قوي ايله بر وجهه كه صاحب همتك متوقفي اولان مصرف همتك
غيري خيالند بر شي قلميه معرفة من بيور خود جمع من بيور يفرقه باعث
اولور پس عارف كامل المعرفة نفسي غايت عجز و ضعف ده بولور بعض
ابدال شيخ عبد الرزاق ديمش كه بود التلام شيخ ابو مدين بندن سوال ايلدر كه

سبب نذر که بزیر شیک تحصیل نه توچه انسک شله اتن یعنی سهولتله حصول
 بولور اما سکا طلب اند و کونک اشیا شده ایدر حال یوکه مقامک بزم مقام موز
 عالی در زیر بنسک مقاموکه رغبت ایدر و درین بزم جالوفه تماموز
 رغبت اتن سن بر تصرف مقتضای قریب که کوره و کلیدی و غیر الواقع
 حال بویله ایدیکه بیورد و کذلک کانت یعنی حال نفسند بوسوال اوزر
 جادی ایدی مع کون ای مدین کانت عند ذلک المقام و غیر بونک بری ایل
 ای مدین تامله مقام ایدال حاصل ایدی بلکه ای مدین دخی زیاده سنه شامل
 واصل ایدی لکن اظهار مقامات و کشف کرامات اتن ایدی ستر کمال ایل متلذذ ایدی
 و نحن انتم مقام الضعف والعجز منه شیخ مصنف بیورد که بر مقام ضعف
 و عجز ده ای مدین دن زیاده یوز و اول مرتبه نوده اتم در دیرلی و مع هذا قال
 له ابدل مقال وهذا من ذلك القبول یعنی ای مدین مقام بونک بری ایل که مقام
 ابدل اشمل ایدی بینه بول اکا بویل کلمات اتدی زیر ای مدین مقام منه
 نسبت هرگز نظر بوی بوقدی شیخ بیورد که بوزم اول و غیر مقام عجز و عیوب
 ایل محقق در مقام ای مدین کی و قال فی الله تعالى علیه وسلم في هذه المقام عن امرائه
 له بذلك ما ادري ما يفعل بي ولا بكم ان اتبع الا ما يوحى الي قال رسول عقيدكم
 ما وحي اليه به ما عنده غير ذلك فان اوحى اليه بالتصرف يحتمل تصرف منع امتنع
 وان خيرا خذ وترك التصرف يعني بي عليه السلام جانب حقن كذوبه وارد اولان
 امری مقابله مثل امتثالی مشتمل مقای بر مقامه در که بیورد و مقام عجز اما فی
 سنکوستوب دیرکه و ما ادري یعنی بکاسر یعنی امتنه امر حادث اولی غن
 هرگز بلزن و نفسه اتباع اتن زین الامور و حی الکی نازل و لاکه اکا تابع
 و مقتضای سنه راجع اولوین دیریس رسول مرتبه عجز دن دکم جیدین
 تجاوز اتن یا نله غیر مقبر اولز اگر تصرف امور و حی نازل اولسه تصرف
 ایدر اگر تصرف ممنوع اولور سه کوا امتناع ایدر و اگر تصرف ایل عذر میانه
 مختار اولسه نادب تصرف ترک ایدر و اظهار عجز و افتقار قبول الان یگوید
 ناقص المعرفة قال ابو السعد لاصحابه المؤمنین بان الله اعطاني التصرف في
 خمس عشرة سنة وتركناه تطرفا الا مكره فخر اولان عارف ناقص المعرفة بول
 لانه عجز و افتقار دن بهر دار اولیه اصحاب شهوددن ابو السعد کی کند و نک
 مرید معتقد لزوم برسنه دیش که الله تعالی بکا مقام تصرف و بر لای و نین ایدر
 اما بنی تکرما ترک و ایتار غیر ایدوب طور و درم دیر تطرف بر طرف کار و امر
 عجیب اشکدر مکلف صیغه سیه اولو و غی زید اکا صعب در دکه کش اونیون
 قادر اولما بدعه دیک در سنه بر مصنف و تطرفا واقع اولش طرف اشک

دیک اولور و هذا السان الادراك یعنی بیورد که بوزم کور اولان تغییر لسان دلالت
 دال مملله ایل تشط و تفاخورد و اما نحن فماترکناه نظر فا و هو ترک ایتار و اما
 ترکناه لکمال المعرفة فان المعرفة لا تقتضيه بحکم الاختیار بیورد که اما بزم
 ترک تصرفموز نظر فا دکلدر ایل تطرف که ایتار غیر در بلکه بزم ترکموز کمال معرفه
 ایچون در زیر معرفه تصرف استمیزیکه محض تصرفک افناسن اقتضا ایدر بری
 حق ثابت اولسه تصرف نه ایل قایل اولور و اقتضا از بوز اختیاری ایل دکل حکم
 اجبار ایلدر و فی تصرف العارف بالهمة في العالم فمن امر الحق وجب له باختيار
 یب عارف ذی حجة یجن ماسودن تصرف الله امر الحق وجب له باختيار ایل تصرف
 ایدر اختیار و ایتار ایل ایتن و لا یشک ان مقام الرسالة یطلب تصرف القبول
 الرسالة الى جاء بها فيظهر عليه ما يصدق عند امتد و قومیه لیظهر دین الله اما
 مقام رساله بلا شک تصرف ایجاب ایدر زیر کتورد و کی رسالتک قبولی تصرف
 ایل میسر اولور تا که امتنی قائل ایدر و کی دعوی رسالتی مصدق اولان معجزات
 یتینات و خوارق عادات ظاهر اولور و دین حق متبیین و باهر اولور و الولی
 لیس کذلک و مع هذا فلا یطلبه الرسول في الظاهر لان الرسول الشفقة على قومه
 فلا یریدان بیایع و ظهور الحجة علیهم فان فذلک هله که یبقی علیهم حال
 یوکه و یر رسول کی دکلر یعنی تصرف محتاج اولمقره بر و لیک تصرف و استغنا
 اولویتک ثابت اولور و بونک بری ایل که رسول تصرف محتاج در کرد و نشاء
 ظاهر حیثینی ایل تصرف طلب اتن زیر اقومنه شفق و ایدر بری انلرک
 اوزر نه حجت بالغه سی ظاهر اولوب قومک هلاک لکن ایجاب ایدر و کن استمیز
 بر حجاب لیل انلرک اوزر نه ابقا ایدر یعنی قوم رحیم و عاطفه ایدر و قد علم
 الرسول ايضا ان الامر المعجز اذا ظهر للجماعة فمنهم من يؤمن عندك ومنهم من
 يعرف و یحج و لا یظهر التصديق به ظلم و حسدا و علوا و منهم من لم يعرف و یلیق
 ذلک بالسمع و الايهام و دخی هر رسول امر سابقه عالم اولو و غی کی بلور که بوم معجز
 یچنکه بر جماعت ایچون باذن الله ظاهر اولسه اول جماعتک بوضینه هدایت
 استعدادی سیه غنایه ایدوب اول معجز سببی ایل ایمان کتورد و بعضی آخری
 معجز اعجازنه عارف اولور اما اظهار تصدیق ایتن انکار ایدوب و انکار مزبور
 یا ظلم شرعانی سیه سبیل اولور یا علو جایی حجاب اولما غله یا صاحب معجزه
 حسد غایله بیه ایل اولور یا خود ظلمت جطلدن و غفلت بلاد تنزله اص
 مزبورک اعجازنه واقف اولما یوب صحیح و شعبدیه حمل ایلر فلان رات
 الرسل ذلك و انه لا يؤمن الا من انا رايته قلبه بنور الايمان و متى لم ينظر
 الشخص بذلك النور المسمى ايمانا فلا ينفع في حقه الا من المعجز فصرقة الحمم

عن طلب الامور المعجزة لما يرضون اثرها في الناظرين ولا في قلوبهم بوقت انهم رسول
معناي اعمده مشاهد انديلايسه وبلوايسه كه اكراته تعالى انلردن برسك
قلبه نور ايمان فيض ايدرمؤمن اولور والا اولمز مع ذلك شرط استعداد
فطري معتبر در وقتا كه شخص مدعو بالايمان اول ايمانله مستحق اولان نور
نظر فكري ايله بقوي ايسه اول امر معجزه هرگز انك حقتد بر بضع جايز اولمز
بس هم رسول علمه التلام امور معجزه طلبندن قاصر اولوبه ذيرام ناظر ينك
نه ظواهر قواليندر نه بوطن قلوبنده اثرى ظاهر اولمز كما قال في حق اكمل الرسل
واعلم الخلق واصدقهم في الحال انك لا تمك من احببت ولكن الله يهدي من يشاء
ولو كان الهة اثر ولا بد لمن لم يكن احد اكمل من رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم
ولا اعلى ولا اقوى همه منه وما اثرت في اسلام عتمه وفيه نزلت الاية التي ذكرناها
ننكم مدعاي مزبوره شاهد عدل اصدق قائلينك قوليدركه اكمل رسلي واعلم
برية يسه واشرف خلق حقتد بيورد وفي مقال مؤكديدر كه بيورقي انك
لا تدرى الاية يعني يا محمد سن سود وكوكي كسيد صرف همت ايله هدايت انك
قادر دكل سن مادامكه حقتك سبق مشتيتي وازليتة عنايتي اوليه اكرالكن
همه عبدك اثرى اولايدي حال بوكه اثرك همتدن بحسب العاده مفاد قتي اولمز
بس رسولوزدن اكمل واعلى همه بر فردو غيكن سبق عنايت اولما ما غله
همتك اسلامه صرف همت ايله فيض اثر ايدرمريحتى اية مذكوره
اول همت مقابل سئل جواب تسليه اولدي وعبدك محض وصفاته وفناء
ذاته اشاره عليه بولندي ولذلك قال في شان الرسول انه ما عليه
الا البلاغ وقال ليس عليك هداهم ولكن الله يهدي من يشاء وزاد في
صورة القصص وهم علم بالمهتدين يعني مجرد همة يغير مؤثر اثر اولما عجب
در كه حق تعالى شان رسولده بي كذا فلاق حصصه سيله بيور مشدر
وما على الرسول الا البلاغ في دني بيور مشدر كه اتمو كه هدايت سنوك
ذمتوكه واجب دكل در بلكه سند لازم بلاغ خبر حقتد مقتضاي شيتي
اوزر هدي واثر حتى سوره ي قصصه ادا تفصيل ايله زياده او
لمشدر وهو علم الاية اي بالذي اعطوا العلم بهذا انهم في حال عدمهم باعيا
لهم الثابتة في ثابت هذه الزيادة ان العلم تابع للعلوم فمن كان مؤمنا
في حال ثبوت عينه و حال عدمه ظهر بلك الصورة في حال وجوده وقدم
ايند لك منه انه هكذا يكون فلذلك قال وهو علم بالمهتدين فلما قال سئل
هذا ايضا ما يتبدل القول لدي لان قولي على حد علي في خلقي وما انا بظلام
للعبيد اي ما قدرت عليهم الكفر الذي يشفيهم ثم طلبتهم باليس في

والمؤمن

وسمهم ان يا توابه لفظا الذين مهتدين ده اولان لاي تفسير در معني حق
تعالى شول مهتدي لوك حاله اعلم در كه حال عدم لونه ايمان ثابت لمسيبي ايله ذات
حقه كند ولوك هدايت لري نه علم اعطا اتد لري حق تعالى بو معني سبيله علم معلوم
تابع اولد و فني اثبات اتدي ومعلومات مزبوره مشيتة ثبوتية دن وجود خارجي
خروج لوند اول معلوميه اوزرينه بلدي بس عيني ثابت وعدم ازلي سئل مؤمن
ايسه مؤمن بلدي كافرايسه كافر بلدي يعني حال سابقند مؤمن اولد و غيبي خلا
حقتد دني مؤمن بلدي اول اجلد اعلمه ايله متصف اولدي زير اعلم رسل
علم اللهك اول مرتبه سنده تجاوز اتد كه اول مرتبه اولافيض قدس مرتبه سيد
بعد مقدس ربه سيد علم مخلوقدن مخلوقية حسي ايله عالي در بر وقتا كه حق
اعلمه ايله وصف اتدي ايسه كذلك قولك تبديلني دني لفي اتديكه لا تبديل
لكلمات الله بو مقامه يعني علم الهيد قير وحد علمدن تجاوز اولمز بس مضمون
مفيد حديث الشقي شقي في بطن امه والسعيد سعيد واية كريمة وما انا بظلام
للعبيد ريعني بيور كه بن علم ازليون كفر شقي تقدير ايدوب بعد خلافت تقدير
انك وسعدن وحد طاقتلرند داخل اوطيان ايمان مسعد طلب اتمدم كه
ضلام اولام اقل علم ازليون بخون كافر كفر وعاصي عصيان تقدير اولندي
ايمان واطاعة تقدير اولنسه اولماز ميدي ديوسوال عارفدن صادر اولماز
جاهل مجبور دن اولور زير مقام قضاء احكام فيض قدس مرتبه سيد ربه كه مرتبه
قدر فيض مقدس طبقه سيد بس مقام مزبوره اقتضاي نسب اسم ايله صدور ايدون
قضايله بو مقامه تقابل اضداد ايجاب ايتد وكى تخالف صور احكام سوال
اولمز زير اسماء وصفات ذاته مستهلك اولد و غي مرتبه ده مقتضاي ذات
بلكه مقتضاي صفات عيني ذات اولور ومقتضاي متي الفه اثبات تكميل
صفات ايجوند وتكميل صفات عيني تكميل ذاتد و مراتب متقدده نظر
شهرود ايله بر مرتبه ده اضداد متخالفه بر مرتبه ده ايمان متخلف كور نور بر بون
دخيل حكم نايته بولمز وبويولوز فرس فراست متمشي اولمز بل ما علمنا هم
الا بحسب ما علمناهم وما علمناهم الا بما اعطونا من نفوسهم فما هم عليه فاق
كان ظلم منهم الظالمون يعني بر بچه ظلام اولور دكم نرم انلوز اعطاء وجود خبر
جيدن غيبي اثر و موز ترشبت اتم مشدر حقايق ثابتة لوند مدخلوز يوقد
اعطاء وجود دن دني معامله مز علمي حسي ايله در بو علم خيال ك استعداد
نفوس اعطاء اتد وكعلمدر كروا فقه ظلم ايسه ظالم كرو كند و در كه جواد
مطلقك فيض جود لا عرض در بس نه استر لرايسه اني الوروز و ورور ايسه
اني استر لرم ولا لك قال ولكن كانوا انفسهم يظلمون ما ظلمهم وبواجلد

و الله تعالى كماله استدر اك ايوب و ظلي نفوس خلاقه اسناد ادي پر حق تعالى
 ظالم اولمادي كذا كذا ما قلنا لهم الا ما اعطيتهم ذاتنا ان نقول لهم بوزاده
 شيخ قدس سره مراتب صفت كوستر كه اول علم بعلم ارادت بعد حكم قول در
 بعن نيم انور قولموزد في علمه اولان مفاصله موركي در كه ذاتموزك
 تقاضا اولوب اعطا اندوكي قولدر كه امر تكويني در معلوم اولاكه بوزاده
 حضرت شيخك صرافته شرح تنبيه اتمه مشله در كه بگزمتبته اولما مشله
 اعطاء خلقه اصناف امتيوب نفسه مضاف اتمكوت مرادي و تغيير اسلوب
 مقصودي تقاير بين الواجب و الممكن اعتبار مراتب ايلم در نفس الامر و كليل
 ديكر حاصلي وحدت وجوديه كور نمز كيدر زير بونكه مقصود اولمه بخون
 الا ما اعطيتهم ذاتهم عيما يدي تا امل اولنه و ذاتنا معلومه لنا بما هي عليه
 من ان نقول كذا ولا نقول كذا في قلنا الا ما علمنا اننا نقول قلنا القول الامثال
 وعدم الامثال مع السماع منهم بعن حال بوكه بزم ذاتموز و مقتضاي ذاتموز
 بزم معلوموز در حقيقه ثابتيه و عين نفس الامر بزم اوزره كه قول
 مزبور متقاضيه در كل ميدر بزم سويلادك الاكه بلو كوز سويلدك
 بزم بزم بچون قول ثابت اوليكه اول قول كلمه بكن در و انلك بچون ثابت
 اولان امثال قول كن در و امثال مزبور في قطعي در اكي قول مزبور اس
 الجادي ايسه يا امر بجاي و انلك في اعيان ثابت لري امثال اقتضائي
 ايسه يا عدم امثال بونك بري ايكه اعيان مزبوره در قول مزبوري سماع
 واقع اوله كرك معنوي كرك صوري فالكمل منا ومنهم والاخذ عنا و عنهم
 بعن جميع ظاهرا و لان محليات واحوال عارضه و مظاهر ممكنات فاعليه
 حسي ايله بزدن و قابليت ايله انلردن در و كذلك اخذ بزدن در ايجاد
 و اظهار ايله انتصاف و قبول انلردن بزم ان لا يكونوا متافحين لانك منهم
 صفات من وجه غير ذات و من وجه اخر غير اولو عن اشعار در كه اكر اسما
 اسما اولو قلري حيثيات ايله بزدن اولماد ايسه بزم وجود موز
 بلا شك انلردن حاصل در بعن اعيان ثابت را بزم وجود شتم اتمامك ايله
 كره ظاهرند كل لردن امان انلردن ظاهر و بزم بزم ايله مشار ايله اولان
 و ضميرين سابقين متكلمين ايله مراد اسماء الهيته و صفات ربانيه در بزم
 اعيان انلا اسما و وجودات شهاديه انلا اعيان در محقق يا ولي هو
 الحكمة الملكية من الكلمة اللوطة فانها لباب المعرفة فقد بان لك السر
 وقد انفتح الامر وقد ادرج في الشفع الذي قيل هو الوتر بزم اي و يصادق
 سن بوحمة ملكية كلمه بزم لوطية دن حقايق ايله از بر قبل و بلكه لباب معرفه

وخالص

وخالص جوهر حكمت و مفتاح باب حقيقت در زير معرفه عجز ذاتي و صفات مكانيه
 رجوع و ترك تصرف و نفى وجود اثبات سجود بالخضوع و الخشوع بونكه ميتر
 در و بونك سبي ايله خبر پوشين و قدر ظاهر و سر سريان وجود بزم
 و نور احديت و مقام جمع و كوتنده پيدا و و تر شفعه مندرج و شفع
 و تزدن هويدا اولور لكن بور باعيتك مصروف ايله عمل اولور بو
 فقير قصيد اللسان و عاجز الوجودك ثمره بزم شهودن در **رباعي**
 تاحكه بزم حكم قضاء اكبر از سجلات صور شد برتر ظاهر نه سند چون
 بزبان جدل عدل پوشيد ستر اول خبر ستر قدر **فصل** حكمت قدرت في كلمة
 عن بزية اولافق سابقك امري فضل لاحقه ارتباط و الصاخر بيان دن
 مستغني در بعد چون حقيقه عز بونك اقتضاي عيني ستر مستدعا بزم
 طلب ستر قدر قدرا و لري ايسه كه كيفيت احياء موبادون سوال ايوب
 اني جي هذه الله بعد موتها دش در كلمه سني كلمه بزم قدر و مخصوص ادي
 و قضائك بالذات قدرن تدبيري اولوي ايسه اول قصد معنك قضاي
 مخصوص قيدي و ديري ان القضاء حكم الله في الاشياء على حد علمها و فيها
 و علمه في الاشياء على ما اعطيتهم المعلومات مما هي عليه في نقصها
 معلوم اولاكه قضاء حكم الهيدر كه اشيا نك اعيان ثابت لري خبر بان ايد بچك
 احوال ازله نسبت و اثبات اتمشدر الى ابد الابد اقضاء مزبور ازمنه
 و اوقات حسي ايله شيئا فشيئا ظاهر اولور ظاهر اولان حكمت
 مزبوره نك صورة علميه سابقه بزم مقدار بزم در كه اول صور اعيان تعلق
 ابدن تصورات و اعيان و احوال ان سبدر متصل عملدن عينه خروج
 اتمكه در شروط و اسباب حسي ايله در حقك اشياء معلومه دن علمي
 معلوماتك استعدادات قديم لري اقتضا ايتدوكي اوزره در كه اول
 معلومات نفس الامر اول حالات اوزره و مستقر در حاصل كلام
 علم الله تقاضا سنده كوره تعلق ايدري تعلق امر حادث در تقاضاي
 وجود و حدوث سبي ايله اولور بزم بالضرورة معلومه تا بعد
 زير معلومات ذاتيه مستحبه اولو قلري اعتبار ايله صفة علمدن فقير
 زير اتمه ذاتن داخل لردن بزم متبوعية انلره امر ذاتي در معلوم
 اولاكه علم تصرف ملاك امر مذكور اولان معرفه علم و معلوم و احكام
 و قدر در سري عرفانه بوقيدون كرمك كرك در غفلت اولميه و القدر توفيق
 ما عليه الاشياء في عينها من غير مزيد بعني نكه قضاء حكم قديم ازه ليدر
 قدر در شياي اعيان ازلية سنله نه حكم مستعد و نه حال اوزره مسترسه

فصل
 في
 علمه
 رباعي

ان اوقات سبب اتمك در زباده سوزين زياده و نقصان احتياج قلز مثلا
 قضا اول ثوبه بزرگ كه هنوز در خيال و لما مشي الحكمه مهيا قلنمش و قدر
 اول ثوب الجوب وقامات اشخاصه مناسب بچكرد و در كمال بعضي تو
 قيت عين اشياء ثابت اولايق وقت مخصوصه وجود خارجيه اخراج در عيش
 بعض اخر يقين مطلق ايله تقدير اتمش الله اعلم فما حكم القضاء على الاشياء
 الا بها پس اشيا اوزر نه ثابت اولان حكم قضا كرو حذو الله تقاضاي
 اشيا سببي ايله در يمينه متبوعيه اشيا و معلومان طرفن ايدون كوستور
 وهذا هو عين ستر القدر لمن كان له قلب او النى السمع وهو شهيد قيت
 الحجة البالغة يعنى اشيا اوزر نه واقع اولان حكم قضا كه اشيا نك حزين
 تقاضاي حسي ايله في الحقيقة ستر قدرت در اگر چه بصريحه بية مستور
 و مضمر و زير اتمك قبوله و تقاضاي استعداد در كور منظر و ظاهر
 حاله ملايم اوليان حكم ظلم و جور و حمل ايدون لولز كوكه حكم مزبور باطن
 حاله ملايم كند و استو و كن بولمش در پس بوسر عارف صاحب قلب
 بيلور كه اشيا علوم و معارفه ذوق و وجدانه منقلب اولور يا خود
 القاي سمع ايدون يعنى اتمك متوجه اولور و سمعه و اذ اولايق في توفيق
 ادراك ايدون بيلور پس بوقد يربح حقك عباد اوزر نه حجتى ظاهر اولور
 و عليه سيم متقين و با هر يمينه هر نفسه استعداد نك كوره اعطا ايدون حكمي
 و ارادتي و علمي حسب بخر اجرا اتمز بلکه ارادتي و علمي استعداد عباد كور
 نقل ايدون بوقد يربح حقك عباد اوزر نه حجتى ظاهر اولور
 ايمان ثابت استعداد لري ايله حقاك محمولات ممكنه ستر و دكلر عبوديه و جدي
 و اذ كه حقاك تقاضاي ايدون بوقد يربح حقك عباد اوزر نه حجتى ظاهر اولور
 شايي بود كه اول مرتبه يعنى هويت طبقه ستر اولان جعل خلق جديد
 دكل در بلکه اول مقامه رايحه و خلق و حروف هر كز بوقد يربح حقك عباد اوزر نه حجتى ظاهر اولور
 جعله كروي حقاك صورت شوق مستحبه ايله غيب هو بيتل و تجلده اتمه سيد
 كه اول تجلده هر كز صفت و علم و ارادت و اختيار حكمي معتبر و دكلر حكمي
 محض ايدون پس اول مرتبه و نه بيمون بني عاصي غير مطيع قيلدك ديوانه اتمز متوجه
 اولمرتبه مقام احكام تودد و انديشه جريان اتمز و بوقد يربح حقك عباد اوزر نه حجتى ظاهر اولور
 سواكل اول مقامه تجاوزي و تربيتي بولمز و جعل اعتراضات من بعد انقطاع
 بولور لكن كمال اتمز بولغاغه فهم لطيف و روق جلي و اذ عان جبلي كز كرد و انلام
 فالحكم بالتحقيق تاج الوين المسئلة التي يحكم فيها بانقضيه اتمز اتمز حقاك في الحقيقة
 عني سائله تا بعد ايله سائله ك انوك مقتضاي ذات اوزر نه حكم اتمش ايربي

اگر سائل سوال كند كه اعمال ما به ترتيب
 متواتر و معتبر است و چه در اول و چه در
 و بولور متواتر است و چه در اول و چه در
 مقتضاي اعمال ما به ترتيب
 حق تعالى جعل مطلق در سنان استعداد
 دليله ايمان هر كز قلبا اتمز بولور قياض
 خيال و كمال سائله و ال من دفع اولور
 مستحق

و ايد مسئله مصدر سيمي در سائله معنا ستره فالحكموم عليه بما هو فيه حاكم على الحكم
 ان الحكم عليه بذلك الحكم كحل الحكم محكوم عليه بما حكم به و فيه كان الحاكم من كان
 بر عين محكوم عليه نفسنه موجود اولافق حكم مقتدر سببي ايله كند و نك حاكمه
 بكا بوقد يربح حكم اول ديون حكم ايدون يعنى بوقد يربح حكم بكا اعطا ايدون ديون تقاضاي طلب
 بوقد يربح اولور كه طالب محكوم عليه حاكم حاكم كور نور پس محكوم عليه حاكم
 اولور و عني كيم حاكم دخی حكم ايدون كيم سببي ايله محكوم عليه اولور نه مقوله حاكم
 اولور ستره و لسون تحقق هذه المسئلة فان القدر ما جهل الاشياء ظروبه
 فلم يعرف و كثر فيه الطلب والالحاح پس اي طالب عرفان سن بوقد يربح قدره و قدره
 مقدمات سابقه و انتاج ايله و حقاك باطن و كمال انكشافه منكشف قل كور
 ستر و خفا ستره و ظهور بون ناشي در كز التي اذا جاوز حركه انعكس
 صفة پس بومندان الى الآن عامه و بخلق معروف اولما يوب بمقتضى كشفنه
 عاجز و حيران قالمستر و بوقد يربح طلب و الحاح سبب اولمستر و حاحه و حفر
 آدم عليه السلام و موسي و حكاية حضر و حوزف سفينه و اقامت جدار و قتل
 غلام هر بر ي ستر قدرت و خبر در اتمش ارجون احتجاجيك حكمي بود
 ستر قدرت مطلق اولان نفسه امر عوت مشكل اولور و اجري احكام شرعيه
 ستر و دستورك قالور فقير ايدون بولم بون نقل يوزون صادر
 در اتمه علم و زوق و اصل اولور و عني بود كه كمال اكسير يعنى شرع علم ستر قدرت
 جمع اتمك اوله ذيل مكان عقليسي و اذ كه مكرار اذت تعلق اتميه زير اولما
 كبر ظاهر شرعي جميع و قايقي ايله رعايته قادر اولور و معرفه فني منكر
 قيلدور مع هذا محكوم عليه كز اعذار استعداد لري نه مطلقا ايك پيا بيارت
 بخوب محبت اولو الله مكر اصحاب قدر اتمز نسبت ايله كمال اولور
 و كمال بوقد يربح ستر قدرت اصحاب ايله حاصل اوله كه اجوي احكامه هر كز
 تودد و توقف بولميه يعنى انتها بولماده و عني كيم ابتداء و بولميه و بولميه
 كمال انبياء مخصوص اوله الله اعلم و اعلم ان الرسل صلوات الله على عليهم
 من حيث هم رسل لا من حيث هم اوليا و عاقون على مراتب ما هي عليه المهرم فما
 عندهم من العلم انهم رسل و لا بالقدرة ما يحتاج اليه الله ذلك الرسول
 لا زايده و لا نقصه و كز سن تحقيقا بلکه هر رسول صلوات الله عليهم
 رسل اولو قولي حشيات ايله كه اوليا اولو قولي حشيه و اتمك مراتب و حقا
 يقنه و قابليات نفس الامر ستره و الايه مزبوره لبي حشيتي ايله معرفه مستش
 اوله رسل مزبور قاتنه رسلها اولو قولي عملون حاصل اولان حصه و علميه
 نكلد الا ذلك الرسل اتمك احتياجي اولور و عني مقدار ايدون زايده

در قضاي سببي كز عبادي كز صواب
 ستر مقتضاي مسئله

و ناقص اما نام سالفه و انبيا به سابقه نك معلوم است و اولو را رسال
رسالت حكمت مقصوده بالآيات لسان استعداد لوجه امتنوك سوال كرينه
جواب و يروپ متشكل لربن حل امتكدر كه مال اصلاح مفاتيح عموم نفوس
عالمياندر اما بغير ان تكميل نفس رسول واحد مقصود ضمنى و عرضى دوش
و الامم متفاضله بيزد بعضها على بعض فيفاضل الرسول في علم الارسل
بفاضل اممها و هو قوله تعالى تلك الرسل فضلنا بعضهم على بعض كما هم
فيها يرجع الى ذواتهم عليهم السلام من العلق و الاحكام متفاضلون بحسب
استعداد انهم و هو قوله تعالى و لقد فضلنا بعض النبيين على بعض خالا
امم ناس اسيد بري برون زياده و نقصان استعداداتك متفاوت در ربي
ارسل رسالت في مقتضيات متفاوتة و زرين اولوب بونارك دخی علوم
استعداد لوي متفاوتة اولور نك قران عظيم ده تفاضل رسال على
و خلقا بيان اولمشدر آية مسطوبه ناطقه در و رسل مزبور علم علوم
رسالاتك متفاوتة اولو قلري كمي نفس لربيه راجع اولان كمالات انسانيه ده دخی
متفاوتة توصيف اولما يوب بعض النبيين ايله تعبير اولندي اتمه نسبت ايله
كمالات تفاوتي مقصود اولما دونه اشارت در لكن بونكيه شراح تنبيه
اتما مشا در اگر چه بعض ناظرين نسبت ظاهرا فابعضنه اضافت ايله مستر
در و قال تعالى في حق الخلق والله فضل بعضكم على بعض في الرزق و الرزق
منه ما هو روحاني كالمعلوم و حتى كالا عذبة و ما ينزل الحق الا هو معلوم
وهو التحقيق الذي يطلبه الخلق فان الله اعطى كل شئ خلقه فينزل
عليه بقدر ما يشاء الا ما علم حكم به و ما علم كما قلنا الا بما اعطاه المعلوم
من نفسه دخی الله تعالى خلق مطلق حقه تفاوت فضولي رزقه
بيان بيوردي علم نسبت ايله بيان اتمدي و تفاوت علومه بي مناسبت
كور مدي بلکه رزق عامي خلق عامه مناسب كورب و روحاني ايله جسماني
يه تقسيم اتيكه برسيه مقوله علوم برسيه مقوله اعديده در بعد
بين الخلق تفاوت نسبت بيا انه متصدى اولوب بيوردي و ما
ينزل الاله يعني انزال سماوي قبول و انفعال ارضيه و متحنه حبي ايله
اولور و اذاق مقدريه تابع قلنور و اولقدر معلوم ايمان ثابته نك
استعداد اذلية لربيه كور طلب اذكرك حقوق در زيرا الله تعالى اولافيض
اقدس ذوات ممكنه في تقاضاي اسمايله اعطا
اذكرك مكره متيني حبي فيض مقدس انلم
انزال اذاق ايدر متيني حود علمه موافق

فهم و انفسه و نك
مقصود اولو رسال
بهم تفاوت
و ما ينزل الحق الا هو معلوم

اولور و علمي حبي قضاء احكام ايدر علمي حود كرو معلومات ايمانك اعطايه
حبي در نك تفصيل سبق ايتشدر علمي معلومه تابع اولور و نك
مسئله در حاصل كلام حق جل و علا اول رفقة واحدة فيض اقدس هر
هر شئ اعطا خلق ايدر بعد فيض مقدس اول اعطا اندو كي خلقه اول
خزائن سموات و ارضيه ده بعلك نبات و حيوانك بعد اصلا با و امهات
ترك اندو كي و دايغه شئ نفسي حدوث شروط و ظهور اسباب و اوقا نك
تعلق متيني حبي ايله تنزيل قيلول ربي عفته بن انزال امر رفع در تنزيل
اندو ربي ده كلري معنى بو تحقيق ايله متين اولور فالتوقيت في الاصل
للمعلوم و القضاء و العلم و الارادة و المشية متبع للمقدور پس توقيت
اشياء اوقات مقيد سنده نسبت و تقدير حاصل معلوم ايجون ثابت
و معلوم ايله قايم امر در پس قضا و علم و ارادة و مشية جمله سني تابع قدر
و قدر تابع معلوم و مقدور در فقه القدر من اجل العلوم و ما يفهمه
الله سبحانه و تعالى الامن اختصاصه بالمعرفة التامة پس قدر ك
علم قدر در اعظم جميع علوم در حق تعالى بو علم ذاته مختص اندو كي معرفت تامة
اصحابه تعليم ايتشدر يعني اهل الله و كاملين در كاه اولنك مخصوص علم
علم كيميا كيمي مثلام فالعلم ببيوطي الراحة الكلية للعالم به و يعطى العذاب الاليم
للعالم به ايضا فهو يعطى النصيب پس علم ستر قدر صاحب من وجه
راحة تام بخش ايدر و من وجه آخر عذاب اليم و حاله چانه و يور و وجه
لربن شرح بيان ايتشدر اما فقير ايدر رين بر عارف مكاشف بو قدر كه
مقتضاي ذاتي ذاتن تخلف اتمدو كني بلوب سرور دايي ايله سرور
اوليه زير عين باقي طالب اولور و نك اذاق مقدريه كوك علوم روحانيات
كوك اعديده و الميسه و حسيك جسمانيات و قسده هر برسيه و اصل اولوب
و جميع مقاصد جبليه سيم نفسه حاصل اولما غني بيلور اوقات مقينه سنده
منتظر اولور اما عارف مكاشف حشيتة معرفتي معتبر اولور و نك حاله
قوت مطلوب بدن يا فقدان موجودن عذاب اليم ترتيب ايتك اصلا جبليه
مقتضا سنجه دكلور بلکه هو اي نفسانيه سيم حبي ايله بشري صفتي ايله
غير كوك نم جبليه سنده مايل اولور و فساد اضداد عناصر دن نايه اولان حردو على
و صري سيمي ايله نفسني مثالم قيلول اما الم من بور عوارض حادته سيمي الله
امر اي دكلور اكر امر ذاتي و خلق جبليه سيم اولاد رين ازلدن اول نك
مستعد اولور ايدر پس نفس انساني بحسب الظاهر بعض مطالب عالیه دن
عدم استعدادن فن ايتكله ما يوس اولمقدن تا الم حاصل اتمدو كند شبه

یوقر و اما بزم مذما موز کشف عرفانه معید در پی بر عارف فید حیثیت
 مذکوره ایله عین ثابت سزک ازله خلاف مقتضایه آئین و خلاف مقتضایه
 کذب و عالم آئین بر مطلب سخی یوقدر که فوق قدره متاکم اولق بعد در مکر حین
 تالدر محجوب اوله اول تقدیر حکم مکاشفه اولمز سوز خود مکاشف
 عارفه در حاصل کلام تالم عوارض حادته سببی الیه اولق کرید مطلق اولمز
 مناسب دکلدر بر حکمین مزبورین نقیضین اولق باعتبار الظاهر را قلمداد
 قوت استدلال حاصل اولان عذاب الیه ایسه اولمز عارفه ترتب اکت
 احتمال عقلی دکلدر زیر اسماء مرتبندون تخلف ایتمز لا بتدریج کلمات الله در
 و ترتیب اسماء تکمیل ذات یحیون در عین واحدی تکمیل یحیون ذات مطلقه ترتب
 نقضی ایتمکی عارف تخمیل می آید بر مزاق معرفت بوکه مساعدي اولمز بعد
 تأمل عارفانه اولنسه نظر مزبورین قدس سره حضرت تلمیذ نفی ثابید غریب
 واقع اولان نظریه ملا یمدد الله تعالی علم و به وصف الحق نفسه بالفض
 والرضی دخی بو ستر قدره علم سی ایله که معلومات ثابتیه علم در حق تعالی
 ذاتی وصف و غضب و رضا الیه توصیف قیلدی زیر ایمان مزبورین بمکاشف
 ایله نسب و اسماء و مظاهر مید اولوب جناحین قهر و جلال لطف و جمال
 نسبت طریقی بین و شمال ایله اقتضای دارین واستدعای مقررین قیلوب
 بر بولویکها هی جنته نعیم و بر بولویکها رازل دور خیم اولدی و به تقابل
 الالهیه در و وصف مزبور سببی ایله تقابل اسماء ظاهر اولدی زیر ایمان
 مؤمنه مطیع طلب ایمانله مظهر تجلی لطف و رحمان اولدو ایمان عاصیه
 طالب کفر و خذلان اولوب مظاهر قهر سبحان اولدو فحقیقه حکم بالوجود المطلق
 و الموجود المقتدلایمکن ان یكون شیء اتم منه ولا اقوی ولا اعظم الغیوم ضمیرها
 المتقدی و عین المتقدی بر حقیقه علم قدر موجود مطلقه حکم اولور اثبات
 غضب و رضا و وصف صفات لطف و قهر و سترادنا سربله موجود مقتد
 دخی حاکم اولور سعادت و شقا و فخرین و سایرین ماحیت غضب و رضاده
 افراد قلی ایله و ممکن اولمز که دایره ستر قدر دن تام الاحاطه و قوت الاثر و
 اعظم القدر بر شیء اولمز زیر معتقدی و غیر معتقدی به حکم شامل بر بعضی
 بعضی حکم مظهر نه متجاوز و بعضی اخری مظهری نه لازم بولنما غله و لما
 کانت الانبیاء صلوات تعالی علیهم اجمعین لما اخذ علمها الامن الوحي الخاص
 الالهی قلوبهم سادجه من النظر العقلي لعلهم بقصور العقل من حیث
 نظره الفکری عن ادراك ما لا ینال الا بالذوق و قوت که گروه انبیا صلوات الله
 علیهم الیوم الخزاء علوم مختصه لرین و حی خاص الهیون کام واسطه ملک کاه

نقضین دن مراد ضلالت دیک اولان
 نقض مطمح اولیه زو قضا
 دفع کلمه و ضلالت ایسه صفتین و بعد
 سیر در موضوع و اصل و در بیان
 اجتماع ممکن اولدو سوز و بیان
 متا و اکت غرضه بن اعتبار
 اولنسه قابلست

وجه خاص اصطلاح خاصه کان در
 بطریق الاسباب اولیان
 تکرار مستعملست

بعضی

کاه وجه خاصون بالذات اخذدن اولوب طریق کسب و اقتضا طوئما در سه پی
 بالاستعداد و الخاصیه قلبیه نظر عقیدت ساده اولدی زیر بلدر که
 ذوق فطری اولنسه عقل نظر حقایق اشیا فی نفس امریه اوزده بلکدن ماضر
 مادامکه نظر جذاده اولمیه پس رفع سوال مقدرا یلکه اخبار من عند الله
 دخی منازعه و قه مخصوص اولان معارفه متمشی اولمز زیر اسباب مدکر
 بر برینه متباین و مثلاً بر یجمع و بر یبصر فلم یبق العلم کامل الا بالحق
 الالهی و ما یكشف الحق عن عین البصائر و الابصار من الاعطیه فیدرک
 الامور قدیمها و جدیدها و وجوها و محالها و اوجیهها و جاینها علی ما هی علی
 فی حقایقها و ایمانها پس بوقد یوجه تمکنه بر عمل کامل بولنما لامرک حقیقی
 الهیک اولایخود عین بصایردن کشف عطا و البصائر دن دفع حجاب سببی ایله
 اولکه انکشاف تام حاصل اولور امور قدیمه و حادته و اشیا موجوده و
 معدومه و محالات و واجبات و جایزات حقایق نفس امریه لرین و عین ثابت
 لرین اوزده مراتب معرفت صورت بغلیه و لما کان مطلب العرفه علی
 الطریقه الخاصه لذلك وقع العقب علیه كما ورد فی الخبر و قناته مطلب غریز
 علیه السلام که معرفه ستر قدره در طریقه خاصه و بنویه اوزده واقع اولدی
 ایسه که طریقه اخبار ملک در اول اجلن الله تعالی دن صدور عتابه
 سبب اولدی که خبره وارد اولشدر اگر یا غریب بوطیبت منتهمی بود امیه
 دف محتج اولمز سک اسمی دیوان انبیان مای و راجی و رافع اولمز در
 زیر طریق حصول ستر قدر کشف اختصاص در طریق بنوت ایسه اخبار و
 واسطه در طریق بالذات اولان علم بالواسطه حاصل اولماز فلوم کشف
 الذکرناه ربما ما کان یقع علیه غیب فی ذلک و الذلیل علی سزاجه له قلبه
 قوله فی بعض الوجوه انی یحیی هذ الله بعد موتها پس اگر عین علیه السلام
 کشف مزبور طلب الله و طلبه استدلالی اولسه بوجه مظهر عتاب
 اولمز ابریه و برما لفظی دلالت ایدر که طلب مزبور استعداد له اولنسه مظهر
 عتاب اولما غنه مانع اولمیه بعد حضرت غریزک لوح خاطری نقض نظر دن
 ساده اولور و غنه بعضی وجه تفسیره ده انی یحیی هذ قولي ایله سوالی
 دلالت ایدر که معرفه سربا فعال قادر کون و قساد و مبدی معادنه قاص
 اولر بعضی وجه قصص بر صری بود که مفسرین دن بعضی قاتنک قول
 مزبور ک قائلیم غریز دکلدر بلکه ارمیا بعضی اخری خبره م بعضی بر علی
 کافر در یمشرو و اما عندنا فصورته علیه السلام فی قوله هکذا الصوره
 ابراهیم علیه السلام ارنی کیف یحیی الموتی و یقتضی لک الجواب بالقبول

بعضی غنیک معرفه الله سربا بود و قاتنکدن
 قاصد و کما غنه و لا یحیی و ان در غنیک سربا

أظهر الحق سبحانه فيه قوله فامانة الله ما يتر عام ثم بعثه فقال وانظر
الى العظام كيف ينشزها ثم نكسوها لحمًا فهاين كيف ينبت الاجسام مما
بينه تحقيق قاره الكيفية اما يرم قنومزده كما شراهل كشف وشهود
بصولة سؤال عزيز استغراب واستعجاب مستضئ دكل مقام ولاية
ونق ايله محقق اولان قادر موحّد محي وميت اولان حقد
احياء امواتي واعاده يارواحي بعيد كور من بين علك سؤال عزيز عليه
اللام جواب قلى اقتضا ايوب جواب قولي مطابق سؤال اولاد وحيي
حق قال اول فضل مسؤولي لفر عزينه اظهار اتدوكي فامانة الله مائة عام ثم
بعثه قولند بيا نقلي واول فضل بعث سؤال سائلك مطابق اولوي
اول بعث اجمال بعده تفصيل ايوب بعثك جميع لوازمه كوستري كه
عظام متفرقة بيزده جمع ايوب وكسوة ليله صولة جمعية بعلمه قدر كيفية اثبات
اجسام مما ينز كور نور فسأل عن القدر ولا يدرك هذا الا بالكشف
للأشياء في حال بثوتها في عدمها في اعطى لك برحق تعالى كيفية احيائي
عزيره كوستري كي جين ده لسان طالك كيفية قدر في سؤال ادبي بعث ثبوت
ايمان وكيفية ابتد آو وجود مقدرات وبونارك ادراكه ووزن طلب
التي بومطلب خود مجرد تعلم مخلوق ايله حاصل اولان بلكه كشف الهية موقوف
والشمال بثوتن وعدم اصل لورنه ايدوكي مكشوف اولمغ سببي در بوعلم
عالي خود حقيقة عزيره علم قدوده اعطا اولمتش فكدر واولمغ فان ذلك من
خصايص الاطلاع الالهي فمن الحال ان يعلم الا هو فانها خصايص الاول اعني مطلع
الغيب الاله لا يعلمها الا هو زير بومز كور اولان جميعا اطلاع الهية مخصوص
اولان اشياء نور نكده وجهي من بعد ظاهر اولوري
بوعلم الله دن غيري بل ملك محال وغير محقد زير
مفاتيح اولر بالطبع والذات علم مخلوقون عالمي وشان
خاد ثرت برتر در وقد يطلع الله ما يشاء من عبادته علم بعض
الامور من ذلك الوجه ان اولور كه الله تعالى اعباد
مقر بين دن دلدوكي عبد حاصني ذلك المذكور دن
بعض امور مطلع قياوز مثلا بعض ايمان ثابتة نك
بعض احواليه وبعض استوداني علم ككشف اتمكه لكن
كيفية افتتاح وجود ذوق وجد انه ادراك اولمغ زير حضا
بص الهية دن در نكده ايضا اولكسه كركور واعلم الله لا تستي الا في حال
الفتح حال الفتح هو حال كونه تعلق التكون بالاشياء وقل ان شئت حال

تعلق القدرة بالمقدور ولا ذوق لغير الله في ذلك ومعلومك اولسون
بتحقيق شان وحال بوموال اوزرندوكه اشياء اعدام ثابتة اولو فكر حاله
مفاتيح تكمية اولمغ لولا حال فتح تسمية اولور لولا فتح اشياء تكون تعلق
اتدوكي حاله بخود مقدوراته تعلق اتدوكي زماندر وتكون مزبورده
حقن غير نيك ذوق بوقدر فلا يقع فيها تجلي ولا كشف على طريق الذوق
الآقدر ولا فعل الله خاصة اذ لا الوجود المطلق الذي لا يقيد بقدرة
مزبورده عبد ذوق طريق ايله تجلي وكشف واقع اولمغ زير قدرت وفعل حقا
الهية دن در زير وجود مطلق حقه مخصوص در حقيقة قدر وجود
مطلق مخصوص اولو في كبري وجود مقيد صاحبي اليجاد واعدامه
قادر اولان مكر حقد غنايت سابقة اول اول تقديره دخي قدرت
حقدر نهايت وجود مقيد يوزنن تصرف كوستري نك قرآنم
بيور فلا يظهر على غيبه احدا الا لمن ارتضى من رسول محمد عليه السلام
كي حقد سبق امتش اوله وعيسى عليه السلام كي برسه شق قمر بريسته
احياء موة بعزم وويلش در صدق رسالت مصلحتي ايون فلما راينا عتب
الحق له عليه السلام في سؤاله في المقدور علمنا انه عليه السلام طلب هذه
الاطلاع وقتا كه برحقك عزير عليه السلام علم قدره واقع اولان سؤاله
عنا بن مشاهد اتك ايسه بلكه كعزير عليه السلام اطلاع مزوري
طلب ايتش بعينه قدر وك مقدوره تعلقك شهود ذوق سن استش بوق
خصايص الهية دن در فطلب ان يكون له تعلق بالمقدور يعني بين
عزير عليه السلام ذات ايون قدرة تامر نك ذوقن طلب ادوكي ظاهر
اولوي زير تعلق قدرة بالمقدور ك شهود ذوقسي قادر بالذات مخصوص
اول منصب خاصي استودكيون معاتب اولديكه طلب ايله عطا اولور كدر
وما يقتضي ذلك الامن له الوجود المطلق فطلب ما لا يمكن وجوده في الحلق
ذوقا يعني مزبور اولاد تعلقك ذوقن اقتضا ايتز الا واجب الوجود مطلق ايد
بر عزير عليه السلام نفس مخلوق ايكن مقتضاي خالق اولان غي استدي
كهو كز اول مقتضايك خلقن صدور ي بحسب الذوق كمان اولمان
فان الكيفيات لا تدرك الا بالذوق واقامار ويناها ما اوحى الله به
اليه ليزلم قننه لا محو نك اسمك من ديوان النوق اي ارفع عنك طريق الخلق
واعطيك الامور على التجلي والتجلي لا يكون الا بمانت عليه من الاستعداد الذي يقع
الادرك الذوقا يعني زير الكيفيات وجرايت زكر فكر ايله تقييد اولمغ ذوقا
ايلدراك اولور فعل وصور استرازم روايت اتدوكوز خبر وسما وي

وحي الهى له ان طلب معهود دن فرغت انم رسك اسموكى ديوان بنو تدن
محو ايدى رين يعنى سندن طريق خبر و اخباري دفع ايدوب طريق بخلي
و شهود اعطا ايدى رين تحت خود استعداد قديموكه تابع درك اول
استعداد مدارك ذوق قدر كه في الحقيقة جبره قرب ولايت دن **فصل**
انك ما ادركت الا بحسب استعدادك فتستظر في هذه الامور التي
طلبت فما لم تله تقام انه ليس عندك الاستعداد الذي يطلبه وان ذلك
من خصايص الذات الالهية وقد علمت ان الله تعالى اعطى كل شئ خلقه
ولم يعطك هذا الاستعداد الا ما في حقها هو خلقك ولو كان خلقك لا عطاك
الذي اخبر انه اعطى كل شئ في خلقه فانت الذي تهني عن مثل هذا السؤال
من نفسك لا يحتاج فيه الى الهى الحق وهذا غناية من الله تعالى بغريه عليه
السلام من علم ذلك من علمه وجعل من جهله يس بو تقديره معلوم اولو كه
ادراك بحسب الاستعداد اولو زير ابو مطلوبك اولو معلوم نظري به
متوجه ولسك ما دامكه استعداد اوليه اولو معلوم تحصيل ايدى رسك يس
بونك ايله استدلال ايدى رسك كه سندن اولو معلوم تقاضي ايدى استعداد يونغش
اكو ولايدى البته اني اقتضا ايدى رسك اولو مطلوبي كسب واقتضا حقه
حقه مخصوص حالت ايدو كن بيلور سندن حال اسن هر شئيه حتى تعالى حضرت
استعداد قدوم و يوروب و علوم مكشبه اكا تابع ايدو كن سابقا بلوك ايدو كن اول
استعداد خاص سذك خلقك دكل و خلقتوكه اعطا و لغش حالت دكل ايدى اكو زك
اول استعداد نسبتك ولايدى مخبر اية قرآنية كه اعطى كل شئ خلقه **در**
سكا اني اعطا وخبرني انها ايدى رسك سندن دني بالضروري نفسك
اقتضايه ايله بوسوال دن منتهي و فاعل اولو ايدى رسك ونهي الهية محتاج و لماز
ايدى رسك بيور رجون خبر موز بور دن ظاهر شان عز موز سلب
بنوي مستقر ايسه حضرت شيخ افاده بالتضرع ايدو كه عتاب مزبور حق
عزير بيمه بينوع ادبي دن فايضا و لغش عنايت سبحاني و تاديب و حمايه ايله
و بونك عنايت اولوب عتاب اولاد و غن بلن بلدي بلين بلادي عالم دن
مراد نفس شيخ اوله قدس سره و قنا كه علم سز قدر ذات حقه يا حقا اعلام
اندو كي خواصه فخص اولدي ايسه كه انبيا و اولياد **بيان**
صفه بنوق ولايت شروع ايدوب بيور دي **واعلم ان الاول**
ية هي الفلك المحيط العام ولهذا لم تنقطع ولها الانبياء العام
واما بنوق الشريعة والرسالة فينقطعون في محمد صلى الله تعالى عليه
وسلم قد انقطعت فلا يبي بعدى يعنى مشرعا او مشرعا و لا رسول

كما قال النبي صلى الله تعالى عليه
ادبني بلقي فاحسن تاديبه
مطهر

هو

هو الشريعة امور عانة دن فلك ايله تعبير شيخك اصطلاحات قدسه سندن در ولا
يتك خود فلكه مشابهتي احاطه و عموم مظاهر جهتتون ظاهر در اول
اجل دن فلك مزبور ي احاطه و عموم ايله توصيف ايتد لرو
فلك ولايتك احاطه سندن دركه مظهر منقطع اولمز و افراد خارجيه به
تناه بولماز دني ولايت مزبور ايجوب اخبار عام و اورد كه جميع اشيا دن
خبر و يور كرك روحانيات كرك جسمانيات اما بنوق جسمانيات دن خبره
اكثر در بعد بنوق شريعت و ولايت تشريع بونك منقطعة در اول
اجل دن محمد عليه السلام ده انقطاع بولش دركه ولايتي بوري تفيد
مقراض قاطع جنس بنوق قلش در پس من بعد بني مشرع كلو و كي كي
كسر رايله بني مشرع له دني كلز فتح رايله كه بونك دائره بيشريعت اخل
و كلم شريعت حامل اولانك رسول شرع كلو و كي كي **وهو الحديث قصير**
ظهور انبياء الله لانه يتضمن انقطاع روق العبودية الكاملة التامة
فلا ينطلق عليها اسمها الحاق بها فان العبد يري ان لا يشرك سببه
وهو الله في الاسم والله لم يستشع بنوع ولا رسول و سمي بالولي و انصف
الاسم فقال الله ولي الذي آمنوا وقال هو الولي الحميد وهذه الاسم باق
على عباده الله دنيا و آخر فلم يبق اسم يختص به العبد دون الحق بالقطاع
البنوق والرسالة حديث مزبور كه انقطاع بنو تدن فجر در اولياء
اللهك ظهور في قطع امتشدر ننه كه حديث مزبور دن عبوديه كامله
قطع اقتضا ايدو و لي خود عبوديه كامله ايله متصف اولمز ما دامكه بنوق
اوليه زير بنوق و رسالت اولسه و لي به عبوديه خاصه اسمي متعلق
اولمز يس و لي نك ظهور كسر و قطع اولمز ايجاب ايدو زير عبد كامل به
خاص استر ك سندن انوك سببي ايله ممتاز اوله الله تعالى ايسه ولي ايله
متصف و سمي اولو اما بني ايله و رسول الله و لماز نك ايتين مذكور در
اسم ولايت ايسه دنياه و اخر دن عباد الله اطلاق اولو نور يس بنوق
و رسالت منقطع اولماق عبد مختص و خالص اسم و صفة باق قلن
الا ان الله تعالى لطيف بعباده فابق لهم البنوق العامة التي لا تشرع فيها
وابقى لهم الشريعة والاجتهاد في بنوق الاحكام و ابقى لهم لور الله في الشريعة
فقال العلماء ورثة الانبياء و ما ثمة ميراث في ذلك الا فيما اجتهدوا فيه
في الاحكام مشرعون يعنى اكو بنوق تشريعيه به ولايت منقطع در كن الله
تعالى عبادن كلف و شفقت ايدوب بنوق عمارة التشرع انلوك ايجوب ابقا
اندي دني انلوك ايجوب تشرع في الاجتهاد دني ابقا انديك قليسات عقلة ايله

مضامین احکام در خارج ادب و شریع اندر دخی ندر و رتبه و التشریع دخی
 ایقانیکه العلماء و رتبه الانبیاء حکمی ایلد تشریف قیلد بونلک ایستد
 میرانی اجتهاد ادب و مشروع قلد قلدی احکامده ثابتد علمادن مرادی
 ظاهری و باطنی به عامدرم فاذا رایت البتة یتکلم بکلام خارج عن التشریع
 من حیث هو عارف پس من چن کورسک که برین تشریع خارج کلامده تکلم ایدر
 مثلاً لودلیم بحبل لطمط علی الله کی دخی حدیث قرب فرایض و قرب نوافل
 کی اول کلمه جهت ولایت و معرفتی سببی ایلد در بنوت ایلد دکلد زید بنوت
 جهت خلقیه در و امکاندر ولایت جهت مقانیة و وجوب در و لهذا مقام مرجع
 هو عالم و ولی الله و اکمال من حیث هو رسول اود و شریع و شروع پس بو
 اجلدن در کم مقام نبی عالم و ولی اولد و غی حیثیتلن ایسم فاذا سمعت
 احدا من اهل الله یقول او ینقل الیک عنه انه قال الولاية اعلمی من النبوة فلیس
 یزید ذلک القائل الا ما ذکرنا فی من چن بر عارف محقق بالذات اشعک
 یا اذن منقول اولد که صفة نبوتدن اعلامدر سن بلکه مراد قائل بنم
 ذکر ایدر که معنادر که حیثیة ولایت حیثیة نبوتدن اعلامدر یوحسد
 ولی تابع نبی متبوعدن اعلاملق محالدر زید اولی ده جهت بنوت فایته
 نبی مشرخر خود جهتین جامودر او سمعت یقول ان الولی فوق النبوة
 و الرسول قائم یفیه بذلک فی شخص واحد و هو ان الرسول من حیث انه هو ولی
 الله منه من حیث هو نبی و رسول لان الولی التابع له اعلمی منه فان التابع لا
 یدرک المتبوع ابد فیما هو تابع له فیه از لودر که لم یکن تابعا له فافهم یا خود
 ولی بنیک و رسولک فوقند در دیواستماع استیک بوندن دخی امر شخص
 واحد و حیثیة نسبت ایلد دکدر رسول ولی اولد و غی اعتبار ایلد نبی و رسول
 اولد و غی اعتباردی الله در زید اولی تابع حیثیت ولایتده متبوعه غالب لودر
 و الاتابع و متبوع اولوق لازم کلور فرجع الرسول و البتة المشرع الی الولاية
 و العلم لا ترى ان الله تعالی قدم بطلب الزیادة من العلم لامن غیره فقال قل
 رب زدنی علما و ذلک انک تعلم ان الشرع تکلیف باعمال مخصوصة و محلها
 هذه الاراضی منقطعة و الولاية لیست كذلك اذ لو انقطعت من حیث هی كما
 انقطعت الرسالة من حیث هی لم یبق لها اسم و الولی اسم باق الله تعالی
 بر رسولک و نبی مشرخر من جعلری ولایت و علم در کور من عن الله تعالی
 علیک زیاده سن طلب اتمکه امر ندی غیر بنیک زیاده سخی طلبه امر تمیدی
 نته که قل رب زدنی علما ددی و جری بودر که تحقیقا شرع نبوت عباد الله
 تکلیف اعمال مخصوصه در اعمال ایسه محلی وارد نیادر اضرته تجاوز اتمن

محل ایسه

محل ایسه منقطع در بر اعمال حاله سیه دخی منقطع اولد اقامه و ولایت
 منقطعه دکلدرا کو منقطع اولد رسالت انقطاعی کی هو کز اسم و رسمی
 باغ قلن ایدی اسم ولی خود الله ایچنی ثابت در و باقی در الله ولی الذین
 امنوا ایکی مواضع قرآنیة ده متعدده مذکور در م فهو عبیدم تخلفا و
 تحقیقا و تولقا پر حقیقة ولایت واجب ایلد ممکن میانه مشترک اولوب
 لکن واجبده تجلای بالذات و الاصاله و کمنا تده بالسمع و الاضافه
 اولد و غی کی ولایت دخی واجب بالاصالة حواصق عباد ایچنی بالتبع
 ثابتدر و بعضندن تخلفا ثابتدر و بعض اخرده تحقیق طریق ایلد بعض اخر
 ده تعلق جهتی ایلد ثابتدر مرتبه اولی عبد صفاتی و افعال صفات
 و افعال حقه افنا ایدر بخلق یا خلق الله اتمکه دیر لور مرتبه ثانیه
 داتی ذات حقه افنا اتمکه دیر لور مرتبه ثالثه فنا و داتی کور
 افعال و بقایه تعلق اتمکه دیر لور فرق بعد الجمع دخی اصطلاح ایدر لور بعض
 نسخه ده تحقیق تقدیم اولمشث لما لیا شرف رتبه به اعتبار ایله کی
 اقایو نسخه ده وصفک طبعه موافقتی وارد در زیر اسالك ابتداء صفات
 و افعال صفات و افعال حقه فای فکور و تخلق باخلاق الله ایدر بعد
 ذات ذات حقه فانی ایدر بخلق بالحق ایدر و بعد الفتا کور و باقیاته
 تعلق ایدر که اول مرتبه بقا بعد الفنا و فرق بعد الجمع دخی دیر لور
 آخر مرتب در م رجم صوفیه و بالی افندک کتاب ترتیب سابق اوزره
 شرح ایدر بوجه خلقی افنا صفات ایلد تغییر ایدر بوجه تعلق
 افنا افعال ایلد بیات بیور مشل و جری فهم اولمن زید افنا ذات
 افنا صفات و افعال داخلر خصوصاً تعلقک افنا افعال هیچ علقه
 به یوقدر منلا جای مرموم بوحتک رخصا شبهند رفیع قناعه و غایه
 قلمرین اقامته اولقدر همت و عنایت بیورمه مشل در غالب سفر
 معارفدن فقرای فضلده خورانه مل دوی ایقائ نواله در الله
 تعالی اعلم فقولہ تعالی للعزیز لیس لم یسئله عن السؤال عن ماهیة
 لا یحی اسمک من دیوان النبوة فیما یتک الامر کشف بالجمالی و یزول
 عنک اسم النبوة الرسول و یبقی له ولایتة لفظ قوله مبدی و ضری محذوق
 و عد لفظ در و وعید در اعتبارین ایلد ایتک دلالت قرینیه ایلد خوف او
 لشد یعنی الله تعالی عزیر خطاب ایلد قول شرطیه به کم اگر ملهیه قدرت
 قطع سوال اتمزاسک دیوان نبوتدن اسمکی میوایدین پس اول حجاب
 رسم و اسم محو و زال بولوق ایلد امر و حال کشف تجلای انقیات

مثلاً و تحقیقا و تخلقاً و تولقا
 و تعلقاً و بقایه تعلقاً و تولقا
 ترتیب اوزره شرح
 اولمشث
 ملاحظ

وسئل اولاد جهة ولاية قوت وبقا وحيشة نبوت ورسالت ضعف وفنا
بولوب اسم بني ورسول فايت وصفة علم وولاية ثابت قالورد يكدر
اولاد ذات فضيلة وكمال اولم اعتبار به وعيد وثبات شرف حال اولم ايلم
وعدد الا انه لما دلت قرينة الى ال على ان هذا الخطاب جري بحر الوعيد
علم من قرينة عند هذه الحالة مع الخطاب انه من الوعيد بانقطاع خصوص
بعض مراتب الولاية في هذه الدارات النبوة خصوص رتبة الولاية من
المراتب الابود كل واركة يعنه وجه حقيقة توجيه اولسند بولام و
عبد ايجون مسوق دكلد ركن وقتا كه قرينه حاله كه حضرت عزيزك
قرينه حاله ده مرور رسوال استغفر بيه ايله بو خطاب مجرب وعيد
جاري ايد وكنه دلالت انما يسد هر سامع كه بو قرينه حاله وماليه كه
خطابه اقتران عالم اولدي بلده خصوص بعض مراتب ولاية داردياد
عزيردن منقطع اولاد زير نبوة ورسالت ولايتت بمرتبه مختص
دركه ولاية سامكه اولدو وحق بل بندن بعضه بود في شامله دره فيعلم انه على
من الولي الذي لا نبوة تشريع عنده ولا ركه بوي وعيد مزبورك وروندك
معلوم اولورك بيه شول وليف على دركه انه نه نبوة تشريع بولونه ونه
رسالت ومن اقترنت عنده حاله اخرى يقتضيها ايضا من رتبة النبوة
ثبت عنده عن هذا وعدا وعيد وان سؤاله عن القدر مقبول اذ النبوة
الحاق ويصرف بقرينة الحالات النبي من حيث له في الولاية هذا الاختصاص حال
ان يقدم على عالم يعلم ان الله يكرهه منه او يقدم على عالم يعلم ان حصوله
اقابوني عارف بالله كه مقتضيات مرتبه نبوتت برهالة اخرى مقارنية ايد
مثلا حقايق اشيايه كما هي عارف اولان بني كامل الولاية كيه كه قدرتت مقلد
رانه كيفية تقلص بحسب الذوق والوجدان مطلقه انك ياندر كلام مزبور
وعدايد وديكي ظاهر وعيد كوكلي باهر در وانك قدرتت سؤالي عندانه
مقبول اولور وقرينه حاله ايله معلوم اولورك نبينك ولاية خاصة بيه
سببي ايله في الدر كه الله تعالى خسر نرينك قاتندن سؤالي مكره اولان
اشاد وحصولي مشكل ومتنع اولان مجرولان ان سكانه اقدام ايد
فاذا لم ننهذ الاول عند راقرتت عند وقررت اخرج هذه الخطا اللمح
عند في قوله لا يجوز اسمك من بوان النبوة مخرج الوعد وصار خبر ايد على علو
مرتبه باقية وهي المرتبة الباقية على الانبياء والرسال في دار الال حرم التي
ليست بمحل لشرع يكون عليه احد من خلق الله في الجنة ولا نار بعد
الدخول فيها بس فتن كه احوال مذكورة لك اقترانته حال اولم انه لا يق

اولان نفسه اقتران مزبور حاصل ومتقرر اولسه خطاب الهي كه لا يجوز خطا
بيور انك فاسد مخرج وعده اخرج اولنور وعيله حمل اولنور في خبر اولورك
علو مرتبه بباقيه دلالت ايد انبيا ورسلك دار آخر تن خصايصندون
اولور ذير احكام دار دنيا انقطاع بولور محلي فوت اولم انه زير دار مزبور
مخلوقاتن بر فردك شريعتي اولم انه قابل محال اولم انه اهل الجنة
ونه اهالي نار دن مادامكه داخل ووارد اولمش ولا لر زير دارين
دن بر سبه تكليف وعمل دكلد بلكه دار مجازا تدرك وانما قيدنا بالذ
حول في الدارين الجنة والنار لما شرع يوم القيمة لاصحاب القرات
والاطفال الصغار والمجانين فيحشر هو لا في صعيد واحد لاقاة الاول
والمؤاخذه الجرمية والثواب العلي في اصحاب الجنة فلا يشتر في صعيد واحد بعزل
عن الناس بعث فيهم بنين من فضلهم وتمثل لهم نار تاتي بها هذه النبي المبعوث
فذلك اليوم فيقول انار سول الله اليكم فيقع عندهم التصديق به ويقع التكذيب
عند بعضه ويقول لهم اقتحموا هذه النار بانفسكم فمن اطاعني فقد نجاد و دخل
الجنة ومن عصاني وخالف امري هلك وكان من اهل النار فمن مثل امره
ورمي بنفسه فيها سفدون لالثواب العلي ووجد تلك النار بردا وسلاما
ومن عصاه استحق العسوة ودخل النار فنزل فيها بعلمه الى الف ليقول لهم
مراتنه في عباد بقي من كوري كدار اخرته محل شريعت وكليف اولم مقدر
دخول دارين ايله تكليف اندو كوزك وجهي بودركه يوم قيامت اصحاب فاة
كه بني ورسول مبعوث اولماد وغي مدتت اهالي يه در واطفال صغار
مجانين باعتبار ايجون شرع لك وضع اولوب وبوجه سي برارض مستوبه
جمع اولوب بعد المحاسبة مؤاخذه ومجازات وثواب انمال خير لك ايله
مكافات اولنور لير ذير اهل فوت وقيل البالغ متوف اولان اطفال وشرف
عقله مشرف ومكلفا ولمان مجانين معزور در زير استعداد ازلية لك
بومعناي منقاضي در وامتنان التي سبق انما بجه عدول وتسوية بولنر
واسباب علل وشروط وجود معلولات ممكنة اولم في عادة بهية ومشتية شهية
لهية در پس قوم مزبور عامة ناسد بعيد بر سعيد سفيدة مختور
اولا لير بولرك ايجون برافضلي كندو ليه نبوت ايله مبعوث اولوب
وامتنان ايجون بر نار متمثل اولور اولبعث اولان كون دعواي نبوة
ايد وخلق عرض رسالت قيلور پس رسم معتاد اوزر استعداد
لر بجه بعضون تصديق ايمان وبعض اخر دن تكذيب وخلاي صادر اولور
ورسول مزبور اول قوم امتحان ايجون نار مزبور دخول ايله امر اولوب

كلو ريف من بوي ايجون قبل التكليف
دقول دارين بوقد بلكه بعد التكليف
دفي التي امر اف اصحاب بندن
اولور مستقيم

وهر مطيع اولان نايي واهل جنت وعاصي اولان هالك واهل ناره رديو اول
نوراني نامه دعوت ايدريس اول كه امر به امتثال ايدوب لغضي ناك افعال
ايدو سعيد و مثاب اولور و ناره منور اكا برد و سلام اولور و شول كه
حرفه امر به خروج و طغيان ايدوب اول ناره صوريه دخول دن
امتناع قيله في الحقيقة داخل ناره و مستحق عقوبت يور و يكار اولور
ناكه حقه صفة عدوت اقامت اولوب مؤمن و محسنه ثواب و عاصي
مسيئه عقاب ترتيب ايدوب امتياز مراتب حاصل اولور و كذلك قوله
تعالى يوم يكشف عن ساق ويدعون الى السجود بهذا التكليف و تشرع بهم
فمنهم من يستطيع ومنهم من لا يستطيع وهم الذين قال الله تعالى فيهم ويدعون
الى السجود فلا يستطيعون كما لم يستطع في الدنيا امتثال امر الله بعض العباد
كأن جهل وغيره فهذا ما يبق من الشرح في الآخرة يوم القيمة قبل دخول الجنة
والجنة فلهذا قيدناه والمحدثت العالمين يعني حضرت شيخ ايه كرمه كشف
و شهود ندر دليل و ذوقه سبيل امتياز ايدو و اما ايدو كه كلام من بعد خلاف
شرع اوليه يعني امر من بوردن منور در الهك بوقوليكه قها متد جميع شيانك
بواظني ظاهر و حقايق منكشف و باهر اولور و دينا ده سجوده استعداد
لوي مفقود اولانك آخرت عدم قدر توري متين اولور قابل انكار و امار
ديكره تشرع من نور بعينه دار دينا ده اولان تشرع در الهك بجهل نره
متشبه اولور بعضتك فعله استطاعتي بعضتك عدم استطاعت منكشف
و ظاهر قلوب قادر و اماره ديروكي دينا به نسبت ايله در اقامه وطن آخرت
نسبت عدم قدرتي ظاهر اولور ديمك در و ابي جيل ايله تمثيل عدم استطاعت
ظاهر اولور و عجب در و مزكور اولان تكليف دينا دن بقيه در كه محلي ثروت
اولا غله آخره تاخير اولندي قير ايدوبين قوت و اولان فعله خروج
اته مكره محال در اوضاع الهية ده عبث يوقدر تناسخ ايسه بلبل در اول
تقدیر جنتي صرورة عقلية ايله شهودي وجود اقتضا ايدو
واصل شرع غايه كبري اولور باخصوصه انجمن مزبوره كه احكامي هفت
اهل ظاهر قاتله متبين دكلور فروع حكم مجتهد فيها كبري در زير
بعضل بونلك اصحاب المراف قلمش در زير داد مجازاته دخول و نفيم
لغات وصوله استحقاق ايدو يوقدر دينا ده نه مظهر تكليف و امتحان
اولمش در و نه كسب حسنات و ثبات قلمش در بعضل اطفال مشركي
خدا م اهل جنت اتمش در و ثبات كبرين حظ ايجون و بالجملة با حكم شرعي
يا كشف شهود اولماحق نسب عقلية تشبهلن كالي اولن اول

فقط ايدوبين ناره منور صورت يك
خدا شريك در و حفظ الجنة بلكه
ملاك منور و نفيم اولور
ملاك

خود خطا و خلل مصور قلند اما شيخك ذوقه محقق در زير تقاضاي
استعداد و ارتباط سلسله اسباب و مسيات و حكمه و شريعت مراعات و
عهد سابقه الهية و موافات كلام شيخ مستوفاد كلام اهل ظاهر
ظني و تخميني در بعد فقير لايج اولان ايه قوانينه ده كشف ساق آخر
الامر و عاقبة العواقب حقايق اشيا انكشاف تامله منكشف اولور و يمكن
كتاية اول الشكر لواهيب الكشف واليقين والذوق والمحدثت رب العالمين
فصل حكمة بنو في كلمة عيسوي حكمة من كور و بحسب الاطلاق
كلمه عيسوي به نسبتك و جري بود كه حضرت عيسى عليه السلام بنوة عامه
ايد مبتني اولمش ازله و ابد ده نكه حين بعثت بنوة خاصه ايله مبتني
اولمش در و بنوة عامه سباجلند در كه مهوده ايكن بنو ترون خبر
ويرد يكه ان عباد الله اتاني الكتاب وجعلني نبيا ودي و اخوانه
بوشرف ايله امتياز اولدي و بطن امتد دخی خبر و يري كه لا تخون حقا
دفع غم و اضطراب قيلدي و بوسيد در كه عيسانك دعوة باطنه سي و
انار و حايه سي اغلب ايدوي و اكثر احوالي روحانيات انجا بندرت ناشي
ايدو تجدد و خروج دخی جمله و انار ولايت و نبوة عامه در در م عا و مريم
او عن نوح جبريل في صورة البشر الموجود من طين كلام خبري و طاس مقام
تقرير ايدو جبريل توله بعينه لامله اولان جبريل در شيخ قدس
سرم شهودند بين الامرين تودد كوستر كات ماء مريم و اهل لاله
ماده و هيو لانية سيد اول جلند تقدیم ذكر كبري ايجاب اتمش در و انار
جسمانيه سي كا مستند كوج فاعله احتياجي جستن نوح جبريل
دخی نبت اولمش در نكه انار و حايه سي كا راجع در و بالجملة بجهل ناي
ايكن سندن دخی بغير قابل و فاعله مكره در او و معاسنه در و مصرع ناي
نوح جبريل دخی حاله متين هيسته فاعله اولق اوزره يعني جبريل ناي
كان بين دن مخلوق اولان بشر صورتند متمثل اولور و ناي حاله ديكر
حقك فتمت لها بشر سوي قولنه ايام در م يكون الكو و ح في ذات
مظهر من الطبيعة تدعوها بسجين ذات مظهر دن مر ذات
عيسوي اولق جايز امادات مريم اولق ظاهر در تكون مراد حدوث
دكل ظهور در تظهن مراد غلبه و احكام طبيعت در خروج در طسعت
مر طبيعة مظهر اولق و اري خود مراد بقعه و تضاد و مالم كون و فساد
اولق و اري كيسي دخی دايي بجهل جيم و مانع عليتن نفيم در و في
الحقيقة سجت طبيعت اولان سلسل و اخلال و قوت و نقليات

عيسى
نص عليه السلام

وهو ليس هو وظلمات بل محسوس وبرحمتهم بولمن الله تعالى جملته من بوزن
 خلاصه من بيشتر ايلي امين وشول زمره و عارفين ده داخلين دن قيله كه قيتود من
 بوله دن الان خلاصه وجات بولوب قضاء قدس و طهارتي ماوي قبله و بعد
 ورود الحليم متجاوز خير نعيم و فائز رحمة ديم اولدو نكته نجر صادق حضره
 تنده بوايه كلمه تلاوت اولندقد كه وات منكم الا و اردها بيورد لوكه **تور**
 جناها وهي فاعده . يعنى بزاو ل جيمي تجاوز اترك حال بوكه نار من بوزن
 حاتم ايري آرد بزم نار مزده خود نابوزد در كن تجاوز مقصود در اغشت
 يا جبر المستجيرين **منته** **الحقير** بوزم و بجاوه يوزي قاره غصا **تور**
 بند قفس مجس بجن ظلم **تور** . بوقيد هوسدن نري يارب خلاص ايت .
 احسان او ماروز منتظر لطف **تور** قولم لاجل ذلك قد طالت اقا
 منه فيها فزاد على الف بتعيين . يعنى نكوة لفتح جبرين دن حاصل واحده
 بقا امره ان اولدو غيوت كه روح عيسا نك صورت بشرحه اقامتي اقامه طوله
 اولوب حتى اليقين بكون زياده اولدي ومدة سنين مزبور اقامتي مقتضى اولدو
 حضرت عيسى نك استعداد ذاتي ايدى زير احضرت عيسى نك مولدي بزم رستون
 دن مقدم قول اكثر موز جينا وزره بشيوزايله بشيول ايدى و حضرت شيخ زمان
 وزمان تاليف كتاب مخصوص كه هجرتك التي يوز الله يدي محر منده در جمله
 بيك ايك يوز الله يدي محر منده در جمله بيك ايك يوز يلدوز زياده اولدو
 والآن زمان بيك التي يوز حدوده قريب در و آخر دوره في عالم انشاء
 الله تعالى تار اولدو دعوة دين محمد شرفه نايمل اولدو حق سبحانه وتعالى بلكه
 و قمتون و شرف دين و دولتموز سلطان مراد حضرت من اولدو
 زمان سعاده و اصل قلوب قرب هدايت و مصطفى عنيت اولامين و رب العباد
 اولاد المجادني اليوم لتلا متناسل ايدى **نظم** هر كه بود دعوت ديم امين
 اولدو فات جسم جاندين امين روح من الله لامن غيره فلذا ايجي الموات و
 انشاء الذين من طين يعنى احدثت اسمادن و ساطة جبريل ايله اولتمش كلمه عليا
 در اول اسم جامعك غيريدن پيدا كرده اول اسم جامع مدني اولدو غي
 اجلد نك احياء موات الذي زيرا اسم مزبور جامع اسم حية و محي و عليم
 و قادر و نكته كه حست طيوردن خفاش انشاء الذي طين دن مركب اولدو غي حاله
 م حتى يصح من رتبة نسب به يوز في المعالي و في الدون . يعنى حق رتب
 منشأ تنده كم احدثت جامع مرتبه سيد ذاتة فايض اولان نسب
 مظهر تي ظاهر اولوب و اول نسب مظهر سبب ايله ادناده و اعلام ده
 انزى مقرر اولاد نادن من خفاش اولدو طهر جسم و زخدر و حقا

خفاش من طين
 در كبر جبريل
 و كبر ان ايدى
 و كبر مشي

وصية

وصية مثلا بتكون . يعنى الله تعالى احضرت عيسا نك كوزل جين طبيعة
 چركن تظهير اتدي دخی روح شريف صفات ذميدن و ملكات زرديله
 دن تنزيه قيدي و بوسبب ايله ذات لطيف صفة تكلو ينله كند و زانته
 مماثل و مشاركا يلا دي . اعلم ان من خصايص الارواح لا يطاء شيئا
 الا حسى ذلك الشيء و سر الحيرة فيه . تحقيقا معلومك اولسون
 كه ارواح مجرده مظاهر اسم ربدر و بونلر ك حيوة صفات ذاتة سندن
 در و صور غالية ايله تمثيل ايدو و اشيا دن هر شئي كه تعلق ايدو لرحيا
 ايدو و وقتي حله و طيغ اتسه لرونة موضع لس اتسه لرو اول محل و موضع
 حيوة بولر قد ماعدا اول محل موطعه و عاليه جوار دن اولان مواضعه
 دخی سر ايت ايدو و بالجملة اكسر علم و حيوة خاكى ذهب روحه مذهب قلغه
 سبب در اتمام از مزورده استعداد حيوة شرط درم و لهذا قبض
 السامية قبضة من اثر الرسول الذي هو جبريل عليه السلام و هو الروح
 وكان السامية و اما هذا الامر فلان عرفانه صيريل عرفان الحيوة و سر
 فنا و طيغ عليه قبض قبضة من اثر الرسول بالفتاد و الصاداي عباد
 يراه و باطراف اصابعه . يعنى سبب سابق مزكوردن اوردى در كه سامي
 اثر رسولته يعنى جبريل نك نشان قدم برافتون بر قبضه تراب اخرايدي
 زيرا امر معهودي يعنى كيفيت سر تي حيوة و ثابتر روح و روحانيات
 بيور ايدو پس جبريل عليه السلام ايدو كنه عالم و الحاق بصد و غي بر محيوة
 سر ايتن بلدي و قبضه بر تراجي الذي لقط قبضه صاذمعيه ايله تلفظ
 اولنسه اوجي طلوي قبض اتدي ديمك اولدو ضاد فهمه ايله اولنور سه
 بر مفكري اوجيله الذي ديمك اولدو . فينذناها في العمل جان العمل انصو
 البقر انما هو خلق و لواقاة اخري لنسب البقر اسم صورة الذي لتلك الصورة
 كالدماء للابل و النواح للكبش و البعير للشيتان و الصوت للانسان
 و النطق للكلب . پر سامي وضع معهود ايله اخذ اندوكي تو ابي اولدو
 حتى قومدن منخذ اولان صورة مجل معهودك داخله القا ايدو پس في
 الحال صورة مزورده حيوة بولوب نشانه لازم و فرا جيت ملايم صورة
 ايله كه اوان بقر و صدايه ابتدا ايتدي يعنى خوار قيدي كرتراي صورت
 اخرايه القا ايدو ايدو اول صورة مناسب اسناد اولنوردي مثلا صورة
 ابل اولسه و غاكش اولسه توان شاة اولسه يعار انسان اولسه نطق و
 كلام باطلاق صوت نسبت اولنوردي معلوم اولدو كه قوم موانك صلوات
 تعالى عليه مزاج بقر نسبت معنوي تيري سر ايتي در كه انصار دن معلوم

سون برقرده دخی قربان بقره و صفرین مراد بچ نفس حیوانه در لکن
 مقدما تهذیب اخلاق رؤیه حیوانیه و ظلمات بر علیه ایله نفس اماره نك
 صوره مظلله و سوادیه سی صفة صوره نورانیة ده متدل اولوب اول صورت
 مذهبه و واقع و صوره ذهبه و معنویه به دلالت اتمك اشارت قراینده
 حاصل اولوب لکن تهذیب باطن اخلاق دن عاجز اولوب عجل مذهب مزبور
 حیوانیه و اله التحاق تمشیل ایدی و طعام روحانی ایله قناعت اتمیوب
 ان نصیب علی طعام واحد تمشیل ایدی عناده و فساد لوی مشهور و صلاح و
 انقیاد لوی معروف و مذكور در فلذلك القدر من الحيوة السارية في
 الاشياء يسمى لاهوتا بين يومقدار حيوية كه اشاده ساریه در لاهوت
 تشبه اولوب زیر حيوية صفة الهیه در كه صفات اجزای مشتمله و مشتمله
 زیا اسمی امام ائمه و سبعه در كه علم و ارادة و قدرت و سمع و بصر و كلام و
 تكوين در قوله و الت سوت هو المحل القایم به ذلك الروح یعنی لاهوت
 مشتمل اولوب الحقیقه روح اولوب تلك الحيوة انكله قایم و انك سبب یسادیه
 اولوب یعنی كی ناسوت دخی روح مزبورك محلی در كه روح انكله قایم بلكه روح
 انكله باذات قایم اولوب صفات ساریه یه اولوب لاهوت صیغه و مبالغه
 اولوب اله دن مأخوذ اولوب یعنی كی ناسوت دخی كچه ناسوت مأخوذ صیغه
 مبالغه در لکن ناسه مخصوص استعمال اولوب بلكه ناسه و غیره اطلاق اولوب
 فسمي لاهوتا روحا بامقام به یعنی پس وقتا كه اسم روح صوره مشهوره
 یسوتیه و صوره مثالیه جبریلیه به علی وجه اشتراك اطلاق اولوب ایسه
 اطلاق مزبور طریق مجاز سل ایدو كنه تنبیه قصد اندي و ناسوت روح
 تشبه اولوب سبب قیام اولوب تشبیه اسمی قایم تشبیه و حاكك تابع حاكم
 اطلاق انكمله دیدی فلما تمثل الامین الذي هو جبریل علیه السلام مشر
 سوا كملت انه بشري و یدمو فقهنا فاستعانت بالله منه استعانت بجمیة منها
 یعنی وقتا كه روح الامین جبریل علیه السلام مرید یحیی صوره بشریه ده تام الخلقه
 متمثل ایدی ایسه مریدانی قوت خیالیه سنده بشر كوردی و انی
 كند و یله جماعه متوجه اكلا و و اندك جناب حقه استعاذه اندي جمعیه
 قوای نفسانیة و هم روحانیة یه ایله متوجه اولوب و فی حاكمه ليجعلها الله
 مع منه لعل ان ذلك مما لا يجوز تامة فاقاله ان جبریل كلفه مخصوصه
 امین اید زیرا مرید حضرت یزید شرا اید زیا مرید ایدو كنه عالم ایدی و محصلها
 حضور تام مع الله تعالی و الروح المعنوی پر حضرت مرید اول جمعیك حضور
 بر حضور تام حاصل اولوب كه اول حضور ایله روح معنویه و اصل ایدی زیرا

اول حضور عین روح و اندك غیره شعور در حضور صلوة کاملین كی در كه
 حضور الصلوة صلوة روح منقوحی مثابه سنده در و صلوة حضور
 قابل بی روح كی در معلوم اولوب حضور فی الصلوة دیرك معنایه كی كی
 بی صلوة ایدو كی بكمدر و صلوة متحصص اولوب قدر یعنی مشغول الخاطر و كنه
 و مشغول الخاطر و اما صلوة غیره ایله مقید اولوب قدر نك بر كنده زمانه
 خوف واضطرار دن حق ایله حاضر اولوب غیره ایله مشغول الخاطر و اما اول اجله
 در كه حضور مع الله نك قدر اشد اولسه اجابة دعا یه اولوب قدر اقرب و نیست اوله
 حال هم دخی بویل اولمشدر فلما فتح قضا فی ذلك الوقت علی هذه الحال
 عیسی علیه السلام احد لشكاسة خلقه الخال اتمك لما قال لها انما انا رسول ربك
 لا اله لك غلاما و كذا انبسطت عن ذلك القبض و انشرح صدرها فنفخ
 فیها فی ذلك الخبر عیسی م فكان جبریل ناقله كلمة الله كمرید كما ينقل الرسول
 كلام الله لائمة پس كبر جبریل علیه السلام حضرت مرید اول استعاذه و
 اضطراب و قنینه نفخ روح الله اندي ایسه كه اول وقت جرح صدر و صخر
 در زیرا مرید خیل اتمك ایدو كنه خلاف شرع كند و یه جماع اولوب عیسی علیه السلام
 بر و جبریل خروج انديكه كسه انك شكاسة خلقه طاقت كتور مییدی
 نیرا كی اتمك سوء خلقدن سوء ق ساریت ایدو یه حتی جماعه و اقع
 اولوب صور خیالیه كه ابویه طاری اولوب صوره و همیه و نفسانیة البتة
 ولده ظاهر اولسه ككدر زیرا نفس هو و القاء مینه صوره و همیه مزبور
 ایله مصور اولوب و غیر حالد و اقع اولوب اجمالاماده موجود اولوب تفصیلا
 صورتن ظهور ایدو لکن وقتا كه حضرت جبریل و معنایله ملضم اولوب
 و یه عایله از الله قصد ایدوب بیور دی ایسه كه یامریم مضطرب اولوب بنسكا
 رتكدن رساله كلام كه سكا بر كلام زکی و ولد طاهر با غنیمت بی حضرت مرید
 اول حاله قبضندن بسطه منقلب اولوب و جرح صدر دن انشرح قلب بولوب
 و اول حاله انشراح روح الله منفوخ اولوب پس جبریل علیه السلام كلمه
 الهی مرید لقلی مثله رسولك اتمك كلام نفلی كی اولادی و انشرح صدره
 سبب آیه بشاریه تدواته یه ایدو كنه ان الله يبشرك الایة و هو قوله و كلیه
 القاها الی مرید و روح منه یعنی جبریل ككلام مرید ناقل اولوب و غنه دلیل
 الله تعالی نك بوقولی در كه یعود و كلمة القاها الی مرید ضمیر كلمة حقه
 راجع منه ضمیر كی پس لكلام قديم مجرد من لاهوت و الحروف لباس صوت
 و حروف ایله رسول اتمك نقل ایدو ككذلك جبریل دخی نفس رحایه كه مرید
 علمیه دن نقیات عیسویه ایله متقی در مرید عینه نقل ایدی بی ایك

غلام بیان
 ٤

دخا نازل اولي موجد اولادي فسر الشهوة في مرق خلق جسم عيسى
من ماء حقيق من مريم ثم ماء متوهم من جبريل جري في بطونة ذلك القبح لان
النفخ من الجسم الحيواني ركب بما فيه من ركن الماء فتكون جسم عيسى
من ماء متوهم ومن ماء حقيق يس يدت مريم عليه السلام اول نفخ سببي اليه
كم صورة بشرية واعتدالية حاصله شهوة صادية ولي زيرا اول شهوة تلك
في الحقيقة روح معنوية وردت تحت دابة ياذلية در بدت من يمل اول
سرايت ايتشدر وسبب ايجاد عليه السلام اولشدر بلكه سبب ابداع
ايجاد جميع عالم اول محبت در پر جسم عيسى عليه السلام ماء حقيق مريمي وماء
متوهم جبريل دن خلق اولادي وماء جبريل وهي اول وغي فاهر درك من يلك
سلطان وهي سببي اليه موجود اولشدر بلكه بعض اشياك وجود خارجه
وهي مرتب اول وغي متبين در واول ماء متوهم نفخ من يورك رطوبتند
سرايت ايوب وهمة مطابق وجود حقيق اولدي زيرا بر نفخ كه جسم حيواندن
صادرا وله البتة البتة رطب اولور زيرا جسم حيوانك ركن ماء حقيق دريس
اول ركندن هوا منفوخ رطوبت سرايت ايوب ما حاصل اولور يوقوتدر
جسم عيسى عليه السلام ماء متوهم اياه ماء حقيق دن يكون ايوب ماء متوهمي
وهي مرق حقيق قبلور ايكي سبب داني حال حقيق اولور وخرج على صورة البشر
من اجل امة ومن اجل تمتل جبريل في صورة البشر حقا لايقع التكوين في هل النوع
الانساني الا على حكم المتفاد و حضرت عيسى عليه السلام صورة بشره ظهور
ايوب صورة ملكه مصورا اول وغللك وجري اليه سريه ايكي بودر كه جبريل
عليه السلام صورة بشره تمتل تشدر وجبريلك صورة بشرية تمتل حكت
تكون نوع الثاني حكم مفاد الهيدون تخلفا تلك ايكون در يوخسه صورة ملكية
داني بومقصودك حصول تحت قدرة الله داخل در خصوص صورة
انسانية اشرف صور در فخرج عليه السلام يحيى الموتى لانه روح الهى كان
الامياء لله تعالى والنفخ لعيسى عليه السلام كما كان لنفخ جبريل والكل لله تعالى
عيسى رحمة الله عليه خروجه احياء مودة خصايصندن در يلد روح الهى اذني
روح الهى كخود احياء موتى خصايصندن در اقال الحقيقة احياءه حقا
نيود نفخ جهة عيسوية نكدتلك نفخ جبريلك اولوب كلمة اللهك اول وغي كي زيرا
هر ممكنك جهة وجوبية وجهه مكاني وارد ريعن واجدن صادر اول وغي جهة
وارو نسبة بقين امكانية سبب وارد ريس عيسى لك عليه السلام وجه حقد ريشه
ونقرفات الهية قدرية جهة اولي حسي اياه در جهة ثانية حسي اياه مبتلاي
بجزا كاند وكان ميا عيسى عليه السلام لا اموات احياء محقق من حيث

مثلا جبريل زينة قريش التامة كما
وهو در وجه اول زنده وم ارضك
مروك كن ايكن زينة سنانده
اله غير ذلك مستل

مفاتيح

ما ظهر عن نفخه كما ظهر هو من صورة امة وكان احياء ايضا متوهم الله وانما
كان لله جمع الحقيقة التي خلق عليها كما قلناه انه خلوق من ماء متوهم ومن ماء حقيق
ينسب اليه الاحياء بطريقي التحقيق من وجه وبطريق التوهم من وجه فيقول فيه من طريق
التحقيق يحيى الموتى وقيل فيه من طريق التوهم فينفخ فيه فيكون طيرا باذن الله
فالعامل في المجرور فيكون لا فينفخ ويحتمل ان يكون العامل فيه فينفخ فيكون طيرا من حيث
صورته الخشبية الجسمية و حضرت عيسى عليه السلام احياء اموات امة سببا حقيق
اولدي حيات من يور عيسائك فعل نفخندن حاصل اولون حيثة اليه لك عيسى عليه السلام
صورة امندن ظاهر اولدي اصل خلقتند فاه حقيق در يكون اذنيك ماء مريم حقيق
متوهم دكلدر يس حرة عيساك من وجه حقيق ومن وجه اخر متوهم اولدي يوقوتدر فاه
مناسب در يذير حقيقة احياءه مستدر كه فاعل حقيقي ومؤثر نفس الامر في در
وبالمجمل عيسى عليه السلام فعل احياءه يحيى اياه نوعي جمع اذني حقيقة مجبولة ييرايون كه ماء
متوهم اياه ماء حقيق دن خلوقه اذني يس فعل احياءه عيسى من وجه بطريق التحقيق
نسبة اول نور ومن وجه اخر بطريق التوهم نسبت اول نور كه عيسى لك مظهر في اعتبار
ريله فقط بوسيدن در حضرت عيسى اياه عليه السلام بطريق التحقيق يعني اسناد حقيقي اليه
ويحيى الموتى بوير يلك وبطريق التوهم فينفخ فيه فيكون طيرا باذن الله و يلك
يس عامل طرفه يعني باذن الله قولنده بر معنا اوزره لفظ فيكون اولور ينفخ قوله
اولور يعني نفخ عيسادن اولور فقط وكون طير دن اولور باذن الله يس طير في
الحقيقة حقدن صادر اولور وفعل فاعل حصقة اسناد اولور وعيسادن صادر
اولور انفي نفخ اولور اما عامل ينفخ اولور وغي تقدير وجه طير نفخ عيسادن صادر اولور
وحقيقة احياء عيسايه نسبت قلنور كه امر مابقا حذاف طيرك صورة حسيه
جسمية به اعتبار يلك وحقة نسبت اولور اذني نفخ اولور فقط وكذلك يوقوتدر
الاكاه والابصر جميع ما ينسب اليه والاذن الله اذني الكتابه في مثل قوله تعالى
يا ذني واذن الله فاذا خلق المجرور ينفخ فيكون النافخ مادونه في النفخ ويكون الطائر
عن النافخ باذن الله واذ كان النافخ نافي عن الاذن فيكون التكوين للطاقير
فيكون العامل عندك فيكون قلولا ان في الامر يوقوتدر حقا وحققا ما قبله
الصورة هذين الوجهين بل لها هذان الوجهان لان النسبة العيسوية
لطاقير لك يعني جميع عيسايه منسوب اولان امور خارقة العادات بولدر
مثلا ابراهيم اكد وارض وغيره لري هب بولدر ريعن زوجتين در جهة حقيق
وجهة توهم اياه اول جلدند كه كاه عيسى به نسبت اول نور وكاه اذن الله و
كما اذن كناية اضافة اول نور ومثلا واذ خلق من الطير كهيئة ياذني
لي و ابراهيم الاكاه والابصر ياذني كي فانه في فيه فيكون طيرا باذن الله

وصورة بشرية سنه نافع روح منسوب اولماز زير حق ثقل بالذات فحين بر جسم
انساني في تسوية اتسه نته كه فاذا ستويته بغير شدر بعد كند و روح
شريفند اول جسمه روح نفع اتسه بروح مزبور كوندن بعينه وجودند
وعينند بعينه ذاتك الله تعالى منسوب اولور اما عيني بويله كند
تسوية تقدم ايد و تسوية نفع روح بالذات تقصب ايد زير عيسا نك
تسوية جسمي و صورة بشرية نفع روحند مندر جد و پس تسوية نفع
معا واقع الحيا و تقدم تسوية بولمز عيسا نك غيرند ايسه حال بويله دكله
نتكه مذكور اولدي **٢** فالوجودات كلها كلمات الله تعالى لا تنقد فانها عين
كن و كن كلمة الله **٣** بعينه بغير عيسى عليه السلام كلمات الله اولجا ق جميع موجودات
الله در بوحكمك عيسا نك اختصاصي بوقدر نتكه بعض ناظرين بويله توهم اتدرو
و حكم مذكور جسمانية عام اولور و في كي مثاليات و روحانيات و دخی
شامل در كلمات الله غير متناهيه در بعينه و كمن زيرا جملة كي قول كند صادر
كن خود كمل در كنن ساير كلمات ممتاز در تكوين و اصل كلمات اولق اعتبار
و دخی لفظ كن كمل بيقوليه در ساير كي كمل وجوديه و ديشلورد كه كلمات
وجوديه نفس رحمانی اوزرنه واقع اولان بقينا تدر فقير ايد و دين
كلمات وجوديه در مژد جواهر ديكنه و الاكلمات لفظيه دخی اعراض موجوده در
بونارد دخی مجسد و تجوهر ايد **٤** فصل تسبب الكلمة اليه سبحانه بحسب ماهي
فان علم ماهيتها و ينزل هو تعالى الى صورة من يقول كن فيكون قول كن حقيقة
لكل الصورة نزل اليها و ظهر فيها **٥** لفظ الكلمة لام عهد و اخرون در معهود
كلمه يكن در اليه خبري حقه و جود حاصل معني ديك در معلوم اولماز كه كلمه
كن حقه كي نسبت اولور مرتبة الهية سي سبي ايله يو خسر مرتبة و اكونه
تنزيه حسي ايله في نسبت اولور اكر مقام الهية ده اولور و في حسب ايله نسبت اولور
ماهية كلمه يكن معلوم اولماز زير حقه كلامي عين ذاتي در ماهية ذات ايسه
معلوم بشدر كدر صفة دخی عين ذات الحياق ماهيت نجه معلوم اولور اكر نسبت مذكور
ذاتك تنزيه حسي ايله اولور سه پس قول كن بر حقيقة در كه كن لفظي قابل اولان
صورته تا بعد در كه اول صورة ذات حق تنزل ايتشدر دخی اول صورته
ظاهر و مشدر كه و كن كلمه سي ايله تكلم ايدوب احياء موات و ابراء
اكه و انشاء طيفي در **٦** فبعض العارفين يذهب الى الطرف الواحد **٧** پس
بعض عارف لطف واحد زاهب اولور كلمه يكني الله دن غيري قائل كود مزل
و يحيي مفاوق خدر غيري بوقدر دير **٨** و بعضهم الى الطرف الاخر و بعض
طرف آخر زاهب اولوب كلمه يكني متكلم اولان عبد در و يحيي و خالق باذن الله

بوجود در

عبد در و يولو و بعضهم يحار في الامر ولا يدري و بعض آخر كله يكن امرنده
مختار اولور و طرفين دن قنفسنه نسبت ايد چكارين بلزل **٩** و هله
مسئلة لا يمكن ان يعرف الا و قاكاي يوزيد حين نفع في النملة التي قتلها
فحيث فعلم عند ذلك بمن ينفع فكان عيسوي المشهد **١٠** بعينه بوسيلة و امر
كنه اولان نسبت معروفه حاصل اولماز الاسباب ذوق و جردانك اولور تعريفه
بيان لسانك اولماز مثله لذة و قاع كي اول فعل فاعله حاصل اولماسه
بنهن تعريف مجرر تصور فاده ايد و تصور ايسه ادراك حقايقه كفاية
ايتن بمراد امكه بوليد قوت احيا موجود اولميه بومعناي ادراك اتمز نتكه حرة
بايزيد غلبي ايني ايله بصوب قتل اذكور نفع ايله كرو احيا اذكور
حين ده بومري ادراك اتي اما عيسوي المشهد يمكن فهم اولور كه
كسه كه اوليان فعل احياه قادر اوله البته اكار و مانت عسادن حصه
و ساقله و ادر **١١** و اما الاحياء المعنوي بالعلم فتلك الحيوة الالهية لذاتية
العلمية النورية الى قال الله تعالى فيها او من كان ميتا فاحييناه و جعلنا له
نورا يمشي به فماتنا من كل من يحيي نفسا مية يحيي نفسا ميتة بعينه
علمية في مسئلة خاصة متعلقة بالعلم بالله فقدا حيايها و قد كانت له نور يمشي
في الناس اي بيني اشكاله في الصورة **١٢** سابقا مذكور اولان احياي صوري ايدوب
اما احياي معنوي كه علمه اولور انك ايله حاصل اولان حيوة حقة ذاتيه
ايدته و الهية نورية در كه عين ذاتي در علم و حيوة مرتبة احدتده شي
واحد در بعد علم اشرف صفات الهية اولم ايله شغاي عتوله و نور ايله
توصيف اتي و حيوة علمية حيوة حسية دن اشرف ادو كن اظهار ايدوب
زير علم و حيوة روح در و حيات روح حيوة حيد دن ايد در كن حنك
ايحادي قليل الوقوع اولما غلة نفوسه واقع در كه قدرة تامه الهية متر بدر
و حفايق حقيقة دن در بر و حيوة علمية دن حق تعالى اوليا و كلمته نصيب تام
و بر مشدر نفوس مستقدينه افاضه ايدوب حيوة و زاي ايله ذنده كاني
بولور لونه تر اند بوي مشدر او من كان ميتا فاحييناه الآية بعينه مثلاي
موت جمل يكن بزائري احيا ايدوب بر نوري ساري فيضاني ايله ميرا اذكور كه
ناسك اول نور ساري سبي ايله بوطن استعداد لورينه سر ايت ايدوب بخولط
نياملون كشف و فراست ايله بلدر بر عباد الله الهدى دخی هر عالم رباني
بر نفس ميتة جاهله علم متعلق بر مسئله خاصة دن احيا ايد و اول
نوري ساري و كشف فراست اول نفس لحيوة دخی ثابت اولور و ناسك
ضايير بلور اشكالون مراد ايدان صورته در قول **١٣** قللاه و لولانا لما كانت

الذي كان **وقال** كلمتك كيسي كلمه يركنون صادر اولدي يسه صدور مذکور
 ذاتي بالذات **فله** منسوب او لما غله يا صورة انسان كامله مترتب اولما
 غله حقل اول صورته تنزلي حبي ايله پس حضرت شيخ قدس سره بومضوي كلام
 منظوم ايله تاكيد ايدوب بيوردي كه اگر حق تعالى كه مصدر موجود اتر موجود
 اولما سه يا خود افراد کاملين كه انلر في بواسطة الذات مصادر موجود
 د اتر موجود اولما سه ساير موجودات عالم اكر بيش و اكرم بولمن ايدري
 زرا اسباب اولما سه مستببات اولمز يا خود ديك اولما كه اكر حق سبحانه و
 تعالى كه منبع جمع قوا و قدرت و اولسه و بزم اعيان ثابت مز عدم حصول
 بولما سه بوقدر موجودات بيقوله **فحول غيبت صغري** شهادت سفور و زير
 حجاب عدم در بجاي صفة موجوده كذا قلن ايدري بعد و لولانا لفظنا **فم**
 واقع اولان كتابت در مراد جميع اعيان عالمه كه افراد مواليد و امتداد و شها
 ديانه و مثاليات ايره بشو كنند داخل **قول** فاننا عبد حق **وانا الله مولد**
 ناه بين بزم كه مشركه ملين اوزر بعبود بالحق عبادت ايره روز فيضني
 بالاستزاد قبول ايله و صفات عينية يكاملية سني و وجود مراد في
 اظهار قلم ايله و نسبت عبودية اضافية در بويستي طلب و اقتضا اتمك ايله
 حق تعالى بزم مولانا مز در كه مزيد صفات علمية موزر در موضوع قضية اسم جلالة
 ايله بغير اولمغه سبب جامعيت در نيكه مصرع اتى الذكوره واقع اولان
 حمل بومفاني افاده ايجوت در كه بورد **قول** و اما عينه فاعلم اذا ما قلت
 اسنانا **يعني** بر عين اللهور بلكه علم جميعا عين الله در زير اسمان و جه الاحدية
 عين مستدار اما اول عين در كه سن بزم انسان اطلاق ايره سن زير عالم احدث
 اسما حيث شتون انسان كبريه مسي در بزم نيكه بن احديت جمع اعتبار ايله
 انسان كامل ما عدايه في الحقيقة انسان دكلدر و عينيكه صلاحيت بوقدر
 زير كمال بنفسه دكلدر بلكه جهة خلقيتي افنا و جهة حقيقيتي ايقا ايله در
قول فلا تحجب بانسان فقد اعطاك برهانا **فكن** حقا و كن خلقا تكن بانه رحمانا
 پس بن بو غيبتيك شهود درن صوة انسانييت و حيثية و بشرية سببي ايله مجور
 قلنمغه كه تحقيقا سكا الله تعالى بو غيبية اوزر بزم برهان قاطع و بر مشد
 كه درن صادر اولان كلمه كن بعينه حق در صادر اولان كلمه **فم** كني در
 بر جهة خلقيتيو جهة حقيقيتي افنا ايله بوع مقام جمعه و عبوديته
 تنزل ايدوب بحسب الصوة خلق اول من بعد جهة خلقيتي و حقيقيتي جمع
 ايدوب و بين الحق و الخلق واسطه اولوب حقل تجليات ذاتيه و اسمائه بيه
 رحمة للعالمين اولكه جميع عوالم حاصل اولان كمالا لائقه سنك و ساطتلك

ايله اولم و غد خلقه منه تكن روحا و روحانا **فلا** عطينا ه ما يد و ايه قينا و اعطانا
 لفظ غنيين و زال معتمدين ايله صيفه و امر در ضمير خلقه و منه حقه عايد در در
 بعض خلقي حقن غذا لند استقامته و افاضه و وجود و كمالا ايله زير الغذاء
 عالم وجود حق درر اسما و صفات سببي ايله كذا في غذاء حق
 د في خلق در احكام و اسما و صفات في اظهار حيثيتي ايله زير احكام
 اسما خلقه ظاهر اولور و سن دافى رحمة للعالمين اولوب كرم عدم نقصان
 انلر تنفيس ايله تاكه انفا س غر فانكدر ارواح مستريح اولسون و نفحات
 عطر علكدر اشباح استشمام قلسون روحك ايله ربحان عالم و عينك ايله
 راحت اكون و آدم و وجودك ايله امن خلايق اول ما با ملكه سن انسان مكرم
 سن عالم خراب اولماز و ما كان الله ليقد بهم و انت فيهم خطايي مجرم نبي عم
 وارد دكلدر كه وارث لرع دغني صيب وارد ر بعد معنای مصرع ثاني اوله
 مترتدر و ديكلدر كه حقل وجودي سببي ايله بزدن ظاهر اولان غذاي علم
 و جوت و قدرتي و بزم اعطا اتر و كي بقا بعد الفناء حقه رجوع ايله كرم حقه
 اعطا ايتك يعنى وجود حق فانه مطلق اولوق **قول** فصار الامر مقسوما باياه
 و ايانا و احياه الذي يدري بقلبي حين احيانا **پس** طرفين دن امر اعطا ثابت و بقى
 امر وجودي كه معطى له در منقسم اولدي بزم ايله حق اورتا سندن بركا هي و بركانه
 و تعالى معطى له اولدي و كاه بزم معطى له اولوق يعنى اعيان ثابتة معطى مدومرين
 اوزر بزم اولدو غموز احوال بزم حقا اعطا اترك حق دغني مقتضاي اعيان غمز
 اوزر بزم و يرد و كوز كرم بزمه ايقا اتر بزم بزم قلموزي احيانا اتر حيات
 علمية ايله شول حق كه قلموزه عالم ايدري حيات علمية ايله قلموزه اني تحلا در
بين احيانا اتر كلام من اضمار قبل الذكر و اردر شولم معلوم اولما و كذا فيهما
 و اكونا و اوزمانا **وليس** بذايم فينا و لكن ذاك احيانا **يعني** سايقا مرتبة غيبه
 و صور علمية ده اعيان ثابتة ايدري بعد عالم ارواحه اكون موجوده اولوق
 حتى اخر تنزلاندر انسان اولوق كنن بو ذكر اتر و كوز تجلي حق بزمه داليم شول
 و متوار اولور و دكلدر بلكه احيانا واقع اولور استقداد قريب غرض و نوا
 فل حبي ايله نيكه حضرت بغير علم بيوردي مع الله وقت لا يعني فيه ملك
 مقرب و لا نبي مرسل بزم بوز وقت مطهر مانند كبريتا حرم معبر كوز كرم بزمه
 مكره دتيا و ما فيهما به دكوبيت سابق ايله لاحقل قافيتي مياندر رعايت
 اولان خناس لطيف در غفلت اولنم **و** ما يدل على ما ذكرناه في امر النفيض الرو
 حاني مع صورة البشر العنصر هو ان الحق سبحانه وصف نفسه بالنفس
 الرحمان **وقال** شيخ قدس سره غفلت لجنبك تفح و حاني صولة بشرية و جسمانية

ایله بنجه امتزاج ایدر دیو یقینلرین سابقا ذکر ایدی ایسه مزبور تعجب واستغرابی
 دفع ایچون بوردیکه بزم امی نقضده صولة بشریة عنصرت ایل امتزاجنه
 اولنرد که الله تعالی نفسی نفسی رحمانی ایل تو صیف اندی نکه لسان
 بنی سندن اتی لاجدر نفس الرحمن من قبل الهمین ددی **قول** ولا بد لكل
 موصوف بصفة جمع ما يستلزمه ملك الصفة وهو صفة ایل موصوف اولان
 ذات ایچون لابد که اول صفة مستلزم اولو فی جمیع امور یی صفة مزکوره
 تابع یله یزات حق مادامکه نفس در حایه ایل موصوف اول نفسک جمیع لا
 زمین اکامع قلی کرکله **قول** وقد عرفت ان النفس المستمرة ما يستلزمه فلا بد
 قبل النفس لافق صور العالم لای طاکا الجوهر الحيواني وليس الا عين الطبيعة. وحقیقا
 سز یلور نکه اگر نفس متفق نه مقول لوانی مستلزم در مثله کورین
 تنفسی مستلزم در صور حروف وکلیاتی قبول مستلزم در کور حروف
 لفظیه اولسون کور غیر لفظیه بواجلور که نفس ایل صور عالمی مستلزم
 اولنر که صور حروف وکلمات منزله سندن در نفس ناسیلده یزایی بی ادنی اعراض
 سیال یغیر قاره یی در کور برونه نمایش بقا و تدریج حاصل در برونه
 یوقدر اول تقیبات تدریجیه نایه تقیبات دفعیه در بعضی شمه ده
 فو لهما مذکور اولوب نفس ضم مزکور ارجاع اولوب بعضی موصوف
 اولمشامر سهل در یغی اول نفس ایل صور عالمی مثلاً جسمانی نه جوهر هیولانی
 منزله سندن در نکه هیولانی جسمانی صور جسمانی نه قبول ایدر کذلک
 نفس ایل صور عالمی قبول ایدر و اول نفس ایل دکلر الا عین طبیعت
 کلیه وفعاله ی صور جمع عالمی در یز صور عالمی نفس الهیه یه فایض اولور
 وامن متقین اولور داود قیصری ایدر نفس رحمانی مستلزم اولور غنی
 عینی طبیعت کلیه در واکا فایض اولان نور غنی عینی طبیعت کلیه در پس
 عناصر در صور طبیعتون بر صور تدیج کویا لسان توحید اولسه غیر
 ناپیدا اولور حاصل کلام دیمک اولور که روح الامین نفسی طبیعتی نفخ
 اندی صوة عنصیر انضامی ایل و عیسی من ظاهر و هوید اولور و هم
 المطلوب و فالعناصر صوة من صور الطبيعة وما فوقها من صورها و ما فوقها من صورها
 من صور الطبيعة پس صور دفعیه عناصر من کور جسمانی کور در حایه صور
 طبیعت در که ماده ی طبیعت فایض اولمشدر در و دخی مافوق عناصر
 واقع اولان صور سموات سبع و ملائکه و عرش و کور یی جمله صور طبیعت
 و هی الارواح العلویة التي فوق السموات یعنی مافوق عناصر ده واقع
 اولان صور که لفظ عالمی عبار تدر صور رواج علویه در که

وعدان انفسی مستلزمه و نفسی
 نظمی یی مستلزمه و کلمات
 اصل لوانی و کلمات
 طبیعت کلیه و کلمات

کویا بود و ناظر
 نفسی
 مستلزمه

روحانی سندن روح عینی
 یعنی نفس ایل سندن جسم عینی
 و بقیه کلمات
 اولنر

ملائکه

ملائکه و عرش و کور سی و انلر که مابینده اولان عقول نیرات و نفوس مجردات
قول و اما الارواح السموات السبع و اعیانها فی عنصریة فانها من دخان
 العناصر المتولد عنها و ما یكون عن كل سماء من الملائكة فهو منها فممن
 ومن فوهم طبیعتیون اما سموات سبعک ارواح که من آن نفوس مطیعه یی در
 انلر دخان عناصر در که عناصر تولد ایدر در انطباقه قید اندی زیر عقول
 و نفوس مجرده یی صور نوریه در دکلر و دخان نارد اجزای لطیفه
 و کثیفه وارد در کذلک دخان عناصر در دخی اجزای لطیفه و کثیفه وارد در
 دخان کثیف در ایمان سموات و لطیف در ارواح خلق اولدی
 باذن الله تعالی دخی هر سمانک ماده سندن خلق اولنر پس اول
 ملائکه مکتونون عنصریون در مافوقنده اولان ملائکه و عرش
 و کور سی انلر ملائکه اعلای اطلاق اولنور انلر طبیعتیون در و
 نور ایتا **قول** و لهذا وصفهم الله سبحانه و تعالی بالاختصاص اعني
 ملائكة الاعلى لان الطبيعة متقابلة یعنی بونلر که مفاشر ملائکه اعلای در
 طبیعتیون اولنر ایچون ایچون الله تعالی قبلندن اختصاص ایل موصوف اولور
 زیر طبیعت ظاهری حیثیتون حامل و قایل صور متقابل در و باطنی
 حیثیتون فاعاله و صور در یغی فعل و انفعاله مظهر در و محال و تاثیر
 و تاثیر مصدر در امور مزبوره خود عینی تقابل در زیر بر صورتک
 استعدادی صوة اجزایک استعداده فی الف حکم اقتضا ایدر
 بوراون منشآت تقابل فهم اولنور و التقابل الذي في الاسماء
 الالهية التي هي النسب انما اعطاه النفس و شول تقابل که اسماء الهیه
 میانده واقع اولور ایل اسماک ذات الهیه نکه نفسنه عالم ظهور
 توجیه اعتباری ایل لاحتی اولور نسب اعتباریه در ای اعطا اتمک الا
 نفس رحمان اعطا اندی یعنی اظهار اندی دیمک در یو خسته تقابل
 اسماء حاصل کل ایکن ایجاد اندی دیمک دکلر زیر تقیبات
 حضرت علمیه تقابل مزبور یی موجود در **الا تری للذات الخارجة**
 عن هذه الحكم كيف جاء فيها الفی عن العالمین کور نمز که تقابل
 نفس در صحتون ناشی اولوب و ذات من حیث هو تقابل دن علی
 و منزله اولور و نجو در که حکم نفسندن قطع نظر ایل ذات بخت
 حقه صفة غنی عن العالمین واقع اولمشدر قل هذا خرج العالم
 عاصوة من اوجدهم و لیس المجد الا النفس الالهی پس نفس ذات
 سکون قایل عالمی غنی اولور و نجو در که عالم ظهوری و عدمی

اتمه سببی ایلده **م** فهو افضل نوع من كل ما خلق من العناصر من غير مباشره **ب** حصة
 انسان جميع عناصره من مخلوق اولئله من غير مباشره خلق اولئله من افضل
 اولئله كوكب عنصرون مخلوق اولئله ملك اولئله كوكب عنصري زير ايدین ایلده
 مخلوق اولان بواحد ایلده مخلوق اولئله اكل ایدو كنه شهره می اولور **قوله**
 قال انسان في الرتبة فوق الملائكة الارضية والسمائية **ب** بر انسان رتبة
 فضيلة وكما له ملكه شرف حاله ملائكة ارضية وسمائية من افضل
 زير ملائكة قبلتین عنصري لرد كه يد واحد ایل خلق اولئله ملائكة
 المألون خير من هذا النوع الانساني بالنظر الاله **ح** حال بركة ملائكة عالون
 شرف حاله نوع انساند خير بود رضی الله عنی سببی ایلده **ك** ام كنت من
 العالمين بيور مشد **د** يعني ملائكة عالون اولئله وغلوز تقدیر به سجد
 لازم اولئله ديك اولور لكن سجد نه عدم لازم خيرة لازم كلز زير
 عدم لزوم سجد تساوي في الرتبة ده دخی بولنور تا مل اولئله بولنور
 اصحاب افكار قدس **هـ** ملائكة عظيمة دلايل ذن ظنيات كفايت ايد بخلق
 دراما اعظم شبهات بود كه شيخ قدس سره فتوحات مكية سنه اید رسول الله
 كورد مصلي الله عليه ولم ايتدم كه بشري افضل و بوحسه ملائكة بيور ديك
 ملائكة افضل بديدم ديك بومر عايله دليل طلب ايد لر سه نه جواب
 ويور بديور ديك بو حديث قدسي ثابت ديك در حق تعالى بيور ديك
 في نفسه ذكرته في نفسي ومن ذكرني في ملائكة ذكرته في ملائكة خير منهم وكم ذكر
 الله تعالى ذكره في ملائكة انا فيهم فذكر الله في ملائكة خير من ذلك الملائكة
 انما فيهم الحديث يعني هر كسه كه بي نفسده اخفايله ذكر ايد بن دخی اني نفسده
 ذكر ايد و هر كرم بي ملائكة ناسده و جمعيتك ذكر ايد رين اني اول ملائكة
 خير لو ملائكة ذكر ايد رين و بچه ذكر واردر كه حق بن حاضر اولور و غم بود
 ذكر اندي و حق اني ملائكة مزبوره دن خير لو ملائكة ذكر اندي ددي حديث
 مزبور كنقلى اننا سنه وانا افضل البشر بيور مشد در تا مل اولئله
 فقير ايدو رين بو حديثك سؤقتن ظاهر و حفر شيخك كشف مذكور دن
 متبادر اولان ملكه انسان مطلقا نوعا و شخصا مفضل اولما مقدر اما
 علماء ظاهر عقادنه و علماء حقيقة شهودنه خصوصا حضرت شيخك
 كتاب فصوصه انسان كامل جميع موجودات ممكنة دن افضل اولور و غنه
 تصحیحه مخالفه توجیه وجه محتاج در بر اولاد حديث شريفك خبر اولور
 اولئله بولنور لا تفصلوني على يونس بن ميثم شريفك مذکور اطان كی
 فضيلت فضيلة من وجه ارجاع و لنوب الكلام هم نفسهم اصل ايد غیسی وجه

طوق

لا يبق اولور و غنه ماعدا بو حديث حفر شيخ فتوحاتك جلد ثلثه يور
 يكرمي طوق رين سؤالك جوابده جزاء و فاقدر ديوب قال الله تعالى
 جزاء وفاقا بيور مشد بپر حديثك شق اولي جزاء وفاق اولور و غي
 ظاهر در اكر چه عيذك ذكر كي حقا ذكر كي كليله و ندر لكن بومعناي
 وفاق ذكرتك مجر ملائكة اولما يوب خلا و فضاذه اولما سيدر بعد
 شق ثانی دخی جزاء وفاق اولق فتوحاتك بو وجهله معوجه ديك
 خيرة ملائكة واحد ده واقع اولال ايعتباري ایلده و معوجه ديك اولكه
 عيديم بيور ملائكة ذكر انسه اول ملائكة دن عيديم ذكر ايد رين
 لكن اول ملائكة بنم ذكر من ببت اولئله و غي حيثية ایلده عيديم ذكر نه ببت
 اولئله ملائكة دن خير لو در ديك اولما يا خور حقا اول ملائكة ده حضور
 و عدم حضورك يعني ذكرتك تعلق و عدم تعلق اعتباري ایلده خير لو ديك
 اولما يا خور حقا اول ملائكة حضورك يعني ذكرتك تعلق و عدم تعلق
 اعتباري ديك اولكه شك بر جماعت حضور سلطان ایلده شرف انسه
 اول جمعك غيبت سلطان ایلده مقيد اولان حالي اشرف و افضل اولور ديك
 اوله جماعة واحد ايلك محصل كلام جمعيتي و كماله و اسمائيه بيور
 ایلله انسان كامل اوز رنه بر موجود ممكن تفضيل اولئله ماش دور اولئله
 و معناي خيرة بساطت ایل اولان شرف قرب مستعمل درو كاهنا سيدر
 نه كه افضليت و جمعيت و كمال احاطه با اسمائيه مناسبت اولور و غي
 كي اما بومعنايه شرح اشارت بيور ما مشد در و توجیه ایلده تقيده اما مشد در
 مع هذا شيخ و شرح كتاب قاطبة انسان كامل جميع با سواد تفضيل
 ايدو لكن بوشهره و وارده نك دفعده تداروك بيور من لر و قصر
 عيسويه ده افضلية و خيرة انسان كامل ایل ملك مياننده من وجه
 ايدو كي ايجلر نه مصر حدر و ملائكة عالون مطلقا افراد بشرون رض
 شريف ایلده خيريتي ثابت اولئله انسان كامل جمعيتي و كمال حيثيتي ایل
 جميع موجودات ممكنة دن افضل اولما مو لازم كلز هم نفسك مسئلة
 مشد در عند علماء الباطن و الظاهر بويله در پس شيخك دخی واقعه
 مذكوره ده فضل مكرن سؤالي و حفر تك جوابده واقع اولان فضيلة ملك
 فضيلة مزوجه عمل و لغاية بود ذكر اولان قرينه صادقه در بعد حصر ديك
 صلي الله عليه و آله و انا افضل البشر بيور در و غنه دخی مراد شريفك خيرة
 معنا سيدر و لفظ خير مطلقا تفضيل ايجل اولق لازم دكل در شرط من
 ايل مقيد در و قرآن عظيمه خيرة مذکور اولوب افضليت اولما و غي

و عدم حضورك يعني

مدعایه تقویه ایدر صایق الدین شرح قصیده حدیث من ذکر فی ده مله
 خیر و مرد مله اعلا و ولایت بود که خیریت مرد بومقام غلبه
 احکام وجود یعنی وجوب و کون وجوب اولاد مراد شرف قرب مبدأ و
 شول کمال کدر جمعیه وجود ایل اولیا مکاتبه وجوبیه شام
 اولاد و بیور که بر معلوم اولاد که خیریت بوراده بحر عموم افراد
 حسی ایل اولیه و در فی بعض مله یکه انسان اوزرنه خیریت ایل کمال
 جمعی و احاطه استاسی اولان انسانک فضیلتی اورتاسنده در فی
 پس حکم مزبور قضیه ده من وجه و حیثیه در مطلق دکلر و بلحلم مستحق
 خلاصه رحمان اولان انسانک در مرجوع اولان انسان بود کل و فکم ترک
 الاول الآخر و الحمد لله الباطن و الظاهر و هو بکل شیء عليم فمن اراد
 ان يعرف النفس اللوحی فليعرف العالم فانه من عرف نفسه فقد عرف ربه
 الذي ظهر فيه و قتا که عالم صورت نفس لوحی اولی ایه که کلامک اولدیت
 منفرم اولود بیور که نفس لوحی ایلک دلیله عالمی یلسو که هر که نفسی بیور
 یعنی ربه نفس انسانه من اثبتی اعتباری ایلک ظاهر و با کما مظهر اولود
 اعتبار اخر ایلک امر بر عکس اولود که رت ظاهر و با کما مظهر اولود و قتا که
 کلام مجمل الضمیر اولی ایه اول اشباهی دفع ایچون بیور که ائی عالم
 ظهر نفس الرحمن الذي نفس الله تعالى به عن الاسماء اللطيفة ما تحدث
 عدم ظهور آثارها یعنی عالم نفس رحمانی ده ظاهر اولی و نفس رحمانی مظهر
 قلندی ایلک نفس رحمان که الله تعالى اسماء لطیفة دن کنی اول نفس ایلک دفع
 یعنی اثار اسماءک عدم ظهور دن حاصل اولان کنی ظهور اثار اسماءک دفع
 دفع ایلک نه که ترجمه و کشتن زاده ایدر . نفس اوردی مکرر من شیمی
 معطر اولی جان و دل حرمی . فامتن علی نفسه بما اوجده فی نفسه . بر حق کانه
 و تعلق نفسی یعنی ذات امتان ایلک نفسی فی فیض رحمتی ايجاد ایدر
 که نمق ازاله و کوب ایلک مراد ايجاد ایلک اعیان موجود ایلر که مظاهر
 اسماء و اثار و لفظ نفس اول سکون فایله در تالی فمق فایله در سینه ما ده
 اولان خیال نفسی ده وحدت و ایه اشارت لطیفه وارد و تنفیس من حیث
 الاسماء اولی یعنی نفس عن الاسماء بیور دی و غنای ذاتی اشارت ایلدی
 والله تعالى بعينه عن العالمين . فاول اركان النفس لما كان في ذلك الخبايا لم
 يزال الامر بتنفيس القوم الى اخر ما وجد . پراول اثر که نفس رحمان ایچون
 حاصل اولی جناب ذات الهیون است اولوی مثله نقطه ذاتی دایره و
 وجود انسان حاصل اولی که تزلزلت و مراتب الهیه نک آخر مرتبه سید

الامر هو النفس
 ان متشبهه بنور
 افضل من نور
 يوقر من نور
 شرف و حدیث
 اولی

انسان
 ناطقه
 سر و صفت
 اسماء و اثار
 اولی و امتناع
 و اثار حاصل
 بیور

نور

و شیا فشیاً مرتبه انسانه نازل و لما بخر واقع اولاد تنفیس عموم و کرب غیری
 ایلک مستحق کلد کن ذلک التنفیس و التنفیس منتزعی اولاد ایدی الوقوع در زیر
 بتکلیات حذو غایت اولر . فاکل فی عین النفس کالوضوء فی ذات النفس
 جمیع حروف حقایق کنایت عین نفس رحمانی ده حاصل در ظلمت ضوئیکه باشد
 صباح اظهار ده یعنی ظلمت واحده اطلاقیه ده زیر غلظت آخره لیل در حقایق
 و نفس رحمانی هر کت اولان مجموعی ضوئ و ظلمتدن مجموعی و منزع اولان
 شبه تشبیه ایدی زیر ضوئ نور صدف ادرک اولن کونک کلمه محضه فی
 ادرک اولن پس بواکیدن هر کت اولان ضیا اولور و ادرک قبول ایدر
 کذلک نفس رحمان دخی مادامکه حقایق کونیه ایلک مقید اولیه ادرک قابل
 اولان صرافه نوریتدن اوردی . و العلم بالبرهان فی سلم النجاة نفس بی شول
 و کما نابعس که حواس جزئییه من متعلقاته و جوه من تعطل اشیا بی بر و یکه
 کور که اولر و یان نفس رحمانک قیاسده سر این مشاهده دن عبارت اولور
 نفس هلاکت ایدر دیدی بو حالت اولور و امر من بیور دن رؤیا ایلک تعقیب
 اندو که حالت نفاصل صریح اولور و غیبی در یا خود مباحثه صورت
 مثالیته ده و ملق احتمالی دخی وارد . فیرحیه من کل غم فی تلاوت عیس بی
 علم بالبرهان ناعس من بیور هر غمدی راحت قیور سور و عیس تلاوت
 اندو که زمانه یعنی سور و من بیور دن منفرم اولان عیس ایلک تحقق خالده
 مستخرج اولور و من بعد ذکر اندو کی کلامه قصه و موسی علیه السلام ایلک استدلال
 ایدر بیور . و لقد تجلی للذی قد جاء فطلب القیس یعنی حق تعالی حقیقا
 تجلی ایلدی طلب قیس کلی حضرت موسایه تجلی صوری مثالی
 ایلک که قیس استریکن اصل نوره و اصل اولی . فراه ناد او هو نور
 فی الملک و فی العیس . بی موسی صوره مطلوبینده که باری در نارد
 کور دی زیر موسی علیه السلام مستجمع جمیع شرایط تجلی ایدی بی اول
 نادر الحقیقه نور ایدر که کاملین ده و ناقصین ده ساریدر ملوکوت
 مراد سلاطین نهار کشف در عسلستون مراد سالکین محجبین در یعنی
 صدق نیت ایلک متوجه مطلوب اولان البتة و اصل اولر . فاذا هممت
 مقالتی تعلم بانک منبس لو کان یطلب غیر ذلک لراه فیہ و ما نکس . بی سن
 و قتا که بزم کلا مموزک بومضمون من هم ترک ایه که عید منجلی له نک
 صوره مطلوبینده حاصل اولان تجلی اول زمانه واقع اولور که عید مستجمع جمیع
 شرایط تجلی اولایسن بیلور سن که مجموع . و فیر من یعنی فایله تجلی کن
 شرایط تجلی سنه مفقود اولور و غیبی بر حق بمانه و تعالی طالع فلسفه یعنی

حضرت موسیٰ صوره ناره کورندو کی زیر اسم جمع جمیع شرایط تجلی ایدی و طلبنده
اخری الهمم القه ایدی پر تجلی دخی مطالب اولان شیشک صورتنده واقع
اولی که صوره ناره دین هر بنه توجه قلعه لوانده حق کور مک استعداری
واردی اول اجلت در که اگر حضرت موسی م قبسک غیر بنه دخی طلب
اشه یعنی حجر یا شجر استسبه کوراندوده دخی حق کور ایدی حیا التند
ناکس الراس اولان ایدی یعنی باش اشغه قلندری و اما هذ با کلمه العیسوی
قام له الحق فی مقام حق تعالی و یعلم استقرها غائب الیها هل هو حق ام لا مع
الاذنی بصل وضع منه ذلک الامر باللفظ اما بوقامه کات ایهام رفع شبهه و یا
ایدر که کلام سابق نفاذ اولان احیاء حسی و معنوی دخی حکم مرتبه جمع و اولو هیتد
مع هذ مقام فرقن حق عیسی ده مفارغه و مثالیه و مقالیه بقرینه واقع
اولش درین مقام فوق بود الجمع دن بیان انما زیروب بیور که اما بوجه ریسی
که حکمانه و تقال و قتا که انوکون کاهی و لیلونکم حتی تعلم مقامده قایم اولو
صیغه و متکلم ایل و کاهی و لما یعلم الله الذین جاعدا و انکم و یعلم مرتبه سنه
مترن اولی ایسه که صیغه و غیبتدرا یک سنن دخی مراد طریق و اختیارد که
متجس ایچون بحد علی مفید اولور اعتبار من بور کله و عیسوی نفسنه و اننه
حضرت قرآن نبت و حکایت اولان مفیای دعوی الوهیتدن سوال امتحان ایل
استفهام و انتخاب ایدوب بیور که دعوی من بور واقع مدیاد کلمی در مع هذ علم ایسه
حکم من بورک وقوعه لا وقوعه شامل محیط ایکن فقال انت قلت للناس اتخذوا
وای الهم من و ن الله برحق تعالی مقام خطابه متکلم اولوب کله عیسای
خطابه قیلوب سوال اتریک سن من اولاقته و الی یومنی الیه غیر الهیتی
اتخاذ ایدوک دیو امر این دردی فلا بد من الادب من الجواب لمتفهم براب
مرفقه متفهم ایچون مخاطبه بر جواب صالحدن لایدر که اختیار عمرده سنه خروج
میش اوله اگرچه مستفهم کند و نک جوابه عالم ایدو کین عجیب بلوریه لانه لما تجلی
لهذه المقام و هذه الصورة زیرا و قتا که حق تعالی مقام امتحانده و صورته متفرق
ده کلمه عیسایه تجلی ایدوب و مقصود مستفهم تحد علم امتحان اولوب علم مطلق اولو
ایسه اقتضت الحکمة الجواب فی التفرقة بر حکمت اقتضا اتریک جواب عجیب صوره
تفرقه و الا که بین المستفهم و المجیب تفرقه بولا یعنی الجمع لکن عین ملاحظه
ایله یعنی جمع بین الحق و الخلق بن التشبیه و التنزیه بله مشاهده اید که حقیقه واحد
باعتبار مقام التنزیه حق و بلا حظه مقام التشبیه خلقت فقال فقدم التنزیه
بمحانک فخذ بالکاف الذی یقتضی المواجهه الخطاب بر عیسای علی الام اولو
تسبیح منضم اولان تنزیه تقدیم ایدوب و بویکی تشبیه و تحذیر اقتضا

اعلم انه

انک ایل کله من بورده جمع بین التنزیه و التشبیه بولندی ما یکن لی من حیث اننا
لنفسی و نک اننا قول الیسر لی بحق ای ما یقتضیه هویتی لادانی یعنی ای محکماندن
منزه اولان رب سبحان بنم ایچون هر کز بن لکوم ملاحظه بی حیثیتی ایل سنک
ذاتک ملاحظه سنن قطع نظر ایله ذات حقیقتی و لایق اولیا سویتک ثابت دکله
یعنی بنم هویت غیبتم و عین ثابتم بلکه ذات موجودم اقتضا امتد و کیه امر خطیری
تکلم بنم من حیث اننا قدرتم یوقدر مکر ذاتک مظهر تم حیثیتی ایل اولو شسته
بوکه ذکر اتریک لسان تفرقه و ندره ان کنت قلته فقد علمته انک انت القائل
من بعد لسان تفرقه دن توحید عدول ایدوب بیور که اگر بن اول قوی یارب
و دم ایسه سنک دایره علمک اکاشا ملدر زیر بنه صور قله مفیای راد
تکلمه قایل سن من و مقتضای قرب فوایض ایله فیاض و موارد مواهل سن من
هی نور ضیاء شامل سن من فیاض موارد و مواهل سن من جوهر من جوهرده
عرض حال محل دلدره مقول قایل سن من و من قال امر فقد علم ما قال
وانت اللسان الذی اتکلم به و برشی قایل اولان خود مقولنی بیلورن خود بنم
باعث تکلم اولان لسان بنم بلکه قائمده و انم سن سن نته که امر من بور مقتضای
قرب نوافل در که اصدق القائلین انی حدیثک ناقل در و لسان مذکور لسان
جمود کما اخرنا رسول الله صلی الله علیه و سلم عن ربه فی الخبر لا الهی
نتر که رسول الله نره انی خیر الهید یعنی قرب نوافل ده وارد اولان حدیث قدسه
ربنن خبر و یردی فقال لسانه الذی یتکلم به جعل هویت غیر لسان
المتکلم و نسب پی بیور دیکه بن عبدک مقام فناء صفاتک لسان تکلمی و ک
برحق تعالی هویتی عین لسان متکلم قلدی و کله من عبد نه نبت اتری نکر
مقتضای قرب نوافل بود زیرا قرب نوافل مرتبه سنه فاعل عبد اولور حق کا
الله حکم بولور اما قریب غریضه فاعل حق اولور و قتا که مقام عیسوی تم قریب
من بورنه شامل اولی ایسه اکا اشارت بیور دیکه تم تتم العبد الصالح الجواب
بقوله تعلم ما فی نفسی و المتکلم هو الحق و لا اعلم ما فیها بوزن صکره عبد صالح
یعنی عیسوی م جواب مستطابنی تمام اتری بوقول ایله که مستفهم لسان مجز
و نیاز ایل سن بنم نفسده اولان معنایه اکاه و واقف رازین ددی حال بوکه
بوکلامی متکلم کور لسان حق و قایل حق ایله مطلق و محقق ایدی زیر مقتضای
قرب فوایض بود که عیسوی علیه السلام تکلم من بورده الحق اولو و حق فاعل و قایل
نه که و لا اعلم نفسده دخی متکلم حیثیه تعین عیسوی ایله ذات حقد بعد و قتا
که متکلم مقام ما فی نفسی قولنده حق تعالی اولدی ایسه لفظ واقع اولان غیر متکلم حقد
کنایه اولور و نفس متکلم و نفس حق و حده بولویس بوقدیرجه و لا اعلم ما فیها ده

اعاده و نفسه مظهر حجاج اولم از جاع ضمیر و کفایت ایدر پس بقیود شیخه
قدس سره تغییر لفظ قرانی بونکه و لفظیه به مشیر اولور پس مراد دیک
اولور که انی لا اعلم ما فی نفسی فکیف اعلم ما فی نفسک یوح بن نفسده اولایه
بلون پر نفسده اولایه که کیفیت بلون نفسده ایلد نفسک خود نفس واحد
غیر منفرد فتنی العلم عن هویت عیسی دم من حیث هویت و من حیث الله قابل
و ذوالش پر حق تعالی علم هویت عیسی دم من نفی اتدی بلکه نفس عیسی دم هویت
سببی ایلد نفی اتدی کن فی مزبوره ایلد عیسی دم غیر حق اولور آنک انت
فما بالفضل و العباد تاکید البلیان و اعتماد علیه یعنی تحقیقاً سن یارت
علام الغیوب سن پر فضل و عباد ایچون کله و انت کتوردی که بیان حکمی و
مزبوره اعتماد حاصل اولاکه لفظ انت بواکی فایده مفید در ادلالی علم الغیب
الا الله لفظ انت مفید و بیان و تاکید اولوب افاده و تجدید اعتماد و کتور دلیل
در عیسی الله دن غیری کمسنه بلون پر حکم مزبوره کا منصرف غیر صدوری
در فرق جمع پر اولاً خلق حق ایلد تفریق و تمیز ایدوب کله و تنزیه ایلد
بسمانک دیدی بود جمع اتدی و جمیع اوضاعی حق در وارجاع اتدی نتکه
ان کنت قلته فقد علمته توحیدی و تکثیری دنی جمع و تفریق لازم معنی لودر
که بیورد و وحد و کثرو و جمع یعنی سران هویت ایلد تو سیم ایدوب تعلم
ما فی نفسی دی و صبیق یعنی مظاهر اعتباری ایلد تضیق ایدوب و لا اعلم
ما فی نفسک دیدی الفاظ مذکور در تضعیف مبالغه ایچون درم نذر قال
تمما بالجواب ما قلت لهم الاما امرتی به پر عبد صالح یعنی عی و جواب سابق
متمم و مؤکد اولوب ما قلت لهم الاما امرتی دیدی زیرا ان کنت قلته ایلد جواب مطلوب
حاصل ایدی یعنی سنک امر کله سولادم قایل فی الحقیقه سن ایدک فتنی اولامشیر
انته ما هو شخص حضرت عی و مقدما نفسده قول نفی اتدی شو معنایه مشیر
اولور غی جالده که نفس عی و اول مقامه موجود و کل ایدی قند قالی قایل
قول اولایر اجمیع هستی وجود حق در تقنین عبد حق مطلقه فایده مستلک
ثم اوجب القول ارباع المستفهم و لو لم يفعل كذلك لا تصف بعدم علم الخلق
حاشاه من ذلك پر عی علیه السلام بعد النفی قول ایجاب اتدی مستفهم ایلد
رعایت ادب ایچون زیرا که بویه اتمه یعنی اول نفی بعد اثبات قلده حضرت
عیسی حقایق اشیا به عدم علم ایلد متصف اولقا استدعا ایدر ایدی حاشاه
یعنی اول حضرت بوجالده بعید و رتبه و کمال بنی بوصف در متشخی در
نیرا قول صورتده ثابت حقیقتده معدوم در پس اگر قوی نفیه قصر اتمه
صورة حلال و یور ایدی ایجاب حضرتده معنایه نقصان لازم کلور ایدی

نقل

فقال الاما امرتی به وانت المتكلم على لسانی وانت لسانی شمر جوت
وجودی عیسوی شد مقدم کیست تا گوید سخن اذیک دیم مراد ایجاب قولی
تفسیر در بعضی رجاله صلی الله علیه و آله هویت عیسی علیه السلام ضمنده
اثبات اندم بنم لسانی قایل سن سن بلکه لسانی سن سن بنم صوته لسانی
ظاهر سن ددی کلام اول قرب فرایض ثانی قرب نوافل درم فانظر الى هذه
التثنية الروحية الالهية ما اللفظها وما ادقها بنظر ایلد تشبیه و
مشارایله که روحیه ایلد متصف در صورتی اعتباری ایلد که عیسا دن
صادر اولور و الهیة ایلد موصوف در حقیقتی حسی ایلد نه عجب لطیفه
عبادتی ایلد و نه عجب دقیق در اشارتی داود قیصری قدس ستر و توابعی
عباد مزبوره و تشبیه اولف حمل ایدوب بایله نون بنادندر تعقل و زنج
در عیش و اکثر ناظرینک تشبیه قرائتی ثانی منطوقه ثلث نقاط ثنی دن
اولمق اوزره تصحیف در زیر حکمة مزبوره حکمة بنو تر در حکمة نبوتیه دکل
در عیش اما دقت نظر و لطف مشرب شهادت ایدر که لفظ مذکور تشبیه اولف
ولفظاً اول و اقرب اولانتکه شراحدن معنایه اناب الله برهان بومذ هبه زاهل
در مصنف قرائت اولان نسخه دن بویه نقل ایدر ایدر نظر اولونه فقیر
ایدر ادق و الطغیة تشبیه ده اظهر در خصوصاً تشبیه نوع من التشبیه در
زیر اتمه مطلق خبر و یر مکدر تشبیه خبر مشرب ایدر بوقدیر چه روحیه و
الهیة ایلد موصوف اولمقل ایکی سنک تفاوته اولمق اود قیصرینک روحیه
ایلد انصاف تشبیه به تخصیصک وجهی لمن نسخده مقرون علی المصنف
ثانی منطوقه ایلد تشبیه تصحیف اولو غنی بوجهه نقیل اتدی که فان هذه
الحكمة حکمة نبوتیه لا حکمة نبوتیه یعنی حکمة مزبوره حکمت نبوتیه دکل
فقیر ایدر ین تفریق تفریق مزبوره قایل بومرته مبالغه و استهزایه بوقایل
بر قابل و متحمل کل لودر غفر الله ذنوبنا و ذهب عیوننا بعد المذکور مصنف
امر ما موربانه شروع ایدوب بیوردی ان اعبدوا الله فجا بالاسم الله
لاختلاف العباد فی العبادات واختلاف الشرائع یعنی ای رب سنک بکام
اندوک فعل ما موریه الله عبادت اتمک یکرد پس معبودیه اسم جامع اولو
مستثنای جمیع صفات اولور و غنک و حری زیر عابدلر عباد الله مختلفه الوجود
در فکل وجهه من تلك الاسماء هو موليتها مضمونچه هر عابد ذاتک مظهر
اولو غنی اسم خاص موجب ذات و لیلر یعنی ذات حق قرب نسبت حاصل
ایدر لوبوجه مخصوصی وارد که اول وجه مخصوص ایلد حق عابد و مرتبط
اولور و الطرف الی الله بعد انفاست الخلاق سر شریفچه شرايع مختلفه ثانی در

نسخه منقوله از کتاب
کتاب فی تفسیر قرآن
کتاب فی تفسیر احادیث
کتاب فی تفسیر اشعار

يومه اسمك مستأجر وجه خاصي اليه سالك ومطلوب حقيقي به وصلته ملك اولور
 بعد عيساك امتنه شريعة خاص اوزنه عبادته امر اتدوكي كلمة مزبورية
 ضرر ويوم شرب عيسوتيه خاصته نك وجودي اثبات مطلوب كناتيت ايدر
 بس مثله جامينك شرب اولان اعترافي مدفع اولور **م** ولو يخص اسما واحدا
 دون اسم بل جاء بالاسم الجامع لكل اسم خاص ذكر ايوب مثله ان العبد والرحمت
 ديمري ملكه جامع على اسما اولان اسم ذاتي ذكر اتدي **م** ثم قال له يني ورتبكم و
 معلوم ان نسبة الى موجود بالو تتيمة ليست غير نسبتة الى موجود اخر بورد
 عيسوع اسم الهي اضافة ايله تفضيل ايدوب بنم ريم وسزوك ريكوز ددي وحالكا
 بومنا معلوم ذكره اسم ربك بر موجوده نبقى موجود اخره نسبتك عيني
 دكلدر غيري در زير اهريري بر اسم خاصك مظهر في دركه انكله مرتا اولور فذلك
 فصل بقوله ربكم وزني بالكاينين كناية المتكلم وكناية المخاطب وبواحد
 عيسوع اسم اجمال سابق اضافة ايله تفضيل ايدوب ربي ورتبكم ددي برونه كناية
 متكلم برونه كناية مخاطبين ايله زير ان قد مضى فاليه بالضرورة قد مضى فاقفنا
 ايدوب الاما امر تني به فابتن نفسه وليست سوى عبوديته اذ لا يؤمر الا بالامر
 ينقص منه الامتثال وان لم يفعل بوجه مصنف الاما امر تني قولي لسان عيسا
 دن اعاده اتدي مقام عبوديته فمعلق اولايدي نكرو بر وتقرر بر مصلي ايون نفس
 عيسوع دن مامور اولور وفي حاله بعد النبي اثبات اتدي اكرجه في نفس الامر ثابت
 اولان حق عيساك عبوديته نكرو في دكل ايدوي زير ان امتثال امر متصور
 اوليان كسبه بر امر له فامور اولور عبوديت ايله متمثل امر اولوي شانند اولور
 در اكرجه امتثال امر فعله دخي كلن ايسه ولما كان الامر ينزل بحكم المراتب ينضج كل
 من ظهر في مرتبة قائما بما يوطيه حقيقة تلك المرتبة وقاكه اهل بات متصف بمتصور
 اولور وفي حاله وشان انك سبب حكم مراتب ايله نزول وفيضان اولوي ايسه بوجدك
 دركه هر مرتبه ظاهر متعين اولان موجود ممكن كوك اول مرتبه حق اولون كوك
 باطل مرتبه مذكوره نك حقيقي اعطى اتدوكي لونه متلون اولور يعني مرتبه
 حاكم اولور وصاحب مرتبه محكوم عليه اولور بس قول مشهور دركه سالب مراتب
 جالب زندقه والحاد وعدم رعایت شرایط باعث كهر وعناد اولور **م** كرفهم
 مراتب نه كني ذنوبي مرتبة الامور لها حكم يظهر في كل مامور مرتبة الامر
 فاحكم بيدوي كل امر بس مرتبه ماموريه ايون بر كم اندر ديكه هر مامورده ظاهر
 اولور وكم مزبور انقياد امر طاعة حكم واجابة دعاء بوسرط ايله كه مامور اولور
 امر اجادي ايله مامور اولور يا اجادي واجايي مقتله اولور اما نحن يا لكونه امر
 اجايي ايله مامور اولور مامور مزبور حقيقته مامور اولور زير امر اجادي

مثلا جامعك اعتناك عبادت شريفة
 بورد و اولور و عمل الكبر على ان
 المختلف بامر الله بالعبادة على
 عيسى عليه السلام انتهى

مثلا لو كنز ملكه بغير ملكي
 نورقضا ايله اولور مقدم بكونه
 امر نه مطاع ولما امان بعد التواضع
 ظاهر اولور بكونه مزبور جالب
 بامور باق در منفي اولور

اوله اثر ظاهر اولور بورد قول مزبور عبدا ولدوني حاله در اما مامور
 رب اوليه ماموريه ظاهر اولور و لما نكره عايد عبد لسان استعداد له اولور
 ان طلب ظهور بوله وكذلك كرامة ايون دخي حكم ثابت دركه هر امده ظاهر اولور
 فيقول الحق الصلوة فهو الامر والمكلف والمأمور العبد ويقول العبد
 رب اعترفي فهو الامر والحق المأمور فما يطلب الحق من العبد بامر هو
 بعينه ما يطلب الحق من الحق بامر يني في عبادته وقا له مثلا عبادته اقامة صلواتك
 ديوم ايدوب في الحقيقة امر مكلف بكسر اللام حق تعالى اولور و مكلف عبدا اولور
 ومثله عبد لسان استعداد له يارب بكامفرت ايله ديود عايدوب بس بوضو رتبه
 عبادتي امر حق مامور اولور بس حقك عبادتي امر ايله طلب اتدوي بعينه عبدك
 حقن امري و دعائي ايله طلب اتدوي در ايكي سزون دخي امر مزبور انقياد در
 ولهذا كان كل دعاء مجابا ولا بد وان تأخر بعض المكلفين عن الاجابة من اقيم
 مخاطبا باقامة الصلوة مثلا فلا يصلي في وقت فيؤخر لا امتثال ويصلي في وقت
 اخر ان كان ممكنا من ذلك فلا بد من الاجابة ولو بالقصد وبواجله در
 يني مامور دن و امر دن هو بوسنك بر حكي اولور و غيبي دركه هر دعاء حقيقي
 حجاب بلكه هو امر حقيقي مطاع اولور بشرط مقدور به عقلا نك بولور
 ين حصول اجابتون لا بد دركه اكرجه متاخر ايسه ده ففقدان شرط وجود
 مانع سببي ايله مثله بعض مكلفين كي كه مقام تكليفه اقامة صلوات ايله
 مخاطب اولور دن در وقت امر اقامة صلوة اقامت اتدو واقفال تأخير ايدوب
 وقت مؤخره قيلو بس اكر مخاطب مذكور امتثال مزبور قادر ايسه كرو وقت
 مامور به ده حصول اجابة امر دن لا بد در يعني اكرجه تأخير امتثال بالقصد
 والعمد ايسه ده قنده قالديك غفلت و نسيان ايله اولور **م** ثم قال وكنت عليهم
 ولم يقل على نفسه معصم كما قال بيوتكم شهيد مادمت فيهم لان الانبياء
 شهداء على اممهم مادامو فيهم بعد حضر عيسى عم بورد كنه بن اتمم اوزنه
 شهيد اولدم مادامك ايجلرونه بني ايدم وسمانية مرفوع اولماد مراقتي
 ايله نفسي شهودتيد در شريك اتدي سابقا مر بويتيد شريك اتدوكي
 كي زير ربي ورتبكم تفضيلند اضافة ونسبت ايله بكثر اولمدي
 زير انبياء اقلند اوزنه شهداء در شهيد ايسه اسم حقد ر انبياء خو
 مظاهرو اسماء حقد بس شهيد اولان اعيان انبياء ايله عين حق اولوي
 وعين عيسا دن عم مضى مطلق قالدي بس بوقد بر حبه كلام نفس
 عيسى مامور دن منخلع اولور ايها ايدوب ثاقل اولور فلما توفيتني كنت
 انتا يرفعتني اليك وجنتهم عني وجنت عنهم كنت انت الرقيب عليهم توفيتني قولي

مصنف رحمه الله تعالى دفعني ايله تفسير اتيحتي اهل طاهر دن خلاص بولور
 ذير اتيوغي معنای امار ده ظاهر در یوز اول وقت که سن بنی جناب عزونو که
 دفع اید سن و انلری بدت و بنی انلری بدت و بنی انلری بدت و بنی انلری بدت
 رقیب ناظر سن معلوم اولاکه حیات عیسی عم اگر چه قران عظیمده و ما
 قتلوه و ما صلیوه و لکن شبهه لهم ایستند منصوبه در غنا و ریب دن
 موادر لکن اتي متوفیک ایستله لفظ توفیده بعضی مفسرین خلاصه
 مساعی ظن ایدوب عامه و نصاری شبهه سن مبتلا اولمشدر و بعضی
 صوفیه آیتی تاویل ایدوب حی بر وجه و میت بجسد و دیشدر اقا بوجیه
 بعون الله التخصیر بومقامد روحانیت شیخدن استمداده کشف علی
 حاصل ایدوب قاعده حکمت و تصوف اوزره جمهور علماء سنه نصرت واصحاب
 بعینه عنایت قلمشدر ذیر ایراد حکم وسیله بر شهود در حاصل بود که نفسی ناطقه
 ایله مسی اولان روح که نفس منطبعه نک غیری در قلب ایله ذی شمیة اولور
 انک متوفیه سی حق تعالی در قدرتله اخذ ایدر ذیر انوزا نیتله ذات حق نسبت
 کامله و ار در بالذات اکا مجذب اولور اقا روح حیوانی که نفس
 منطبعه در بعد حدوث البدن حادث اولمشدر اول واسطه ملک ایله
 سونی اولور ذیر اذات حق قرب نسبتی یوقدر نسبتی جانب ملکه در قوای
 فکله و قوای نفسانیة نک بری بر نه نسبتله ظاهر در پس قران عظیمده
 ویرن توخدر که ایکی موضوعه بلم ذات حق اسناد اولمشدر بری سنده
 کتایه مشکله ایله که اتي متوفیک در بری سنده کتایه خطاب که فلان توفیتی در
 پس قران عظیمده توخدر ملکه اسناد اولمشدر و غندن فهم اولور که عیسی عم
 بجسد و جسمانیة حی و زنده اوله روح حیوانی بی مقبوض اولما غله
 بوراده تا مل یوسله بعد کشف من حیث هو عالم لطیف عروجک شهره
 دفع اگر چه مقدورات ممکنه دن اولوب منجر صادق خبر ویرسی اعتقاد مؤمنده
 کانی در لکن امکانی مراد امکان عقلی صرفیدر بوضه استعدادی مید
 بیان محتاجدر بوجه بومرغایه دلیل عقلی ایرادی قابل در که غایله و هم شکوک
 بالکلیه فایز اولاد لیل بود که شیخ قدس سره فصوصده ذکر ایدوکی اوزره
 حضرت عیسی عم ماء متوهم روحانیدن خلق اولمشدر که نفخ جبریل
 علیه السلام دن حاصل اولان رگوتدر که ماء محقق مریمه ایصال ایله فی الحال
 تحقق کسب اتمشدر بوجله ایله اصالت فاعله در قایله ده ذکر ریب
 حکم جزء الملک اولجا بقیة و کثافت که اکل و شرب حاصل اوله اوقام
 عیسی عم ریاضات و مجاهدات ایله مرور انکین هم قلیل ایله زایل اولما جائزدر

عالمه یقین حاصل اتمکه بومرغایه کفایت ایدر و تقلید اهل طاهر دن خلاص بولور
 جهلم و عوام خود حد اعتبار دن سا ققدر و بومرغایه محقق و مشهور در که تعلق
 ارادة الهیة ایله کثافت لطافت مبدل اولما امر ممکندر خصوصاً اجسامده
 اهل لطافت کثافت امر عرضی سید در پی و اشرقة الارض بنور ربها
 حکیمه بخون ظلم نوره متصل اولمیه و لطافت جانبی غلبه قلبیه اگر چه
 شارح و ارادات سماویة مرحوم شیخ محی الدین یوصی ایدر حیات بدن
 عیسی علیه السلام دلالت ایدر آیات مقطوعة الدلالات و کدر عرق احتمال خلاصی
 قطع اتمذیر اوله و ما صلیوه و تفسیردن قطع نظر ایله اتي متوفیک
 تکلمده فلان توفیتی خطا بنده ایکی سنده بکه توفیده معنای امانت ظاهر
 دیک استر و تفسیر یقیندر نقل ایدر که بعضی مفسرین توفید مراد
 موتدر و مشروطه علم شیخ صدر الدین قدس سره ایدر روح عیسی عم
 نفسنه و جسدنه ریاضت ایله غالب اولدی ارض بدیه غیر ارض تبدیل ایله
 یرجسدی روحنه تابع اولوب جسد بالکلیه سا قطا اعتبار اولدی که
 حضرت الیاس کی بونلرک بدن محسوسه خود مشهور و متواتر در ذی یوز
 و ما قتلوه و ما صلیوه و لکن شبهه لهم ایستک معنای سیه کانه میت بجسد
 فی احکام اعتباری عکسدر دیر بعضی شیخ مزبور دف شرح فصوصدن فصیح
 عیسویه ده بونلرک نقل ایدر که جسم کثیف ظلم ایدر حاصل اولان بدن حقیقده
 هر تیل جسم لطیف نورانی ایله مشترکدر معنای لوی مرتبه حسبی ایلدر در
 لکن ایدر هایه فنا و زوال تعلق ممکن آخر تعلق لازم کلز مرتبه ده مفایر کثافت
 ایدر پس جمهور متکلمین کیم بود عوای واهی به احتیاج قلند که روحه بر جوهر لطیف
 سایه و جسمانیة اثباتدن صکر اول جسم لطیف نورانی فایده ماده
 اعضا اولان جسم کثیف ظلم اینه ماهیت و حقیقت مفایر در دیور در
 غیر مادی بل ماده هم یعنی بنم ماده مک غیری اولان جسمده بلکه اتمک
 دمی اجسامده تجلی ایدو کوک حاله رقیب و ناظر امکان ماده دن ناظر و ملق
 مقام فوقه اشارتدر بغیر ماده ناظر اولما مقام جمعه اشارتدر بوجه ماده دن
 رقیب اولما حقیقت معنای در حلول و اتحاد دکلدر نکه کلام اهل حق بودر
 اذکنت بصر هم ازی یقتضی المراقبة ذیر من انلرک نور بصیرتی سن
 مراقبه بر نفوس و بود حقایق اقتضا ایدر و مشهور الانسان نفسنه شهود الحق
 ایاه پیرانک نفس شهودی بعینه حقا نفسی شهودیدر لام عمده در
 مرآة انسان کامل و حق تعالی بصر انسانی کاملدر و صورة انسان کامل
 صورة مقدس انا الله خلق عیادم علی صورته او علی صورة الرحمن الحديث

یت

وجملة بالاسم الرقيب لانه جعل الشهود له بعد عيسى م حتى اسم رقيب ايله ذكر
 قائل نفسي ذكر اذ وكي بي اسم شهيد ايله مذکور قلادي زیرا که حضرت
 عيسى م شهودي نفسي چون اثبات امتداد و شهود عيسى م ماده
 عیسوی ده بعینه شهود حق اولمشد فارادان بفضل بینه و بین
 ربه پس لایکه نفسی ايله ربي مابیني جمعوت فرق اید تقبیر اسم و توصیف
 وصف ايله تقبیر قلمغ ايله مثلاً حق رقيب ايله معتر ایدوب و نفسیه
 شهید ايله خبر و یرمک کیم حتى يعلم الله هوي معلوم اولاکه عیسی
 تقیر خاص و وجه عبودیتی ايله في الواقع عبد اولوب غیر حق اولوب و عیسی
 زیرا وجه عبودت جبهه ربوبیتک غیر در وات الحق هو الحق لکنه
 ربا تحقیقا و واقعاً حق دخی هقد عیسی دکلر تقیت ربوبیت ایل متقین
 وجهه اطلاقه قید عبودیتدن مختص اولوب و عیسی فما لنفسه بانه شهید
 و الحق بانه رقيب یر نفسی چون اسم شهید کتوب حقه اسم رقيب
 کتوبی حق ايله نفسی مابیني فرق ایچون بعد اسم شهیدی نفسیه تخصیص
 بالذکر ایدی اکر چه فرق مزبور امر بالعکس دخی اولسه میسور ایدی زیرا
 انبیا علیهم السلام شهادت ایدم در وقدمهم في حق نفسه فقال عليهم
شهيداً یعنی نفسی حقه ایتی نفسند مذکوره تقدیم ایدوب
 علیهم شهید ایدی شهید علیهم دیدی مادمت فيهم اثباتهم
في التقدیم و ادباً ایتی نفسیه اوزرینه تقدیم محتاج قلبی ایچون نتر که
مواضع کلین خلق انبیا و عالمین بو اقتضا ایدوب و ایتی سایر امتدن
 مشهور دینده ممتاز انکیون و مکالمه حقه مراعات ادب ایچون
 و آخرهم عن الحق في جانب الحق في قوله الرقيب عليهم لما يستحقه الرب من التقدير
 بالرتبة و دخی جاتب حقه حقن تاخیر ایدوب و الرقيب علیهم دیدی الرقيب
 دیدی زید ادب ایچون تقدیم بالرتبه جایز در ثابتد و حقك زفا بیتنک
 انله اختصاصی بو قدر جمیع امه علی السویه در تقدیم ایسه اختصاص احباب
 ایدوب و صورت ظل معنا اولوب ثم اعلم ان الحق الرقيب الام الذي جعله عيسى م لنفسه
 و هو الشريد في قوله عليهم شهيداً فقال وانت على كل شيء شهيد فهو الشهيد
 على كل مشهور بحسب ما يقتضيه و حقيقة ذلك المشهور بعد عيسى م
 اعلام اذیکه حق رقيب ایچون بر اسم حاصلد که عیسی علیه السلام اول اسمی
 نفسی چون اثبات قدیکه اول اسم شهید در که حقک علیهم شهید اولدنه مذکور در
 بی عیسی علیه السلام وانت على كل شيء شهيد دوی زیرا انکی نکرات و شمل شامل
 در کند و نفسک شهادتی ایل حقك شهادتی تفرقه ایچون زیرا حق تعالی

محمد

جميع مشهور انك شهيد يدو حقایق اقتضا اذ وکی اوزر عیسی علیه السلام
 ایسه قوم خاصنه شهید در فقط حاصل کلام دیمک در که اگر چه اسم شهید
 حقایق ثابت اولوب و عیسی ایچون دخی ثابتد لکن شهید و
 شهید فرق فاحش و بعد و ایدد که مزبور لفظ علم و نکر ايله تقبیر
 ضمنند بیان و تقریر قلتمش در زیرا شهادت عیسی م زمان معتبر ده
 قوم مخصوص بعینه مقصور ایدی اما شهادت حق جل و علا جمیع شهوداته
 عام و شامل و عامه یازمنده من الانزل الی الابد ثابت و حاصل در فنه علی
الله تعالی هو الشريد علی قوم عیسی علیه السلام حین قال کنت علیهم شهیداً مادمت
 فیهم فی شهادة الحق مع ماده عیسوی کما ثبت انه لسانه و سمعه و بصره
 بر عیسی م قرانه بتبیه اذیکه حق تعالی قوم عیسی اوزرینه شهید اولد و کنت
 علیهم شهیداً مادمت فیهم قوله ايله پس شهادة مزبوره حقك ماده و عیسوی دن
 شهادتی اولوب نکر قرب نوافله حق تعالی عبدک لسانی و سمعی و بصری
 اولوب و عیسی ثم قال کلمه عیسویة محذیه لها کونها عیسویة فانها قول عیسی م
يا احباب الله تعالی عنه في كتابه و انما کونها محذیه فلو قوعها من محمد عدم بالمكان
الذي وقت منه فقام بها ليلة كاملة يقرها ويردد ها لم يبدل الى غير حاجته
طلع الجراد فغذ بهم بها و ان تغفر لهم فانك انت العزيز الحكيم بعد
 عیسی م کلمه مزبوره یکه ان تغذ بهم ایدد کاهي عیسی ای نسبت ایدوب
 کلمه و عیسوی دیدی و کاه سرور انبیا ایضا فاقا ایدوب کلمه و محذیه دیدی
 اما عیسی ای نسبت و جهی کتاب الله ده لسان عیسی ده خبر و یرله سی ايله
 ثابت اولوب اما محمد علیه السلام اختصاصک سببی زیرا آیه مزبوره نازل
 اولدقه پیغمبر عزیر بولیده کامله نایم اولما یوب طلوع فجر و اربعه بو
 آیه کریمه استلزام اکثر بر و تقریر ایلد قائم اولدیکه ان تغذ بهم فانهم عبدک
 و ان تغفر لهم فانك انت العزيز الحكيم اما سبب استلزام و تکریر بحسب
 الذوق بود که کلمه مزبوره بر کلمه و جامع در که صفی جمال و جلال و نقص
 و کمال انده مجمل در جمله دخی عید مناسب بود و جواب و خذلان و ربه ملا یر
 غفور و ستر له بر و احسان در و بجه بونک امثالی که بود التلغل غایبان اولوب
 و هم ضمن الغایب کمال هم الذین کفروا بضمیر الغایب فکان الغیب سر لهم
 غایب بالمشهور الخاص یعنان تغذ بهم لفظند ضمیر غایب ایچون در
 نکر قل هو الله احد ایتند دخی هو ضمیر غایب و نکر ضمیر غایب ايله
 هم الذین کفروا بولر یس معنای غیب الوری مشهور و حاضر ایلد هر کد
 اولان حق ایدی لکن جلیب غیب و یقین ظلاله سائر اولما عین حق

ادركن قاصر اولدو وجب شخصيه مانع ادراك حق اولوب انحق مظاهر خلقية
 كوردو حق ظاهر كوردو **اول اولدو حق** تصور اولدو **اقرب ايكن**
 جمله دن دور اولدو **سدا يروب نور** عجايب كفرله ظاهر ايكن حق مستور
 اولدو معلوم اولاك هم الذين كفروا ايئله كفروا غيب متنا سيات
 اولدو ايكي ان تقدبهم ايئله دخی سترو غيب و تقدب ومغفرة متلايما
 درونكه سبب تقدب ومغفرة ساحبه وقرب حضور دن احتياج تعينات ايله
 دور اولمقدور كنلك عجوبه كفو وعصيانله حكمه باث و بادي نور بعيت
 سرور دن محجوب قلمقدور **فقال ان تقدبهم الغايب وهو عين**
الحجاب الذي هم فيه غير الحق بعده تقدب ايله ضمير غايب ميانده بيان
 مناسبت شروع ايدوب دريكه ان تقدبهم لفظنده كه ضمير غايب ايله مذكور
 اولمشدور اول معذبتك عذابي عين جابدر كه حق دن انك سببي ايله
 محجوب در كه عذاب اخروي دخی اول حجابك صورتی واقع اولور **فذكرهم**
الله قبل حضورهم يعنى عيسى عم انري الله ايجون مذكورين قيلدي
 وحق قائنده وجود ذكرى لفظي ايله حاضر لاري حضور عيني لر نون مقدم
 حجاب بقتي لر يني از له و افنا ايله **حتى اذا حضروا تكون الحيرة قد حلت**
في البين فصبر به مثلها حتى اول وقتده كه حضور حقده حاضر وحق كلى
 اشياء مشاهدیه قادر اولار و حال حيوه لر دن اولاي ذكر حق تركيقله لر
 پس وجود حق ايله مغضورون و مستورون انذكرن تحقق ايدوب حق
 ايله فان مطلق اولدقارن بلدر لرحال حيوه لر دنه مشار اليه فنا ذكره
 ضمير ما به رفنا حقيقي وماده به محكمه واستعداد حقيقي لري اولوب آخر
 اول حضور ذكرى استعداد لر ين عين حضور حقيقي قيلدو **فانهم عبادك**
افرادى ضمير خطاب مستلق اولان مكايه بيانه شروع ايدوب ان تقدبهم مثلها
 سنك جزا سن اعاده قيلدي **فاقرء الخطاب للتوحيد الذي كانوا عليه** پس
 ضمير كاف ايله خطاب مفرد قيلدي قوم عيسى نك اصل فطر لر دنه ثابت اولان
 توحيد بنا ايدوب **اكره اول توحيد** اكثر ينك شعوري يوع ايسه ده
 ولا ذله اعظم من ذله العبيد لانهم لا تصرف لهم **انفسهم** يعنى عبادت ذله عباد
 دلالت ايدو حال بوكه ذله عبيد دن اعظم ذلت اولمزا نير انفس لر دنه تصرف
 مستقل لري يوقدر ادا تلي اراده سنده ملحق وعين اراده حقدر پس
 اولاله احتياج لري قلن زير بوندن ادون واحقر مرتبه اولمزا مكر مغفرت اولونه
 فهم يحكم ما بربن لهم سيد هم معنايه سابقا ذكر اولمشدور **ولا تريكهم فيهم**
 فانه عبادك فافرد **يعنى سيد مذكور كعباده مذكور حقنه شريك يوقدر زير**

افراد خطاب ايدوب عبادك ديوي واحد اضافت اندي عباد كم ديه ديك
 عدم شركه و افراي افاده اندي والمراد بالعباد اذ الالههم ولا اذل منهم
 لكونه عبادا معنايه سابقا بيان اولمشدي و بلنشديكه ذله عبيد دن
 اعظم ذله اولميه **افذوا انهم تقتضي انهم اذلا** پس بونلوك اذلا اولمايه
 مقتضى اولان نفس و انلريد و ذلت بونلوع امر خارجي دكلر ذلت اولدو فلا
 تذلم فانك لا تذلهم يادون مما هم فيه من كونهم عبيدا پس يارب سن بونلوي
 ازلال انمزا سن زير سن بونلوي ازلال انمزا و كوك تقديرجه قولك ذللتهم
 اشغ بر ذلت ايدو دخی ازلال ايدو من بحسب الطمع والعقل مغفرت لازم
 كشم درك بيورد **وان تقدر لهم يستترهم عن ايقاع العذاب الذي يستحقونه**
بمخالفتهم ما يحلهم غفر يستترهم عن ذلك و ينفهم منه يعنى اي رب اكر
 انلره مغفرت ايدرسك و سبب مخالفه لري ايله مستحق اولدقلى عذابك
 ابقاعندك ستر ايدرسك يعنى انلوك ايجون غفر قيلور ايسك فتح غين ايله
 غافر ستر معنا سنه عدل عادل معنا سنه اولوي غي كبي ايله غفر و پرده كه
 ذلك الابقاعندك ستر اولوب ابقاعى انلردن منع ايدو **فانك انت**
العزیز الحكيم اي المنيع الحق پس بو تقدير اوزر نر يارب سن بوزات عميز
 سن كه فلك حمايتكده و دائره قصر سلطنتكده داخل اولانه سلطات
 غلبه و قهر ايله شاملدر كه غير ايجون انده احتمال وجود و شركت يوقدر
 و اول احديت حاسنده اشياء متكافيه و هلك دت **وهذا الاسم ذا اعطاء الحق**
لمن اعطاه من عباده يسمي الحق بالعز والمعطي له هذا الاسم بالعز وبواسمه عزيز
 حق تعالى بر عبيد اعطاه الله يعنى بواسمه انن تحلة قلعه حق معطي اسم مغني
 ايله سما اولور و عبيد معطي له اسم عزيز ايله تسميه قلنور زير مطهر عزت
 اولور و عند الحق والخلق عزت و اكرام بولور **فيكون مع الحق عبادا يربيه**
المنعم والمغذب من الانتقام والعذاب پس عبيد معطي له منيع الحق اولور يعنى
 منتقمك انتقام سندن و معذبتك عذابندن خلاص بولور زير هر كز غير
 انده تصرف قادر اولما نر بر امرك امره مامور و نه برها كرك حكمنه محكوم عليه
 اولور **وجاء بالفصل والعماد ايضا تا كيد البيان وليكون الاله على**
صاق واحد قوله **انك انت علام الغيوب** وقوله **كنت انت الرقيب عليهم** فجاء
 ايضا **انك انت العزيز الحكيم** يعنى ايت سابقه ده كتور و ك فصل و عماديه
 بونزه دخی فصل و عماد كتور دي تا كيد بيان ايجون و يشال عيسى ده وارد
 اولان اميلر ملق واحد اوزر نر سوق اولما ايجون انك انت كبي و كنت
 انت كه بعده **انك انت العزيز الحكيم** دخی اول سوال اوزر نر منشوخ اولدي

فكان سؤالاً عن النبي م والحاصل منه على ربه في المسئلة ليلة الكاملة الى طلوع الفجر
 كان يريد طلب الاجابة فلو سمع الاجابة في اول سؤال مكرر وكان الحق
 يعرض عليه فضوله ما استوجبوا به العذاب عرضاً مفصلاً فيقول له في كل
 عرض وعنوان تقدم بهم فانه عبادك وان تغفر لهم فانك انت العزيز الحكيم
 ضمير كان رسولك سابقاً صادراً وان تردده عودت ايدرك ويرددها
 فممنه مذکور در بعض بني علي السلام ايله ليلة م تامة ده ترديد سؤال الحاح
 مسئله ده رتبه تو جهای تا فجر مراد طالع و صبح امتداد جابت قالی اولیجہ ایدی
 زیرا که سوال اوله استماع اجابة مراد قيلکسه تکرار واقع اولیجہ ایدی
 بعد شیخ قدس سره مقارعه حضرت علیه السلام مقام تفضیلان بیان ایدوب
 بیور که سبب تکرار و ترداد حضرت حق سبحانه وتعالی امتک جزئیات ذنوب
 و معاصی سنی و موجبات اولان افراد عذاب و مجازاتی حضرت رسول کسره
 بعد کسره و مرتبه بعد مرتبه عرض مفصل ايله عرض الکره هر عرضک و هر
 عینک مقابل سندن خطاب نوبی و خطاب شخصی ايله خطاب اتمه سید ایدی حضرت
 پیغمبر و علی علیه السلام و کلم جناب خدایه هر عرض مقابل سندن جواب و بیور
 ان تقدم بهم فانه عبادک دیمه سید ریدوب مژگورده حق تعالی نک جزئیات ذنوب
 علمه اشارت وارد رتبه که حدیث آخره رتبه عبادنه خطابنده اعترف ذنب
 کز ایدوب ذنوبی فرداً فرداً عبادته سندن بموضع ظاهر در بعد بمقامده
 بین الکلامین نوع مخالفت فهم اولوب بیان محتاج در اذهان قاصرین نسبت
 ايله زیرا فلو سمع الاجابة ماکرکت منضمه اولان سؤال و احکام تکرید در کم
 معصیت و احده نک عدم عفونذ لازم کلور و کان الحق يعرض عليه
 قولدن فهم اولان اسوله مستفاده و متکثره در که جزئیات عامی
 متکثره نک طلبیدن حاصل اولور تا مل اولونه فلورای فی ذلک العرض ما یوجب
 تقدم الحق و ایتار جنابه لربما عليهم اللهم یعنی بیغم بمقامده رحمت عباد
 طرفنده ایدی و اگر احتمال مغفرت و کما الله تعالى جانین اختیار ایدوب اراده یعضو
 مغفرت قلیایوب بلکه طلبه و انتقام ایدوب و بما علیه ترجیه اندور ایدی زیرا
 بهر حال رضای رب ذوالجلال تقدم اقتضا ایدوب و بما علیه عارفین مرادی لسان
 استعداد است من ذالذی یشفع عنده الابدانه حکیمه ماذون اولما فکر
 امر شافع اولور فاما عرض عليهم الاما حقوا به ما يعطيه هذه الایة من
 التیلم تنه التوفیق یعطى یسرق تعالی بنی من فصل من کون عرض اندوکی
 امتد عرض اتمه و الا امتک سمع اولد قلی یسرق اندیکه الایة اعطا اندوکی
 تسلیم و توفیق لامر الجنابه الشریف در توفیق غفور من ذین در امّا

معناي تسلیم زیرا ان تقدم بهم فانه عبادک قولی مشتمل در اقتضای غفورین
 ترديد ثاني وان تغفر لهم بیور طش در بعده نصع اولما و غی زیرا
 اللهم اغفر لهم بیلدوکی تد فیر ایدوبین ترديد ثانیه اگر فانک
 انت العزيز الحكيم تاکید اولما سه و تقدیم مذکور عذابند صکره وقوع
 ترداد تکرار زیاده بولما سه ایتک عفوه دلا لتند طلب توفیق دلا لکی
 اظهر اولور دلی و اراده قهرده ایتار جناب حق فهم اولور دلی الله اعلم
 و قدور ان الحق تعالی اذا حبصوت عبده و دعا له اياه اخر الاجابة عنه
 حتى يتكرر ذلك الدعاء منه جنابه لا امرضا عنه و لذلك جاء بالاسم
 حکیم و احکم هو الذي يضع الاشياء في مواضعها ولا يبدل بها عما يقتضيه
 و یطلبه حقایقها بصفاها بعد تاخیر اجابة محض مقتضای عنایة
 الهیة اولوب اتمه اعراض اولما و عنه دلالت ایدوب حدیث نبویه
 حق سبحانه وتعالی عبادک صحت جینده تکرار ایدوب تکرار ایدوب حنی اصفا
 دعاستند تاخیر ایدوب دینش تکریر دعایله اول صحت حنی اصفا
 ایچون بود کل که احوال و اعراض قصد ایدوب اولاددن در که حق تعالی اسم
 حکیم ايله موسوم قلندی زیرا حکم اشیا بی مواضعده وضع ایدوب
 حد مستعدندن تجاوز و مقتضای استعدادات حقایقه مخالفت
 اتمه مک دیر لر صفایه ايله متلبس و خلوط اولد قلی حاله فالحکیم
 هو العليم بالترتيب فكان صلى الله تعالى عليه و سلم بترا دده هذه الایة فهكذا
 يتلو والآل استکوت اولوبه یس حکیم دانا اولد که ترتیب حقایق
 اشیا به مبالغه ايله عالم اولد زیرا بنی علیه السلام ایه مذکور و تکرار و تردادنده
 الله دف عظیم و عظیم اوزرته ثابت قدم ایدی پس امتدنت هر که
 بواقی تلاوت ایدوب کرور که وراشکه اول علم عظیم اوزره تلاوت
 ایدوب دکل ایسه سکوت اولد در قل الحیر و الافاسکت و اذا وقف الله
 عبد الى نطق بامرهما فافها و فقه اليه والا و قدرا جابته فيه فقضاء حاجته
 فخرج سبحانه وتعالی مقام عبودیت و حق اولش و افناء ربوبیت
 قلش عبد صالحه امور دن بر امرک و حاجتک نطقند و طلبند توفیق و بر سه
 اول توفیق و یرمن الا علم ازه لی سندن دعاستک اجابتی و قضاء خا
 حتی مراد اندوکی اوزده و یور محصل موفق و ناطق و معطی و اخذ
 کند و ذاتی اولور اول اجلدن اجابة دعاده احتمال تخلف قلز اقدار
 نطقی توفیق ايله تعبیر نکته می دخی بود کرا و لنان در زیرا الله تعالی کاه
 اولور بر عبودن بر امرک طلبنه اقدام ایدوب قدره نطق و یور کلن اجابة

این ازله دیلر زین ایستعداد له حادثه کوره توقف اولور اما استعداد
 قدیم و علم ازلیه کوره توفیق اولور محض سوق و اقدار اولور حاصل کلام
 اقدارک مراتبی وارد در قدرت تامه و استعداد و استطاعة کامله که مستجمع جمیع
 شرایط اولان البته مع الفضل اولور یترا جابه دعا بود و العارف کیفی الاش
 رة فلا یستطیع احد ما یضمنه ما فوقه ولینا بر مشایرة رسول الله صلی الله علیه و آله
 تعالی علیه و آله پس لایق بود که راجع جابه اولان عبد صالح موفق اولور و فی عاقلین
 مضمون اولان حاجتک تأخیر نون ملول و ملیوب رسول الله صلی الله علیه و آله
 زین کیم عاقله ملازمه توفیق و حصول مسئولی امر محقق بلسون علی هذه الایة
 جمیع احواله حتی یسمع بأذنه و یسمعه جاد و مجرب و اول مثال به رسول
 متعلق در ای و لیتا بر لفظه متعلق در یعنی ایه مذکوریه که بیده و معموده ده
 واقع اولور در رسولک ملازمه می کی ملازمه توفیق جمیع احواله و بیکدر
 یعنی مکرر و صدق و لسان لسان حق انکه حقی جابه دعا کی اذن
 جسمانی علیه شد بخ یا اذن عینی روحانی علیه یعنی قلبی ایلا استماع
 اید بخ معلوم اولانکه بوحله سمع جسمانی روحانیون تقدیم اولور و غنی شرف
 اجلیون در ایلا روحانی بطبع مقدم در زیر مقارعه و غلبه اول روح
 نازک اولور بعده قوای جسمانی به نزول ایدر نیت که قاضی بیضاوی
 تفسیر سوره طه در توفیق یا موسی ده بومعنایه اشارت ایدوب
 دیش در که تلقی بر تیر تلقی روحانی تا تم ذلك الکلام لبذنه انتقل
 الی حش المشرک م کیف شیت او کیف اسمعک الله الاجابة فان جازک
 سؤال اللسان اسمعک یا ذنک وان جازک الی اسمعک اسمعک کیف
 مذکور مسموع قیدی و ظرفی در یعنی هر نه کیفیت ایل اولور اشدر
 یا خود نه کیفیت استماع ایدر سه سن دخی اول کیفیت استماع ایدر پن یکر
 حوقال سؤال سلیله و جواد علیه مجازات ایدر سمع روحانی علیه و قلب عینی علیه
 اشدر سن و کاه اولور و وقف لبیک اجابه تقدیم اولور لکن وجود مطلق فعله
 ایدر و کاه اولور و انوب اسباب دائمیه فی فضی شیشی ده مورا تمرد رجوع
 اولور **فصل حکمت** در حمانیه فی کلمه سلیمانیه حکمت در حمانیه کلمه سلیمانیه
 نبتک وجه و عتق حضرت سلیمانک عالمه عموم لطیفی در که صفة
 رحمانک حکم عام و شاملدر سلیمانک دخی تلقین و حق و انس و وحش و طیر
 مکتومند داخلدر انه یعنی کتاب من سلیمان و انکه ای مضمونه بسم الله الرحمن
 الرحیم انه خیر کتاب بر له راجع در فتح سین ایل یعنی بومکتوب حضرت سلیمان نذر

این
 ازله
 دیلر
 زین
 ایستعداد
 له
 حادثه
 کوره
 توقف
 اولور
 اما
 استعداد

وارد اولور و بونک من سلی کسر ایل سلیمان اند و بومکتوبک مضمونی
 بسم الله الرحمن الرحیم در نفس و مضمون مستطاب اسم الله ایل مصدر در اسم
 سلیمان ایل مصدر اولان مضمون مکتوب دکل در حجت بعض اصحاب تفسیر بیان
 انک وکی علت مقتضا سینه اعتراض مشهور متوجه اولان کتابد ذکر اولور
 م فاخذ بعض الناس فی تقدیم اسم سلیمان علی اسم الله تعالی ولم یکن كذلك و کلو فی
 ذلك بما لا یبغی مما لا یلیق بمعرفة سلیمان بر بده پس بعض مفسرین تقدیم اسم
 سلیمان وجه لیم بولان مینثرت اندر حال بونکه اسم سلیمان مضمون مکتوب دکل
 بلکه مقول بلقیس ایدی و شان بنوته لایق اولان معان ارتکاب ایدوب اسم الله
 تقدیم اولانما نک وجهی قلوب استلای مهابتی سینی ایل بلقیس لحررق
 مزقند صیاندر دیر لکن بومعنا حضرت سلیمانک معرفه مرتبه و عارف
 مقادیر استعداد اولانکه بالجملة منصب بنوت ناسزا در نیت که بیور و بلقیس
 تقول فیہ انت الفی الی کتاب کرم ای یکر علیها یعنی حاله که بلقیس بنفسه
 شان کتابد حکایت و حواشی سنه اولان ممالکینه وایت ایدوب ویر که تحقیقا
 بکابو القا اولان کتاب کرم مکر علیها در بعد کرامت شانندن و صفا
 تندن در پس احتمال فرق و حرق بورادن مرفوع اولور بعد شیخ قدس
 سترم مفسرینک بوراده منشأ خطا برینه تنبیه ایدوب بیور و اما
 حمله علی ذلك بر تیر کسر کتاب رسول الله صلی الله علیه و آله و معافرقه
 حقه قراء کلمه و عرف مضمونه یعنی قایلین مز بودینی بومعنایه حامل غایب
 کسری جامه ک کتاب رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم ترفی واقع اولور
 و کسری مکتوب حضرت مرقا تندی الامکتوب جمله قراءت ایدوب و جمیع معاینه
 معرفت در صکره فرق اندی پس ترفیق کسرا ده تقدیم و تأخیر اسمک مدخلی
 اولمادی بلکه محض قبول ایمان موقوف اولور و غنی اوزره انبیانک استعدادات
 مدعوینه عارف اولمادی لرایله حضرتک کسرا به انما مکتوب انما سینه اعتراض
 متوجه اولان زینرا عدم هدایت نهایی علم انبی سبوق ملک انبیانک بحسب الظاهر
 ایمان دعوت الله لیرینه مانع اولور کروه انبیاهیه بنوت لری ایل تحت ظلال
 حیمه غنی حکم بالظاهر مستتر لوجه ولا یترب ایل والله یتولی الشرائع
 نوروزن و رای عزرا علامه متون در مقتضای قدر قضا بری بر
 تراض و تراحم اتمز هر ممکن بوقدری و مرتبه به و هر مرتبه نیک بر حکمی و مقتضای
 اولور حقایق اشیا به عارف اولان بیلور فکذلک کانت تفعل بلقیس کلم
 توفیق لما و قفت لم ولم یکن محمی الکتاب عن الحرقه لصاحبه تقدیم اسم علیه
 السلام علی اسم الله و لا تأخیر یعنی بلقیس فی کسری کی فاعل فعل ترفیق اولور ایدی

فقیه ایدوبینی بومکتوب و غنی حکمت
 والله تعالی ایدوبینی بومکتوب و غنی حکمت
 شان معروزی ایدی و عادت مطرب
 و نیله اولان می نیک و لک
 صحنه کسری اولور
 شکر در سلی

م فاذا رايت الخلق رايت الاول والاخر والظاهر والباطن . يعني كلام سابقه
 عارف ولا يخلو كورمكه معاني اوله انتقال ايد زير نسب زمانه دن اول
 صادر اولان نسبت بود ومقابلي آخر در ظاهر وباطن دخی بويله درسته که
 نتیجه وکلام سابق بود و هذه المعرفة لا تعيب عنها سليمان م
 بل هي من الملك الذي لا ينبغي لاحد من بعده يعني الظهورية في عالم الشهادة يعني
 معرفة مذكور بر معرفت در که سليمان عليه السلام کي بي کاملان فایت ومختلف
 اولمان بلکه بر لباس ملک در بوکا مخصوص در بوندن صکره ککن انبياء
 قائمه راست یعنی ملک من بورك شهادت ظهوری غیر بيلي و برلمان دیگر
 زير انفي ملک و بر ملک جاي نورنگه بود . فقد اوتي جود صلح ما اوتيه
 سليمان ولكنه ما ظهر به . پس حقیقا سليمان عليه السلام و برین ملک
 و تصرف بکماله محمد عدم و بر دي لکن بوندله خضر سليمان کي اظهاري الیه مقيد
 اولدي زير ما مودا و ما دي ممکنه الله تعالى تمکين قهر من العفريت الذي جاء
 بالليل ليضل به فم يأخذه و ربطه ساريم من سوار السمير حتى يبيح من رجا
 بها فذهب به و لولان المدينة قد تم دعوة سليمان عليه السلام فرد الله تعالى
 خاسيا . پس محمد عليه السلام حق تعالى قهر عفرية قدرت و بر دي الجليل عفریت
 که حضرت بر کي کلوب اضلالايجون حضرت دخی اخذ نه همت ايدوب و سجد
 عمود لربك برسنه اول شيطان ملعون باغلدي قصد اندیکه صباح
 اولي باغلطونه و صبيان مدينه به ملعيه و لا لکن حضرت سليمان رت
 صلي ملک لا ينبغي لاحد من بعده دعائي تذکرايدوب . ثابث عفریت دن فارغ
 اولدي بر حق تعالى شيطان مزبور دي بني سنک اضلالا ظفر دن محروم اولدوب
 حاله اطلاق اندي . فلم يظهر صلي الله تعالى عليه و لم بما اقدر عليه فظهر بذلك سليمان
 بر بزم يهود اقدار اولدوبی تصرف عفریت اظهار قلما دي سليمان
 اظهار قبلي زير ايکي بي دخی ما مودايدي بري نفيه بري اثباته ثم قوله ملک
 فلم تم فعلان انه برين ملک ما بعده لفظ ملک دعان نکره ايراد اولوب
 اداق استغراق عاربي اولدي عاربي اولدي ايسه عالم اولدي بر معلوم اولدي
 سليمان عليه السلام املا کن بر ملک منکر استدي مجموع املاک استدي
 م فرانيه قد يتورك في كل جزء من الملك الذي اعطاه الله تعالى فعلنا انه
 ما احتضن بالجموع من ذلك . حاله بنمنا هه اندک که حق تعالى و بر دي
 ملکن هر جزو دن غیر مشارک اولدي بر معلوم اولدي که ملک مشارک
 الیه دن سليمان دم فرد مجموع فخص اولدي زير مجموع دخی شخص
 مجموعه ايله افراد ملکن بر فرد موعين در . قوله و حديث العفريت انه

ما احتضن

ما احتضن بالظهور وقد يخص بالجموع والظهور . حديث عفریت ايله
 معلوم اولدي که سليمان عليه السلام ظهور ملکه مختص قلندي بالکون
 و از اولدي که نفس مجموع افراد مختص اولدي . و قوله يقول صلي الله تعالى
 ولم في حديث العفريت فامكني الله منه لولنا انه لما هم يأخذ ذكره الله تعالى
 خاسيا فلما قال فامكني الله منه علمنا ان الله تعالى قد وهبه التصرف فيه
 ثم ان الله ذكره فقد كرم دعوت سليمان عليه السلام فتأديت مع فعلنا
 من هذان الذي لا ينبغي لاحد من الخلق بعد سليمان عليه السلام الظهور
 بذلك في العموم . و اگر حضرت محمد عليه السلام حديث عفریت و فامكني الله
 منه ديمسه بز بويله ظن ايد دکره و قنا که بنی عدم اخذ عفریت قصد
 اندي ايسه الله تعالى دعوت سليمان في تذکیر اندي تاکه الله تعالى کندوب
 اخذ عفریت قدرت و بر مود کن معلوم ايد . پس الله تعالى عفریت خاسيا
 و ذليله رد ايد . پس و قنا که فامکني الله ديوب الله قدرت و بر و کن
 صريحا ذکر دي ايسه ملک که الله تعالى بنی سنک تصرف کامل و بر دي
 عفریت بغلدي بعد سليمان حق تعالى تذکیر اترکه اولدي تذکر
 ايد و رعایت اندي پس بومذکور دن معلوم اولدي که سليمان
 دن صکره غیر لایق اوليان ملک موهوب که سليمان فخص ايدی غاۃ
 ايجون اظهار ملک و تصرف امتش يوحسه نفس ملک دکل امتش اگر نفس
 ملک اوليا يدي محمد عليه السلام و بر مله يدي . و ليس عرضنا من هذه
 المسئلة الا الكلام والتب على الرحمن اللين ذكرها سلمان عدم
 في الامين للذين تفسرهما بلسان العرب الرحمن الرحيم و بزم بمسئله
 مذکور دن يا لذات والا صالة مقصود و سخن حکون اگر چه بالعرض مابينه
 بعض کلام آخر تذکر ايسه دکلر الامعناي رحمتيه تنبيه دکر سليمان
 عليا السلام ايلدي بر اسمله ذکر اندي که لسان عربی تفسیر و تفسیر
 رحمن و رحيم در زير سليمان عليه السلام لسان عربي الیه تکلم اند نردن
 دکلر . قصده رحمة الوجوب و اطلاق رحمة الامتنان في قوله و رحمة
 وسعت كل شيء حتى وسعة الاسماء اللطيفة اعني حقايق النسب پس
 حق تعالى رحمة وجوبی که معنای رحيم دن و جوب ايله و جزای عمل
 ايله تقييد اندي و رحمة و امتناي مقابله عملدن
 مطلق قيلدیم که و بر رحمتي وسعت كل شئ قولنده
 مذکور در جميع اسماء الهية که حقايق تشبیر شامل اولدي
 فامتن عليها بنا فمن نتيجة رحمة الامتنان بالاسماء

و قوله يقول صلي الله تعالى
 ما احتضن بالظهور
 على اظهر قول الله تعالى

الاطمية والنسب الثابتة يرحق تعالى حقايق نبية اوزرنه بزملة
من اتري زيرا حقايق ثابتة مظاهر اثار اولدق يبي بوسيب ايله اسماء
الطية ونسب رحايتيه متعلق اولان رحمة امتنانك بزيته نتيجته سيم
بولندوق نم اوجها على نفسه بظهورنا بعد رحمتي نفسي اوزرنه
ايجاب اتري بزم نفسن ايجون نفسوزك ظهوري سيمي ايله ونفسوزي
مصرفتموزحسبي ايله يعنى بزم حقايقموز اقتضاي ظهوراتمسده حق
مستور قالورايدي يرحق تعالى بزم هو يتموز اولدي مظهر يتموز بسبب
قلنري ومعرفت نفسوز معرفت ذاته علت اتري قوله احسن في
المنطق من حبه من عرف نفسه عرف ربه واعلمنا انه هو تبتنا لنعلم انه
ما اوجها على نفسه الا لنفسه فما خرجت الرحمة عنه تعالى فعلى ما امتن
وما ثمة اللهو ودفع حق بزم هو يتموز وحقية تموز اولدوغن
بزه بلديكي كه وهو السميع البصير ديري يرحق ايجون چونكه جوارح
ثابت دكل لازم اولويكه حوارحهموز حقه جوارح اوله بزمه بوعلم حاصل
اولما عنيكه يرحق تعالى رحمتي نفسي اوزرنه ايجاب اتري الا لنفسه
خاصي ايجون ايجاب اتري يرحق رحمة هركو حقدن خارج اولماردي
زيرا خارجه حقدن غيري شي بولماردي يرحق مادامكه لسان وحدت
وتنطق معرفة غالب اولاعارف ما سواي حقيقي سالي اولوراقا
كرو لسان كثرت وتشبيهه انما زكلم الله مراتب صفات امكانية
ايله حقايق تسيويه قلنورنه قايي بوزر قوله الا انه لا بد من حكم
لسان التفصيل لما ظهر من تفصيل الخلق في العلوم الا كه حكم
مقال لسان اجمالن مكره سبيل حكم لسان مقام تفصيل ايجوندر
زير علوم صنايعه صفات طباع خلق تفاوت طبقات استعدادات
ايجاب ايدد مثلا علمه زير عمرودن مقدم وصنعة كتابته عمر ويزيد
دد مقدم عمر ويزيدون اكل وانه اولور مع احذية العين بونك بري ايله
مظهر بتر ايله ظاهر اولان واحد ذات منفرد در ومعناه مثل
معنى نقص تعلق الارادة العلم يعنى علومه تفاضل خلقت
معنايه صفات حقه نقصه تفاوت بكمدر مثلا تعلق ارادتك تعلق
علمك نقصك بزم اعلما تعلق اتروكنا رادت تعلق امتز فصل
مفاضلة في الصفات اللطية وكمال تعلق الارادة وفضله اودونها
وزيادتها على تعلق القدر مذكور اولان مفاوضه ودركه صفات
الطية ميانده جاريه در وتعلق ارادتك خصوصا تعلق قدرة

اوزرنه

اوزرنه فصل وكمال في بيان در زير آزا اولوركه بر شيتك عدتة اصلية ورنه
ابقاسنه ارادة تعلق ايدد قدرته احتياج اولوزيرا قدره بر شيتك با ايجان
تعلق ايدد با بعد الوجود اعلمانه تعلق ايدد عدم اصلي اوزرنه ابقاسنه
تعلق اغز قوله وكذلك السمع الالهي والبصر وجميع الاسماء الالهية على درجات
متفاوتة في تفاضل بعضها على بعض يسمي سمع الالهي وبصر الالهي ميانده تفاضل مصلد
زير ابصر كقوة انكشاف سمع اوزرنه فضلي وزياده سيم واردر وكذا كشمي
اسماء الهية ده على عدد درجاتها بعضك بعض اخر دن تفاوت فضلية
ثابتدر وبقاكه مقصود اصلي بيان تفاضل بين الصفات در بيان تفاضل بين
الخلق اولدي ايسه بيورر قوله كذلك تفاضل مظهر الخلق يرحق ان يقال هذا
اعلم من هذا مع اهدية العين ما الذاكر اولان تفاضل كي دركه خلق مياندر ظا
اولا تفاضل دفي مثلا فلان شكلم فلان فقيه دن وفلان بنشني فلان كايته
اكل ايدد وكنه حكم اولوزر بر جمل ايله عيبك هوية ساريه سيم وعين تجاريد سيم
واحد غير معين در قوله وكما ان كل اسم الالهي ما اذا قدمته سميت به جميع الاسماء
وتعبد بها كذلك فما ظهر من الخلق فيله هلية كل ما فضل به فنته كه اسم الالهي ينفي
اسم اولور ر ذات الالهي ي شمل اولوب ذات الهيك جميع صفات الهية
اهلية اشتمالي سبي ايله هر بختي مقدم فرض اول اسمك عيني اسماء
باقية سبي ايله سبي ولمعه صلاحيتي وقابليتي واردر مظهر ي اولد ونحيا
ذات وهو ت سبي ايله سبي بوقيا ايله مظاهر خلقته كه ظلال اسماء
هر برند جمع صفات كونيا ايله اهلية انصاف واردر اكر مستدار
مزينة لري سبي ايله بعض مقبول وبعض فاضل در اما مفضل لك دعي
صفات فاضل ايله مفضل اولما اهلية امكانية سيم واردر بضم اولد
هوية ساديه مطلق عيني ايله يكين امكان مذكور امكان عقلي در
استعدادي دكلدر زير اضا يعن مراتب و سبي ايله شراف و
خسايتي ومغنية وسايس يرلور برند ثابت لرد الشيخ قدسي شر قوله
كل شيء فيه معنى كل شيء فقط واصر الذهن الى كثرة لا استنا
عدد اقد طوتها وحدة الواحد ط لن مطلق هر شيت مفصلات
عالم بجمل آرمد مصور علم ازل كل جز جز كل مربها اولدي آخر
نتيجه برري شكل اول ايضا اي سالك جويند اسرار اكر اسرار الهي
كيدر شر لره آه وآري سند جوي اشك اور اهك هاري بانك جوي سي
خليلك نال واه قوله كل جز من العالم المجوع العالم اي هو قابل الحقايق
مترقان العالم كله بني جز عالم قابل مقابل مترقان كل عالم در زير عالم كسر لاله

هر

ع

جزو عالم ایلد قبح لامله نفس مجموع عالم در که لای لام تفصیل و در و عالم هر حرفی
 هر جزوی می و عالم و فاطی در اول ایلدن در که کلام مجرماً صدق که بفتح کتاب
 رب الفلین جمع ذوی المقول ایلد منساق در اما امحایب خطاب سخن حکم بالظن
 اولا ملردن در که بمقوله سفح الحقایق اولان الفاظک نمه سابقه می و مکه
 بالفیه شتم و شتم اولزلر و عقاید تعلیمه به لری قید و قلا ده سندن اعناق
 و ارجل لرن نخل قلمز لرونه در قول ما قیل و ذل **شعر** و بجه سبکی واضح
 اصدی و لکن الا هوای غمت فاعث **قوله** فلا یقده قولنا ان زینا
 دون عمرو و عالم ان یكون هو یه الخ می زید و عمرو و یكون عالم
 و عمرو و اهل منه زید کاتفاضلت الاسماء الالهیه و لیست علی
 الخ فهو تعالی من حیث هو عالم اعظم فی التعلی من حیث ما هو و یقار
 و هو هو لیست غیره پس اگر حال مظاهر خلقیه هوئیة سیار ایلد حاله اسماع
 الذات کیم ایست پس بزم بین المظاهر بیان مفاضله ده زید و عمرو و حسب
 العالم دون در و کوز هوئیة حق علی زید و عمرو و ایلخ قاصد و مانع و
 دخی عموده حاصل اولان عالم زید ده حاصل اولان اول و لور نمکه
 اسماء الهیه متفاضله در ذات مغایره یوغ ایکن پس ذات حق تعالی
 عالم اولد و حیضیه ایلد مرید و قادرا اولد و حیضیه ایلد عمده در حال لور هو
 ذات حیضیه حسب ایلد مختلفا و لمز عم اولان علی احقده غیره لازم کلز
قوله فلا تمک یا ولی هذا هذا و هذا و تنفیه هنا و تنفیه هنا
 الا ان الله بالوجه الذي اثبت نفسه ونفیه بالوجه الذي نفی نفسه کاللا
 بجامه النقی والاثبات في حقه من قال ليس كمثل شي وهو السميع
 البصير فاثبت بصفة سمع كل سميع بصير من حيوان وما نمة الاحیوان پس
 ای بنم و لی عازم حق تعالی بی جمیع بر اطند بر کور و بر بیل زینا که مرتبه
 اسماءه اثبات انه مکرر و وجهها اثبات ایل سنکه حق تعالی نفسی
 اول و جهله نفی اثبات اوله نمکه شول آیه جامع بین النقی والاثبات
 کیم که لیست کمثل شی و دیوب نفندن مثل نفی اتدی نفسی عین اشیا
 اولد و عینون وهو السميع البصير و نفی نفسی بر صفة ایل اثبات ایلر
 اول صفة جمع سميع و بصير و لان حیوانا نعام در نفس الامر ده ای
 به حیوانا غیر نفی بی بر قدر پس حق تعالی جمیع اشیا بعین اولو لازم کلز
 والاسمع و بصیر اشیا به محمل و لا **قوله** الا انه بطی فی الدنیا عن اراک
 بعض الناس و ظهر في الاخر لكل الناس فانها هي الدنیا حیوان اگر چه اشیا
 مزبور نمکه صیق دنیا ده اعلی محجوبین دن مستور در اما آخر نمکه

ثابت اول و جهله اثبات اثبات اول و
 نفی و نفی انکه مکرر و جهله نفی
 برده نمکه حق تعالی نفسی

مجاوب

در

مجاوب جهالت بعد صوری منکشف اولاً جمع ناس جدید البصر اولو بیجا
 اشیا ادراک ایدر لری دار آخرین دار حیوة در نمکه کماند موارج
 عباد نطقه کلوب اندوکی افعاله اشهاد او شکرک در **قوله** قال الله تعالی فی
 کتابنا لکنون و شهاد ایدر ایم و ارجلهم بما کمالوا کسبون و کذلک الدنیا
 الا ان هیوتها مستور عن بعض العباد و لیظهر الاقتصاص و التفاضل بین
 عباد الله بما یدرکونه من حقایق العالم یعنی حقیقت حال دنیا در فی دار حیوان
 اما حیوة نظر اهل دنیا دن مستور در و بین عباد الله اختصار و تفضل
 بونک ایلد مقدور در که اهل آخره بالفعل دنیا ده غسق طبعی قدر اختیاره ایکن
 نسیم ریاض لو کشف الفطای ایلد مرفوع القناع اولو بی نور بقیع ایلد حقایق
 عالی ادراک انک ان ابرغ و یقین یا ندرین متفاوت اولز **قوله** فی عماد
 کان الخ فیه اظهر الخ لم یکن لیس لذلک الموم بر هر عارف که فلک علم و عرفان
 اوسع و اعظم اولد حق اند کل اظهر و اعرف اولور در این عالم ضیق اولان علی
 نسبت ایلد پس عموم نور علم سبب از یاد انکشاف ذات حق و معرفت صفات
 حق اولور **قوله** فلا یجب بالتفاضل ولا تقول لا یصح کلام من یقول ان
 الخ هو هیة الخ بعد ما ارایتک التفاضل فی الاسماء الالهیه الیه لاشک
 انت انها هی الخ و مدلولها السی بها لیس الا الله تعالی یسای ساک
 راه معرفت زینا تفاضل فلا یسبی ایلد اختیاره ده سمون و مجاب اوله
 و حق هوئیة فلی اولی قولند ظلمه تشبیهات کتاب قلبی من خود ساک بقیع
 الاسماء و اقع اولان تفاضل کو ستر دم و مفاضله مزبور ایلد کوا اسماء عینی
 اید و کند شک منعدم و مدلول و سمای اسماء الحقیقة الالهیه غیره و کل
 اید و کند عقلک جازم در **قوله** ثم انه کیف یقدم سلیمان اسم علی
 اسم الله کما رعو و هو من جملة من اوجدته الرحمة فلا یقال یقدم الرحمن
 الرحمن لیقع استناد المهوم بیده کلام سابق معتضده مابین اید و کند اشان
 کلمه تأخیر ایلد تعبیر اتدی و بیان مقصود شروع قیلدی یعنی زعم اهل
 ظاهر مقصود یی بفسر اولور که سلیمان صفة رحمة ایجاد ایلد موهود کمال
 رحیم ایلد مسعود اولن در پس رحمن و رحیم بالطبع سلیمان ندن تقدم برش در
 بر تقدیر رحیم و رحمان و صفای مقدم کرک در تا که موهومک دخی صفای
 اثره استنادی ثابت و صحیح هجته ملامت اولد **قوله** هکذا عکس الحقایق
 تقدم من یسحق التأخیر من یسحق التقدم فی الموضع الذي یسحق تقدمه
 الیها و لان زعم اهل ظاهر عکس وضع حقایق و نظم لا یقلر نمه ناسوا فی در که
 مستحق تأخیر اولان موضع تقدم اید و بی حق تقدم اولان بحسب الموضع

در

ناخر استند رنج اولد قري موافقت نسبت بد قول و سحر كنه بلفيس و
 علمها كونهام تذكر من القى اليها الكتاب وما علمت ذلك الا لتعلم اصحابها
 ان لها اتصالا الى امور لا يعلمون طريقها وهذا من التدبير الالهى في الملك
 لانه اذا جهل طريق الاخبار والواصل للملك خاف اهل الدولة على انفسهم
 في تصرفاتهم فلا يتصرفون الا في امر اذا وصل الى سلطانهم عنهم يا منون
 ذلك التصرف قلوبهم لهم على عدي من يصل الاختيار الى مملكتهم فكان قولها
 القى الى ولم يستم من القاه سبائت منها اورثه الحذر منها في اهل مملكتها
 او بدورها بهذا استحققت التقديم عليهم خلا مذكور اولان بلفيسك
 سلطانه وجه نسبتى و مرسله نك ومقتضايه اولان اهتداه و هدايتك
 حكيمى بيايندركه سوير بلفيس غار فك علو علندن واحاطه بحكمتين
 بعض دركه ملقى كتاب ذكر اتمدي بومعامله دن مقصودى اصحاب بلاد
 اسرار و ملك و سلطنتى كند و عارف ايد و كن اصحابه اظهاراتك ايد
 واقفا ملك و سلطنته تدبيرات الهية دن دركه مياشدين امور
 سلطنت اولان نلر بادشاهه و اصل اولان جميعى افبار و واقف و لوى
 كرك در ملكه بادشاهه مياشدين ملك و دول مفرقك ما و راسه اولان اسرار
 سلطنته اكاه كرك دركه هر كز انلر ايجون اول فغاياي عليه يد شاهه
 اوليه تاكه ناكاه و و آي مملكتدن خضاي ايجون بر امصعب طاهر
 اولوب انلردن استنطاق انلر كن انلر جواب مجيد مستحضر بولما يوب
 سلطان عالم انفس و افاق بظان بفرهات امور كحل و عقد دن شعور و طا
 اولان بى مياشدر ملك اولان امرا و اعمال بلكه و كلاه ماله سالضه بادشاهه
 تعريف انلر كرنن انك غائله و هائله سيمه و لاجنه سمع بادشاهه ايضا لافبار ايد
 بتختين كرهزار مضانف و صيل بلكه غماز و ايشه لره ريشي ايله سيمى و عمل ايد رلر
 ناكه بادشاهه عاقل كند و لردن غافل اولوب نفس لرنيد راحت و آسوده لوى مامل
 اولان بى بلفيسك لفظ القى مجهولا ايراد ايدوب و القاء مكتوب ايدن سلما
 ايدون قومنه بلدره و كى نورث خوف و حذر و زيل فساد مصفا اولدي تاكه
 برون عقل ايله قومنه تقدم اندري و سنج سلطنت اولدي و نيكه كلا
 حكيمه در صدر الامار قبور الاسرار فقير ايدرين كه صدور الصدور
 ينه عن نقوش السطور ينه صدر اعظم اولان نلرك سينه لري كتاب مجور
 اثبات كه جميعى عالم شامل و اسرار كلية كائنات اند حايل بر جمله اليه نقش
 سطر دن ستيفنى و حروف و صور دن عالى كركدر و اما فضل العالم
 من الصنف الانساني على العالم من الحق باسرار كنه و خواص الاشياء

فكلور بالقدر الزمانى فان رجوع الطرف الى الناظر به اسرع من حركة
 فيما يحرك فيه فان الزمان الذى يترك فيه البصر من الزمان الذى يتعلق به
 مع بعد المسافة بين الناظر والمنظور فان زمان فتح البصر زمان تعلقه ببال
 الكواكب الثابتة و زمان رجوعه طرفه الى زمان عدم ادراكه والقيام
 من مقام الانسان ليس ذلك اى ليس له هذه الشريعة فكان قول اصف
 بر جاعين العقل في الزمن الواحد فراه في ذلك الزمان بعينه مستقرا عند
 لئلا يتخلل ان ادراكك وهو في مكانه من غير انتقال ولم يكن عندنا اتحاد
 الزمان انتقال واما كان اعداء و ايجاد بحيث لا يشعر بذلك الا من عرف
 بعينه صف انسان دن اولان عالمك فضل و زياده سيمه نوع جندن اسرار بصره
 و خواص اشياء عالم اولان نك او زرنه قدر زمانى ايله معلوم در زيراهه يقينى
 سنك اتيان عيشان قدر زمانى اقل ايسه اول فضل در زيراهه بشركه اصف
 بر خيا در انوك كلاه سال اتيان عيش بلفيس رتقار طرف ايله موقيد
 حضرت يمانه قبل ان يرتد ايلك طرفك ديد و كى قولىد راس شك يوقدر كه
 طرفك ناظر نيد رجوى قائمك قيام مجلسندن اسرعدر كرك حركه بصر دن مراد
 ابصارك مبصر تعلق او شون كرك ايسه الفتح انطباع جفتين اولون
 اگرجه بصر دن بصر اولان حركه نورته و هيته در اما حركه جفته حقيقته
 بعد بوفلدن مراد قائل طرفه العيزون اقل اجزاء زمان در زيراهه حركه ايد و
 زمان بصر تعلق ايد و كى زمانك عيش در مع هذا بين المنظور و الناظر بده شيا
 امر ظاهر ايكى زير زمان فتح بصر و حركه حجب البصر بعينه نك ثوابه تعلقك
 و آردر كوك زمانه در بلكه ايد آيتد زنه زمان رجوع طرف دى عين زمان
 عدم ادراك اولد و نكي كيم اما انسانك مقاسدن قياي كه عالم جنك بعينه غورنك
 سليمان آيتك به قبل ان تقوم من مقامك در و كى در ايد حركه دكله ايد فقير
 ايد و ربي شيخ قدس سر ناظر ك نظر في ذلك ثوابه تعلق ايله غلبينك سيمه حركه
 ابصار در مما تبه تخم ايد و كن اظهار در كه بويله بعد مسافه در بولجلىن سرعه
 حركه جسمائيه كز تصور سا و كز نه قدر سيم لطيف اولم بين قوله اصف علمه
 قوله غفر تبدين اتم و علمه اعلم اولدي زير قول و فعل آن واحد مضارف
 اولماري اما قول غفر تبدين بونك خلافت ملاي قيلدي زير اقلدن تخلف
 اولدي و قوله عين فعل اولد و نجون در كه الله تعالى انا آيتك مكاييدن ك
 فعل آخره تعرض اندرين فلما راه مستقرا عند ديدى بعد كلام و لا آراه به
 صراغ ايو بستر قيلدي ايله مقيد فلما روي ادراك سليمان دم غر شك
 بلفيس مكانه ثابت ايكى رفع حجاب نابين ايله تغير انتقال ادراك سناسته

تخیل و لنما سون اچون در حال بود که صاحب کما شفه یعنی خلق جدید عارف
اول نظر فائده انتقال منبر بر اتحاد زمان ایله اولی امر حال در زیر ماحت قدر
داخل اولان مقدور آه ممکنه در کل در معتدرا لکه تعالی مقنن قادر
دکله زیر انتقال حرکت در حرکت ایسه زمانه در اجزایه مقدره ایله تدبیر
اقتضا ایدر آیه الوقوع اولما زایه لک حصول در پس عیش بلقیس آن واحد
اعیان و ایجا را و لنوب ینم سبارده موجود اولان صورتی اقدام و ضربت
سلیمانی صورت جدید ایله اتحاد قلندیکه بر حقیقه ایله بو خلق جدید بر
ناظر ک شعوری اولیه الا خلق جدید عارف اولان لرون اوله **قول**
وهو قوله تعالی بل هم فی نفس من خلق جدید ولا یضی علیهم وقت لا یرون
قیه مثل ما هم راون **له** ضمیر هو عدم شعور عاید در که لا ینفک مصدر
مضیی در و بونلرک عدم شعوری انکه تعالی نک ستر قول من برون در
بیور بر بل هم فی نفس الایه یعنی بلکه اولنر هر آن خلق جدید در پس
جدید آفرده موجود لر در اعیان و ایجا دایله و ما ذلک علی الله بیزین
بوخو را الله تعالی ید نسبت امر سهل در و ممکنه نادر و معتد در کله
زیرا بونلرک اوزرینه بروقت آنی مر و رانز که بونلر سابقا کور کور
لباسک و خلقتک مثلی لاحقا کور سید لر زیر هر موجود ک مثلما حق
موجودی مثل سابق معد و ین عقیر لکن زایه تبدل نمایلنی صریح در
هویه اتصالیه کور نور اعراض سید که نته که اعراض من برون متصل بجد
الانثال و انما فانا انتقال اوزره اولما غیب جریان ماه انهار که افزا سید
اتصال کور نور مخصوصا متکلم جواهر قانی بنما تها طر اندک لری لیتا
انتقالات انشائیه سیم غایه بطور اوزره اولما غیب ثابت و مستقر
حق اولنر که لکن هر نفس در سعه و بطوره مراتب استعداده سیم
ایله عالم عدم در بر قاطع لکن کل ظهور اید و کور عالم عدم آفره سیم
الکلی در عدینک مابین باغ وجود در یار و درین یا ین انوک بکار
عدم در یستان شهادت ین سیم لکن هب المثل از له یختمی اشجار
قدیدن و بو تجلیات متکثره اسم ظاهر حکمی ایله مدوقه محدود و المثلها
اگرچه طرفین من برون در فی الحقیقه مراتب موجود در زیر طرف اول
عالم مثال غیب امکا فی طرف ثانی عالم مثال غیب حیال در عدی لری عین
اضایه در **قول** و اذا کان هذا کما زکناه فکان زمان عدم اعم
الو من کما نه عین وجود من قبل تجدید الخلق مع الانفس ولا یلیق
لاحد بهذا المقدر ینم عرشک سلیمان فائده حصولی مذکور اولان

فقد اید و ین حرکت اخلاک روحی در اولان
قرب اولان و آفره صفات ک قطره لک بعد
و آفره یکبار از مکتبی شب و سیر نور
نظم اندک لری مافری قیاس و بعد
التفاوت ایله بسبب الیاسر عند
ستند تکلیف و لو ب نتیجه سیم طفره قابل
و غیب سیم تکلیف و احصا بر رانما بجد
تقاب اعیان و انفس و لو عارف
شبهه فی عین و اوله بعون الله
مناظر شد در و اوله بعون الله
البحر الطمیح

نک

در

اعدام و ایجا دکی اولدی ایسه بسو عرشک مکان در عدم اولایه حال
قرب سلیمان زمان وجود نک یعنی اولدی هر نفس بلکی هر آن برون
جدید کاین اولما غله که هر مدی وجود سابق زایله مثابه برون وجود
لاحق حاصل اوله لکن اتحاد ناسدن بر فرد بوتفاوت لطیف مطلع اولد من
بلکه وجود متحد دی وجود نایک عینی صانور انفس بجد دی رحمانه
اولان خلق جدید مائلی خلق زایله فرق اید من و نری الجبال بحسبها
جامده و هی تمر من السحاب معنا سده عقل جامدی و نفس جامدی ظفر
بولما **قول** بل الانسان لا یشرعیه من نفسه انکه فی کل نفس لایکون
نم بکون بلکه انسانک نفسنه علی علم مضوری و علم وجدانی یک هر مد
اول معدوم صکره موجود اولدی غیب ادراک اید من وجود اول زایل
ایله وجود ثانی عارضی بر کور **قول** ولا تقل نم یقتضی الملهه سؤال
مقدور جواب سؤال بود که لفظ ثنک مقتضایه مهمل و تحلیل زمان بین
الوجود و عدم در بسو نفس واحد و وجود و عدم یخا و لو جواب
و بر که نم متا اقتضا انک حکمی کلی دکله بلکه عند العرب بعض مواضعا
تقدم ربه عالمیا چون اولوزنته که بیور **قول** فلیس ذلک یجزم
وانما یقتضی تقدم الربه العالیة عند العرب فی مواضع مخصوصه
کقول الشاعر کفری الودنی ثم اضطرب و زمان بین الهز عین زمان
اضطرب الهز و ربلا شک و قد جاء بتمه و لامه لیه شاعرک شعرا زما
هو و تحریک رد یقی نک حرکت و اضطراب رد یقی یله مقیده اتصالیه
و آدر بنماده مهمل تحلل انز **قول** کذک تجدید الخلق مع الانفس
زمان الهدم قبل زمان وجود المثل بجدید الاعراض فی دلیل الاشاعر
یعنه زمان هر زدی عین زمان من و را ولد و یی که در بنی بجدید زالی
مع الانفس دخی زیر آن دخی زمان عدم و زمان وجود مثل سید و
اتصال اوزره در نته که العرض لایقی زمانین سده عینک اثباتن و از
اولان دلیل اشاعر ده بجدید اعراض بویه در یقین محل جوهر واحد
اوزر نه تعاقب امثال عرضیه به ذاهب اولشدر در برو مقله که اشخاص
عرضیه دن هر شخص ثانی شخص اوله فائیل وجود اول و شخص اول عدم
اوله انما فانا بویه تعاقب ثابت اوله لکن غلط احسب ایله باطر ای شخص
واحد ستر خلق اید لر دین به شله و سوره که شد لکن شیخ جواهر و اعراض
مجموعنک بجد نه قائل اولور فقیر کثیر التفسیر بر تمام بعون الله الله
الکلام بر یه شکشف اولور که وجود عین نفس رحمان در تجلیات ایجا د

یعنی بجدید خلق مع الانفس در غیبتن
زمان غریبک رخ در یی ایله نفس و
رخ در یی که در در یی اسم رخ در
عرب ایدر که زریه رخ اری او
رخ الماضوب اوله جوهر یه بریا
سکله

ن

مثله نفسانی که نوبت نفس را به بیرون می‌دهند در تجلیات اعیانیه نفس و بر
مرتبند اول و بی که برسی محمد حیات و برسیه مفرج ذات در حاصل کلام
عالی کند و ده و کند و ی عالم بیلین بو معنای ذوق شهود ایل ذوق
ایدر انا بزه کند و ی بلن کرک کند و ی کورن کرک تحقیق آخر شیخ بد
الدین سماوی قدس سره بو محله اعتراف ایدر که بولام یعنی مصرع
من یورایله تمثیل شیخ اتحاد اتمه قولی مشعر در زیر آن هنر محان
حرکت واضطراب زحمتنا یور کلدلر شارح خود سابقا بولید تقریر
اتقی ایدی که زمانیک بر آن ايجاد و آن آخر انعام حاصل اولد و زمان
ایته بخیر اولد لکن بحسب الظاهر آن عدم آن وجود نماید در اولایی
اگر منابر اولد و زمانه وجودات کایته اف آن الفنا آن اولد تحقیق اولد
لازم کلور زیر اهر وجودک عدم دخی آن واحد مصارف اولیاتی
وجود عدم دخی اول آن بولنور آن فنیایه و آخر حال بولید اولد
بوجود امر محال پس محلی موجب اولد دخی محال در دیو و وح و فتن
فقیراید و برین حرکت بلیفت سابقا من کور اولد و غی اوزره اعدام
واجاد در تحت ضمیمه زمانه داخل اولد حرکت دکل در حرکت
اجسامی ایل تقدیر اولد و لونه بلکه حرکت روحانیه در بلیف قوت جسدانیه
حرکتی در که لطیف روح ایل کشف جسم میانه بر زخدر برسی حرکت منبر
ظاهر زمانه تقریر اولد و کفر بلکه باطن زمان ایل تقدیر اولد و لونه که آن
در نیت که متحرک دخی لطیف بر زخدر برسی حرکت دخی و حرکتک دخی
قدرت و اندان سه دخی امر لطیف بر زخدر که کار و جانیه زمانیه
دیور لوف الحقیقه اگر چه آن در انا متکام و حکیم در و کی آن دکلر که فیه
زمان مقتدر اولد و قبول تجزیه و انقسام قیل بلکه آن در مراد متصل
و آخر بر امر روحانیه در که طرفه العین ده فلك نامک کواکب ثابته
سینه روح با صوره انسانیه اول آن لطیف روحانیه کور که اند هرگز
نسبت قرب و بعد تصور اولد و لکن **قوله** فان مسئلة حصول عرش بلقیس
من اشکال المسائل الا عنه من عرف ما ذکرناه آنفا فی قضیه زیر مسئلة
حصول عرش بلقیس مسائل مشکله دندرا لا مکر که سابقا الزکرا اولان حکم
اجاد و اعیان عارف اولان قاتلن مشکل اولیه منحل اولد نیت که محکمت
مذکور اولدی فلم یکن لا اصف من الفضل فی ذلك الامعول البتة یدیه مجلس
سلیمان عم بی حصول عرش بلقیس ده عالم اسرار تقریر اولان من نک و زور
آصفک ثابت اولان فیضی اچن مجلس سلیمان بتجدید عرش اولدی یا بر الله

فعل آصفک اولد یا صوره آصفک ده محقق اولد نیت که احیا و امانت ده حال
بولید **قوله** فما قطع العرش مسافة ولا رويت لها روض ولا روضها
لتر فیهما ذکرناه بی اهلای ظاهر دوی که نه عرش مسافه قطع اند
و نه ارض عرش اچون طی اولندی و نه آصف ارضه خرق اتدی بزم دوی
نهماید نلر نسبت ایل **قوله** وکان ذلك علی يد بعض اصحاب سليمان
عم و صوابیه لیكون اعظم سلیمان فی نفوس الخاضعين من بلقیس و اصحابها
دخی اول فعل عظیم و تصرف قوی صفة سلیمانک اصحاب بلقیس در حاضر
اولنلرک نفوسند اشترافا من سبب اولد اچون ایدی **قوله** وسبب
ذلك كون سليمان عم هبة الله تعالى لداود م من قوله تعالى ووهبنا
لداود سلیمان و الهبة عطا والله الموهب بطریق الاتمام لا بطریق الجزاء
الوفاء و الاستحقاق یعنی سلیمان عم که بو تصرف عظیم ظهور بر نیت سبب که کند
الندع ما عدا اصحاب الله دخی جاری اولد سلیمانک عم داود و هبه
طریق ایل عطا اولندی دخی در که ووهبنا لداود سلیمان بو بر لشد هبه
خود و آهیدن بطریق الاتمام و امره اولور جزای اعمال اولی طریق
اولنر که موهوب لک انما الله موافق اولد بیاستحقاق استعدادی نلر
لازم کل **قوله** فهو السوء السابقة والحجة الباقية والمرية المدامعة
یعنی سلیمان عم داود بلکه جمیع عالم نفع کافیه و رحمة و اینه و آخری در که
اولد آودک دین اتمام و اكمال اتدی بعد امتنه انا لطف و رحمتی
ایصال تلدی و حجة ظاهر در که عاقله برهان ایل مطلوب بلن شیخ
اولدی و منکر دین اولان کافینک سیف صارم ایلد بلن دلدی و
لدی **قوله** واما علمه ففهمناها سلیمان مع تقيض الحكم یعنی سلیمانک
فضیلت علیه نیت تفصیلی بو در که بزخضر سلیمان نه نفس حکومتی تفهم
و تعلیم اندک و هم داود حکمتک تقيض تعلیم اندک بو ماده ده بر قوت
غنی بر شخصک زرعی اکل اتدی ضمین داود عم مرا حجت اندک غنی
صاحب زرعی حکم اتدی بعد سلیمان عم حکومتی رفیع و عدل ایدوب
اولا غنی اهل عرش حکم اندر که خیریه اصلاح ایدوب اولکی مرتبه سنا رابع
ایر لردن ضمین مالک زنی بری بر نیت اید **قوله** وكلا اتاه الله
حكما و علما و کان علم داود عم علما من اتاه الله و علم سليمان عم علم الله
فی المسئلة دخی داود و سلیمان در هر بر سن الله تعالی حکم و علم و یردی لکن داود
علی من حیث الامتداد و یردی انا سلیمانک علی مختلف فیهاده یعنی علم الله
سلیمان نسبت امتدادیه بو قدر **قوله** اذا كان هو الحاکم بلا واسطة فكان

سليمان ترجمان حق في مقعد صدق كما ان المجتهد المصيب يحكم الله الزمان بحكم
 الله في المسئلة لو تولاها بنفسه وما يوجب بيلرسوله له امران والمجتهد المحقق
 لهذا الحكم لا جرم مع كونه عالما وحكما **قوله** زيرا مظهر آورده ديجي كرجه حاكم حق ايد
 لكن داود عم و ساطي ايله ايدى اما مظهر سليمان حاكم وعالم بعينه
 حق ايدى سليمان واسطه اعتبار اولما دي بس سليمان مقعد صدق ترجمان
 حق وسفير محض مطلق اولدي بعين نته كه حكم قد يم حقه اصا به ايدى
 مجتهد ايجون مسئله ده حكم مقابله سندن اكرجه حاكم حقيقي حق ايسه ده
 ايكلى اجر حاصل در برسي اجرامتها در برسي اجرام صا به حكم به حكم قديم
 معيندرن فختلف اولان مجتهد محقق ايجون اجر واحد واردر فقط
 اجرامتها در زيرا اجرامتها در حق افرحق ايله در نته كه آفني داييل
 شرعي ايجاب ايتد وكي حسب ايله اول دي حق در موصي ايله عمل اولما
 الي در نهاد امكه دليل اخر ايله فطايه ظاهر وليه اما دليل فطاسي
 ايجاب ايسه موصي ايله عمل اولما **قوله** فاعطيت هذه الالة المجدي
 رتبة سليمان ورتبه داود عليهما السلام بس بركات كرامت محمد
 صلى الله تعالى عليه وسلم حق تعالى طرفندن اصا به ملكه رتبة سليمان
 عليه السلام اعطا اولندي وامتها دره رتبة داود دم امتها داو لندي
قوله فما افضلها من امة بس ايت محمدية نه بحج افضل امة اولدي
قوله ولما رأت بليقيس عرشها مع علمها بيفر المسافة واستحال
 انتقاله في تلك المدة عندها قالت كانه هو وصرفت مذكورا واما
 كمال سليمان عليه السلام وجه اخرون دلالت ايدركه و قتاله بليقيس
 عرشني حضور سليمان كوردي ايسه بعد مسافة يسي سبي ايله اول قدر
 مده قيله ده عيني عرشك انتقال محال ايد وكن بيلور بطريق التثنية
 كانه هو ديدي يعني بوعرش بنم عرشه بكونرايخ ديدي معايريه مسفر
 عبارته وكنند صادق اولدي **قوله** بما ذكرناه تجديد الخلق بالانوار
 وهو صدق الامكانك في زمان التجديد عين ما انت في الزمان الماضي
 بيني مذكورا ولا تجديد خلق و اياما به امثال سبي ايله نفس الامر
 عرش اول عرش در حجب الحقيقة و امر صادق قدر نته كه زمان تجديدك
 عين كه زمان ماضى ده واقع اولان وجود كوك عيندر **قوله** ثم انه تن
 كمال سليمان التنبه الذين ذكر في القح فتيل لها ارجلى لصرح وكان صرحا
 املس لانت فيه من زجاج فلما راية حيتته التي اى ما دكشفت عني
 سايفها حتى لا يصيب الماء ثوبها فينهها بذلك على ان عرشها الذي

منه

من هذا القليل وهذا غاية الانصاف فانه اعلمها بذلك اصابتها في قولها كانه
 هو سليمان كمال علمه در مرصد ذكراند وكي تنبيه فعلى كه حاله عرش حاله
 كي ايد وكنه فضل صرح ايله اشاره اتيكه عرشك ايجاد واعداسند وجود ثابته وجود
 اوله عاقل اولدو دي كي صرح ديجي غايت لطف و صفا سندن مانك غيري ايك ما به
 مشا به اولدي بس فضل صرح مشا به اولديكه بليقيس كانه هو قولند صادق و قوت و
 مطابق اوله بس بليقيس صرحه دخول ايله مامور اولدي حاله بركه صرح فر
 بوير بر صرح املس زجاي ايديكه او سندن باي مكس بر نفس ثابت اولنمزدري
 و اهل نظر سطحن ذن قدر عوج و دوشني بولانمزدري بس بليقيس صرح مذبور
 شرح لطيفني كورديكه كه ما به ضايف صاندي وكان ما به الجين ايجر ساق
 سميان نوبدن عاري قلدي ناكه راسن باكه اول ايله ترا وليه و آب روي
 عارض عريضه قطره به ضرر كليه و بالجمله صرحك ما به هاندي سبي ايدى
 كورد وكي حرف عاره ديجي بوقيلدن ايد وكنه بليقيس في كمال تنبيه و تنطق اولدي
 الحق حضرت سليمان بوقامد حكمة و خفايت و عدل و انصاف بسيلنه سالك
 اولدي ناكه بسط بساط ملاطفه و تأليف طبع ايله عدم بجانسته و نقره عاقل
 بالكلية رفع ايدوب تسخيرة قلوب بليقيس مالك اولدي و بالضرورة ايمان به تلقي
 بالقبول قلب بليقيس ده استقرار و حصول بولدي اى عارف شروحدت بليقيس
 كشف ساق ايدى بليقيس و كل دست سليمان ايدى بلكه سليمان و بليقيس متفرق
 اولان يد رحمت ايدى اى طالب حقيقة حضرت داود ايله مكايه او يرا و يوسف
 يعقوب ايله امراي عزيز زليخا ضعفاي عشاق ائمه قلله المثل الاعلى درهان
 هان قنطره يما زدن كذرو ما ورايه نه سفر كركدر اى عاشق سلوم اولان
 حضرت داود مظهر اسم و دود او لما غلبه عوفت در برين عشق و محبت ديجي كه
 صنعت ايسه سليمان ملك موروث در بونكته دن در كه نسبت ستر محبت حضرت
 سليمان بني كامل ايك عشق و عاشق اولونند صبي ما بل اتمه دي بس نيشايد
 مهر محبت عاقبة العاقبة بليقيس بسايف كشف ساق اسرار معرفت قابل ايدى **نظم**
 هو اى عشقه كل ترك ايله طوق سلطان يولن بيل كوتور سون تختكي او كرن
 سليمان يولن كشف ساق معرفت قيل آشنايي بحر اولوب صور غريب
 لجة دن درو يش عرفان يولن سندن السون تايب عصيان اولنلر
 نصيح ويند وارضوح وقت اولوب كوستر شيما نلوق يولن مزاهد نلوق سوال
 اسرار شاه عشق در كلب و ايداله صور ببال حيرانلوق يولن و آرينم سر و فرما
 نندن او كرن نوعيا سميت ارباب وفا و نيك دانانلوق يولن **قوله** فقالت
 عند ذلك رب اني ظلمت نفسي واسلمت مع سليمان اى اسلام سليمان الله رب

فهم

كه

العالمين فما انقارت سليمان وانما انقارت لرب العالمين **بسم** بليقي بنبي مذكور
 ايله متنبه اولدوق كفر وشرک ايله نفع نكلم وعلوان ايله وكنه معرفت حاصل ايله
 وحققت استماع معرفت قلوب شاه راه دين سليمان سلوك ايله ووب بلكه في
 الحقيقة سليمان في واسطه معرفت بيلوب وبالذات مالك يوم الاكلان **تربيا**
 حضرتند وملوك اولدي زير سليمان جمله عالمين دن اولوب رب عالم اولما
 اكلا دي **قول** فما تعبدت في انهارها كما لا يتقيد الرسل في اعتقادها في الله
 بسم بليقي رب سليمان انقيادند مقيتد اولما دي بلكه رب مطلقه نقاد
 اولدي نتمكه رسل وانبيا دي هر بري رب مقيتد نسبت اولغز لر رب
 مطلقك رسل وانبيا سدر زير امل تب اسمايه عار فلر در مظهر خاصه تعبد
 اغز لر طري ولا يتدن باطنه نسبت لري زياده در حقي دريكم به مظاهر مطلقه
 كور لر اگر به بنو تلي سبي ايله ظواهر شر ايع ايله مقيتد لر در **قول** بخلاف
 فرعون فانه قال رب موسي وهرون وان كان يلحق بهذا لا نقيا بل بليقي
 بن وجه ولكن لا يقوي قوته فكانت من فرعون في الانقياد لله ينة ايمان
 فرعون ايمان بليقيك خلا فند ملا بسدر كه زني هارون ومكي به به
 اضافله ايله تخصص اتي اگر به من وجه انقياد بليقيك دي يلحق قلفوخ
 جاي زير رار رب موسي وهرون عي رب العالمين در لكن ايمان بليقيك قوي
 كه دكلد بسم بليقي ايمان فرعون دن افخ در زير بليقيك انرا انقيادي
 لفظ ومعنايه شامل در فرعونك اولما يرب تا ويله محفل اولدي بعد شيخ
 قول مذبور دي كه رب موسي وهرون در فرعون اسناد حقيقي ايله اسناد
 اتيكه مطلق كما لا تصرف در لكن اسناد مجازي كرك در زير فرعون قوي
 صريحا قائل اولما مشد **قول** وكان فرعون تحت حكم الوقت حيث قال انت
 بالله الذي امنت به بنو اسرائيل فخصص وانما فخصص لما راي السحرة قالوا في
 ايمانهم بالله رب موسي وهرون ينة فرعون زمانه شك ملكه مطيع وفتضا
 تابع ايدي زير اغرق وهلاك دن خوف ناك ايدي بن اگر به قوتند تخصص اتي
 لكن ايمان في قوتيه كيه دكل صبح مطلق ايدي انا قول سحر به ارازل ناسد اولدي
 ايله تقليد دن نجوب تغيير لفظي تغيير قيدي اگر به قولنك رب موسي و
 هرون ايله مؤد آيه بر ايدي **قول** فكان اسلام بليقي سلام سليمان اذ
 قالت اسلمت مع سليمان فبقيت وما يترشبي ومن العقائد الماربه به عقيدة
 ذلك كما كنا نحن على الصراط المستقيم الذي الرب تعالى عليه لكون نواصيا في دين
 وسجيل سفارتنا اياه بن اسلام بليقي رب مخصوص ايام مقيتد اولما قن
 اسلام سليمان كه اولدي زير سليمان ايله بله ايمان كور دم دري ودرعوي مقيتد

بسم
 غي

دن

ي

قلدري

قلدري حتى سليمان هم عقايد دن بر عقيديه زاهب اولما دي الا بليقي دي
 اكاذاهب بولندي اول مذهب معتقد اولد وغي طالب نتمكه انت محمد دن بر
 الله تعالى فوقند زاهب اولد وغي صراط مستقيم اوزره زاهب ثابتوز ويزم
 نواصيه صفا بقوزك قدرند مفعود اولد وغيون ويدند سفارت و
 مختلف متمتع قلند وغيون فقير ايد ويزم ستر توحيد وذوق شهود ايله
 فريدا وكنر معناي تمثيلي سيجل كور ميزلر واعتقاد بليقي عموما اعتقاد ايلما
 كه قلمقن اهل اكلا وفضللا فرقند محتاج اولمز لر **قول** فحقن معن بالضمين
 وهو معني بالتحريك فانه قال وهو معكم ايما كنتم وحقن معن بالكوناخذ
 بنواصيا بسم بزم حتى ايله معتموز ربي نبيتي نسبت تقيين در وحقن بزم ايله
 معيتي نسبت تضرع در زير اضعك بزم ايله معيتي ذاتي بزم قيوم صفا بقوز
 اولد وغي در كه وجود موز آنك ايله قايم در وانوك بجلي وجود بليقي اولما سه
 بزم هر كز موجود اولما زوز بلكه حق معدوم ونا بود قالوز بزم بزم انوك
 معيتموز بجلي ميز بور دن صكن اول بجلي ضمنند حتى ايله بزم قيا موز در
 ويزم انوكله قيا موزك معنايه ظلال وعكس موزك اند ظهون بزم زير
 اعيان ثابت موز شتم بوي وجود انزع غايه الامر بزم انوكله قيا موز وجود موز
 اند ظلال موزك قيا موز ضمنند ثابت اولور اما انوك بزم ايله معيتي قيو
 حبي ايله صريحا اولور ضمننا اولما زنته كه كلام وارد في التنازل بمضمونه
 شاهد در وديل در كه بيور **قول** وهو معكم ايما كنتم ينة حق تعالى شروكه
 ايله اهر برده محاضر در ديوت صريح ايد **قول** وحقن معكم بقوله اخذنا بول
 صينا ينة بزم حتى ايله بله قايموز حتى تعالى بزم ناصيلر وموزي يد تضرع
 ايله اخذنا ولمح سبيل نتمكه آية كريمه ناطق اولد وغي مضمون مستشفا
 وما نر اية الا هو اخذ بنواصيتها شامل اولد وغي معنادر كه صريحا
 منقهم اولمز **قول** فهو تعالى مع نفسه حيث ما شئ بنيان صراط بسم حتى
 تعالى صراط مستقيم دن بزم ايله هر نه مقام من شئ ايدر سه نفسي ايله
 وعين ذاتي ايله شئ ايدر زير بزم هو بتموز وحقن موز وجود مضمين
 وجود مطلق ايسه عي حق در بسم حقك عبد له معيتي نفسي ايله معيتد در
 غيري ايله مقيتد دكلد **قول** فما احسن العالم الا على صراط مستقيم وهو صراط
 الرب تعالى وكذا علمت بليقي بن سليمان فقال لله رب العالمين وما اخصت
 عالما من عالم بسم عالمن براحديو قدر الا صراط مستقيم اوزره ثابتد كذا علمت
 از ليه لري اول صراط رب اوزره رب ايله شئ ومروا قنضا ايد نتمكه
 بليقي سليمان دن اخذ معرفه ايد ووب سليمان صراط مستقيم ده معيتي بله وكجوه

ن

بيتي

ط

رات

در که اسکت لله رب العالمين ددي رب العالمين يا متعده قصر
 حصرت دي نند که رب موسي و هرون دينلر اند و کي که و غشنا و غشنا
 کان اشرف موجود لري معبود اند و کي ساورا رازل ناسک معبودي و
 بلکه خلافي اولد مع هذا بويلد کلام **قول** و اما التسخير الذي اختص
 سليمان ع و فضل غيره و جعل الله له من الملك الذي لا ينبغي لاحد
 من بعد فهو كونه من امر فقال تسخير بالرياح بامر الله في كونه
 تسخير فان الله تعالى يقول في حقنا كلنا من غير تخصيص و سخن لکم
 ما في السموات وما في الارض جميعا منه اما شول تسخير که سليمان ع مختص
 اولدي و آنوک ايله غير او زرینه تفصيل اولندي و الله تعالى اولد يکلي
 اندن مکن غير لايق قلمادي اول فضل و خصوصيت سليمان ع بحجة امري
 ايله وجوده کلمه سي در بعض اول امر دن سهولت و وقوع بولميد که حق تعالى
 سليمان ع امري عقيدند **تسخير بالرياح بحري** بامر بوردی يني تسخير
 من بورك اختصا به بحجة تسخير اولد و في حديثه ايلد و لما ري زير احو
 تعالى بزم جميعوزک حقن بغير تخصيص و سخن لکم ما في السموات والا
 ديد يني ارض و سماء اولنلردن جميعي سيزه سخن قلدن ديد **قوله**
 و قد ذكر تسخير الرياح و الجحوم و غير ذلك و لكن لا من امر قابل من امر
 الله فما اخص سليمان ان غفلت الا بالامر من غير جميعية و لا هي بل بحجة
 الامرو انما قلنا ذلك لانا نعلم ان اجرام العالم تفعل لهم النقص انما
 انتم في مقام الحقيقة و قد عايناه ذلك في هذا الطريق فكان من سليمان
 بحجة التلطف بالامر ان اراد لتسخير من غير همة و لا جميعية و دخی صی
 تعالى تسخير راج و جحوم و ساير من دخی ذکر اندی لکن بزم امر موز ايله
 اوليوب حقك امري ايله اولدي بي اي عاقل فهم معقول ايدرسک بيلوب
 اولسون که سليمان ع مختص اولان في الحقيقة بر منصبه که جميعتوز و غيرة
 قلب سوز ميشرا و لما زو همة قوية به محتاج داما سليمان ع نسبت بحجة امر
 سليمان ايله آسان و ميشرا و لمشد زير اطرلي مشايخ معلوم در که نفو
 قوتينک همة و غزيمة قلوبنلر اجرام سموات و نفوس ملويات تفعل
 و مسود بر اولور نفوس من بول مقام جميعيت قائم اولد حتى خضرت
 شيخ قدس سر بز بومناي طريق صوفية دن عيانا کوردک ريو سوز
 اما سليمان ع همة و جميعيت ايله اولما مشدر بلکه بحجة طرف لسان ايله امر
 اند و کي کي ما سور به وقوعه کلمشد در نند که سايقا موزلندي **قوله**
 واعلم ايدنا الله و اتاك بروح منه ان مثل هذا العطاء اذا حصل للبند

ي

رض

س

اي عبد كان فاته لا ينقصه ذلك من ملك اخرته ولا يحجب عليه كونه
 سليمان ع طلب من ربه تعالى فيقضي ذوق الطريق ان يكون قد جمل له
 ما اذخر غيره و يحاسب به انا اراده به في الاخرة فقال الله تعالى له هذا
 عطاؤنا و لم يقل لك ولا نفيرك فامتن اي اعطا و امسك بغير حساب فلما
 من ذوق الطريق ان سؤل له ذلك عن امر ربه و الطلب اذا وقع عن الله
 الا الهى كان الطالب له الامر التام على طلبه و الهادي مع انتاء قصي
 حاجته فيما طلب منه و ان شاء امسك فان البند قد و في ما واجب
 الله عليه من انتال امر فيما سئل ربه فيه فلو سئل ذلك من نفسه من غير
 امر ربه ليجاسبه معلوم او لا كحق تعالى بزي كوني امر و حايه سيد الممؤ
 قلسون بومقول عطا لقي عباد الله دن بري سنده ميشرا و لسه ملكا فرته
 حصه من نقص انزير و انجلى اتحد و من و عطا يني نهايت يو قدر جواد مطلق
 جزئية جودنه ضرر كلز بونك بري ايله که سليمان ع بومر به يربن
 طلبا ندي حتى ذوق طريق بوني اقتضا اند که عطا يني مزبور عزير لجن
 ارخارا و لشمش ايکن سليمان ع چون دن ياره تفاتي هم اولشمش اولد دخی روز
 جزاء حسنا نلر محسوب اولد براحقك سليمان ع هذا عطاؤنا ريب
 و عطا يني نفس جوادنه اضافت ايد و ب عطاؤنا و عطا و غيرک ديموب
 بعد سق بوعطا يني دلرسک امساك ايله دلرسک غيره و بغير حساب و ب
 يني عطا يني عباد کي و بمره عطا يني رجب جواد کي و بمره و کندن معلوم
 در که سليمان ع م که سؤل امر ربه ايله او لا طلب و سؤل خودا ماز ايله
 اولسه سائلنه اجرتام حاصل اولور من غير نفير و حساب بس باري
 تعالى دلر اسد سائل مزبورک حاجتن قضا ايد و دلر اسد امساك ايد
 اما سائل امتثال امر تمش اولور لکن اگر سائل من عند نفسه سؤل اغش
 او لا يدي محاسب اولور يدي **قوله** و هذا سارة جميع ما يسئل في الله
 تعالى فما قال يني محمد صلى الله تعالى عليه و سلم قل رب زدني علما فامتن
 امر ربه فكان يطلب الزيادة من العلم حتى كان اذا سبق له لبس و لوفي
 اليتظم يتساو له علما كما ناولد روياء لما راي في النوم انه اتى بدمع لبس
 فشر به و اعطى فضله عمر بن الخطاب قالوا فاما و ليه قال العلم و لذلك
 لما اشترى به اتاه الملك باناء فيه لبس و اناء فيه خم و شرب اللبن
 فقال له الملك اصبت الفطرة اصا جلد الله بك امسك قال اللين مع طهر
 فحضر صورة العلم فهد العلم مثل صورة اللين كبريل مثل صورة بشر سوي
 لمريم و قال لما قال عليه السلام اننا سر نيام فازا ما نرا انتبهوا يني على ان

يد
ن

كل ما يرى الانسان في الحياة الدنيا **قول** انما هو بمنزلة الرقيا للشيء
 خيال فلا بد من تأويله يعني حقا سليمان مذكورا ولان حكم من يورث عقدا
 مسئولا ولان جميع هؤلاء ساري وجاري يدركه سلطان شريعة قلب
 زدي على تعليم ايدوب اول دعي امثال امرا يدوب حتى يعظمه ليس
 عرض اولوب عليه تاويل اندي ورويا سنده قدح ليس ايتا اولند قدح
 فضله ستي عز و يروب ون ايله تاويل اترك ديو سؤال اولند قدح
 جواب ويردي وديني ليله سعرا حيد ملك مهورا ناني كنور وب
 بري سندن ليس وبر سندن عز اولوب بحسب الامر خري ترك ايدوب
 لبني تناول انكره ملك قائل اولد بكة قابليتكن اولان علم ومعرفة
 مصيب ومتنا اولدك وصح تعالى سنك سبك ايله امتوكي رايخي
 مصيب علم ومعرفة ايدرد دي حقيقي بودر كه ليس هر موطنه كه ظاهر اولد
 صورة علم كوسترو مبر ايل كيم كه مرهم اجون صورة بشر مقدر له ظاهر
 وحيات حسي ده مؤثر المدي وفي الحقيقة ايلي سنك دعي مؤرايمه مياتر
 نهايت جبر تلك حياست حيت لبنت حيات منوي در اما حال مزبور موطنه
 وقامت نسبت ايله در امر بالعكس دعي اولور عارف حقيقة اولان بيلور
 نته كه بني عليه السلام الناس ينالون حدي شي دلالت ايدركه موطن دنيا ده
 كورن خيال لا خيال مثالية كيم تاويله محتاج اولد زير موطن آخرة نسبت
 مؤولدر مثالي خيالية و خيال شهادت نسبت بجهان شهادت دعي مثالي كورن
 بويله **در** من مات فقد قامت القيامة والعارف يعرف الاشارة **قوله**
 انما الكون خيال وهو حق في الحقيقة كل من يفهم هذا جان اسرار الطريقة يعني
 عالم صور وانكالا يا فرد جميع عوالم معاني وصور احوال مطلقا خيال زير مجموع
 كون ظل خيب مطلق وانما اعيان ثابتة در وكان بوضيا لات اجون وجود
 وهي ثابت در نفس الامري دكلدر وجود حقيقي وفي الحقيقة موضع حكم و
 جود اولان وجود حق وزات مطلق در بر هر كه صحيح بومعناي فهم وارا
 اندي نتيجه سلوك سالكن اولان اسرار طريقة واصل اولدي **قوله** مكان
 صلى الله تعالى عليه ولم اذا قدم له ليس قال اللهم بارك لنا فيه وزدنا منه واطمنا
 خيرا منه فمن اعطاه الله ما اعطاه بسؤاله عن امر الهي فان الله لا يجاسبه به في
 الدار الآخرة ومن اعطاه الله ما اعطاه بسؤاله عن امر الهي والامر فيه الي
 الله ان شاء مجاسبه وان شاء لم يجاسبه وارجوا من الله في العلم خاصة انه
 لا يجاسبه فان امره ليس عليه السلام بطلب الزيادة من العلم عن امره لانه فان
 الله تعالى يقول لقد كان لكم في رسول الله اسوة حسنة واي اسوة اعظم من

هنا

هذا لنا بشي ملن عقل عن الله ولو نيتها على المقام السليما في علي غامد لواتب
 امر اهل ملك الاطلاع عليه فان اكثر علماء الطريق جهلوا حاله ليمان ومكان
 وليس الامر كما زعموا كلام سابق شرح وايضا ح در بغي فجي حفرة ليس عرضا
 بركة وزيا ده ايله دعا ايدرد دي وخير لوبيه ايله اطعام مظهر مراد علم دين
 شول عطايي كه سائلنا الله تعالى سؤالا مراد من صكر سوق اتوي دار آخري
 آينه محاسبه انما شول عطا كه سائلنا سؤالا امر واردا ولما دن ابتداء سؤالا
 اعطا اولونه امره موقوف در در لوسه حساب ايدرد لوسه انما الله دن
 موجودر كه علمه واقع اولان عطايي خاصة محاسبه وانما زيراني سئ
 زياده طلب ايله امري هان امتنه امرك عيني در نته كه الله تعالى رسول
 ايله اميني بيانن اسوة حسنة اثبات اندي بن علمه اعظم اسامي
 ثابت اولور فقير بو محله اولو امر مزبور ضايع بنيدن اولو شير
 حايل اولور بعد بوشيه طاري اولور كه ثمره محاسبه اعمال ظاهره
 باعث مجازاة سيئات وحسنات در اما عمل بومعنا ظاهره كدر كه زير
 علم مقوله كيف در عمل مقوله كه ومقدر در بر محاسبه وجه اولور
 آخر كلام لرن بيور در كه اگر مقام سليمان في اهتنامه بنيه التسم بجهان
 حاصل اولور ايدري كه اطلاعي سكا سورت هول وضوف اولور ايدري
 اكثر علماء ظاهر بن رتبة سليمان يعني فهم ده قاصد در و امر انكرت
 زعم اندو كيم كيم دكل در ديروا قما امر بويلدر صنف الكلا دغي دكلدر جواد
 مطلق نسبت ملك سليمان نه در كه دولت آخرة تفاوت ونقص ويره
در زهول روز شما از ري چه ترسي تركيبي كه در آن روز در شمار
 آري **فصل حكمة** وجودية في كلة داودية حكمة مزبور داود اضا
 اولما نوك سبي زير وجود در مراد ظاهر وجود انساني در مع كماله
 اللابقة كمالات آدمية اصل ولما زال احقاي خلافة مظهر ولما غل
 اولور بن حقيقة آدم دن داوده كلنج انبيائي بباله ده شيئا فشيئا ظاهر
 واطهر اولوب تا كه هفر داوده محض لطف الهي ايله بنيدركسب وتعمل تيامنه
 وكالات دايمن بولدي اول اجل دن بونسبة اختصاصيه به سر آوار
 تلندي **قوله** اعلم انه لما كانت النبوة والرسالة اختصاصا الهيا للشي
 شي من الاكتساب اعني نبوة الشريعة كانت عطايه تعالى عليهم السلام
 من هذا القبيل مواهب ليست جزاء ولا يطلب عليها منهم جزاء عطا
 اياهم على طريق الاتمام ولا فضلا اي سالك طريق تكميل واولا كه
 وقتا كه شريعة ايله مقيد اولان نبوة ورسالت اختصاصا الهي ومرهبت

ع

رهایی اولوب شمره کسب و عمل اولدی ایسه صفک انبیاء منور برده
 عطای موهبت و امتنان قیلند اولوب جزای اعمال و مقابله کسب و عبادت
 اولادی بی اول من و موهبت مقابله اندر در جزای مطلوب اولما یوز
 طریق انعام و افضال و زره ثابت اولدی بعد بنوعی تشریع ایلدیکه
 وجهی بود بر بنوع عاقبت که ولایت کسبیتا ایلدیکه زمان در بر حکم
 خارج در بر اولایت محسنه ده مکتبه در محسوسین ده غیر مکتبه در
 کسبک فی الجمله انبیاء عامه مدخلی وارد و کسب در مراد مراده ملک
 افاضل در بر فضل خاصه تقلید در هر حال تعلقه اقتدار الهی اول فعل
 ایجاب اید بعد منور افضال صراحتی که فیض مقدس تا بتدریج فیض قدس
 اقتضای ایمان و نبوتی فی منافع دکلدر نیت که افعال عباد موطی آنها
 نسبت اختیاریه در اما موطی امر و غیبیه نسبت ایلدیکه جبریه در اصحاب برزخ
 و توسط بین مایه تقدیر اید و ب اختیار جزئی اثبات اید بر الله اعلم
قوله فقال تعالی ووهبنا له الحق وبعقوب یعنی لایراهم الخلیل و قال فی
 ایوب علیه السلام ووهبنا له اهله وشلهم معهم و قال فی حق موسی و وه
 هبنا له من رحمتنا اخاه هرون نبیا الی مثل ذلك پس عطا یای منور
 حق تعالی هبه ایلدیکه تبیین اید و ب بیور دیکه ابراهیم الحق هبه اترک
 و ایوب اهلی هبه اندک امثال اهل تختند داخل در موسی حقند هرون
 ذکر ایدی و بوهیات و عطا یانک جمله بی رعون اضطرار حیه در روحا جمع
 و همت و پرستد حکایه لرندن معلوم در امثال دخی بونله الحاق اولونه
قوله فالذی تو لا هم اولاه الذی تو لا هم تانیان فی عموم احوالهم و اکثر
 ولیه الا اسماء لوتعاب پس شول اسم که انبیاء تدری اندی و بنوع و رها
 اندر مخصوص قیلدی بعینه تانیان دخی انبیاء اول اسمک لولا سنه و طریقه
 تابع لر در احوال لر نک مجموعند اولسون کرک اکثرند و اول اسم
 منور و سر حاکم و عتاب **قوله** و قال فی حق داود عم و نقی تینا
 داود من افضلا فلم یقر به جزاء یطلب منه ولا اخبرته اعطاه هذا
 الذی ذکره جزاء بعد منافی منور دخی بعض انبیاء ذکر در ماعد
 فحق محضند داوده و برل فضل محض بر بیان شروع اید و بیور دیکه
 بر داوده عطا یاضل و بررک و تقابلند جزا طلب اندک در
 مثلا شکر طلب داوده نسبت اندی اندن استدی و ذکر او منان فضل اعما
 لند بر عمل مقابلی در دیو خبر و بریدی **قوله** ولما طلب الشکر علی ذلك
 بال عمل طلب من آل داود ولم یعرض لذكره آل داود لیسکره الال علی ما انعم به علی

داود فهو فی حق داود عطا ی نعمه و افضال و فی حق آل داود غیر ذلك
 و قنا که عامه نعمه تملق حکم و جوب شکر عام اولدی ایسه حق تعالی
 فضل داود ک شکر فی داود در طلب تمیوب قائم مقابلی اوکان النذر
 طلب اندی و مرچا ذکر داود تعرض انعمه دی تا که فضل داود در بناتله آل
 داود اقامه شکر اید لر بی منور داوده نسبت من و افضال و آلند
 نیت مسا و ضو جزا اولدی **قوله** فقال تعالی اعلموا آل داود شکر و قلیل من
 عباد الشکور پس حق تعالی آل داود امارید و ب و انلردن نعمه سابقه
 مقابله عمل ایلد شکر طلب ایدی زیرا شکر لسان ایلد و سایر بر جوارح ایلد
 دخی اولور و بیور دی بنم قوللا رمدن عبد شکور قلیل در کانه شاکر کثیر اولد
 اما شکور بنصف اوکان عبد قلیل اوکانه منافع ایلد شکر ایدی در بر داود عطا
 سند شکر ایلد مطالبه اولادی **قوله** وان كانت الانبیاء علیهم السلام قد شکروا
 تعالی علی ما انعم به علیهم ووهبهم فلم یکن ذلك من طلب من الله کما سبحانه
 بل تبرعوا بذلك من عند نفوسهم کما قام رسول الله صلی الله تعالی علیه وسلم فی
 توریت قدما شکر الما عفر الله تعالی ما تقدم من ذنبه و ما تاخر فلیا
 قیل له فی ذلك قال افلا الیون عبدا شکور کویا سوال مقدردن جواب و بر دیکه
 انبیاء منور نک شکر حق طلبند منیعت اولما دی بلکه شکر تبرع کند
 لر در اندر نیت که شاه شرفت محمد علیه السلام ذنوب سابقه و کلا حقیقه مغفور
 اولدی و فی مقابله ادا و وظیفه شکر اچون عبادندن بر وجهه قیام اندر
 ماده منصب اولوب متقدم اولدی و افراد منور کرک و همتدن سوال اولد
 بن عبد شکور اولما یبنی دیو جواب و بر ایدی بودی تبرع عبادت نوع
 علیها السلام دخی تبرع قیلند در **قوله** و قال فی نوح علیه السلام
 انه کان عبدا شکور و الشکور من عباد الله قلیل دخی حق سبحانه
 و تعالی نوح بنیام بر حقند مدحا و ثناء مبا لفا ایلد شاکر قوم ایدی
 عباد من ایسه کثرة ایلد شکر ایدی قلیل دریدی **قوله** ونا اول نوح
 انعم الله بها علی داود انه اعطاه اسمائیس فی حرف من حروف الای
 اتصال پس صخره داوده اول نعم موهوبه بر اسم ایلد سخی قلندیکه
 اند هر کز حرف اتصال یوقدر پس عالمدن تفر د و انفعال منان
 اشمار ایدی زیرا عالم حروف کلمات مجموعه در فقیر اید و بر
 حروف منور داود ک ما قبلند و ما بعدند اوکان انبیادن
 منفصل و ممتاز اولمسنه دلالت اید اما حروف داود تشبیه دیکه
 انبی صبی ایلد مرتبه اسم محمد دن اخطاط اشاریه و آرد زبیرا هر کز

بل

قد

جميعته ووحدايته اسماء دلالت بوقدر وحروف اتصال شوله حروف در كه ما بعد اتصاله
انلوك شايه اوله پس اتصاله وانفصال ما بعد لونه نسبت ايله معتبر در اتماما قبل نسبت
ايله جميع حروف قابل الاتصال در **قوله** فقطع عن العالم بذلك اخبار الناس
عنه مجرد هذا الاسم وهي الدال والالف والواو وسمي بهذا بحروف الاتصال
والانفصال فوصله به وفصله عن العالم مجمع له بين الحالتين من طريق الرفع وال
يجعل ذلك في اسمه **بسم** خلق تعالى داود بواسطه اعطاه سمي ايله العالم قطع
ايدي ومجرد بواسطه بزه قطع مزبور در خير ويرد كه حروف مزبوره الف و
وقال در كه صفة داودك بنير مجاهدة ومحل علمه انفضاله داله در و
سمايله اسم من سمايه انتقاله در بعد محمد عليه السلام حروف اتصاله وانفصاله
ايله مزوج اولندي پس جانب خلقه انفضاله و طرف حقانته دل
وسيل وكوب برزخ جبي كماله اولدي بعد جمع بين الحالتين اسم
ولفظ محمد به بولندي **قوله** فكان ذلك اقتصاصا محمد عليه السلام على داود
اعني التبيين عليه باسمه فتم له الامر من عظم جهاته **بسم** جمع بين الحالتين من
حيث اللفظه والمعنى ولحق محمد عليه السلام ايجون اختصار داود عليه السلام
اوزرنه تفصيل اولندي **بسم** محمد عليه السلام ايجون جميع جهاته بر جمع تمام اول
مراد اسم و سمي به بولندي جميع ايله تغيير تخينه اطلاقه جمع طرفي در و لفظ
اسما اشاريه تفسير در كه فكان ذلك ده مذكور در **قوله** وكذلك اسماء
احمد يعني مراد رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم و اسم احمد سمي به
وحروف اتصال حاوهم وانفصال حروف الف و دال در **قوله** فخذ ان حكمة
الله سبحانه وتعالى ثم قال في حق داود فيما اعطاه على طريق الاتمام عليه ترجع كماله
مع التسبيح فتسبيح تسبيحه ليكون له عملها من مذكور اولان جمع بين الحالتين
كه اسماء محمد و داود ده موجود حكمة الله در كه انقطاع وانفصال
فقطي وخارجي سبب انقطاع واتصال عيني ومعنوي اولدي بعد حق تعالى داود
عليه السلام محقق اوله على طريق الاتمام اعطاه انديك حركي جمله ده جنانكه انكه
ايله بلا عاده تسبيح اندوكن ذكر اند بكنه وشجر الجبال مع تسبيح بالمشي
والاشراق ديدي تا كجبال دخی داود تسبيح كني تسبيح ايله لرتاكه داود
ايجون راغله على كني اعماله حاصل اوله بون نكتة لطيف و ارد نظر اوله
و كذلك الطير لفظ طير مجرد در رين ترجيع جباله كني ترجيع طير دخی صفة
داود عليه السلام تسبيح اندك و اعاده طير داود عليه السلام جباله ايله
منضم اولور تسبيح داود كني تسبيح ايله لرتاكه الله تعالى بيورر والطير
مشمولة كل آداب ودخی بيورر و يا جبال اوي سعه والطير والتا الحيد

الحديد

الحديد الآية فغيرايد ويرين جبال دن مراد اعضاء بدنية وطير دن مراد
قواي نفسانية اوله وحاصل معني تسبيح داود هم قلبي وهم قابلي هم صوري هم
معنوي اولوب طيفت روضه متابع اندي وكما تسبيح و عبادت بولندي
ديك اولا الله اعلم **قوله** واعطاه القوة ونعم بها واعطاه الحكمة وفصل الخطاب
دخی حق تعالى داوده قوة روحانية ويردي وقوة ايله صفة لذي كه قرآنه دلا
انه آداب دي دخی حكمة ويردي يعني حقايق اشياء علمه واسما وصفاته
معرفة جزئية ويردي وفصل الخطاب شرع واحكام ويرديكه صوح ايل
باطل وصواب وخطا ميانتي فاصل اولدي **قوله** انما المنة الكبرى والمكانة
الزلي التي عصية الله تعالى بها التخصيص على خلافه ولم يفعل ذلك مع احد
من انسا ومنه وان كان فيهم خلفاء فقال يا داود انا جعلناك خليفة
في الارض فاحكم بين الناس بالحق ولا تتبع الهوى اي ما يحطرك في ملكك
من غير وجهي فيضلك عن سبيل الله اي عن الطريق الذي اوجي به
الي **بسم** بعد عطية عظمي ومرتبه في قرآن عظيم ده تخصيص وتصريح قلده وغيدكه
مخصوص فاشدر خلافته قرآن عظيم ده تخصيص وتصريح قلده وغيدكه
انبا جنسي اولان سايرا نبياي بواقتصاص شريف ايله تشريف قلادي
الرجه انلرده دخی خلفا خلافت بولندي لكن بولندي ايله بولندي
تخصيص مذبور انا جعلناك خليفة في الارض خليفة قوله در كه ذكر
اولندي وبويرلديكه يا داود ملكا هو احسن نفسا نية كه اتباع اتمارا
وجي الهى نازل اوليه تا كه سني ساير رسل بيرون وجي اولنان طريق
مستقيم دن ضال و رهبر قلده بعد خلافتك علوشا في صورة مرتبة
القيم اولد وغيد **قوله** ثم نادى لوطانه معه فقال سبحانه ان الذين يصلون
عن سبيل الله لهم عذاب شديد بما نسوا يوم الحساب ولم يقل له فان
ضلت عن سبيل فللك عذاب شديد بعد حق سبحانه وتعالى لطفًا
وناكراته يذمهم ملايم رعايته ادب اير وب ضلاليه صريحا داوده
نسبت اندري بين سن الرطيق ضال اولور ايسك سكا عذاب شد
ثابت اولور ويدي **قوله** فان قلت قد ادم على السلام قد نص الله سبحانه
على خلافته قلنا ما نص مثل النصص على داود عليه السلام واما قال الله
اني جاعل في الارض خليفة ولم يقل اني جاعل ادم خليفة في الارض اكر اعراف
اولوب حق تعالى ادمك دخی خلافته تخصيص اندري بيسر داود عليه
السلام كه دكلد زيرا حق سبحانه وتعالى اثناء قصه ادم ملايكته
خطا باين ارض خليفة نصباي رين ديما كن ادم تخصيص خلافة لازم

يد

مكه

آخذتته که رسولوز محمد علیه السلام دخی اهل هایتک هدا سته اتباع
ایله نامورا ولدی وحکم حقندن انرا اخذ اند و کی که اخذ اندی اتا بوجه
یعنی تابع ایله رسولنک میانندن فرق بود که ترابع انبیا علیهم السلام
بومریدید واسطه متابعت ایله واصل ولور لرا تا حضرتین که عیسی علیه
السلام و محمد در و صولده واسطه متابعت محتاج اولماد لور و بر احد
اتباع اند ل **قول** وهو في حق ما يعرف من صورة الاخذ يخص بهما موافق
هو فيه منزلة ما قرره النبي صلى الله تعالى عليه ولم من شرع من تقدم من
الرسول بكونه قرره فاتباعه من حيث تقريره لا من حيث انه شرع لغيره
يعني بزدن اول ولی عارف که عین حکمی منبع حقندن اخذ ایدر هذا
لاخذ احتصاص الی ایله مختص ولور و ولی مزبور اول حکم مأخوذه رسول
مشرعه موافقت قبول رسول الله شرایع من قبلنا ی تقریری مانر لینه
در که ولی اکا اتباع ایدر رسولک تقریری حیثیتندن یوضه غیرک شرعی
اولوب غیرا بچون مشروع اولی جنبی ایله دکل والا شرایع منسویه
اتباع لازم کلور خود باطل در حاصل کلام است محمد دن شول اولیا
عارفین که رسول متقدمینک اکا امکا من منبع حقندن اخذ ایدر و اکا
تابع اولور لور یوضه ایله در که پیغمبر موزانی تقریراتش و کدر و یقریر
عدا امش اول رسول متقدمین است مخصوصه لونه مشروع اند کلری حیثیت
ایله اولیه **قول** وكذلك اخذ الخليفة عن الله عين ما افذه منه الرسول
فتقول فيم بلسان الكشاف خليفة الله و بلسان الظاهر خليفة رسول الله
ولهذا مات رسول الله صلى الله تعالى عليه ولم وما نضر خلافة عنه
ولا عينه لعلمه ان في امة من يأخذ بالخلافة عن ربه فيكون خليفة
عن الله مع الموافقة له في الحكم المشروع فلما علم ذلك صلى الله تعالى
عليه ولم بحال امر بعده خليفة نك حقندن اخذی حیثیتندن دکل در پی
خليفة مزبوره بلسان کشف ایله خليفة الله ولسان ظاهرا ایله خليفة
الرسول دیروز بومرقتجلید اچون در که نبی علیه السلام مین ارتحا
لسان ظاهرا ایله خلافتلر مینه تخصیص یورما در تقریر ایدر و بری عدم تخصیص
وجهت اچون اشاره لطیفه اولیادی و خاندان نبوة دن بو قدر افضل اکا
کثیره بالمدة مرفوع قلنمادی و جهی الله تعالی اعلم بودر که خلافت غیر التوکل
سبب ظهوری اختلاف مزبون ایدر که هز حرکت و مصلحت خفیه بی غل
اولوب آخر الامر پس برده و وجیب عینده و محجبا و لان حکم لاری
جلوه کما ولوب من عند الله خلافة محندن مقرر اولدی **قول** فلله خلفا

في خطه

في خلقه ياخذون من معدن الرسول والرسول ما اخذته الرسول و يعرفون
فضل الرسول المتقدم هناك لان الرسول قابل للزيادة الى لو كان الرسول
قبلها بس معلوم اولدی که حققت خلقندر به خلفا سی وارد در که بزم
نیموز و سایر رسول متقدمین اخذ اند و کی معدندن انلرتک اخذ اند
کلری بی اخذ ایدر کی رسول متقدمینک فضلنه عارف والفضل للمتقدم
مکینجه معترف اولور زیرا رسول متقدم زیاده قادر در بونلر کدر
تقریر ایدر برین جزئیات اسورده تقریرات یسیر بولمغین زیاده
لازم کلر بعد مطلق مزبور شول زیاده قبول انحر که اگر بوسول
لنفسه اول خليفة عهدندن بولنسه زیاده مزبون ی قبول ایدر ایدر
یعنی رسولک زیاده ی حکم وجودی و عیدی برابر اولمز مجرد مصلح
حادثه که اقتضای عهدی ایله ظاهر اولور برنی الا ان موجود اولنسه
بونی قبول ایدر و ب ایدر بحسب المصلحة والا سخطان خليفة قبولنه قادر
اولماز مکر ما تحت کلیات شرعیته و داخل جزئیاتندن معدودا و
زیرا ایوم املت که دینک خطابنک مقتضایه بودر که بحسب
لی آخر الزمان تجدید احکام احتیاج منقطع اوله **قول** فلا يمتطي
من الحكمة والعلم فيما شرع الا ما شرع للرسول فاضمة فهو في الظاهر
متبع غير مخالف خلافة الرسول الا تری عیسی علیه السلام لما خيل اليه
انه لا يزيد على موسى عليه السلام مثل ما قلنا في الخلافة اليوم
مع الرسول امواجه و اقرو فلما زاد حكما ونسج حكما كان قدره
موسی علیه السلام لكون عیسی م رسول لم یتملوا ذلك لان مخالف
اعتقادهم فیه بس خليفة به امور مشروع حکم و علمدن اعطا اولی
الا خاتمة رسول اچون مشروع اولان امورک حکمی و علمی اعطا اولدی
بس خليفة بحسب الظاهر منبع اولدی مخالف و مخترع اولمادی اتا رسول
خلافتک مخالفدر که بونلرتک ما بیند خلافت واقع اولور کولر بی که
عیسی م اولایهودی خیل اتریکه دین موسایه مخالف اولیه نته کلفا
زمانه پیغامبر و موز له خلافت اند و کی بی عیسی به اتباع اند ل
ودنیم مؤمن و مقرر اولدر بعد و قناکه عیسی ده بامر الله موسی مقرر
اندر و کی حکمی نسخ اقدام و شریعتنه بینه زیاده کرو لرسه بوجاله امتثال
اندر زیرا اعتقاد یهود بر ایدر که دین موسی مؤید اوله و شریعة عیسی آتی
نسخ انجید **قول** وهملت اليهود الامر علي ما هو عليه فبطلت قبله وكان من نصبة
ما اخبرنا الله تعالى كتابا لغير نزعده و عنهم فلما كان عیسی م رسول قبل

وهذا الخليفة ليس بزيادة
تلقاه من زيادة
زيادة من زيادة
اوله من نقصان
في

الزيادة اما بنقص حكم قد تراو زيادة حكم على ان النقص زيادة حكم بلا
لكن يهود لرسل الله جاهل ولد لرو مقتضاي صلته واستعدا قوم اوزر
حكمك زياده ونقصا ند قابل اولاد و غن بلاد لويست عيسايه طالب
اولورنته كه خبر صادق قران عظيمه حال عيسى ويهودون بزوه خبر و بر
بس و قناك عيسى م رسول الله ولي ابيه شريفه موسايه زياده قابل اولدي
و حكمه نقصه قابل اولدي اكرم نقصه في الحقيقة زياده در لكن تفرع بعد الامان
قيلدي افاد يافتي اولما غنجون زيرا بر شينك حكلي اياصني شريفون نقص الحكمه
حكمك زياده سني مشنل مرقور **و** الخلافة اليوم لها هذا المنصب وانما ينقص لو
تزيد على الشرع الذي قد قرره بلاء جهاد لا على الشرع الذي شرف به محمد صلى الله
تعالى عليه ولم يفي حلا موجوده او لان خلافة ايجون مذكور و كان منصب
زياده حاصل دكلد ربي زياده ونقص واقع اولور ربه قابل اجتهدا و كان سو
مكن اولور كه قضيه نقص مرجع واقع اوليه مكر مجتهد راي و قياس ايل حكم ايل
وبالحمله زياده ونقص رسول الله بالمشافه خطاب اولنان امكانه وبالجملة
بشرا و لما زور **و** فقد يظهر من الخليفة ما يخالف حديثا ما في حكم تسجيل الله
من الاجتهاد وليس كذلك وانما هذا الامام لم يثبت عند من جهة الكشف
ذلك الخبر عن النبي عليه السلام ولو ثبت حكم به وان كان كالمطهر فيه
العدل عن العدل فما هو مصوم عن الوهم ولا من التقليل من آزا اولور كه اخذ
عن الله او لان خليفة دن صكر حكم ده بعض حديثه مخالف ام ظاهر اولور
وامر من بور حكم اجتهدا دي غنجل اولور اما دكول در زيرا اول ما ملك
قاسم كشف طريق ايل خبر من كورك بني دن صدور ربي ثابت اولمدر
زيرا اكر ثابت اولسه خبر من بور ايل حكم ايد را يدي من آتميه و هو مقطع
اولور ايد اكرم روايت حديثه عداك شرط در ربي عدي عادي
عادل كركدر لكن عدول من بور و همدن مصوم اولور و نقل بالمعنى
سندن خلاص بولر لراما قول بسم و هو و نسيان امرتاني منشاء تحقيقات
و مثل هذا يقع عن الخليفة اليوم وكذلك يقع عن عيسى م فانه اذا
انزل يرفع كسيرا من شرع الاجتهاد المقرر في يرفع صورة الحق الشرع
الذي كان عليه النبي عليه السلام پس بومقوله امر زمانه خليفة سندن
ديني واقع اولورنته كه حضرة عيسى دن دني صادر اول كركدر زيرا
حين نزول انميه و محتجين مقرر اند و كي حجة احكام اجتهدا دي يرفع
وزجر اتسه كركدر تا كه سبحا بسر برده يظنون و اوهم مرفوع اولوب
و فان سلطان صور م شروع و متبوع اولور **و** ولا سيما اذا تعارضت احكام

دي

الاثمة في النازلة الواحدة فيعلم قطعا انه لو نزل وهي لنزل احد الوصوه فذلك
هو الحكم الاكبر وما عده وان قرون الحق هو شرع تقرير لرفع الجرح عن هذه الا
واتساع الحكم فيها خصوصا كاحكام ائمه و اربع نازله و احسن ده تعارض ايل
بطريق القطع معلوم اولور كه اكر فرضا زمان و هي اولسه حكم وجوه مختلفه دن
واحد سني اوزرنته نازله اولور ايدريكه اول حكم حكم قديم الله در باعدا يسه كاذ
شرفيه و علت عظيمه سنه نيل صدق شرع تقرير و حكم اجتهدا دي در سني امدر
رفع جرح واتساع حكم در كه الله تعالى بيور **و** يريد الله بكم اليسر ولا يريد
بكم العسر و قول رسول الله صلى الله تعالى عليه ولم در كه بعث بالخليفة التمسك
السمي الحديث و ظاهر بود كه اختلاف بونما سه وجوه متكررة ظاهرة
اولما زدي وسعة رحمة بولما زدي اما حاجت مرفوع اولسه مقتضايه اجتهدا ز
و علت دفع جرح فضيل اولور **و** و اما قوله عليه السلام اذا نوبع خليفين
فاقتلوا الا من هما هذا في الخلافة الظاهرة التي لها السيف وان القفا فلا يذ
قبل احدهما خلا في الخلافة المعنوية فانه لا قتل فيها وانما القتل في الخلافة
الظاهرة وان لم يكن لذلك الخليفة هذا المقام وهو خليفة رسول الله ان عد
في حكم الاصل الذي به حال وجود الهين ولو كان فيهما الله الا الله لفسد ما دفع
سؤال مقدر در كه استصواب اختلاف مجتهدين اذا نوبع خليفين فاقتلوا الا
حديثي من آف دكليدر ديلش جواب و بولور كه قتل من بور خلا في ظاهره
صالحا و لو العزم والسيف در كه بولر خلافة اتفاق دني اتسه احد هانك
قتلي لا زمره زير خلافة صورته ده اتحاد صورتي ناميستر در ربي و كاه شرع
و خلفا ي صورتيك تعد دنه فساد عقلي حاصل و نزل سما و يد برهان تمامع
و اد در و نازل در اما خلافة معنوية تده اتفاق و اتحاد ممكن و اختلاف رحمة
احد معنيتين آخر من آتم و مضارم اولما ز عالم معنوي موطن مضايقة دكلد مضوا
خليفة ي باطن قطب در قطب ايسه اكثر اولر و احد در با في خلفا ي معنوية آنكه
تختن سلطان فخر دن مطلوب و تملك اولما غني ي نه جهة و احد حاصل ديمت
تعد د فضيل در بدن سخي قتل خليفة ي آزا و لم اكرم خليفة ي ثانياك مقاي
او كي بي دكل ايسه و تعارض و مخالفة حقيقتيه يه صلاح ي يوعند مجتهد مخالف
صورتي موجب قتل اولور زيرا عدل و لس خليفة ي رسول حكمن اولور ايد
د بر حاصل كلام وجود الهي ي ابطال و حال ايدن اصل قرآني و برهاني غانغ
ايل خليفة ي ثانياك دني قتل و ابطال الحكم اولور ديك اول الله اعلم
شيخ شارح داود قيصري وطور باي خليفة قدس سره ها شهره دن منتك
يجل عبارتي بخيال اخلافتلر و بعض معاني به آيه مبني قلمشدر در نظر دقتا بله

نه

له

يل

كه

در

نظرا ولتوب الله تعالى وجه صوابه ظفر بولن خطا موزي اصلا مع ابن بنم
 خيال اول معناه ساعدا ولما دي مرمع مناجاي وصايش الذي شرح ل
 استمداد ادم الله عالم **قوله** فحقى تعلم انهما لو اختلفا تقدير لغير حكم احدكما فلنا
 فداء الحكم هو الاكل على الحقيقة والذي لم ينفذ حكمه ليس باله ومن ههنا يعلم ان
 كل حكم ينفذ اليوم في الهالم انه حكم الله وان خالف الحكم المقدر في الظاهر في
 شرعا لا ينفذ حكم الا الله في نفس الامر لان الامر الواقع في العالم انما هو على حكم
 المشيئة الالهية لا على حكم الشرع المقدر وان كان تقريره من المشيئة ولذلك
 نفذ تقريره خاصة فان المشيئة ليست لها فيه الا التقرير لا العمل بل جازية
 پس بنم معلوم وزدركه اكر فليفتين فرضا افتلا في الله لمرامد هناك حكم
 نافذا ولور آخر ك اولما زبى نافذ الحكم او لان اله الحقى ولور اولما
 اولمز وبوند معلوم ولور ك هر حكم كه عالم نافذا وله البته حكم الله في ظاهر
 شرع مخالف دى اولس زبرا البته نفس الامر د حكم نافذ حقتك ولور غير
 اولما زبرا واقع امر مشيئة قدر بين مقتضاي مشيئة مطابق ولور حكم
 شرع مطابق اولم لازم اولمز ك ربه تقرير شرع مقتضاي مشيئة دى ولور
 نفس تقرير نافذ وواقع اولور لكن عمل مقرر اولما زو حكم تقريرى سلتم
 فلان زبرا تقريرى شرع متعلق او لان مشيئة علم وحكم متعلق اولمز لازم تقرير
 متعلق ايدى مشيتك خاصيتى مجرد تقريره در عمل وحكم تجا وزانما
 دامكه اكا مستقل مشيئة تعلق اعنه **قوله** فالمشيئة سلطتها عظيم ولها
 بعلمها ابوطالب عرش الذات لانها لذاتها تقتضى الحكم فلا يقع في الوجود
 ولا يرتفع خارجا عن المشيئة فان الامر الالهى اذا اولى ههنا بالمشيئة
 فليس الا الامر بالواسطة لا الامر بالتكويى پس مشيتك حكم قديم ولطيفي
 عظيم در بواجل دن دركه ابوطالب صغى مشيئة عرش ذات قلند زبرا
 احكام وجودية مقتضيات ذات انكله ظاهر در ما تحت نبت مقتضى
 بالذات در پس دايى وجوده خارج عن المشيئة بر حكم واقع ولور
 يامرتفع اولما زبرا امر الالهى تحت مقتضيات مسميى اولان بر شي ايدى مخالف
 اولونس اول امر كدر الا تكليفى در امر تكويى كدر زبرا امر تكويى ده
 مخالف جريان انزى **قوله** انما امر اذا اراد شياء ان يقول له من فيكون فمقتضى
 مشيئة مفارق اولمز **قوله** فما خالف الله احد قط في جميع ما يفعله من مشيئة
 المشيئة فوقت المخالفة من حيث امر بواسطة فافهم پس واجب تعالى به يكن
 هرگز جسمى افانند مخالف اولما زك مخالف واقع اولس امر تكليفى ايدى
 اولور كه مراد امر بواسطة در وجه الحقيقة فامر المشيئة انما يتوجه على ايجاد

نور

ن

ن

الفصل

الفعل على من ظهر على يديه فيسحق الا ان يكون حقيقة حال امر مشيئة
 فعل ممكن تعلق الله توفه انما الاعين فعله توفه ايدى مظهر فعل اولان
 فاعادن قطع نظرا يله پس واقع اولما زالا كوني معنى وجود فعل وك
 في هذا الحل الخاص لكن فعل مزبور فاعل مخصوص ومحل معين بونور
قوله فوقنا بسى مخالفة لامر الله ووقنا بسى موافقة وطاعة
 لامر الله پس كاه اولور فعل مزبور مخالفة لامر الله ومقتضى بارى
 اطلاق ايدى رار مزبور موافق اولس ويتعبد لسان الحمد والزم
 على حسب ما يكون ولسان حمد وزبان زم دى موافقة ومخالفة
 مزبور بن حسبى وزر واردا ولور **قوله** ولما كان الامر في نفسه
 على ما قررناه لذلك مال الخلق الى السعادة على اختلاف انواعها
 فمتر عن هذا المقام بان الرقة وسعت كل شي وانما سبقت الغضب الالهى
 والسابق متقدم فاذ الحق هذا الذي حكم عليه المتأخر حكم عليه المتقدم نشا
 الرحمة اذ لم يكن غيرها سبق يفيج جود افعال عباد وابسته قيد مشيئة
 حق اولد وى مقرر ومقاد اولدي ايسه پس بوجه تدركه مثال فلا يوق
 آخر الامر لا يوق سعادت اولوب انواع مختلفه بين ايدى مرجع سعادة ارجاع
 اولس لركر كدر ننه كه لسان حق سبحانه وتعالى بومقامون رحمتك شيئا
 او زرنه سبقت ايدى وسقندون تبيها ايدى وصفة غضبدر تقدم ايدى
 وتحير اندى زيرا رحمة سبب وجود عالم در پس جسمى موجوداته شامل
 ومله دن اقدم در پس غضبدر دى مقدم اولور زبرا غضب وجود
 عيني دن توجرد پس ههنا بى مقدم اولما ق جوق غضب متاخر ك
 على ايدى محكوم عيسى اولان عذر مح سابق لا حق اولا اكا متقدم حاكم
 اولور و اكا كلف ضبط رحمت متصل اولوب وغضب متنفك يدندن اخذ
 ايدى راحت بولور زبرا رحمتك غيرى سابق الوجود بوقدر محصل كلام مركه
 دورية مقتضا سنجيه جود منتهاي سير آخر عين اول واول غير آخر
 اولمقدر پس دورى وجودك نقطه ايدى رحمت اولما ق بالقوى
 آخرى دى رحمة اولور پس مال تحول وافعال رحمة مرتب متعال اولور
قوله فهذا معنى سبقت رحمة غضب كحكم على من هيل اليها فانها في الغاية
 وقت وكل سالك الى الغاية فلا بد من الوصول اليها فلا بد من الوصول
 الى الرحمة ومعارفة الغضب فيكون الحكم لها في كل واصل اليها حسب يعطيه
 حال الواصل اليها پس معنى حديث سبقت رحمتى على غضبي بودركه ذكر
 اولندي تاكه سير وحر ك ايدى اكا وصلت يستر اولدنه اكا رحمة حاكم اولد

لته

زیر آرمه واقعه سرحد وجود غایه لطیف وجود در و جمعی مکنونات
 کمال شهود در وجود ساکت و اصل غایه الفایات اوله وجه رحمت الله
 نایل اولور غرضدن مفارقه اولوب آخر تحت مکره رحمتی شهادت
 اولور بیس هاله و اصل نه ایسه و استعداده حاصلی نه اعطا اندی ایسه
 دخی آنوک ایله حاکم و عامل اولور زیر آرمه روریه وجودیه که
 غایه الفایات در رحمت اصلیه در مرغوب فیها در و مغرب عنها
 اولان غضب در بیس بحسب الدرجات بعض عباد اچون عین نعيم ده
 جیم و بعض آخر اچون عین جیم ده نعيم حاصل اولور بعض متوسطین
 دخی برزخ اعراض مقیم اولور **شعر** عجب مکه عجب عبره عجب بد
 عجب غایت ایدر هر رحمتک تصنیف صور یلصور کن رحمت جیم اچر
 نعيم اهل نعيم اچر جیم اهل عجب ترکیب مزج اتمش و یروب برآور که
 کیفیت **قول** کن کانه ذاقهم شيا هذا قلنا و ان لم یکن فهم ینامن
 غناه فانه الاما ذکرناه فاعتمد علیه و کن بالمال فیه کما کنایه
 الینا ما تلونا علیک و ما الیک ما وهبناک منا یعنی هر که بر من
 ساعه تعرفتن جام حقیقت اچمن صاحب ذوق و شهود اوله بزم
 دد و کوز و صومع مایلی بی بغیر حجاب کور و روشن که مؤمن اولیا
 و انبیا اوله اولمزایسه دخی بزدن اخذ ایدر و بالواسطه حجاب
 تقلید ایله نظر ایدر یلور بی معلوم اولسون که حق بزم دد و کوز
 در قلمزه اعتماد ایله و فقا الموزدن صاحب جمال اوله که تا که
 بزم حاملوز سنده دخی حاصل و بزم ذوقوز و جدا غوره سنده
 و اصل اوله سن و معلوم اولسون که هر فیض حقایق که بزدن سینه
 نایل اوله حق بزدن نازل اولمشد بیس من بعد بزدن دخی
 سینه ستواتر و متصل اولان و آریات و بهتیه دن غافل اوله
قوله و اما تلین الحدید قلوب قاسیه یلینها الزجر و الوعد
 تلین النار الحدید و اغا الصعب قلوب اشد قساة من الحجان
 فان الحجان تکسها و تکسها النار و لا یلینها هفر و آودک عیا
 جلیل و منقنه سندن تلین حدید در که مراد معنوی و آودک
 ظهور بالسیف ایدر و ب قلوب قاسیه حدیدیه مقابل سندن کسر
 حدید بدجند بالحدید اتمه سیدر و قلوب مزبور حدید متقا و تالذره
 بضر مستعد و لما یان اولوب فی الحال اذعان و قبول دعوت و بعض
 آخر حدید و حجان مرتبه سندن غناد و شیره ایدر بیس دآودک تلین

معلوم اوله که و هاله انصاف مایندن ترک
 لام صله ده کتبه و لطیفه و آه و ایدر
 له بیاتن شد اتصال اولوب تخلص
 و اسطر و حکاکه ایدر و کتبات
 اوله

در

حدید اتمه بی فی الحقیقه قلوب قاسیه کلمات محرره و زجر و وعظ و مکنه و آیات
 بحر آنایله نهارک حدیدی تلین بکی تلین اتمه سیدر صوته مدیدک تلین ایدر و کی
 بکی زیر فایه کوکلر حجان دن قورلور زیر حجان نه نار کسر و کشتن ایدر نور یلور
 تلین ایدر من انا قلب قاسیه بی هم کسر و هم تلین ایدر **مقول** و ما الا بالحدید
 الا لعل الدروع الوافیه یتسها من الله ان لا یتقی النبی الا بنفسه فان الذرع
 یتقی بها السنات و السیف و السکین و المصل فان قلب الحدید بالحدید حجان
 الشریع الحدیدی یا عوذ بک منک فهدار روح تلین الحدید فهو المستقیم الرحیم
 والله الموفق یفقه حق قلمای دآود حدیدی ملازم قلمادی الادروع علمه قادر
 اولما غیور اولدوغ مثلنک مفر تندن انسانی مفضط ایدر طرف فقدان تنبیه
 حاصل اولما غیور که بر شیک مفر تندن خلاصی کرو اول شیک نفسی ایدر
 قلن ایدر اولور مثلنک مرع کیمک ایدر زخم سیف و شان و ساکن و سیکان دن
 افتما و خذرا و لور بیس اسدی ای عارف مشاهد و ساکت موحظ نظر ایله
 حدید دن حدید ایله برهیز و خذرقیلدک حتی حدیث نبوی و شرع
 محمدی بومضایه ناطق و یوسر شریف موافق کلدیکه بیورر اعوذ بعفوک
 من عقابک و اعوذ برضاک من سخطک و اعوذ بک منک یس منای
 حدیث مذبور تلین حدید مذکور ک روحی و حقیقتی در که ذات واحد
 صفات متعدد ایله هم منتقم هم رحیم بیسم منتقمین اسم رحیم استعاذه و التجا
 اولنور که فی الحقیقه حق ایدر حدیث نور مرتبه صفات صفتی
 مرتبه ذاتی عین واحد کور نور سائر من توفیق ربانی کر که اطلع
 میسر اوله **لنفسه الحقیق** بر ذات بجه اسم و بجه وصف و مراتب بر
 بحر بجه مرج و بجه ابردر نشان ذات از لیده نه نقد نه تکثر بهر ایدر
 نه زیاده و نه نقصان **لشعر عطار** هر دو کون موج برار تر صد هزار جمله
 یکست لیک باطوار آمد در باغ عشق یک حدیث که یافتست شاخ
 و درخت برکت و کل و خارا آمد عکسی زیر برده و وحدت عالم زده
 در صد هزار برده بندر آمل **فصل** نفسیه فی کلمه یونسیه
 بضر لفظ نفسیه فتح فایله در دیشتر بعض آخر سکون ایله تصحیح تفسیر
 آیکی بی دخی صحیح در زیر وقتا که نفس یونس علیه السلام تنفس نفس
 رحمانی ایله ظاهر کرب بطن حوت دن تخلص اولنوب سالک قومه لاهوت
 اولدی ایسه و بحسب الحقیقه و المیزان ابتلاع حوت رحم و شیم و جلدیر
 ظلمات لثنه ایدر سی در اطلاق و رها قلنوب عالم ارواح مضایه که اهل فیض
 سیدر ملائکه و ملائک قلند بی ایسه و یا خد غم ظلمات موت طبع سندن و بحر

در که

وحيه يولاني جسماني ظلماني ندين حجة بولوب ظلمات ايسه كانه مقابله
النوار شريفة وطريقه وحقيقت ايله منور قلندي ايسه لدي البتة حكمة نريو
بوصفة ايله توصيف وتلقيب اولندي **قول** واعلم ان هذا النشأة الانشا
بكالها روحا وجسما ونفسا خلقها الله تعالى على صورته اي عارف
جان وواقف سره صورة انسان معلوم اولا كنه تعالى نشاء انسانيه
بنفها ما مراتب ثلثه بي ايله كند وصوره جامعته بي اوزرند خلق اندي
ناكه برزخ برازخ اولوب بوطرف جانب تنزير ناظر ووطرف اضري
جانب تشبيه دن مقبرا ولوب كانه قلب عالم باطن وظاهر قلند و
مرتبه مزاجيه وتوسط اعتداليه بولشد كنه غالب نه مغلوب نه ظا
نه مستتر نه مجر دن مركب بل كنه بين التوحيد والتركيب **مخبر در**
فلا يتولي جل نظامها الا من خلقها اقبابا وليس كذلك الا ذلك
او بامر **م** بين جود حق سبحانه وتعالى كند وصوره جمع رحمانه سنده
خلق اندي ايسه انسانيه بي صورته جمعك نظاميه حل ايدوب بوزنه
قادر اولمز الا خالق وناظر قادر اولور كنه يا بالذات يد قدر خلق
اتش در بغير واسطه الامريه واسطه امره اتش در انا في الحقيقة
بغير امر ووسط اندوكي مقرر در كنه سلطنت مشيت در خارج بر امر تو قد
وتوسط امري ايله مراد امر تكلفي **در قول** ومن توليها بغير امر الله
تقد ظلم نفسه وبقدري خدا الله فيهما وسعي في خراب ما امر الله بهما ردة
وهر كنه صورته مزبور نك ظلم نظاميه بغير امر الله تعالى تولي ايدوب
ونفسه معاكم عازم اوله اول كيشي حقيقتا نفسه ظلم اتش اولور
صورة مزبوره شانه حد نفسي وحد الله تعالى تجاوز قلند اولور زيرا
صورة مزبوره نك هدي نفسي هدم در بعينه وحقق عمارت نماز و
شيئك خرابه سعي اتش اولور بوضو سعي باطل و تخريب بلا طائل
قول واعلم ان الشفقة على خلق الله تعالى احق بالرعاية من العزة
في الله اراد داود بينان بيت بيت المقدس فيناه ملر فلما فرغ منه
كهرم نشكلى ذلك الى الله تعالى فاجاب الله اليه ان بيتي هذا لا يقدر
على يدي من سفك الدماء فقال داود عليه السلام يا رب الم يلك
ذلك في سبيلك قال بلى ولكنهم ليسوا بعبادي فقال يا رب فاعمل
بيتا ندي من هون فاجاب الله اليه ان اينك سليمان
ينبه فالغرض من هذه الحكاية مراعاة هذه النشأة الانسانية
واذا قامت بها الولي من هدمها الاتري عدو الذي قد فرض الله في صفهم

الجزية والصلح ابتداء عليهم وقال ان جنوا لكم واجمع لها وتوكل على الله
اي طالب حقيقة معلوم اولا كنه عباد الله اوزرنيه شفقت غيره في الله معنا
رعايتون احق واويله در بوسد عايله دليل ضرة داودك بنيان جليل
المقدس ملر صرف حق وتوصيه ارادة اندوكيد وبعده الغرغره من هدم
اولد وغندن جناب غزته شكابت قلند وغند كنه تعالى دن بوضو نريو
وحي اولديك ياد آود بوبيت رفيع البنيان سفك دمايه آدي بغير ضون
انسان دوكتك الندن بنيان بولمزد دكن داود ربنيان عذرايدوب
دكه يارب اول فان سنك غيرتك وشريفتك بولنه روان اولما دي
حق تعالى بيورده كنه بلي ياد آود لك انلردخي بنم عبادان پروردم
دكليد اشجار كلستانك قلع وتعمد مرتبسي اولا باغبان هزكر
رضا ويرمز كره تنديان خزائن وصرصر آن خراب اتكه ثابور
ايسه ده محصل حكمة باري بويله در كنه بر مظهرت يوزند صفة قهر
مظهر آفرده اجل ايدركي مقابله ده استحسان بولما زكرو اول آله
قهر قهر بل جزا ومكافاة اكثر عاداتي در بس داود عليه السلام فهم
اتديك هادم ومجز بلغي صفت ايدن صفة عمادة لايق اولما ز اخر
تضرع اندرك يارب بالذات بنم المردن ينشراولما زسه بلم دمن بر
بيت مذبورك موار لفي ارزا في قيل ديوجك حق سبحانه وتعالى دخي
بيورده كنه اول بيتك موار نيك او غلك سليمان اولا جقدر بس قصه
مع آردن حصه اعتبار بود كنه نشاء انسانيه نك مراعاتي وامداد
حيوي مقصود اهم اولا وبيت معمور قلب انسان كعبه يد آيه وجود
ومظهر مجلاي ميبود در اني اقامت وعمار هدم انسان اقدم
هر نه مرتبه اولسه بود قيفه ملقي ومهلك كركز بلكه فوق الحد مرعي
ومستعمل كركد ربه حكم مزبور تنوير دليل ايدوب بيورده كنه اعداء
دي حقتن جزم وصلحدن مقصود بقاء نوع عباد الله در كنه شيئا
نشيئا شرف ايمان ميبود ايله مشرف قلنوب اول صوة وبقاء صوري
دخي حيون معنوي به متقلب اولمقد در بعد مناي آيه كربه ديك در كنه
اكر كفار صلح مایل وجزيه يد قائل اولسه لر سزدخي اول سيمه قبال اولور
وصف توكل قيلوك كنه سزندن اعلم **در قول** لا تزي من وجبت النصاص
كيف شرع لولي الدم افذا لفة اوالعفو فان لا يخ يفتل الاتري سبحانه
اذا كان اوبياء الدم جماعة فرض واحد بالذية او عفا ويا في الا وديا
لا يريدون الا القتل كيف يراعي من عفا ويرحم على من لم يعف فلا يفتل قضا

یعنی ظاهراً کور می رسد که بر کسند مظهر حکم قصاص اولی مقتول
 بخیر در دلو سه دین آلوده دلو سه عفو یا دیدار گویا ایدر سه قتل مقرر
 اولی یو خسه عند الشارح قتل یو قدر و دینی کور می رسد که کجی
 اولی یو مقتول جمع کثیرا و سه ایچند بریسی دینه یا عفو و رافع
 اولی و اولی یو یاقه قتل استسه شرعاً جانب عفو و مرآة
 قلوب و طرف قتل رجوع و ملقاة اولی نور ستر و حکمتی رحمت و وجود که
 سبقتی در **قول** الا نراه علیه السلام یقول فی صاحب السعة ان قتل
 کان مثل یعنی کور می رسد که بی علیه السلام صاحب سعة ده که
 مقتولک علامتی در و قتل اول علامت کتک الله بولندی ایسه
 آنوک قتل طلب اندر کور می رسد که بوعلامتی بولندک مثلی قتل اول
 سه صاحبک قتل کبی در که ظلماً قتل اولی بولند پس بوقضه ده دینی
 جانب عفو و بقا معتبر و اولی کور لوی سه کسرون و سکون
 سیان ایل جیل عرضیدن حرام کبی یعنی اگر قولا نه کبی انلودر **قول** الا نراه بقول
 و جزای سینه سینه مثلاً جمل القصاص سینه ای سوء ذلك الفعل مع كونه
 شرعاً من عینی و اصل فاجر علی الله لانه علی صورتی فمن عینی عند و لم یقتل
 فاجر علی من هو علی صورتی لانه احق به اذا انشأ له و دینی کور می رسد
 منکه الله تعالی بیور و جزای سینه سینه مثلاً پس سینه ثانیه که
 قصاص در امر مشروع ایکی حقت انی صفة سوء ایله مکات قلدیم اسفا
 جزای و رعایتی طرف اولی مشهور در زیر بیور هر که ترک جزا و افتیار
 اولی قلوب عفو و صلح رضا و بره ابروی و جزای الله تعالی او زین
 واجب در زیر قصاص و لنا جی و یا عفو فلنا جی بعد صورة مقدر برانی
 انما صورة حق افناد رفت که ایضا صورة حق ایضا اولی دینی کبی بر عافیت
 ابروی صاحب صورة او زیند اولی و حق تعالی عفو عیان احو در زیر
 کند و ایله منشاسیدر و نینسی ایچون مرایه **قول** و ما ظهر الا اسم الظاهر
 الا بوجود فتواعاه فانما برانی الحق مال بود که ذات حق و وجود مطلق
 اسم ظاهر ایل ظهور مرآت دینی الا انسانک مرآت وجودی ایل اندر هر که
 انسان رعایت اندر و ما یزم الانسان لعینیه و انما یزم الفعل منه و فعل
 و لیس عینی و کلا متای عینی کان سؤال مقدر در جواب در که صورتی حق
 ریمک انسان نه و بر له حق اولی که کاه محمور کاه مذموم اولی حق خود حق
 هو حق محمور در جواب و بر که انسان دینی لعینیه منجم مذموم دکلدر بلکه منجم
 اکافل و صفة حیثیه در طاری در فعل خود عین انسان دکلدر بر غیر نیستند

مذموم

مذموم دکلدر **قول** و لا فعل الا الله و مع جنازم منها ما ذم و حد منها ما عذر
 کان بر سؤال تجلید جواب در که هر شیک بر عین خارجی می مقرر اولی
 حسی ایل فعلک دینی عین ثابت بریسی فعل دینی عینی میبند مذموم اولی
 مدوح در زیر آدم و مدح نسبت خارجی در ناشی در جواب و بر لور که هر
 فعل فکالدر بوجله ایل بعض مدوح بعض آرم مذموم در حیثیه نسبتی ایل
قول و لسان الذم علی جهة العرض مذموم عند الله فلا مذموم الا
 ما ذم الشارح بر عین فعل نفسند مذموم اولی لسان ذم علی جهة
 العرض النفسانی عند الله مذموم اولی ما ذم که شرع تعیین انید زبرا
 کاه اولی فعلک منجم و ذمی اول ذم ایدر عینک حاله عدم ملا یبندت
 نایش اولی بریسی مذموم او در که آنی شبارع ذم این یس شیخ بور آده مذموم
 اهل حق تصریح بیور دیکه صی بفتح شری اولی بوقی ایل حکم علیها
 الله تعالی او من اعلم الله تعالی كما شرع القصاص للمصالح ابقاء لهذا النوع
 و ارداعا المقدر حد و دانه **فیه** ذم شاری تعلیل در این شاری ذم بقی
 بر حکم حقیقه و تفهمند در که عالم حکمت الله در بابا و اولی یو عارفین در که
 عالم لدی ایل عمل در نند که شرع قصاص حکمت و مصلحتی که فی الحقیقه قصاص
 بقای نوع واحد و افراد انسان در صورتی قتل فرد ایسه ده **قول** و لکم
 فی القصاص صیوة یا اولی الا لسان و هم اهل لب التبی و الذی عشر و اعلی
 التوابع الا حقیقه و الحکمة اولی حکمت مشروعه قدیمه بنو آیه کریم در که مذکور
 اولی بعضی فیه لنظای آیه مذکور به ربط اید و ب خبر مقدم فلشیر
 و منایه قصاص من یورده نازل در بنو آیه دیمک در که دیمشدر نزل فی
 هذا المعنی قوله تعالی الحج دیمک او زین فیه ضمیری قصاصه ارجاع امشدر
 بعد ضمیر لفظ هم اولی الا لسان به بر آیدر و اولی الا لسان باب در مرآة
 شیک لینه و حکمت حقیقه سنه عارف اولی شلر و بر لرا کر چه ظاهر لفظ او زین
 عاقل دیمک را ما اولی الا لسان یک مرآی عاقل عارف در که اسرار وجوده
 و حکمت شرایع و احکامه عارف و متفطن اولی **قول** و اذا علمت ان الله تعالی دینی
 هذه النشأة و اقامتها فانت اولی عرافتها لذلك بذلك الشعادة
 فانه ما دام الانسان حیاً برمی له تحصیل صفة اکمال الذي خلق له و مع
 سبی فی هدمه تقدیمی فی منع وصوله الی ما خلق له وقتا که سن بالذک
 ایسه که حق تعالی بنشأ شریفه یا انسانیه دینی و ابقا و اقامتد سابی
 پس ای عارف بیسی حسب النشأة اول رعایت او لی و احو حق سب باعث
 اولی و اقصیت و اولی هواد مطلق من ممکن محتاج من سنرک ربیه

در

نفا بید آورده نشاید اگر چه
 در دست راست و در دست چپ
 در دست راست و در دست چپ

سعادته وصولك اول نشاءك رعایتی ایله در که بلكه في الحقيقة اول
 نشاء سنك نشاء نوكد رعایتی در وماذا امكان انسان فایز دونه هیا
 ونشائی کون ووصول در ایستادن تحصیل صفات کمال مافوق استول
 ونامورلد پس هر که نشائی مزبور نك هدم بناسنه سالی اولد کمال
 خلق له نك عدم حصوله مانع و مطلوب اصلی نك عدم وصوله بسبب
 داعی اولور بسبب طرف حق در مجازاة بالمثل و لنوب آنك دخی نفسده
 اولان کمال منتظر نید وصول بستر اولما زامر شرع دخی اولسه زیرا
 وجودی مکافی در مقتضای معرفت موحدین بود **شرح** مست اولور
 مرغ جن کل یقه سن چاک ایله عارف و حیدر اولنلر بوی ادراک ایله
تول و ما اسی ما قال رسول الله صلی الله تعالی علیه و سلم الا یتکم
 بما هو ضریکم و افضل من ان تلقوا عدوکم فتصروا ارقابهم و یضربوا رقابکم
 ذکر الله متدعی سابق اثبات ایچون بیور بر که نه کوزلد در مضرتک
 بوقوعی که بیور بر بوخیردن عارف متبنا و لوک که تحقیق ستره اعدای
 دینستقابل و متقابل و لمقدن کله ذکر الله قائل و لمق خیر لودر زیر اغزانک
 ضمیره اگر چه اعلای کلمه الله حاصل ایسه کن هدم بنیان الله دخی واقع
 پس نواب شهادة هدم بنیان و صوده بدل معادل اولما زانه قدر هدم
 قیابدر زیر ذکر الله ده بغیر شر هدم الوجود خیر اعلای موجود در مثال
 اولونه بعض غزوی ضروری حال دخی ایجاب انسجال بویله در دیک در
 لکن معلوم اولسونک بوللا مدق عارف مراد نهی غز و بهاد دکلر جاشا
 وکلا بلكه بحر عرفی نفس استر و اظهار معرفت در غفلت اولغیه **تول**
 لایحه لا یعلم قدر هذه النشأة الا انسانیه الامن ذکر الله الذکر المطلوب
 فانه للمعا فی جلیس من ذکر و الجلیس هر دال ذکر و یتی م يشاهد الذکر
 الحق الذي هو جلیس یلیس بزر اگر زیرا نشاء انسانیه نك تدیر بلكه
 الا حق ذکر مطلوب ایله ذکر اولان عارف بیلور زیر حق تعالی ذا کر
 عارفک جلیسی در جلیس ایستد داینس ذا کرا اولور پس نا کر که جلیس
 مذکور دن کور بیوب غفلت ایله ذکر اولما زبیه مطلوب که جمعی قوای
 روحانیه و نفسانیه نك حضور و جمعیت در بر وجه ایله که وجود نا کر
 فانی مطلق اولوب بای مذکور حق اوله که وسیله دیدار در مافضیه
 غز و بهاد نوابر شهادت در که مؤراسیه دخول جنت **تول** بین تفاوت
 راه از نجاست نایلنا فانه ذکر الله تعالی سار فی جمیع الیمن لائن ذکره
 بلسانه خاصه فانه الحق لا یكون فی ذلک الوقت الا جلیس الانسان

بکم

ده

خاصه

خاصه فبراءه اللسان من حیث لا یراه الا انسان بما هو امره زیرا
 حق ذکر که ذکر مطلوب اوله عبدک جمعی اجزای روحانیه و جسمانیه
 سند ساریم در اما ذکر غیر مطلوب که حق ایحق لسان ایله مذکور اوله
 اول زمانه حق جلیس انسان اولن بلكه جلیس لسان اولور ایحق اول تقدیر
 جمعی قوای و جمله اجزاء هم لربن المزملا صفات سبعه دن بصرو سمع
 حقه ی خاصه نرندن بهره دآرا و لما زلر لای غیر ذلک بی بومرتبه ده لسان
 حق کور و اما انسان من حیث هو انسان کورم و کی الیه کورم بر که
 اول رؤیت روح ایله و قلب ایله کورم بکر مرتبه ی جمعیت در بلكه انسان
 انکله کورم و کی الیه کورم بر که اول الیه لسانک کتدر و سنه حضور حاله
 یراه ضمیری مقب بما هو ضمیری لسان غاید در بعض اول لسان مخصوص اولان
 حالت بصراط اقل اندر زیر انکله کورم و در دیک اکا بصردیک اولور پس
 اشاره اولور که هر شیک صفات سبعه ی کما یتدن زمینی و له
 اما هیولان صفات مذکوره نك بحاله ایله محقق اولما غیری رؤیه لسان
 سی بصرا یله اولوب بلكه روحانیه مخصوصه ایله اولور **تول** فافهم هذا الشرع
 ذکر الفاضلین فالذاکر من الفاضل حاضر بلا شک و الحمد کور جلیسه فهو نسا
 و الفاضل من حیث غفلته لیس بذکر فما هو جلیس الفاضل بی ای عارف
 اذاعان ایله بوشر شریفی که هر کز مرآت وجودیم ده بر غفلت عن الحق **تول**
 مکر مدوم خفض اوله زیر هر شیک بر حضور وارد بر بعض اجزایه دخی
 اولسه زیرا بعض آض غافل اولما دن مجموعه غفلت لازم کالز نبی جز
 ذکرک مذکور ایله حضور حق اولما غل جلیس حق اولور اگر چه جز
 غافل جلیسی ایله جلیس دکل ایسه ده بی دخی بالواسطه جلیس حق اولور
 نهایت یقی در عید و آحاد دن مشاهد اشیا اولور هل غافل مطلق اولن
 اما غافل من وجه اولور **تول** فانه الانسان کثیر ما هو احدى العین
 و الحق احدى العین کثیر بکلا سماء الالهیه کما ان الانسان کثیر بکلا
 ولا یلزم من ذکر جزء ما ذکر جزء آخر فالحق جلیس جزء الذکر منه
 و لا یمکن ان یفعل عن الذکر ولا یتدان یكون فی الانسان جزء یذکر
 الحق به و یكون الحق جلیس ذلک الجزء فیحفظ باقی الاجزاء بالنشأ
 زیرا انسان کثیر در احدى العین دکلر حق بر جزء دن مذکور و الحق
 مجموع من مذکور اولوب لازم کالز زیر واحد العین دکلر بوقدر بر وجه
 بر جزوی ذا کر ساری غافل اولور و حق تعالی جلیس ذکر ذکر اولور
 پس انسان نك لا بد اجزادن هر جزوی باری ذا کر حق کر کدر که

بر

ه

که

ی

صورة شخصیه حی و باقی اوله زیر اس وجود ک بقایه مد ذیض و هود
 مطلق ایله در که اول وجود حقدر وسیله مدد خود کرد در
 مددایت قبله زده ذکر که هرگاه مدد بزه و بر فضل کله بر دل آگاه مدد
 مددایت حضی تو که طوغری کدرگاه مدد مدد الله بزهی ایله کراه مدد
 زیرا اول نبتة جزئیة حضوریه که صفک جلیس جزو و الحاشیه ناشیه
 سایر اجزای اعضا به دخی عنایتین سرایت اند و روبر اول غایتیک
 مجموعی بدن حمایت اولور و بالجلد اول نور حضور البیر حقیقه صفا
 اولوب سایر فایزات بدن تاثیر ایدر و معلوم اولسونکه نذر
 اولان حکم عالم صغیر حکم عالم کبیر دخی مقایسه اولوب برمدیت
 صحیح حکمی ایله که بیور لا تقوم الساعة و علی وجه الارض بن یقول
 الله الله یفنی بریزن ما ذاکه کله الله ذکر ایدر ذکر اوله قیامت
 قویز و بنیان عالم کبیر که شهادتله سیتی در خراب اولمز زیرا انسان
 کانه عالم کبیرک شخص جزو سیتی اولحق صیبی ایله اجزا سندن
 بر جزوی منزله سندن در بیسی عالمک بر جزوی ذکر یونفع
 ایله اولور اول جزوه جلیس حق اولوب سایر اجزایک بقا سندن
 غایبه افسان اولور بعض مراد بور آده ذکر ایله انسان مطلق در
 او اسطر ناسدن ایسده زیرا انسان کمالک ذکر ی جمیع اجزای
 عالمک ذکر ی منابه سندن در و ما یقول الحق هدم هذه النشأة
 بالمیسی موتا فلیس باعدام وانما هو تفریق فی اخذ الیه سؤال
 بخیلدن جواب در که چون انسان جزو ذکر تقریر اوله هرگز انسان
 مدار موت و قتل و لما یقر که ی زیرا انسان ضرر بقاء بقا
 رندن تحا و ز تمیشت قادر اولمز حاصل جواب بور در که حق
 نشاء انسانیه هدمنه و الی اند و کی شی موتله سیتی در
 اعدام و قتل کله بلکه تفریق اجزا در که نفس ناطقه مادی
 عنصریه دن حاصل اند و کی سجن طبیعتدن تخلیص یله کند و به
 قریب ایدر فقیر ایدر بومرتیه عاقه انسان نسبتا و لحظه
 عالم یو قدر بکر مرتبه انعام اولان عوام مسا سندن و نخط
 اوله قرین و لیس المراد الا ان یأخذ به حق الیه بر جمع الامر کله
 بر دخی سؤال و عیددن جواب در که عیدک مراد عالم غنا صرده
 مکر و بقاء کله در جواب و بر که مراد انسان عارف کله در الامور
 تعالی نفس ناطقه سن بر قدرت ایله ایدر و بر جمع جمیع امور اولان

حضور علیه و موقوف سایه ده ثابت و واقف اولوب عند ملک مقدر طاهر
 و مستقر و لمقدن بومر ادک خلا فی مقصود ایدن زمره و بشره مدد
 اولمز اوله فاذا اخذ له حق سویی له مرکب من جنس النار التي یقتل
 الیها و هی دار البقاء لو جرد الاعدال فلا یموت ابدا ای لا ینفد
 اجزای و سجن که حق سبحانه و تعالی یتوفی الانفس حی موتها
 منطوق قیحه نفس انسانیه تو فی ایدر و بذا تنه رجوع ایدر سنا فیکون
 مرکب اولمز منقل اولد و غنی که عالم مثال در اول عالمک حقایقندن
 مرکب بر مرکب لطیف تسویه و تفهیل ایدر که اول مرکب انتقال
 اند و کی موطن جنسندن اولور یعنی هیئتة مجموعیه باقیة الاجزا
 اولوب قایل هدم و قتل و تفرق و اتصال اولما ز بعد و اصل اولد
 مقام که موطن حشر و جزا در اول موطن مناسب و انوکت مقایقندن
 حاصل بر اولمز که مرکب دخی تعلق ایدر که در حقیقت و نار و نارخانه
 نفیم و نور آده اول بدن ایله باقی و برقرار اولور زیرا اول موطن
 ثابت اولان اعتبار الحقیقی اجزا سندن تفرق و اختلال و بر مزین
 هرگز موت اضطراری کور منزه و اما اهل النار فالحکم الی النعیم
 و لکن فی النار لا یبدل لصورة النار بعد انتمایه من العقاب ان یكون
 بردا و سلاما علی من فیها و هذا نفیم مقال مزبور سؤال مقدر و در
 دفع اجون در که امرک طی سیتی حق را جعدر یما کن نفیم اولمز که
 مرجع جمیع حقایق ایدر واحد اولمز مع هذا صورة باقیة انسانیه
 امر متفا و تدکر که فرق و سعرا عارج مدارج نفیم زمره اشقیانازل
 مدارک محیی در و حاصل جواب بور در که مال خالدی فی النار دخی
 آخر کار نفیم در که صورة عذاب عذب و مراحمه متبدل اولور
 و شدت نار مدت عقاب بامر الله منتهی اولد قتل برد و سلامت
 تحول قلمور زیر آهر شیک اصیلی رحمة در رحمة و عذاب امر عظیم
 لکن نفیم مذبور نار اجندن اولور یعنی اعتبار طبیعت ایله المصنوع و لکن
 بلکه منایه طبیعت ملائم طبیعت اولوب قوه حاشه ادراک ملائم اش
 اولور نیازت معذب اولما سیم خود ادراک منافر ایله ایدر مذکور
 اولان دلیلک بعض مستند ی عقل و هو دایسته نقل دخی موجود در که بیور
 بعضا کابر محمدین مرتبه شهوردن قوی طو تر لر معنای خلود اجون ورود
 ایدن نصوص خود خلود فی النار دلاکت ایدر خلود فی العذاب الخرد بر
 بعض علما بو حیل بوا یه کریمه ایله نقص ایدر و انتمشکر که ان المجرمین فی عذاب

در

در

ب

حقن خالدون الآية فقير ايد وري تاويل قاشاني ده وعلی هذا محل
 الخلود علی الملك الطويل الاعم من المتناه وغيره دینش واقعا محرم عصاة
 مومنین اولادنه شامل ایکی خلود معنای حقنی سنه حمل اولغنی مشکل در
 فنیع اهل النار بعد استیفاء الحقوق خلیل الله مبین القی فی النار
 فانه لعذب یرونها و بما یقود فی علمه و یقر من انما صورة تولد من
 جاورها من الخوان و ما علم مراد الله فیها و منها پس اسم شفع حقوق
 الله استیفاء اندکی فیه و جوه خالفات و عداوات و صفوف متضادات که
 اسماء متقابلین هر بری بالتمام صلیب الدق فی المثل فیم اهل نار و فنیع طیل
 و بجایار که اولور که نارده القا اولند و فی حق ده واقع اولان فیم در اگر شبهه
 و امز اولور که خلیل شیبها اولور که اندی هرگز عذاب یونعدی جواب
 و یولور که خلیل مجرور و یت نارایله مذهب و حکم و عادت طبع ایله تفریر یولی
 اعتقاد اولور که صورت نارالتی جوار من اولان حیوانه مولد در مضطرب
 اید و حاله بوکه حقت مرادی کند و یت صورت عذاب رحمت اید و کین بلدی
 فقیر اید و یرین افعاله رحمتی ضد نردن کو ستر مک معاف ده حقیقی مجاز
 اید ادرک انک کیم فیه زوقه و آید در **قول** فبعد وجود هذه الالام
 وجد بردا و سلاما مع شهود الصورة اللونية في صف وهي نار في عیون الناس
 یس نند که حضرت ابراهیم دم الام شهوده نند و جود نردن صکن کنده و
 خفنده نار ی برد و سلام کوردی سایر ناس عیون نند غیره نار ایکی کذ
 زمره و کفار سخت اولد قلدی الام لحا زاة نارایله مصاب و تعاقب
 اولد قدر صکره نار ی برد و سلام بولد لرا اما صورة لونية سن شاهه
 خایه اولمز لرا که انز مرتبسی کور نردن سایر ناسک عیون نند نسبت
 نار و یولور اضافه ایله نور و راحت اولور **قول** فالتی الواحدة تنوع
 فی عیون ناظرین هذا هو الحق الالهي یس یونقد یرجیه شیء و اما قلاضیون
 ناظرین ایله یخدد و تعاقب قبول قابلین ایله متنوع و مختلف اولور یجلی
 الاهی دینی بویله در بلکه بوجال عیون یجلی رقب متعال در مثلا یجلی حق
 نفسند واحد بحسب الناظرین متعدد زیر احو تعالی ناظر اسماء
 مجانبه سی ایله یجلی ایسه اعیان خارجی بی صور مجانبه و متباینه
 کور که هر بری میابن ذات حق کور نور اما ناظر عارف کثرة اسمائه
 سی ایله یجلا انسه اعیان مجالی اسماء کور و یریس وحدة ذاتیه سی ایله
 یجلی انسه اعیان کثیره ده یجلا اولان ذات واحدی شاهه اید
 یس نار که امر واحد در صورت من بوند و یجلی و جلاله الاهی به مثال اولی

اگر قاضی بنمایند و یقول اولور که عیون نردن اهل نار
 اولور که عیون نردن اهل نار و عیون نردن اهل نار
 فنیع اهل النار بعد استیفاء الحقوق خلیل الله مبین القی فی النار
 فانه لعذب یرونها و بما یقود فی علمه و یقر من انما صورة تولد من
 جاورها من الخوان و ما علم مراد الله فیها و منها پس اسم شفع حقوق
 الله استیفاء اندکی فیه و جوه خالفات و عداوات و صفوف متضادات که
 اسماء متقابلین هر بری بالتمام صلیب الدق فی المثل فیم اهل نار و فنیع طیل
 و بجایار که اولور که نارده القا اولند و فی حق ده واقع اولان فیم در اگر شبهه
 و امز اولور که خلیل شیبها اولور که اندی هرگز عذاب یونعدی جواب
 و یولور که خلیل مجرور و یت نارایله مذهب و حکم و عادت طبع ایله تفریر یولی
 اعتقاد اولور که صورت نارالتی جوار من اولان حیوانه مولد در مضطرب
 اید و حاله بوکه حقت مرادی کند و یت صورت عذاب رحمت اید و کین بلدی
 فقیر اید و یرین افعاله رحمتی ضد نردن کو ستر مک معاف ده حقیقی مجاز
 اید ادرک انک کیم فیه زوقه و آید در **قول** فبعد وجود هذه الالام
 وجد بردا و سلاما مع شهود الصورة اللونية في صف وهي نار في عیون الناس
 یس نند که حضرت ابراهیم دم الام شهوده نند و جود نردن صکن کنده و
 خفنده نار ی برد و سلام کوردی سایر ناس عیون نند غیره نار ایکی کذ
 زمره و کفار سخت اولد قلدی الام لحا زاة نارایله مصاب و تعاقب
 اولد قدر صکره نار ی برد و سلام بولد لرا اما صورة لونية سن شاهه
 خایه اولمز لرا که انز مرتبسی کور نردن سایر ناسک عیون نند نسبت
 نار و یولور اضافه ایله نور و راحت اولور **قول** فالتی الواحدة تنوع
 فی عیون ناظرین هذا هو الحق الالهي یس یونقد یرجیه شیء و اما قلاضیون
 ناظرین ایله یخدد و تعاقب قبول قابلین ایله متنوع و مختلف اولور یجلی
 الاهی دینی بویله در بلکه بوجال عیون یجلی رقب متعال در مثلا یجلی حق
 نفسند واحد بحسب الناظرین متعدد زیر احو تعالی ناظر اسماء
 مجانبه سی ایله یجلی ایسه اعیان خارجی بی صور مجانبه و متباینه
 کور که هر بری میابن ذات حق کور نور اما ناظر عارف کثرة اسمائه
 سی ایله یجلا انسه اعیان مجالی اسماء کور و یریس وحدة ذاتیه سی ایله
 یجلی انسه اعیان کثیره ده یجلا اولان ذات واحدی شاهه اید
 یس نار که امر واحد در صورت من بوند و یجلی و جلاله الاهی به مثال اولی

جا یزد که عیون ناظر صور مذکور ایله ظاهر اوله نند که قول آتی الذکر اتمالی
 شارح **قول** فان شئت قلت ان الله تعالى تجلی مثل هذه الامروان شئت قلت
 ان العالم في النظر اليه وفيه مثل الحق في التجلي فتنبوع في عين الناظر بحسب مزاج الناظر
 یعنی پس سن ای عارف بواقتما ایله نظر ایله دلوسک مال نار ی یجلی و جلاله به مثال
 ایدرس و دینی دیر سنکه امر من بویر کبی حق تعالی صور متنوعه ایله یجلی ایدر یا فود
 استرسک عالمه مثال طور تر سن و دینی دیر سنکه عالم فی الحقیقه عالمه متبیه اولان نظر
 عارف یا خود عالمه نافذ اولان نظره حقت مثالی در یعنی بحسب القول یجلی
 اولوب و عیون ناظر کین مزاجی و استعدادی ناظر بحسب ایله متنوع اولد و عالمه
 حق مثالی در یول شیخ قدس سر نار ی مثال مزاج اولماغه دینی اشارت ایدر
 بیور که **قول** او تنوع مزاج الناظر لیتنوع التجلي و کل هذا سابع في الحقاني
 یا خود مزاج ناظر امر واحد ایکی تعدد یجلی یتبعیتل متنوع و متعدد اولور پس
 غیلات نلته سرفضا بقدر جایز و شیوعی حقدن تجا و زدر نند که بیانشه
 بیور **قول** فلوان الميت او المقتول ای میت کان او میت مقتول کان اذا
 ماتا و قتل لا یرجع الی الله لم یقض الله بموت احد ولا شرع قتل فاکمل فی قبضه
 فلا فقدان فی حقه یتبع مریم کل من اید و کینه تمید ایدر که اگر بریت باجل یا فود
 مقتول یقتل قاتل هر نه میت و هر نه مقتول اولور س اولسون کرک سید کرک شقی
 یجی عیون موت و قتل مقف راجع اولمس حق تعالی بر فرد ک موت و قتل نند
 راضیا اولمز ایدی و قاتلک تبلی مشرع قلما یدی زیر اعدم شرع محضه بر اکیله
 اعدام موجب انتقاء ربوبیت در زیر اربوبیت مرهوب ایله یحق اولور
 یس حق تعالی فناء ذاتی مرید اولو متنوع و عدم و اعدام باطل در عید
 ممکن محل حکم اسم ظاهر و زایل اولسخت حکم اسم باطن داخل اولور و ولایه
 حقدن خارج و عاقل اولماز پس کل امور حقت قبضه تصرف نند ثابت در
 و هرگز حقت نسبت فوت و فقدان یوقدر بلکه فوت فقدان ممکنه نسبت
 و عالم صورت اضافه در و لا تفرق اجزا فوت و فقدان احباب **قول** انما
 فسخ القتل و حکم بالموت بوجه بان عبده لا یقوت فهو راجع الیه یس حق تعالی
 قاتل یجون قتل مشرع اندی و موت قضا اندی زیر اعدم نند فوت اولمز
 کند و یراجع اولمز ایدر **قول** علی ان في قوله تعالی والید یرجع
 الامر کل ای فیه یقع التصرف وهو المتصرف فما خرج عنه شیء لمن یکن غیسل
 هو شیء هو عین ذلك شیء وهو الذي لا یعطیه الا کشف فی قوله تعالی و
 یرجع الامر کل بوجه ایله حقت والید یرجع الامر کل **قول** تصرف حقدن
 واقع در و تصرف و تصرف فیه جمله سیم حقدن یک در و حقدن بر شی ظاهر

اولا مشدركه اول شي عين حق اوليه بلكه هوية حق ذلك الشك يعنى در و مبنيا
حقك واليه يرجع الامر كله قولند كشف وعطا المشدركه زير عقل يوم تبيد صور
اولها صلي بود كه هوية حقك اشيا به مبدئي صرافت واطلاقند غيب
ذاتند ثابت اوكلا شئون سجنه سبي ايد بقيد ولباس مظاهر خار عليه
تليقاعه سيدر و مرصفتي مقدمات فلكانك صفات تقليد يدر كه تسليق اولوب
صرافت واطلاقه عود رينه ظاهر دن باطنه صوب اعانه سيدر علاوه مذكور
فائده ظاهر در محتاج بيان دكله **رفض حكمة** غيبية في كلمة ايتوبية كلمة
غيبية ايله ايتوبك نسبتي اركض بر جلك امري ايله سرعبدن ماء الحيوه
حقيقتك ظهور نه سبب اولما سيدر كه تحت رجليه ماء و صليوت
غيب و مستورا يدي آخرا لامر من ضر دن شكائنه عاجز و مضطر و كان
حق تعالى ضربه كشف ادناس مرض بدتندل سرتي تطهير تدي **قوله** اعلم
ان سر الحيوه سرتي في الماء فهو اصل الناصر والاكمان ولذلك جعل
الله من الماء كل شيء حي وما نه شي الا وهو حي فانه ما من شيء
الا وهو يتبع حيا ولكن لا يفقهه تسبيحه الا يكشف الله وكما
الا حي فكل شيء حي وكل شيء الماء اصله تحقيقا سبي اي عارف
دانادل بلكه سر حيوه حقيقه ساريدر و حقيقه مانفس رهن در كه
هر نفس انسانيه اول نفس بالفعل جاري در خصوص بعض مكان
واينما قولنجه ما اصل عناصر و اركان در اول اجالند در كه نظم شرفي
قرآن و جعلنا من الماء كل شيء حي بوكا برهان در و برشي بقدر
الا انند سر حيوه ساريدر زير اهرشي حي ايد مستما اوكلا حقي
جاري ايله نسيم و ذاكر در ذكر خود ذاكره سبب حلي وجود باري در
نكه سابقا مذكور اولدي لكن تسبيح اشيا اصحاب كشف خدا دن
غير به منكشف و هو بدار اولمز **نظم** ذكر حي ايله زنده در هر شي
ومن الماء كل شيء حي پس هر شي شيخ اولد و حي قرآنله ثابت اولوب
و هر حي تسبيح اولجا ق هر شي حي و هر شي اصل ما اولور و صفر في
و كبري شيجه بولور **قوله** الا ترى العرش كيف كان على الماء
لانته منه تكون قطفي عليه فهو يحفظ من بخته يعني كور مرز منكه
اول اجسام كه نفس رحمتدن نفيس وجود قبول المشدركه عرش در حنه
و صهل ما اوزر هن ثابت در زير آما دن متكون اولد و عيون
ما اوزر هن طابقي و عالي اولمش در و ما آي تحددن فقط انند
زير ما هبوطي در و عرش صور تيرر صورت هولا ايلم قائم در

مفتی محمد رفیع
رحمۃ اللہ علیہ

معاون برادر علی الاطوار در کتبی
شکل مقتضای او زره
نیم

پس صوة مغياي محیط اولوب اوزرنده عالی اولدوغی کی هیواد
 اعلا اولوب هیولاء اخفا الشمس در وهیولادخی صوة غرض خندان
 حفظ وابقا قلمشدر **قول** که ما ان الانبیاء خلق الله عبدا
 فتکبر علی رببه وعلیه فیه جهنم مع هذا یحفظ من تحت
 بالنظر الی علوهذا العبد الجاهل بنفسه . نتکه الله تعالی انشا
 عبودیت اوزرنده مطلق انشایاکی زنی اوزرنده متکبر در زنی
 خفی اول عالی وظاهرا ولدی بونک بری ایلده حق اکا بقدر
 حافظ وناظر اولدی اما مزبور اولان حفظ و نظر حیثیاتی
 نفسه جاهل اولان عیدک علونه نسبت ایلده در که نفسنه عار
 اولیان عید ترینه عالم اولماز بی مهمل مزبور سب علو و بافت
 تکبر و علو اولور **قول** وهو قوله علیه السلام لودیم جهل بصط
 علی الله فاشار الی ان نسبة تحت الیه کما نسبت الصوفیة الیه
 فی قوله تعالی یخافون ربهم من فوقهم وهوالقاهر فوق عباده
 فله الفوق والتحت ذات حق تحت عین نسبت اولدوغنه دلیل حق
 تعالی میها تدن منزله ایکی جمعی میهانه شمولی بطریق المبالغه رسول
 الملک بقول جلیلی در که سیور اگر سز برجل سبی ایلده ما تحت کوزه
 القا ولسکوزالیه وجود یاری اوزرنده اینر سز یعنی نزول ووقوع
 حق اوزرنده اولور زیر اثر محل یوقدر که وجود صفت خای اولد کرکه
 رأس رسی مقداری کرکه سر سوزن عیان بی نه مرتبه فرض اولور
 اولسون بی اولک جهات سندن جهه تحتک جهه تحت نسبتنه
 اشارت قیلدی محل شمشیر عامتا اولدوغچون بعد نسبة فوقیه بی
 یخافون ربهم من فوقهم ایلده بیان اتندی مضمرة قرآنند در خوف
 و امر جانب فوق اضافت اولندنک حکمتی نفوس واقع اولماغچون
 نتکه وهوالقاهر فوق عباده قولنده دخی قصر عایدن سافل تربی
 اتقاد وکیچون در و انسانک اشرف اعضا بی عالی سندن اولوب وقوة
 حاشه باشده اکثر و رماغ بنوع و سایر قوی و قدر اولدوغچون در بی
 جهه فوق و تحت حق اچون حق قرآنله ثابت اولماق برنلر فواید صلیها
 بلکه جهه حقیقی بویکی بی در سایر بی جهه اضافیه در نسبت ایلده بتجدد
 و مقیما اولور نتکه حکمت اشراقیه در بیان اولمشدر شوی بطریق
 الاولیة اولور انبیا ممتدن مرآت حاشا جهات سندن حق صمد و حید
 دکلا بلکه مرآت آله صمد و حید در عارف اولان بیلور **قول** و لهذا ما

در
مهره الاشیاء فی الایسره
توقفت اولی و زینب
مبدل و زینب و غیره
توقفت رضی تبدل و وضع
چونند تا مبدل و

ما ظهرت الجاهات التي لا ياتسان وهو على صورة الرحمن يعني هو الحي
 جميعي بها تدن ثابت وحق محيط جميعي بها تدن اولد وفتحون در كهفات
 حق ايله ثابت اولور اما انسانا ظاهر اولور حق ايله اولمزير حق
 محيط جميعي بها تدن بر فوق يوقدر كه احاطه وحق اولمير و بر تحت
 يوقدر كه حق انوك تختن قبلايه ساير بها تدن دني حال بريكه در كه
 جميعي بها تدن اما انسانا اجود بر فوق ثابتد كه انسان ثابت
 دكلدر و بر تحت ثابتد كه انسان اند موجود دكلدر بر محيطها
 اولمانع ايله باعث ظهور جهات اولدي دني انسان صورة حق
 در زير اجام مع صفات متقابله در اول اجلد جهات متقابله ايله
 تعدد اخش **قوله** ولا مطعم الا الله يعني غداي روحاني و جسماني
 الله دن غيري يوقدر زير حق كه وجود مطلق در وجود غداي هو
 وهو يطعم ولا يطعم تولد دن ما فود **قوله** وقد قال تعالى
 في حق طائفة ولوا نهم قاسوا التوريه والا خيل ثم نكروهم
 فقال وما انزل اليهم من ربهم فدخل في قوله وما انزل اليهم
 كل حكم منزل على لسان رسول اولهم لا طوام في قوله وما انزل اليهم
 حق تعالى بر طائفة صفته كه قوم موسي وعيسي عليهم السلام در
 بيورد بكة اكر بولر احكام توحيد كاهو صفها قامة واجلي بمارا
 وكما لها قرأت انسه لربيعه تكبير و تميم بعد التفرق والتخصيص
 ايدوب وما انزل اليهم ديري بكة رسول لسان منزل وغير
 رسول ايله ملهم اولد دني كلام شامل قلدي تا كه اند ساير احاد
 ناس دني داخل اولدي بعد جوابند لا طوام في قوله ويكفر
 ارزاق روحاني و مواب و معارف و هبة نفس بغير قول لرب
 حاصل بيلور ديك **قوله** وهو المطعم من الفوقية نسبة اليه
 يعني بس الله تعالى مطعم و خايز اولور جهة فوقية دنكه اول هبة زاتنه
 نسبت اولمشدي ومن تحت ارجلهم دني ارزاق و مابنه اهل انراق
 علوقتريه دن اخذ اند كلري بكم احوال و مواجيد ده كسبة نفسا
 نية دني شئون بكم سلوك طريق ارجل ايلجذب ايدر لرا و في عملدر
 روح نايه بكم عمل نفس در اول محض نفس روحاني نايه بكم كسب فاكور
 نظر نفساني اولك مقدمات شمع محض نواب ثابتنك كاه خطا و
 كاه صواب در وهم ايله شرب اولد و غيچون **قوله** وهو المطعم من
 القبة اليه نسبها اليه نفس على لسان رسولنا المترجم عنه بس حق تعالى

در
 در

جهة تحته دن مطعم اولوب بقاء طعام نفساني ايدجيدر نية
 جهة مزبور و نفسنه نسبت اندي اما نسبت لسان رسول توفيق
 ايدوب و صيغة معلوم ايله ارا اند و كي نسبة تحته نك بعد
 وحتي ازاله ايجودر **قوله** لو لم يكن العرش على الماء ما لفظ
 وجوده فانه الخيرة يحفظ وجود الحق الا تزي الى اذ مات
 الموت العرش يخل اجزاء عظامه وينعدم قواه عن ذلك العلم
 الخاص كرم تحت عرش اولوب و عرش ما فود در مشرق اولسه
 وجودي تحفظ و باق اولماز دي زير وجودي حيانا محفوظا
 اولور و حيات نايه بقاء بولور كور لمز مسكه بر حق موت غفلت
 وفوت عاري ايله فابت اولسه اجزاء نظامي بولور و عقور نفا
 بولور و قروي نفسانيه سي هالك و شدم اولور و شرو طعمي
 من تقع و بناي سراي بدي شدم قلنور **قوله** قال الله تعالى
 لا يوب عليه السلام اركض بر حلك هذا مقل بارد يعني ماء
 بارد **قوله** لما كان عليه من افراط مرة الالم فكنا الله
 برد الماء مقدم دن فهم اولدي ايسه كه ثامو قوب عليه
 حيات و مزيل شر ايد كر با تدن الله تعالى ايوتنه خطاب
 ايدوب بيورد ديك خاك يا يوكي ايا غوكل ضرب ايله كه اند
 ماء بارد قلدي و واديدر غل ايله قالب بد نوك صرك و درن
 اسقامدن تطهير قيل و صارت قلب باطنو كي رياضات روحانيه
 ايله بتريد تدبير ايله موصوفون ذكر صفته النقا اولنوب
 معنا ماء بارد ديك ايد و كنه بيان ايدر زير الم مرض مورت مرارة
 ايدري حق تعالى برد مايله دفع ارادة اندي ديري **قوله** وهذا
 كان الطبق النقص من الزايد و الزيادة في الناقص والمقصود
 الاعتدال ولا سجيل اليه لانه يقارب به يعني حق تعالى
 ايوقيدن هر آرق مفرطه ازاله اندي مرارة معتدله ايدري
 زير مقصود ازاله فساد ايدري اثبات فساد دكل ايدري
 بومعنادن در كه طبت كيفة زايدي نقص و كيفة ناقصة
 زياده فليقدن عباد تدركه مقصود اولان قرب اعتدالي
 حاصل اولد زير اعتدال ميقع حال دكل عقل اكا ذال در
قوله وانما قلنا ولا سجيل اليه اعني الاعتدال من اجل ان
 الحمايق والشهود يعطى التكوين مع الاتقان على الدوام

ص

معلوم اولدكه مانكجيب الحمايق مانع تدن
 فادرا اولد ازاله و شمع طامري نك ايدر
 ثابته ازاله مفرطه و صاغتد اكر
 سيدر ثالث تقوية هف ايدوب
 طعام تاكول بد نك شافق ضيقه
 سسته شفيف الله سيدر لکن نه
 اول لازم اولان ازاله ايدري
 طعام و شراب ايس بعد صدي البدر
 اولور ايو ب فود طعام و شراب ده
 منقطع ايدري نفع نانه لغرض
 او نمداد و غنة نكده لطيفه
 مورد اولد الله اعني
 م

ولا يكون التكوين الا على سبيل في الطبيعة انما فالو تعقضا وفي حق
 الخج ارادة وهي ميل الى المراد الخاص دون غيره فالاعتدال يوزن بالسواء
 في الجميع وهذا ليس بواقع فلهذا من غفاس حكم الاعتدال واعتدال مقيمتك
 وجوده سبيل اولاد وغنك دليلي بودر كه شهود وسفره حقايق على
 الدوام اعطاه تكوين مع الانفاس ايدري يعني هر نفسد تجد دكون ونفسا
 كوستر تكون مع الانفاس ايسه مكنوك ميلنه موقوف اولور وميل
 تكون عالم طبيعتنا اخلاف وتغيب ايله مستمرا قلنور كن حق باريد ارادة
 ايله تغييرا ونور و ارادة مزبور مراد خاصك وجود اعتدال ايدري
 وطرف عدم دكون وجودي مرتج اولور اعتدال وجود ايله عدم ميانني شوق
 استر بس اعتدال وقوعه كلك محال اولور زيرا وقوع بولسه وجود قوت
 اولو لازم كلور وجود خود مقتضاي تجلبي زاندر قوت اولما ز اول
 اجلر وجود اعتدال ممنوع ومحال عد اولندي **قوله** وقد ورد في العلم
 المالكى النبوي اتصاف الخلق بالرضى والغضب وبالصفات من ايل للغضب
 والغضب من ايل للرضا عن المرضي عنه فهو صاعلم الله ينوي و اراد اوليك
 حق تعالى صفة رضا وغضب ايله متصف بلكه دغي مافوق صرا صفات
 متقابل متضادة ايله مقيد اولور كلا رضا من ايل غضب اولور وغضب
 مرضي عنه دكون رضاي آزاله قيلور تاكه احد مكين نفاذ بولور شرط
 خارجي بي ايله بس اعتدال بخ متصور اولور كه نفاذ احد مكين اعتدال
 ايله جمع اولما **قوله** والاعتدال يتساوي الرضا والغضب في غضب
 الغاضب على من غضب عليه وهو عنه راض فقد اتصف باحد الحكمين في
 حقه وهو ميل اعتدال **قوله** خود حقه رضا وغضبك تساوي بيدر
 اول خود محال در بس بر غاضب بر مضروب عليه غضب انكره اندر راضي
 اولش اولد بس هو غضب احد مكين ايله متصف اولش اولور و رضاي
 قيوم بحكم غضبه ميل انش بولنور **قوله** وما ارصى الحق عما رضى
 عنه وهو غاضب عليه فقد اتصف باحد الحكمين في حقه وهو ميل وهو
 تعالى بر مرضي عنه دكون راضي اولما زكه اكا غاضب اولد بس هو تعالى
 خود رضاده احد مكين ايله متصف اولور واتصاف مزبور مضرب
 در كملات اعتدال دليل در زير تغليب احد هاتين در نته كه تسا
 ميزان كيفيتك طرف مسكنه بايل اولد دغي كبي شيخ قدس ستره
 بر آره صفة غضبي مطلق غاضب نسبت ايدوب صفة رضاي حقه
 نسبت اندو كنره نكنه لطيفه شيخك طرف رضاي خطه نخرج

نفسه

اتمه سيدر لطف ظرافته فهم اولونه بونكته عقله تبيرا ولهم ذوقه
 دآورد **قوله** وانما قلنا بهذا من اجل من يري ان اهل النار
 لا يزال غضب الله عليهم دائما ابدا في زعمه فالهم حكم الرضا من الله
 فقط المقصود فان كان كما قلنا مثال اهل النار الى ازالة الامور
 ساكنوا النار فذلك مرضي الله تعالى عنهم فزال الغضب لزوال الالام
 ان عين الالم عين الغضب ان فمته منع بز بولك اي ادا اندك الابر وجهه
 اندك كه عبيد دكون زوال غضبه فلا تاتمه دي بلكه زوال مزبور شرط
 رضايه مقيد وجود مسكوت عنه اولدي بولجده ايلينه اصل
 مدعي ثابت ومقصود حاصل دركه وجود ميل وعدم اعتدال حقيقي
 حاصل كلام مزبور زعم اهل ظاهر وظاهر نفس اوزرينه مسوق
 دركه شود اي خلوه عذاب واستمرار غضب و اگر مراد بزم مقالمز
 اولور سه كه مراد مراد مذكورا ولدي يعني مثال اهل نار زوال الالم
 و آزاله اولد ناره ساكن و داخل اولد قلري حاله صورة نار باقه
 ايكن كرو على الاستمرار تحت و مرتعد اولد لربو خود محض رضا و
 زوال غضب خدا در بود اغي اولكي كبي عين مدعي مثبت اولور كه
 عين الالم عين غضب اولجاق زوال الالم زوال غضب اولور زوال غضب
 ايسه اثبات رضاي مقيد اولوب احد طرف حكم نفاذ بولور
 اعتدال منفي اولور اگر فقط فمته دكون محفوظ اولدك ايسه **قوله**
 من غضب فقد تاذي من المضروب عليه فلا يسعى في انتقام المفضو
 عليه بايلا مه الا ليحد الغاضب الرامة بذاك فينتقل الالم الذي
 كان عند الى المضروب عليه والحق اذا فرديته عن العالم تعالى علوا
 كبريا عن هذه الصفة على هذا الحد بس شيخ قدس ستره سابقا غضب
 حقك زكندن فارغ وغضب نطقك زكونه شامع اولوب اولما مقام
 بعد مقام فرق اشارت قيلدي لينه خلا يقدر بر خلق غضب
 اتسه مضروب عليه دكون مثالم اولوب انتقامه سبي ايدري وايدرو
 ايلام ايدري تاكه غاضب راجت بولور ونفسنده ثابت اولان الالم
 اخذ انتقام غضب اندو كي شخصه انتقال ايدري بس بومغه مقام
 جميع ظاهر ومستقر اولور اما حق عالمان لينه خلقه غنا
 ذاتي سبيل فرق وافراد قلستك حق تعالى صفة مزبور دكون
 منزله و تعالى اولور بغي خلق بالا وكي صفة غضب در عالي وعاري
 ديك اولور والاصفات قد يه ذاتن منفك اولما **قوله** واذكا

ن

الحق هوية العالم فما ظهرت الاحكام كلها الا فيه ومنه قوله تعالى
 واليه يرجع الامر كله حقيقة وكشفا فاعند وتوكل عليه مجازا
 وسترا اما حق تعالى هوية عالم اعتبارا ولفظه احكاما من برحمتك
 ظاهرا ولما لا لا حق ظاهرا ولور قابليتي حسيه وحققه صادر
 اولور فاعلتي ومبدئي حسيه فنته آية واليه يرجع الامر كله
 حقيقة وكشفا بومعناي كلبه دلالت ايد برين امدي عارف بالله
 ايسك بومعنايك كشي وجاي سكا مانع عبوديت وصاحب حاضرتوكل
 ريريت اولاسون من وجه عبد فاعل ومن وجه فارغ ومتوكل
 اول قوله فليس في الامكان ابداع من هذا العالم لانه على صورة
 الرحمن او جل الله تعالى اي ظهر وجوب تعالى يظهر العالم كما ظهر
 الانسان بوجور الصورة الطبيعية فحتى صورته الظاهرة وهوية
 روح هذه الصورة المدبر لها فما كان التدبير الا فيه كما ان الاله
 منه ليس جدا مكانا بوجور ابداع واحسن بر موجود بوقدر
 زير آصوره رضى وحقيقت جامع انسان اوزره ايجادا وانميشده
 بمعنى حقاك وجور في ظهور عالم ايله ظاهره فنته انسان صورة لطيفة
 موجود اولد وني كي بس بركه اعيان موجودا تو زحقك صورة ظاهري
 بوز وهوية هي بزم مدبر صور قمر در بس بر تدبير بوقدره صفة
 ظاهرا وليه وصدق صدر بوليه فهو الاول بالية والآخر بالصورة
 وهو الظاهر بتغير الاحكام والاحوال والباطن بالتدبير برحق تعالى
 بحسب البلي اول اشيا بحسب الصورة آمز وتغيرا احكام واحوال سببي
 ايله ظاهري تدبير وتعرف مبنوي ايله باطن در قوله وهو بكل
 شئ عليم فهو على كل شئ شهيد ليعلم عن شهوده لا عن فكر فكل ذلك
 علم الازواق لا عن فكر وهو العالم الصحيح وما عداه فخدس وتجنس
 ليس يعلم اصلا در حق تعالى هر شئ بحقيقة عالمه در ميثاق بولون
 ايله ودخا اشياء شهود ثابت در آفرتي وظهور ايله بغير اشياء
 على وفكري ايله ترتيب مقدماته دكلد برين علم ازواق فيما بوليد
 محتاج فكري ولما زكسب علاقي بولنا زوهم وفعال در قوله
 ثم كان الايوب عليه السلام ذلك الام العطش الذي هزم من النقب
 ولخدا ب الذي مشه به الشيطان اي البعد عن الحقايق ان يدركها
 على ما هي عليه فيكون باردا كما في محل القرب بعد ايوپ عليه
 السلام ماء مشارا ليه شيطان تعلق اندر وروي زحمه وعذآبدن

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على سيدنا محمد
 وآله الطيبين الطاهرين
 أجمعين

حاصل اولان عطشك المني ازاله ايجون اولدي شيطان دن مرآرا
 مقابعدن ساكي تبعيد ايدن قوي در بس حقايق اشياء كجاي ادراك
 محل قريه وصول وصاب حضرة دخول در وبعد مبنوي دن خلاص و
 ضرر جدر زير مفاي ادراك مدر كه نيل واتصال دن بيار قدر
 فكل مشهود قري من المير لو كان بعيدا بالمسافة فان البصر
 متصل به من حيث شهوده ولولا ذلك لم يشهد او يتصل الشهود
 بالبصر كيف كان فهو قري بين البصر والبصر بين هر مشهود وعينه قري
 الكرم بحسب المسافة بعيد ايسه ده زير ابصر نور شمائي مبيي اليه بمرآة
 متصل اولور فنته سنا عيلر مذهبي بويلد در زير اينها ده اتصال
 ثابت اولاسه رؤية متصورا ولما زدي ياخود شهود وبصر او كان
 بصير متصل اولور انطباعيلر مذهبي اوزر بالجملة كيفيت شهود
 وجهله اولور سه اولسون مفاي شهود شاهد له شهود او تراشدن
 قريدن بيار قدر فنته سنا الكوكب مشاهد سنده مانع اولوب بعد
 كناية اولد وني كي ضرر ضا لفتن شطن بعد مفاي اولد وني مقرر
 بس بعد مقرر كونه مبتلا اولان دني بعد قري در زير ما سناك محسوسه
 قري جوار برين ثابت در قوله ولهذا كنه ايوپ عليه السلام في المس
 فاضا فنته الى الشيطان مع قري السن لفته قري مذكور اجلدندركه
 ايوپ عليه السلام فل سني ضمير متكلم ايلد اير ادي يني سني
 الشيطان ددي زير اقرب لازمدر وشيطان بني سني ادي ديك
 بكا قري اولوب تقيمي عينه بحجاب مر كوز ادي تاكه تقيم خاتم
 موجب اثنيته ومستوجب حرمان اولدي وبعد من الرحمن اولدي
 دكلد در قوله فقال البعيد في قري بكة في لفته ايوپ عليه
 السلام ديك بندن بعيد اولان من وجه لفته بندن ثابت
 اولان حكمي سبيله سكا قري در بندن ثابت اولان حكمي بندا دراك
 مقابعدن تبعيد ايدني در بس حكم شيطان بكا قري در اكر بطن
 شيطان بعد مفاي سده حاصل كلام ايوپك بعد حضرة دن شكايي
 قوله فقد علمت ان القرب والبعد امران اضافتان فهما نسبتا
 لا وجود لهما في المين مع ثبوت احكامها في البعيد والقريب سؤال
 متوجيه دن جواب در كلام مذكور دن ففهم اولان قري
 وبعد ايجون وجود ثابت اولقدر مع هذا امر بونك خلافي در
 فنته وجود بحسب الخارج موجودا ولما دني كي بونلر دني

ك

در

در

ن

نسبت حکمت لودر مابین طرفین ده وجود بولر لومثلا اسلام بوله ادرنه
 اسکودن قریب واسکوب اسلام بوله ادرنه دن بعید برین بلاد
 مذکوره وجود لری مثال مذکورده حکم قریب ادرنه ایله ثابت و حکم
 بعد اسکوبله قائم در نفس قریب و بعدت عین خارجیه لری یوقدر
قوله واعلم ان ستر الله تعالی فی ایوب علیه السلام ای غایب
 معلوم اولسونکه حق تعالی نکت ستر نفی که ایوبید و د یقتدر **قوله**
 الذي جعله عبرة لنا و کتابا سطورا حایا عن احواله ففر هذه الالة
 الحزينة لبق ما فيه و تلقى بصاحبه تشرفا لها ا بخلین مودع که حق
 تعالی انی بوا تمجده سبب اعتبار و کتاب مثبت و برقرار قیله که آنک
 احوال حکایت عبرة اوی الایضا دارا و لوب و اول کتابک مضمون علم
 صاحب کتاب مرتبه سبب لحوق اوله و بوجله دن غایه و غرض تشرف
 ذات حضرت ایوب علیه السلام **اول قوله** فانتی الله تعالی اعنی
 علی ایوب بالصبر مع و غایه فی دفع الضر عنه فلما ان العبد اذا رعى
 الله فی کشف الضر عنه لا یقصر فی صبره و انه صابر و انه نعم العبد
 كما قال الله ارجع لی الله لا الی الاسباب بس جمله تشرف
 ما عدا حق تعالی ایوبیه صبر الیه تشرف الی بونک بری الیه که ایوب
 دعاه کشف ضر اتمشدر برین معلوم اولدیکه عید د آئی کشف ضر است
 صبر فی مانع دکل ایتمش جمع اولویش صبر د عای کشف ضرله و صابریت
 حکم قاری و بومقابلده نعم العبد الیه توصیف نعمت حاضر یوغنی نده که
 ثنای ایوبیده الله تعالی ایوب حققت مباشر اسباب اولما ایوب
 حق محض رهو عند اکا مبالغة نسبت ایدر ایدی / و آید د و کیدر
قوله و الحق یفعل ذلك عند السبب لان العبد یستند الیه ان الاسباب
 اولزله لامر ما کثیرة و السبب واحد العین من رجوع العبد الی الواحد العین
 المزیل لکسب ذلك الالم اولی من الرجوع الی سبب خاضع لیا لیا فوج
 علم الله تعالی فیه یقول ان الله لم یسبب لی وهو ما ازعاه یعنی حقک
 بر فعل بطولیه سنه مربوط اشلا و کی زیر اعبد سبب اسناد ایدر و جریا
 سنه الله بومشوال اوزره در اما لایق بودر که عید اسباب رجوع اعینه
 بلکه سبب الاسباب راجع اوله زیر امرک یا الامدن بر امک مثلا سبب
 منزله یجود در کشتی یعنی سندن مدد کجیلین بلما اما سبب واحد
 العین در پس عیدک واحد لعینه رجوعی سبب خاضع رهو عند اوی در
 الی سبتدن ازالا ایدر اما سبب خاضع کاه اولور علم الله موافق اولما زان

حق تعالی

حق تعالی بنم دعا یقبول اما دی د بوا غلر مع هذا لول کشتی مقصود و اما نش
 ایدی و مطلوب وجه فاض مقدر استماش ایدی **قوله** و انما یخرج الی سبب خاض
 لم یقتضیه الزمان و الا الوقت فعل ایوب حکمت الله ان کان بنیا لما علم ان الضر
 الذي هو حبس النفس عن الشکوی لیسر الله لا الی الله بحب الطائفة فطر
 هم فی ان الشاک یقصر الشکوی فی الرضا به بالقضاء و لیس كذلك
 فان الرضا به بالقضاء لا یقصر فیه الشکوی الی الله و الی غیره هو
 انما یقصر فی الرضا به بالمقضى و حق ما حوطنا بالرضا به بالمقضى و الفرق
 هو المقضى ما هو عین القضاء یعنی بلکه دانی مذکور سبب خاضع مائل
 ایدر که اول سبب مقتضای زمان و استدعاى وقت دکل ایدی اما
 حضرت ایوبک علی مکنه الله مطابق اولدی زیر ابنتی الله ایدی و عار
 مصالح وقت و مقام ایدی پس وقتا معلوم اولدی ایسه که خلق
 صبر لیسر صوبیه فانتی مطلقا شکایتدن نفی منع ایتکدر کن
 حد صبر اهل حقیق یا نند نفی الله دن غیریه شکایتدن منع د
 الله شکایتدن منع دکلدر بس طائفة اوی بی حد مذکور معرفتدن
 حاجیا و لانه کانه شکایتک شکوایه قضاء الله رضایه منافع اولور
 ایچون اوله اما نظر مذکور نظر صایب دکلدر زیر قضاءیه رضایا
 قاری شکوای اولمز کر کسه شکوای الله اولسون کرک لیسر الله اولور
 بلکه شکوای مقضی نکت رضایه مانع و قاری اولسون عین واجب
 اولان ایسه قضایه یعنی احکام الله رضایه یوض مقضی به رضایه
 واجب دکلدر زیر مقضی اکثر یا مکروه بالطبع در شرع یلی اولسه
 نفس فلندون نفرة ایدر مضموم عباد الله رضایا بالمقضى الیه فی اطیب
 دکلدر و تقضی غیر قضاء در عین دکلدر تا که اخرها به فطابا فتره
 فطابی سئلزم در **دقیق** بعد قضاء حکم الله در که اشیا ده علی ضد علم و ارد
 اولمز در و خارج و واقع و موجود اولان تقضی به در و باعث شکایت و
 دنی تقضی به در یعنی محکوم به که عید محکوم علیه در عین ثابت سیه آخ استعداد
 قدیم سیه الیه مقدر طلب اتمشدر و اول شکایت حقیقتدن عید کتفندن
 شکایت در پس حکم قائم بالحق الیه محکوم علیه منابر برسته در و حکم سندن رضایا
 واجب اما مقضی مقتضای عین عید در د یلر بر راضی اولسون دیکر
 اولما سون نده که خبر صحیح در من وجد غیرا فلیهدا الله و من وجد شر
 افلا یلوقن الا نفسه **قوله** و علم ایوب علیه السلام ان فی صبره النفس عن
 الشکوی الی الله تعالی مقارونة القهر لا کفی و هو مهمل بالشخص اذا ابتلاه الله

لان

بما تيا لم منه نفسه فلا يدعو الله في ازالة ذلك الامر المعلوم بل ينبغي له
 عند التحقيق ان يتضرع ويسأل الله في ازالة ذلك الامر فان ذلك ازالة
 الالحجاب عند العارف صاحب الكشف بعد فحرق القلوب بكونه جليل
 عارف اولد بكونه حقيقا سالك سالك الكشف نفسي بث شكوي الي
 الله دون منع الله فصار الله بمقاومت ابدوب قوس طويلا واولور
 بوجود شخص ايله بلقيس مهمل مضمدر كه من تعالى نفسي برام ايله تمام وبتلي
 ايكي ازاله من طلب انز بلكه مقتضاي عرفان وحقيق بودر كه هلك غفلت
 ضرر بوبرك نفسندون كشف وازاله من عارف اولاب جناب الله طلب
 ايله بلكه بولده سقامه ضمنده نجم مراتب جليله قطع ايدن شهر و توصيد كوره
 بوازاله جناب حقود ازاله در منزل دغي جناب حقود بركه بوسر اشار
 ابدوب بيور **قوله** فان الله تعالى قد وصف نفسه بان توري فقا
 ان الذين يوء ذون الله ورسوله واي ازي اعظم من ان يملك بيلاد
 غفلت عنده وعن مقام الله لا تعلمه الرجوع اليه بالشكوي فيرهم عنك
 فيضع الافتقار الذي هو حقيقتك فيرفع عن الحق الذي بسوء لك اياه
 في دفعه عنك اذ انت صورته الظاهر زير امو تمانني في كل اذيا وبلغ ايله وضاه
 وقرآن الله ورسوله اذ ايد بلكه كنفته انتقاين دكر ايدرو بولون انشدو اعظم
 قنغ اذ در كه ذات حقود ويا حقا قدن غفلت وبعرك سبيلا بولر بلاي غرور
 مبتلا ايدركه كيفيان ادراك انز من تاك بشت وشكوي خيرا بكون جناب
 ايدرس وخيري مرقوع قلز من ديلز من تاك افتقار امكانه كه سنك نفس
 حقيقه كدر ضح وقرع بولورس مارا مكه من صورة ظاهره من سنك ناكارون
 استعادي كشف ذات حقود رفع اذ ايه باعنا وثور **قوله** كما جاع بعض العا
 مكي فقال له من لا زولده في ذلك الحق معاينا فقال العارف انا جاعو غني لا يك
 بقولنا انا ابتلا في بالضرلا سئل في رفعه عن ذلك لا يعدم في كونه صابرا ضلنا
 ان الصبر انا هو صبر النفس عن الشكوي لغير الله او غي بالفير ومها خاضا
 من وجه الله وقد عين الحق ومها خاضا من وجه الله تعالى وهو المستوي وجه
 التوبة فيده من ذلك الوجه في رفع الضللا من الوجه الاخر المسماة اسبابا
 وليت الا هو من حيث هو تصيل الامر في نفسه نته كه بعض عارفين مبتلاي مرض
 جوع اولوب في افتقار بكا ايدركه بوني في مزاق قن معرفت اشدوب جناب
 نامر ايد عارف جواب ووبر كه بني بوللا ايد مبتلا ايدن بدن بكا و شبانه واه
 سكر كاه استر بلكه كاه وبيكا استغاث و مدود در دكر كاهه صدي يا حد
 اميد ايدن بومعامله اهل بازار بولر وضا حير ماته ناله و زارا اولان محبت

ة
ل
ع
رنيح

خواه لري فملايد رنته كه صاحب بلا دغي ايد ريني فضل خدا آنك ايجون مبتلا
 اتد بكة تصل سايل رفع ضرر و بلا و بودرد لكاه ناله وكا بكانو واويلا قلم هير
 شاع اولور بمرحان اول فبا يغفلت وراحت يرا مزهر زمان بر نازه دردا
 اود لو بكون آه سحر استر لراه من الفتن وحالاته وبومنا بنصا بولر مانع
 اولماز وشكوي سكايتي قدح ايتز بيلو من اولد بكم صبر در طري من الله دون
 غيري به شكودن جسي غش در وغير الله دون مراد وحي حقود بروصه فاق
 قبله حاجات ناس اولما غنيبين بيور شدركه اكاه وجه هوية مطلقه دير لرو
 اخذ يه جامعا قور لري داي عارف وسالك مكاشف نفسندون دفع ضرر
 استدعا الله كسر قلب وفتح عين بصيرت ووجه بولورون ايدرو وجهه اخذ
 انز زيرا وجود من بولر بولر سيب رسوي وغير اطلاق اول نور اكره في الحقيقة
 وجه هوية ايله وجهه آخر ما بيننا منابرة من حيث الجمع والتفصيل **در قوله**
 فالعارف لا يحجه سؤاله هوية الحق في دفع الضرر عن ان يكون جميع
 الاسباب عنه من حيشه خاصة وهذا لا يلزم طريقه الا اذ بان من عباد الله
 الامناء على اسرار الله فان الله امانا لا يعرفهم الا الله ويعرفهم بعضه
 بعضا وقد فحمتك فاعلوا بيا بكانه فسئل بس عارف حقود كه من الاله حق
 اولد بكن هوية جامعه حقود سؤال رفع ضرائسه ساير اسباب جزئية
 في متقين حيشية خاصة من ايمان حق اولما سيب مانع و حاجبا ولز زيرا
 عارف غير وسوي كور من الاعمى واحده ارجاع ايدرو وطريقه بولورون
 ملازم اولما زالا اربا عارفين بالله و امانا اسرار حديت اولنلر اولور
 زير احقك كشف عايتن مستور امانا حقايق كند و دون غيري كه
 بلز مكر بعضي بعض اذن بل لري نصح توحيد من قبول ايدوب هم بولر عايل
 عامل اول وحقود غير دن سايل مراد اولد ترك وسايل قبل **فصل حكمة**
 جلالية في كلمة بحيتوبه وكتاكة عاليه حال يحياء ام احوال جلالية اولدي
 ايسه نص من بولر مكه جلالية ايله توصيف و تليق اندي غيبر بولر ام
 وارد مكر يحياء وعيسى ميانند مقاولما ولوب خضرة يحياء و وضع عايله
 كانه بسط حالتك افراطندون سؤال ايدرو بديش كه كانت قد اعنت مكر الله
 وعنايه و خفة عيسى ام مقابله بولر كه كانت قد اعنت من فضل الله بعد
 قبل حقود وحي نازل اولش كه سرك بكا اجتكز بكا من ظني زياده اولند نته
 بيور لحن كه ان اتمكنا ظنايه حاصل كلام عيسى ام ايله يحياء بك عالي نسبة
 افراط وتفرط اولدي وحي الله وتوحيد تران في نسبة توسط واعتدال كور
 ستر دم معاني ظن ايه مشور در ذوق اولون **قوله** هذه حكمة اولية في الاسماء

فصل في
الحكمة

که از فند حق تعالی عیبی فی وجهی الهی
 بر نظیره دخی وارد اولند

یعنی مذکور حکایت جلالت اسم حیاتی که بین الاسماء اولیة سبب اولدی زیر آصفیة
وجود و سبوقیة بالعین قبول انزلی اسم حیاتی استماتند اقدم بر تمام
اطلاق اولما شد **قول** فان الله سماه حی ای حی بذکر ذکر یا ولم یجعل له
من قبل سماء یعنی حیاد اول بر تمام تسمیه اولما و حق بیان در زیر او تسمیه
ذکر حیای اجیا اولور و اندن مقدم بر سبی و عین یعنی اراشی و لما و عین کتاب الله
مقدم **قول** جمع الله بین موصولا لصفة التي عن غير من ترك ولذا حیایه ذکره
و بین اسم فذلک تسمیة حیایه من حیایه تسمیة حیایه علی صفة حیایه جمع اندی
اول حیایه حیایه عابریه و کذا شکان مرسلین صفتی ماضی اولدی بعد
علی حیایه وضع اولن صفة ایله سبی جمع اولدی اگر چه وضعند معنا
رعایت اولن امر لازم دکلدر کی رعایت ممکن اولسه مزیه ظاهره حاصل
کلام وضع اول ایله معنی شمول عنه در کلاست ایدر وضع تاغ ایله معنی بقول
عنه کلاست ایدر **قول** کان اسم حیایه کالم الله و فی فان آدم حتی ذکر حی
علی السلام و نوح حیاتی ذکره بسام علی السلام و کذا ان انبیاء و کما ما جمع
الله تعالی بصل حیایه بین الاسم والعلم منه و بین الصفة والذکر یا غنا یعنی
بین حیایه بفرکت نای حیی اولدی که ذکر یا یقلدی لفظ افعل الله صفة
مضارع اولن اوزره شول علم ذوقی کی که حیاتی قیلوب عالمین اوله و اقفا صفة
حیوة و علم متشابهاند در وقت که علم ذوقی معلوم مذوق و قد غیر برها
محتاج اولن صاحب حیوة بخش اولور **قول** اسم حیایه حیایه ایضا انکدر بولدر که
صفة حیوة ذکر بوندن منقسم اولور امر آخر احتیاج قلمز فقیه لایح اولور که
سور مریم اولن مذکور اولان ذکر مریم ترکت دی بو معنی لطیفه
خاله کلدن زیر او حیو حیایه مراد ذکر در و حاصل خور ذکر یا یقلدی معنی
حال ذکر ضرورت حیایه حیایه بعد لفظ ذکر ایله ذکر یا میانن نوع لفظ
جناسیه وارد اگر چه صور معدود هکند خارج ایسه ده بعد نکته و غنا
اخر ایدر اشارت ایدر بویور که آدم شیت ایله و نوح و سام ایله ذن نام
اولدی سایر انبیاء دی کذا لکن حیایه اولان خصوصیه عطا که اسم علم ایله
صفت میانن جمعند اولان ذکر یا یه مخصوص اولدی و لو سبب دند که
ولده حیاتی مقدم ذکر اندی که بویور **قول** رجب هب لی من لدنک و یکافکم
للی تعالی یعنی ذکر ولده که قدمت نسبت ذکر لیا و علی الذاری فی قولها عندک
بیتا فی الجنة فاکرمه الله تعالی بان فی حاجته و سماء بصفته حیاتی یکن
تذکار الماء طلب منه ذکر یا لانه عم انزلیه ذکر الله تعالی عقیبه اذ الی
لدنرا یه تعالی برین و یرث من ال یعقوب و لیس ثم مروت فی حق

هؤلاء الامم مقام ذکر الله والدعوة اليه یعنی لدن حق مطلق بدنک ذکر ولده
تقدیرم اندی نکه که آسینه امرای فرعون در ذکر جاری دارن تقدیرم اندی که
رب این شکر قریبکد و جوارکن یکابیت بنا ایله و دی بسحق تعالی ذکر یا یه
اکرام و قضاء مرآم ایدر و حیایه کند و صفتی ایله سماء قیلدی که حیایه در تکا مطلق
ذکر یا یه کلا صالح اولدی زیر ابعالموت و انقضاء الحیوة بقایه ذکره سا
مراد لردن مختار فلش ایدر ولد ستراب واجداد و سبب ذکر غیر و سداد
اولوب ایادی عقوبدن وارث ذکر اولان یحیون و کلا مروت اولان آل
یعقوب حقیقت کلا مقام و کلا یه و مقام یقوت در بنوق منقطع و کلا یتقوا
در **قول** ثم الله تعالی بشره بما قدمت من سماء علیه یوم ولد یوم موت و یوم
یبعث متبایه بصفة الحیوة و هی اسمیه و اسم بسلام علیه و کلا صدق فهو
مقطوع به بعد حق تعالی فضلندن ذکر یا یه شتولاری ولدنک ابتداء ماله
و ناصیه استعدادن ثابت اولان سلامتی و شیطاندن خلاصه و یحیون
ثانیته بلکه کلا یه شهادة و ثانیته برزخ مثالی و حیاتی بیافریند سلا متدن
خیر و بر دی بسحق انکدر صفاتند صفة حیوة ایله موصوف اولدی
و سلام حق ایله شرف بولدی حال بویور که کلام حق صدق مقطوع به در **قول** وان
کان قول الروح والسلام علی یوم ولد و یوم موت و یوم ابیت حیایه کل فی
الاتحاد و اللقناده و ارفع للثا و بلات شیخ بیور که اگر چه قول عیسی م معنی
ایجادده ظاهر الکل در قایل قول و سلم و سلم علیه بر دکن مرتبه عبودیتند
فیضان ایدر بعد مرتبه تا و ثل و ارجاع اولن لازم مدر اما حیایه و ارجاع
ایجاد و اعتقاد اکمل و تا و ثل ارفع در زیر مقام ربوبیتند و ناشیدر مرفوع الو
سایط در بعینه قول مقدر **قول** فان الذي احرقت فيه المادة في حق عيسى و ما
هو النطق فقد تم في ذلك الزمان الذي انطقه الله تعالی فيه و لا يلزم للتمكن
من النطق على احواله كان الصديق فيما به ينطق بخلاف اليهود لم يحيي فسلام
الحق مع هذه الوجوه ارفع للابتناس الواقع في العناية بالحقية به من سلام عیسی
علی نفسه وان كانت قرینة الحال تدل علی قرینة من الله تعالی فی ذلك و صدق
اذ نطق فی معرض الدلالة علی برآة امة فضو احد الشاهدين والشاهد الآخر
هز الجزع البایس فسقط وطبک حینا من غیر محل ولا تذکر کما ولدت مریم سی
م من غیر محل ولا ذکر و لا جماع غیر معتاد بیان الکلیه بود که حق عیسی ده و ان
اولان ظرف عاده که نطق در زمان غیر معتاده و واقع در باضمون غفل میثم
اولمین دیار الله تعالی تمکن و کمال ایدر نفسیر قاضیه و آر در تمکن نطق اب
بهر حال کلامند و نطقنده صادق و لماق لازم دکلدر ممکن نسبت اولن کلام تمکن

یعنی عندک بیتا دی یعنی

الصدق والكذب در تمامي مجامع و در اولان شهادت بوند بخلاف در كره بعينه
كلام فقد اگر چه قول مذکور است و در حق قنقره آين هالند داله در كره عيسى دم اول زما
انطق مع ايدنطو ايدن و كلوي محض صوح اوله زيرا نطق مزبور بر ادة انده شهادت
معرضنده و اربا و ليدن حتى شاهد از هنر جزع يا بسا ايدن يكه ربط جنس سقوط الله
جنابك خود بجنس الماده والطبيعة لازم اولان على بوغدي مريم عيسى دم غير
محل توليد اند و كيه كه كه كه سفا رنفتاد و زكريا في معدوم ايكن بوجله ايله بالذات
كلام مع كيه دكله كه هر كز مكايه ايله ممكنه نسبت اولغيه شاهد آخرت مترعا به
لطف مناسبتي بوجله شيخ دن غيري كه بيان الله مشدر صفاي نظر اولونكه
نبات من غير محل توليد ايدن يك حيوان بخون انده ديكه **قول و لوقا** بي
ابني و محزي ان يطوق هذا الحائط وقال في نظفه كاذب ما انت رسول الله
لنعت الاية وثبت بها انه رسول الله ولم يلتفت الى ما نطق به الحائط قلنا
دخل هذا الاحتمال في كلام عيسى دم باشارة امة وهو في بهر كان سلام الله
على حيا ارفع من هذا الوجه ليدن بوقدر برا و زره اگر بريني شلا دعواي نبوة صد دن
بنم آيت و محز انم بود بعلاني سويلتم كدر دسه و حايط اشارت اند كن حايط لطفه
كلوب دسه كه س كذب ايدن رسو الله دكلسن دسه كرو صدق رسوله محزه
ثابت اولور زيرا محزه نطقك نبوة كفايت ايدن مضمون كلام معتبرا و لما زيرا افتما
كذب مرفوع اولما زينه عقل بخويز ايدن كره كه حكم نكذب كذب اوله كلام عيسى دم بطر
الاولي شاهد صدق ايكن بوجله ايدن اند احتمال كذب مرفوع اولما زينه على اي
حال كان سلام الله سلام عيسى دن اليها سيقندن ارفع **قول و توسع الدلا**
انه عبد الله من اجل ما قبل الله ابن الله و فرعت الدلا له محزه النطق و انه عبد
عند الطائفة الاخرى القائلة ببقته و نفي ما زار في حكم الاحتمال في النظر العقلي
حتى ظهر في المستقبل صدق في جميع ما اخبر به في المهد فحقق ما اشترنا اليه من قول
عيسى دم كه انا عبد الله انا في الكتاب در رالح موضع دلاست و مدلول معتبر
كلام بود كه عيسى دم عبد الله او لا ابن اوليه ننه كه بعض قوم جاهلين زعم
انتم ايدن و محزه نطق عيسى في المهد ايله دلاست تمام و نبوتقه قايلا و كان
طائفة مؤمنين قائنده بوندن زياده در كه حكم نبوت و سلام در احتمال عقلي
مرتبه سندن با في قالدي تاكه مستقبله نور ايان ظاهر و حجاب كفو طيفيان
زايل و ليجه زيرا نطق في المهد صدق كلامه و آخندركن ماضع عقليدن
خلاص بولما زينه عبارتمزدن اشارتمز فهم ايدن و ب مآله موقدي اولما كرم
حاصل كلام حيا نك دم دن بفضل و كسيدر امانافس الامر د مقصور عي
قايلا بود كل ازها ن در و الله اعلم **فحق حكمة** ملكية في كلمة ذكرها و ب حكمة

سرتي

ذكرنا عليه السلام ملكية ايله توصيفا و لنما نك و صغالب اهلالي حكم ايسا سحر
ملك ايدن زيرا ملك شد تدرو و ملك شديد رحي تعالى ايسه ذوالفقو اللين
بوني لطفدن مؤيد من عنده قلدي جتي قوة ساريه سي زوجه سي ستملا صلاح
ايدوب مزاجنه مستعد قبول جل جلاله و بالجمل سق مزبوره واسطيين ايدن حيا
متعدي اولدي اول اجلدن قطاب حيا به خذ الكتاب بعقوة يسور لذي كتابك
ملاذ جمعيته صون انسانيه در بدن قصه سي سون مريم رحمت ايله ابتدا اولما
غير شيخ حكي في سرح ذكر رحمة ايله تصدير قبله يكه يسور **قول** اعلم ان رحمة
الله وسعت كل شيء و وجودا و حكما و ان وجود الفضل من رحمة الله بالفضل
فسبق رحمت غفينا ي سبقت نسبة الرحمة اليه نسبة الفضل اي عارف
معلومك اولسونكه رحمة الله مقام فيض اقدس دن هي موجود انة شامل فيض
كذلك احكام و وجود ديني علم و قدر كيه شامل كل شيء و در وجود غضب ديني
جمله رحمة الله دن ايكن غفنيه تعالى و غفندن سبع و تقدرم انتم در زيرا
هر شيء و عدم اصلين طالب و وجود در غضب ديني جمله استيا به ممكنه ثابتد
در كه طلب و وجود ايدوب فيضان هو رله شرف اولمشدر بس رحمة غفينا بفر
سبق انتم در ليدن ذات مقدر حمتك نسبي غفينا فبستدن سابقدر **قول**
ولما كان لكل عين وجود يطلب من الله لذلك عمت رحمة كل عين و تاكه رحمت
ثابتك وجود مطلق دن قصه و خاصية سي اولوب اول قصه و فقد طلب ايدن
ايه حمتك رحمة و جودي ايمان عام و شامل اولدي **قول** فانه بر رحمة التي بر
بها قبل رغبتنه في وجود عينه فاوجد هازيرا حى تعالى اول رحمة عامه
سبيله فيض اقدس ايمانك و جود عينه رغبتى قبول ايله يكه او لا نبوت عيسى
ديني اول رحمة ايله انتم ايدن فيض مقدس ايجاد اندي **قول** فلذلك
قلنا ان رحمة الله وسعت كل شيء و وجود ايله بواجل دن حق تعالى هم فابض
رحمة هم فابض يعطى استعداد و قبول رحمة در كه برسي نتيجه فيض اقدس
بري عمره فيض مقدس در رحمتك جميعا شيا به وسعت و سبقته قايلا اوله
وجود و ملكه بمقتدن بمقت و جود ظاهريه حكم اعطاي استعداد
جود در **قول** والاسماء الالهية من الاشياء وهي ترجع الى عين و
قاو ما وسعت رحمة الله شئيت تلك العين الموجودة للرحمة بالرحمة
قاو لشي و وسعت الرحمة نفسها ثم الشئية المشار اليها ثم شئية كل
موجود لي ملكا يتناهي دنيا و آخرة و جوهرا مركبا و بسيطا و تاكه
اسما كثره في حيث يتناهي ذات احديته مغاير لكن جميعا عين و احد
و ذات احديته مراجع اولوب و اول عين واحد موجود رحمة وجود

در

ي

در

ن

ري

ة

یعنی مرتبه و نفس رحمان در ابتدا شیئی حسیله تحت ستم محمد
 داخل در پس ستم رحمت اول متعلق اولان بمرتبه در بعضی شیئی مذکور
 نفی در که نفس رحمت و نفس رحمان در بعد شیئی مشارا لیهما در بعضی
 عین موجوده نك شیئی در بعد شیئی موجوده اند که شیئی گشتا گشته
 بعد از فی غیر النهایه شریط و سبب با وجوده کلک در که شیئی عالم
 شهاده و کی آخره کی جوهر کی عرض کی مرکب کی بسیط **قول**
 ولا یعتبر فیها حصول عرض ولا ملائمة طبع باللائمة و غیره لایم کل
 وسعت الرحمة الالهیة و صورایعنه رحمة مذکور نك تعلقت حصول
 عرض لازم دکل در زیر احواد مطلقه فایض در که کذلک ملائمة و
 طبع اولی متصور اولایعها تحت ستم رحمة الهیة ده بحسب الوجود
 داخل در **قول** وقد ذکرنا فی الفقه الکی ان الاثر لا یكون الا للمعلوم لا
 للوجود وان کان للوجود فیکم العدم وهو علم غریب ومثله نازک و
 لایعلم حقیقتها الا اصحاب الاوهام فذلک بالذوق غدهم و اما من
 لا یؤثر الوهم فیهم فهو یبصر عن هن المسئلة یعنی فتوحات مکتبه
 بر ذکرتک که ظواهر اشیا ده مؤثر اثر امر معلوم ثابت فی المرتبه
 یعنی بواسطه اشیا ظاهره علت مؤثره در و بواسطه معلول که ذات من
 جث هی در منبع جمیع اسما و مصدر لشیء در اکا بمرتبه ده موجود
 فی الخارج اطلاق اولی در زیر امر و ثبوت لازم کلومها شایع الکره مؤثر
 دخی فاعل مؤثر اولی و لور کی معدوم استنادی لازم در مثل سلطان نافذ
 الامر اولی سلطنتی واسطه سبله در سلطنتا مرعده در دیر لمستند مزبور
 نوادر عربیه در تحقیق عالم اولما زال اصحاب اوهام بنسایه الملك
 العلم پس علم مزبور اصحاب وهم قتل ذوق و کشفی در اندلایه دکل
 زیر ملک که قوه و هیئتی مؤثر اولی و لمستند در بیدار غدا و لغور
 سلطان وهم قوی الاثر در **قول** فرمة الله في الاكوان ساریة في الذوات
 وفي الاعیان جاریة مکانة الرحمة المثالی اذ علمت من الشهود مع الافکار
 عالیة پس و فنا کما ایجاد اشیا صور کونیه دن اخفاء هویة الحقیة الیه نبات
 اولی الیسین رحمة که وجود در اکوان ساریه اولی سریان هویة که
 رحمت اکوان سریان در ناشد در که بعض بعض آخره بتقطعه او ثوب
 مکانة مرتبه معنا سنده در مثلی امتلک مؤثقی در افضلک فضل اولی و دخی
 لفظا و معنی مرتبه نك صفی در بعضی رحمتک مرتبه و علیا سیه قی ذوق و ثوب
 ایل معلوم اولی انکارا و زرنعالیا و لور معنا ریک اولور که شره و انکار

شکل شیئی یقین و معلوم اولی
 شیئی و اثر شیئی و اثر شیئی
 بری مقول ثانیه در اصطلاح حکیم اولی
 کل اصطلاح شیئی در اصطلاح حکیم اولی
 کل مقول ثانیه در اصطلاح حکیم اولی
 اولی

دخی مقارن اولی سینه مرتبه و رحمة عالیة در **قول** نکل من ذکرته الرحمة فقد
 سعد و ما نکل من ذکرته الرحمة و ذکر الرحمة الاشیا عین ایجادها انیها
 نکل موجود موهوم و لا یحب با و لولیتی عین ادراک ما قلناه ما تراه من
 اصحاب البلاء و ما نکل من ید من الالم الاضره التي لا تفر عنک قامت ید
 بسهر که رحمة وجودیه ای ذکر اندی مذکور مزبور سعید اولی و لور
 جود منبع خیرات و مصدر بهر اقدر و بوعالمی نرشی یوقدر که ای رحمة
 ذکر ای پس جمع موجود سعید در و رحمتک اشیا ذکر ای بنا ایجاد ید پس
 هر موجود مرحوم در اما با ولیتی صافق بر تم قول لور می ادراک دن
 سکا حجاب و منبع اولی سون شول ظاهر کور کور اصحاب بلا و دنیا و
 دخی وجود نك کور کور کلام عقی سبی ایل انجلین الام عقی که صافق
 یعنی بله قایم اولی و دخی کندن دن ساکن قنک اولما ز زیر انرم وجود رحمة عا
 و ثمر سار تدر جاده در دید کور در مراد وجود اولی و دخی حقیقت در اول
 مذکور اولی الام اخرویه و بلا یای دنیوی نسبت عدیه دن ناشی
 نفس ماهیة طاری اولور و ماهیة استمداد از زین سندن جاری نسب
 عدیه عدم اسلام که و عدم عبادات و مجاهدات که یای غیر ذلک اما نفس
 حقیقت وجود دن هرگز شر صا در اولما ز کور و خیر محض در شر و رو حیات
 آتی متین قلما ز **قول** و علم اولی ان الرحمة اما هی فی ایجاد عامه فیما الرحمة
 بالکلام اوجد الا و لای عاری ای عارف اولی معلوم که اولسون کور رحمتک اشیا
 عمومی ستم و موهوم اولما سیه ضمن ایجاد و متحقق اولما سیه سبل ایجاد اولی
 غضب کی شلا **قول** ثم ان الرحمة لها اثر یوهمین اثر بالذات بعد رحمتک
 اشیا در اثری ایکی و جهل در و جهل اولی اثر بالذات در بعضی نفس اشیا
 و ذوات اشیا در و اثر در صفات دن قطع نظر ایل که اثر هقی قی بود که
 صفات ده اثر اثر دکل در **قول** وهو ایجادها کل عین موجودة ولا یظهر
 الی عرض ولا الی عدم عرض یدیه اولی اثر بالذات که متحد و اشیا
 نظرا و له هر عین که موجود یتی مراد در ایجاد دن و دخی رحمة
 مؤثره نك ایجاد اشیا عرضی و عدم عرضی یوقدر بعضی اطلاق
 ذاتی قید عرضی دن عاری اولی و دخی کی عدم عرض قید دن
 دخی عاری در **قول** ولا الی ملائمة ولا الی غیر ملائمة یعنی رحمة
 عرضی و عدم عرضی ناظر اولما دخی که ذوات موهومات مابین
 ملائمة و عدم ملائمة دخی ناظر اولما ز پس اطلاق سابق موجود نیک
 اولی و دخی که اطلاق مزبور دخی موجوده نسبت اولی **قول** فانها

در

در

في عين كمال موجود قبل وجوده بالتحقق في عين شهوده زيارته هه قال
وجود اولاد عين موجوده باطوار بل كمال الله عين شهوده سند و
عليه سند بيله شرفه **قوله** ولهذا رأت الحق المخلوق في الاعتقادات
ثابتة في العيون الثانية بواجل درك بغير نظر رحمة عالي عنه وعلم شامل
اولد وحقون درك اعتقادات استدلاله بلكه تقليدية به بلجل مرابا حيا
مستورا ولا حق خلوقه ومصوره جملية سبي ايله اعيان ثابتة مرتبه سند
عين ثابتة سبي ايله وجود فاهري به كماله در مقدم كور زياره هه كمال
شهادت ليلس وجود كبر كرك عرض كرك جوهر كرك معاني كرك صور ليلية
آنك بنوت علي سبي ووجود مثالي سبي مقرر در قتي ذوقه وشهودي بود
اذعان اولونه كرخه ممالكه خلاصه ونج معارف خواصه سبيل
كمال باشا زاده نوادر ساله سند بر مقدمه بود پرده دن آغا زانخي
لكي اهلته دساز اولما شدر رحمة الله تعالى فرمته بتفسيلا ايجاد
ولذلك قلنا ان الحق المخلوق اول شي ومعلوم بعد رحمة بتفسيلا في
تعلقها بايجاد الموهوبين بس رحمة نفس رحمة ايله حق خلوقه رحمة قيلي
اعتقادات اعيان ثابتة اول كورج بولفسنه رحمة اندو كنون درك
حق خلوقه في الاعتقاد رحمة نفسنه رحمة اندو كنون مكن اول موهوم اطلاق
انرك بينه ايجاد موهوم بينه تعلقه اول موهوم حق خلوق اولديك رحمة مؤثر
انري اولي واقع اولدي بيه رحمة شامل اول نفسنه شامل اولوب مرتبه
ثانية ده حق خلوق شامل اولدي معلوم اولاد كرخه خلوقك وليتي بصومه
اولما دي بلكه برامكي نك فرد تي ايله ضمنا اولديك اولامكي شيشه ششا
البدر **قوله** ولها انظر بالسؤال فيشال المجربين ان يرمهم في اعتقادهم
واهل الكشف يسئلون رحمة الله ان يقوم بهم فيسئلونها باسم الله فيقولون يا
احنا ولا يرمهم الا قيام الرحمة بهم انرا ولكه مختص بيه اصله نسبت انري اما
رحمة اجون انر مشا في دعي وآرد رآنك فيضني اعيان سائلين رني سوال
سبي ايله اولور السند استعدا دري مقتضا سبي بن شونلكه لكشا
حقا يفتك محبوب اولالرا اعتقاد لري اوزره حق خلوق دن رحمة استر
بوصورته رسول عند حق خلوق اولور ورسول رحمة واقعا و نور
انرا نلاره واصل اولاما حق ايشاد ن محبوب اوليان اها ككشف
وتبين رحمة الله ن انرك ايله قايم اولما غي سوال ايدر لر بس بولار
سؤالند مسئل عند رحمة الله اولور ورسول قيام رحمة اولور كنون

رحمتك نفسنه وعتبي عين نفسنه
تقيدن عبادتد بوسه در آرم
وموهوم ممتاز اولما زو
سبحانه

ايله ناكه موهوبين اولد قولي كي راجحين اولالر بس رحمة سوال
ايدر لر واندن اسم الله ايله تعبير ايدر لر زياره الله ارحمنا دير لر يعني
بزه رحمتك ايله تجلي ايله دير لر وحق تعالى انلره رحمت انرا لا انلر كل قيام
رحمتي رحمة ايدر بس اي عار في عجاب دعاي محبوب بجه ستمباب اولونك
سؤال ده مسئل عند حق خلوق اولما حق خلوقك خود نه نفسنه
وارنه غيوبه بس ايصال رحمة بجه قدره اولسون اما سوال ثاني ده
مسؤل عند الله ورحم ورحيم در مسئل اسم رحمة ايله خلاصه در بس
دعا بجه نار و اولسون ومكاشفين موحدين متضل ما سوال نه ايضا
رحمة قاصدين در كور متوسطين بلو كنون ايسه يا خود من غير ظهور
نمك ايصال رحمة استر لر نهي لر زمر سند ايسه زياره متفكر روضه
الهيته ايله ظهور مردن فجر لر زياره يا فلك كنون يو كسك او جولو
قوله قلها الحكم لان الحكم انما هو في الحقيقة للمعني القايم بالحل
فهو الرام على الحقيقة بس موهوم اوزر نه حكم رحمة اجون ثابتد زياره
حكم صفيقن بلا واسطه حل ايله قايم اولان معنا اجون درك فضا ريت
حيث حي اوزر نه حاكم در ديش ايدي عدم وجود ده مؤثر دك لري
ديجي بو كره قريب مفاد برين قريب سبق اندي سلطنت سلطان و
علم عالمان حاكم و مرتبه ذي مرتبه ده ومنصب ذوي منصب حاكم وشور
دد كوري در بس حقيقتن رام اولان دعي اول معاني قايم بالحل در
قوله فلا يرمهم الله عبادا المعني بهم الا بالرحمة فاذا قامت بهم
الرحمة وجدوا حكا ذوقا زياره حق تقا مقبول ومقصود قول لاور نه
رحمتا نرا لا اعيان وما هيته لر نه قايم اولان رحمة واسطه سيله
ايدر بس بونلكه ايله رحمة قايم اولسه نفس لر نه حكم راجحني اذعان
و ذوق ايدر لر فقير ايد و برين رحمة مزن كون دن مراد علم در زياره نك
وجود وعلم صورته سند درك عبادة معني بها خود غير عالمان
در ذوق علي مقدم ماهية وسبب بقا الله **قوله** فمن ذكر الرحمة
فقد رحم واسم الفاعل هو الرقيم والراحم بس قول سائل رحمتي كرحمة ذكر
اندي اول سائل موهوم اولدي واسم فاعل رحمت ورحيم اولدي به اهل
كشفك انر سوال بس رحمتن وجران حكم رحمت اولدي اما محبوبك غاية
امري اعتقاد لر نه حق موهومك مرضوي اولما اولدي بس حفظ مكاشف قنن
مظ محبوب قنن **قوله** انزل من ربك بين السماء والارض والحكم لا يصف
بالخلق لانه امر لوجبه المعاني لانه وانما بنيه اهل كشف حفظ نفسي كم رحمتن

ي
ل

اولا انك كسي عالي اولدو عجبون بيور كماله بلكه حكم ايسه خلق
متصف اولوز بيا خلق اكادير كماله مبداء اكاصولق انزاله نازل بلكه
فعلد بيس خلقك مرتبه بيه حكند وجوده انزال بيه اشفا اولوز بيا خلق
معالي لذاتها اقتضا ايد بيس حكمه هر كز نازل بولم نزل بيا احوال اولوز
وجودن سابقدر **قول** قال الاحوال لا موجودة ولا معدون بل لا ياتي
لها في الوجود لانها نسبتة ولا معدون في الحكم بيس احوال موجود دكلدر
معدوم دفي دكلدر اما موجود اولماد دفي زير اعيان خارجي بوقدر
نسبة حكيت در عديقه در معدوم اولماد دفي حكما ثبوت در زير اعيان
ثابت در نيكه ذكر اولوز **قول** ولان الذي قام به العلم بستي عالمك وهو كماله
زير بر شي و كماله علم قائم اوله اكاعلم تسميد و ثبوت بيه انك ايجون
عالميت ثابت اولوز بيس بر شيك شي و آخر دن ثبوت اكر ص وجود ثابت
ستلزم اولما ز ايسه كن شيان بيه وجودي ستلزم اولوز بيا ظاهر
بود كنه نفس وجود اولما يوب هر شي ايجون دفي ثبوت اولما
ايله مساوي دكلدر حاصل كلام بر شي دن موجود دفي نفسده موجود
غيره اولوز و ابراه خود موجود دفي نفسده اولما يوب كن موجود غير
اولوز و ابراه طرفين عدم وجود ايله متصف اولماد طرف واحد
عدي و طرف آخري ثبوت ايله متصف اولماد وجوده اقرب و شايسته
وجود ايله قيام اولوز در بعض وهو كماله قولن مال عالم قائم اولوز
ذاتك عالم اولقلى حال دديكدر مرجع ضمير معناني مصدر ديكدر
عالمنا سنده عالم دديكدر **قول** فقام ذات موصوفة بالعلم ما هو عين
الذات ولا عين العلم وما في العلم واذات قام بها هذا العلم
لردن دفي مراد بيان حال در بيه عالم ذات موصوفة بالعلم در عين ذات
دكلدر بيس عين علم دفي دكلدر زير اكل ايجون اسك بيا سنا عيني اولما ز
ويل لعله ذات موصوفة بالعلم ده حاصل دكلدر بالعلم وذات قائمه
بالعلم بيه بوم كيد كز ثبوت بيا اولوز و ذاتك عالمك قيام علميت
ستلزم اولوز **قول** وكونه عالمك و عالم مزبور ك عالم اولقلى ذات
مزكور ايجون حال شايته در معناني مزبور ايله اقتضا في سبي ايله بيس
اقتضا في مزبور دن عالم نسبت عليه حادث اولوز كنه المستحق عالمك معناني
در كنه نفس حال و النسبة على الحقيقة نسبة من الرام هي الموصية للحكم
فهي الراجعة ورحمة حقيقتن معناني نبي در كنه اني رام ايجاد ايدر اول
رحمة ايله يكي مرحوم او زرنه موجب اولوز بيس راجحه دفي رحمتك صفتي

ركه

در كنه مرحوم ايله قياس ايجاد ايد **قول** والذي وجدها في المرحوم
ما اوجدها ليرحم بها وانما اوجدها ليرحم بها من قامت به موصوف
مراد حقد ربي شوكه مرحوم ده رحمة ايجاد ايد بجز اول شخص
معيني مرحوم خلق ايجون ايد بلكه اول شخص موصوف شخص راجحه
اولما عجبون ورام خلق قلنا عجبون ايجاد ايد ضمير مؤنثه رحمة ايد
قامت لفظن فاعل رحمة در بيه صمري من لفظن عابد در معنا راجح ظاهر
قول وهو سبحانه ليس بحال الحوادث فليس بحال الاتحاد الرحمة فيه صفات
عين ذات واما بحسب الجمع والامجال محض ستم ايد وكي تحقيق در بيور دي
حق سبحانه وتعالى محل صو ادت دكلدر بيس ايجاد در حمتد في محل اولما ز وهو
الزام ولا يكون الرام راجحا الا ببقاء الرحمة به فثبت انه عين الرحمة واه
بوكه صفتي اسم رام ايله مستمد در رام ايسه راجحتي صفتي ايله موصوف
اولما ز انكه رحمت ذات صفا ايله قائم اولم بيس بويك وري دفي راجحت
لازم كلكه رحمت عين رام اولوز ورام عين رحمة ايد وكي ثبوت بولك
قول ومن لم يذوق هذا الامر ولا كان فيه قدم ما اجترأ ان يقول انه
عين الرحمة او عين الصفة فقال ما هو عين الصفة ولا غيرها سؤال
عالم كنه مزبوري معرفت ذوق وجدانه ادراك اتمه و مسالك نظر و
برهان و طرائق توحيد و عرفان قدم راجح اولم ذات عين رحمت
ويا عين صفة ديكه مطلقا نيكه مذهب معتزله و حكما در حثرت
انز **قول** فقال ما هو عين الصفة ولا غيرها و صفات الحق عندك
هو ولا هي غير بيه امر مزبوري ذوق اتمه كنه ابولحسن اشعري
ذات صفاتك نه عين در نه غير در دي و صفات حق آنك قائمه
ذاتك نه عين در نه غير در **قول** لانه لا يقدر على نفسه زير
اشعري حجاب ظني از ايد و بيق صفة جزوت ايد مزنته كنه شيخ
عن قريب الي كشفه تفرج ايد **قول** ولا يقدر ان يحملها عينه دفي
صفاتك ذاتي عيني قلما دفي حكم ايد مزنته حكما و معتزله اول
طريقه ذاهب لرد **قول** فندل على هذه العبارة وهي عبارة حسنة بيس
ناچار بوعبارته عدول اندر يك عبارة حسنة در بيه طر بيه متوقه اولان
و ابره يي بحسب الظاهر الزامه دفي ايد مزنته كنه كلفه مبداه مسطور
قول وغيرها احوالها لا مبرها و ارفع لافكاه لك عبارة مزكور نك
غيري بجه عبارة دفي و ايد كنه امكشفا نك احوال و اشكال و ايد راجحه
التيور **قول** وهو القول في اعيان الصفات وجودا قائما بذات الموصوف

در

كلام مزبور در كماله عالم
متصف بيه موصوفه و وضع قدم اتمه
ففي هذا القول و اشعار بيه بولك
في جميع الاقوال

مع حجب القوم و الزعم غير من صفت
الذات و الخارج عين در بيه عند التحقيق هم عين
و هم عين و نه عين و نه غير در بولك

و انما هي نسب و اضافات بين الموصوف بها و بين اعيانها المعقولة بعد
اول ما ير عبارة هذه الوجودية و وافق كشف اولان عبارة اعيان صفاتك
وجود جشندن لغيتنه قابل و لمقدر بين موصوفها خارج قيامي نفيا عنك
لكد ركن ثبوت عيني نفيا عنك ركن صفات برزوخه نسب و اضافات كد اعيان
معقوله ايله ذات موصوفها ما يثبت ثابت و قوله وان كانت الرحمة جامعة فانها
بالنسبة الى كل اسم التي تختلف بعد صفة رحمة بالكلية كرحمة انواع رحمتي جامعة ايسه
لكن اسماء متقابلة و هو اسم الهيته به نسبت مخصوصه سببي بل متفرقة و مختلفه
قوله فلهذا الاختلاف يثبت سبحانه ان يرم بكل اسم التي بواقتلا فاجلندن
حيث تمايلون هل اسم الهي سببي بل رحمة طلبا و لنور و مطلوب با بر شلور قوله
فرجه الله و الكناية هو الي و سميت كل شي به من رحمة هو كد اسم جلاله مضاف در
و رحمة كناية كد ضمير متكلم مضاف در حديث و رحمتي و سميت بتي صبي اشيابه
شامل و شامل اولان رحمة ذكره سبقت اندي قوله ان لها سبب كثيرة بتمه
بتمه و الاسماء الهيته بعد رحمة شامله و مذكوره ايجون شعبه لري و ارد كد
اسماء الهي و مقدر دي ايله متعدد و اولور زير اهل اسم كد مضاف اولور رحمة
خاصه ماضيا و لور قوله لما لم بانسته الى ذلك الاسم الخاص الهي في قول
السايل رب ارحم و غير ذلك من الاسماء و حق التسمي لآن يقول بانستقم
ارحمتي بسم رحمة جميعي شعبه شامل و لمز ما دامك سؤل اسم خاصه الهيته
نسبت اولونه كد سايل رب ارحم قولندن ذكرانه و كذا اسم رحمتي كد الير طلب
اندر و كد هال سايل اسمك و في حالي بويله در رحمتي اسم ينتقم ضد ارحم اي
سايل اسم من بولر له رحمت استسما لوك ايجون بانستقم ارحمتي و كد لا زيدر
قوله و ذلك لان هذه الاسماء تدل على الذات المسماة و تدل بحقايقها
على معان مختلفة فيدعوا بها في الرحمة من حيث دلالتها على الذات المسماة بذلك
الاسم و رحمتك جميع شعبه عدم عمومك سببي بود كد اسماء مزبور اول
اسم خاص ايله سماء اولان ذات مخصوصه دلالت ايد كد شارع اكاخصيص
اتمس در و اسماء مزبور حقايق متنوعه سببي ايله معاني مختلفه به دلالت ايله
بسم سايل مثلا طلب رحمتك ذلك الاسماء سماء اولان ذات دلالت ايله
دعا ايد زير قبله و حاجات تلك الذات در غير و كد قوله لا بما يعطيه
مدلوله ذلك الاسم الذي ينفصل به عن غيره و يتميز فانه لا يتميز عن
غيره و هو عنده دليل الذات يعني مجرد ذلك الاسم مدلوله اقتضا ان
امر له بر اسم آخر انك ايله منفصل و منها اولور دعا ايمز نفيا سايل دعا
دلالت جشندن قطع نظر ايله مجرد اسم مدلول خاصي اعتبار ايله دعا و طلب

و انما هي

انما هي مطع نظري و قبله و حاجاتي ذات اولور مدلول خاص اعتباري
فالورسه متوجه اليه ذات اولما زود عاجيز قبول اولور زير اسم و اني
قائمن دليل ذات و لحاق مدلول خاصي ايله غير دون متميز اولور نصيب
وضع شاعره قائم به مرتبه قالمز قوله و انما يتميز بنفسه عن غيره الذات
ان المصطلح عليه باي لفظ كان حقيقة متميزة بذاتها من غيرها وان كان
لكال قد سبق ليدل على عين واحد مسماة و حال بود كد الاسم دون
متميز اولور الا لذاته مفهوم اصطلاحى به مسيله متميز اولور خصوصية
خارج اعتباره احتياج قالمز زير امارة مصطلح عليها هر قنقي لفظ ايل و
ايسه اولسون غيري و عبري و فارسيه بذاتها حقايق متميزة در غيرندن
منفصل اولور اكر رحمتي سببي ده نفس الامر ده بغير اعتبار الوضوع و الاصطلاح
عين واحدة دلالت ايجون و في سوق اولور دي ايسه كد ذات متميز
قوله فلا خطاب في انه كمال اسم حكم للاخر و ذلك الحكم ايضا سببي
بقتبره دلالتها على الذات المسماة بين يومضاده مثلا في بوقد كد هر
اسم ايجون بر حكم ثابت در كد اسم ارحم ايجون ثابت و كد هر ذات
مسماة دلالت مقبوره اولور و في كد كذا الحكمة و في دلالت اعتبار
اولور كد كد ربح حاصل كلام بوا و ليد كد كد بر سائل دعا التسه و بر اسم
مخصوص ايله معاني مخصوص طلب اسمه مثلا مريض يا شافي ديسه
ذات الهيته و اسم شيا في حيثيله رحمت شفا طلب ايد بر اسم مزبور
مترتب اولان رحمت سايل اسماد حاصل و لان جميعي شعبه رحمت عام
اولورفته كد مدعاي سايل بولدي قوله و لهذا قال ابو القاسم بن القتيبي
في بيان الاسماء الهيته ان كل اسم على انفراد سمي بجميع الاسماء ايا
كلها اذ اقدت في الذكر تقيده جميع الاسماء و بواجلندن در كد بتمه
اسمك نفسندن و حذر ذاتن وضع خارجي اعتبار نسوز ذات سماء
دلالت اولور بسم جميعي اسمده همه حقيقة اسماء بولندن و عيجون كد صاحب
كتاب خلع نفلين ابو القاسم بن قتيبي قدس سره اسماء الهيته بيانندن
بيور ديكه هر اسم على انفراد جميعي اسماء الهيته ايله سماء در بتمه ذات طلقة
دلالت اعتبار ايله بسم اسماء الهيته ده هر قنقي اسمي ذكرده تقديرها تسلك كد
اسم وجودي كرك لفظي كرك رقي الهيته سماء آخر كد جميعي سماء ايجي
منعوت قبلور من مثلا اسم حتى ذكر انستك هو العلم القدير ديسه
و علم ديسك هو الحج القدير المريد بوسن اليه غير ذلك قوله و لذلك
لدلالتها على عين واحد وان تكثرت الاسماء و اختلفت مقايستها بتمه اسم

لفظ بغير ان ناصب كد خذ في
كلمة لفظي و هو دعوت في جميع او
على المصنوع بولدي
رب

لهيئة

ايلاه وضم من بور ملك سفور مخصوص ايدري ظاهرا انز يكون علمي
دخي تركيب منهي اولدي ومضاف تقديره اولندي زيرا افتصاص مقصود
قلندي **قوله** وكان الياس الذي هو ادريس عم قد مثل له انفلان الجبل
التي بليسان من القباية وهي الحاجة من قرين من ناي وجميع الاثنه من نار
فلما رآه ركب عليه فسقطت عنه الشجرة فكان عقلا بلا شهوة فلم يبق له
تعلق بما يتعلق به لا غرام في النفسانية **قوله** وحال بوكا الياس نام ادريس لم يبق
اولد وفي حاله كهنو زخاكدن افلا كه عروج انما مشدي اكا عالم مثاله
شام جبل ليسان ايله مسي اولان نفلان اولدي يني ايك شق اولدي
وار آسند ناردن برقرس اشكارا اولديكه جميعي الات ركوني نار ايدري
بس وقاكه ادريس عم اول فرسيه بويله ركوب اجون مريتا كوردي بلدر كه
موصلي منزل مقصود در في الحال ظهره سوار اولدي تاكه نار شهوة نفسا
دوش طبعه تدن ساقط اولوب سبكبار قلندي ليسان ضم لا مله
لبانه دن مشاخذ در ليسان حاجت در كه اول جبل حاجتگاه اهل الله ايدري
جلدن مراد جسمانية ادريس اولق دخي جايز در كه انكل روح طبع
او ايدرو مطلوبه اتصال وانتهيا قيلور ادريس بروجهل مرياض
ايديكماون التي سنه ودخي اكزي عدي واجهدي وايوردي انقلا
جبل دن مراد جهت جسمانية نك كسر مغلوبتي در كه دير لرتاكه مكان
عاليه سيعلي اولدي **قوله** فكان الحق فيه منزها بس ماهيته ادريس
حيثية عقله بجلي ايدن حي احكام جسمية دن منزله اولدي **قوله** فكان
على النصف من المعرفة بانه فان العقل اذا تجرد لنفسه من حيث اخذ العلوم
عن نظر كانت معرفته بالله على التنزيه لا على التشبيه بس ادريس عم معرفة
الله دن نصف مرتبه ده اولدي زيرا عقل فني كه نفسان بغير مدافاة
الوهم مجرد اولو علوي نظر وفكر دن اخذ ايدرو وضعية من بعد
ايلا نك ذات الله معرفية بطريق التنزيه اولور بغير التشبيه زيرا لا
عقلية منبع اولد دخي تنزيه فقط در كه صرافة وحذنه مانع اولدي عقل
تجوز انحر **قوله** واذا اعطاه الله المعرفة بالحقى كليت معرفته بانه
فنزله في موضع وشبهة في موضع اما الحقى كه الله تعالى اكا بجلي بسبي
بعرفة كشيعة اعطا ايد معرفية ذات صفة كمال اولور زيرا جهتي ايلنا بل
اولور بس موضع تنزيه ده تنزيه ايدرو موضع تشبيه تشبيه
قوله وراي سراي الحق في الصورة الطبيعية والعنصرية وما يقف له
صورة الا ويرى الحق عنسها وهذه المعرفة التامة التي جادت بها الشرايع

ق

يل

المنزلة

المنزلة من عند الله تعالى بعد ادريس عم صفك صور طبيعية ده ومواد
عنصرية ده سراي كوردي تاكه بصورة قلندي الا صورة عين حق كوردي
وبو معرفة تامة جامع بين التنزيه والتشبيه در كه اني شرايع منزله من
عند الله كوردي **قوله** وحكمت بهذه المعرفة الا وهام كلها وكذلك كانت
الا وهام اقوي سلطانا في هذه التبيين من العقول بغير معرفة من يكون نك فيفس
تشبيه وتنزيه اشتماي حيله حاكم او هام در كه ملكته ايجايه منقاد اولور
زيرا وهم موجبات افكارك ما ولا سنه استشراف ايدرو قوه فكرية يتابع
اولما زو مطلق تقييد ايله ومنزه صورته حاكم ايد والي غير ذلك وبوامله
در كه بغير وهك ما وراي عقله تجاوزا بالضرورة صابتي شايع اند وكيجون
در كه نشا انسانيه ده او هامك سلطنتي عقولن اشد واقوي **قوله** لان
العقل ولو بلغ ما بلغ في عقله لم يحل عن حكم الوهم عليه والنصور فيما عقل زيرا
عقل مركب عقله مبلغ عقولك منتها سنه دخي واصل اولد كرو خلا في عقل
اوزره حكم وهون خالي ولما زو معقولات صرف سنه تصور صورته هنية
قوله فانهم هو السلطان الاعظم في هذه الصورة الانسانية وبه جادة
الشرايع المنزلة بس وهم من صورته كامله انانية ده حاكم اكبر در وشرائع
منزله دخي وهله نازل اولمشدر زيرا جميعي صور جزئية اخروية موهومات
مستقدينك اعتقاد ايله صور با غل **قوله** فشيقت ونزعت شريعت في التنزيه
بالوهم ونزعت في التشبيه بالعقل فاربطا الكل بالكل بس شرايع واحكام بين
التشبيه والتنزيه متزوج وساري اولدي بس مقام تنزيه حكم وهام
تشبيه اندي وهم صورته دن منزلة اولان معاني مجردة به بلسي صورة البس
ايدرو مقام تشبيه عقله تنزيه ايدرو وب وهه اثبات اندو كي غواييه صيغته
معاني بكنهه تجرد اندي بس عقله وهون هر بري تنزيه وتشبيه هر
ربط اولور نه تنزيه تشبيه دن خالي ونه تشبيه تنزيه دن عاري اولور
بيور **قوله** فلم يكن ان يخلو تنزيه عن تشبيه ولا تشبيه عن تنزيه بس
تنزيهك تشبيهك ونه تشبيهك تنزيهك خلوي نك اولما دخي ولز
قوله قال الله تعالى ليس كمثل شي ووتره وشبهه بغير جمع بين التشبيه
والتنزيه دليل اول نق قرآني در كه اولا مقتضاي بلاغت اوزره مثلند
نفي ماندا اندي كه مثلي مثلي مثلي اولما ق مثلي مثلي مثلي اولو نه ايله ثابت
يعود مثلك مثلي نفي عينك مثلي مستلزم در ديه وزيد طرف تشبيه دخي
بولندي نفي مثلي اثبات مثلي مستلزم در كه نفي وسيله اثبات موضوع لازم او
اولم كمثل لفظن ثابت اولان مثل شيتعين تشبيه اولور **قوله** وهو

ن

دكه

كه

لور

طعن سندن متهم اولد مک وجه بر بوری تعریف و وجه محمول قلدر آخر بنایه
 الله تعالى بغير آینه قلیکلا یح اولدیکه اهل اشاره اکثر یا عبارة قرآینه
 معایه لطیف اخذ ایدروسایقک ولا حقت بری برینه ارتباط اختلافته
 نظر انزل بر بوقادی اهل اشارت اولوب خصوصاً فی شیخ اولیای بید
 اولد که معنای نزبور هنوز بساطدن مراتب حروف و اصواته نزول
 اقامدین اخذ اید بری توجیه اول لسان اشاره و توجیه ثانی لسان عبارة
 اولد اما فقیر کثرت مذاقین هرگز عبارت تکلف کورنیز بلکه مقتضای مال
 وجه اولد مساعد کورنیز بر آیه کفار قورنیز لسان نه حکایتد بر غیر
 در که بر عصیه واحد یوز حسب الاستعداد و الکسب والقبض تفا و غیره
 بری بخون بریزه و حی نازل اولوب آهن مزه اولیه و بالجهل مؤمن اولماز
 مادامک محنت کلن بزه دخی نازل اولوب بر لفظ اولی نک فاعلی صریح
 صلی الله علیه و آله اولوی مناسب اولور بلکه رسول الله اولی بید
 کورنیز زیر کلام حق متکلم اولان منکر رسول الله ایکن بجه مقرا اولور
 و خلاف متعاسی قایل اولور منکر توجیه بیدار کتاب اولونه بعد رسل
 الله الله مبتدا و خبر و موضوع و محمول اولوی الزام صفت انب در یعنی
 دیک ایله که سن زمره ابو جهل ایکن بجه و حی رجا اید بر سر و حی نازل
 اولما غی استعداد و اتحاق و قرب جنسیت لیاقت و خاق کرک رسل
 الله ایسه شتت قربین عین الله در شهر و کنت طالی قرب الیه الیه
 بجهل قد شاعدم من الیه الیه الیه و بعدان نفر هذا فترجی السبود
 و تسدل الحجب علی عین التصدیق و المتقدیم بمقدار صورة تنزیه و تشبیه
 مقتررا اولدی ایسه من بعد مضاد اصحاب حجاب تنزیه استار عبارت اینه ارضا
 و القا ایدلیمه لباس تا اول ظاهر ایدلیمه قبل و حجب تنزیهات عین نقیص
 و معتقد اسدال و ارسال ایتکه تشبیه و تنزیه میانند و آبر و حایر اولور
 منقاد اولور کما هو ال اولیاد عقل ایدلیمه نایل اولور و غنه مؤمن اولد و شکل
 اولانی اهلته تفویض الیه و مقلا اولد **قوله** وان کان من بعض سور
 تجلی فیها الحق و لکن قد امرنا بالستر لیظهر تفاضل استعداد الصور
 فیها یعنی اگر چه من بوز منقاد و معتقد صور مظاهر در بریه و حی
 صفت علمدن واحدی ایسه لکن بر کما اولیاد استوز ستر حکمتلیمه امور
 و کما الناس علی قدر عقولهم ایدلیمه کفوز انیسون بونکته قلیکله
 زهول کما الناس علی قدر العقول سترک دخی ستر اظهرا کما مده
 استعداد صورک بری برندن تفاوته و تفاضلی ظاهرا و لخبور در

کله

ظهور دن غایه ذوقیه صفت عکس نشری و نشر متروک اولان سرور
 و انبساط در که مظاهره کورنیز **قوله** و لیظهر ان التجلی فی صور حکم
 استعداد تلك الصورة فینسب الیه و دخی ظاهرا و لیا غیجون که جمعی
 احکام تابع استعداد در و حکام اما شیاده استعداد در بریه حکم تجلی
 منسوب استعداد در و حکام اما شیاده استعداد در بریه حکم تجلی
 منسوب استعداد در و بوسرک غایب ثبوت مدار تکلیف در که غایه
 الغایه نظام معاش و معاد انسان و بقای انواع نبات و حیوانند
 جمله بی صفت و سفت رحمت داخل و مضمحل اولد **قوله** ما نقطیه حقیقتها
 و لوازمها یعنی تلك الصور تک حقیقتی اعطائه و کله و لوازم حقیقتی و
 بر دو کیه شیئی تجلی به نسبت قبل بر نفی حقیقت اسناد اولنیز و کلف
 صوره اولور بیطیه ده ضمیر مفعول ماء موصوله عاید در **قوله**
 لا یمنی ذلك یعنی البتة نسبت بویل در خلافته ملا بر اولر **قوله** مثل
 من بری الحق فی النوم فلا ینکر هذا و انه لا شک الحق عینه شول رأی که
 حق نوم کورنیز حق خود کورنیز امر منکر کله معروفه نه کما امرین
 کورنیز نص ایدلیمه ثابتد و شک یوقدر که اول نوم کورنیز بلان عین
 و لا شک جمعی ان نک اسمی ایدلیمه خبری اور تا سندن معترضه در **قوله**
 فیتبعه لوازم تلك الصورة و حقایقها الیه تجلی فیها فی النوم یعنی
 اول نوم من جمعی حق اولان صوره مرتبه نک اعراض فارصیه و حقایق
 عین مرتبه تابع اولور نم بعد ذلك یعتری بحار غنها الیه امر الحق فی
 التنزیع فلا یفقد و انبها ان صکر تبیرا و لئولیمه اول صوره مرتبه
 امر آخر تجا و نا و لئولیمه کما امر بوز حکم عقل ایدلیمه مقتضای تنزیه اولور
 عقل مزجیت هو حکم تنزیه در مادامک نفس ایدلیمه مشرب اولیه **قوله**
 فان کان الذي یعترها ذاکشف و ایمان فلا یجوز عنها الیه تنزیه فقط
 یعطیها فقط من التنزیه و ما ظهر فیة بین اگر ستر و یا مؤمن مکاشف
 صاحب ایمان و اهل یقین و ایمان ایسه صوره نزبور دن تنزیه فقط
 تجا و زا و لایکله مرتبه تنزیه دن حقه فایز اولور و صفات تشبیه
 رغایتی دخی جایز اولور زبر اصون مزبور صون حق اولوی اعتبار اید
 جمیع صور صفت و مثالبه و عقلیه دن تنزیه ایدروب و مظهر حقیقت
 صفت ظاهرا و لای صور اعتباری ایدلیمه تشبیه ایدلیمه فقط فاعل
 صفات تشبیه در و فی ضمیری مناء راجع دخی شرتا مل اولونه **قوله**
 فان الله علی الخلق عیان لمن فهم الاشارة یعنی سألک عارف و فکاک من

سیه
 دن

الله اعلم جمله سندی بهمة تنزیه و تشبیه عالم اولدک ایسه معلوم کنا و لا
الله اعلم ترکی بنیمن عبارت لفظه الله علی تحقیق بر تحقیقند عبارتند
صور رسوله ظاهر اولدی زیر اسر الله موضوع اولوب الله محمول اولما
علم ذات اولد و بی اعتباریله عبارت اولمش اولور و رسول الله که موضوع
ذات و حقیقت مرتبه سندی بولمش اولور که اول صورت عبارت قبول
اید زیر اعلم مقام محمولین اولجا قمر ذات اولما عبارت علمیه
اولور و تحقیق مذکور سماع اهل تصدیق اجماع خطاب اولمش کلام
دقیق ذوقی در که و آری عبارتند اهل اشارت و عرضید آری در
بونی اشارت بیلن فهم ایدر زبان سوز سوزیدر مثل جابینک سابقا
جوابین اطمینان و انشراح بولور و بی بشارت در کوفه متحد و علی
الظاهر اعتباریله جبروت ایدر لر و در کوفه الله علم ذات و اجبر و مکمل
اطلاق بکلا تفیق شریک و تفیق در جواب و بر لور که اهل تحقیق عرض
تنزیه و تشبیه ظاهرینک کلمه توحید ده نفی و اثبات در کلیدر
افتلاف عبارتند در مثل لا اله ده واقع نفی بحسب المفهوم و اقیه
و ممکنه شامل در معنی قایل کلمه نفی بلا غدر زمان توقف اتسه
شرعاً کافر اولور البیان با الله بس مقارنت اثباته مزبور کذا انا اطلاق
میخص در نفی مزبور کت شرعی و نفس الامر ده وجود یوقدر الاثرین
اثباته در و بواجله کلمه توحید عنوانیله میسوز اولمش در
و کلام توحید را یله میقی قلفا مشدر ظاهر کلام ایک فانی کلامی
دینی انعام ایدر ایک بی طرفی کلامت نفی تنزیه فقه اشارت
و اثباته ایسه فقه دلا تدر و صورده مخصوصه ترکیبی احاطه
جامعیت دلیله که ذات حکم ماتحت عدم وجود مطلقه شمولی
بلد و در هر مقولدر که سید شریف مرجانی مضره خواجہ نک قدس
سرخ شرف محبتی ایلد مشرف اولد قلرند مجلسده ذکر لا اله الا الله
اولمش مضره منافی کلمه توحید در اخاضه و استفاضه مراد
استکشاف افش و دیش که نفی الهیه معدوم تحصیل فاصل و نفی
موجود نفی بلا طامل شریف الهیه و سوره نفی آزاد بیور
تعبیر ایدر و برین بومنا دینی تشبیه و تنزیه ارجاع اولما سک
صحت بولما زبانی ننه که نفی اثباتدن و اثبات نفی دین کلمه توحید
خالی اولما کذلک عبارت آیه کلمه مذکوره ده و سایر کلمات
جامعه ده حال بولدر یعنی تنزیه تشبیه و تشبیه تنزیه

ایرلر پس ننه که نفی بدون الایمانه قائل اولان کافر اولور پس
مشبه دینی بدون التنزیه و تشبیه کفار قیلنور و بالجملة تشبیه
تنزیه و تنزیه تشبیه مقارن کرکدر کذلک آیه مذکوره ده
الله اعلم جمله سندی وجه خبری وجه اثباتی منقک اولما
کرکدر تشبیه دینی یعنی اثباتی خبری دین منقک کرکدر پس
ننه که کلمه توحیدک خارجده وجودی و عینی یوقدر بلکه مؤثر
خارجی ذات و احد در آیه ده دینی امر بولدر در مع هذا وجه
خبری الله ده رساله مختصه را عیاندن خبری سنده مننا و لا
دکلدر زیر اقرب نوا فلن حی انلرک سیمی و بصری و سایر قوای
اولمش در پس جمع مزبور کلمه توحید دین جابینا و لوب تحلل
ان ایلد کفر لازم کجک مزبور آیه خود جمع مذکور یعنی جمع بین
التنزیه و التشبیه بر اعتبار لطیفه که زماندن بلکه اندک
منزه در پس اندک بخون احتراز اولما یوب بولدن اولونه
یننه امر قبلی قالی یکی دکلدر زمان و آن اقتضا **قوله**
و روح هذه المثلان الامر منقسم الى مؤثر و مؤثر فيه و قناک
کلام شیخ قدس ستر استمداد آت صورت کند و ده بجلی ایدن
حقت احکامیه اظهارده متفاضلا و طایفه مجزا اولدی ایسه
و بومنا صورتک حق تاخیرن افاده قالدی ایسه شیخ
مؤثر حقیقی و مؤثر فيه نه در بیان فصد ایدر و بومنا
بومنه نک یا بوحکمت روحی و فنی بعضی نسخه اوزره اسر
وجود یعنی نفس الامر مؤثر ایلد مؤثر فيه انقسامیله یعنی
اشیا قایل و فاعلدن و هیولا و صورتن مرکب مؤثر مؤثر
اندر و مؤثر فيه قایل فعل اثر و یک **قوله** و لها عبارتان
و قسمین مزبورین اجماع ایک عبارت و آردر که بوعبارتلا ایلد
انلر دن تعبیرا و ثور پس مؤثر فاعلن تعبیرا و لنان عبارت
اسم الله در و مؤثر فيه معقول نه دین عالم ایلد تعبیرا و ثور که
ماسوی الله در ننه که بنور **قوله** فالله مؤثر بکل وجه و علی کل
حاله و فی کل مضره هو الله تعالی پس وجوه مظاهر سمانیه دن
هر بری بوجه ایلد و احوال و اعراض مؤثر فيه دین هر حال اوزر نه
و صفات الهیه و کونیه دن هر مضره اوزر نه مؤثر حقیقی و فاعل
نفس امری الله در **قوله** و المؤثر فيه بکل وجه و علی کل حال و فی کل

حصرة هو العالم. وكذلك قابل فعل نزل في حقه متوجه. ولما زهر
 بروهي ايله وبعد الوجود افعال متغيرين ومتبدلين سببي ايله مضار
 معدودين يله عالم **در قوله** فاذا ورد فالحق كل شي وباقيله
 الذي يناسبه بسوي عارف مكاشف جنكه سكا برورد وروزي
 واو زروكه آثار دن بر اثر ظاهر ولد اصله الحاق ايله وناستيت
 قيل بسجون وآرد مضرة الهتيدن اولامتلا وجود وعلم وقدره
 وامثال ذرهضرتنه الحاق ايله واكرضه عالم دن مرتبه امكانه دن
 ايسه فقر واصباح وساير تفايضي كونه كه عالم ممكنه وما سوايه
 اسناد ايله فان الوارد ايد الا بيد ان يكون فرعاعن اصله زير اثر
 وارد بر اثر در كه اصل مؤثر دن متفرع اولما يله لازمه **در قوله**
 كما كانت المحبة الالهية عن النواقل من العبد يعني اثر وارده بر مؤثر
 لا بد ايد وكنه تمثيل در كه محبت الهية اثر در كه عبادت نواقل دن
 وارد اولور زير اثر ايفاض زوايد دكلدر وجود محبت اقتضا انزل كه
 محبتوزد آني لوازم در **قوله** فهذا اثر بين مؤثر ومؤثر فيه
 مشار اليه هذا محبت الحق در بينه بس محبت الحق فاعل مؤثر ايله قابل
 مؤثر فيه ما بينت اثر قايم ونسبة مرتبه در بينه بحسب لظاه
 مؤثر نواقل در يا فاعل نواقل در عباد در ومؤثر فيه حق قابل در
 اما بحسب الحقيقة مؤثر الله در ومثا نواقل مؤثر فيه عباد در
قوله كما ان الحق سمع العبد وبصر وقواه عن هذه المحبة يعني
 شول نواقل دن شفع اولان محبت الهية نك انزدر كه حق سمع
 وبصر عباد وقواي عباد اولور نك كه حديث نواقل در عباد عايشه
 عاد لدر **قوله** فهذا اثر مقدر لا تقدر على انكاره لبقوة شرعا
 ان كنت مؤمنا يعني قواي عباد غير حق الحق بر اثر مقدر در كه حق
 انك انكاره قادر در كل من زير اثر عايشه ثابت در كه حق قول نواقل
 طرق صحيحه ايله لا ينال العبد بتقرب اني بالنواقل در اكر مؤمن
 حق ايسك واما العقل السليم اما شول عقل كامل ضاممي كه عايشه
 كمالات لا يقدر دن سلامة بر لشي كه وعقايه فاسد دن خطر ايله
 او زره خايه نكش اول **قوله** فاما صاحب جلي الهی في جلي طبيعي
 فيعرف ما قلناه بس خايه دكل كه عقل نزلور جلاي طبيعي در جلاي
 الهی صاحي اوله واصل استعداد دن مقدم اولان حقايق قواي
 عباد عن حق اولمقدس وادراكه توفيق يوله بوقدر بره بزم قولن عارف

دن

اولور كه حقت صوة اشباهه نوما ويقتطه ظهوري در كه ونف الاك
 مؤثره ومتوثره النفس ايد **در قوله** واما المؤمن مسلم يؤمن به
 كما ورد في الصحيح يا خذ عقل مؤمن سلم اولوب بزم قولن حديث
 صحيح واردا ولد وحي او زره ايمان كتون كدان العبد لا ينال
 بتقرب الي بالنواقل در الحق لكن ايمان كتور در كي حكم حاليه وسوء
 بحث وتفتش دن خايه اولما **در قوله** ولا بد من سلطان الوهم ان
 يحكم على العاقل الباطن فيما جاء به الحق في هذه الصورة لانه
 مؤمن بها بس سلطان وهك غلبه سندن لا بد در كه صوة نزلور
 بخالي ايدن حقت كورد وكنه هر حكدن عاقل باحث او زرنه وهن
 واهم صام غاليا ولد صوة نزلور كر ك نومه كر ك يقطه در بخالي
 اتسون بر آبرد زير اثر وهم ساجاد من عند الله ايمان كتور مشدر
 وهك غلبه سنده سبب اولدر كه حكم صور ظاهر دن افدايد در
 بس ما داكمه حكم شهادت ك اولسد غلبه سلطنت وهك در اما عالم
 مثال وفيال باحث عقل عايد **نكتة شريف** مكو حلا مقتداي
 عاشقان سلطان عارفان بقية السيف كشكان محبت آخر
 جريم كشان شربت شهادت ولي وقت زمان كتاب فصوص
 اولان خدمت ترجمه ومثولف مقابله سندن آيا هج عالم مثال در
 ويا خيال در لقاء مؤلف اصل ايله مشرف اولور بستر اولور يحي
 دد كلتنه خاطر م يوسوداي سر بر ايله بر فح كج ايدر كه زلف
 ماه رؤيان ككي كره كير وبريشان ايدري ناگاه سياه تشكرواب
 شاه دمايي مغلوب اتد كن بر كج اول سلطان بهان جسم ومان
 شاه بلا استعداد خان مراد حضرت يلري بر تخت سخت سرفراز
 نمايان اولدر دست يسار يموندن برخاتم الخميني الفصو كه
 صوة فتم فتم ولايته قطو نفق ايدري وبنم دفي صول المذ اكما
 مقابل بر انكشترين فصوص زمره بين ايله بفهم متصل ايك سنك بري تو
 بريق لمان سنك كوردن وشماي احدها آفردن تقيس كوردن
 وكر اول تختك جواننده بري برندن تيقاوت بفض سر بره لر
 وآر ايجندن برا علاسن الدم واو زرنه او نور رم بادشاهه
 تقرب اتم في الحال الوم بر رخم صوندلر وكاتنه ايجندن شكل اكنو
 حتم فرمان قيلمدر فقير دخي ورقه الوم الدم هر چند كذا قومه
 وغبار شبهه يومنه قصدا اتم عرف عقاب دحل وقدر بستر ولما

مکویا نند عینک بولمادی که نظر ایدم آخر بواضطر بله اول عالم
 که ایدوب خیال و شهادت سفر ایدم اثنا به رؤیاده فصک
 تعبیری نقض ظاهر ایدی اما ساری میگویشتر مذکور دن اون
 یش یا اول التي کون موزن من صکن که احدي والف دن ماه محرم
 اون بشی در حضرت پادشاه بوسنه سابقه رمضان تالیف
 اندو که فتوح رمضان ایلد بیخی کتاب مستطابنی مقریان حضرت
 بری ایلد بوقیه کندرد لکه بعین اول رقه نک صورت شهراری
 بی درالحق طیند درج اولنان معارف شتیه دقایق لطایف
 اولماغین سذن لسان بیان واقف اولما و ما و مر و ظاهر نه
 بحال معال بولا مزیرا مجلای تنک اولما غله فرسفر است بحت
 جلال ایلد میران السیماز و بواسناده مناسب حال بروا قلملیل
 انقال دخی بولکه کاتب مستور و ترجمه لسانه قوللا مریدن کاتب
 محتره عالم مثال بریاغ ایچند کنار ابرو آند سوز و شریفه
 کتابت ایلد مشغول فکاهه ایکی شخص نمایان اولمش بری آب رو
 طهارت نوبه ایدر بری طرف کاتب اقبال ایدوب کیفیت کنایه
 استکشاف حال ایدوب کاتب رسم مهر و اوزره اندر کن شخص
 ایدر بز دن سرکت ایچون کتم ایدر سر و بیگانه لک بولنه کیدر
 سلطان مراد امری ایلد یازکان ترجمه و فصوص الحکم دکلدر
 بوزی نورشول آیدرست ایدر وجود مظهر تصنیف انشدر که حضرة
 شیخ اکبر در دکن کاتب مزبور لرزان و بجزوا ولوب و اول
 شیخ جابینه متوجه اولوب عرض ایدر که بر یازکان کنایه سلطان
 مراد کت مثلا نوبه امر اندو که ترجمه و فصوص در فی الحال حضرت
 شیخ در مقابلده بوزارد اولور که الله فوق ویر الله فوق ویر
 الحمد لله القوی العلی بومقارنه و مثالبه دن وارد اولان خبرضا
 پیکرک ما ندر شهر مکنری مزان جانم لزی بروجه اتر ایدر
 و تضاعفا قوه قرو برشدر که اگر نیمی و شر ایدر و زمر قوم
 کنه کاران سفر اجتماع معا و نت اتسدر مکنر مریه و بوزر کردن
 مراد طاب لری محنت الله ترغیب در و بو تر جان منطق الطیر
 کلامه زمره انسانی تقریر که اکویه مثل سابر در و لری یصلح
 العطار ما یصلح الرهر شریک الحمد اگر چه بالذات اول سلطان
 کند و شخصه مخصوصا اشارت اولمادی لکن متعلقا بخردن برسنه

مک

نزد

عفا

و کف

اولی و اول حضرت عالم صور نک برصورت اشرف و اکبرند کورمک هم لوجید
 صرف هم کمال شود مرتبه سیدر بعد بومقوله وارداتی صدر مکتب بدن برو
 انشای مخند درج انک داغزا اولماغین بولمغان دخی سابقا نثر کتابه
 ولاحقا فتوحات رضانی کور دکن یا لیدی حقیقه یازلوب ارسال
 اولنان نظم در اید مضمون قلندری **نظم** ای شیه مشکل کشا روشن ادا
 عقد بکشا از دل مفقود ما کن رهادر لواز قید عرف و صوت تابناشد
 فرصت اوقات غنوم قابل قول بقولم لحوکن شکر دایم را بیدیل صحوکن
 عاشق و معشوق و عشق و حب خوب هر یکی جو بیست از خانه بروب طوق
 کردم خدمت بر جان و دل جان فدایم کردم ترا بی آب و گل صدق نیت
 بر میان کردم مکر در میان جسم و جان کردم مکر آن شب رویا کن
 دادی یک ورق برده ی آن رقه کن یکبار شوق موسی طودم هوا طوار
 عشق شرح عشق کن که هستم یار عشق یار نقش صورم هم یار نحو یازو
 یار صحو یار کثرت بار وحدت یار شوق یار هر سو یار ختم یار فوق
 تو مرا بی شمع و بی پروانه کوی تویم انشای بیما نه جو من ز باغ تو نه
 کال خواهم به کل به سبوحویم نه بیما نه نه مال کشت بیما نه شکست
 جرم خاک یالک شد ز لایش تن جان یاک **قوله** و اما غیر المؤمن
 یحکم علی الوهم بالوهم یتخیل بنظر بالفکری انه قد اهل علی الله ما اعطا
 ذلك الخلی فی الرؤیا والوهم فی ذلك لا یقار ق حیت لا یشر بعلت
 عن نفسه اما صورة تشبهه من حق کتور و کینه ایمان کتور من غافل
 صاحب اعتقاد فاسد اولوهم اوزرینه حکم کذب ایلد حکم اولور بی
 حکمتی کذب نسبت ایدر و نظر فکری بی ایلد بحیل ایدر که اول حال رؤیاده
 تجله نک اعطا اندو که منای تشبهه الله حال اولو ز برامقدمات نکوبی
 بونی منج اولور بر حکم و همی توهم فاسدی ایلد ابطال ایدر ز بر عقل
 ما دام که نور پاماله منور اولیه و شرابع ایلد تحقیق بولیه و هم شیطانی
 مزاجه سندن تویر لمز بس حاکم و هم صرف اولجای و هم و همی مصدق
 اولوب ابطال حکم حاصل اولور و نفسندن غفلتی اولد و عیون ابطال اولور
 شعوری اولور **قوله** و من ذلك قوله تعالی ادعونه استجب لهم وقال تعالی
 و اذا سئلك عبادی عین فانی قریب اجیب دعوة الداع اذا دعان الا بالکون
 جیب الا اذا کان من یعونه یعنی مؤثر و مؤثریه دلاست جیبند
 قریب نوافل قیلندن در آیه اولیکنا دعونی استجبکم در آیه ثانیه
 و اذا سئلك عبادی در بر حق سبحانه و تعالی مرتب اعتبار ایدر هم دایم

یعنی حقک صور جنبه ایدر و هم
 مؤمن حکم انشای کتب خیر سلعین قلمند
 کتب ایدر و ترتیب تقدما تدر ابطال
 قیود

بجانب

متغيرة الشكل ردة اعم سيدر زير بصورتك اشكال مخصوصه بيمه كه صفو كبر
وطول و عرض و استقامت و اختصار مرآت من مأخوذ در رسد مرآتك مقام
بري صورده انري ظاهرا ولور **قوله** وذلك راجع اليها لا اختلاف مقادير
المرايا و ان مرآتك تغيرات مختلفة در مرآتك نسبت و ارجاع اولئد و
وجهي مقادير مرآتك مختلفة اولد و عجوب در بين آينه لرصف و كبر و طول
و عرض و استقامت و اختصار ايله متفاوت و اولد و عجوب در مرآتك
حتي ايد بولقد يربح مرآت استعدا ذات مظاهرة مثال اولد
يا خرد حضرات اسمائيه به مثال اولد **قوله** فانظر في المثال مرة
واحدة من هذه المرايا لا تنظر الجماعة بساكن عارف مثال
من بورده من مرآت واحد به نظر ايله نظر ك نظر ك املاين اولد
جماعة معتقد بين نظري ايله بقي كه مرآت دعوام جهل در اما مرآت
مصنف او زرينه قرأت اولد ان نخه و شريفه ده صيفه نبي ايله
لا تنظر واقع اولد من معاد بك اولد كه وجهك و من صفة توجه ايله
كثرة بقه **قوله** وهو نظرك من حيث كونه ذاتا فهو غني عن العالمين
يعني منكر مرآت واحد به نظر ك مقه ذات اولد و غني جنتين نظر ك
بس حق تعالى جنتين من كونه ايله كه ذات كحضنا ولور و غني اعتبار در
عالم لردن غني **قوله** و اما من حيث الاسماء الالهية فذلك الوقت
ياكون كالمرايا اما نظرك اسماء و صفات جنتين ايسه اولد
حق تعالى مرآي متقدده مثال كبر خلاصه و يقال ك الحقيقة
واحد به مرتبه من كور و ب اشخاص جزئية سي اولد مرآي به
يقن سك حقيقة مرآت ذات غنية عن العالمين كور مرآت
و ك مقتضاي اسمائيه دن اولد مرآي مختلف به توبة ايد
ايسك كثر في مظاهر و فقر اسكاني مشاهد **قوله** من
فاتي اسم الله نظرت فيه نفسك او من نظر فانما يظهر
لنا حقيقة ذلك الاسم بس اسماء الهية دن هر حق اسم
اولد رسته اولسون حق نفوس و صورة عقيدتي انك مرآت
كور مرآت سي هر ناظر ك نظرت ظاهري و تجلي و لان اول
اسم نظرت حقيقي در بس اسم مرآت هر ناظر مرآت مظهر
اولد **قوله** فهكذا هو كما مراد فخصت يعني شان الهی مطلقا
تجليان دن و ظهورات تن بويلد در و بلجله ذات احريه
مدركه دكلد زير ان حيث هي صورته دن عاري در لكي عيني

صلى الله عليه وسلم

صورتي مظهر و يادي در **قوله** فلا يجوز ولا تخف بس اي طالب معارف
شهود نفسك دن متجيب اولوب واقف اولد و غكه جذع واضطر آب
انم و طلبت بود حقيقة اقدام ده هجوم فنادت خوف و حذر قلله كه
تاجر خائف بوليا زارده سود مند و رايح اولماز **قوله** فان الله تعالى
يجب الشجاعة زير الله تعالى شجاعتي سور شجاعتك ايسه مرتبه عليا
افناء نفسدر كه سبب ظهور بقا دين حق اولد و رنجوب اولد و غني ادراك
ملا بعد كه منلزم بقا ابي در **قوله** ولو علي قتل صفة وليست الحية سوي
نفسك مراد تضييع حديث در كه ان الله تعالى يجب الشجاعة ولو علي قتل
حيه حيه دن مراد ديني نفسك در غيري دكلد كه اعدا دعدو در وقتي
محبوب و اهدر **قوله** والحية حية لنفسها بالصورة والحقيقة حية
ايسه قتل ايله معدوم مرآت اولمز بلكه بذاتها صورة نوعيه به ايله
باق و صور حسيه سي ايله فاني در غ نفس از در هاست او كمرده
و اني دكلد يقبل عن نفسه وان افسدت الصورة في الحسن كلام اصل
حكمت در كه ذكر اولد و وجود الشيء لا عن شيء و حال و عدم الشيء
بعد الوجود بالمرآة محال يعني برشي و بعد الوجود نفسندن بالكلية
زآيل و منعدم اولماز ان كرمه صورة حسيه به فاسد اولور رسته ده زير
عالم عقليدن قائمه اولد حقيقي باقية در زير اصورة صورة حسيه
متحضر دكلد اصورة عقليه ايله مصورا و لما في **قوله** فان الله
يضبطها و الخيال لا يربطها زير عالم عقليدن موجوده و باقية اولد
حقيقة محدوده به صورة عليا سنده استناد ايله اني تفرق و اضلال
ضبط ايد و خيال منفصل مثال دن اني زآيل قلز وجود روحاني مرتبه
سند تفرق اولنمادي كرمه شكلين دن اولد نظام معتزلي بعد تفرق
مشايخ اهل سنة اثبات انشردر كمال باشه زاده مهوم رساله
سند يز بشرد **قوله** و اذا كان الامر على هذا فهذا هو الامان
على الذوات والنفرة والمنفعة فانك لا تفكر على اخذ الدود
و فكاك حال بوموال اوزر و نجر اولدي ايسه معلوم اولد كه بومر حمة
شامله دن ذوات اوزرينه امان من الله در و ديني غرت و فريت
و ديني جانب حق دن حافظ و حارس لردر كه طير ان هلاك دن صقل
زير اسن افساد دعووده قادر اولمز سك ديني بومر قتل قتل
صورة مثاليه سي ازاله ايد مرسي و اي غرة اعظم من هذه العزة
فتخيل بالوهم انك قتل و بالعقل والوهم لم تنزل الصورة موجودة

در

ب

در

لر

في الحديث وكونه بولك غنة فتند ميتة كحقيقة باقية ولا وفانية
 اولان انجي صورة حسية اولاً بسى وهم كاذب ايله توهم ايستكه
 قائل سن اولاسن ومقتول بالكلية فنا ايستكه حال بولكه حكم
 عقل وهم صادق ايله صورة نفسند وحقيقة موجود در قوله
 والذليل على ذلك وما ريت اذ ريت ولكن الله ربي والعين ما اذ
 الا صورة المحمدية التي تثبت لها الذي في الحسن ينع قائل سن
 اولما يوب الله ايدو كنه دليل آية كريمة وما ريت اذ ريت
 ولكن الله ربي دركه حسن بصري عين صورة مخبرية دن غيري
 رأي كورمدي ايله صورة كه ربي انكلا قايم ايدري قوله وهي التي
 الله الربي عنها اولاً ثم انته لها وسطاً ثم عاد الاستدراك
 ان الله هو الربي في صورة مخبرية وصورة مخبرية اول صورته
 حق اولاً كلاً من ان ربي نقي اندي بعد وسطاً كروا نرجون
 اثبات اندي بعد بطرح الاستدراك كرو صورة مخبرية ده الله
 ايجون ربي اثبات اندي قوله ولا بد من الايمان بهذا حال بولكه
 بومذكون ايمان دن لا بد دركه وبهي باز در قوله فانظر الى هذا
 المؤثر بس اي عارف محقق نظر ايله شواسم مؤثره كه اسم را سید
 مظاهر ده فيلي اظهار ايجون مرتبه و بعد فري نه كيفيت ايله تنزل
 اندي قوله حتى انزل الحق في صورة مخبرية واخبر الحق نفسه حتى هو
 تعالى نفسي ينع حق صورة مخبرية ده انزل اندي دخی خبر مزبور عينا
 حق نفسي اجنار اندي قوله فما قال احد من اهل ذلك بل هو قال
 من نفسه والخبر صدق ولا عا به واجب سواء ادركت علم ما قال
 اولم تدركه فاما عالم واما اسم مؤمن بسى قول مزبور في ظاهر نزد
 بریزانك طرفندك سويليوب ويردي بلكه مستقل كند ونفسند
 سويلادي وسويلادو كه خبر صدق در واکا امان واجيد در كه
 ددو كه قولك ستره عقلك ايله واقف اول كرك اولكه واقف اولور
 سلك عالم عارف اولور بسى اولما زايستك مقلد مسلم قالور بسى
 قوله وما يدرك على صنف النظر العقلي من حيث فكره كون العقل
 يحكم على الملة انها لا تكون معلولة لمن هي علمه له هذا حكم العقل
 لاضفاده وما في علم الخلق الا ههنا وههنا الملة يكون معلولة
 لمن هي علمه له اي طالب اكر نور عقلك ستر مسموعك عجائب مرفوع
 اندي ايسه معلومك اولسونكه وهم ايله مشوب اولان عقل صيفك

نه نك

نظر كور بسى ادراك حقايق دن على ماهي قاصدر و بويده عايد دليل
 بودر كه عندا العقل بر ملة معلولتك معلول اولماق ممكن دكلد رايها
 عارف مكاشف نور تجلای الهي بونی اشراق ايدو كه بر علت معلولتك
 معلول اولماق ممكن اولماق بر مقتضای شهن و توحیدی اوزره عين
 واحد اطوار مختلفه ده ظاهر اولور كه صورته علة دن و كاه صورته
 معلول ده بروزا نكاه و علة دخی كاه علة قریبه و كاه بعید و كاه
 متوسط اولور معلول دخی بويده در وایك بسى متضایفان در و
 اطوار مختلف و مراتب متعدد تجلای اید ذات واحد در ملاحظه
 عدمه كه ثبوت علمدن معلول عين علتدن تقاضای وجود ایدر
 نته كه علت دخی تقاضای فیض وجود ایدر بسى ما فوق ملاحظه الي
 غير النهاية قابض ومستفيض اولوب كتم عدمدن وجود شهادته
 حق در قوله والذي حكم به العقل صحيح مع التجربة النظر وعقل واهم
 حكم اولدو وحيثي كه سابقا مذکور اولدو حكم سلبی در نظر مكاشف
 دخی صحيح اولور ترتيب مقدمات نظرية سنك حسی ايله بعض
 نسخه ده عبارت خبریز واقع اولش را اخبرك اعجابی ايله خبر
 مناسنه بعض اخذه خبرز واقع اولش تقطیر اولوخ اوزره ايك
 سنده دخی معنا ظنن موجب تضایف اولدو نك احتراماتك
 ايله ديك در تضایف علة و معلول ما بینك علة و معلولیه بسى
 بسى علتك ايجون كال در و كمال مزبور تمام اولمازا لا وجود
 معلول ايله بسى معلولیه معلول علة اولور بسى علة من حيث
 هي علة معلول اولور بسى مذکور اولان معنای تضایف دن احترام
 اتمك كركدر كه عقلك علة من حيث هي علة معلولتك معلول اولما
 دیوا سناد اندو كه حكم سلبی صحيح اولدو فقیر ایدورین عبارة خبریز
 زایه منقوط ايله عبارة خبریز را مملد ایلما اولدو وحيثي حال
 اولی زبر انجیرك غایه احترام از مذکور كرك در بسى تصریح
 احسن در قوله وغایته في ذلك ان يقول ان ارای الامر على
 ما اعطاه الذليل النظري ان العين بعد ان ثبت انها واحدة في هذا
 الكتاب يعني عقلك امر مزبور ده كه كشف مكاشف حكم اندو كه مملد
 صحت حكم نظره خبر زایله مقید ایدو كه غایه خبر كیه و خبر في جن امر
 مهوری دلیل نظري اعطا اندو كه حكمة في الف كورسه ديك در كه
 عين مذکور صورة علة و معلول اور تاسند ينع كثر مزبور اچندن واحد

زبر اندك و اولان معنای تضایف
 مذکورك ثبوت اقتضای عقل
 خود سابقا مذکور اولدو وحيثي
 حكم مزبور سالب در نه كه هذا حكم
 در العقل لاضفاده بسى مسموعك
 بسى نظر مكاشفك حكم عقل صحیح اولدو
 وجود علة وجود معلولیه علة
 الذات سابقدر بسى معلولیه علة
 در و اولان كور در كرك كرك در نظر
 عقله نظر مكاشفك حكم عقل صحیح اولدو
 ایدر مزبور

اولد وغي ثابت اولور سه ده **قوله** في حيث هي علة في صورة من
هذه الصور لمعلول ما فلا تكون معلولة لمعلولها في حال كونها علة
بل ينقل الحكم بالعلية والمعلولية بانقلابها في الصورة فيكون معلولة
لمعلولها فيصير معلولة لها علة لها هذا غاية اذا كان قد راي الامر
على ما هو عليه ولم يقق مع نظر الفكري يعني صور معلولية دون كون
علت اولد وغي حيث ايله اول معلوم مخصوصه معلول اولما زكاعلة
اولد وغي حاله بل حكم معلولين عليته وعليته معلولية مستقل
اولور وشبهه دور كفاير جهة واختلاف عنوانه اندفاع بولور
وتوجيه مذبور ايله علة معلولين معلول اولور لكن اول معلولية
معلول عنواني ايله مفتون اولما في بله عنوان علة ايله مفتون اولور
مذكور اولما في غاية حركة عقل دركه وجوه عين كثره صورده نظر
فكري بيبي ايله وقوف قلماسه وافر حركات بتخيرو معلوف قلماسه
بس في الحقيقة موجود اولان وجود واحد محدود كذا ظاهر صورده مقلبا
كثيره ايله بتخلي در نه غافل و آرنه معقول نه علة وار نه معلول نه جهات
و آرنه نسب جملة وجود و امضا ضد مختلفه ايله متصف ومتعد كور نور
شعر يك صورت بد وكونه هي آيدت ياكوش كاي نديهي نهيش نام كاضد
واذا كان الامر في العلية بهذه المثابة يعني حال مرتبه عليته بومثابه
اولوب عقل نظري وكشف اورما سند تمازض احاط ايدوب بوقدر
غياضات دقيقه محتاج اوليا **قوله** فما ظنك باساع النظر العقلي في
غير هذا المضيوع بس اي عاقل من نه ظن ايدرس بومضيوع من اضيوع
وتنك تر واصلت دايرونه نظر عقلي بجه متسع ونه منجا **قوله** فلا عقل
من الرسل صلوات الله عليهم قضا و باجا و في الخير عن الحجاب الالهي
فانبتوا ما اثبت العقل وزادوا على ما اثبت العقل مالا يستقل العقل باركه
وما جيل العقل ساء ويقرب به في العقل فاذا خلا بعد العقل نفسه حار
فيما رواه بس نفوس رسله على السلام عقل بوقدره كاولا جناب
الهيدين بالذات استفاضه وحي ايله نه مرتبه وادكام واجبا عليه
كتمرد لرئيس عقل وادراك مهدي اولد وغي مرتبه لرور عقل ايله
اثبات اندر لرور عقل مهدي مستقل اولما و غند بتخلي الهي قوه قدير
ايله زياده اندر بوز كرا و لنا بعقل مجال كور محبوب لكن در كند
مستقل اولما وغي فخلد در امارا سا وايتما دجال كور وبعند
البحلي الالهي قرا اندر وكي فخلد بجه تجليد خايه مستقل بنفسه فلسه عقل

مدركانه

مدركانه متخبر فالوريز عقل خالص فلسه حكم بتخلي مرتفع اولور بس
عقل خالص مع الخلق ادراك ايد و كندن ابا ايدر حلا بتلا ده خود مشهور و غا
ايكن **قوله** فان كان عديري العقل فيه وان كان عديري العقل في الحق لا فكله
بس اول بتخلي له عديري اولور عديري نفس وكل ايسه عقل اني جانده
مرد ايدر كور و كنه هي كور بر و اكر عديري نظر و فكر انساني ايسه هي قتا
اني نفسيان طرفته رد ايدر مثلا علماء ظاهر كنه هر عصر من متوا فردر
قوله وهذا لا يكون الا مادام في هذه النشأة الدنيا وبموجبها
النشأة الاخر اوية في الدنيا فان المارفين يظهر من هناك انهم في الصور
الدنيا لا يجري عليهم من احكامها يعني نه من بورك عقل مرتبه نه عود
اولمقدر نشاء دنيا احكامندن دركه دنيا نه نشاء اخرون بوجوب
حالتن واقع در ريزر اعدا فلر نشاء دنيا نه مادامكه بايه لرور صور
دنيا ايله ظاهر اولور لرر اير احكام نفس ايله محكوم لرور و دياس ماش
ايله ملبوس لرور كه بوجله احكام دنيا **قوله** والله تعالى قد هي لهم
في بواطنهم في النشأة الاخر اوية لا بد من ذلك فاهم بالصورة مجموع
الامر كتب شمن بصيرته فادرك فما من عارف بالله من حيث الخلق الا
لحق الا وهو على النشأة الاخره فقد حشره دنياه وشهر من قبه
فخوري مالا ترون ويشهد مالا تشهدون عناية من الله ببعض
عباده في ذلك حال بورك حي تعالى بونلرك طواهرن وبواطنه بتدل
ونشاء دنيا وبتلرون اخرته هتوبال عتشر هر كز بوجالون مفارق
اولما ز لر صور تا مجهول لرور كه عوام ناسه منكرا و لا صور تا انظر
ايدر لرر لا مكر مكشوف النطا اللولان ارباب بصيرته كور نور لرور نور
انظر ادراك ايدر بس عارف بالله يوقدر كه بتجلي الهي جيتندن
نشاء اخره او زرينه فليتها ولمايه لرر بس هر بري مشر دنيا سند مشر
وقبور ايدندن مشور لرور بوجوب لرور كور مدركن كور لرور و سر
ذوقا مشاهد اتمروكو كوز انظر ايدر لرر كن بوعناية بتحقندن بعض
عباده فتمن حالدر هر برسلكه مضيب او **قوله** اللهم ارحمنا اللهم
وسالهم والحقني بالصلح **قوله** فمن اراد الموت عن هذه الحالة
الباسية الى دريسية الذي انشأه الله نشأتين فكان نبيا قبل نوح
عليهما السلام ثم رفع ونزل سوو بعد ذلك فجمع الله له بين المنين
فبنازل عن حكم عقل الى شهوته وليكن صيونا سلكا عن يكتشف ما
يكشفه كل به ملعدا العقلين فحيلم انه قد حقق بحيوانية

بر

ن

ي

وعلامته علامتان الواحدة هذا الكشف فيري من يعذب في قبره و
 ينعم ويري الميت حيا والصامت شكلا والقاع عما يشاء والعلامتان
 الخفية بانه لو اراد ان ينطق بما رآه لم يقدر بل تحقيق حيوانيته في
 حركة حكة من بوره يدفع حكة ادريسيته كحق تعالى ايا نشاء بين الين
 ايد وحياتي قبل نوح عليه السلام بني اياك تحصيل اعتدال بمنزلة قبلوب
 بلا استعداد سمايه رفوع اولدي بعد تكميل رسالت ايله ارضه نزول
 اندي وجمع بين المنزلتين قبلدي اكا اطلاع مراد ايدن مقام سماء وروح
 ارض شهوة حيوانيه ايله تنزل قلسون ناكه واردات رحمانية سنه او هام
 عقليه مزاج اوليه زير احوان مطلق مرتبه سنه نزول انسانين اسفل
 فصل غير ناطق دكلد ربي دآيه منكشف اولان ثقلين دد ماعدا اكا
 منكشف اولان مرتبه من بوره ايله كه حيوانيتي دد مطلقا تحقيقيني بل اول
 مرتبه نك علامتي اولان كشف عذاب قبور وقوف وميتك تعذب وشنعه
 اطلاع دروگيني موتاي ايا كور و صوامت ايا اكا شكلم و ناطق اولور و
 ناطق اولور وقواعدايشي و متحرك كور نور و علامه ثابته حزن و بكم در
 حثية ايله كه حيوانيتي و عجايب مرتبه سي در ايله تحقيق دد كورد و كخور
 كند و ده سو بلكه قدره و مكننه توليد **قول** و كان لنا نكيد قد فصل
 هذا الكشف غير انه لم يحفظ عليه الخرس فلم يحقق حيوانيته ولما اقامني
 الله في هذا المقام تحقيقه حيوانيتي تحقيقا طليا فكننت اري واريد النطق
 بها شاهد فلا استطع فكننت فكننت لا فرق بيني وبين الخرس الذي
 لا يتكلمون فاذا حقق عا في كونه انقل الي ان يكون عقلا مجردا في غير ماده
 طبيعته فشهرا مورا في اصول لما يظهر في صور الطبيعة على كذا وقتا
 حكايات ايدلر كه بزم بر مرید من و اري كه كشف من كور اكا حاصل اولندي
 لكن في زباني خاصه سي ايله تختص وحيوانيته مطلقه ايله تحقيق اولما
 مشري اتمامي تعالى في مقام من بوره اقامت اندوكده حيوانيتي ايله تحقيق
 تام مرتبه سنه تحقيق اولدم متى كورد و كم سو بلك استيسم قادر و لما زدم
 آخر بلردن دخی نورمي بولما زدم بعد شيخ ايدر تحقيق عارف مقام
 من كور ايله تحقيق اولدم مقام حيوانيت ده عقل مجرد منتقل نور
 عين ماده طبيعته سنه ساكن اياك يده بعض امور مشاهده ايدر كه
 صور طبيعته ظاهرا و لان اصول واقع اولور حتي اول حكم بزه دد
 ظاهرا اولدي اني بيلور و بوعلم علم ذوق اولور فقير ايدورين شيخ كه
 سابقا مرتبه بسايط جلد دد جمادي وجود مطلقه انسانن قري در

ديش ايدري بولم دخی اول مقامه ملا يدركه حيوانيه مطلقه كشف
 قبور حاصل اولد انسانيتن اوليه سي يا نفس الامر ده كشف من بوره ايداي
 مرايتدر يا حيوانت مطلقا انسانيتن اعلا در سكر اعلا لوق افضليت
 ايجاب اغيه هله مقام تحمل راده يكلامدر والسلام **قول** فان كوشم
 على ان الطبيعة عين نفس الرحمن فقدا وني خيرا كثيرا بس اكر بمقام
 صاحبته طيفه نفس من ايد و كي معلوم اول اول عارف مكاشف خير
 كثر اعطا اولمشي اولور زير انفس رحمان وجود در وجود ايسه
 خير كثر در خير كثر اولور **قول** وان اقتصر معه على ما ذكرنا
 فهذا قدر بكفيه من المعرفة الحاكمة على عقله فيلحق بالمعارفين
 ويعرف عند ذلك ذوقا فلم تقتلوهم ولكن الله قتلهم وما قتلهم
 الا لحدید والضارب الذي خلف هذه الصورة فيا المجموع وقع
 القتل والربي فيشاهد باصولها وصورها فيكون تاما فان شه
 النفس كان مع التمام كاملا فلا يري الا الله عين ما يري فيري
 الراي عين المرق وهذا قدر كاف الله الموقوف اكر عارف من بوره
 مقام حرس ايله مرتبه مذكوره يا اقتضا ايدسه كه اول مرتبه صور
 طبيعته ظاهرا و لان اصولك كشف و شهودي در كه و هر حكم كه
 فرعون اصلنه تفرغتك معرفتي در بس بومقام شهود و معرفه
 عارف اولان كفايت ايدر و عقليتها كمالا و لما غطاه و هم دد خلاص
 ايدر و عارف زمر سنه ملحق اولور مباي افعالا تحقيق بولور
 و هر فرعك اصولنه ارتباط ذوقا و شهود ادر اك ايد و ب
 فلم تقتلوهم ولكن الله قتلهم معناس و راي نظردن نور يقين ايله
 كور كه مراتب وجوديتك جميعا حقت ظهوري و بظاهرا
 كونيه ده افعالك و سايط ايله اندون صدور ي نه و هله در تا كه
 و سايطدن فعل نفی ايدر و جلد سي هو ايجون اثبات ايدر اكر مراد
 متيده قابل حدید و ضارب شدريد در كه خلف صورته اولان
 هوية الحق اثر يدري بقتل و ري مجموعدن حاصل اولوب و عارف
 من بوره و قلد عارف اولد و ني كي اصول اشياي جميعا يني هقا
 مجرد ده كونيه في صور طبيعته سي ايله شاهان ايدر و ب جميعي
 امور تمام اولور بس اكر حقايق مجرد ايله نفس رحمان دخی شاهان
 ايدر ايسه تمام و كامل اولور و هر كورد و كنده التي كور و غير
 كور من جتي راي عين مر كه كور بومرتبه معرفه عارف كافي وصفه جهل

نای در فص حکمة احسانیه فکله لقانیة احسان فعل ما یبغی فعل
لما یبغی در بخود لوازم حکند در اول جلد در که حکمت حکمة
احسانیه دیوتسمیه اولندی تعبیر ترکی ایله احسان لایق اشل
سید تعلقات لایق بی ایله بالجله فعل خیر در کرک خیرات مالیه
وقالته کرک مبرات قلته وقالبته **قول** اذا شاء الاکبر یزید
قاله فالکون اجمع غداق معلوم اولاً که مشیتة ذات الهیته
نفس مقابله اشیا به توصیف در ذلك الشئ کرک اسم اولسون کرک صفة
کرک ذات و ارادت احد جائز بی طرفین ممکن تخصیص در بر مثال
عدم وجودی یا جود در عدمی تر میج کی بی مشیتة مطلق توجه
اولوب ارادة توقم مع الرجیه اولسه و ارادة متعلق مشیتة اولوب
بنهما ده نسبت تقدم و تأخر بولنسه بعیداً و لم یس معنای بیت
اولور که چی ذات الهیة صفة ارادة متوجه اولسه وجود زرق
تخصیصه و عدم اوزرینه ترجیحیة تعلقی اید و بجح تعالی به درق
اولما مجنون بی جمیع مکنونات ذات حق تعالی یغدا اولور غدا
اولما نیک سبی زیر احی اسمایی وصفایه جیشیدن اعیان ظاهر
اولما زالا مکنونات ایله اولور ظهوری مغنیته نیک غدا ایله فاوزیا
سی کی در **لطیفه** تجن فتل انسان که متلاعبا داند در فرایضه
و نرا ذله تقسیم اولنسه دینلور که فرایض برقر به سورخ اولور
عبد باطن و فانی و حق ظاهر و باخ اولور رزق اولوب و کاه
حق عبد رزق اولور بی بعیداً و لمز که بیت اول قرب فرایضه
و بیت تانی قرب نرا ذله اشارت اولور بعد یزید رزق اجمالی
شاد نک مقوله در ان ناصیه مخدوف اولمخ اوزره اصلا
وانرا **قول** وان شاد الاله یزید رزقاه لنا فهو لقناه کما یشاء
ینم اگر حق تعالی بزی مرزوق و مقدر می انسه کند و ذات
غذا اولور زیراً صورته ایله افتفا بولور نکه که بیت سابق
نفسی مقدر و کون اکما غذا لکه اولور دی بیت تانی ده اسر
بالعکس در بر مراعی دخی ان ناصیه مقدر در تقدیری وان
شاء الاله ان یزید رزقانا شاد یکدر زیر احقک موجودایه انجا
سبی صورته ایله اختفایه در غذا صورة مقدر ایله مختفی اولور
که **قول** مشیتة ارادته فقولوا لها قد شاءها فی الشاد یعنی
من وجه هویت غیبیه ده مشیتة عین ارادته در لکن ارادته تقدم

رتبه

بعد قرآن در موضع استعمال ارادة تنبع
اولسه ارادة تجدد ایجاد و مدو متعلق
ایدر اعلام موعوده انما مشیتة
ایجاد و اعداء متعلق
اولوب

رایتیه وارد پس ارادته و مغایر مشیتة قاتل و لک که اگر مغایر اولما
مشیتة ارادته تعلقی ایدردی و ارادته متعلق و مقول مشیتة بی
اولور دی بالجله بنهما ده نسبت تعلقی اظهار مغایرته کفایت
ایدر مصنفه قرأت اولسان بنسخه ده بیت مزبورده لفظ مشایخ
بممله ضبط اولمشدر یا نرا ده دن مضرد بی اوله یا خود نرا ده
اسم مقول اوله صیغه و مزید فیه اوزره اوله خلاف قیاس
اوزرینه اتابیت ثالث فتح نیم ایله تصحیح اولمشدر شلانی دن
مصدر بی اولمخ اوزره **قول** یزید زایده و یزید نقصا
ولیس مشاوه الا المشاء یعنی صفة ارادة وجودک ماهیة
زیاده سی اقتضا ایدر که ایجاد اولور اما مشیتة نفس ماهیة
تعلقی ایدر وجودک و عدم در قطع نظراً ایدر بی متعلق و ایدر
اولور که مشایخ مشاعر در که در آتا ارادتک متعلق بتقدم
اولور تاکه بین المشیتة و الارادة فرق ظاهر بولنور مشابیت
مزبورده فتح ایله تصحیح اولند و بی ابطال الزوم دفع ایچون در
ابطال اکثر قافیدر **قول** فهدا الفرق بینهما الحق و من
وجه فینهما سوء یعنی وجه اختلاف دن مذکور اولان تقدم ذات
و متعلق لرتنیک ایجاد و تقدیری مشیتة ایله ارادة میانینی فرق
اتما وجه اتحاد دن که جهة هویة غیبه در یکی بی دخی بر ایدر
قول قال الله تعالی ولقد آتانا لقمان الحکمة و من یوت الحکمة
فقدا وئی خیر کثیراً فلنمان بالنقص ذوالخیر اکثر بشهادة
الله به ذلک یعنی الله تعالی حق لقمان علیه السلام ده اعطایه
حکمة ایله منت اندی و قیداً تریکه حکمة اعطا اولسان خیر کثیر
اعطا اولمشدر اولور زیر احکمة محقق خیر در بی لقمانک خیر
کثیر صامیه اولور و فی نفس قرآنله و شهادت رب منان ایله ثابت
اولدی **قول** و الحکمة قد یكون متلفظاً بها و سکوتاً عنها
و حکمة کاه اولور که تلفظ و تعبیر اولنور احکام شرعیه که آیت
واحادیث دن مأخوذ در کاه سکوت عنها اولوب اندی
خبر و برکن و تعبیری و لفظی اولما زاسر الهیته که نا اهل
ستور اولور **قول** مثل قول لقمان لایته یا بنی انرا ان تک
متقال صفة من خذل فتکن فصحرة اوی السحوات اوی الارض
یات بها الله یعنی لقمان حکیمک فطالی شفقیة در که اغلیقو غم

دن

در

دن

اگر صورت عليك صغر قد رده جبهه و خردل آغزي اولسه اولدغى انصفاه
 امكانه دن مثلاً جوف صخره صتمان نجفى يا حذب و معقل ارضه محو
 و محفوظ اولسه مين محاسبه ده حق قبالى انى انصاره قادرا و نور
 و سلسله و معلوماتى منتظم و حاضر قيلور لطيف خبرد كه صفه
 نسبتاً مرزكور سبل و يسير در **قوله** هذه حكمة منطوقها و هي ان
 جعل الله هو الاتى بها و قرر ذلك في كتابه ولم يرد هذا القول على قائله
 بس حكمة منبوه حكمة منطوقها و هي ان الله تعالى حق تعالى انى قلدي و حق
 دني كلام منبوه في كتابه تدق براتدي و قبول اتدي و عقلاً و شرعاً قوله
 منبوه في قايده مرزدايله مردود انما دي **قوله** و اما الحكمة للسكوت
 عنها و علت بقرينة الال فكونه سكت عن الموعظة اليه يتكلم الحجة فما ذكره
 ولا قال لانه يات بها الله اليك او الي غيرك فامر الال يات
 عامته اما حكمة سكوت عنها كه قرينه و حاشية ايله معلوم اولمشد
 لقان كه مبهمة مذكوره ده كه ايتا اولند و غند سكوتيد مرزدايله منطوق
 صريحاً ذكر انما دي بغير او غند مين قيلد يات بها حكمة مبهمة در ذكر اندو
 كند كه ايتا ايتد و كند سكوت اولدي نه ساكه ايتا ايتد دي و نه
 غير كه ايتا ايتد دي پرايتاي محوم او زرند ارسال و اطلاق ايتدي
 نه يقين اتدي و نه تقصيص اتدي نتكه اني و مائة في تعيين اتدي **قوله**
 و حصل الموتى في السموات او في الارض تنبهاً لينظر اننا ظر في قوله
 وهو الله في السموات و في الارض بغير مبهمة مذكورة في سموات و ارض
 موجود اولي شرط ايله موتي به قبلي و قدرة حق توسيع دائره
 وجود اتدي و تبينه قبلد بكة ناظر في السموات او في الارض قوليه
 نظر ايدوب و ذهبن بوقولدن وهو الله في السموات و في الارض حق
 انتقال و كذب ايدوب و قناكه حكمة منطوقها و هي ان موجودات خارجة
 عليه اشارت اولوب و حكمة سكوت عنها دن مقابله اولان
 موجودات عليه غير خارجيه نه دلالت اولدي ايسه نكنه يخران
 و حكمة لقان بقرينة افاده قبلا بكة حق تعالى من حيث الذات و الصفات
 عين جميع معلومات اوله نتكه بيور **قوله** فينه لقان ما تكلم به
 و بما سكت عنه ان الحق عين كل معلوم لاق المعلوم اعم من الشئ
 فان انكر انكرات بغير بن لقان متكلم بها و سكوت عنها ايله
 تبينه اتدي حق تعالى هر معلومك عيني در زير معلوم شئي دن
 اعم در شئي موجود مخفى در معلوم وجود و عدمه فهم در بر معلوم

معلوم اولدغى انصفاه
 ايتا بغير ذاتك صاطم اعتبار
 عبارته بغير ذات حق اصيل
 و ارفع و اسفل مواضع برقم و زرع
 بوقدر كه اكانات مل و محيط اوليه
 و هو بكل شئي محيط
 سحره

اعلاه

اعلاه نكرات در كه بودند اعم مفهوم بوقدر كه ممكنه شاماد
قوله اعم الحكمة و استوفها ليكون النشأة كاملة فيهما فقال
 ان الله تعالى لطيف في لطافته و لطفه ان الله في الشئ المستحق بكذا الخ
 بالذاتين ذلك الشئ بعد نشاء لقائيه حكمة و معرفة بالله كامل
 اولما يخبرون حكمتي تنعيم و ايتنا قلوب ان الله لطيف دذي بس لطافته
 صورته سندن مثلاً زيدا يله مستحق اولان شئي دن خبر خبرند در
 و لطف معنوي سندن حيوان ناطق ايله محدود اولدغى حاله شئي
 مرزبوره معني عين در لطافته صورته مناسب كورج لطيف معنائه
 ملايم كوروب و برن شتمائه برن محدود و مقابله ذكر اتدي كنده
 لطافت و آرد در **قوله** حتى لا يقال فيه الا ما يدل عليه اسمه بالنواطي
 و الاصطلاح بغير واحد ساريه ده هر كز تبين صوري و معنوي ملحوظ اوليه
 اولما زرع و خجود كه شئي و مذكوره ده مقول اولما زوشي و مرزبورا و زرند محمول
 اولما زالا بر مفهوم مقول و محمول اولور كه شئك اسمي و مضمونه دلالت
 مطابقة و اصطلاح ايله دلالت ايدوب عين واحد حقه دلالت ايدوب
 هر كز بونلرده مقول و محمول اولما زوشي تماذاته و تقدس شانه **قوله** يقال
 سماء و ارض و حجره كه ارضي خط اولوب و ارض دن عالي اولان جزء مقول
 اولان بر مفهوم مدر كه اسم موضوعي اكا نواطي ايله يا اصطلاح قوم ايله عصر
 ايله دلالت ايدوب و اكا مقول اولور محمول قالور و هذا اسماء دنبلور بارض و
 صخره دني كذا **قوله** و حجره بغير صخره ده نظروف فرضا و ثنائ شجره فرد
 دني مقولي اسم مذكورك بالمطابقة دلالت اندو كه مفهوم در **قوله** و حصول
 و ملك و رزق و طعام و المين واحدة من كل شئ فيه بغير حيوان و ملك
 دني مقول لبته بويلا در اما بوايكي بيه داني معتدي و رزق و طعام و غذاد
 و حال بويلا جمله ده ساريه اولان عين بر لطيفه ده در هر بر سندن ايفعل
 انتزاع ايدوب و عين مرزبوريه دلالت و معنا و مفهوم بونلرده مقول
 دكل در بر حقيقة و بر شئ اقتضائه بوقدر كمال لطافته سبي **قوله**
 كما يقول الشاعر ان العالم كله مما نل تلجوه هر جوهر واحد هو عين
 العين واحد ثم قالت و يختلف بالا عراض و هو قلوبنا و تختلف و يتاكر
 بالصورة و النسب بغير تبين بعد سابقاً مرزكور اولان نواطي و محدود اصطلاح
 حرك الاجال ايدوب كه تبين اقاليم اولسه دن نايبه اولان اما حده و اصطلاح
 تفصيلي اولوب تباعد از منه و تقتضيات از منه ايله اولانك مثاليه اشائ
 قويه در كه عالم جوهر تبين مماثل و جمله بيه جوهر واحد بالاسم در دير لر

د
 زير حاصل المصدر كنه نظمت
 تعلق تصور اولان نفس صدر
 و كذا مراد تبينه تعلق در عالم
 راجحه سحره

نكاته بغير بهايه ظرف و فضله
 اولان بغير سب و ارض سحره
 هو و صخره بغير كه مع
 مع جو مع

كك هذا اسماء و زيل في الحقيقة
 او زرند محمول اولان مدلول سمار
 و شمس و كذا زير التفكك محمول و
 موضوع اولما قاش سندن كذا
 سحره

ك

بمعينه بزم عين قائم بالذات واحد دريد و كز در عين اشاعه
 جوهر واحد اعراض مختلفه ايله افتلا ف بولور دكلري بعينه بزم عين
 واحد كثره صور و نسبت ايله مختلف و متكثرا و لوب حقه بعض صور و
 مختلفه و متكثرا و لوب حقه بعض صور و نسبت ايله بعض آفزون تميز اولو
 دد و كز در **قوله** حتى يقال هذا ليس هذا من حيث صورته او غرضه
 او مزاجه كيف شئت فقل حقه عرض صوفيه ده بوشيك بر شي غير در
 ديناور صور حقيقتن بزم عين نه كيفيتله قائل اولور شينك اول
 وقت قنغى مذهبده داخل اولور سبك اول **قوله** وهذا عين هذا
 حال بوكه مشار اليه اول ايله شمار اليه ثانى عين واحد در جوهر ندى
 تماثل حقيقتن نكه اشاعه **قوله** ولهذا يوه خذ عين الجوهر في كل
 حد كل صورة و مزاج فنقول نحن انه سوى الحق و نطق ان المتكلم
 ان المسمى الجوهر وان كان حقا ما هو عين الحق الذي يطلق اهل الكشف
 و البصير فمذا حكمة كونه لطيفه يعنى عالم من حيث الجوهر واحد اولور
 در كه عين جوهر هر بر دي صورتك و مزاجك حازن معتبر در بزم
 قولن در اول جوهر ماضود ما سوى حقدر و غير تحقيقد اما اشاعه
 ظن ايد كه جوهر مزبور خود حق ثابت و محقق اوله لكن اهل
 كشف و شهود اطلاق اند و كي محقق غيري اوله عينى وليست كلام
 مزبور حقك لطيفه اولد و غناك حكمتى و غنى به در كه لطف سر باي
 ايله موجود اشيا اولور و چشم عاين اول صنع دقيقه عاجز زايينا
 اولور **قوله** ثم نفت وقال خبراى عالم عن اختيار و هو قوله تعالى
 ونبئتكم حتى تعلم وهذا هو علم الادواق بوندن صك لقمان ذات
 حق صفة خبرايله صفتلري يعنى اختيار جهندن عالم در دي اختيار
 اشياى بطريق الخبر و البيان بلكدر و محصل و سيله فظاهر ايله قال
 اولان علم ذوقيد كه قوايله و الايله محصل اولور حضورى دكلر
 كرم بحسب التوحيد الصرف بودى حضورى به مصروف اولور **قوله**
 فعلم الذوق معيد بالقوي بزم علم ذوق قوايله مقيد در زير ذات
 علم مذوق ذوق امتزالا قواير روحانية و جسمانية ايله بالواسطه
 ذوق ايد **قوله** وقد قال الله تعالى لخبر اعنى نفسه انه عين قوى
 عين في قوله كنت سمع وهو قوة من قوى العبد و بصر وهو قوة
 من قوى العبد و لسانه وهو عضو من اعضاء العبد و رجل و يد
 فما اقتصرت التعريف على القوي بحسب حقه ذكر الاغضاء وليس العبد غير

هذه الاعضاء والقوى فبمسمى العبد هو الجواهر العبد هو السيد
 فان النسب متميزة لذاتها وليس النسب اليه مقبلا فانه ليس ثمة
 سوى عينه في جميع النسب فهو عين واحدة ذات نسب و اضافات
 و صفات حال بود كه الله تعالى كنت سمعه و بصره قولن مرجا
 نفسن عين قواير عباد اولد و غيغون خبر و يرشيد زير اسمع
 و بصر هر برى قواير عبادن بر قوه در حضور صاحب يد سركوده
 حواهدن لسان و يد و رجل و دنى عطف ايد و ب تعريفن مجرد
 قوايه قصر المتيوب اعضاءى ده عدد و صراعتن در عباد خود قواير
 رحنك غيرى دكلر بزمى استمى عباد نسبت عباد بتد مجردى
 حالن عين حق اولدي لكن عين عباد نسبت عباد بتد ايله تعبدى
 حالن سبت اولما زينه حق اولما زينت سيادت ايله ماضو اولد و
 حالن زير نسب لذاتها متميز در بعض به بعض آفزون نسبي اولما زينه
 عباديه نفس سيادت دكلر لكن منسوب اليه متميز دكلر زير عين
 واحد در هر كز قبول تعدد انز و جميع نسبت موجود قائم بالذات
 و ذات و نسب و اضافات و صفات در **قوله** فمن تمام حكمة لقمان
 في تعليمه ابنه ما جاء به في هذه الآية من هذين الاسمين اللذين
 لطيفا خيرا سمي بها الله تعالى فلو جعلوا ذلك في الكون وهو الوجود
 فقال كان كان التمس في الحكمة و ابلغ بلى لقمانك تمام حكمتن
 در كه او غلنه تعليمده الهين ده آية كريمه ده لطيف و خبراى سمي تود
 و حقيقتى بونلوك ايله سمي قيلدي لكن اگر بومعناي صيفه يكون ده
 مؤدي قيله ايد يكه وجود در عين كودن صيفه ماضى مشفق ايد
 و كان الله لطيفا خيرا سمي ايدى حكمتن اتم و ابلغ اولور ايدى
 زير امك بوايكى صيفه ايله از لن اتصافنه طالت ايدرايدى ماضى
 حقه نسبت اولنسه از ليه افاده ايدرازيه ابدية مستلزم
 اولورايدى اما قل لقمان دن اعتذار قائل در كه مقام تعليمه
 مناسب متعلقه قبول اقرب اولوب معناه خفيف و ساد
 اولنقى انقا التاكدر و شك بوقدر كه از ليه و ابدية معناه
 زياده در و تفهيمى بكلفه مؤدي در **قوله** فحكي الله تعالى لنا
 قول لقمان على الميت كما قال لم يزد عليه شيئا وان كان قوله
 ان لطف خير من قول الله فلما علم الله تعالى من لقمان انه لو نطق
 تمها لتطو بهذا بس حق تعالى قول لقمان نقل بالمعنى ايله مكايه

ي

ایتمدی بروجه ایل که مقولند زیاده ونقصا نه دی اگر چه ان الله لطیف خبیر کلام مقایسه زیر حق تعالی وصفین مذکورین ایضا صافی جمعی انبیاسنه خبر و بر مشردر لکن تعلیم ولدته لغمان تکلم انک ایل لغمانه نسبت ایدوب اندن حکایه قلیدی زیرا حقک معلوم ایلکه اگر لغمان آیتی تیم مراد الله بونک ایل ایدر ایدی بعضی شاعر لاء تشدید ایل لاء شرطیه اخذاتش و جوابی بخذ و فخر قلمش در خلا ف ظاهر در **قول** و اما قوله ان تک متقابل صیه من خردل من یهی له غذاء و لیس الا الذرة المذکورة فی قوله من یعمل متقال ذن خیرا یر و من یعمل متقال ذرة شررا یره فی صیغ متقال و الحیة من الخردل اصغر غذاء اما حقک متقال متقال قولند حکمت لطیفنا صغر متدی ایل اصغر خدا نک و نسبتی و مناسبتی حق تعالی مبالغه هبه خردل مفتدی مناسبتنه غذا قلقد ه فوت مصطفی اعز دیکدر حاصل کلام ایتدیه مذکور اولان غذا هبه خردلک مفتدی مناسبتی من یعمل قولند مذکور اولان ذن در که خلک و ضغیره در پس صیه خردل اصغر غذا اولد و فی ذن و کتر دخی اصغر مفتدی در مراد سوریه زلزله ده اولان ذن در **قول** ولو کان الله اصغر من الذرة لحابه كما جاء بقوله تعالی ان الله لا یستحي ان یضرب مثلا ما بعوضة فما فوقها ثم علم ان الله ما هو اصغر من البعوضة قال فما فوقها یف فی الصغر یف اگر عرشه وجود ده ذن در اصغر موجود مفتدی اولان ایدی و غذا قسمین صیه خردله دن کتر موجود بولونه ایدی الله تعالی ان کتور ایدی نه که ان الله لا یستحي ان یضرب مثلا ما بعوضة **دیدی** بعد بعوضه اصغر ذن و ایلد و کتبه علی تلک ایدر کس صغره ما فوق ذن ذی ذکر ایدی **قول** وهذا قول الله تعالی فی الزلزلة قول الله تعالی ایضا قاعلم ذلک یعنی مذکور اولان الله لا یستحي ان یضرب مثلا ما بعوضة فما فوقها قوی الله قولیدر که ذلک سور زلزله ده واقع اولان دخی الله قولیدر پس بر ایکی قوی الهک ایدر کس معلوم ایدر و نکته سن تذکر ایلکه بعوضه دن تری و زریه اقتصار نه نکته ایجو تا که کلام فهم اولونه نه که سور **قول** فحقن لعالم ان الله تعا ما انتصر علی وزن الذرة و غنه ما هو اصغر منها فانه جاء بذلك

ند

علی المبالغة من تحقیقا بزبیلور ز که حق تعالی او زان ذن در اصغر و ارایکی وزن ذن ید اقتصار انما دی زیرا اگر ذن در صیغ موجود اول ایدی حق تعالی مبالغه ایجو انی کتور ایدی بعد ان تک متقال صیه قوتند نکته آیه زلزله ده اولان حکم مجازاتک لغیر و قطیر و قوعنه تنیه در ساری تأمل اولوتد بوجمل ذن نک اجزاء صغیره یه ایل اعراض اولمز زیرا مراد بر اسم ایل سما و سمین اشیاده بوزن اصغر بولمز دیکدر و الله اعلم بکلام مقام تنزیه دن تأدیب مع الله در نه که فحقن لعالم تعا تشبیه دن ایدی **قول** و اما تصغیر اسم الله فتصغیر رحمة اما لغمانک او غلغ اسم تصغیر ایل ادا نک حکمت اخذ ده رحمة و عاطفه میل ابوة در **قول** و لهذا وصاة فيه سادته اذا عمل بذلك و اما حکمت و صیغه فی نهیه ایاه ان لا یشرک بالله فان الشرک الظلم عظیم و لطف و عاطفه غم سیدر که او غلغ سبب سعادت دنیا و آخرت اولان اعمال صیه بی القا متدی اما شرک دن نهینک حکمتی او غلغ تبنیه زیرا شرک ظلم عظیم در فیض حد حکمتدن مبالغه ایل تجاوز در بعضی اما نک جوابی بخذ و ف اخذ ایدوب فیه لا یسنه دیکدر دیشا اما سایر شراح سکوت امتشطر ظاهر فان الشرک جمله سن جواب فهم امتشطر در **قول** و المظلوم المقام حیث یقتضی بالانقسام و هو عین واحدة حال بوجه مظلوم اولان مقام الوهیت شرک انی تعدد متعلقات سببی الی منقسم قیلوب و انقسامه بقوت امتش در بر نفی مزبور حد مقام دن تجاوز در زیرا مقام مزبور عین واحدة در تعدد متعلقاته تعدد قبول اعز زیرا تعدد غیري اکا الوهیتد اشتراک به دن عبارتدر بخود باطل در **قول** لانه لا یشرک معه الا عینه وهذا غاية الجهل زیرا مقام مزبور ایل شرک و لمز الا عینی شرک اولور زیرا هر موجود کما کما شرک فرضا و تمشدر فی الحقیقة آنک عینی در و بر شش عینی و شرک انک خود عین مهل و غانه حماقتدر **قول** و سبب ذلک الشرکان الشخص الذي لا معرفة له بالامر علی ما هو علیه ولا یحقیق الشئ اذا اختلف علیه الصورة فی العین الواحدة وهو لا یعرف ان ذلک لا فتلاف فی عین واحدة جمل الصورة الواحدة مشاركة للمری فی ذلک المقام فجعل کل صورة جزاء من ذلک المقام و معلوم فی الشرک

م

در

ک

ان الامر الذي يخصه بما وقت فيه المشارك ليس غير الامر الذي
 يشارك اذ هو لا خرفا اذا ما تمه شريك على الحقيقة فان كل واحد
 منها على قطعه مما قيل فيه ان بينهما مشاركة فيه وشرك مذبور
 سبي كاي اول مقام الوهيتي كما امر مشترك فيه در صور مشتركا بحول
 تجزيه وحصص انك ايله اولور مثلا بر شخص عاي تجوب كه انك نفسه
 الامر وحقيقة شبيه على ما هي معرفتي وشهودي اولسه فحي اكا
 عين واحد ده غايش ايدن صور مختلفه كونه حال بوكه اول شخص
 تجوب اختلاف مزبور عين واحد ده اولد وعين بلسه وولور
 معدوم موجود نما اولوب اول عين ياي ايله باي ايدركن فهم
 المتسه اول صور دن بر صور اميزا مزبورده مشاركت
 قياور مقام كاول عين واحد برين الصور بين تقسيم وتجزيه
 قلما غل مثلا عين مذكور كه وجود مطلق در هر بر صور ايجون بر جزو
 بر مصفا غلما كلا بوجود امر معلوم وحقق در كه اول احد شريكين
 اعتبارا وندان ده فرضا وندان مقصد وحيكه مشترك فيه فرض
 اودنان مقام دن كه اول مقام وجود مطلق اولسه بوكاه مقصد
 مخصوصه در اول شريك آفرده اولان جزك وحصصك عيني دكلدر
 زير آهر بر جزو حصصه مقية احد شريكينه مخصوصا وانشروهر بر
 اول شريك فيه اعتبارا وندان مقام دن مقصد سبي ونصبي ايله قايلا
 بل كما اول امر مشترك فيه قابل تجزي وحصص دكلدر نهايه الامر
 هر بر نه نسبت خاصه سبي واضافه من وجهي اوله جاهل جزو ده دن
 اني مشترك فيه بر نلري مشترك ظن ايلر **قول** وسبب ذلك التركة
 المشاعة وان كانت مشاعة فان التعريف عن احدها ببال الاشاعة
قال ادعوا الله وادعوا الرحمن هذا روح المسئلة سابقا مذكورا اولان وب
 ذلك جعله معطوف در بينه وسبب ذلك تارة تجزيه الامر المشترك
 فيه وتارة اضري المشترك المشاعة ديمك در بينه كاه سبب بر امر عاي
 انفساي ايله اولور نه كه مذكورا ولدي وكاهي سبب شركة مشاع اولور
 او مشترك فحق شريكين ميانند مشاع قلما غل كه شريكان اكا على سبيل
 البديل متوآدر ولا يودي باطل در زير شركة اگر چه امر مشترك مشاعة
 سببا بل مشاع ايسه ده البتة امر مشترك فيه ده احد شريكين آفرسن
 تصرف وناظر اشاعه سبب اولور واول مشترك فحق شريكين مختص قيلري
 بصورت مزبور بر باطل والحياق امر توحيد ده روح مسئلة ولبالب

قول

قول مزبور در **ركه** قال ادعوا الله وادعوا الرحمن قاياما تدعوا فله الامانة
 الحسني يعني شركة في الحقيقة شركنا سبي در وكلاء كثيره دن هر قنيتي
 ذات اهديت جامعة دعوة اتسك كلا شتد مشترك در سبي سما جله ذات
 واحد در تفاوت افتلا فدن منزلة در اكره بين الاسما بحسب المفهوم
 فلا في وارسه ذات جسته كز سرتب انز **فرض حكمة** اما نسبة في كلمة ها
 رونية امامة على الاطلاق القاب خلافت دن دروهر رسولكه مبعوث الشيف
 اول خليفه واما ملاك ايماق هرونه نسبتك جكتي هم جانب فقيد بالذات
 هم طرف موسي دن بالواسطه ولما غل اجتماع ههين دن قوه واشتاد بولور
 در كه شرف انصاف نشرفه لا يوق كور لذي **قول** اعلم ان وجود هرون عم كا
 من فضة الرحمة بقوله ووهبنا له من رحمتنا يعني موسي عليه السلام اخاه هرون
 نبيا فكان نبوته من حضرة الرقوت فانه اكبر من موسي سا وكان موسي عم
 اكبر منه نبوة معلوم اولكه وجود هرون عم حضرت رحوت دن ايدي
 ننه كما الله تعالى رحمتوز دن موسايه عم قرنبايش هرون بني وبرديت
 امتان ايلر دي ظاهر اذ ات هقه مضاف اولان رحمتك مبالغة ايلان
 شبهه قلز وشتا اكبر اولو شفقة او فريته ايجاب ايدر موسي اكره نبوة
 اكبر ايسه ده لكن جنس الخلق اتدي رحوت فقلوت در جبروت وملكوت
 كي صيغة مبالغة در وهرونك مبالغة رحمة دلائي حرف هائيه در
 حاضره دلايت ايدر حاضر ظا ولما زال اسبب نور ايله اولور قلب بقيه
 عروق هار وندر نور ايسه ظاهر وجود وجود ايسه رحمة منسطة
 بعد موساد دن غالب حال تسلط قهر و غضب هرونن اكره خلق رحمة ورقة
 اولدي ايسه سوال موسا ايله امر نبوتن شريك اولندي تاكه مزاج نبوت
 اعتدال وجليوت عايمه ايسه كمال حاصل اولد وهرون سنا اكبر موسا
 نبوتن اكبر ولما غل مساواة وعذالت بولورنه **قول** ولما كان نبوة
 عن حضرت الرحمة لذلك قال لاجيه موسي عم يا ابن آدم فانه مضافا
 بامه لاجيه اذا كانت الرحمة للام دون الاب او فري الحكيم وفتاكه
 هرون حضرت رحمت دن اولدي ايسه هرون موسايه اول فطاب اضطرار
 يا ابن آدم ددي وموساي امته نسبت اتدي زيرا اخ لاي واتم ايدي
 ابنه نسبت اتادي مع هذا خلقند ن نسبت ابوك ايدي بر مقصور هرون
 خطاب دن طلب رحمة اولد ونجون نسبت خلقند مرا اتم ايدي زيرا رحمة امته
 مخصوص اولوب اب ايجون اولو ملكن او فرد ربيعا امته متبا اولان
 انزفة وعطوفيتن ابلغ واكثر در فقير ايد وربي حكمت عقليه سبب بورد

قصه هرون
 قصه عزير السلام

رقة ورحمة امور انفعاليته دندراينى ايسه معنای انفعالده
وقبول اثرده مطلقا مرجحده اكثر واكثر بي اظهره **قوله**
ولولا ملك الرحمة ما صبرت على مباشرة التربية **بني** اكرامده
كحال رقة ورحمة اولاسه اثناء تربيته يولدده اولاد شدايد
وزحمته بجنه صبر ايدى **قوله** ثم قال لا تلخذ
لحييتى ولا براسى ولا تشمت بي الا عداؤى فهذا كمال بل كل واحد
منه نفس من انفس الرحمة وهرون بومرتبه تطفد صكر الحيد
اخذاغه وباشوي چكه ديولوا ورايدى وموسى عليه السلام
هرون عليه السلام صاچندن وصفا لند چكوب غضبي كجزايدى
زير آسب غضبي حمة دين وفوت كمال وهرون دن توهم تقصير
واعمال ايدى وبرجمله هرون هضم ايدوب اما شامة اعداد
نجر ايدى مرتبه بصبر وحسن وخلق ايجو بوقدر اولور كه
بوتلركه هر برينه انفس رحمتك بر نفس اتقي در كه طوق نفس
بشده بوكا ساس اولماز بوجوب در كه مزبور غضب وساره حكمت
و ادب اول **قوله** وسبب ذلك عدم التثبت في النظر فيما
بين يديه من الاواح التي القاها من يد يه فلو نظرتما نظر
تثبت لوجد فيه الهدي والرحمة فالهدي بيان ما وقع من الامر
الذي اغضبه مما هو يرى منه والرحمة بافيه فكان لا ياخذ بحيته
براي من توبه مع كره وانه اسى منه يعني موساد صا در اولاد
غضبك سبي واخذ لحيت هادونك باعنى موساتك الذل الفاد
اندو كه الواحه نظره تبي وتوقيى اولماذ وغير رفيق ولا يح
اولور كه عدم تثبت غضبته سبب اوليه بلك غضب عدم تثبت واخذ
لحيه به داخا ولد بس غضب عكس متقدمه عاقبت امر عدم علمده
مطلقا زير غضب بر فضل نفسا في در كه بلا رؤيه ونظر سرعه مركبا
ايدوب واكر تامل اولسه غضب عدم تثبت سبب اولور تبه كه عدم
تثبت غضب سبب ايدى وبالحمله غضب هم سبب وهم متب اولور
جايزد زير موسى عليه السلام اكر الواحه نظر اولسه ايدى وتثبت
اولسه ايدى رحمة وهرايه بولور ايدى بنيه قندرا تبه هرونكه
عذر منه واقف وقوم بيه اسرائيلك اكا عذر بيه وعبادة
مجدل عجللر بيه مقتدي اولور ايدى وملايناسل كوزكون
كندون اسن واكبر برادرك صاچندن چكوب تغير بربليغ انرا ايدى

اكر صاوضاع انبا صلوات الله عليهم مكنه خفية دن خالى ولما زلكى غفلة
بشيرة ايله بلا رؤيه تحمل ومرة قبله مصدر اولور داخى جايزد ربا
الله تعالى وتقدير قوله فالهدي بنيه بيه ايدى اول شيتك بيان
غضب موسى عم ايدى هرونك ذبتي اندر بوي ايدى دني رحمة كدو
مكتوب ايدى هارون دن موسى به رحمت ايدى **قوله** فكان ذلك من
هرون شفقته على موسى لان بنو هرون من رحمة الله فلا يقدر
الا مثل هذا **بني** هرون عليه السلام دن بوسبر وثبات جبلت افي موسايد
شفقت ايجون ايدى موساتك حمة ديني سبيلور ايدى بنو هارون
رحمة محضه دن ايدى مزاج بنو موسى عم اعتدال ايجون كاشرا ايدى
بس ايدون صبر ورايدى الا صبر وقرار زير تفرقة ظاهره ككندو
خلافتن كاشرا ايدى هرونك رحمت ورقندن ايدى نته كه موساتك تفرقة
سبب اجتماع ايدى بونك مثالي دولة محترية ده ايدى الله تعالى و
وايدرها نمان حصة عمر ايدى رضي الله تعالى عنه زمان على عثمان
در كه تفاوت ما بين زمانين بالجمع والبيان ظاهره فاضل در زير
طبيعت ثبت نشنت واخلاق وخلق صلاية واجتماع وانتان
قطعه اولما سد درست ولطفله هر كار زير بار غلظم اولوب
درشت اول **بني** سموتري بوليت ايدى مقبره سن عرضو كنه صقل خار
يشنت اول اما ظاهره صا فن غفلت انه كه بوجله نك هر بوي برا سبه
مظهر اول مظهر اولور وني اسبك حكنه وفخره مطيع ومضطر در ذلك
تقدير العزيز المليم **قوله** ثم قال هرون لموسى عم اني خيت ابي
تقول ان فرقت بين بني اسرائيل فجعلت سببا في تفريقهم فان عباد
العجل فرقت بينهم وكان منهم من عبد اتباعا للسامري وتقليدا
له وسنهم من توقف عن عبادته حتى يرجع موسى اليهم فيسألون
في ذلك الخشي هرون ان ينسب ذلك الفرقان بينهم اليه وكان موسى
اعلم باكر من هرون لان علم ما عباد العجل بالعلانية الله فصر
قضى ان لا يقبل الاياه **بني** هرون موسايد وويك بن خوف ايدى
سن بيه تفرقة بين اسرائيل سبب اطييس وحقيقت دينك بريشا تلغي
بين صنفهون شكست بله سن ككن حسب حال بوظنك خلافتنه دال
در كه دعوي سامري ايدى بجه عباد تدر سبب تفرقة بجمع ديانيت
اولان زير بعض مقلدين بني اسرائيل دعوى سامري به اتباعه تركت
مبين ايدى بعض آخرين افتاد وادي و نرد و جهالت وسر نهاد

ده

در

تبه تخت و ضلالت اولوب کین عبادۀ مجلده مجله اغیوب توف زنگ
 دین هدر آده اظهار تکلف ایدوب رجوع موسایه نظر اولدی یا مقلقه
 سؤال وظلمه مشکله رخسار یقینده کشف قناع وهم و خیال تدبیر
 هرون قورقیدی که بوفرقان قوم اولان فساد حمله یه کند و یسنا
 اولونه انما موسی دم نفس الامرده هرون عالم و مرتبه و کلامت اکر
 ایدی زبرا اصحاب مجمل فی الحقیقه غایب مجمل اولما دقلری نه نفی نظیف
 و قیسی ترک الانبیه والا یاه ایلد عالم و اکام ایدی **فوله** و ما کم
 الله شیء الا وقع و کان عقب موسی اخاه هارون لما وقع الامر
 انکاره و عذم اتساعه فان العارف من بری الحق فی کل شیء
 و حال بوکه حق تعالی برشی حکم ایدی الا اول حکم واقع اولدی
 و عدم مطلق در جبرین کلامی بی قضایه مزبور احکام تکلیفی
 ایجابیه به مقصور دکلدر که دایره عالم کون و فساد ایلد مقصور
 در که بلکه شامل جمیع ممکن اولدی حتی مقصود اهل ظاهر که قضایه
 وقوع مقضی اقتضا عز دیو قوجیه محتاج اولان بلکه حکم تقدیریه
 دخی عام در زبرا مذهب مشایخ شکان شفیق بود که جمیع محتملات
 کلمات قرآینه مراد الله اوله ماد اکر شرعا مانع و عقلا مزاج اولد
 مخصوصا انوار کشف ایلد غطاء شبه مکشوف و از واق دماغ
 معرفت و شهود ایلد معروف اولان بومادی حکم عبادۀ فی الحقیقه و
 حقه مقصود و بوجهله عابد اولیا ادرکنده مقصود در بی
 حضرت موسایک هرون علیه السلام عتباتی انکارین واقع اولان
 قصور فضله اضطراب اذعاندر و ضیق شرب توجید و عرفانده
 ایدی که مزبور تفرقه د کونیه و بریشانی صوریه به مساعد و قبول
 کوسا ترمیدی زبرا عارف اولدر که حقیقی هر خبر کوره بلکه حق عیان
 هر شیء ایلد ظاهر وجودی مظهر ندر تمیز و خالی نوردن تفریق
 و تیرین اغیوب بلکه کمال فیض قدسیدن نفسی خالص نمایان قبله
 و طی طواید و ادیه بقرین ایلد قایل متقابلین اولان نشکیر مقامه
 صاحب لری بیور **نظم** لازم فی شمسها ظل السوی فی ظل
 و هی شمس و هی فی **فوله** فکان موسی بری هرون تربیه علم وان
 کان اصغر منه فی السن و لذلك لما قال هرون ما قاله جمع موسی
 الی السامری فقال له ما خطبك یا سامری بی بی فاما صفت سن و ک
 الی صورۀ الجمل علی الاختصاص و صنعک هذا الشیخ من جلی القوم

فان فی شمس همداد سواد ظریف
 لیک نقاش شمسیت فی لیل شی

حق/قدر

حتی اخذت قلوبهم من اجل اموالهم فان عیسی دم یقول لیلی
 اسرائیل قلب کل انسان حیث ما لهم فاجعلوا اموالکم فی السماء
 لکن قلوبکم فی السماء پس موسی دم بحسب العمل فی هرون
 ایدی اکر بحسب السن هرون دن اصغریسه ده بسن بوندن
 معلوم در که عالم حدیث السن سطح جاهله ناصح متقدم اولان
 اما هرون دخی بحسب الخلق فی موسی ایدی که هرون اولسه
 موسی هلاک اولور ایدی لولا علی لهلك عمرک و موسی بزنی
 هرون اولدر و غندد که هرون موسایله متفادلس تمام اندر کدر
 موسی فی الحال سهولت مقابلدن کجوب سمت سامری به رجوع فقط
 غناب اینه شروع ایدوب ددی که ما خطبك یا سامری یغی بوسنک
 ضلال و خطبک و خطاء فاحش که باعث نه درای سامری دیقین
 و آله مطلقند نه تیز رجوع اندرک و نه عجبا مر باطله عدول اندرک
 ضومضان و عجله انشرف بیکری بر لیا داک و ضومضان جلی قورم
 یوسجی ضیع بدکله مصنوع ایدرک بکر بونلرک قلوبنک قطع لرندن
 آلوب ضعیفله بوضوحه مقلوب اندرک که بونلری حکم طبیعت ایلد
 مالرنیه مایل و مال بیزت امور دن معرض و صوب صوابدن
 تمایل و بخا و ز قلدک فقیر بر و برین کلان طایفه بر و برین عالم
 طبیعتن تم یقر مخصوصا لجم مجله رغبت لری سایر لجومدن اکثر اولدر
 بر سر و مخصوصا عیسی دم بو طایفه کتاب اخیله قطاب ایدوب
 بیورر که انسانک قلبی البتد مالی جانبینه مایل در بر اموال کز
 لوجه الله بذل و تصدق ایدرک و صرف طریق علم و معارف عالم
 قلدک تا که جلب قلوب فقرا و صلیا ایلد بالذات و بالواسطه ایلد
 سموات و فتوح قلدن و عالم علویدن نور افشوح و سنووع بولدن
 بالجمله ما کز سماوی اولدی و بی بک میل کزدنی سماوی اولد معلوم اولان
 هرون علیه السلام کز رب جز بنیه عبادت انکاری بنوی میشتدن
 مقدر عامۀ انبیادن بهی عبادۀ اصنام سوکده و مشد و اول کلشن
 لکن موسی علیه السلام هرونک بر مقاس انکاری انکار محبوبین
 ایدرکین کشف ایلد بکن ایدی و عتاج عتاج بتیه و ارشاد ایدی
 تکیل نقصان اچون زبرا انکار اولیا و انبیاء عبادۀ اصنامدن
 انکار عوام محبوبین که دکلدر بینه صورۀ خاصه و جلای معین
 ایلدی تغییردن تخلفن قصد اندر زبرا جلای مخصوصه اقرآر

که در

و مظاهر باقیه به انکار ضلال اضرو و طه فساد دیگر در بر **قول**
و ساقی مال مال الا لکون بالذات بمیل الیه القلوب بالعباده و هو
القصور الاعظم المعظم و القلوب لما فیها من الاقتصار الیه
ماله مال دیو تمیما و لندی زیرا قلوبک اکامیلی ذاتی و ارد
بسد هنا و خار جان قصود اعظم و ستغای اکرم اولور زیرا
صاحبی بالطوع و الرضا نفسی احب و اکرم یوغ ایکن و قلوب
معظم اولور و بی نیل هر مقصود و تحصیل حوائج اکام مقصود
اولور و بی اچون در مکنه خود افتقار مرزا بندر حاکم صریح
مالکوک حکم صدر ماله در کمالک جاه و قدری کماله در
کامله قهر ملک ذاتی در ماله صفت سلطنت صفا بندر عاقل
ظن ایدر که مالک عزیه تنضم حال اولور و غیور اوله اما عارف
نهم ایدر که مالک صوره کماله متصف اولور و غیور قلوب عالم
ملک اولور زیرا کمال عزیز و محبوب لزان در و مالک دخی کذلک
عزیز و محبوب در لکن قهر و سلطنت و ساطنی ایدر در سری تامل
اولور **قول** و لیس الصور بقاء فلا یمن بها بصوره العجل
لوم یستعمل موسی بحرقه قفلت علی الفیره فخره ثم تسف بهاد
تلك الصورة فی الیم نسفا حال بود صور اچون مطلقا بقا یوقدر
بصوره عجلک ذهابند کلا بد ایدی اگر موسی علیه السلام
خرقنه استحال نشد دخی زوال یولور ایدی بن موسی علیه
السلام غیرت حق غلبه ایدر و ب صوره عجل و رها زنی بحر
طرح و القا ایدر و ب غباری بر باد هوا قیادی **قول** و قال
له انظر الی الهک قسما الهابط یروح البتی التعلیم لما علم انه
بعض الحالی الالهیه لاهرقه یعنی سامری به خطاب ایدر و ب
دبر که الهی که نظرا بله کور که بخاطر و اشنا ایدر زیرا آله
مطلق خود هرگز محرق اولور بعد تسمیه آله ببلغ عالم اهل
ظاهر و نه و تقبیر در اما شیخ اوزره عجل مزبور کتب
بحالی الهیه در بعض ایدر و کینه بتبیه در بر بیت و تعلیم اعز و فقیر
ایدر و بر تبیه و تعلیم ظاهر بود که هر و نه متعلق را تا اثنای
کلام صفره موساتک هر و نه اعراض ایدر و ب سامری به رجوع
اند و کمال الهی سامری به خطاب فخره هر و نه تبیه قصدا و لونه
قول فان حیوانیه الانسان لها التصرف فی حیوانیه حیوان لکون

الله تعالی سخترها لایسان ولا یسما و اصله لیس من حیوان مکان
اعظم فی السخیر لای غیر حیوان ماله اراده بالهوجج من تصرف
فیه من غیر ابائیة و اما حیوان فهو ذاراده و عرض فدیقع منه الا باء
فی بعض التصرف زیرا حیوانیه انسانک حیوانیه حیوان تصرف و حکمتی
ثابت در کماله تعالی ماد و نیخ انسانه مستخر امتشدر خصوصا اصلی
حیوانی اولور تسخیر او فرا اولور زیرا مستقلا صاحب اراده و عرض
اولور متصرف غالبه بطبع مطلق اولور اما حیوان ذاراده بولد و کله
زیرا بعض محله خلا ف مراد در ایا و امتناع ایدر **قول** فان کان فیه
قوة اظهار ذلک ظهر منه الجموح لما یرید منه ذلک الانسان وان
لم یکن له هذه القوة او تصادف به انقاد من لا یرید منه کما
یقاد الانسان مثله لامر فیمار فیه الله به من اجل المال الذي یرجوع
المعبر عنه فی بعض الاحوال بالاحر بسی اگر خلا فی مراد انسانی
تمشیه و اظهار قادرا یسه شریکها و لوب صاحبیه خلاف
و مراد نفسیه میل و مساعرت ایدر اگر قوه مزبور یوغسه یا خود مرادی
صاحبی مراد نه موافق ایه امر نه تابع و منقاد اولور فیه که برانسا
کند و در رفیع الشان مثلنه اجتناب مالی اچون سختر اولور مثلا
اجره ایدر نفس اکا محکوم قبلور **قول** و رفع بعضکم فوق بعض
لیتخذ بعضکم بعضا سختر یا فاستخیر له من هو مثله الامن حیوانیه
لا من انسانیته فان المثلین ضدان فیسخر له الرفع فی المنزل بالما
او بالجاه یا انسانیته ننه کماله تعالی نک قولن نص اولور فیه
بیور حق تعالی سزید درجات متفاوته اوزرنه خلق امتشدر
ناکه بعضکزی بعض آخر محتاج اوله و یوسب ایدر بعضکزی بعضکزی
تسخیر ایدر و ب مابین حصول اختیار و امتزاج قوه و قدرت
بولنوب بقاء صوره لغویت به سبب اولور بر مثل مثل اخری
ماهیه انسانیته ده مشیزکت ایکن تسخیر ایدر من الا حیوانیه
حیوانیه ایدر زیرا مثلین ضدان در الضدان لا یجتمعان
در زیرا ضدیین اثنین در الاثنان لا یجتمعان حکمی بدیهیه قریب
در بسی حکم بود که منزله بی ارفع و اولی افلان ادنای تسخیر
ایدر کاه معرفت و کماله که محبوب بالذات در و کاه قوه جاه و مال ایدر که
محبوب بالمرضدر و بالجلد اعلا ادنای تسخیر ایدر من بر ایدر و کاه
کانه ایکی بی شی و احدا اولور مثلا بر او ک جمعی اها لیس کخدا بیت

ت
ل

حکومتند مقهورا ولما غلبه حمله سبک وجودی مضحک اولوب صوره و آه
کبر بوموال و زره رؤسای بیوت و شرفیه حکمتن مقهور اولوب
رؤسای قریه امراء بلدان حکند امراء بلدان امیرالامراء ولایت حکند و بول
بر لطان اعظم تحت حکومتند مجتمع اولوب نظام عالم و معاش بنی آدم حاصل
اولوب جمله سی سر و حدتدن غیر و جمله سی سلسله ریاس و حدت و تسخیر وجود
ملک و سر خلافتند بر در و الله اعلم بالسرائر بومعنادن در که شیخ
قدس سر زاهد اولدی که آخرهای خرج من رؤس الصلوات حق
الحاجه حدیث سترنه مطلع بولوله زیر مقتضای اصل جبلت و مادی
نخچه در کور لمز سبک آذهاة ائمه مسلمین صدر اول اسلامیه
رفته جاه اجنون راه مستقیم دن تباہ اولوب حتی اخلاص
نفسلرین مرتکب اهانت اهل بیت رسول الله قیلوب ساقط طایه
غفلت و غرور اولدی لایعنا ذی الله **قوله** و تسخیر له ذلک
الامرایا و حقوقا و طمعا من حیوانیتش لا من انسانیته یعنی
انسان افرادنا که اعلانه تسخیر اولور همه حیوانیتدن اولور
یوضه همه انسانیته دن اولما ز زیر تسخیر کمال کامل ایل اولور
بی کامل تسخیر فعل و ناقص تسخیر مفعول اولور فتح خایله یا خود
فقد بقدر مال یا طمع کفایت نفس و عیال اجنون اولور ایکی سی
دایم نقصان و ملازم نفس حیوان در انسانی من حیث حیوان
نقصان و خوف و طمع دن سالم در دنیا تسخیر له من حیث مثله
قوله الا تری ما بین البراییم من الترخیش و اول انسان
رفع الشانه کند و فمائل اولان انسان کامل تسخیر اولما ز زیر
مائله تضاد تضاد ایدر و هی بری ریاستدن مشترک اولور
ریاست ایسه متخیزی اولما ز پس نزاع و فساد لازم کلور مثله
ما بین برایع اولان تخش و عداوة جبلتیه که قوی المزاج واقع
اولانلده اولور اسود و کلاری و کذلک هر مشترک بالنوع او
لرد محال بویله **قوله** لانها امثال فالملکان فذلک زیر بونلر
امثال در و امثال امتداد در زیر ماباه الاشتراک محلتنا ز غدر
نه قدر شدیدا اولس نزاع شتیه بولور احتیاج صفتیه و قرا یه
بوقبله دن **قوله** و لذلک قال و رفع بعضکم فوق بعض درجات
فما هو مسمی درجه فرقة التسخیر من اجل الدرجات و بواجله در
نقص شریف تفاوت درجات نازل اولدی پس تسخیر فاعل ایلک تسخیر

لان

نعم

مفعول درجه واحده جمع اولمز لکن بری بره تزام احباب ایلک
نازل الیهم فبهم الدرجات مقهور و تابع اولور و امر تسخیر در
دن نایب اولور **قوله** و التسخیر علی قسم تسخیر مراد للتسخیر اسم
فاعل قاهره تسخیر لکن الشخص المسخیر تسخیر الیه بعد و ان
کاب مثاله الانسانیة و تسخیر السلطان لریاعاه و ان کانوا
امثال لک فخرهم بالدرجه تسخیر مزبور یعنی ایکی قدر بر سر
اول تسخیر در که تسخیر فاعلک مرادی اولور و اول شخص فاعل
مسخر مفعول قصد و اختیار ایل قاهر اولور انسانیته مثله
ایکی یا خود بیدار تسخیری جاه اولور سلطانک رعایا تسخیر
تسخیر کیا اولور نفسک امثال ایکی دفعه جاه و درجه ایل بونلر
تسخیر ایدر کور لمز سبک انبای ملوکدن اولیاة اکثریا انقیاد انزل
نه قدر فرط قوه مائی اولسه مماثلتدن ممتاز اولور و غیور مکرر
و غلبه ایل اول اول دفعی نوع امتیاز در **قوله** و القسم الاخر تسخیر
الجمال تسخیر الرعایا للملک القایم بامرهم في الذات منهم و حمايتهم
و قتل من عاداهم و حفظا من الحکم و انفسهم علیهم و هذا تسخیر الجمال
من الرعایا تسخیر و بذلک علیهم و یتمی علی الحقیقة تسخیر الرتبة فالمرتبة
حکمت بذلک من الملوک من سعى لنفسه و من هم من عرف الامر فعمل انهم المرتبة
في تسخیر رعایاه فعل قدرهم و حفظهم فاجره الله تعالی علی ذلک الشاهر العلماء
بالامر علی ما هو علیه و امر مثل هذا یرکب علی الله فی کون الله تعالی شون
عباده قسم نایب حال و شان ایل اولان تسخیر در مثله رعایا نیک مصالحه
قیام اولان ملکی رعایا نیک تسخیری که که ملک مزبور عیال نلردن دفع
مز را عداوتی حفظ نفس و حایة عرض و مال و مخالفین ایل قتال بالجملة
اوز بر برینه حفظ و ناظر و ملحق تسخیر ایدر بر برینک حکمتی حال رعایا
ملکی تسخیر در اگر چه فی الحقیقة تسخیر بالمرتبة در زیر ملکه حاکم مرتبه مزبور
در پس ملوکدن بفضل شان مزبورده اولان سنی تسخیر ملاحظه
ایدر اما بعضی عارف بکلام اولوب قدر حقوق رعیتی و سر خلافت
حقیقتی ایل فهم ایدر تا که حقت عملندن اجیری اولور علما نیک مقتضا
شریعت و حقیقت ایل هر کس تسخیر مقابلندن ملجور اولدی قری فی که
ایکی سنک دفعی امری علی الله اولور زیر حق عین شون عباد اولما غل
حکم رعایا ده اولور اگر چه عین شون ملوک اولما غل حکم ملکه ایسه
قوله فالعالم کلمه تسخیر بالمال من لا یکن ان یطاع علیه انه تسخیر قال الله

ل

ایله

ی

تعالی کل یوم هو فی شادی پس عالم جمیعاً حال ایله مستخر فاعل در برشی و ک
اکا مستخر اطلاق شریکاً ممکن اولیه نشه که حق تعالی هر آن بر حال و بر شای
اوزرینه منتقل و لور دیک در برسا حوال ایله منفعل و متنا تیرا و لوقه کور نور
اکم حق تعالی و تقدس من حیث الذات تحت تسخیر و تأثیره داخل و لما زسه
لکن من حیث الصفات اولور زیرا اسماء حق من حیث الالهیه تائیه
دلائل انزلیکه تأثیره دلائل آیدر اما هویتی و اطلاق اعتباری ایله
شؤون عبادت مضمون اولجاق حال ایله متاثر و مستخر اولور اولور
اشیاء شؤونات الهیه و اعیان ثابتة اطلاق بوقبله در **قول**
فکان عدم قوه رداع هرون بالفعل ان یفقد فی اصحاب الجبال تسلیط
علی الجبل کما سلطه موسی علی حکه من الله ظاهرة فی الوجود لیسیر فی
کل صورة وان ذهبت ملک الصورة لیس ذلک فما ذهبت الالبس
ما نلبست عن عا یرها بالالهیه و لهذا ما نفی نوع من الانواع
الا و عباداً ما عبادة تاکه و اما عبادة تسخیر بعبه هرون کما در اعد
یعنی اصحاب الجبل تسلط و منع عبادة بحال ایدوب و اخنا و صورة ایما
سند عدم قوه اولوب بالجملة موسی آنک تسلطت کیک شایة اردای
اولماد و فی جناب حق عالم کون بر حکه ظاهر در که هر صور و هر
سز یو بنیدن و خصه و معبود یترق حکمی اخنا یدر که هر صور و هر نور
تعبن لری یا فی کل ایسده هلا عابد نظرند لباس الهیتی یلبس اولور
بواجالون در که صور نوعیه و معبود اولماد بر صور یوقدر که عباد
قاله ایله شمس و قمر و سایر کواکب که هر بر بی حکم طبیعت ایله و تکرار
ادوارد و وقت معین ده حکم یو بنیده متعین اولور و تقاضای عالم
طبیعت اثرین ظهور کثرت بر روی عبادة تسخیر ایله که اصحاب بنفسه
مال ابلحون اولان عبادة که **قول** فلا یزمن ذلک لیس عقل و
یا عید شری من العالم الابعدا التلبس بالرفقة عند العابد و الظهور
بالذیة و لذلک سیمى الحق لنا رفیع الدرجات ولم یقع رفیع الدرجات
بکثر الدرجات فی عین واحدة و انه فقیل الابعدا لا آیه فی رجا
مختلفة کثیرة اعطت کل درجه علی الهیة عید فیها و اعظم جمیع عید فیها
و اعلا الهیة کما قال تعالی افرأیت من اتخذ الهه هواه فهو اعظم معبود
فا لا یعبد شی الا به ولا یعبدهوا الا بآله شیخ عام کلامه اهتفام
لا یزمن ذلک دیری زیرا که تسخیر و تسخیر و تأثیر و تأثیر جمیع مراتب
کونیه و مستبر و جابر و سبب و سببات محتاج الیه میانند اولان ازجا

ط

وار باصرف و صیایع و عباد و اجتماع که سبب بقای عالم و آدم در عالم
لونی رعایت منو قور و عباد و برشی معبود اولمادی الاعداد العابد
فقط جاهله تلبس در صحن اولری و بومرتبیه درجه ایله ظهور و
صحن بر لری بواجالون در که حق تعالی نفی بزم اجور رفیع الدرجات ایله
تسمیه تلبس و عبارة مزبور افراد رفیع الدرجات وافع اولمادی تاکه
عین و آخر ده درجات کثیره ظاهر اولری زیرا که درود غیر عباد
انک دیر حکم انک درجات کثیره و مجالی مختلفه و بنم ظاهر اولان عین
واحد و ذات منفرد عبادة ایدرک دیک در بر بر مجلای
آلهی اعطا ایدر کما اول مجلاد ذان عبادة اولری اما یوحه مجلای
اعظم مجلای هواد که قرآن کریم در بیور را فرأیت من اتخذ الهه هواه
بسا اعظم معبود هوا اولری زیرا هر شیش عبادة افوک سبی ایله اولور
کندر و سبب ضرر معبود بالذات در بر بر معبودیت و الوهیت اولوی
جملة الکمال و اعلی **قول** و فیها اقرب شرف و حق الهی ان الهی سبب
الهوی و لولا الهوی فی القلب ما عید الهوی معنای بیت حق محبت
اصلیه که حدیث قدسید فاحسبت ان اعرف ضمیره مذکور او شدر
و صحن هو الهه مصدر و جمهور محبت سر و قترا و لفظه ظاهر عباد
جلو کرا و لانی نور عشق و محبت اول آفتابک شعله سندن و اول
شمسک لیس سندن در قلوب متعین بحال حقه و کمال مطلق اوله و آنک
سلسله سندن فخر و اول خبر بیک کینشندن مضطرب در یو بنی انک
در و کینشری اول باده نک نشسته سندن سرت و اول مجلسک بری سندن
باده برست اولماد **نکته** الحقیق محبت اولماد هر کز عالم اولمادی
تجربا و لیس عقیده آدم آدم اولمادی بزا اول فک صفا نشسته سندن
بزمانه ملک کینشیه عارف اولمادی کم اولمادی محبت بر مذاق کوسر
شیر بر می یلی محبت و لیسری ربی آدم محرم اولمادی شیخ قدس سره
فتوحات مکیه سندن ایدر بعض کما شفا عده هو آبی کور دم الوهیتی ایله
ظاهر و عرشا سندن قاعد و قاهر صحن عیدیه هوا حادیه و اسطر
و مترصد بر اولمش صور کونیه ده اثر اعظم معبود کور مردم دیر و کما
ایدر **قول** الا تری علم الله فی الاشیاء ما املک کف انم فی حق من عید
و اتخذ الهاک فقال و اضله الله علی علم و الضلالة الحیرة یعنی حق
تعالی نک اشبار کما لعلنی کور من سس که شول هوا سسته عابد اولور
الا اتخذ ایدر نک صفات کلام نام سوبلا مشر که حق تعالی علی

ین

حق اوله و غچون در که عارف بالاستعداد و القدر که هنوز صیقلات
 بالفل و اقف اوله جاهل قاله سن بلغظ ایدر و مجهول دن ناشه سوز سوز
 زیرا موادی کلام ادراک انزما نمیدهم الا لیقرا قریا دیک بو مجلا
 کثیره معبودات مجازنه در که وسایط قرب معبود یا حق و الحقیقه و
 بس بونلر قباله للرب تعینات کونیته نک فظیرین اعتبار اثنا و نور
 مع هذا مظاهر بوره ید آله اطلاق ایدر کلامی مفرج بهادر نه که بوزر
قوله مع تستیهم انا هم الهی صحتی قالوا اصل الالهة الالهة واحدا ان
 هذا لشیء عجیب فما انکره بالیجواب من ذلك فاقم وقصوا مع
 کثرة الصور و نسبه الالهة لیهة لفظ الهادة لام الی معنایه در
 یعنی بونلر بری الیه که طایفه و مزبورین بهیجالی الیه تسبیح و تملید و تحب
 ایدوب الیه و متعده الیه و احذ قلنی بجه اولور یدلر بس بونلر الیه
 اولاد لراحتی و حیرتی انکار اندلر ز بر اخصب الصورة بجایه متکثر بسی
 اید و اقلر ایدلر که انلره نسبت الوهیت قبولر لرا بری یونما نرسا
 ابایشه دن رجوع و ابامک کوچ کلری **قوله** اتحاد الرسول و دعاهم
 الی الیه و ایدر عرف و لا یشهد بس رسول الیه کلوب بونلری آله و اولور
 دعوف اندلر که آله مزبور انلرک قانتنه معرف غیر مشهور ایدری یعنی
 وحده حقیقه سی ایدر معلوم اما بصیر لری ایدر بصیر و مشهور دکل ایدری
قوله بشهادتهم انهم اشیق عندهم و اعتدوا في قولهم ما نمیدهم
 الا لیقربونا لربی لعلهم بان تلك الصورة مجازة و لذلك قامت الحجة
 علیهم بقوله قل سمعتم فاستمونيهم الیما یعلمون ان تلك الاسماء لیهة
 حقیقه یعنی انلر قانتن آله معلوم غیر مشهور و برشهادة ایدر ثابتدر که
 انلر آله مطلق اثبات اندلر و معتقد ایدر اندلر و اصنام مشهوره لرون اکا
 مقربات قبله لریس انلرک ایچون بر آله معلوم ثابت اولدی غایتی
 بصیر ایدر مشهور اولدی زیرا اول مشهور اولان حقیقت مجر و شجیر
 بلور لرا بری اول اجلدن در که الزام ایچون اصنام مزبور به تسبیح الیه
 امر اولر قلند کروا سماء کونیته ایدر تسبیح اندلر **قوله** و اما المارقون
 بالامر علی ما هو علیهم یعنی شول عارف کمالر که اشیا به حقیقی و زوره
 و اقلر و حیرتی بجایه متعده و ضمه مشاهد و سکا شغلدر
قوله فظهور من بصورة الانکار لما عذر من الصورة بس بونلر مشهورات
 معنیته الیه انکار صورته کور بونلر لر یعنی صور معینه ید معبود الملقا
 انلر مجاز حقد در بونلر **قوله** لان من یستعبد الیام یطعمهم ان یكونوا بحکم

یعنی معلوم ناقص احوال ایدر کمال
 بجای اولی غنیة اقتضا ایدر سبک
 اولی غنیة
 اقتضا ایدر
 سبک

الوقت

الوقت حکم رسول الله الذي امنوا به عليهم الذي سمعوا مني في رؤا عارفك
 علم لنسب مرتبه بي بوني اعطا ايدر که بونلر رسول وقتك و انبياء عهدك
 حکم اقامت ایدر لرو بونلرک و زرينه حکم اولان انبياء و جواب متنا
 اصنامها انکار و مخالفت اقتضا ایدر زیرا بونلر انکار مزبور الیه ثوب تحية
 اولنلر **قوله** فهم عباد الوقت بس بونلرک وقتک عابد لریدر زیرا تقوی
 ظهور حکم بالوقت بس بونلرک حکم باطن ایدر که مرآة مرآة ایدر بونلر
 متقی باطن وقت عبادة الحکامین صفة عباد و در **قوله** مع علمهم بانهم عباد
 من تلك الصورة ايمانها وان ما عباد الله فيها حکم سلطان الخلق الذي
 عرف منهم و مجهل المنكر الذي لا علم له باجلی یعنی بونلرک بری الیه عابدین
 عارفین عباد تلرون صور اعیانته و اشخاصه قصر اقتوب بلکه سب حکم سلطان
 بطنی الیه صورده ظاهر اولان الیه عبادت ایدوب نفس صور عباد عباد کلر
 عالمدر و منکر خلی و اولانلر بونلر معنایه جاهل لرد **قوله** و سائر العارف
 اکمل من بنی و رسول و وارث عنهم فامرهم بآلة منراج عن تلك الصورة
 انترج عنهم رسول الله الوقت اتباعا للرسول طمعا في محبة الله ایاهم بقوله
 قل ان كنتم تحبون الله فاتبوني يحببكم الله و عارف کمال و بنی مزنی
 یا رسول و یا وارث بخلای مزبور بونلر مجبور لرد ستر اندر و صورده
 اقتنا الیه امر اندر زیرا رسول وقت کند و سب اقتنا ایدر بس رسول
 اتباعا اقتنا لازم اولدی و محبوب حق اولی طمعیان او ثوبی اتباع
 رسول و فی لازم کلری زیرا مجبوریة قرآن اتباعه مشروط اولدی
قوله فدر عالی آله یصعد الیه و یبلغ من حيث الجنة ولا یشهد بس رسول
 بونلری بر آله دعوة اندر که بونلر محتاج اولیه و ایاها خالی ماسوی
 ایدر که معلوم اولر کفیه کند ز آبی اولیه فته کم بوزر **قوله** ولا یدر که
 الابصار بل هو بیدرک الابصار للطفه و سرانده اعیان الاشیا
 فلا تدركه الابصار كما انها لا تدرك ارواحها للذات اشباهها و
 صورها الطاهرة وهو اللطيف الخبير یعنی ابصار حسیته حق ادراک
 ایدر مزبکها اول ابصار ادراک ایدر محال لطفندن و جمیع اعیان سربا
 انوری مثال اشباح و صور ظاهرده مدرقا اولان ارواح لطیف حسی
 بصیر ادراک اندر که در و اتمادات حق تعالی مدبر ندن مع عالم
 که در و جمیع صور اشک ادراکندن منزلة و عالی در سربوزن و سربان الیه
 لطیف و خبیر در **قوله** و الخیر ذوق و الذوق حق و الحق فی الصور فلا
 تدركها ولا يدركه فلا يدرك عباد من لا بهجوا ان فصحت و علی بنی

بونلر محتاج الیه اولاد و حق

ندن

السبيل. ينفخ خيرة ذوق وشهودايله حاصل ولور و ذوق بجلي اليل ولور
 بس بجلي ظهور بخش تر يكه صور مظاهر و نمايش بولا و صور و ن لا بد و لك
 حق انه ظاهر ولا و حقا و دخی لا بد و لك صور و ده تحلا قله صور و نه
 برناظر و بوجاله برغان حافرك كذا في چشم هو آيه بعينه كوره و عاقل ديرا
 اوله **قطعه** **متر** فهم انه و كسه سويل و كم سوز تري اي يار و آه
 قصه سفر ايكه هب راه هلا در اينا سبيلك بر يكور بولكري آخر
 سر نزل كل كعبه مقصود خدا در **فصل** **حكمة** علوية في كلمة موسوية خيرة
 موساي حكمة علوية تخفيفك و **وجه** اوله **فرايد** لا تخف انك انت الاله
 و فاني احديث لا تفضلوني على موسى **در** **قوله** حكمة قتل الانبياء حاصل
 موسى ليعود اليه ينفخ فرعونك و اعوان فرعونك اطمان بني اسرائيل
 موسى اوله احتمال ايله قتل تري موسى و عود ايجون در ينفخ مبر و واقعا
 ارواحه روح موسايه هم قوة كليمه كثر ما كيون در زيرا انبيا نك و سنا
 ملكه ارواح ارواح كليمه در ساير نفوس جز نبي و عوام كه دكلر بر بلز
 مقدم خلق و انفس و كليمه تري ايله ارواح امت لرس تحت شعول يقضي
 فلز نه داخل قلوب لرفقير بومكو متك توحيه نده ايد و روح كاذب نور
 موسى و لوق اعتقاد ايله قتل اتر و كند بولكري سني موسى اوله و اسم
 مستاده تاثير بليغ ايد و روح موسايه مبر و و كليمه حاصل اوله
 نه آن كه مطلق اطفال قير ندر بومعني حاصل اوله زيرا ارواح
 اطفال مكلفين كه دكلر بطبيعتين و طاهرين در بس حكا نك اوله
 مرجونه فمائل اولمز و كسب اعترافه بول بولما زك دمسلد قريال
 كنيده و طوفان عظيمه و بيايه شريده ملكه ارواح مقبوضه
 مرد و اجتماع ايله بر روح كلي و نفس قوية خلق الفقير ارواح انبيا
 و اوليا و علماء اقويا كه زير كلام حكيم ملكه شيخ يكره مز و جهي
 بوقدر فيض فياض عجز و قصور لهام ايدر هر كز لطيف و رقا
 نبي بوقدر ملكه سهرامه سبائيه و **در** **قوله** بالا مهاد صبي كل من قتل ايله
 لا نه قتل على نه موسى هم و ما نه جهل فلا بد ان يعود صوته على موسى
 صيق القتل من اجل ينفخ هم موسا ايجون مقتول اوله اطفال صيرة غيا
 و امرا و صبي ايله موسا يعود الملك ايجون زيرا طفل موسا اوله و
 اوزر نه قتل اوله و حال بوكه فاعل حقيقي حق اوله اعتبار ايله قتل زير
 جهل بوقدر ارواح اطفال عين موسا اوله ايجون ايد و في صقل ملزم
 درما و لجهل و كان صيرة فرعونه نصاب در نيس هم مقتولك صيوني

موسى
 قصه سفر ايكه
 فصل عليه

منهم فاضل بعينه غايبا حضرت شيخ
 قدس سره حضرت ليريك لا نه قتل على نه
 موسى على السلام بوع و جهي
 ملكه مقبوضه فاعل ايد و
 باز شد

مقتضاي

مقتضاي علم قديم اوزره موسايه عودا نكلا زمند **قوله** و هي صيرة ظاهر على
 القطر لم يدرها الاخر من انفسا نية بل على طرعي و حال بوكه صيق اطفال من
 بون صيرة ظاهره در كه طرعي اصلية آسلايه اوزر نه ظاهره در كماله
 نفسا نية و بخندن ملوث او لشدر در يكه طرعي بولكري اوزر نه در كماله
 بريكه ما بر آسي **در** **قوله** فكان مجموع من قتل على انه هو فكل ما كان منها
 لوكه مقتول فيا كان استعداد و هم كان في موسى هم و هذا اقتصاص الهي
 لم يكن لاحد قبله بر صفة موسى اول جابت فرعون در اسم موسي ايله سني و لور
 و موسي بود و بوقتل و ننان اطفال كذا و اخك هيته مجموع عبي و طيعة كليمه
 اوله اجتماع طرات ايله خرو غدر و اتفاق كوكيا ايله قوة شمس منير حاصل
 اوله و نجي كه وارواح مزبوره دن هر يك استعداد نده افضار و ننان
 مواهب فضائل موساده بجمع اوله بوقدر براقتصاصها ايجو در كه
 موساد و اول بر بني به حاصل و لما مشدر **قوله** فان حكم موسى هم
 كثره و ان الشاء الله تعالى سره منها في هذا الباب على قدر ما بلغ به الار
 الاله في خاطري فها اول سا شو قضيت به من هذا الباب فاوله موسي
 الا وهو مجموع ارواح كثره جمع قوي فعالة كان الصغير معلمي في
 الكبير و موسا نك حاكم تري بوقدر اظهار نيام الهي و رور اتر كي بن
 سكا اول ملكه سر و داسم كرك در انشاء الله تعالى و حكا مذكور اوكا
 حكمة صيرة مجتهدن بطريق المشا نه اوله و اصل اوكا در بين موسى
 هم و لا دندن مزبور اوكا اوله كثره به مقبوضه نك جمعا قواي
 فعالة سني ايله بطرعي و حكمة الحقية دندر كه صغير و كبيره فاعل اوله
 و ثاثيرات عجيبا ايد شيخ نا توان مخدق من جوان ايدر ا فضل بشر دن
 حكا مزبور ده جو خير و آيت اوله و سلاطين عظام دن مرهم
 سليمان اثناء شكار ده بر و ستاينك خانه سنده نزول لازم كليك
 مقرر كرك بر سنده زهار قونا غزده نهدن بويك كنه اوليه
 دمن معنای كلامي تعقل ايد م مشر از صاحب خانه نك طفل صغيري
 اوله در بار شاه غضب ايد و ب سنای امر ظاهر و لش **قوله** الا تري
 الطفل يفعل في الكبير بالخاصية فنزل الكبير من رياسته اليه فلا
 عنه كور مز سنك طفل صغير بالخاصية شيخ كيرده بخه فاعل
 مؤثر اوله و حتى شيخ كيري مرتبه به بر بلند كند و مرتبه سنده نزل
 ايدر حتى كيرا نكله ملاعبا ايدر و شرعا ملاعبه نك بوقدر صوا
 احكام طيقتن رفقة و نرسه ايجون **در** **قوله** و يزرقي له و

له

بمقله فهو تحت تسخير وهو لا يشترط بخله بتربيته وحمايته وتقدم مصالحه
وتأنيسه حتى لا يضيغ صدره دخی اول طفلک لسان ايله تکلم ايدر لسان اظا
ایسه مشهور در دخی کبیر و صغیرک مبلغ عقلی مرتبه سنه دخی تنزل ایدر
واول مقام در کور نور بس کبیر طفلک تحت تسخیرند آنک سخرافند شعوری
اولا زهد طفل مزبورک کبیری کند و تربیتیه حمایتیه و تفقد مصالحه و کنده
تا فرس آنکه بروجه مشغول ایدر که مشغولین ببله بلزیر اضا نفسیه و طبیعیه
ملازم اولمغین ضیق صدری بحاج امتزاد را که ملازم اولد و غیور **قول** وهذا
کله من فعل الصغیر یا الکبیر و ذلک بقوة المقام فان الصغیر حدیث عهد بریه
لان حدیث الیکوین و الکبیر بعد من کان من الله اقرب سخر من کان من الله
بعد کواض اللک المقرب منه یسخر و الایعدین و بومذکور اولان تصرفات
جملی فی فعل صغیر در کبیرده انرا غنی در تقانک قوتی صبی ایلد زیر اضر
مفارقة ریل حدیث المهد در حدیث الیکوین در کبیر ایسه خلافیه و لا
بش در که وجود البعد در سوا قرب الی الرب استناد ایلد بعد من الزی تسخیر
ایدر مثله ضاقت ملائکه مغربین ملائکه یایعدین ده فاعل سخر در اصحاب
اشراق انلاره انوار قاهر اطلاق ایدر و انوار ضعیفه تحت قوا هرده منحل
اولور در بر مراد و آخر در **قول** کان رسول الله صلی الله تعالی علیه وسلم یبرز
نفسه للمطر اذا نزل و یکشف رأسه له حتی یحسب منه و یقول انه حدیث
عهد بریه فانظر الی هذه المرفعة ما اظهرها و اعلاها و اوضحها فقد سخر
المطر افضل البشر لقربه من ربه و انش مقدر در که افضل بشر صلی الله تعالی علیه
وسلم من نزول مطر ده صوبوب مبارک باشلر قطرات مطر مقابل طوتا
ایدری تاکه یاه مطر اصابتند نرا و لا و سبند استکشاف اولند و غنی در
مفارقة قریب المهد در دیر لایدری نعم عالم طبیعتک بسا بطی مرتبه سندر
و اطلاق اولان محال کانه ذات مطلق قریب در بعد کائنات وجوده
انحر و تضاعف در صورت مطر ایلد متکون و متخض و لم و اول مقام
بتبیدر بس نظر ایلد شول بنی مدققک معرفه جزئییه سنه اوضح و اعلا مرتبه
مشاهده ایدر ربه قرب رقب ایلد افضل بشر خیر سخر اولدری نظر قبل کور
قول فكان مثل الرسول الذي ينزل اليه بالوحي فدعا بالمال بذاته فبرز اليه
ليصيب منه ما اراده من ربه من المعاني والاشهر فلولا ما حصلت له منه
القابرة الا الحية بما اصاب منه ما برز بنفسه اليه بس نظر مزبور مرتبه
رسوله نزولنده هان ملک رسولک رسولده و یی ایلد نزولیه کبیر اولدریکه
لسان حاله رسول ذات حق دعوت ایدر رسول دخی اکا بروز و ظهور که

ریندن ابراز اندوکی اسرار معانی نه مصیب اولد پس اگر حاصل اولان فائده
الهیة اول اضایة ایدر مایه مطربسی ایلد اولما سه رسول اکا بذاته ظاهر
اولور **قول** فهدا رسالته ماء جلاله تعالی من کل شیء و حی فافحه
پس شایسته اولان صورت مطر که افضل بشر دعوت ایدر رود فی ریندن
کتورد و کی فیض و عطای سی رسولنه اعطا قیلور اول فی الحقیقه حق تعالی
جمعی اشیاء حی اقله سبب قلد و حی مانک رسالتدر و فهم اولونه که
مانک فی الحقیقه رسالت ایدر حقیقه ملکوتیه سیدر که صورت خفیه
مندر جدر **قول** و اما حکمة القایة فی التابوت و مریمه فی الیم
فالتابوت ناسوته فالیم ما حصل له من العلم بواسطة هذا
الجسم فما اعطیته القوة النظرية الفكرية والقوي الحسية والخيالية
التي لا تكون شیء منها ولا من امثالها هذه النفس الانسانية
الا بوجود هذا الجسم معلوم در که بیان حکمة قتل انبا بومراده
انتها بولدری اما حضرة موسا علیه السلام اول تابوته القاء
بعد یمه ریمک حکمتی تابوتک صورت ناسوته اشارتیدر یم ایسه
وساطة صورت جسم ایلد حاصل اولان علومه و حکمه و معانی
عینی و یلمم در که کاه قوة نظریه ی فکر به تحریک رباح موح انکیز
انکار له کشف حقایق تنزیهیه قیلور و کاه نلاطم امواج قوا
صن و خیال ایلد عالم شهادت متعلق اولان لطایف امثال البشیریه
خبر و بر و بر و بر و بر در یای کر آنک ایچندن نفس انسانیه
کمال مزبور حاصل اولما نالا وسیله سفینه و جسم عنصری ایلد
تابوت در و صورت ناسوت در که اول دخی یم علم و ماء الحیو
معرفه ایلد حساس متحرک بلا ارادة اولور **قول** فما حصلت
النفس في هذا الجسم و امرت بالتصرف فيه و تدبیره جلال الله لها
هذه القوي الآت يتوصل بها الى ما ارادة منها في بئر هذا
التابوت الذي فيه سكنة الرب و فتاکه نفس انسانیه تابوت
جسمه حاصل و سفینه و حدره اعتدال ایلد ملاح و جود انسانیه
سلامة حاصل اولدری ایسه که سفینه و جسمه تدبیر و تصرف
فنه امر تدی تاکه قوا یباعثه مزبور و باد یا تخيلات
ایلد آلات موصل الی المراتب قیلدری مضیفک الذي سکنه
الرب دیر و کعبارة ایه الی یأتیکم التابوت فيه سکنه
من ربکم آیتنه اشارتدر **قول** فخری به فی الیم لیحصل به

القوي على فنون العلم فاعلمه بذلك انه وان كان الروح المدبر له
 هو الملك فانه لا يدبره الا به فاصحه هذه القوى الكامنة في
 هذه الناسوت الذي عبر عنه في التابوت في باب الاشارة
 والحكم **بسم** موساي تابوت حمة القانك سبب اشاري
 اليه في سجانه وقبالي موساي عليه السلام اعلام انريكم جميعك
 اكرم روح مدبري ملك ايسده لكن قبل التعلق جحه فاعل
 سخر اول من مادامك جسد انطباع ايله اسباب فلا ت
 وقواي حاصل غيه اول اجال در كه ناسوت يزدن كاين
 اولان قواي نفسه مصاحب قيلدي ايسه ايله ناسوت كه اندي
 باب اشارات الهيته وحكم ربانين ناسوت ايله تعبير اولندي
 بسم في نفس الاجسم مستقل تابوت كه قابل حسي ومركب وظهر
 تنه نفس مستقل دني تابوت مقارن اولوب و يتم علم وقوي و
 متفرق ونمذوح اولما سبب اكتساب سوار حقايق ايله نر و
 علواطلاق وسموعيندرن قدر تنزيل وحوش او ابر قيله نر **قوله**
 كذلك تدبر الحق العالم فاته مادبره الابه وبصورته فادبره
 الابه كترق الوالد على ايجاد الوالد والمسيات على اسبابها **ط**
 على شروطها والملوكات على علمها والمملوكات على دلائلها وحققا
 على صوابها وكل ذلك من العالم وهو تدبر الحق فيه فادبره الابه
 واما قولنا وبصورته اعني صورة العالم فاعني به الاسماء الحسي
 والصفات العلي الي يستحق بها وانصف بها يعني سابقا مذكور
 اولان كه در حقت عالمي تدبري يعني عالم نفس عالم ايله يا صورة
 عالم ايله تدبري انشي در صورته مراد اعيان قابله در كه قبول
 فيض صورة ايدر لر وعلى نفس عالم ايله تدبري انريكم متلا و
 لك ايجاد واليه توفقي كه سببا نكاسابه توفقي كه مثلا صورة
 سهرت فاعل خاره وما زده خسته وبارك خيل صورة اعني
 سنه وغاية وخرقني تصوراته سنه توفقت كم وبوجه ابلدغ
 موانع وجمع شرايط دني موقوف عاليه در وسيلك غلته توفقي
 وجود نهاك طلوع شمسه توفقي در محققات فتح قانك صيغة
 مفصول در مراد حقايق شخصيه در كه حقايق لغوية سنه متوقف
 وبر نلرك جميعي عالمي جز در وتوقف مذكور دن موقوفك
 عالم تدبراته سيدر وهو تدبر الحق جله سنه ضمير هو توفق عايد

بسم حق تعالى تدبري على نفس عالم اوله اندي اما حق تعالى عالمي
 صورة عالم ايله تدبري انريكم شيخ قدس سره ايدر مراد صورته
 اسماء حسي در وصفات على در ايله اسماء حسي كه حق تعالى نك
 ذات انكله انقاف قلوب **قوله** فاما وصل اليه اسمي به الابه
 وجدنا معنى ذلك الاسم وروحه فاما عالم فاما تدبر العالم ايضا
 الا بصورة العالم يعني حضرة اسماء نر براسم نازل واصل
 اولما مشن در كه انكله حقايق در بر حقيقه نسجه اولشي
 اوله الا اول اسمك روحى ومعنا سن نر عالم شهادت
 مشاهد ايدر بولور طر ورزي عالم ايله تدبري اولندي
 كي صورة عالم ايله دني تدبري اولندي **قوله** ولذلك قالني
 حق آدم الذي هو البراينج الجامع لنفوت الحضرة الهيته التي
 هي الذات والصفات والافعال ان الله خلق آدم على صورته
 ليست صورته سوي الحضرة الهيته فاحد في هذا المختصر الشريف
 الذي هو الانسان الكامل جميع الاسماء الهيته وحقايق مخرج
 عنه في العالم الكبير المنفصل وجمله ووجاه العالم فسخله العلو
 السفلى الكمال الصورة **قوله** يعني مرات عالم صور اسماء موجود وهو
 يدا ولد وعيون در كه حق تعالى حق آدم كه نمودار نامه وجود
 وقهر سبب نفسه حسي و بود جامع كثر نفوت حضرت
 الهيته وحيلاي ذات وصفات وافعال نامتناهيه در ان
 الله تعالى خلق آدم على صورته ددي صورته خود كبير
 حضرت الهيته سيدر غيري دكله برسر مختصر شريف كه مرتبة
 انسان كاملا در جمع حقايق كونيه بي بل كائنه وسيكون
 نيه موجود ومندرج قلاري دراي قطره دن وقطره ديرا
 منفصل متصله وعكسند كه الكل في الكل حكم عاينجه اكرست
 اكر يلا اكر اسفل اكر اعلا زبردست قهرمان سدر غل
 مقهور وسخر قاغاز كازده اولان برده نوك اصول
 كوزلر كه هر برمي مقامات اوج صفيضنده كي راست در
 كي تحير بالجمله هر برمي بر صورته كاملا دن بر كمال منتظر
 در قلوب در زير آدم روح عالم اولدي وعالم آدسوز عالم
 اولما دي ذلك تقدير العزيز العليم **قوله** فكانه ليس شيء
 من العالم الا ويستبح الله بحمد وكذلك ليس من العالم الا وهو

سخن هذا الانسان لما يعطيه به حقيقة صورته فقال وسخر لاه
بما في السموات وما في الارض جميعا منه. پس نته که جميع مفردات
عالم دون بر فرد واحد بقدر الاحق لسان عما يله تسبح
وتقدس ايدر کذلک بونکرک جميعا نسانه سخن اولور زيرا
حقيق جامع نك اقتناسي واسما غطفت اعطاسي عالم آده
سخر ولقدر زير احق تفرجه عين عباد تدرو عابد يتغير
سخن تدرو نفع خاياله نته که معبودية سخن تدرو کسر خاياله پس بو
اجالون در که الله تعالى بيور ردي وسخر لاه ما في السموات
وما في الارض جميعا منه ضمير منه ما موصول عابد در جميعا تا
کيد حکم اجون در **قول** فكل ما في العالم تحت تسخير الانسان
علم ذلک من علم وهو الانسان الكامل ومهل ذلک من مهله وهو الحيوان
پس جميع ما في العالم تحت تسخير آدم در صفاتي ذاته ونقص كمال نقص
کمالند ما فوذ در اگر انسان کامل ايسه دکل ايسه مهله مبلندن
مستفاض در يعني انسان حيوان ايسه زير آمرت در **قول**
فكانت صورة الناموسي عليه السلام في التابوت في اليم صورة هلا
في الظاهر وفي الباطن كانت حاجة له من القتل في كايحيي النفوس
بالعلم من موت الجهل كما قال اومن كان ميتا فاحييه يعني بالجهل
كما قال اومن كان ميتا فاحييه يعني بالجهل فاحييه يعني وجعلناه
نورا عيشي به في الناس والهدى كمن شله في الظلمات وهي الضلال ايسه
بخارج منها اي لا يهتدي اذ فات الامر نفسه لا غاية له يوقف عندها
فالهدى ان يهتدي الانسان الى الخير فيعلم ان الامر خيرة پس بوسانك
تا بونر القاسمك صورتي و تا بونر نك نك القاسمك مناسيه ظاهره صورة
هلاک باطن منمناي حاجة در که قتلون ناي اولوب سبب علم اليحيي
نفوس ما ناي جاهل اولدي نته که حق تعالى بيور ردي و من كان ميتا يعني
سخر جهل ميت ايک سري صوب علمه ايسه اقدر کی دخی علم اجون
نور هدي يرقا دخی که اکا اتباعه هداية اولور لر و ضلالون
حاجة بولور لر شول ظلمات ظلال مبتلا اولور هرگز خروجه
و حاجة قادر اولينکر کی زيرا امضلال ومهالت نفسيندن
غاي تسوز ونها يتسوز در بر موقف قرار يي بوقدر که ضال
حايضلال مهله مبلندن خلاص بولر چاه قهقهه بغیر الفور در کلي
بومناد پس هدايت في الحقيقة انسانك خيرة محروية مقتدي

اولور

اولما سيد ايله خيرة که شهود و حق تجليات متکثر در ماصله
اولوب عقول و اوهاي محير اولور وانوار حقايق بروم و مظاهر
اولور که انهام بصاير در کنند قاصرو عاجز قالور نته که نومرتبه
عالم نك شاندر سرور عالم و بهتر ني آدم رب زدي علیا تحير انور
پس معلوم اولديک منتها ي امر حيرت در **طراز** کار عالم حيرت نته
غير نيت حيرت اندر حيرت اندر حيرت **قول** والحيرت
قلق وحركة والحركة حيوان فلا سکون قسما فلا قوت ولا وجود
فلا عدم يعني حيرت مقتضاي اضطراب در و مستوجب حركة
وحركة ايسه مستلزم حسرو حيات در پس خيرة محرو صاينه
هرگز سکون بوقدر بوقدر يرم موت دخی بوقدر پس حيره محرو
صاحبي موجود ايدی وصاحب بقاء سرمدی و حيات دايي
اولور نته که ضلال صاحبي بونک خلا فحجه مبتلاي موت ايدی
وننا سرمدی اولوب هرگز نور وجود بولما **قول** ولذلك
في المال الذي به حيوان الارض وحركتها قوله فاهتزت وعلتها
وقوله ورب وولادتها وقوله وانبتت من كل زوج بهيج
اي انها ما ولدت الا ما يشبهها اي طبيعتها مثله او كانت
الزوجية التي هي الشفعية لها بما تولد منها وظهر عنها يعني
حيوة علمية ناسه اعطاي هداية ايدرو بقاء ابدية يهودي اولور
ماي طبيعت دخی حال بولدر که سبب حيوان ارض بدن اولور و نيت
حركة اولور فقير ايدرو عارف موحد نظر نك صفة واحد نك
برسي لطيف برسي كشف در علم ان هاند سر آيت اند و کي کي
مادخی ابدان ساريه در نته که حقت کلا منل اهترت ديد و
بوکا اشارت در و رب و د و کي ارضك ملنه اشارت در يعني زياده
اولور ديمک در وانبتت ولا دتنه دلا ندر و تري الارض هاند
فاذا انزلنا عليها الماء اهتزت وربت وانبتت من كل زوج بهيج
آية سور و مجده مذکور در يعني ارض توليد اماري الا طبيعت
بر مثل ونظيره توليد ايدی که اکا زوج وشفيع اولدي
نته که عالم طبيعتي حواء آدمك ضلع ايسه نك خلق اولور
اکا زوج اولدي پس نته که ارض نك بسط ايک انک اجون شفعية
ايله سني اولان زوجيه حاصل اولدي يعني ارض بدنه کند و دن توليد ايله
مظاهر ولا ن شي و وساطتي ايله زوجيه حاصل اولدي وخارجين بر شيد

وآورد که ثقه مبین میبایستند و آید در بوقیور قاصد الفهم علی
اعلامه مخالف کلامه جوت صادر و لما از ذوق و بود مناسله
ذهابك سلكند و رود اید نلرد نوز اما افضل المتأخرین سلكه
بعض تصانیفند و پیش در که شیخك بوکلا من ظاهرا دلیته و
مشاهیر کلامه مخالفی سبيله تکفیر و تضلیل اولیا سیر لام
کلمه زیرا که دلیل قرآنی شیخك مذعنه دلالت ظاهر اید و
فطوح خضمد خلافت دلیل قطعی یوقدر شیخك مادامکه منکر
دلیل قطعی و لمیه تکفیر نه سبیل و لمز زیرا که حال یاس متفوق
علیه و کلد زبر حال ادراک غرق ایمان یاس اولد و بی مجتمع علیه
کلد بر مذهب ما خضمد و بی سبیل و شیخك کامل خود و بی تعارف
و مرد مکاشف اولد و بی کی اصل مالکی ده مجتهد عالم بلا دله
بسی حال مذکورده فرعونك ایمان یاس اولما ساغله ذهاب
اولما سبيله انکانت کفر انصاف و کلد زبر کلد که حال
غرق معاینه نفس عذاب اولیه بلکه معاینه مقدمه عذاب اوله
اطلاق عذاب بحار منسل اوله اما ربك لم یکن فی شیئه تسمیه
قبیلند اوله یا خود ایمان یاس حال رویه عذاب آخره اوله
یا مشاهد به ملک الموت اوله و مکنند که نه مختصر مندر و نه
نومید بخات اوله زیرا بی اسرائیل بحکمت بر اولند و غم کور و
برکه همان اید و کی بلی ناکه طع نجاة ایله ایمانه مساعت
آندی اول اجلند و دکه امت بالله النبی امتت به بنو اسرائیل
ددی بی فرعونك عدم قبول ایمانند عی ایمان یاس اولوب
و یاسیتن اتفاق ثابت اولما بی بر دلیل قائم علی الساق قلز
زبر شیخ و اتبای قدست اسرائیلهم دلا یل قرآنیك نصیتی
منع اید و بر مرتبه محتمله اراج اما مشلردر یاز دقلری
اجوبه به معقوله سبیل هر بری رتبه و ضل نجاة و از غر و طنون
کثیره ایه قطع و احتیاط و انحر و بالجملة مسئله مجتهد
فیمها در شیخ مجتهد در اگر مصیب ایه نیزها و نفع صاحب
اخرین اولوز دکل ایه صاحب اجر و احد قانو رد بر لها شا
هرگز کفر نسبتك وجهی و لما از الله اعلم باهضوض شیخك
دخی نهایت کلامند فصوصند ترقف فیه اولوز فتوحاتند
خود اعتقاد عامیه موافق سوبلا مشدر نهایت بحسب الدلیل

فهم تعلیم فی الاخفة والاولی
فان الجیم هو الماری و لكل فروع
من سبی ان یبک سبیل و التیلام
الانسان ان یبک سبیل و التیلام
علی من التبع المری و التیلام
غایت ازلیه و ربانیه السبیل
له نبویه سبیل و سبیل و سبیل
المکتبی و سبیل و سبیل و سبیل
فهم تعلیم فی الاخفة والاولی
فان الجیم هو الماری و لكل فروع
من سبیل ان یبک سبیل و التیلام
الانسان ان یبک سبیل و التیلام
علی من التبع المری و التیلام
غایت ازلیه و ربانیه السبیل
له نبویه سبیل و سبیل و سبیل
المکتبی و سبیل و سبیل و سبیل

فهم

اجتهاد ایمانه مؤدی اولما غله متوقف اولمشدر نه که آخر قصده تفصیل
اولوز بمقام صاحب الکشاف بر خبر نقل اید و بکو و تر ایدر منلا ابو
السعود تر مذکور قبول اید را تا نفس الامر ده شبهه دن خله اولما از
خبر مردی بود که جبرائیل علیه السلام فرعون کلمه به شهادت نکند قصد
اند و بک منع اچون حال جبرائیل من دس اید و بک نطقدن سده ایدردی
بسی زحمتی اوله تصدیق ایمان قلمی در قابلی و کلد سده جوارح ایدرند
اولوز دیش ثانیاً منع ایمان رضا بالکفر در رضا بالکفر ایه کفر در
دیش ایکی بی دخی کلام معقول در اما صاحب الکشاف ما و مره التیلام
قولنده کفر عد و یکفر فی استقباح مقاربتی ایله کفر اولما از دیش کلام
غیر مقبول در زیرا ایمان حقیقتاً بهتجامه در کافر عد و باعتبار
مال ایمان اصدق اخوان غذا و نورید من مرموم منلا ابو السعود
نقلوز از زرنه تر قبول و لزوم کفری دفع جواب تبارک کنس بیورشی که
دش بی فرعون اصابت رحمة محاسن او و تر جی ایدی زبر امر فرعون
رحمة دنیویه در اخر و نه و کلد که شان جبرائیل لایق اولمیان کرا هست
لازم کلد دیش مراد منع لزوم کفر در و بیور مشلر که مراد فرعون کضا حاة
عن الموت در ایمان حقیقی و کلد در و رحمة مذکور که نجاة عن الموت و تر
نقو کلمه ایمانه مرتب اولقد احتمال یوقدر دیش و مراد سده باب
احتمال بیده بیورشی فقیر اید و بر مراد فرعون مدعای سبیل
اولد و بی تقدیر رحمة فرعون نجاة عن الموت در حجة کلمه ایمان نفوذه
مرتب اولد و بی مشهور در بی احتمال دعوی فایده معتد بها
و بر مر و سده باب احتمال بیده و در دوی امر بقید اولما از بالجملة ایه
مذکورده و اوله صریح قبول ایمان اچون تکرر تبیین و آخر نام المؤمنین
ایله تا یکد جد بر ایمان فرعون دلیل نصیر در بافصوص فرعونك
تصدیق قلبه منکر اقل من القلیل در حجة اتفاق ارا تصدیق محله نصیب
اولوب با اولما سق ایله قبولند و عدم قبولند در و خصوصاً فله جبر
تصدیق فرعون دلیل قوی اولما از سبیل کلمه شهادت محفل منفعت اولما سه
جبرائیل بخون منفعت مبادره ایدردی منلا مرموم بوقوله مقتدات و آ
هیته به تمسکدن صاحب الکشاف کی خبر مذکور ی تر اید و ب زیادات
باهتنة حمل ایه ایدی **اگر سوال** اولوز مرسه که ای اخی بومیدان
تفصیل جلیله کیتا فلام مست کامله نه بحسب جروت واقام اولمش و لسان
قلم دهی و واندن نه عظیم لقمه لقمه انقام قلن قوح حوصله و کجشک طعم

اولما از سبیل کلمه شهادت محفل منفعت اولما سه
جبرائیل بخون منفعت مبادره ایدردی منلا مرموم بوقوله مقتدات و آ
هیته به تمسکدن صاحب الکشاف کی خبر مذکور ی تر اید و ب زیادات
باهتنة حمل ایه ایدی **اگر سوال** اولوز مرسه که ای اخی بومیدان
تفصیل جلیله کیتا فلام مست کامله نه بحسب جروت واقام اولمش و لسان
قلم دهی و واندن نه عظیم لقمه لقمه انقام قلن قوح حوصله و کجشک طعم

بدم طمها من غير ارادة لها في ذلك حتى لا يكون لها عيلة
 فانه ما يتغذي الا بما لم يتغذى به ولم يخرج عنها ذلك لاهلكها
 او امضها فلينظر الحنة على امة يكون يتغذي بذلك
 الدم فوجها بنفسه من الضم الذي كانت تجد لوامساك
 ذلك الدم عندها ولا يخرج ولا يتغذي به حينها والمرضعة
 ليست كذلك فانها قصدت برضا عتده صوته فجعل الله ذلك
 لموسى عليه السلام في امه ولا دية فلم يكن لامرأة فضل الامر
 ولا دية لغير عنها ايضا بتربيتها ونشأها نشأته في حجرها
 ولا حزن وقواجلد النوري في ذلك يعني نفسا لامرأة اولاد
 چون در كه اتحاد صور تبه تنبيه اتدك بصره تعالى موساك
 اصلندون تغذي اند وكتدون تحتهم مراضع ايله كناية اتدي
 تا كه تربيه به ذات الهيا ولوب اعطاء علم شرعي ايله نبي اولونه فهم اولونه
 وامتك غير مراضعي مرام امتك علوم طاهره دن غيري اسلر باطنم وعلم
 لانه تجاوري اولما غا اشارت در نته كه قصه لقا ضربه مستوف
 بعد صفتين ولدك اتدي ولبدي ارضاع اندر توليد ايدن ام صفتي
 دكلدر اگر چه نفس موساده مرضه وسولن بهي واحدا يسه ده مراد فرض
 وتغذير در زير ام ولادة ولدي على جهة الامانة تولدا يدر بطن
 امون تكوي ودم طسدن نسل سي مرغلا رادة وقيل قصد در مقتضا
 طبعندون فوبر زير اول دم طشدن تغذي اتمسه اول دم اتدي اهلا
 با مريض ايدن بوقد بر چه چينك شتي ام او زرينه ثابت اولود
 امك صيته امتنا في اول ما مراضع بويلا دكلدر زير ارضاع قصد
 واختيار يله ثابت قلدر كه سبب بقا وجوة ولدا ولور بر سره تقا
 بوفضل ومنه ارضاعي داي موساك ام ولا دتبه مخصوص
 اتدي تربيه بهي ونشور نما يله قريح البين اولما يغجون **قوله**
 وجاه من عزالت ثوب تحرف ظلم الطبيعة بما اعطاه الله من العلم
 الاله دان لم يخرج عنها وقتها فتوبا اي اخبره في مواطن كثيرة
 في نفسه على ما ابتلاه به فاول ما ابتلاه الله تعالى قله القبطي بالكه
 الله ووقفه له في سره وان لم يعلم بذلك ولكن لم يجد في نفسه اكثر
 تا بقوله مع كونه ما توقف في ثابته امر به بذلك لان النبي مصوم الباطن
 من حيث لا يشعر به بينا اي خير بذلك ولهذا امره الحضر قتل الغلام فانكر عليه
 قله ولم يترك قله القبطي فماله الحضر ما فعلت عن امره ينهه على مرتبه قبل ان

بدم طمها من غير ارادة لها في ذلك حتى لا يكون لها عيلة
 فانه ما يتغذي الا بما لم يتغذى به ولم يخرج عنها ذلك لاهلكها
 او امضها فلينظر الحنة على امة يكون يتغذي بذلك
 الدم فوجها بنفسه من الضم الذي كانت تجد لوامساك
 ذلك الدم عندها ولا يخرج ولا يتغذي به حينها والمرضعة
 ليست كذلك فانها قصدت برضا عتده صوته فجعل الله ذلك
 لموسى عليه السلام في امه ولا دية فلم يكن لامرأة فضل الامر
 ولا دية لغير عنها ايضا بتربيتها ونشأها نشأته في حجرها
 ولا حزن وقواجلد النوري في ذلك يعني نفسا لامرأة اولاد
 چون در كه اتحاد صور تبه تنبيه اتدك بصره تعالى موساك
 اصلندون تغذي اند وكتدون تحتهم مراضع ايله كناية اتدي
 تا كه تربيه به ذات الهيا ولوب اعطاء علم شرعي ايله نبي اولونه فهم اولونه
 وامتك غير مراضعي مرام امتك علوم طاهره دن غيري اسلر باطنم وعلم
 لانه تجاوري اولما غا اشارت در نته كه قصه لقا ضربه مستوف
 بعد صفتين ولدك اتدي ولبدي ارضاع اندر توليد ايدن ام صفتي
 دكلدر اگر چه نفس موساده مرضه وسولن بهي واحدا يسه ده مراد فرض
 وتغذير در زير ام ولادة ولدي على جهة الامانة تولدا يدر بطن
 امون تكوي ودم طسدن نسل سي مرغلا رادة وقيل قصد در مقتضا
 طبعندون فوبر زير اول دم طشدن تغذي اتمسه اول دم اتدي اهلا
 با مريض ايدن بوقد بر چه چينك شتي ام او زرينه ثابت اولود
 امك صيته امتنا في اول ما مراضع بويلا دكلدر زير ارضاع قصد
 واختيار يله ثابت قلدر كه سبب بقا وجوة ولدا ولور بر سره تقا
 بوفضل ومنه ارضاعي داي موساك ام ولا دتبه مخصوص
 اتدي تربيه بهي ونشور نما يله قريح البين اولما يغجون **قوله**
 وجاه من عزالت ثوب تحرف ظلم الطبيعة بما اعطاه الله من العلم
 الاله دان لم يخرج عنها وقتها فتوبا اي اخبره في مواطن كثيرة
 في نفسه على ما ابتلاه به فاول ما ابتلاه الله تعالى قله القبطي بالكه
 الله ووقفه له في سره وان لم يعلم بذلك ولكن لم يجد في نفسه اكثر
 تا بقوله مع كونه ما توقف في ثابته امر به بذلك لان النبي مصوم الباطن
 من حيث لا يشعر به بينا اي خير بذلك ولهذا امره الحضر قتل الغلام فانكر عليه
 قله ولم يترك قله القبطي فماله الحضر ما فعلت عن امره ينهه على مرتبه قبل ان

ينبي

ينبي انه مصوم الحركة في نفسا لامرأة لم يشعر بذلك وفيه سبحانه وثنا
 موساي تا بوقدن خلاص اتدي بس علم الهيا ايله فرق اكون ظلم طبيعتي
 اگر چه باكلية احكام طبيعتن فزوج اتدي ومواطن كثيرة دن مقفون و
 مقفون اولدي تا كه نفسن اتجان اولندون في امورده صابر وثابت قدم
 اوله اول ابتلا اند وكي الله تعالى نك موساي قتل قبطي در كه حق تعالى نك
 الهام بسى ايله وبقوله توفيقا يله اولدي اگر چه موسى تفصيل امره عالم دكل سيه
 زير اهذان عمل الشيطان دوي كفن نفسن فعل قتلن مبالاة يعني برهين
 وقيرق بولدي كه عدم قتل طرقة توحه ايدن وهركن وحى الهيا ملكه كوف
 وانتقار قلدي بس معلوم اولدي كه سندن فعل قتل ملهم ايدن زير اين
 مصوم الباطن در كه ده امر شيطان ايله ما مورا ولمن كفن موسى عتدا لله
 خبر وير طمحه شعور بولز بواجلدن در كه الله حضر عليه السلام قتل علم مؤ
 عرضا نكجه اكهارا اتادي اما كند وبي قتل قبطي خاطر نه كوف مدي
 حقه حضر عليه السلام ما فعلت عن امره دي مرتبه موسي دخي خبر سر
 قبطي و بولز دن مقدم نفسا لامرده مثال بنو صبي ايله مصوم الحركة
 ايدن كند ونك شعور يي بوعنه ده بون شحك قصه مضرون دكر قتل
 غلاي تقدي فملك عظم شانندون اتوري در به شكار خاطر كلور كه وجه
 دكر قتل قبطي به مناسبت كفاية اعز في اول **قوله** واره ايضا في
 السفينة الى طاهرها هلال وباطنها حاة من يدجملة ذلك في مقابلة التا
 الذي كان في اليم مطبقا عليه فانه ظاهر هلاك وباطنه حاة دخي امر
 موسي به حضر عليه السلام فرق سفينة كوسترديك طاهر فرق هلاك
 وباطن فرق حاة در نفير ايدن اي عار خجان سفينة وجود وفي
 نه قدر محبوب اولسه غاصب نفسن حاة روحا يه بولور بون نك
 سفينة ده غاصب ملك جايز ايدن كلك تا بون دخي غاصب فرعون
 جابر در **قوله** وانما فعلت به الله ذلك حتى قام يد الغاصب فرعون
 ان اذبح صبرا وهي نظر اليه مع الوحي الذي الهيا الله به من حيث
 لا يشفر فرجحت في نفسها انها ترضعه فاذا خافت عليه القته في
 اليم فان في المثل عين لا تري قلب لا يضح فلم تحت عليه خوف مشاهة
 عين ولا خرفت عليه من روية بصره غلب على ظنها ان الله به اراد
 اليه بحسن ظنها به قماشت بهذا القلق في نفسها والرها بيقايل
 الخوف والياس وقالت حين القمت لذلك لعل هذا هو الرسول الذي
 يهلك فرعون والقبط على يديه قماشت وشرف بهذا التوهم

بدم طمها من غير ارادة لها في ذلك حتى لا يكون لها عيلة
 فانه ما يتغذي الا بما لم يتغذى به ولم يخرج عنها ذلك لاهلكها
 او امضها فلينظر الحنة على امة يكون يتغذي بذلك
 الدم فوجها بنفسه من الضم الذي كانت تجد لوامساك
 ذلك الدم عندها ولا يخرج ولا يتغذي به حينها والمرضعة
 ليست كذلك فانها قصدت برضا عتده صوته فجعل الله ذلك
 لموسى عليه السلام في امه ولا دية فلم يكن لامرأة فضل الامر
 ولا دية لغير عنها ايضا بتربيتها ونشأها نشأته في حجرها
 ولا حزن وقواجلد النوري في ذلك يعني نفسا لامرأة اولاد
 چون در كه اتحاد صور تبه تنبيه اتدك بصره تعالى موساك
 اصلندون تغذي اند وكتدون تحتهم مراضع ايله كناية اتدي
 تا كه تربيه به ذات الهيا ولوب اعطاء علم شرعي ايله نبي اولونه فهم اولونه
 وامتك غير مراضعي مرام امتك علوم طاهره دن غيري اسلر باطنم وعلم
 لانه تجاوري اولما غا اشارت در نته كه قصه لقا ضربه مستوف
 بعد صفتين ولدك اتدي ولبدي ارضاع اندر توليد ايدن ام صفتي
 دكلدر اگر چه نفس موساده مرضه وسولن بهي واحدا يسه ده مراد فرض
 وتغذير در زير ام ولادة ولدي على جهة الامانة تولدا يدر بطن
 امون تكوي ودم طسدن نسل سي مرغلا رادة وقيل قصد در مقتضا
 طبعندون فوبر زير اول دم طشدن تغذي اتمسه اول دم اتدي اهلا
 با مريض ايدن بوقد بر چه چينك شتي ام او زرينه ثابت اولود
 امك صيته امتنا في اول ما مراضع بويلا دكلدر زير ارضاع قصد
 واختيار يله ثابت قلدر كه سبب بقا وجوة ولدا ولور بر سره تقا
 بوفضل ومنه ارضاعي داي موساك ام ولا دتبه مخصوص
 اتدي تربيه بهي ونشور نما يله قريح البين اولما يغجون **قوله**
 وجاه من عزالت ثوب تحرف ظلم الطبيعة بما اعطاه الله من العلم
 الاله دان لم يخرج عنها وقتها فتوبا اي اخبره في مواطن كثيرة
 في نفسه على ما ابتلاه به فاول ما ابتلاه الله تعالى قله القبطي بالكه
 الله ووقفه له في سره وان لم يعلم بذلك ولكن لم يجد في نفسه اكثر
 تا بقوله مع كونه ما توقف في ثابته امر به بذلك لان النبي مصوم الباطن
 من حيث لا يشعر به بينا اي خير بذلك ولهذا امره الحضر قتل الغلام فانكر عليه
 قله ولم يترك قله القبطي فماله الحضر ما فعلت عن امره ينهه على مرتبه قبل ان

معتبر طوبى لى قوله فكذلك ما جاء به وعليه ظهر ادنى التوفيق
من لا غوص له عند الخلعة فيقول ما أحسن هذه الخلعة وبراهها
غاية الدرجة ويقول ضاهيا لغيرهم الذوق القايض في دراهم الحكم بما
استوجبه الخلعة من الملك فينظر في درجة الخلعة وضيقها من
المراتب فيعلم أنها قد من خلعت عليه فيعتر على علم يحصل لغيره من العلم
له مثل هذا أيضا فينا ورسول جناب فينا من مطلق رسالت الله طري
علوم وحقايق طبقه فيهم عوام أوزره آية تعالى الله كركه مقتضا
بلاغت بوايدي وكل ما فهمه أراي مساعى الله وكى مقدار كى
كيد لئلا يتركه عوض باطن كلامه قادرا وليست يتركه في توقف وفي تكلف
منا في ظاهره ففهم أين لروى في نه كوزل خلعت أولور في توتختان
أين لروى لطافتك درجة عليا كونه لرا تاضا فيهم
وغايب من جدد درجكم واسرار برا قدر لى ييلوب واول لى
عطاى ملك ملكوك شريار ايد وكن فيهم ايد وب وكونك قاتنه
ركت كاشد را كلا يوب وبومناى مذكور لى عارف قد فيه
كون كشد وكى قدر فيهم نه ضيق من اولور وذا انبار زده صى بولور
مقايسه ايله انتفال ايد حاصل مراد علماء ظاهر شريف ايله غرايه
باطن شريف وامر حقيقت ميانده بيان نسبت درفته كه بو
مفهومك تفصيله بيور **قوله** ولما علمت الانبياء والرسل
والورثة ان في العالم من هو له بهذه المثابة عمدة والى البارة لى
اللسان الظاهرة الذي يقع فيه اشراك الخاص والعام فيصهم
شما لخاص ما يفهم منه العام وزيادة بما صح له به ام انه عام فيميز
عن الباقى فالتقى المبلغون العلوم بهذا هكذا كونه ففرقت منكم
لما خفتكم ولم يقل ففرقت منكم صياغة السلامة والمعاينة وقفاك
زمر انبيا ورسول ورثة هاد يان سيل بومرتبا ولان كملرايدون
بلد لرايسه عبا يترن لسان ظاهر قصد وثوقه اند لبر عاوة
ايله كخاص وعام اى فيهم وادراك مشترك او لما لزيين هو عاى
فهم اند وكن خاص فيهم اند وكن من ماعدا بر معنای رايد فيهم
ايد كمال اول من زمره ضواقه اسم خاص اطلاق نك صحته سبب
اولور زبراز مره خواص معنای من يورى فهم الامعاء وده ممتاز
اولور من بلفين علوم بولسان ايلما كفا اند لرفيد حقاك لسان
موسا دن مكات ايله ففرقت منكم لما ففتكم ديوب ففرقت منكم

ويعتبر طوبى لى قوله فكذلك ما جاء به وعليه ظهر ادنى التوفيق
من لا غوص له عند الخلعة فيقول ما أحسن هذه الخلعة وبراهها
غاية الدرجة ويقول ضاهيا لغيرهم الذوق القايض في دراهم الحكم بما
استوجبه الخلعة من الملك فينظر في درجة الخلعة وضيقها من
المراتب فيعلم أنها قد من خلعت عليه فيعتر على علم يحصل لغيره من العلم
له مثل هذا أيضا فينا ورسول جناب فينا من مطلق رسالت الله طري
علوم وحقايق طبقه فيهم عوام أوزره آية تعالى الله كركه مقتضا
بلاغت بوايدي وكل ما فهمه أراي مساعى الله وكى مقدار كى
كيد لئلا يتركه عوض باطن كلامه قادرا وليست يتركه في توقف وفي تكلف
منا في ظاهره ففهم أين لروى في نه كوزل خلعت أولور في توتختان
أين لروى لطافتك درجة عليا كونه لرا تاضا فيهم
وغايب من جدد درجكم واسرار برا قدر لى ييلوب واول لى
عطاى ملك ملكوك شريار ايد وكن فيهم ايد وب وكونك قاتنه
ركت كاشد را كلا يوب وبومناى مذكور لى عارف قد فيه
كون كشد وكى قدر فيهم نه ضيق من اولور وذا انبار زده صى بولور
مقايسه ايله انتفال ايد حاصل مراد علماء ظاهر شريف ايله غرايه
باطن شريف وامر حقيقت ميانده بيان نسبت درفته كه بو
مفهومك تفصيله بيور **قوله** ولما علمت الانبياء والرسل
والورثة ان في العالم من هو له بهذه المثابة عمدة والى البارة لى
اللسان الظاهرة الذي يقع فيه اشراك الخاص والعام فيصهم
شما لخاص ما يفهم منه العام وزيادة بما صح له به ام انه عام فيميز
عن الباقى فالتقى المبلغون العلوم بهذا هكذا كونه ففرقت منكم
لما خفتكم ولم يقل ففرقت منكم صياغة السلامة والمعاينة وقفاك
زمر انبيا ورسول ورثة هاد يان سيل بومرتبا ولان كملرايدون
بلد لرايسه عبا يترن لسان ظاهر قصد وثوقه اند لبر عاوة
ايله كخاص وعام اى فيهم وادراك مشترك او لما لزيين هو عاى
فهم اند وكن خاص فيهم اند وكن من ماعدا بر معنای رايد فيهم
ايد كمال اول من زمره ضواقه اسم خاص اطلاق نك صحته سبب
اولور زبراز مره خواص معنای من يورى فهم الامعاء وده ممتاز
اولور من بلفين علوم بولسان ايلما كفا اند لرفيد حقاك لسان
موسا دن مكات ايله ففرقت منكم لما ففتكم ديوب ففرقت منكم

صياغة السلامة

جبا في السلامة والعافية ديد وكي ينع فرار موسى بسيرة نسيب
بعيد نه نسبت اتقاد وكي لسان ظاهرا يلكفا وفهم صواصدا تمام وانكا
قيلندون **قوله** فجاء به الى مدبر فوجد الجاريتين نسقي لهما من غير
اجرنه توبى فجاء به الى الظل لايحي فقال مقبلى لما التوت من غير غير
فحصل من عاله السقي من الخير الذي انزله الله تعالى ايله ووصف
نفسه بالفقير الى الله تعالى في الخير الذي عنده موسى اعلا السلام بعد
المفرد من يند به كيدي وكورد كه ايكى دختر بهيج النظر بر يتر ماده هو كى
منتظر لموسى عم انله شفقت ايد وب بغير اجرة صوجوب استقبال
حاصلون روا قلدي بعد بر سايه درفته النجا ايد وب بود عاى فيه
ابتدا اند يكه بارب سى باكه انزال اند وكونك خبره بن فقير وحقا
ديوب في الحقيقة كندونك عمل سقيناك عين كند و ميه انزال اند و
خبرك عين قلدي ينع مقابل سندن طلب خبرا تديكه كند و در
اولان قضا فاضله مقابل سندن كما فاضله ماذر و في الحقيقة فاضله
علم در زبراز ما مثالى علم در فاضله علم رجا اندى وكند وفي فقريل
توصيف معنای هل من مزبده اشارت در كه قرآن مجذرا عارف
عالمه فقير مقرر در زبراز نا فاجلا غير مكر در زبراز مقرر
قوله فاراد الحضرة اقامة الجدار من غير اجر فبينه على ذلك
فذكر بسفاه من غير اجر الى غير ذلك عالم يذ كرسى خضره حضرت
حضرة موسايه اجر سوز و غرض سوز عمل اقامة جدارى كوسردى
وموسى عم فعل مزبور انكار ايد وب لوشت لا اتخذت عليه صرا
قوله ايكه حضرت عتاب اندى بسى حضرتى كانه ماضى بالمثل ايد وب
كند ونك افضل ماضى سندن مدينه ده جاريتيه ماء يترى بغير اجرا
سقا اند وكن موسايه عم تذكر اندى جتى شمع قدس مراه حضرت
عم ايله جمع اولدم بكادر كه موسا الجول بيك سئله خاضع ايدم كاوه
عمرندن زمان ملاقاته كليخه واقع اولان مرآت ايدى كوردم اوج
بلد صبرا يمدى اخر فراق لازم كيدي ددي **قوله** حتى نبى رسول
الله صلى الله تعالى عليه ولم ان يك موسى فلا يترضى عنه يفتق الله
تعالى من امرها فيعلم بذلك ما وفق اليه موسى من غير علم متاذ لو كا
عن علم ما انكر مثل ذلك على الحضرة الذي قد شهد الله له عند موسى وزكا
وعده له ومع هذا غفل عن تذكيرة الله له وعم شطه عليه في اتباعه
رحمة بنا اذ انسينا امر الله ولو كان موسى عاكما بذكلك لما قاله

فقد سقى الخضر
توبى لى قوله
فوجد الجاريتين
نسقي لهما من غير
اجرنه توبى
فجاء به الى
الظل لايحي
فقال مقبلى
لما التوت من
غير غير
فحصل من
عاله السقي
من الخير الذي
انزله الله
تعالى ايله
وصف نفسه
بالفقير الى
الله تعالى
في الخير الذي
عنده موسى
اعلا السلام
بعد المفرد
من يند به
كيدي وكورد
كه ايكى دختر
بهيج النظر
بر يتر ماده
هو كى منتظر
لموسى عم
انله شفقت
ايد وب بغير
اجرة صوجوب
استقبال
حاصلون
روا قلدي
بعد بر سايه
درفته النجا
ايد وب بود
عاى فيه
ابتدا اند
يكه بارب
سى باكه
انزال اند
وكونك
خبره بن
فقير وحقا
ديوب في
الحقيقة
كندونك
عمل سقيناك
عين كند
و ميه
انزال اند
و خبرك
عين قلدي
ينع مقابل
سندن طلب
خبرا تديكه
كند و در
اولان قضا
فاضله
مقابل
سندن كما
فاضله
ماذر و في
الحقيقة
فاضله
علم در
زبراز ما
مثالى علم
در فاضله
علم رجا
اندى وكند
وفي فقريل
توصيف
معنای هل
من مزبده
اشارت در
كه قرآن
مجذرا
عارف
عالمه
فقير
مقرر در
زبراز نا
فاجلا
غير مكر
در زبراز
مقرر
قوله
فاراد
الحضرة
اقامة
الجدار
من غير
اجر
فبينه
على ذلك
فذكر
بسفاه
من غير
اجر
الى غير
ذلك
عالم
يذ كرسى
خضره
حضرت
حضرة
موسايه
اجر
سوز و
غرض
سوز
عمل
اقامة
جدارى
كوسردى
وموسى
عم فعل
مزبور
انكار
ايد وب
لوشت
لا اتخذت
عليه
صرا
قوله
ايكه
حضرت
عتاب
اندى
بسى
حضرتى
كانه
ماضى
بالمثل
ايد وب
كند ونك
افضل
ماضى
سندن
مدينه
ده جاريتيه
ماء
يترى
بغير
اجرا
سقا
اند وكن
موسايه
عم
تذكر
اندى
جتى
شمع
قدس
مراه
حضرت
عم
ايله
جمع
اولدم
بكادر
كه
موسا
الجول
بيك
سئله
خاضع
ايدم
كاوه
عمرندن
زمان
ملاقاته
كليخه
واقع
اولان
مرآت
ايدى
كوردم
اوج
بلد
صبرا
يمدى
اخر
فراق
لازم
كيدي
ددي
قوله
حتى
نبى
رسول
الله
صلى
الله
تعالى
عليه
ولم
ان
يك
موسى
فلا
يترضى
عنه
يفتق
الله
تعالى
من
امر
ها
فيعلم
بذلك
ما
وفق
اليه
موسى
من
غير
علم
متاذ
لو كا
عن
علم
ما
انكر
مثل
ذلك
على
الحضرة
الذي
قد
شهد
الله
له
عند
موسى
وزكا
وعده
له
ومع
هذا
غفل
عن
تذكيرة
الله
له
وعما
شطه
عليه
في
اتباعه
رحمة
بنا
اذ
انسينا
امر
الله
ولو
كان
موسى
عاكما
بذكلك
لما
قاله

الحضرة المصطفیٰ علیہ السلام خطبه خبرای انی علی علم لم یحصل لک عن ذوق کما انت علی
 علم لا اعلم انا فاقصفت شیخک خبره اولان مکالمه سابقه منہ مناسبه
 نبی عم دخی تخی اعترافک موسیٰ فرماشم نو لایدی صبرای ایدی واعتراف
 بولن طوبیاییدی ناکه حق قباله بویاکی سنک امین حکایت ایدی ایدی پس
 نبی عم قصه مزبور سببی اید موسیٰ اید اعماله نه مرتبه توفیق اولدی
 کندونک علی واختاری یوغکی ایدی زیر حضرت موسیٰ سنک هرکتی
 علم واختاری اید اولسه حضرت صادق اولان اعمال عجیبه وامثالہ انکار
 اعزایدی زیر معلوم السبب اولان فعل عجیبه ولما زبونک اید الله تبارک
 حضرت حضرت علنه فظهر موسیٰ شهادت اید وب وعلمنا من لدنا
 علما دیشی ایدی بعد تزکیه و تصدیق اید وب عقبت و اتینا مرجه من
 عندنا بیورشی ایدی و بوجه اید حضرت موسیٰ تزکیه و مذکوره دن
 غفلت و امرایه من بولر اولان شری نیایه اندر غایب اید ناسیان
 احادنا سرجه و وسعت قصدا تیدی زیر بولدی حل اتمام من نسیان
 اید بولن مؤاخذه اولونه حضور صاحبی اوله بعد بیورشی که اگر موسیٰ
 علیه السلام حضرت علنه عالم اولدی ایدی حضرت کا ما لم خطبه خبرای دیو
 ایدی بحیث انبیا و اولیاده هاتنا حجاب نفسانیه وظلمه شک و ظن
 اولما زایتوک مناسبتی اولان ذوق علی درنتکه سنک نبوتک
 حبیب اید بکا ویرلما مشردیمک درم آدر حضرت علیه السلام انصاف و عدل
 انصاف در **قول** و اما حکه قرآن فلان الرسول یقول الله فیه وما
 اتاکم الرسول فخذوه وما نهاکم عنه فانتهوا فوقف العلماء بالله الذي
 يعرفون قدر الرسالة والرسول عندها القول وقد حضرات موسیٰ
 عم رسول الله فاحذ برب ما یكون منه لیس فی الادب مع الرسول
 فقال له ان سئلک عن شیء ویدرها فلا تصاحبی فنهان عن محبتہ
 فلما وقت منه الثالثه قال هذا فراق بنی وبنیک ولم یقل لم لا
 یفعل ولا طلب محبتہ لعلہ بقدره الرتبة التي هو فیها التي انطقته
 بالنبی من ان محبتہ فکت موسیٰ ووقع الفراق فانظر الی حال
 هذين الرجلين في العلم وتوفيقه الادب الالهي فقه والی انصاف
 الحضرة علی السلام فیما اعترف به عند موسیٰ عم حيث قال انی علم علم
 اعلمته الله لا یعلمه انت وانت علی علم اعلمک الله اذ اعلم انافکا
 هذا من الحضرة الاعلام لموسیٰ دم دوا و لاجره فی قوله نکیف قصص
 علی ما لم خطبه خبرای مع علی بیلور مرتبه بالرسالة ولیت تلك

بویاکی سنک امین حکایت ایدی ایدی پس
 نبی عم قصه مزبور سببی اید موسیٰ اید اعماله نه مرتبه توفیق اولدی
 کندونک علی واختاری یوغکی ایدی زیر حضرت موسیٰ سنک هرکتی
 علم واختاری اید اولسه حضرت صادق اولان اعمال عجیبه وامثالہ انکار
 اعزایدی زیر معلوم السبب اولان فعل عجیبه ولما زبونک اید الله تبارک
 حضرت حضرت علنه فظهر موسیٰ شهادت اید وب وعلمنا من لدنا
 علما دیشی ایدی بعد تزکیه و تصدیق اید وب عقبت و اتینا مرجه من
 عندنا بیورشی ایدی و بوجه اید حضرت موسیٰ تزکیه و مذکوره دن
 غفلت و امرایه من بولر اولان شری نیایه اندر غایب اید ناسیان
 احادنا سرجه و وسعت قصدا تیدی زیر بولدی حل اتمام من نسیان
 اید بولن مؤاخذه اولونه حضور صاحبی اوله بعد بیورشی که اگر موسیٰ
 علیه السلام حضرت علنه عالم اولدی ایدی حضرت کا ما لم خطبه خبرای دیو
 ایدی بحیث انبیا و اولیاده هاتنا حجاب نفسانیه وظلمه شک و ظن
 اولما زایتوک مناسبتی اولان ذوق علی درنتکه سنک نبوتک
 حبیب اید بکا ویرلما مشردیمک درم آدر حضرت علیه السلام انصاف و عدل
 انصاف در **قول** و اما حکه قرآن فلان الرسول یقول الله فیه وما
 اتاکم الرسول فخذوه وما نهاکم عنه فانتهوا فوقف العلماء بالله الذي
 يعرفون قدر الرسالة والرسول عندها القول وقد حضرات موسیٰ
 عم رسول الله فاحذ برب ما یكون منه لیس فی الادب مع الرسول
 فقال له ان سئلک عن شیء ویدرها فلا تصاحبی فنهان عن محبتہ
 فلما وقت منه الثالثه قال هذا فراق بنی وبنیک ولم یقل لم لا
 یفعل ولا طلب محبتہ لعلہ بقدره الرتبة التي هو فیها التي انطقته
 بالنبی من ان محبتہ فکت موسیٰ ووقع الفراق فانظر الی حال
 هذين الرجلين في العلم وتوفيقه الادب الالهي فقه والی انصاف
 الحضرة علی السلام فیما اعترف به عند موسیٰ عم حيث قال انی علم علم
 اعلمته الله لا یعلمه انت وانت علی علم اعلمک الله اذ اعلم انافکا
 هذا من الحضرة الاعلام لموسیٰ دم دوا و لاجره فی قوله نکیف قصص
 علی ما لم خطبه خبرای مع علی بیلور مرتبه بالرسالة ولیت تلك

درنتکه

الرتبه للحضر اما حکه فراق بود که رسول حضرت الله تعالی بیورشی که رسولک
 رسالی اید کتورید وکی امری اخذ و قبول ایدک و نبی اند وکی حکم دن منتهی و بجا
 اولک بس علماء اهیون که قدر رساله ورتبه رسول عارف و بوقی اجتماع اید
 حاله واقفا و لدر و حق رساله بلدر و حقه علیه السلام دخی موسیٰ سنک رسول الله
 اید و کن بیلور ایدی و اندر صادر اولان احواله و اقرب و منتظر اولور ایدی
 ناکه حق ادب رساله کما هو قائم اید بعد جود موسیٰ علیه السلام حضرت
 اکرم بعد سنک رساله تمخالف احوالکدن منتهی نه سوال اید راسم هرگز
 بنم اید مصاحبت اید دیو صحبت دن نه ایدی و حاله ثالثه که شرط و افاقه
 واقع اولدی و غی اندر هذا فراق بنی وبنیک کلا یی صادر اولدی بولر
 علیه السلام حضرت رعایت اید و بصری لا یقبل دیم دی و صحبت دن دخی طلب کوسر
 مدی زبنا دانتک رتبه علیه سز عارف و واردا اولان نطق ناه و اربا لای
 اولد و غنه واقف ایدی بولکلامدن سکوت و رجوع اید وب و شرط سواله
 متعلق اولان فراق وقوع بولدی ای عارف ارب و ساکت ارب نظر اید
 راجلینک علان کمال مہارتنه که حق الہی بی بجه توفیق و رعایت اندر حضرت
 علیه السلام انصافنه که حضور موسیٰ عم علم موسیٰ یه بجا اید فایر که
 سنک ملک ذاتوکه و استعداد و که حضور صبر بکا بجا و زانتر نه که بنم علم
 دخی شانه و عنونہ مختصر مرغیر سرتب فلما زد دخی کانه حضرت بولمعا
 انصاف و اعتراف موسیٰ حضرت من اصابت اید سنان خبر ما لم خطبه
 خبر امر احسنه دوا ایدی زیر موسیٰ سنک علور رتبه سنه عالم ایدی
 و اول اجلدن طریق اعتراف ساکت اولما غنمازم و جازم ایدی
قول و ظهر ذلک فی الامه الخدیة و ارباب الخلق فقال علیه
 السلام لا صحابه انتم اعلم بامور دنیاکم ولا شک ان العالم بالشیء
 خیر من الجهل به ولهذا یدرج الله نفسه بانه بكل شیء علیم فقد عرف
 صلی الله تعالی علیه و سلم لا صحابه بانه اعلم بمصالح دنیاهم منه لکونه
 لاخبره لبدلک فانه علم ذوق و تجربه ولم یفزع علیه السلام لعل
 ذلک بل کان شغله بالآلام فالا هم فقد نبهتک علی ادب عظیم شفع
 به ان استعملت نفسك فیه یفوق انصاف مزبور که حضرت صفدر صادر
 اولمشدی بوجلی انصاف سید المرسلین دخی صادر اولمشدر اصلا
 نخل مزین که اکا تا بیدر نخل دبر و خرماتک ذکر دندن اناس سنه
 برحمتک انشأ لرمکر بر سنه حضرت اصحابی اول وضع مره و دن
 نخلی انشأ و لسنه باند الله تعالی خرمایش و بر ما یوب سنه آینه

بویاکی سنک امین حکایت ایدی ایدی پس
 نبی عم قصه مزبور سببی اید موسیٰ اید اعماله نه مرتبه توفیق اولدی
 کندونک علی واختاری یوغکی ایدی زیر حضرت موسیٰ سنک هرکتی
 علم واختاری اید اولسه حضرت صادق اولان اعمال عجیبه وامثالہ انکار
 اعزایدی زیر معلوم السبب اولان فعل عجیبه ولما زبونک اید الله تبارک
 حضرت حضرت علنه فظهر موسیٰ شهادت اید وب وعلمنا من لدنا
 علما دیشی ایدی بعد تزکیه و تصدیق اید وب عقبت و اتینا مرجه من
 عندنا بیورشی ایدی و بوجه اید حضرت موسیٰ تزکیه و مذکوره دن
 غفلت و امرایه من بولر اولان شری نیایه اندر غایب اید ناسیان
 احادنا سرجه و وسعت قصدا تیدی زیر بولدی حل اتمام من نسیان
 اید بولن مؤاخذه اولونه حضور صاحبی اوله بعد بیورشی که اگر موسیٰ
 علیه السلام حضرت علنه عالم اولدی ایدی حضرت کا ما لم خطبه خبرای دیو
 ایدی بحیث انبیا و اولیاده هاتنا حجاب نفسانیه وظلمه شک و ظن
 اولما زایتوک مناسبتی اولان ذوق علی درنتکه سنک نبوتک
 حبیب اید بکا ویرلما مشردیمک درم آدر حضرت علیه السلام انصاف و عدل
 انصاف در **قول** و اما حکه قرآن فلان الرسول یقول الله فیه وما
 اتاکم الرسول فخذوه وما نهاکم عنه فانتهوا فوقف العلماء بالله الذي
 يعرفون قدر الرسالة والرسول عندها القول وقد حضرات موسیٰ
 عم رسول الله فاحذ برب ما یكون منه لیس فی الادب مع الرسول
 فقال له ان سئلک عن شیء ویدرها فلا تصاحبی فنهان عن محبتہ
 فلما وقت منه الثالثه قال هذا فراق بنی وبنیک ولم یقل لم لا
 یفعل ولا طلب محبتہ لعلہ بقدره الرتبة التي هو فیها التي انطقته
 بالنبی من ان محبتہ فکت موسیٰ ووقع الفراق فانظر الی حال
 هذين الرجلين في العلم وتوفيقه الادب الالهي فقه والی انصاف
 الحضرة علی السلام فیما اعترف به عند موسیٰ عم حيث قال انی علم علم
 اعلمته الله لا یعلمه انت وانت علی علم اعلمک الله اذ اعلم انافکا
 هذا من الحضرة الاعلام لموسیٰ دم دوا و لاجره فی قوله نکیف قصص
 علی ما لم خطبه خبرای مع علی بیلور مرتبه بالرسالة ولیت تلك

2

ای ذاتی است مع عدم کلامه مایا بیهوشی من ذکر من ربهم محدث الا استمعوه
وهم یلبسون وما یأتمهم من ذکر من الرحمن محدث الا کما تواعنه موعظین
والرحمن لا یأثم الا بالرحمة ومن اعرض عن الرحمة اقبل العذاب الذي هو
عدم الرحمة پس فرعون یحیی وعلیه بی مهتدین اول قوم محرم نیک
الکرم اقلون بغیر من کسیدی وعلیه اندی بوفعل اگر چه صورتی باطل
ایدی اما فی الحقیقه صقه مؤدی اولدی زیرا حقیق صورتی باطل دخی
بر مظهر خاص در نیت که بیور لیدی **شعر** لا تنکروا الباطل فی طوره
فانه بعض ظهور آتیه پس بوقطع و صلب قوم مزبور می مرآت عالیه
ایصال اچون ایدی اول مرتبه بوفعل مخصوص اولیاسه حاصل اولماز
وبوفعلک سخره ید نبی متفعی نیک در جان شهادت اولدی و غی
که فرعون نیت دخی ظهور هر حکم و سلطنت و تسخیر مملکت در
زیرا تعطیل سبابه سبیل و کلمات الله ده تبدیل یوقدر و اعیان
ثابت مقتضیات اسماء و زمره صور علیهم و وجود عینی یظهر انک
نیت سببیه و سببیه مقتضای اسماء و زمره اعیان کلمات در که من
الثبوت قدیم و من حیث الوجوه حواء قدر مثلا بوکون بر انسان
حادث اولدی یا بکار بر شخص صیف کلاهی دینلس معنای عدم مرفد
اولدی و کلاهی دیمک دکلدر و بوندن اول انک اصلا و علما و نبوت و
جوادی بوعذی دیمک دکلدر بلکه حادث مزبور مسبوق بالعدم دیمک
مسبوق بالثبوت دیمک در زیر ایدی عدم مدنی صحت وجود حق
اشباه معدومات ممکنه در که مثالی در شهادت کدر و علما و نبوت
سفر انک در بواجلدر در که الله تعالی کلام قدیم یعنی کلامیک
ایمانده من ربهم محدث بیور دی لغت کلام قدیم ایک جنب
ریدن اثباتی حدوت ایله تعبیر اندی پس حد و تله متصفیا و لا
لیاس صوف و صوتال ظهور بولدی **قول** و اما قوله تعالی فاما
ینفعهم ارا و یا سنا سنا الله التي قد خلت فی عبادہ الا قوم کون
فلم یدل علی انه لا ینفعهم فی الآخر بقوله فی الاستشهاد الا قوم کون
بعد شیخ قدس سر و قنا که مع موسی و فرعونان اولان آیات
وارده متضمن اولدی و غی حکم و اسرار بی بیان اندی ایسه بر مقوله
ایمانک کیفیت بیان شروع اندی که دینا ده نافع اولما زایسه
افرن اولوری پس اولما را و یا سنا قولند اولان منای
بعد سور و یورده اولان استثنای که مستثنی منه فلولا کانه

بر حکم نفس
می سی روحی
فرعونی و موسی
پس فرعونی و موسی
او اولی و ثانی
تصویر و مظهر
طاهر و پاک
ملک و شاهی
عنایت حق
تخلی مطهر
شیرین و طاهر
دن و نور
و مطهر و پاک
اوله و معنای
در که و علم
و ارد و اول
ایده و سنا
موجود انسان
حقیقتند
ایله من عرف
فقد عرف ربه
شیر و حدی
عبان ایمان
بیان اچون
فیعون خالی
فی نفس لامر
علوم جمیع
بیسر و بی
انوار علیه

قریه آمنت یعنی عند رؤیه العذاب فتقفها ایمانها الا قوم یوش
اندن متثنی در بیان اندی و بیور دیکایستین دن مذکور اولان
دلالت انکه بونلرک عند الیاس رؤیه العذاب ایمان افرنه نافع
اولیه و عدم دلالت مثبت و صور حکم اولما زریار رؤیه یاسده عدم
التقاء عند استثناء دلالت ایدر که رؤیه یاسده انتفاع اولان میرانقون
استثناء مثبت اولور که قوم یوش در قول انی الذکر دخی معنای استثنای
در که بیور لیدی لما آمنوا کشفنا عنهم عذاب الخزی فی حیوة الدنیا
پس مذکور دن مقیم اولور که سثنی بالایمان رؤیه یاس قاتله حیوة
دنیا ده منتفع اولان و سثنی منه اولیه پس حکم مذکور دن افرنه عدم
انتفاع لازم کلز **قول** فاما ران ذلک لا یرفع عنهم الاخذ فی الدنیا فلذ
اهد فرعون مع وجود الایمان منه هذا ان کان امر من یقف بالانتقال
فی تک الساعة و قرینه الحال یعطی انه ما کان علی یقین من الانتقال لانه ما
المؤمنین یمنون فی الطریق الی الله الذی یظهر یضرب موسی بمعناه البهائم یقف فرعون
بالهلاک اذا آمن بخلاف المؤمنین لا یلکی به پس مراد الله بواولدی که ایمان مذبور
مراخذ و دینوی به دفع اینه و بواجلدر در که فرعون اخذ اولندی ایمان
حاصل ایک و بعد دکن حکم فرعونک حال اول ساعت انتقال آخره یقف
اولان نفسک حال و حکم اولدی و غی تقدیر به در یعنی ایمانی ایمان یاس
اولدی و غی تقدیر به در مع هذا فرینه حایه اعطا ایدر که فرعون افرنه
انتقال بریقین اولیه زیر معاینه کور که مؤمنین بنی اسرائیل قوری
برده بیور بر ایدی مجز به ضرب عصا دن بحریل ایک شی اولوب مابینی
طریق پس واقع اولدی ایدی تقدیر به بورادن لازم کلاهی ایمان فرعون
رؤیه عذاب دن ناشی اولما یوب بلکه رؤیه مجز دن ناشی اولمقد
الله اعلم بیور فرعون مؤمن اولدی و غی تقدیر به هلاک سیق اولما زانما
مختصر یونک خلافت در که هلاک سیق در معلوم اهاله اولان که والله
العلی العظیم اثنا کلامه بود کلو حجت و الزام که واقع اولور هرگز
بر طرف جزیم و اعتقاد بود قدر همان بونکتاب شریعت شک مراد
ایضاح قصد اندم و تبیین اید و غی شک مراد حال فرعون بوقوف
دیمک قادر اولما دم بلکه ترقف اولدی و غی ترقف اندم زیر شک
کلاهی کاه قطعی و تحقیقی سوز اولور کاه ترددی مشعر اولور نه که
بعد السطور مذکور اولور حال سکوره یا زلشی کتاب اولما غی تبیین
جرت و لغز کلام انجان اولما زبیدا و لمز معلوم اولان که سایر ائمه کبار

او اولی و ثانی
لکه و بعض
افرنه و بعض
مشاهده لکن
واقف اولی
ظاهر قولی
اقوال شریفة
غیر مابین
یعنی اچون
دخی اولدی
قولند مقولت
حق فرعون
اید و تسلیم
تقدیر به
و بیور که
آخر مولانا
ادون الی
ختم اولدی
ایتمارد
اولان قول
بعد فتوح
تصریح بیور
قولند زبور
الدر خصوص
ایمان حقه
تصریح اولدی
نظر و غی
دیور لیدی
فصص صر

قاسده نصوص عدوان آيات عند الشيخ ظاهر در پس ايمان فرعون كافرته
عدم منفعين آية كريمة ايله ثبوت بولماز واهمال منفعت منقطع اولماز
الا اجتماع امة ايله اولورديرلر برآق فرعون ده وارد اولان آيات صراحت
سادته دلالت اخراجي تعذيب دلالت ايدربعد امام مالكين ايمان
ثاس مذ هبند مقبول اولوق منقولد راتنا ايمان فرعون قولي سموع
دكل در ظاهر سا بر نصوص ايله ردايد راولا آلا و قد عصيت
كي قول قاس بالذي آمنت به بنوا اسرائيل على البقن بالحقنة فكان
اي فصل كما تيقن لكن على غير الصورة الى اراد فجاه من عذاب
الاضر في نفسه ونحي بدنه كما قال الله تعالى فالיום نخيك بيدك
لتكون من خلفك آية لانه لو غاب بصورته ربما قال قومه احبب
فظهر الصورة المهودة ميتا ليعلم انه هو لعمته النجاة حشا
ومعنى پس فرعون آية مزبور يعني معني موسي ي كوروب
بنی اسرائيل ايمان كتورد وكي تكريم ايمان كتورد يعني بونلرك
بخان كوروب و نجاته يققن ايله كلد شهادت رسم مزبور اوزر
تكلم اندي قبوله اقرب اوله ديوبس يققن اند وكي كلى امر نجاة
حاصل اولدي نهايت الامرد وكي اوزرنيه اولما دي اراده الله
غيري صورتله كوسترد ي پس سابقا مذ كور اولد و نحي اوزر
مرصوم ضوامج جلي بجز الاسلام تفسيرند فرعونك مراد نجاة دنيا
ايد ي بونقديرم جبرائيل وجل بجا ايله اخبرن طوققد رضا بالكفر
مذ وري لازم كلزد يوبورد قلري خيرة دن خالي اولماز ريرا
مراد كافر خوف سميدن نجاة اولد و نحي حين ده كله شهادت و ايمان
صوريسي مرد و داولور ي اولما جرد تلفظ كله شهادت نجاة عن
القتل كفايت انك مذ هبند و دكل كلى الله تعالى علم پس هي تعالى
فرعونك روضي عذابا من ند خلاص ايد و جسدن قبل لفرق آلا
مردن بره الصار النجيه اندي ريرا كتر صور ي ايله غيت انسه اصحاب
جايز كه فرق اولما دي اقياب اندي ديوشيا ايد بر ايد ي پس صور
مهرود ي ايله ميغا ظاهر اولدي تاكه حق تعالى اني تمذيب دنيتو ايله
مغذب قلدي متبين اوله پس صورن و معنا عموم نجاة بولندي ريرا
قول و من صفت عليه كلمة العذاب الاضروي مخرج فرعون من هذا الضف هدا
الليم اي بروق العذاب الاضروي مخرج فرعون من هذا الضف هدا
هو الظاهر الذي ورد بالقران ثم انا نقول بعد ذلك والامر فيه الى

دني
عذاب
عبرت
خضرت
ردي
اولي
معا
بكه
يا محمد
الوب
ايله
تعب
الطبر
اي
انه
سلي
قال
على
الى
امن
انما
يوجد
ذفي
حديث
قرب
امام
حضرت
بور
ما
است
يع

الله لمن استقر في نفوس عامة الخلق من شفاة وما له نصيب ذلك
يستندون اليه يعني شول طائفتك اوزرنيه كه علم از يده و سوي
كتابده عذاب اخروي واجب اوله انلرا يحون هر بر آية نازل
ناطق حال اوليه هر كز ايمانه كلكا احتمال اولماز تاكه موت
طبيعي ايله عذاب اخروي ذوق اتما نخه نته كه ابو جهل و اضراي
حال قتل و عذاب و صرف اصرار لرندن مستمر اولوب وارضا صوبك
يعني محمد عليه السلام سويله بن خلا فوزه الاب نادم اولماي
وعازم اولد و غور حال مقتول اولدق ديدلر شيخ ديكلا ستره
كفر فرعون اكرا ابو جهل كي لوح استعدا قديندن باكتوب اولما يدي
فرعونك دني ابو جهل كي فعل قبيحتن مصر و ستر اولور ايد ي بي
فرعون صنف مزبور دن خارج فالدي بيور در لربن بيور در بونلرك اندي
مقتضاي كلام ظاهر احكام قران در انا بوجله دن صكن امر بوندن
اللهه موكوله در و مفوضد كه نفوس عامة خلقه فرعونك شفاة
مستقر و ستر اولمشد و حال بونكه نفوس عامة نك حكم شفاة اثباته
بر مسند لري بوقدر فقير ايد رين شراح كذا قاطع شيخك بولاي ايمان
فرعون و نض قرابتد نوققه و تر دده جل التشرهني اكفار
منكرين دن بونك ايله تخليصه مجال بولمشلر ما فقير بولم
لوقف و نجيب ايد ريكه بر اهل سهود دن بر عذبة الوضوء و زو
واضاة سي ايله بوقدر قرينه حاليه بولوب و بونك شفاة
سقي و هت اتمش ايك مجر د عامة خلقك اعتقاد معتقد شيخك
مستقر و ستر اولما غله شك و تردد و دشك احتمال بييد در
بلكه مراد شرفيلري عامة خلقك بولم خلا ظاهر اعتقاد ده مستقر
اولد قلرين نجيب در كه فرعونك شفاة ايد ي نك بونخلقك بر نض
مستند لري بونغي و ايمانه دلالت ايد رنض قرآني و دلايل قرآني
حاليه و ارايكن الله تعالى بونلرك قلوبنه نه نجيب اعتقاد مستقر
القا اندي پس بونك ستر ي الله موكوله ر و جنانه مفروض در ديك
اولا الله اعلم اتصاف و اعتقاد عادي عن الاعتياي بودر كه
شيخك سابقا ذكر اند وكي فقيضة الله طاهرا و مطهرا قولجا
يجب ما قايده الدليل عليه فرعون مؤمن و رديكافا يعني بحسب
الاستهاد و واقفنا الدليل مناسنه بوقدر يرم كلام سابق ظني الحام
پس بر حلال واقع اولان توقف و تردد كلام اوله مخالف اولماز

قاي
وما
شيئا
فلما
ان
لعم
اول
ابو
الان
من
فوجد
غضب
قائه
عصيت
المضيق
صلى
بور
شيطان
او
وقت
كي
ايل
اي
بر
خر
كلم

تعالی نک ذاتی مظاهره کوروب بلین محجوب شول نارایله موسی
مثلیدر که نارعی حاجق کوروب یعنی آنش غنصری کوروب و مطلوب
اولان آنش صافور مال بوکه اول نار کورود و کی نوراکه دراکن اول
آنک اله اید و کندن خبیر واکاه دکلدرد یک اولور **فرض حکمة**
صمدیه فی کله مالدیه صمد لغتده شئی محجود بر بوتقالبه در عیالیه
و محتاج الیه مناسنه در که خالده سنان قورمتدن بلجایه و مقصد
لرندن مرجع و مرجی اولما غین حکمتی حکمة صمدیه قیلد **لر فوسله**
و قصه آنه فی زمن الفتره بین نبیا و بین عیسی علیه السلام یعنی
خالده قصه سی بودر که زمان فترتدن ظهور ایدن هفت سالت
قیلندن بلا وعدن ساکن ایدی برکون بر مغان دن برنا عظیم
بقوب غار و زروع و اجناس صیوان قومایوب اهلاک اندی
یس قوی خالده التجا ایدوب خالده فی عصایله نارعی ضرب ایدوب
نار رجعت بطن غار اندی بعد اولادنه وصیت اندیکه بن غار
دآخل اولاین و بالکلیه نارعی اطفا این یح اما سز بنی اوج کون
غامندن صکن کلوب باج غار دن دعوت ایدک بازین الله تعا
سالمک خروج این یح دردی و شرط اندیکه اگر اوج کون تمام کل
ایکن دعوت ایدر سکوز بنی ضایع ایدر سز جقارین اما اکلفنرم
هلاک اولورین دردی اولادی اوج کون تمامه صبرایوب واروب
غارده صحه اند لر خالده جقدی لکن بونلرک صیاحندن رکندن
ام صناع حاصل غش ایدی دریکه بنی ضایع اید و کورس برعن قرب
وفات اسم کرک در بنی رخن این سکزد و قبر مد و قرف
کون منتظر اوللر تا که بعد الاربعین بر حار مقطوع الذنب
واروب بر قطع غنم ظاهرا و لیس کرکدر چنکه بونلر بنم قبر مد
محازی اولار و واقف اولوب طون لر بنم قبری بنشایدن
تا که سز احوال بر زخی و قبری عن یتیم و روبة خبر و یرم در
بسفر کون منتظر ولوب آهرا اول قطع غنم اید حار را بر کلوب
خدایه قبرده واقف طور در لوبس مؤمنلر بنشده قصد اندلر
لکن اولادی حقیته جاهلیته ایدلر عار ایدوب بنشده مانع اولدیله
بر غیبه جهل ایلر صیف که بویله علی شریفه ضایع اولدی **قوله**
واما حکمة خالده سنان فانه اظهار دعواه النبوة البرزخیه
فانه ما اذی لاخبار بها هنا لک الابد الموت فامر بنشده

سور که اینجاست
انجاست قال الجبل
عن ابن عباس قال الجبل
عليه السلام
لما خرج اخاه فريدي
و دخل اخاه فريدي
او الى الجبل اصبح
عليهم فخرت امني
بلا اله الا الذي امن
به بنو اسرائيل فاسته
ان الرب رحيم الان
بجناحين وقلت ان
وقد عصيت قبل و كنت
من المفسدين
فاوحينا الى موسى ان
بعصاك الحجر العظيم
مثل فرق كالطوبى
آيق فواستجى حفرت
بحرى عصا ايله
امر اولدند اولد
امثال امر ایدوب
ادحق ايله طاهر اولاد
بوللردن جمله اصحاب
موسی صبر ایجاب
ارد لرجه فرعون
وخی

فیخبر ان الحكم فی البرزخ علی صورة الخلق الدنیا فیعلم بذلك صدق
الرسول لهم فيما اخبر وانه فی صیونهم الدنیا فکان عرض حال ایمان العلم
کله یا جاءت به لکل کله لیسکون رحمة للجمع فانه تشریف بقرب نبوته
من نبوة محمد صلی الله تعالی علیه وسلم و علم ان الله تعالی امر له للعالمین
ولم یکن خالد بر رسول فارادان یحصل من هذه الرحمة فی الرسالة المحمدیه
علی خط وافر و لم یؤمر بالیتلیغ فارادان یحقی بذلك فی البرزخ لیسکون
اقوی فی العلم یحی الخلق اما خالده سنان مکنی بودر که زیاده عوایی
ایلر نبوة برزخیه اظهار ایلدی زیر خالده بر زخدن خبر و یرمکی
ادعا اندی الابد الموت ادعا اندی حتی قبری بنشایدن و قلوب
و کندن در سنال اونما فی وصیت اندی تا که بر زخدن اولان حکم
صیغ دینا صور تندن اولان احکام کی اولند و غندن خبر و یرمکی
الله و لذت و سعادت و شقا و دح بنیتها دنیاده اولان کی
ددریه تا که خبر خالده ایلد لر انبیا نیک صیفات دنیاده و یرمکی
اضاره صمدیه معلوم و مؤکد اولد عرض جمعی عاکلر سنک من عند الله
کتورم و کی خبر لر بنده یفق و یتقن اولوب ذات رحمة عالمیان اولاد
زیر نبوتک نبوة محمد عم حضرت لر بنده قرب شرف ایلد مشرفا و لذت
بیلوب بر حکم قریبیتی مرغوب طوبی رسول رحمة للعالمین نسبت
ایلد کندن و سز دخی رحمة للعالمین قلعه سبی اندی مال بوکه خالده رسول
اولماری اما بوسالة محمد ته دن نصیب و آفر و حظ مستی اوزر
اولما غنم سبی و مراد اندی اما چون تبلیغ احکام ایلد ما مور اولادی
بارعی موطون بر زخدن تبلیغ شرف بر لماغه قصد اندی تا که
ظنک احوال بر زخیه سبیلکک علم ذوقیسی اقوی اولدی
قوله فاضا به قریه و لم یصف عم قومه بانهم ضاعوا و انما
صفهم بانهم اضاعوا بنشدهم حیث لم یبلغوا مراده فعل بلغه الله
اصرا منیته فلا شک و لا خلاف فانه له اجر له منیه و انما الشک
والخلاف فی اجر العلم المطلوب هل یساوی عنی و قورم مع عد
و قورم بالوجود ام لا فان الشرع مایق بدالتا و ی فی مواضع
کثیره کالالاتی للصلوة فی الجماعة فیقوته الجماعة فله اجر من
الجماعة و کالمستمن مع فقر ما هم علیه لاصحاب المروة و المال ففعل
الخیر فیه قلد مثل امورهم و لکن مثل امورهم فی نیاتهم اوزر عملهم
فانهم جمعوا بین العمل والنیت و لم ینقض النیت عم عملها و لا

وخی صبر کزوب
جمله اولی بولدی
انجاست قال الجبل
وخی راه نجاست
سلوک ایلر و لکن صبر
سلوک اصحاب
لکن بولدی قلمیوب
بن فدی اولان بولدی
دریا انجاست اولان بولدی
کر دکن دیار دکن
کر دکن دیار دکن
اندری قلوب او رتی
یعنی عرف ایلر
یعنی عرف الامر
نولدی حسب الامر
فانکاه آمنت ان الله
الا الذي آمنت به
اسرائیل و برك فرعون
بر ما فی طهره جقدی
جبریل علیه السلام ایدر
حضرت رب الارباب
جل شانده زحم ایدر
بلد و کم ایکن در عقب
آنی قناد مله اولدیم
دیدمکه بوندن اول
الله و رسولنه عاصی
اولوب عبادنی اضلال
ایلدک ایما دکنلر
بوحالده فی مؤمن اولور
فی الواقع الان ندمت
و ما ینفع الندم دیندن
اول ندمک لارم بوندن
بر مواعظ بر غیر

نقض حضرت رسول اکرم
صلی الله علیه و آله

على احد احد منها والظاهر انه لا تساوي بينهما ولذلك طلب خالده
سنة الابلاغ متى يضع له مقام الجمع بين الامرين فيحصل على الامر
والله اعلم . بس قوم خالدي اضاعه ايدي ابا بني عليه السلام قوم فالت
ضايغ لي صفتي ايله توصيف اندي زيرا قوم بين ضايغ اولور كه
خالدي بلغ حكم ايله مامورا ولما دي اما بتليغ ايله مامورا ولسه
وقوي امره طوتمه سكر اول تقديره ضايغ عدا اولور لرايدي
لكن قوي اضاعت بني ايله صفتي برهيشيد كه مراد خالدي
بتليغ انا دروا في ضايغ انا در بعد خالدي مع تعالى ابراهيمه
يتشد ري يتشد مرادي يعني طلبكار اولدوغي رساله تواند و
مرتبه سنه واصل اولدي ديوسوال اولنسه جواب و برلور كه
مصول ابره شك وكمان بقدر لكن شك وتو در بواراده در
عمل بطوبك بحسب الوقوع اولان ابره واصل اولور في وتمام
وقوع نفس وقوع وجود وقوع ايله برابر طوتمه زيرا شرعا
مؤيد تساوي مواضع كنبوده حاصله در مثالا مقبلي صلوة
بما عتد سعي ايدوب يتشمسه حاضر ابره بولور ورفي فقير
يقني تيه اصحاب مال و ثروة اند وكيه خيرات اجور كه اجر و برلور
يعني فقير مفتي دلسه كه يارب اكر بنم دفي مالم اولسه بوقدر
زياده حسنة ايد مايدم شاء فانتد ما جور اولور و بنتي
ايله شاب اولور اما بنته مع العمل فتند محض نيتد بنيرا نقل
فتدع بين تفاوت را كه تا بكي اكره تفاوت بينه حضرت
نقض و اردا ولما مشدرا اما مقتضاي عقل تفاوتد بر ايلد كه
بين بينهما عقل تساوي اولما و غيچون در خالدي سنه
طلب ابلاغ اندي و بطليبه دخول ناسوزانم بومد علسه برهان
كوستردي و برزخده اولور اولسون شك كشي عنوان سالت
بولسون ديوب جمع بين الامر من ايدوب نيتي قريب فعل تيا
مخلقيدي **فتق** فردية في كلة محمدية ايا كانت ملكية
لانه اكل موجود في هذا النوع الانساني ولهذا بدء بالامر وفتح
فكان بينا و آدم بين الماء والطيق ثم كان بنشأة العنصر تخاتم
النبيين و اول الافدا بالثلاثة و ما زار على هذه الاوليه من الا
فدا فانه عندها يعني ملكة محمدية فردية اولدو غنك سري اكلية
ايله تفريد در فقير ايدريه بلكه سري تفرد ايله اكلية در كه مبدا

عقله و اقله
بهره و اقله
نقصت بين زينا
انفسا و انفسا
و نوحها و انفسا
الحاسن و انفسا
و ابن جبر و ابن ابي
و ابن المنذر و ابن
و ابن طبراني و ابن
عن ابن عباس رضي
انه قال قال رسول الله
صلى الله عليه و آله
لما اغرق الله فرعون
وقال امنت آه قال
بغير ايل يا محمد لو ايتني
فانا اخذ من حاله
فانسته في ضيقتي
الله سبحانه و تعالى
اغراق ايلوب اوله
آمنت آه ديدك جبر
اغزني بالحق ايله
ايد رايش بكاس عظيم
رحمت اولدك ديد
وقال ايضا اني على
كنت من خوف من قبول
انار فرعون ان
بين لغتات

نقبات

نقبات كونية در واية كريمة اذا اراد شيئا ان يقول له كن
فيكون صورة فردية ثلثة در كه اراة و قول و وجود و اولد
موجود نور محمد در كه عم نوع انسانيه اكل و اكل اولدو
اجون در كه امر عالم و آدم و آدم بن و ولاية و ساير كالات
بجمل و مفصل بونك ايله ابتدا و بونك له حتم قيلدي بس محمد م نيت
اني امين ايكن هنوز آدم بين الماء والطيق ايدوي يعني بين الجسد
والروح برزخ يا فود صورة علمية بنوينة ايله صورة غفيرة بنوينة
ميانين برزخ جامع و قلب و قلب ايدوي بعد نشاء غفيرة سي ايله
خاتم النبيين اولدي بعد اول افدا عدة ثلثة در زيرا واحد
عدد دكلدر و اولية مزبور او رزينة افراد اعداد در هر زايد
اولان بواصل اولد و متفرع در و تسعة ثلثة نفسي نفسنه
ضربون متفرع در الى غير انرا يه بس نتي اول افدا وجودي در
ساير افراد موجودات بوندن شفرع اجزا و تفاصيل در قوله
وكان عليه السلام اقل دليل على وجود ربه فانه اولي بجواميع
الكلم التي سميات اسماء آدم . دفي حضرت رسالت عم وجودية
اقراي اقل اولدي زيرا ذاتي جوامع الكلم اولدي ايله كلم كه
سميات اسماء آدم در بس جميع اسماء اولي ذات واجبه ذلالت
در تا كه من جميع ذات عين ومن و صيا لم رتبة غير در نته كم مرتبها
در فوقي اهدية مرتبة سيدر فقير قلم ناسجد و آرد الى اولوب
عبارة اول دليل اولي لاج اولور زيرا اول مرتبة مدلولية ذات واجب
و اول مرتبة مدلولية مرتبة محمدية در الله اعلم قوله فاشبه الاله ليل ثلثة
والدليل دليل لبقه . بس محمد صلى الله تعالى عليه و آله لم ثلثند ديكه
مشابه اولدي بس نته كه قياس منطقيه ده اصغر و اكبر و اوسط مشاير
مرتبة محمدية دفي روي و صبي و صيغة كلية و جامعة سي ايله اول افدا
و وجودية در خبر در حال بودر كه دليل كرونفسه دليل در كه مد
مع في نفسه بوجله اوضح سبيل در زيرا دليل ايله مدلولك فرقي
مرتبة صبي ايله در بوضم بالذات دليل بين مدلولدر بس دليل نفسنه
دليل اولي لازم طور قوله ولما كانت حقيقة عم تعطى الفردية الاولى
بما هو بينا ثلث الشيء لذلك قال في باب الحجة التي هي اصل الوجود حيث
اتي من دنياكم ثلث بما فيه من الثلث . و فقاكه صيغة رسول عم ثلث نشاء
اولي بس ايله فردية اولي اعطا ايدر اولدي ايه بواجده بس عليه السلام

نقبات كونية و انفسا
فما نقبت و انفسا
عليك القيس في قول
فيه قوله تعالى في قول
و في بعض التروص الافدا بالثلاثة
التي هي ذات الاقدية والافدية الواقدية
والحقيقة الترمانية محمدية الشما
بالعقل الاول
الان وقد عصيت آه
افعلت ان ايمانك يقبل
وفقت به فكان بعثك
رحمة في نبي جبريل
رسول الله
معنى بيطيف منزلة فكلور در داتا
اول دليل اولي لاج اولور زيرا اول مرتبة مدلولية ذات واجب
و اول مرتبة مدلولية مرتبة محمدية در الله اعلم قوله فاشبه الاله ليل ثلثة
والدليل دليل لبقه . بس محمد صلى الله تعالى عليه و آله لم ثلثند ديكه
مشابه اولدي بس نته كه قياس منطقيه ده اصغر و اكبر و اوسط مشاير
مرتبة محمدية دفي روي و صبي و صيغة كلية و جامعة سي ايله اول افدا
و وجودية در خبر در حال بودر كه دليل كرونفسه دليل در كه مد
مع في نفسه بوجله اوضح سبيل در زيرا دليل ايله مدلولك فرقي
مرتبة صبي ايله در بوضم بالذات دليل بين مدلولدر بس دليل نفسنه
دليل اولي لازم طور قوله ولما كانت حقيقة عم تعطى الفردية الاولى
بما هو بينا ثلث الشيء لذلك قال في باب الحجة التي هي اصل الوجود حيث
اتي من دنياكم ثلث بما فيه من الثلث . و فقاكه صيغة رسول عم ثلث نشاء
اولي بس ايله فردية اولي اعطا ايدر اولدي ايه بواجده بس عليه السلام

اخلاط اربعة من اجند حاصل ولا رطوبة سيندون که سبب نفخ ايله
 سريان روح حيواني در حاصل اولدي الى غير ذلك من الاسباب
 والاسباب **قوله** فكان روح الانسان نارا لاجل نشأته **بسم** روح
 انسان نارا اولدي زيرا نشاء جسمانيه سي نارد بر بوقد بر روح
 حيواني سي يا نفس ناطقه صورة ناريت ده ظاهر اولد بکده مارة
 عزيزية ايله موجب استعمال اولدي **قوله** ولهذا ساء الله موي
 الا في صورة النار وجعل حاجته فيها **وروح** بدن النار في صورة
 ناره ظاهر اولد ويخبرون در که حق تعالى موي صورة ناره
 تجلي اتدي وصورة ناردن تکلم ايدوب وجاجت صورة ناره ايجا
 قلد **قوله** فلو كانت نشاء طبعية لكان روح نور **بسم** لكان
 نشاء غفريه اولسه ايدوب بلکه ما فوق سموات نشاء ملائكة کي نشاء
 طبعية نوريه اولدي دخی انوک روي صورة نوريه ايله ظاهر ولا
قوله وكنى عنه بالنفخ تشييرا لانه من نفس الرجل يعني الله تعالى
 روح بدن انسان افاضه سندن نفخ ايله کنایت اتدي ونفس
 مرماندن اولمائه اشارت قلد **بسم** زير نفخ الله نفس ايله اولور ولا
 زير **قوله** فانه بهذا النفس الذي هو النفخ ظهر عينه وياستعداد
 المنفوخ فيه كان الاشتغال نور الانوار زير نفس مزبور ايله نفخ
 خارج عن روح ووجود روح ظاهر اولدي بعد تنفوخك فيمك
 يعني بدن انسانك استعدادي بيبي ايله حاصل اولان اشتغال نار اولدي
 نور اولمادي زير عنصر الماده درنته که ذکر سي اتدي طبعي نور
 دکدر ملائكة کي **قوله** فبطن نفس الحق فيما كان به الانسان انسانا
 فحق اليها حين التي الى نفسه وجئت اليه حين التي الى وطنه
 محبت اليه النساء فان الله احب من خلقه على صورته وبعده
 ملائكة النور على عظم قدرهم ومنزلتهم وعلى علو شانهم الطليقة
 فمن هناك وقت المناسبة بعد نفس حق تعالى وتقدس صورت
 بدنية انسانين که نصب روح حيواني در نفق وستر
 اولوب بعد اندن کند وصورته بر شخص انسان في مشق
 اولوب اکما امرأة تسمي اولدي اصلي رجل ايله مستحق اولدي
 کي پس کند وصورته مرة اولمائه لکان نفسه مايل اولور کي اولدي
 و مرة دخی شیک و طبعي کي نائل اولدي زير موطي اولدي رجل ايله
 موطي نايه سي صورة مرأة يا هود وجا عرض الله اولدي تاکه ناسر جال مغرب جوب

بسم نفخ جارد روح صواني
 جارد روح سبب جارد روح
 نفخ نفس رحمان اشياء تناسب
 اولور نفخ فدين روح جوي

بسم نفس رحمان صورة نور ايله
 ملک اولور صورة نار ايله حاصل اول
 نشاء غفريه اولسه ايدوب بلکه ما فوق سموات نشاء ملائكة کي نشاء
 رحمان نفس و قدر انان صورته
 منزله و باطن در

واقع اولدي

واقع اولدي زير الله تعالى کند وصورته خلق اتدو کي سوري بولمائه
 اکما سجده اتدري مرتبه لوي نور اولوب وعظم قدر وعلو منزلت لوي
 ظاهر ايلکي پس بومقامدن مثاليه رجل اورتا سندن مناسبة واقع
 اولدي زيرا بعينها عبد له رتب واصل ايله فرع مناسبتی اولدي **قوله**
 والصورة اعظم مناسبة واجلها واكملها فانها روح اي شفقت
 وجود الحق کما كانت المرأة شفقت بوقد ها الرجل قضيت روح
 فظهرت الثلاثة حق ورجل وامرأة **بسم** و معلوم اولد که شين اورتا
 مناسبت صورته يعني صورته اشتراك واقع اولماق مناسبة انوک
 مناسبتاتک اعظم واکل در زير وجود حق کند ووجودي ايله فردا کي
 تزويج اتدی درنته که مرأة رجل فردا کي تزويج اتدي تاکه ثلثه ظاهر
 اولد بکده فردا ايدوب که حق در ورجل وامرأة در **قوله** الحق الرجل الى ربة
 الذي هو اصله من المراه اليه **بسم** رجل رتبة من انمادي ومماثل
 اولدي زير اصلي در ورجل در مثلا مرانک رجله من کما صالدة و
 فرعية علاقه سي ايله **قوله** محبت اليه ربه النساء کما احب الله من هو
 على صورته فواقع الحب الالمى يكن له عنه وقد كان حبه لمن يكون الرجل
 منه وهو الحق فلهذا قال صبت ولم يقل احبت من نفسه لتعلق حبه
 بربه الذي هو على صورته صي في محبته لامرانه فانه اقتضاه الله
 اياه خلقا الحق **بسم** حق تعالى رجاله نسائي محبوبه قلد کي حق
 تعالى کند وصورته خلق اورتائي محبوب اتدو کي کي زير اهر محبت
 نفندن احب بوقدر زير انفسندن اقرب بوقدر بر صبت واقع اول
 الاشول رجلدن که صورة مراد اندن صنادرا اولدي نته که حب رجل
 شول ذاته اولد بکده رجل اندن متکون اولدي ذاتن مراد بقدرد
 وتشبيهه و تأمل اولونه که بری اصلک فرعه صبت بری عسکد انما
 في الحقيقة عين در يعني بوجهند که رجل محب حق ايدوب في صفة جبر
 ايله ادا اتدي نفس تکلم ايله ادا اتدي زير اماري جميع طاهره ظاهر
 اولان هوية الهية بني محبت اتدي حتى مائة امرأة اولان دخی اول
 هو مبدع بک در زير اصل محبتک اولد بالذات حننک تعلق رتبه در
 انوک صورتي اور زير خلق قدر حق امراسنه تعلق دخی بکامرايه
 تعلق جندن انور حق تعلق ايدوب وخلق باخلاق الله طر يقه کيد
قوله ولما احب الرجل المرأة طلب الرضلة اي غاية الرضلة التي
 تكون في المحبة فلم يكن في النشأة الفرضية اخله وصلة في النكاح وهذا

فلهذا قال صبت ولم يقل احبت من نفسه لتعلق حبه
 بربه الذي هو على صورته صي في محبته لامرانه فانه اقتضاه الله
 اياه خلقا الحق **بسم** حق تعالى رجاله نسائي محبوبه قلد کي حق
 تعالى کند وصورته خلق اورتائي محبوب اتدو کي کي زير اهر محبت
 نفندن احب بوقدر زير انفسندن اقرب بوقدر بر صبت واقع اول
 الاشول رجلدن که صورة مراد اندن صنادرا اولدي نته که حب رجل
 شول ذاته اولد بکده رجل اندن متکون اولدي ذاتن مراد بقدرد
 وتشبيهه و تأمل اولونه که بری اصلک فرعه صبت بری عسکد انما
 في الحقيقة عين در يعني بوجهند که رجل محب حق ايدوب في صفة جبر
 ايله ادا اتدي نفس تکلم ايله ادا اتدي زير اماري جميع طاهره ظاهر
 اولان هوية الهية بني محبت اتدي حتى مائة امرأة اولان دخی اول
 هو مبدع بک در زير اصل محبتک اولد بالذات حننک تعلق رتبه در
 انوک صورتي اور زير خلق قدر حق امراسنه تعلق دخی بکامرايه
 تعلق جندن انور حق تعلق ايدوب وخلق باخلاق الله طر يقه کيد
قوله ولما احب الرجل المرأة طلب الرضلة اي غاية الرضلة التي
 تكون في المحبة فلم يكن في النشأة الفرضية اخله وصلة في النكاح وهذا

يقم الشهوة اجزائه كلها ولهذا امر بالاغتسال منه فعمت الطهارة كتمام الغنى
فيها عند حصول الشهوة فان الحق غير موعود على عبد ان يعتقد انه ملتبس
بغيره فظهر بالفصل ليرجع بالنظر اليه اذ لا يكون الا ذلك وقتا
رجل يحب امراة اولدي ايسه مرادون غاية وصليته طالب اولدي
و حال بوجه نشاء غصصيه ده نكاحه دن يعني جماعه دن معروف اعظمه
يوقدر واعظيته دن دليل در كه شهوة سار يه جميعي اجزاء رجل واسرايه
عام اولور وشهوة مزبور دن نكاح عموم من دن در كه شارب نكاح مزبور
اغتيال ايله امر تدبي تاكه عند حصول الشهوة مراي مزبور دن حال
اولا عموم فنا مفايله سنده عموم طهارت حاصل اولد زير افتاء مزبور
التذاذ عن العيز دن حاصل اولد و عيجون و بونظر محبوب فقد بتمينه
اند و كيجون بخاسته مكينه و عاينه ايله ملوث اولوب غسل محتاج اولد
وعارفه دعي بوصوة نقايص و اجناسه بولما اعله شرفا غسل واجبدر
بدن حق تعالى عبد نك كند و دن غير يدن ملند اولما سين اعتقاد اند
كند و غير در ريس عبيدي غسل ايله تطهير ايدركه عبد مزبور وجه مقه
نظر ايله براعتقاد دن رجوع ايد زيرا واقع و نفس الامر ده التذاذ
حقه در هر كز غير يوق و غيره التذاذ بوقدر مكر غير معنا ملا حظ
اولو **نقله** قارا شاهد الرجل الحق في المرأة كان شهور في منفعل
واذا شاهد في نفسه من غير استحضار صورة ما تكون عنه كان
شهوره في منفعل عن الحق بلا واسطة فشهروه للحق في المرأة اتم و اكمل
لانه يشاهد الحق من حيث هو فاعل و منفعل **يس** تجر رجل حق مراة **يس**
اتسه شهودي منفعل ده واقع اولور و اگر رجل فقي نفسه شاهد اتسه
مرا نك رجل دن ظهوري ميشت دن **يس** رجلك حق شهودي فاعله واقع اولد
و حق على الاطلاق نفند شاهد قلبه لكن نفند نككون ايدن
صور دن بر صورتي استحضار ايد و كي هاله اولسه شهودي فقد
بلا واسطه منفعل و لا نك شيد اولور كه نفس رجل زيرا نفس بر حلي
مقدن بلا واسطه منفعل اولد و في كي **يس** رجلك حق مر يد تهور
اتم و اكمل اولور زيرا نفي مهيتين ايله شاهد ايدركه بري مهية
قتل و بري مهية انقطاعه در مهية ايله **قول** و من نفسه و مهية
هو منفعل فاصه يعني تجر رجل فقي نفسه شاهد اتسه صور
مراي ضيائه استحضار اتمام و كي هاله اول و قن فقي منفعل
اولند و في ميشتن شاهد ايد **قول** لهذا احب قال صلى الله

تعالى عليه و لم يكمل شهود الحق فيهن ان لا يشاهد الحق بجزء من المواد
ابدا فان الله تعالى بالذات غني عن العالمين **يس** بواجله دن در كه
نبي دم نشاء محبوب ايد ندي حق انلرده كمال ايله شاهد ايلد
كيجون زير احق هر كن سوار دن مجرد اولد و في حال كور مك نشي
اولما زير اعوام ممكنه دن غني بالذات در ريس اشرف مواد و اقرب
مظاهر من الذات مراد در نك كيجور **قول** فاذا كان الامر بهذا
الوجه متسما ولم يكن الشهادة الا في مادة شهود الحق و النساء اعظم الشهور
واكمله و اعظم الوصله النكاح وهو الظاهر المتوجه الا لحي على من خلقه
على صورته لخلقه في فيه صورته بل نفسه فسوة وعدله و نكت فيه
روح الذي هو نفسه فظاهر خلق و باطنه **يس** حق عجب الخود تهور
متنع اولوب مادة سوزم كن اولما يجر حق نسا ده شاهد اتمك
اعظم و اكمل شهود اولدي و حال بوجه اعظم و صل نكاح يعني و قلده
زيرا نظره نرفه الهي در يعني حقت كند و صورته خلق اند و ك
نك نوجوهنك نظري در كه عبد حق خليفه اولوب صورتي كور
بلكه نفسي كور **يس** ظاهر متوي خلق در و باطنه مقدركه عيني
مطلقدر **قول** ولهذا وصفه باليد بيهذه الهيكل فانه يمشي
الامر من السماء وهو العلوي الارض وهو اسفل السافلين
لانها اسفل الاركان كلها و سماه من السماء وهو جمعها و اعده
من لفظه و لذلك قال **يس** حب الى من دنيا كثر ثلث النساء و تم
يكن يقل المرأة فراي تاخيرهن في الوجود عنه فاق النساء
هي التأخير قال الله تعالى انما النبي زيادة في الكفر في
باطن انسان روح اولوب و روح عيني حق اولد و عيجون در كه حق غايه
روحي مدبر هيكل محتوي نسا في قلدي و تدبيري ايله موصوف قلبي آية
قراينه ده اني جاعل في الارض خليفة يسور كد و غدر كه خليفة بالضرور مدبر
در فقير ايدرين آية مزبور دن فضا و لسان مدبر مدن عالم
اولمقدرا تا هيكل سرمد تر كي يد بر الامر من السماء الى الارض دن
نهم اولور يعني اعلاي عليين دن اسفل سافلينه كليده در كه ارض
زيرا اسفل جميعي اركان در روح امر و وجودي تدبير ايدري كدر
و مر نك دعي رجل نسبي ارضك سمايه نسبي كي در ريس صورة
رجل و مراي مدبر اولان مدبر سما و ارض اولور فقير ايد و ريس
ما غني فيه بوجه دن اقرب و انساب معنا بودركه روح هيكل رجل

و امراده هر بوند و حد ستمای عقل بیدار و نفس او را سنده و بد
و رابط و شهرستان بد ند ساری الحکم و جاری او لا و النبی در و
اجزاء بد بند و قوای روحانیه نک مجموعند صورت جامع و هیئت
و حدانیه و وحد بر بعد الوحد و الظهور بر جالده متاخر اولد قری
اجون نسایله ستمی اولد لرجع در که لفظند و احادی کلز و
بر جالده بنی عم حبب اتی من دنیا که بلیت حدیث شریفند و
نسایله تغییر اندی زیر معنای نسایله تأخیر در و بعد آنسانک
بر جالده تأخیر نه مشیر در و آیه کریمه انما النبی زیاده الکفره
نسنة نک تفسیری تأخیر در اینک سبب نزول بود که کفار قیل
و نهیه اشهر حرر بر و راید بجه صبرا غزل را بش و مره قتالی شهر
آخر تأخیر اید بر لایتن اول زمانه و ارد اولش که تا حیر منبر زیاده
فی الکفر در و شد و عناد و شرک **در قول** و البیع نسبه نقول بتأخیر
فلذلك ذکر النبی فما اصبه الا بالرتبه و انهن محل لا نقال فیه
له کالطبیعة بلحج التي تقع فیها صور العالم بالمتوجه الا رادی والا
الالهی الذي هو نکاح فی العالم المتصور الفرضیه و هیه فی عالم الارواح
النوریه و ترتیب مقدمات فی المانی لا نتاج و کل ذلك نکاح الفرضیه
الاولی فی کل وجه من هذه الوجوه و دخی و رسیه بر شئی و صانوه المانی
بیع نسبه دیر لرغمی و تأخیر اولد و عجون حدیث مجتهد نسایله
تغیر اولدی و رسولک صلی الله تعالی علیه و سلم بوزلاره محبتی
حسب المرتبه اولد بیکه طبیعت کلیه مرتبه سیدر و محل انقیال و تأثر
قوایله انار اولد قری حسب له در پس نسایله رجاله نسبتی کانه
طبیعت کلیه نک صفة نسبتی که در که مرتبه لری صبی ایله که صوح تعالی
ابتدای صور عالم طبیعت کلیه ده توفیه ارادی ایله مرید اولد و محال
فقط ایدوب معاینده مرتبه صور اخراج اندی بعد امر الهی
ایله که مراد امر کن در و عالم صور عنصریه ده نکاح ایله تفسیر
اول نور و عالم ارواح نوریه ده هیه ایله معتبر اولور و بین المانی
ترتیب مقدمات لیل تغییر اول نور که سبب انتاج نتایج در و نوبل
جمعی و جوه مذکوره نک هر بر وجهه فردیه اولینک نکاح
راجع و انوک کلیتیه متفرع قیل نور **در قول** بود که اول نکاح
سما ایدر که عالم ار و آح و صور ار و آهی نفس و حیاتی ده یعنی
طبیعت کلیه ده سبب ایجاد اولور بعد اجتماع ار و آح نوریه

سبب ایجاد عالم اجسام طبیعت و عنصریه اولور بعد اجتماع آخر تولدات
ثلاثی و لواحقنی ایجاد اولور و آخر نکاحات نکاح را بعدر فتوحات
مفضل **در قول** من احب النساء علی هذا الحد فهو حبه الیهی فینا منهن
علی جهة الشهوة طبیعت خاصه نقصه علم هذه الشهوة و كان
صوره بلا روح عند و ان كانت تلك الصورة فی نفس الامرات
روح و لكنها غیر مشهوده لمن جاء لامرأه اولانی حبت كانت
لجود الالذات لکن لا بد **در قول** بر هر که نسایله بومرتبه و سور
یعنی حقیقتی و مظهر بتنی مشاهد ایله محبتیه ایدر اول محبت محبت
الهی در و حب نورانی در اما شونلر که نسایله محبتیه شهود طبیعت
اوزر نه سور لروستر محبتی بلکه ستر نسایله بلمز لر بومحبت شهودیه
نک ادراکی انلره نقص و یرو رسی صور ستره انلره صور درج
کور نور اگرچه نفسنده زی روح ایسده زیار جلال مرء سنیانسه
ملوکنه جماع ایدوب روحی و سترنی بلکه ایلی جماد کور ماکدر زیار
مجرد التذاذ اجون جمع اولور اما التذاذ نه در و ملتذ کدر
و سترنی نه در و بولذة ایله بختلی نه در **بالمز قول** فجهل فی نفسه
ما یجهل الغیر منه مالم یتحه هو بلسانه حتی یعلم یعنی التذاذ کما ی
ایله متصف اولان ملتذی بلین جاهل اولان نفس بلز شول نفسک
غیری اولان شخص بونک نفسی ما دام که بولسانه ایله تسبیح
ایدوب بلدر نتیجه بجه بلمزایسه بودخی کند و نفس اول
مرتبه بلمز زیار کند و نفسک مظاهر حقد بر مظهر اید و کنه
معرفة حاصل انما دی که مژده کند و صورتی اید و کن بیل و ابکی
سند ده دخی مجلی حق اولوب ملتذ و ملتذ به واحد مطلق اید و کنه
عارف اول اولادی فقیر اید و برین مرصوم سلاجای بوجکک بعینه
حل و شرح بیورها مشلر حاصل کلای دخی معنای اقرب ایله ارا الله
مشلر شارج صارین الدین تقلید ایلا مشلر و صوفیه لوبایه خلیفه
مرصوم لفظی بجهل ده ما دنا فیه اخذ ایدوب منه ضمیر بر رجل
جاهله ارجاع انش و غیردن مراد غیر عارف در یعنی ترکیبی بودر
و المآد بالغیر من اجتهن حبت الهی فانه یعلم ان التذاذ بقذا
الرجل لمن و ما یغ قوله ما یجهل للنفس و الضمیر منه راجع الی الرجل الی اهل
من نفسه انیهی کلا ضمیر منه نفسه راجع اید و کیه ظاهر در آود و ضمیر عرج
انشد اما سلاجای ملتذ و ملتذ به ارجاع ایدر ظاهر بودر که بونلر کند و

مسلكه كيد را تا مذهبني اظهار ده استر مذ هيك ايله عيان اولور تا مل
صائب كر كر **قوله** كما قال بعضهم مرشح عند الناس ايني عاشق غير ان لم
يعرفوا عشقني **لن** شعر شاعرك معنا سفلو بنم عاشق ايد و كم بلدي امل عشق
كه متعلق در كه عاشق اولد و غم يلما در ديك در التناذ بلنوب ملتذا
بلنما د و كي كي **قوله** كذلك فهذا الحب التناذ واقعا محل الذي يكون
فيه والمرة ولكن غاب هذا روح المسئلة فلو علمها العلم من التناذ ومن التناذ
كان كاملا **كذلك** بر رجل جاهل التناذ از سوباس بولند و غي محله دني
محبته ايدر كه اول محل مرخه در كن روح مثله اندن غايدر بغي ملتذا
و ملتذ به دن خير و اكا هي بوقدر زيرا الكرم مثله عارف اولايدي
ملتذا و ملتذ به بلور و عالم كامل اولور ايد **قوله** وكما نزلت المرأة
عن درجة الرجل بقوله وللرجال عليهن درجة نزل المخلوق على الصورة
عن درجة من الشاة على صورته مع كونه على صورته بس نته كه مراد
درجة در جلدن نفق قرانله نازل اولدي بونك بر عايله فلك صورت
مخلوق در پسر عارفه فهم مراتب لا زمندر توحيد صرفه مقيد كركز
قوله فلك الدرجة التي غير عنها كان غيا عن العالمين و فاعلا
اولا فان الصورة فاعل تان فاعله الالهية التي للخلق بين شول
درجه كه حق اول درجه سبي ايله جلدن بتمزا اولور اول درجه سبي ايله
حق عالم درون غني اولور و مبداء كل و فاعلا و اصفيتي ايله امتياز بولور
يعني اول درجه حقت جهة و جوبيدر كه جهة غناسي در وجهه امكازي
جهة نفس در زير اصوره نوعيته كه حقيقة انسانيه در صورته حقت
مخلوق در فاعل تاخ در كه بوردني مبداء اضافي در كن مبداء المياري
دكدر فاعلي خلافة ايله در پسر حق اجون اولان اولية انيان اجون
تايت دكدر غاية الامر خليفة يا اوي و مبداء الخلفاء در **قوله** فتميزت
الاعيان بالمراتب فاعطي كل ذي حق حقه كل عارف بس ازل ازال يتوض
اقدس كل شي في خلفه فلهذا نفق شر يفجيه الله تعالى اعيان ممكنه يجب
المراتب كه هر برنك حد مخصوصي واستعداد مناسبي تقاضا سي در
امتياز علي بعد امتياز عيني و بر مشد راسر هر عارف بالحقايق اولنلر
اعيان ممكنه دن هرزي حقه مبتلوم مرتبه سنجه يقني و بر مكره لازم
اولان و بر مرتبه ايله عارف بالحقايق عدا اولنر **قوله** فلهذا كان
حب النساء محمد صلى الله تعالى عليه و سلم عن حب النبي و ان الله
تعالى اعطى كل شي في حقه و هو عيان حقه فما اعطى الا بالا

بلا متفهمه

بالاستحقاق استحققه بسماء اي بذات ذلك الحق لفظ فلهذا من امت
النساء جمله سنه متفرع در يعني جهة شهوة و محض التناذ حب رسولده
مرخي دكل ايد دي بلكه مرتبه نسا يه علم و معرفتي حسبي ايله ايد كه
حق تعالى هر ذي حقه حقني و مرتبه سني اعطا اند و كه اوزر اعيان
نسا دني ازلن محبوبات رجال اولق انلرك تقاضا مرتبه سي
و ذاتي اولما غن محبوبا ب مضرت محمد عليه السلام اولدر بس مبت
محمد عليه السلام نسا يه عيان محمد عليه السلام اولدي محبوبية
نسا عيان نسا اولد و غي كي و تقاضا سي استعداد في حب بدني و اخري
محبوب اندي و حق تعالى هر برنه مستمسي و حقيقي نه ايسه اني
و يردي تاكه فيض اقدس اولان اعطا بولند ظاهر و صورة نما اولدي
وهو عيان حقه لفظند ضمير هوي داورد قيصري صفير لري عطايه
ايرجاع انش فقيرايد و بين خلق عايدا و لمح اولدي در كه اقرب
و عاري عن المزايدر و مفعول اعطا فود عين حقد در مال واحد
ايكن ضميري بعيد عايد قلوق زايد **قوله** وانما قدم النساء
لانهن اجل الاطفال كما تقدمت الطبيعة على من واحد منها بالصورة
يعني حديث سابق نسا يه تقديمه سبب محل انفال اولد قلوري
اجون در كه قابلك مقبول و تقديمي فاعلا مفعوله تقديمي كي
بالطبع در عقلا لا زمندر نته له طبيعة صورة مقوله سندن تقم
ايجاب اند و كي كي و هي عن قريب ظاهرا و نور **قوله** وليست الطبيعة
على الحقيقة الا النفس الرحمان فانه فيه انتميز عالم الاجرام
خاصة و طبيعة كلته في الحقيقة دكل الاعيان نفس رحمان در حب
العقل تميز و حسب الحقيقة عين در زير اصور عالم اعالي سي
واسا فاعلي لطيفي و كيني جمله نفس رحمان در و تنفص اولمشكدر
و اتقالدن نفق نور لمشكدر و طبيعة ك نفس رحمان في
نسبي صورة نوعيته نك صاحبته نسبي كي در و صور ملك
طبيعة كلته ده رنسم اولد و عنك سبي زيرا نفعه بهوهر
هيولا فده ساريد اولور عالم اجرام مخصوص اولد و غي حالان
قوله واما سرانها لوجود الارواح النورية والاعراض فذلك
سران آخر انما النفع نك وجود ارواح نورينه سران سران
آخر در زير ساري ايله مستري فيه ميانند طبعا ملازمت مناسيت

لازم در پس جواهر روحانیت به سیران طبیعت جوهریه سیرانی ایلدولور
 نند که اعراض ده طبیعت عرضیه سیرانی ایلدولور و بی کی حاصل کلام اسداد
 ظهور ده فرعك اصله مناسبتی کرد و جوهرا دی صوهر و لور و
 احداث جواهر ایدر عرض کذلک اعراض ایدر و طبیعت عرضیه نفس تجلی به
 و ظهور تجلی به مظهر اولور نند که طبیعت جوهریه نفس تجلی به مظهر
 اولور عارف اهل شهود بیلور **قوله** ثم انه عليه السلام غلب
 في هذا الخبر التائيت على التذكير لانه قصد اليه بالنساء فقال
 ثلث ولم يقل ثلثة بالهاء الذي هو اعداد الذكرات بعد بني
 عليه السلام حديث سز كورده تائيتي تذكيرا و زرينه غلبه
 اتدري شأن نسائك اهيتي قصد انكمله حتى ثلث و ثلث
 ثلثه ديدني كه عند ذكر ان اجون وضع اول نفس در عكس ثلث
 جميع اشياء در **قوله** اذ وفيها ذكر الطيب وهو مذكرة وعادة
 العرب ان يغلب التذكير على التائيت فيقول القوا طه وزيد
 حرجوا ولا يقول حرجي فقلوا التذكير وان كان واحدا على
 التائيت وان كان جماعه وهو عني . لفظ ان بقلب مذكرة
 بقلب در معنی ديك در كه تركيب حديثه نسا ذكر اول نفس در
 طت ذكر اول نفس در طيت ايسه مذکور در حال نو كه عاده عرب
 تذكيرا تائيت بقلب ايدر لر بر سجيد در كه القوا طه وزيد
 حرجوا و تير لر حرجي ريز لر قوا طه صود جمع مؤنث و زيد و احد
 ايكي و شكلم كلام يعني بني عليه السلام صود عري در بلكه افسح
 فصحا يه عرب عراب در **قوله** قرأ في النبي دم المغيث الذي قصده
 في الحبب اليه ما لم يود ترجية . پس بني عليه السلام بقلب مذکور
 ايله شول معنای رعایت ايله يکه الله تعالى نسائي اكا محبوب
 تلفقه قصد اتدي پس قصد بناء بفعل اولوب فاعل الله
 تعالى اولور يا هود بناء فاعل اوله و فاعل رسول الله اولا
 و معنای کلام بني هم شول معنای رعایت اتدي يکه نسا نك تحية
 قصد انشايدي که اول معنای شأن نسا ده اهتمام درهما را مکه
 معنای زبوري و تحيتي اختيار نفسي اجون اوليه بلكه الله اجون اوليه
 ضمير بقلب عايد در راي به شعلقه ضمير صله مخذوز در نقد بري قصد
 ديك در اليه ضمير رسول عايد در مامدة اجون در ضمير فاعل رسول کرد

تفسير

تدبر کلام مبتدئ الحق لنفسه يعني ما دامکه نسا به تحيتي نفسي
 اجون در مختار اوليه بلكه الله اجون اوليه **قوله** فقلت الله ما لم
 يكن يسلم و كان فضل الله عليه عظيما فقلت التذكير
 بقوله ثلث بغيرها فاعلمه صلى الله تعالى عليه ولم بالحقايق وما
 اشتد رعايته للحقوق . يعني بنو حق تعالى اكا بلكه طري اشيا بي
 ايجاب ايدن او زرينه فضل عظمتي ثابت اولدي زير محنت نايي
 ايجاب ايدن معنای اكا بلكه ردي حتى تائيت تذكيرة تغليته ايدر
 دي اكر معنای بلكه مسه صرايان عاده عرب او زره تكلم ايدر ايدر
 بنو بغيرها ثلث ديك نه عجب عالم بالحقايق اولدي و رعاية
 حقوقه ننجيب بولدي **قوله** ثم انه صلى الله تعالى عليه ولم جعل الخاتمة
 نظيرة الاولى في التائيت و ادبر بينهما التذكير بين النساء و ختمه
 بالصلوة و كلتاها تائيت والطيب كهو وجوده فان الرجل عدو مع بين
 ذات ظهر عنها وبين امرأة ظهرت عند فهو بين مؤنثين تائيت ذات
 و تائيت حقيقي و الصلوة تائيت غير حقيقي والطيب مذكرة بينهما
 كادم بين الذات الموجودة عنها وبين حق الموجودة عنه وان
 شئت قلت الصفة مؤنثة ايضا وان شئت قلت القدرة
 مؤنثة ايضا فكن على اي مذهب شئت فانك لا تجد الا التائيت
 يتقدم حتى عند صحابه العلة الذي جعلوا الحق علة وجود
 العالم والقلة مؤنثة . بعد حضرت رسول واقفا سار في فروع
 و اصول فلقه وجودك و دائره ظهورك اول عين آفروا بها
 بي ابتدا سنه ناظر ايدر كي تذكيرا ايدوب تائيت مخاتم نظير
 اولي قيلدي و بينهما ده تذكيري در درج اتدي يکه اول نسا ايله
 ابتدا اولندي و صلوة ايله ختم وانتهاب اولندي و طرفين تائيت
 و بينهما ده طيب تذكيرا ايله مذکور اولدي بني عليه السلام ك
 وجودي كي وجود رجل بر ذانلما امرأة ما بينت تو سطا ايدوب
 رجل ذانلما ظاهر اولدي و امر در جلد صا در اولدي پس رجل
 مؤنثين او تراننده بولندي بري تائيت ذات بري تائيت حقيقي که
 امر در کذلک عيان هده نسا تائيت حقيقي صلوة غير حقيقي طيب
 بينهما ده مذکور شلا آدم كي که کند و يه مصدر اولان ذات ايله کند
 دن مصدره اولان امر سي حق او رت سنه در جلد اکر در رسك
 مقدمي صفة ايله تعبير ايله که صفت مؤنث در علم كي و قدر كي و اکر در رسك

نظام اندي

مقدّمی صفة ايله تبییر ايله که بودخی مؤنث در بی فنی مذهبده اولور
ایسک البته تائینی مقدم بولورسک حتی اصحاب علة که حق و
وجود عالمه علة قلوب حتی وجود واجب علة الملل و علة اولی الاطلاق
اتدلودخی مؤنثه حکماء فلسفیه اصحاب علة ايله تبییرده الهام
لطیف وارد بر سر حضرتک حدیثده سرتن وجوده و اصحاب ذوق
و شهوده تنبیه وارد **قوله** و اما حکمة الطیب و جعله بعد لنا
فلما في التاء من رواج التكوين فانه اطيب الطيب غناء
عجب کذا قالوا في المثل السابق اما حکمة ذکر طیب و نسا دن
تاخیر نه سبب قریب نسا ده رواج تکوین عالم حاصله در
امونده و لما غله و حق تعالی این سبب وجودا و لا دایم قلع
ایله صاحب الکشف و الشهود رواج وجودا و لا دی مراده
ایدر بواجده ششم ماری مله الذر رواج در و جوی رواج
طبی و اجنی در مثل سایر ده دایرا ولد و فی اوزره تحت کائنات
غنا قجینده بولد و فی لذة و حاله در زیر اول غنا قدر
عینی و حقیقی شمر اید **قوله** و لما خلق عبدا بالاصالة لم يرفع
رأسه قط الى السماء بل لم يزل ساجدا و اقفا مع کونه منفلا
حتى کون الله عنه ما کون فاعطاه رتبة القاعلية و التأثير
في عالم الانفاس حتى اني يحوامع الکلم التي هي الاعراف الطيبة
و تبا که رسول حق صلی الله تعالی علیه و سلم اصل جبلتده عبده خلق
اولندی ایسه که سولا سندن منفعل و متاثر و لمقدن شانندن در
هکزی باشن منصبیاده رفع اتحادی که اول منصب منصب فعل
و تاثیر در کند و مرتبه خاصه دکلدر بلکه جهه عبودیت سا
و متدلل و واقف و منفعل اولدی و بر صلا ايله مرتبه و انفعال
مرتبه و فعل و تحا و زاحل و زواتدی حتی حق تعالی اکابر کون و انفعال
مقابل سندن بر مرتبه ده یروز و ظهر و فعل تاثیر عطا قیلدیکه
عالم انفاس و مرتبه و ار و احل سبد و جمعی سکونات اولدی
حتى رتبة و حوامع الکلم ايله مشرف قلندی که مراد اعراف جبلت
وجود و انفاس تنبیه و بود و شهود در **قوله** فحبت الیه الطیب
فلذلك جعله بعد التاء یعنی پس رواج مذکور و و هو رتبة
اعراف طیبته ايله موصوفه در بنی دم محبوب اولوب بعد
اتم جمعی اشیا اولان وجود طیبته بالطبع متأخر اولد و فحون

بالوضع نسا دن تاخیر قلندی و قول مذکور طیبیک نسا دن تاخیر
دیل تاخیر بولندی **قوله** فراحی الدرجات الى الحج في قوله تعالى ربيع
الدرجات و العرش لا سقوا نية عليه باسم الرحمن یعنی پس سرور
صلی الله تعالی علیه و سلم ذکر و لنان خیر التاء ده درجات الهیه
و مراتب کلیه که حق لیون ثابت اولمشدر رعایت ابتدای ایلد و ت
الله تعالی نیک رفیع الدرجات قولنده مشارالیه اولمشدر که عرش نفس حای
در اندن طیبته کلیه ايله تبییر اولور که عقل اول آدم بنی ماکرم در
نته کطیبته کلیه و نفس رحمانی حق او مرتبه نسا دن بعد حدیث نسا
جمعی مراتب الهیه بر مریجا مرتبه اولمق لازم دکلدر خفیه و احوال کفایت
ایدر تا که بعضی عرضک اعتراض متوجه اولماز اما ذوالعرش اولماز
معنای حقک اسم رحمن ايله عرشه استواسی در اتم صفة رحمن ایل
اتصافدن قطع نظرا یله ذات من حیث هی غنی عن العالمین در عرش
خود جمله عالم در و استوا امراضه در **قوله** فلا یبقی فی من حوی علی
العرش من لا یصیبه الرحمة الالهية و هو قوله تعالى و رحمتی وسعت کل
شیء پس عرش مزبور محیط اولد و فی اشیا که صور جسمانی و جسد
و روحانی و معانی اسماء الهیه و حقایق کونیه در که اعیان ثابت
ایله تمام در جمله سنده رحمت الهیه اصابت اید و رحمت شامل و لما دخی
بریشی و باقی و کمتر فالز و معنای مذکور در که الله تعالی وسعت رحمتی
قولی ايله اخاره اثنی در شراح قیصری رحمة الله علیه عرش مزبور ری رفیع
الدرجات قولنک شرحده عرش کریم ايله تبییر اید اما عقلة المستو
فرد و فتوحات فلک اطلس عرش رحمانی در که روحانی سی نفس
رحمان و اسم رحمان و جسمانی سی فلک اطلس در و عرش کریم کریم در
فلک اطلس عرش کریم اطلا فی یوقدر **قوله** و العرش وسع کل شیء
و المستوی الرحمن محقیقه یگون سرایان الرحمة في العالم یعنی شوله عرش
که عرش رحمانی ايله ستماد محیط جمعی اشیا در و عرش مستوی و عالم
مستوی اسم رحمان در که الرحمن علی العرش استوی اکابر هاند
و عرش مزبور اسم رحمانک مظهری و جمعی وافع اولمشدر پس
ی شک حقیقی ایلکه عین ثابت و شمول وارد لکن معنای سرایت
یوقدر پس سران انک لطیفه روحانی روحانی و جسمانی سی
جسمانیات سادی و شامل اولور یا خود حقیقه ضمیری اسم رحمانه
عاید اولوب و حقیقه اسم در مرآتک سایر اسماد استیادنه سبب

اولاً حقيقة مخصوصه بي ايله ديمك اول **قوله** كما قد بيناه في غير
موضع في هذا الكتاب ومن الفتوح المكيه يعني نته كه بزبوسماني بركتا
وفتوحات مكيه دن بجه موضوع بيان اتدك پس بين اولاهنا
عزتك بحقيقه سران در با اسمر همانك حقيقتي ايله سراني در
اسم همانك حقيقتن من مراد صفة خاصة سيدة كه انوك ايله
سايبراسمان ممتاز اولور بومعنا در شرح داود قيصري قدس سره
بيناه ضمير حقيقه اسمر همانك بيا في ايله تفسير ايدوب بيان
من بوزر خود من كتاب مذکور کلدردر بلکه شارحك كلام در پس
بجه مرجع ضميري اولف صالح اولور تأمل اولونه **قوله** وقد جعل الطيب
تعالى في هذا الالتحام النكاحي في برادة عايشه رضي الله تعالى عنها
تقال الخبيثات للخبيثين والخبيثون للخبيثات والطيبات للطيبين
والطيبون للطيبات في هذا الالتحام النكاحي جمله بي طيبك صفتي
واقع اولشد در برادة عايشه جمله بي جعلك مفعول ثانی سی در
معنا ديمك در كه الله تعالى طيبی قلدي ايله طيف كه بين الرجل والمرأة
بواللحام نكاحی ده ثابت در برادة عايشه دقا الله تعالى عنهما موصود
ومذکور قلدي يعني الطيبات للطيبين ديدي بوشاهد برادة
حق اولحق برادة حق وصدق اولدي زير طيب برذاته اطلاق
اولنور كه انده صفة طيب موجود اوله پس حقك انله طيبا طلاق
براد تنسب انفا قدر **قوله** اولئك مبرؤن مما يقولون يعني
ازواج نبی صلی الله علیه وسلم افاكلرك ومفتريلرك سياتك نظر
افك واخترا دن بريلردر زير طيب لرو طاهر لردر **قوله**
فجعل رواجهم طيبة لان القول نفس وهو عين الراجعة پس حق
تعالى رواج طيبني سايبر صفتلر بكة طيبه قلدي مراد قول لردر
زير طيبك كله صادرة سي البتة طيبيا ولور يعني صادرة اولور
وخبيثك خبيثه اولور بعد قول نفس در نفس عين راي در
پس رواج ايله قول دن كنات اولندي **قوله** فيخرج بالطيب
والخبث على ص ما يظهر به في صورة النطق يعني طيبك
نفس صورة نطقن طيب جوداني طيب اولد وخبثون يعني سبب
ظهوره نه ايسه سبب دني اكاتايع اولور في صورة النطق جمله سي بخرج
قوله تعلقدر **قوله** فمن حيث هو الالحق بالاصالة كلمة طيبة يعني نفس
الله تعالى بنسوبا ولد وغي مثبت ايله بالذات والاصالة جميع طيب

بدن

وطاهر در

وطاهر در بكونجب العواض خبيث اول **قوله** ومن حيث ما تجدون
فصو طيب وخبيث يعني من حيث الذات طاهر اما من حيث العوض والقول كه
جابت فلقن در بعض طيب ومجود بعض خبيث ومذموم در **قوله** فقال عليه
السلام في خبيث النغم هي شجرة خبيثة اكره ريحها ولم يقل اكرهها فالحق
لا تكره واما يكره ما ظهر منها والكرهه لذلك ومذموم سابق
دليل در كه نبی عم نومك بيان خبيثه شجرة خبيثه در دروب وتعليل خبيثه
زير ارجي سندن استكراه ايدون ديور سوردي اما اذا سندن استكراه ايدون ربي
دغم دي زير اذات من حيث هي مستكراه اولما زير اخبيث ايله متصف قلتمز پس
مكروه اولان صفة عارضة در كه ذات دن ظاهر اولور مكروه تعلق ايد
قوله اما عفا وبعد ملايم طبع او عرضا وشرعا ونقص عن كمال يعني اول
كراهي يا عرف ناسا تقضا ايد عرق اخذه اوكيه يا فرد طبع شخصه ناملايم
يا عرضة غير ملايم اولوب شخص اخذ ملايم اوله يا بر شريفين مكرره شرح
آخذه مجود اولد يا بر شينه نسبت نقصان ونهي اخذ نسبت كمال اوله الغي
ذلك **قوله** ولما انقسم الامر الى خبيث وطيب كما فرزناه حبب اليه الطيب ذو
الخبث وقتاك ام خبيث ايله طيبه تنقسم اولدي ايسه نبی عم ففرزند طيب محبوب
اولوب محبت الهي ايله خبيث اولماري **قوله** ووصف النبي عم الملائكة
بانهما تنادي بالزواج للخبث لما في هذه النساء النمرية من التقصير فانه
من صلصال من حماء مسنون اي شجر الریح فتكرهه للملائكة بالذات يعني
عم ملائكة ارواح خبيثه دن متاذي اولم صفتي ايله صفت لدي زير انشاء
وعنصرية بانسانينده صفة تفين حاصله در صلصال دن خلق اولما غيرة
رايجي خبيثه صابهي برطين اسود در سون متغير الریح ديمك در پس ملائكة
بالذات وحسب الطبع اندن استكراه ايدر لر زير اصفاي جوهر لري صبي
ايله مأمور كشفية نيتلري اولما زير عوارض دن متاذي اولور لرضد ت
مقتضا سجنه بواجب دن در كه ملائكة ايله مناسب طهارت ظاهر وباطن لازم
وملازمة رواج طيبه انلا ره ملائكة **قوله** كما ان مزاج الجمل ينفر
برايحه اولور مدعي من الرواج الطيبة فليس الورع عندا الجمل برح
طيبة ومن كان على مثل هذا المزاج يعني صورة اصره الخج
اذ اسمعه وستر يا لباطل وهو قوله تعالى والذين آمنوا بالنا
طل وكفروا بالله ووصفهم بالخسار فقال اولئك هم
الخاسرون الذين خسروا انفسهم فانه من لم يدرك الطيب من
الخبث فلا ادراك له يعني امراضا في اولوب ملائكة طبع ايله مشروط

اید و کین بله در که مزاج جیل را بجهت و در رد و متضرت و متضرت اول
 حال بود که مزاج و در صحیح المزاج نسبت ایله الطیب روایح در پس
 بر مقوله مزاج معنی و صورت حق مبر اولور تا که استماع مقصد ملو
 و باطلد و سرور اولور ننه که قول خدا والذین امنوا بالباطل
 بر مناد در که ضراب بر نلره وصف جزائی اولمتر در زیر اشول
 نفس جاهل که طبعی خبیثدن فرق انزانک اجون نور در راه
 ثابت اولمز و رتبه و بر یامدن تریق بولمز زیر اجنیتک باطنی طیب
 اولور بله صورت خبیثه مد رج ایکن بلمز مع هذا خبیث و
 طیب کی مظاهر هو به الهیه دن بر مظهر در که جهه طبعی اولماسه
 طیب حقیقتدن صادر اولما زدی زیرا اصول حکمت بین العلة و
 المفعول مناسبة شرط در **قوله** لا تنکرا الباطل في طور فاته بعض ظهوراته
قوله فاحبب الى رسول الله صلى الله تعالى عليه و آله الا الطيب من كل
 شیء و ما تم الاهل یعنی شان رسول علیه السلام هر شیک طیبی محبوب
 اولدی زیرا اشیا کی کماهی بیایدی هر شیک حقیقتی خود من حیث هی
 طیب در بریا نلرک حضرتدن طیبدن غایبی بولنمادی **قوله** و هل
 یقتضون ان یكون في العالم مزاج لا یجد الا الطیب من كل شیء لا یفر
 الجنیت ام لا قلنا هذا لا یكون فانما وجدناه في الاصل الذي
 ظهر العالم منه و هو الحق فوجدناه بكرة و حجب و لیس جنیت الا
 ما یکره و لا الطیب الا ما یحبب **قوله** اگر سوال اولم که آیا مقصود
 مبدع عالم بر مزاج که هر شیء طیب کوره خبیث بلیمه و کورمه
 جرات و بر لور که بر مفعول عالم همه و انجا ده نسبت جایز در مفعول
 فلقه و مرتبه و فرق اضافی ایلد میسر اولما ز زیر عالم ناکوب و
 ایجاد مرکب من الاضداد در مقتضیات اسماء متفاد و تعادل مقدار
 و محبوب و مکروه در نه که حدیث شریف و امر و لمشد که حق
 تعالی عقلی خلق ایدی نور محمدی در بعد اکا خطاب ایدر قبله
 في الحال عقلا قبل ان تدی بعد ابرددی عقل اربار اندی بری صورت
 جمع بری صورت فرق بری صورت تحت بری صورت کراهه بری
 صفة جمال بری صفة جلال دیکه جایز در و المعارف یکفیه
 بعد فکرت و کراهه ایله انصاف مظاهر فتنه در حجب الزات
 در کلد **قوله** و العالم على صورة الحق والانساء على الصورة من فلا یکر
 نه مزاج لایدک الا الا من الواحد من کل شیء بل نه مزاج بدک الطیب

نه الجنیت

من الجنیت حال بود که عالم صورت حق او زرنه مخلوق در انسان صورت
 او زرنه خلق اولمتر در که صورت حق و صورت عالم در پس بوعالم ترکیب
 و امتزاج بر مزاج بولمز که هر شید امر واحد را ک این کما و اولمتر
 اولیه و بر طیب بولمز که خبیث ایله اضلاع طیبیه **قوله** مع علمه یا خد
 خبیث بالذوق طیب بقیار الذوق فیشفله اصلک الطیب منه من
 الاسبان بحیثه حضور صا معلوم در که علم ذوق ایله خبیثا و لا شیء
 حق بصری ایله کما و لور که طیب اولور پس شیء من نور کس صبی
 ایله طبعی احسان حسن ذوق ایله جهه حشاش احسان شاعلا و
 لور **قوله** بعض شایخدن منقولدر که جمیع کثیر ایله جیفیه مرور
 ایدر لور و نظر لری جیفیه تلقی اند که نه کوزله دشری و ایدر لور
قوله بر کون مرجوم نور الدن زاده مصلح الدن افندی ایله
 صحتدن نفع چکا هن ایدک ناکاه دامنوم بحسن بقرا صابة اندي
 از ادمندن قتی مسرع و مجدا ولد و غم لور و ب مکر و ستار
 بر ریجای بود ای صوفی کلمش ایدی بیورد لور که باشکوز او زرنه
 مجبور بکوزگی ایلده ایا نکوزه بولا شش غشی مرتبه سندن ایدی
 شمیدی بحسب الطبع بوجیب منقور و بکرون اول نه غیب و غروب
 و محبوب دید لور رفته الله علیه سر عارفه ضعیف دکلدر **قوله**
 هذا قد یكون وانما دفع بحیث من العالم ای من الکوین فاته
 لا یصح یعنی مزاج مذکور قلیلا بولنور که اما عالم کون فساد
 بالکلیه صفة خبیث مرفوع اولمتر صحیح اولمز زیر اطیایعدن
 بری سندن خبیث اولان اخر طیب و عکسی اولور مثلا لعاب
 انسان انسان نه طیب و صیه به شتم قاتل و شتم صیه صیه سب
 حیات و غیره زهر هلاهل اولور **قوله** و رحمته الله في الجنیت
 و الطیب یعنی حال که رحمته الله خبیث و طیب ده موجود در
 زیرا ایکی سی دخی نفس رحمان ایله وجود نور شد و جود عین
 بر صمد در **قوله** و الجنیت عند نفسه طیب و الطیب عند جنیت
 یعنی خبیث نفسه طیب لور لور زیر هر شیء نفسنه حی متنا
 قدر زیر قریه و قریه مناسبی در اول ایلدن در که طیب دخی
 عند الجنیت خبیث در که صند و بر صیدی در **قوله** فاته شیء
 عطیته الا وهو من وجه حق مزاج ما خبیث و كذلك بالمکس
 کما تر و اما الثالث الذي به کملت العزدية فالقلوب بر بوعالم

تکونین بر شئی طیب یوقدر که از جهه دین برسند نسبت ایله جیست من
موج و جه اولیه طیب دینی یومله در نیت که ذکر می مروراندی بعد از او
ثالثه نک حدیث ده ثالثی که خورده آنکه مکمل اولور اول صلوة و
بی تقدیر کلام حدیث النساء والطیب والصلوة و جعلت قرع عینی فی
الصلوة و در پس او عینی نک ضد ما بعد ناک عینی مذکور و لما غلغله در
یوقدر چه ربط کلام ده واقع اولان تکلف احتیاج قلزم **قول** فقال
و جعلت قرع عینی فی الصلوة لا نهما شاهد یعنی نور عینی و سرور قلم
صلوة و موجود قلندی دوی پس مصلی نک صلوة ی نور دین سلی و
زیر صلوة شاهد دید آرا لوقعت در و مشاهده فی جوب قرع العین
عاشقانه و نور دید به تحت صاد قدر بعد مغرب و بعض لغات مستبرده
قرع و قرار و سکون نفس در که اطمینان سرور در حاصل اولور پس قرار
لازم سرور اولور و سرور سبب نور دید اولور زیر قرار برده معنا سند در
برده عین سرور در کنایه در زیر سرور آب دیده نک برورده تن ایجاب
ایدر غم بخونان و حرارت ایجاب ایدر **قول** و ذلك لا مناجات بین
الله و بین عبد كما قال فا ذکر و ی ذکر که و صلوة مشاهده اولد غنک
بیانی بود که صلوة مناجات در که عید نک رب ایلد مکالمه ففیه سید
نتیجه بنی ذاکرا و لک بر مرتبه که سرمد کور پس ذاکرا و لزم فی حق حیدر شفا
و ذکر قالی ذکر اولک قلبی به منقلب اولور ذاکر عین مذکور و لیسون
دیکد که صفک عیدی ذکر نک معنایی بود که یوضیح حق تعالی نیت
الذات جو آرحدن غن و منزه در اندن ذکر متصور و لزم الا و لظ
مظاهر ایلد **قول** و هی عبادة مقسومة بین الله و بین عبدی بصفین
نصفها الله تعالی و نصفها للعبد كما ورد فی الخبر الصحيح عن الله تعالی
انه قال قسمت الصلوة بینی و بین عبدی نصفین نصفها لی و نصفها
لعبدی و لعبدی ما سأل یقول العبد یسبح الله الرحمن الرحیم یقول
الله ذکرنی عبدی یقول العبد الحمد لله رب العالمین یقول الله حمدنی
عبدی یقول العبد الرحمن الرحیم یقول الله تعالی انی علی عبدی یقول
العبد ما لک یوم الدین یقول الله تعالی حمدنی عبدی قوض الی عبد
فهذا البصف کله لله تعالی فالصلاة ثم یقول العبد ایاک نعبد و ایاک
نستعین یقول الله تعالی هذا بنی و بین عبدی و لعبدی ما سأل خا و ق
الاشترک فی هذه الایة یقول العبد اهدنا الصراط المستقیم صراط الذین
انعمت علیهم غیر المغضوب علیهم ولا الضالین یقول الله تعالی هو لا ید

لدي

لعبدی

لعبدی و لعبدی ما سأل یقول الله هو لا ید کا خلاص هو لا ید
هذا وجوب قراءة الحمد لله رب العالمین فی لم یقرأها فاصلى الصلوة
المقسومة بین الله و بین عبدی یعنی صلوة عبادة مقسومة در که عید له رب
او ترسانند تنصیف اولور نصف ربک و نصف آخری عیدک اولمش در
نتیجه خبر صحیح مضمون ابرار و تصریح قلند که عین عبدی سیر الله
الرحمن الرحیم دس الله تعالی عدم بنی ذکر اندی دیر پس معانی ذکر عید ده
ذکر رب حاصل اولور مناجات و ابتهاج مضمون و لما غلغله نیت که فهم ایلد
و یور عبد الحمد لله رب العالمین دس رب عبدی بنی محبوب اندی دیر
بودنی طرف ربی حمد عیدی شعر در و عین عبد الرحمن الرحیم دس
رب تعالی عدم بنی بکاشنا اندی دیر بودنی قلب شنایه دلالت ایدر روحی
عبد ما لک یوم الدین دس رب مجدی عیدی دیر یعنی عدم بنی تعظیم
اندی و امری بکاشنا اندی دیر بودنی جانب تربدن عکس عیدی افسار
اندی پس نصف مذکور صیغة خالص عبد حق الله اولور بعد عیدک ایاک
نعبد و ایاک نستعین **قول** مشترک در بعد عدم ایچون نه سؤال ایدر سه
سجای در دیکد اکل تحید در و آیتک اشترک عبودیتی خالص عیدک
و لیسنا نتخالص حقک و لیسیدر بعد عید اهدنا الصراط المستقیم تاکه ولا ولا
الضالین دیر پس الله تعالی بر آیتلری و سایر مسؤل لر بنی جمعا عبد اعطا
ایدر پس بر تقسیم تعلیم در صکن قراده فاحقه صلوات و جوبین تفرقه
ایدر که فاحقه سوز صلوة صلوة مقسومة و لما ذریر اما داما که صلوة
جمع قطوئی وجوب امکان اولیه و قاب توسیع او ادنی مرتبه بین
بولیه مراجع مؤمن اطلاقه تحصیل لیاقت قلزم معلوم اولد که بوجد
قدیمی دلالتی فاحقه در جزا و ملق فهم و لنور **قول** و لما كانت
مناجات فی ذکرو من ذکر الحق فقد جالس الحق و جالس الحق فانه
صح فی الخبر الاصح انه تعالی نا جلیس بن ذکر و من جالس بن ذکره
مهور و بصیرای جلیسه فیه مشاهده و رؤیة و تنا که صلوة مناجات
اولدی ایسه مناجات ایسه ذکر در پس هر که صفی ذکر اندی صو ایلد جلیس
اولدی و حق دخی انک ایلد جلیس اولدی اضا فتطریق ایلد و هر که ذکر
اند و کنه جلیس اوله و حال بوکه بمرجید صاحبی اوله البته جلیس
پس یوقدر بر چه صلوة مشاهده و رؤیة اولدی و هر که بر معنایه
حقیقت صلوة ایلد نصف اوله حال صلوات بن الله شهود روحی
و رؤیة عینی ایلد صلی کور و **قول** فانه لم یکن ذا بصیر لم یکن من ههنا

يعلم المصلي مرتبته هل يرى الحق هذه الرؤية في هذه الصلوة أم لا فان لم
 يره فليصله بالايمان كأنه يراه فيجعله في قلبه عند مناجاته ويلقي السمع
 لما يرد به عليه من الحق اكر مصلي بصيرة عرفان صاحب دكل ايسر وحقك
 هر نظر ندن ظاهر وهر مجلادن بجلاد اولد وخن بالما ايسر حتى كور سز
 بس بومقامدن مصلي بغير معرفتد مرتبدي بس بيلوب وصلوتند
 شهوري ورويتي ايله حتى كور وراكلربس اكر بومعرفتد استعدادي
 بوعسه بادي صدق وايماند وقلبد رؤيه ايله قبل سندن حتى
 تخيل تسون و مناجاتندن تصوق قلسون وجانب حقدن
 كلن و ارادت روحانيته و عينيته به قولن طو تسون **قوله**
 فان كان اما مكالعله الخاص به وللا نكة المصلين معه فان
 لكل مصل فصولا مام بلا شك فان الملائكة تصلي خلف العباد اذا
 صلى ويون كما ورد في الخبر فقد حصل له رتبة الرسول في الصلوة
 بس اكر مصلي كند و نك عالم خاصند يعني مرتبه مخصوصه سندن اولان
 اهل ظاهر وخلقندن اولان ملائكة بخلاصه مصليته امام تقدي
 ايسر كه هر مصلي البتد امام تقدي در ياجماعه محله سندن يا اهالي بيته
 هج اولازب قروي ملكه مخصوصه سندن داخله سندن و خارجيه سندن اكر
 صور تا مفرد ايسر ده نته كه بومعنا خبرده و امرد اولمش در برابر
 مرتبه رسول و ماصلدركه امامت في الحقيقة صفوق عباد قنابد
قوله فيقول الملائكة وللخاضعون ربنا لك الحمد فان الله قال
 على لسان عبد فانظر علو مرتبه الصلوة فما بلغ غايتها و كلكا
 له فيها قرة عين لانه لم يرم من بناجيه فان لم يسمع ما يرد من الحق
 عليه فيها فما هو من التي سمعه ومن لم يحض فيها مع ربه مع كونه
 لم يسمع ولم يفرق بصل صلا ولا هو من التي السمع وهو شهيد
 يعني بزملائه حاضرون ناسر ربنا لك الحمد قولن قبال وحق تعالى
 لسان عبد بن سمع الله لمخبر ذكر اولوب في الحقيقة نور توحيد
 صلوة ايله ذكر ذا كرومذ هب برا ولور بسراي عارف مكاشف
 اسرار علو مرتبه صلا في كور و صلوة مناجي نه مرتبه به نته
 قبلور بيل اما كه صلاتندن درجه در رتبه و آرمدني غايه صلايه
 ايرمدي دني افوكجون صلوة قرة العين حاصل اولمادي زيرا
 ناجي و مناجي كدر نلما دي اكر و ارادت غيبه به القاء سمع
 انك مرتبه سندن و آرمدني ايسر مناجي اولمادي دني كي سمع

والى ابن سني لصاحبها
 لم تحصيل درجه الرؤيه في الصلوة

رتبه

رتبه س دني بولمادي بلكه حين خطابده خارج اولوب اكاهر كز مصلي
 اطلاق صحیح اولمادي و صلوة ايضاً قيام و قعود دن عبارة اولوب و
 افاده بي انجني قتل سيف دن خلاص اولدي **قوله** و ما نتمه عبادة
 تمنع من الصرف في غيرها ما دامت سوي الصلوة بس معلوم اولديك
 بين العبادات صلاة قرب فرأين و قرب نوا في جامع اولاد و بولطد
 در كه عباراتندن بر عبادت بوقدر كه غير فنده تصرفندن مانع اولد
 صلوتندن غيري مادامكه صلاتندن دايم و ثابت اولد يعني عبادة
 صلاة عبدي نفسندني متخص ايدوب غيري عبادتد مشغول
 انزو عبدي عبادة صلاتندن شاغل اولماز سا بر عبادات
 بولد دكلدر **قوله** و ذكر الله فيها اكبر ما فيها لما شتمل عليه من
 اقوال و افعال و نفس صلوتندن داخل اولان اقوال و افعالده ذكر
 الله جميعتندن اكبر در و لذكر الله اكبر **قوله** وقد ذكرنا صفة
 الرجل الكامل في الصلوة في الفصح المكي كيف يكون يعني حال نوكه
 برجل كامل في الصلوة ك كيفيتي بز فصح مكي آدلوكتا بمزده ذكر
 انشدك بوكلام جمله اعتراضيه در كه دليل ايله بدلول اولمادي
 معترضه در و ديلي ذكر اولنان در **قوله** لان الله تعالى يقول ان
 الصلوة تنهي عن الفحشاء والمنكر يعني الله تعالى مند بيور كه حقيقا
 صلوة عبدي مصلي في فحشاء دن و منكر دن مانع اولور فحشاء بخور مناهد
 منكر اعدربنام دني شاملدر يعني هر نته كه صلوتندن شاغل اولد
 منكر در زيرا مصلي حقيقي صلوتند مشغول اولسه بالضروري غيري
 حقدن فارغ اولور مصلي غير حقي في دني اولسه بهر حال صلوة
 مشتمل اشيا كه قرآده و ادواركان صلاتنداني ماسوا دن نهى
 ايدن طهارة بدن ثوب و طهارة مكانه قدرنه فخورد فنه
 سبب اولور منافع صلاتند حد و غايه بوقدر صبيان و عباين
 دني بوملاهي عدايد ايسر قلد رفق افضل در **قوله** لانه شرع
 للمصلي ان لا يتصرف في غير هذه العبادة مادام فيها يقال له صل
 زيرا شان بود در كه مصلي اجون عبادة مخصوصه سندن غيري
 تصرف انده ملك مشروعدر مادامكه فعل من بولر بل مشغول و تقيد
 اولد و كاجب الحال مصلي الخلاف اولونه زيرا صور حال
 غيره مجاوزدن ناهي در **قوله** و لذكر الله اكبر فيها
 و حال نوكه ذكر الله صلوة مشتمل اولد و نفي اشيا نك اعطى در

پس بخون اغیار فی مانع اولیه **قول** ای الذکر الذی یکون
 من الله لمبدع حیث یجیبه فی سؤاله والنساء علیه اکبر من ذکر
 المبدع ربه فیها لان الکبریا لله تعالی وذلک قال والله
 یعلم ما تصنعون وقتاک وذلک الله اکبر ایکی معنایه مثلیه
 ایسه که بری عبدک حتی ذکر بری عکسی در لکن شوق اوق
 نتیجی و دلیل اولی اغیر شوق ثانی به اشارت اندیکه عبدک
 ربی ذکر بری ربک عبدی ذکر نک نتیجه سید که مفاریمک
 در که عبدک ربی ذکر ندن ربک عبدی ذکر بری سؤاله جواب
 و ذاته شناختند اکبر در زیر صفت کبریا حق مخصوص در
 بر جلدن در که الله تعالی صلا نکوزده مندرج افعال و اقوال
 مصنوعه کوزی بیلور دیدی زیر ذکر بری و علی شمل و اکبر در
 بخون بلیه **قول** وقال والی السمع وهو شهید فالقاع السمع هو
 لما یكون من ذکر الله آیه **قول** کذلک عبدک ذکر بری نتیجه ذکر بر
 اولد و بخون در که عبد حقیقه صلوة ایله و ذکر ایله تحقیق این من
 ایسه بار بی القای سمع السمع و حقیقه استماع ایله تحقق و بعض
 فلسفون که حقیقت انی ذکر بری هر حال مذکور نیستی مستمع اولور
 و عبد کمال ذکر بری سلکند منک فلور **قول** ومن ذلک
 ان الوجوب لما کان عن حرکت مقصودت تقلت العالم من المدم
 الی الوجود تحت الصلوة جمیع الحركات وهی ثلث حرکت مستقیمه
 وهی حال قیام المصلی و حرکت افقیه وهی حال رکوع المصلی و حرکت
 منکوسه وهی حال سجوده و حرکت الانسان مستقیمه و حرکت الحيوان
 افقیه و حرکت البیات منکوسه و لکن الجما و حرکت من ذایه فاذن حرکت جبرائیل
 یتمیز بلیه یعنی فمن صلوة مغفون و سترا و لان اسرار جلیله و ذکر
 حضرت وجود که حرکت مقوله دن حاصل در عالمی عدم اضافی و ثبوت
 علی دن وجود عینی نقل انشی در و حرکت موجود آت بالطبع
 حرکات ثلثه به منقسم و متخدد حرکت مستقیمه و افقیه و منکوسه
 در بر صلوة دخی جمیع حرکات ثلثی شمل و لما غلبه جمیع عوالم
 من حرکت صلوتی مندرج اولور تا بیان اشتمال زیر حال قیام
 مصلی حرکت مستقیمه در که حرکت انسان در و حال رکوع حرکت افقیه در که
 حرکت حیوان در و حال سجود حرکت منکوسه در که حرکت نبات در
 و جماد بخون حرکت ذاتی یوقدر بر حرکت قصر یا اولد و فی بر جلدن را

پس صلی ربی تمام اعضاء بدیه و قوای انسانی و حیوانی و نباتی بلکه
 اجزاء جمادیه سی ایله نسخیه و بحمل عوالم اولد و غی اعتباری ایله که
 متوجه و مستغرق عباده اولانکه ادا شکر نعمه وجود و شمول مراتب
 مذکور و سایر نعم مترتبه قل شرف مرتبه و حال و شال معلوم در بعد معلوم
 اولانکه انسان حرکت نمون ظاهر بی قامتک استقامه اوزن سمع
 ترانه حرکت در که کانه رأس سنایه صعود ایدر کی حرکت ایدر کره سایر
 بهاتنه دخی حرکتی ثابت در لکن فوقه حرکتی حسی بصره سایر ندن اظهار
 بعد انسان دن مانع حیوانی حال نمون حرکت اظهار بر رأسک جانب
 افق حرکت در که سایر بهاتنه دخی حرکات اعضایی مقرر ایستاده و
 حرکت نبات منکوسه اعتبار اولد و غی زیر رأس نبات نباتک اصل در
 ارض دن غیاب بی و بی نشو و نمایی اصولتک جهت ارضه و مقتضای اصل
 اولور بعض شراح حرکت انکاسیته بوقدر مجرد انکاس در دیش اما اصول
 نباتک اعماق ارضه نفوذ و در خور عین حرکت منکوسه اولد و غی ظاهر
 در علم فلاحه نظری اولان بیلور بر نباتک حرکتی زو جهتیش در لکن
 حرکت منکوسه در و فروع اغضالک حرکتی مستقیمه در اما بیلور
 انسانک و حیوانک حرکتی نسبت نباتک جانب رأسه اولان
 حرکت اعتباری راند لر جانب قدسه اولان حرکت اعتباری اما در بعد
 اگر چه انسان و حیوان اجون عند الاماراده حرکت دوریه دخی
 ثابت اولور اما تقسیم من بر طبیعت نسبت ایله و لما غیر اکما
 تعرض اولور **قول** و اما قوله عام وجعلت قر عینی فی الصلوة ولم
 یفصل العمل الی نفسه فان جعلی للصلی انما هو مرجع الیه
 تعالی لا الی المصلی یعنی حدیث سابقه جعلت لفظی صیغه مجهول
 ایله وارد اولور و جعل مصلی به نسبت قلنا یوب حق اضافتک
 سبی زیر آفتک مصلی به تجلی سی کرو حق راجع مصلی نک اندن
 مدخلی یوقدر اگر سؤال اولن که با عبدک استعداد قدیمی سنک
 هر که حکمی یوقدر جواب و بر لور که انوک اعتباری و حکمی عالم
 شهادته و فیض مقدس کون و اما فیض اقدس نسبت استعداد
 حتی صفت افاضه و عطا سیدر که عباد اول مقام من مضمحل کی در
 که امتیاز علی مرتبه سیدر بر جمیع و آردات جمیع الامتنان اولور
قول فانه لو لم یذكر هذه الصفة عن نفسه لا بالصلاة علی غیر
 فجعل مثله زیرا حق تعالی اگر بوصفیتی نفسه نسبت اتسه

صلاة امرت بجله سزا و لورا يدي بس صلات بجله سزا و لورا يدي بس
اولورا يدي زيرا صلاة مفروضة عین واجب در لکن بجله امر واجب
دکار عناية باري و امتنان الهی به موقوفه در **قوله** فلما كان
منه ذلك بطريق الامتنان كانت المشاهدة بطريق الامتنان
فقال وجعلت قرع عيني في الصلوة بس وقتا كه جلاي من لور
بني سته بطريق الامتنان اولدي ايسر جانب بني دن مشاهد
بطريق الامتنان اولدي زيرا توفيق الهی سبق اتمه مشاهد
بني سزا و لورا بس جعلت صفة مفعول اولو لا زم كادي **قوله**
ولست المشاهدة المحبوب التي يقربها عین المحب سزا لا استقرار
فيستقر المين عند رؤيته فلا ينظر معه الي شي غيره و
مصلتي نك قرع عيني دكل الامشاهد محبوبة در كه عین
محب اتمك سبي ايله قل و تمكين بولور نقر فعل مضارع
فتح قافله كه كوي يقتر عينها ولا تحزن في الآية يا كسر ايله
اولي سرور ناييني قرار معنا سته در زير امر رؤية معشوق
حالتن عین عاشق مستقر اولور وغيره ناظر اولما استقرار
ما خود در تقصلي سابقا مورا تشدر **قوله** في شي وغير
شي طرف مذكور رؤية متعلق در معنا ديمك در كه عین
محب رؤية محبوب ايله مستقر اولور كرك اول محبوب
صور مجالي دن بر جلا اولسون موبنايه صورة نازكي و
بني عم صورة شاب امر فقطط كوي يا خود شي ده اولور يعني
صور تن اوليه بلكه معناده اولو بجلي ذات كيم **قوله** ولذلك
لهي عن الالتفات في الصلوة فان الصلوة الالتفات شي تجلته
الشیطان من صلاة العبد بخر سه مشاهد محبوبة يعني صلوة بومن
مقر مشاهد به دیدار اولما عین مصلی صلاتن غير الالتفات دن نمی
اول نور كرك صوری كرك معنوي زيرا التفات مصلی بر سته در
شیطان انی استیوب بولما زالنه كرد و كيم في الحال فرصتي
نوت اعیوب محتي مشاهد به محبوبن مر ف اید و ب
مردم ایدر **قوله** باللوكان محبوب هذه الملتفات ما التفات
في صلاته الي غير قبلته بوجهه بل كه مصلی ملتفتك
محبوب اولو يدي هر كز صلاتن قبلتكن غيري به وجهي ايله
يا خود عیني ايله متوجه ي اولورا يدي و وجه محبوب بلكند

دن

كه

نمود

مشهود ايك غير وجودي و يرا يدي بوجهه ديدي بعينه ديما
اعراض بالوجه كراهتن اشت اولما عین اكثر حيه عین ايله دخی
التفات و ارا يدي ايسه **قوله** والا انسان يعلم حال نفسه
هل هو هذه المشاهدة في هذه العبادة الخاصة ام لا
فان الانسان على نفسه بصيرة ولو انني معاذير فهو
يعرف كذبه من صدقه في نفسه لان الشي لا جهل حاله
فان حاله زوجي يعني حال بود كه انسان حال نفسه اعلم
در كه عبادة تن بومنايه و كليم در زير كرك تفنه على
ذو في و وجداني در بس مراد بود كه كشي بومنايه ده دكل
ايسه هت كرك ترك التفات التفات كرك انسان نفسه
بصيرة او زرينه در كذبي صدقيدن ممتاز قبلور مكر نفسند
يا خلا و لان اول خود كار عاقل دكل با في نه ديمك كرك **قوله**
ثم ان مني الصلوة له قسمة اخري فانه تعالى امرنا ان
نصلي له و اخبرنا انه يصلي علينا يعني ستمای صلاتك
بر قسبي دخی و اهر زير الله تعالى بز امراتش در كه اكما
صلوة ايدن و رصلوا عليه و سلموا تسليما قولي ايله و بز هير
و بر مشدر كه بزم او زير يموز مصلی اولو هو الذي يصلي
عليكم و ملائكة قولي ايله بس عبدك صلاتي افعال مخصوصه
رتك صلاتي بجلي و ايجادی و رحمة و ستمای صلاتك قسبي
كله نك اسم و فعله و ظرف قسبي كيم دكل هر هر بزن مابهة
موجوده اوله بلكه بر ستمای افعال مخصوصه ستمای اخري بجلي
و ايجاد و رحمة نته كه دنلور صلوة اللهدن رحمة مؤننر دعا
ملكدن استغفار در **قوله** اذا كان هو المصلي فانما يصلي
باسمه الاخر و قناكه مصلی صبه به سباق يعني بارش انلر فدن
بجلي نك اردنجه بكنه اطلاق اولندي ايسه نته كه بجلي جمله نك اولو
كاشه اطلاق اولور شخ قدس سره بيور كه نجي حق تعالى مصلی اولسه
اسم عز ايله مصلی اولور و معنای لغوي بجلي بولور يعني بزم صور
استعداد او عز ايله بجله اولسه اسم عز ايله اولور زير اخر ته حجب
اللغة مصلی دن استفاد اولور نته كه بيور **قوله** فياخر عن وجود
العبد وهو عن الحق الذي يخلفه العبد في قلبه بنظر الذكرى و تقليد
وهو اله العتقد بس حق تعالى مصلی دن استفاد اولو اسم عز ايله

متجلی اولیای حق و وجود عید در متاخر اولیای اولی شایسته
اولان شول حقایق عینی در که عبدانی قلند نظر فکری میاید
یا تقلید یا بدخلو ایدر و مراتب دهند صورت بد در برابر اول
صورت اله معتقد اولی بعض نسخه ده والاله معتقد واقع اول
لام ترفله و ترکیب توصیفی ایلده و فتح قافله نند که نسخه اول
کسفات و اضافت ایل ایدی بی شک یوقدر که اعتقاد وجود
معتقد تابع در والاله معتقد دخی فتح قافله وجود معتقد
تابع اولی کسفات قافله و اندن متاخر اولی که زیر استوع بالطبع
تابع مقدم و تابع اندن مؤخر **قول** و متنوع بحسب
ما قال بذلك المحل من الاستعداد كما قال الحيدري رضي الله تعالى
عنه حين سئل عن معرفته تعالى والعارف فقال لولم الماده لول انابه
وهو جواب ساذخ عن الامر ما هو عليه بس صورته تابع استعداد
اولان اعتقادات مختلفه نك صور متنوعه بحسب نسخه مختلف ومتنوع
اولی زیر احق مطلق ايجون بر محال بقین یوقدر سم وصف و
نعت ایلده مقید اولی از وحدانی البقت در نند که مبر الموقن من این
کمال اخلاص نفی و صفات در د و کی بومفاد و جندک لوزالما
لوان انابه دید و کی مقیقه حاله خبر در زیر اما ايجون لوان
یوقدر لطیف مطلق در ظروف کثیره نك ألوان مختلفه سی تکلون
اولی **قول** فهداهو الله الذي يصلي علينا بس بوعقاید مختلفه
صور استعداد ایلده تجلی اولان مقدمه که بزه مضلی و بزدن
متاخر در آیه مذکور ده کله و کی اوزر **قول** و اذ اصلنا
نحن كان لنا الاسم الاخر اما نحن بزحق اوزر نه مضلی
اولسوح اسم آخر بزم ايجون اولی و آخریه ایلده بزه تحقیق اولی و زو
نایند صق اول بز آخر اولی و ز **قول** فكنافيه كما ذكرناه في حال
من له هذا الاسم فتكون عند بحسب حالنا وصفاتنا التي فينا
بس بز بومقامد که آخریه ایلده بحق مقابله ثابت و کاین الدف
شول صلاتن آخریتی ثابت اولان مضلی نك حاله که اولدق که
مذکور اولی ایدی بس بز حقیق قاتن حاله و متصف اولی
صفا تمزجی ایلده ثابت اولی **قول** فلا ينظر الحق اليها الا بصورة
ما جئناها فان المصلي هو الشاخص في السابغ في الحلية بوهي تعانیه
نظرا لا استعدادا من اعطاه اندر که صورت ایلده نظر تجلی ایدر یعنی ما

تجلی کماله و نقصان در ظرف نك لوانه تابع اولی و زیر مضلی میاید
سیاقه متاخر در بی مجلی کانه عبد استعداد در و مضلی حق تجلی
در بی مجلی استعداد قدیمه تابع و اندن متاخر در **قول** و قول
تعالی کل قد علم صلاته و تسبیحه ای رتبه فی التاخر فی عباده
مرتبه و تسبیحه الذي يعطيه من التزیه استعداد و دخی آیه
کرمه ده کل قد علم صلاته و تسبیحه در مراد اعیان موجود
هر بری و صور عقاید اعیان ظاهر و کاین حق مرتبه
بلوب دیک اولی و تسبیح بک رتی نقایص و ناشایسته
منزه قبلوردیک اولی و اما صورت عقاید در ظاهر اولان
حق بزه صلاته و تسبیح بزی نقایص تکمیل و اساخ امکان
در تطهیر در لفظ يعطيه نك فاعلی استعداد در و ضمیر مفعول
کله عاید در **قول** فاس شيء الا هو يستج حمد مرتبه الخ لیم الفقود
بس جمعی اشیاده علم ساری اولیاق جمیع سر رب طبع نك و رب
سائر الذل و نك حمدی مستجدر حلم مرتبه ماد و نه تنزل در که
صور اشیایله ظهور و کمالات غیبیه سن اظهاره سبب و لما یخبر
قول ولذلك لا يققه تسبیح العالم علی التفصیل واحد واحد **قول**
یعنی اشیاد در هر شیء ايجون بر تسبیح خاصا ولد و غندن در که
جمعی عالمک علی التفصیل تسبیح بالماز زیر تفصیل وجوده و اسرار
مراتب الهیه به حد و غایه یوقدر حاطه سی و سع ممکنه دکل در
قول و ثم مرتبه يعود الضمير علی عبد المسيح فيها في قوله تعالى
وان من شيء الا يستج حمد و بوندن بر مرتبه وارد در که اول
مرتبه حقیق عبد اوزرینه صلوت بدر و بومرتبه به عالیه ده مضلی و
حامد و مستجحه عاید اولی و عبد السنه صدق بر لسان مستج
اولی **قول** اي يحمد ذلك الشيء فالضمير الذي في قوله يحمد
يعود علی الشيء و ای بالثناء الذي يكون علیه یعنی بجمیع ضمیر مفعول
عاید و لما از شیه عاید اولی یعنی هر شیء حقه نك اولان ثنا
بله ثنا اید و بز ترا شیک نفسنه ثنا سی بسینه حقه ثنا سید
سری بودر که هویت احذیه مرتبه الهیه ده ظاهر اولد و غی
کی مراتب کونیه ده دخی ظاهر اولی و بس اکیان در هر
شیء معبودی مستج اولسه کند و صور نند ظاهر اولان
هویتی مستج اولی و بس هم مستج اولی و کسرا بیلده هم

در

نمذ

مستبح اولور فتح بايله وهم حامد وهم محمود اولور **قوله**
 كما قلناه في المعتقد انه انما يتبين على الاك الذي في معتقد
 ويربط به نفسه وما كان من عمله فهو راجع اليه فما اتى الا
 على نفسه فانه من مدح الصنف فانما مدح الصانع بلا شك
 فان حننها وعدم صحتها راجع الى صانعها والله المعتقد بصنع
 لناظر فيه فهو ضمة فتنازع على ما اعتقد تنازع على نفسه
 ولهذا يذم معتقد غيره ولو انصف لم يكن له ذلك **ي** تنكبه
 معتقد آله وجاعل عبودا ولنلوه ديمش ايدك يعني اشياك
 نفسه ثنايى آله مجمول لربنه ثنائيه تشبيه اتدريكه
 انسان اعتقاد اتدريكه آله مجموله يعني ذهني تصور اتدريكه
 آلهه ثنايى ايدريكه اعتقاد اتدريكه اول تصور اتدريكه صورة آلهه
 لكن في الحقيقة كندريك مصنوعه ومجموله رزير كندريك
 جلي ايله وتصوري ايله حاصل ومثل در بوضه آله مطلق
 تصوري ايله مصور وتعين حاصله متعين اولمزلينناكه
 عبد آله مجموله ايدريكه في الحقيقة نفسنه ثنائيه اما حال
 بويكه ايدريكه كندريك آله مطلقه ثنائيه صنوبر رزير بوضه
 مدح وثنا في الحقيقة صانعنه ونقاشنه ثنائيه مثلا
 آخريه استاده ديمش كندريك رزير مصنوعك ونقشك ص
 وقى صانعنه ونقاشنه راجعه رزير جلدن دركه غيرك
 معتقدن ذم ايدريكه مثلا كافر به بت برست در ديوشتم ايدريكه
 خبري بوقدر كه خانه قلند او ندن اعظم نجم بتلريه
 در جاني كه صقلر اكرانصاف اولسه بت برستى ذم اتدريكه
 اول صفة كندريكه مع زياده موجود **قوله** الا ان صاحب
 هذا العبود الخاص جاهل لما شك في ذلك لا عدا على غير نيا
 اعتقد في الله الا كه بومعنا محقق دركه عبود خاص حاجتي
 البت جاهل اولور رزير غيره اعتراض ايدريكه ومعتقد لربنه
 انكار ايدريكه كندريك جمله ده عبود متين آله مطلقه
 استعداد لري مبيح تجلي اتدريكه غيرك آله دخي بودر ديوب
 حجاب انكاره دشمن ايدريكه **قوله** اذ لو عرف ما قال الجنيد
 لو ان الماء لون انا لسم لذي اعتقاد ما اعتقد وعرف الله في
 كل صورة يعني اكر حضرت جنيدك لون الماء لون اناءة قولنك

مناسبي

مناسبي بله ايدريكه حق تعالى صور عيان واذهانه تجلي ايدريكه
 استعدادي وقابليته لري مقدار رجه ديمش در هر معتقد كاعتقاد
 تسليم ايدريكه وهر صورده كورد وكي حق ظاهري انكار اتدريكه
 ايدريكه ومؤمن حقيقي اولوب سفاوته عظمي به واصل اولور ايدريكه
قوله وكل معتقد فهو طاق ليس يالم فلذلك قال الله تعالى
 انما عند ظن عبدي بي اى لا اظهر له الا صورة معتقد فان
 شاء اطلق وان شاء قيد وهر معتقد ككس قافله اعتقاد خاص
 ايله معتقد اولو وحقي متعين ومفيد كونه اول عالم اهل يقين
 دكلدر صاحب ظن در رزير عالم عارف اولسه دخي هر صورده
 كورد ايدريكه وهر عقابده اعتقاد ايدريكه انكار له مجبول اولمزلين
 ايدريكه كل مبتد اطلاق خبر در ريس هر معتقد طاق اولد وغي اجله
 دركه الله تعالى بن عبده مك ظن اتدريكه اوزره در ديوشتم ايدريكه
 ظاهرا ولما زين الامتقدي صور رنده ظاهرا ولور به درسه
 عديم بني مطلق فلسوف وجميعي مظاهره بولسوف يا خود درسه
 استعدادي ويرد وكي صورة معتقده مظهره سي ايله مفيد فلسوف
قوله فانه المعتقدات تأخذ من الحدد وهو آله الذي وسعه
 قلب عديم فان آله المطلق لا يسه شي ولا نه عين الاشياء
 وعين نفسه والشي لا يقال فيه يسه نفسه ولا لا يسهها
 فانهم والله يقول الحق وهو يهدي السبيل معلوم عارفين
 اولكه قلب انسان كه لجم صنوبري در نفسنه برشي ومفيد
 وعوارض متين ايله متين وجد و شخص ايله شخص در ريس
 ادراك اتدريكه كندريك شخص معيني ادراك ايلريش قلب
 انسان آله مطلق صفز دخي مدرك اولماغه قابليت اولمزلين
 مثلا بر طرفك اجند مطلق ايدريكه شي نظر في احاطه ايدريكه
 من بلكه طرف اني احاطه ايدريكه آله مطلق ايله حدود در
 اوصاف در منزهه بلكه جميعي اشياء موجود در بلكه جميعي
 اشياك عيني در غيري بوقدر معتقد لري ايله محدود
 ومفيد در قلب عارف صفز اكر تناقص سوا لن ايدريكه
 ايسكه خبر رسولدر كه حق تعالى زمين واسمانه صفز الا
 قلب عارف صفز بوبرشدر وم توفيق نذ در جواب
 وير لور كحضك قلب عارفه صفنايى استعدادي قدر رجه

حقك بجلایسی در پس بختی ایدن حق مطلق در لکن اطلاق
 حیثیله دکلدر زیر اطلاق اید بختی عید و وجود تعین نور
 حضرت موسانك طلب رفیتند لکن ترآنی جواب بومعنایه
 اشارتدر که جبل وجودك بجاربختی بد استطاعتی
 یوقدر پس حق تعالی بمجموع اسما وصفاتی ایلله
 دفعه واحد قلب واحد بختی ممکن اولماز
 اگر چه قلب عارفك بصعی اسما وصفاتك بختلایه قابلیت و آرد
 اما واحد بقدر واحد اولور دفعه اولماز
 اشتیه نطق لسان کاملین و شور
 عارفان مکاشفین بودر فهم
 عارفین کرک و الحمد لله علی
 التقویق والشکر
 لولی الحقایق
 والتحقیق

لم یعطی انعام نعم الا تمام و علی آله النبئی واصحابه العظام والسلام
 مؤلفه المحقر نویجلوی
 تا کم ایرشدی طبع صواده غم • اولدی فصول فضح حکم طی فحشتم
 تألیف آخر اولدی تمام اولدی چون رقم • تاریخ آخر بنی دیدم آخر القلم
 لما انتهی الکتابه بالفضول اللهم
 قد قلت ارخ القلم آخر القلم

۱۰۰۲

